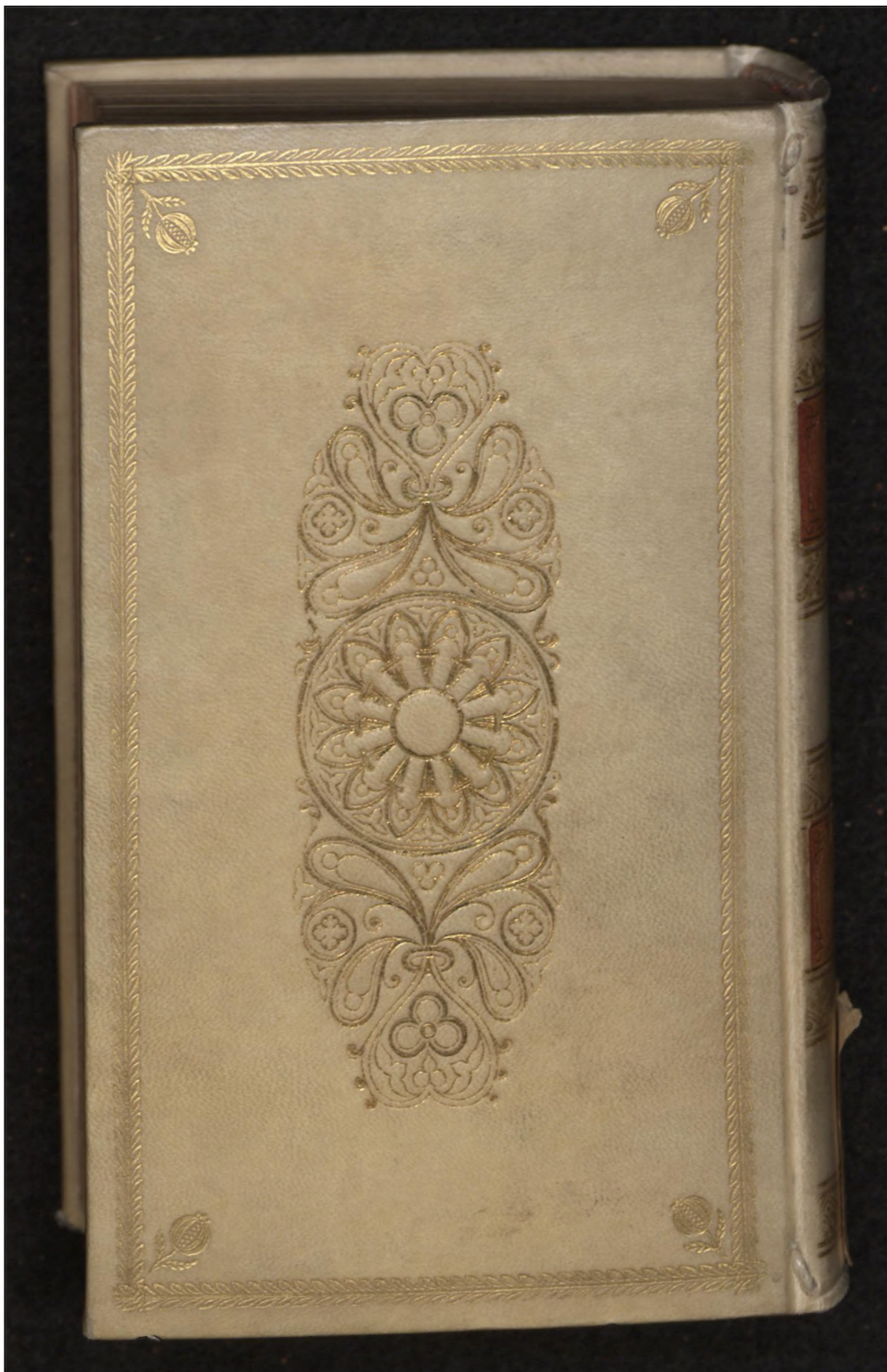

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.2

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.2

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.2

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.1.2

Ald. 1/1.

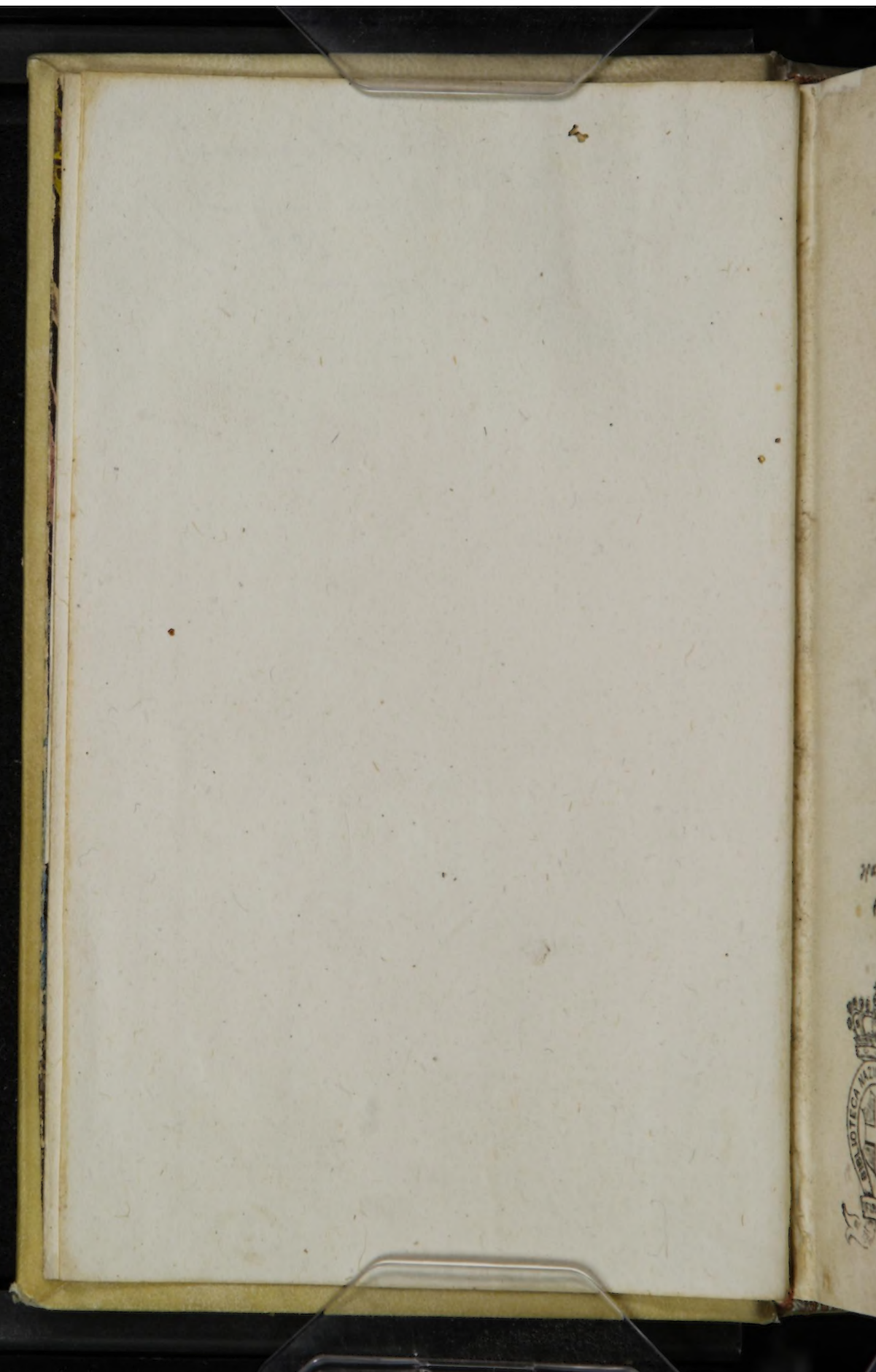
L. 75.

LE CENTRALE
DINI
1
1
2
A NENCINI

Gio. Nencini
1862

275.

FLORILEGIUM DIVERSORVM
EPIGRAMMATVM IN
SEPTEM LIBROS.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΠΙ-
γραμμάτων, ἀρχαίοις συντεθειμένων σοφοῖς, ἐπὶ διαφο-
ροῖς ὑποθέσεσιν, ἑρμηνείας ἔχόντων ἐπίδηξιν, καὶ
πραγμάτων ἢ γενομένων, ἢ ὡς γενομένων ἀφ᾽ ἡ-
γισιν. Διαρρεῖται δ' εἰς ἐπτά τμή-
ματα τὸ βιβλίον· καὶ ταῦτα
ὡς κεφάλαια κατὰ σοῖ
χρὸν διεκτί-
θεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Α ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εἰς ἀγῶνας.	Εχθρούς.	Γανούργους.
Εἰς ἄμπελον.	Ζῶα.	Γαραμυθίαν.
Εἰς ἀναθήματα.	Ζῶν.	Γατρίδα.
Εἰς ἀναπήρους.	Ηχώ.	Γιγῆν.
Ἀνδρείς.	Θάλασσαν.	Γλατῶντας.
Ἀνταπόδοσιν.	Θάνατον.	Γοιητάς.
Ἀπῆλιν.	Θεούς.	Γοιμένας.
Ἀρετὴν.	Ιατρούς.	Γόλεμον.
Ἀσεβῆς.	Ιχθύας.	Γόλῃς.
Ἀσώτους.	Κάλλος.	Γονηρούς.
Ἀύλητάς.	Κόλακας.	Γόρνας.
Αὐτάρκησαν.	Κριτάς.	Γοταμούς.
Βίον ἀνθρώπινον.	Λογογραφίαν.	Γτωχούς.
Βρέφι.	Μαινομένους.	Σιωπὴν.
Γάμον.	Μαθήματα.	Σοφίαν.
Γῆρας.	Μέθην.	Σύγκρισιν.
Γραμματικὸς.	Μετρίότητα.	Σωφροσύνην.
Γυναικας.	Μῆτος.	Τιμὴν.
Δένδρα.	Μητρύχην.	Τύχην.
Δικαιοσύνην.	Μνήμην.	Υπεροφίαν.
Δίκην.	Μυστήριον.	Φήμην.
Δυσυχίαν.	Μέμφιν.	Φιλαργύρους.
Ελεον.	Ναῦς.	Φιλίαν.
Ελπίδας.	Ναύαγιον.	Φιλοσόφους.
Επαίνους.	Ναυτιλίαν.	Φιλοσυργίαν.
Ἑρωτα.	Νῆας.	Φρόνησιν.
Εὐσεβῆσαν.	Νήτους.	Φροντίδας.
Εὐτυχίαν.	Οἶνον.	Χρόνον.
Εὐχαρίστους.	Ορνίς.	Ωρας.
Εὐχὴν.	Γαῖδιαν.	

ΑΡΧΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΕΣ
ΣΑΡΑΣ ΛΙΩΝΑΣ.

1.

Εσχαρές ἡσιν ἀγῶνες ἀν' ἐλλάδα· τέσσα
ρες ἱροί·

οἱ δύο μὲν, θνητῶν, οἱ δύο δ' ἀθανάτων·

ξηνὸς· λητοῖδ' αὖ· παλαίμονος· ἀρχεμόροιο

ἄθλα δὲ τῶν, κότινος· μῆλα· σέλινα· τίτυς·

2· Διοτίμου ἥς Ἡρακλῆν, καὶ ἀνταῖον·

Τὰν ἦβαν ἐξ ἄεθλα πάλας ἤσκησε κραταίᾳς

ἄδε ποσὶ δῶνος, καὶ δῖος ἄρ' ἐνεῖα·

ἤσται δ' ἐσφιν ἀγῶν ἔχ' αἰκνὴν ἀντὶ λείβητος,

ἀλλ' ὅστις ξωὴν οἴσεται, ἢ θάνατον·

ἀνταῖον τ' πῶμα· πρέπῃ δ' Ἡρακλῆα νικᾶν.

τὸν δῖος· ἀργῶν ἄπάλα, ἔλ' ἐβύων·

3· Ἀντιπάτρου ἥς Ἀρίαν·

Ὁ σκεδὶς Ἀρίης ὁ μενεκλῆος, οὐ κατελέχῃ

περσέας σὺν κτίσῃν, τὰρ σὲ κίλιασ' ἀπόλι·

Τοιοὶ γὰρ παῖδες πῆνροὶ πόδες, οὐδ' ἂν ἐκ γῆς

οὐδ' αὐτὸς περσὺς νῶτον ἔδ' ἔξε θεῶν·

ἢ γὰρ ἐφ' ὑσπλήρων, ἢ τέρματος ἥδ' ἐτις ἄκρου

ἦθεον· μέσῳ δ' οὐ ποτ' ἐπὶ σκεδίῳ·

4· Λέοντος φιλοσόφου ἥς τὸ μνημέριον·

Τοξότα περὶ δῶν μεδέων, ἐκατιβόλε φῶβε,

ἥ π' ἐκασὶ γνήτῃ κρατερὺς ἵνα θῆρας ἐλθῇ,

ἄγον ἐπιφᾶται μερόπων δέμας, ὅσον αὔσαι

λαῶν τερπομένων ἱερὸν σῶμα· μὴ δ' ἐνοήσω

ξηνὸς μελιχίσιον λαχὼν θρόνον, ἀνέρος οἶτον·

5· Ἀντιπάτρου·

Ταύρου βαθὺν τένοντα, καὶ σιδαρέους

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἄτλαντος ὤμους, καὶ κόμαν Ἡρακλέους,
σεμνάν θ' ὑπὴν, καὶ λέοντος ὀμματα,
μιλησίου γίγχντος, οὐδ' ὀλύμπιος
ξυς ἀτρόμητος ἦδεν, ἄνδρας ἠνίκ᾽
πυγμὴν ἐνίκ᾽. Νικοφῶν ὀλύμπια.

6. Δαμαγήτου.

Οὐτ' ἀπὸ μεσάνας, ἔτ' ἀρῶθεν εἰ μὴ παλαιστᾶς
σπάρτα μοι σπάρτα κυδῖά νειρα πατρίς.
ἡγενοί τεχνάεντες. ἔγωγε μὲν ὡς ἐπέοικε
τοῖς λακεδαιμονίων πασι, βίᾳ κρατέω.

7. Σιμωνίδης.

Γνῶθι θεοκρίτον προσιδῶν ἔν ὀλύμπιον ἵκαν,
παῖδα παλαισμοσύνας, δεξιὸν ἠνίοχον,
ἡάλισον μὲν ἰδῆν, ἀθλῆν δ' ἔχθρονα μορφῆς,
ὅς πατέρων ἀλκῶν ἐσφάνωσε πόλιν.

8. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰσθμία, καὶ πυθοῖ, Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκ᾽,
ἄλμα ποδωκῆν· δίσκον· ἄκοντα· πάλην.

II. ΕΙΣ ΑΜΓΕΛΟΝ. Φιλίππου.

Τίς σε πάρος δυσέριμος, ἀνῆλιος, ἐξέθρεψεν,
ἢ βορέου σκυθίης, ἄμπελον ἀγριάδα,
ἢ κελτῶν νιφοβλήτες ἀγέφυρ μώδεες ἀλπες,
τῆς τε σιδηροτόκῃ βῶλος ἰβηριάδος;
ἢ τῆς ὀμφακοράχας ἐρήνα τῆς ἀπεπάντης
βότρυας, οἱ συφελὴν ἐξέχεον σκῆθονα.
δίξιμαι λυκοεργέτις χέρας, ὡς ἀπὸ ῥίξης
κλήματος ὠμοτόκῃ, βλαστὸν ὅλον θερίσης.

2. Αθηνῶν.

Τίς ποτ' ἀκηδέτως οἶνοτρόφον ὀμφακ᾽ βάκχου

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

ἄνῃρ, ἀμπελίνου κλήματος ἐξέταμεν.
 χίλεα δὲ συρθείς, χαμάδις βάλεν, ὥς ἀν' ὀδίταις
 ἢ νησομένοισι ἢ μιδαὲς σιὺ βάλλον.
 ἢ οἱ διόνυσος ἀνάρσιος οἷα λυκὲρ γῶ,
 ὅπῃ μιν αὖξο μέναν ἔσβεσεν ἄφροσύναν.
 τῷδε γὰρ ἂν τάχα τίς διὰ πώματος, ἢ πρὸς αἰοιδᾶς
 ἦλυθεν, ἢ γοερῶς κήδεος ἔσχε λύσιν.

Εἰς ἀναθήματα. Λεωνίδης.

• Οὐκ ἐμὰ ταῦτα λάφ' ῥα· τίς οὐ θριγκῶσιν ἀνάψας
 ἄρνος, ταύταν τὰν ἄχαριν χάριτα·
 ἀκλασοὶ μὲν κῶνοι, ἀνὰ μακτοὶ δὲ γανῶσαι
 ἀσπίδες, ἀκλασοὶ δ' αἰ κλαδαὶ καὶ κἀμακίαι·
 αἰδοὶ πάντα πρόσωπ' ἐρυαίνομαι· ἐκ δὲ μετώπου
 ἰδρῶς πιδύων, σῆτος ἐπισκλάψ·
 πατάδα τίς τοιοῖτο, καὶ ἀνδρῶνα, καὶ αὐλῶν
 κοσμήτω, καὶ ἔν νυμφίδιον θάλαμον.
 ἄρουρ δ' αἰματόεντα διωξίπποιο λάφυρα
 νηὶν κοσμοίη· τοῖς γὰρ ἄρεσιν ὁ μεθα·
 Ἀντιπάτρει ἦς τὸ αὐτό.

Τίς θέτο μαρμαίροντα βοάχρια, τίς δ' ἀφόρυντα
 δ' ἄρατα, καὶ ταύτας ἀρραγέας κόρυθας,
 ἀγρεμάσας ἀρήϊ μιάσορι κόσμον ἄκοσμον;
 ἢ ἀπ' ἐμῶν ῥίψῃ ταῦτά τις ὅπλα δόμων;
 ἀπὸ λήμεων τὰ δ' ἔσκειν ἐν οἶνο πλῆι τεράμνοισι
 πλάθῃ, ὃ θριγκῶν ἐντὸς ἐνυαλίου.
 σὺν λάμοι ἀμφίδρυπτα, καὶ ὄλλυμένων ἄδε λυθρῶν
 ἀνδρῶν, ἢ περ ἔφην ὀβροτολοῖν ἀρης.

Μνασάλλου Τῆς ἀφροδίτης.

Ἀσὺριγξ, τί τοι ᾗδε παρ' ἀφρογένηςαν ὄρεσας;

A iii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τίπ' ἀποποιμένει χέλεος ὧδε πάρος;
ὑτοὶ πρῶνες ἐθ' ὧδ', ὅδ' ἄγνια· πάντα δ' ἔρωτες,
καὶ πόθος· ἀδ' ἀγρία μῦσ' ἐν ὄρῃ νέμεται·

ΕρμOCRέοντος Τᾶς νύμφαις·

Νύμφαι ἐφιδριάδες, ταῖς, ἐρμOCRέων τάδε δῶρα
ἔσατο, καλλινάου Πίδακος ἀντιάσας,
χαίρετε, καὶ σέβοιτ' ἐρατοῖς ποσὶν ὕδατόντα
τόνδε δόμον, κῆθραυ' πιμπλάμεναι πόματος·

Λεωνίδου Τοῖς ἀγρόταις θεοῖς·

Αὔλια, καὶ νυμφίων ἱερὸς πάρος, αἱ δ' ὑπὸ πέτρῃ
πίδακες, ἥ θ' ὕδασιν ρητονέουσα πίτυς,
καὶ σὺ τετράλῳχιν μιλοῦσθε μαϊάδος ἑρμᾶ,
ὅς τε πναιγβοτήν πᾶν, κατέχῃς σκόπελον,
ἴλαοι τὰ ψαιδὰ, τό, τε σκύφος ἐμπλεονόηνης
δέξασθ', αἰακίδω δῶρα νεοπτόλεμος·

ΕΙΣ ΑΝΑΓΗΡΟΥΣ

Φιλίππου, οἱ δὲ, Ισιδῶρου·

Γηρὸς ὁμῶν, γήοις, ὅδ' ἄρ' ὀμμασιν· ἀμφοτέρω δὲ
ἔς αὐτὰς τὰ τύχης ἐνδεὲς ἠράνισαν·
τυφλὸς γὰρ λιπόγῳγον ἐπωμάδιον βάρος αἶρων,
ταῖς κήρυφωναῖς ἀτραπὸν ὠρθοβάτης·
πάντα δὲ ταῦτ' ἐδίδαξε πικρὴ πάντολμος ἀνάγκη,
ἀμύλοισι μερίσαι τοῦ λλιπὲς εἰς ἔλεον·

Εἰς τὸ αὐτό·

Τυφλὸς ἀλητούων χολὸν πόδας ἠέρταξεν,
ὀμμασιν ἀμυτρίοις ἀντερανιζόμενος·
ἄμφω δ' ἡμιτελῆς πρὸς ἐνὸς φύσιν ἠρμόθησαν,
τοῦ λλιπὲς ἀμύλοισι ἀντιπαραχόμενοι·

Εἰς τὸ αὐτὸ Γλάτωνος νεωτέρου·

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

Ανέρα τίς λιπόζυγον ὑπὲρ νώτοιο λιπαυγῆς
ἦγε, πόδα χρίσας, ὅμματα χρισάμενος.

Αντιφίλου Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀμφω κύντιροι, καὶ ἀλήμονες· ἀλλ' ὁ κύν, ὅψης,
ὃς δέ, βάσσης· ἄλλος δ' ἄλλος ὑπηρεσίη.

τυφλὸς γάρ χυλοῖο κατωμάδιον βάρος ἄρας,
ἄτραπὸν ὀθνηοῖς ὁμμασιν ἀκροβάται.

ἡμία δ' ἀμφοτέροισι ἦκε φύσις· ἐν γὰρ ἐκάσῳ
ταύλλιπες, ἀμύλοις ὅσον ἡράνισαν.

Εἰς ἡμίξηρον αἰτήσαντα ἄδριανῷ
τῷ βασιλεῖ τροφῆν.

Ἡμισυ μου τέθνηκε· τὸ δ' ἡμισυ λιμὸς ἐλέγχε·
σῶσόν με βασιλεῦ, μεσικὸν ἡμιτομον.

Ἀποκρισὶς τῷ βασιλεῶς.

Ἀμφοτέρως ἀδίκῃς, καὶ πλατέα, καὶ φαέθοντα,
τὴν μὲν, ἔτ' εἰσορόων, ταῦτ' ἀπολεπόμενος.

Αντιφίλου εἰς τυφλὸν ἀναβάντα
εἰς τὸ ἐν ἐλασσίνι ἱερόν.

Σκίπτων με πρὸς νηὸν ἀνήγαγεν ὄντα βέβηλον
οὐ μῆνον τελετῆς, ἀλλὰ καὶ ἡελίου.

μύσιν δ' ἀμφοτέρων με θεὰ θέσαν· οἶδα δ' ἐκ γῆς
νυκτὶ, καὶ ὀρθαλμῶν νύκτα καθηράμενος.

ὠσκήπων δ' ὅς ἄστυ κατέστιχον, ὄργια δ' ἰοῦς
κηρύων γλώχης ὁμματι τραυτέρῳ.

Ερυνίου.

Ἀὐάτοι ἐκτάμνοντι γεράνδρνα καὶ μορε μῆδων,
φωλὰς ἀραχνάη σκαλὸν ἔτυφε πόδα,

σφόθεν ἀντιάσασα· χύδην δ' ἐβρυξε μελάνη
σιπεδὸνι χλωρὴν σάρκα, καὶ ἀσραγάλης.

ἐτμήθη δ' ἀπὸ τῆς, σβάρὸν γόνυ, καὶ σε κομίσθ

Α iiiiz

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

μυνοῖ ποδα, βλωθρῆς σπηπάνιον κοτίνε.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΙΑΝ, ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΙ
ΟΥΣ. Αδελον. ἡς Λάκκιναν.

Γυμνὸν ἰδῆσα λάκκιναν παλίντροπον ἐκ πολέμοιο
παῖδ' ἐὼν ἐς πάτραν ὠκύν ἰέντα πέδα,
ἀντίη αἰξάσα, δι' ἥπατος ἤλασε λόγχην,
ἄρρενα ῥιξα μένη φλόγγον ἐπὶ ἡταμένω.
ἀλλότριον σπάρτας ἦ πέν γένος, ἔρρε πόθ' ἄδαν,
ἔρρε, ἐπεὶ ἐφύσω πατρίδα, καὶ γενέταν.

Εἰς τὸ αὐτὸ Γαλλασᾶ.

Φῶγε λάκκων ποτὲ δῆριν. ὑπαντιάσασα δὲ μήτηρ,
ἦτε, κατὰ σέρνων ἄορ ἀναχομένη,
ζώνων μὲν, σέο ματρὶ διαμπερὲς αἶχος ἀνάπης,
καὶ ἡρατεράς σπάρτας πάτρια βεσμάλῃς.
ἦν δὲ θάνης παλάμῃσιν ἐμαῖς, μάτηρ μὲν ἀκούσω
δύσμορος, ἀλλ' ἐνέ μῃ πατρίδι σωζόμενα.

Ιελιανθ' ἀπὸ ὑπάρχων ἀνυππίου, ὁμοιον.

Μήτηρ ἦα λιπόντα μάχην μετὰ πύτμον ἐταίρων
ἔκτανεν, ὠδίνων μνήσιν ἀνῆναμένη.
καὶ γὰρ γῆσιον αἶμα διακρίνη λακεδαίμων,
ἀλλ' ἡ μαρναμένων, ὅ γε γενεῇ βρεφείων.

Αραβία. χολασικοῦ Εἰς τὸν
αἰάντος λίθου.

Μὴ με τὸν αἰάντην ἀνοχμάσθας ὁδῖται
Γέτρον, ἀκοντιστὴν σῆθεος ἐκτορέν.
ἦ μὴ μέλαις, τρηχύς τε. σύ δ' ἔρεο θῆγον ὄμιρον,
πῶς τὸν τριαμίδην ἐξεκύλισα πέδῳ.
νῦν δὲ, μόλις βαίον με παροχλίσουσιν ἄρρεος
ἄνθρωποι, γενεῆς αἶχλα λονταλέης.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

αἰχὴ μέ τις κρύψεν ἐπὶ χθονός· αἰδέομαι γάρ,
παύγιον ὑπιδανούς ἀνδράσι γιγνόμενος.

Εἰς Γερμανικὸν Βάσιον.

Οὔρεα πυρηνᾶα, καὶ αἱ βαθύαγγες ἄλγες,
αἱ ῥήνου προχοαὶ ἐγὺς ἀποβλέπετε,
μάρτυρες ἀκτίνων, γερμανικὸς αἰς ἀνέτηλιν,
ἀσράππων κελτοῖς πουλὺν ἐνυάλιον.

οἷδ' ἄρα δαπνήθησαν ἀολλέες· εἶπε δ' ἐννυῶ
ἄρει, τοιαύταις χερσὶν ὀφηλόμεθα.

Εἰς Ρώμην Κριναγόρου.

Οὐδ' ἦν ὠκεανὸς πᾶσαν πλημῦραν ἐγέρη,
ὑδ' ἦν γερμανίη ῥήνον ἅπαντα πῆν,
ῥώμης οὐδ' ὅσον βλάβη θένος, ἄχρη κε μίμνη
δεξιᾶσι μαινῆν καὶ σαρὶ θαρσαλέην.

ἔτω καὶ ἱεραὶ ξηνὸς θρύες ἐμπεδαρίξαις,
ἔσασιν· φύλλων δ' αὖα χέουσ' ἄνεμοι.

Ἀθῆλον.

Τὸν γαῖης, καὶ πόντου ἀμφιθέσαιοι κελύθοις,
ναύτην ἠπέρου, πεξοπόρον πελάγους,
ἐν τριακῆς δοράτων ἐκατοντάσιν ἔσεγεν ἄρης
σπάρτης· αἰχύνεσ' ἔρεα, καὶ πελάγη.

Ἀρχία.

Οὐ πόλεμος δεδιὼς ἐκ ὤλεσε, νῦν ὑπὸ νῆσιν
θλίβομαι· ἐν δ' ἰδίῳ τήκοι μ' ὅπως πολέμῳ.
αἰχὴ διὰ σέρνων ἴθι φάσγανον· ὡς γὰρ ἀριστὺς
θνήξοι μ', ἀπώσάμενος καὶ νόσον ὡς πόλεμον.

Τίνας ἀν' ἧτοι λόγους πύρρος

ἐπιβὰς τῆς τρώας.

Μόχθος ἐμοῦ γενετῆρος ἀμύμονος, ἔτελος αὔρειν·
αὐτὰρ ἐγὼ τρώεσσι φόνον πάντεσσι κορύσων

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

ἄλυσον· ἡγορέην γὰρ ὑπέρτερον αἶχος ἀφρώ·
καὶ πρίαμον βασιλῆα, καὶ ὅς προλέλοιπεν Ἀχιλλεύς,
πάντας ὅμῃ κατὰ μῶλον ἐμὸν μένος οἶδεν ὀλέσαι·
καὶ τρώϊος πολέεθρον ἀρήϊον ἐξαλαπάξω,
καὶ δαναοὺς δεκέτιρον ἐμὸν δόρυ μόχθον ἀνήσθ·

Τίνος ἂν ἤποιλόις δῖ' Ἰδάμενα, τοῦ
πύρρου πορθήσαντος τῷ τρώϊαν·

Γᾶσαν ἐμῆς κραδίης χαλεπὴν ἀπέπασσας ἀνίην,
ὑμετέρου γενετῆρος Ἀχιλλέος ἕνεκα πότμου·
ἐν τρώϊι σονόεσσα κατέκτανεν· ἀλλὰ σὺ πάσαν
Ἴλιον ἐξαλάπαξας· ἐλδομένοισι δ' Ἀχαιοῖς,
ἄφθιτον ὥπασσας αἶχος, ὃ μὴ δεκέτιρος ἐνυῶς.
πάντεσι μαρναμένοισι δαναοῖς χρόνος οὔρεν ἀνύσσει·

Τίνος ἂν ἄχα μέμνων, ὅπλι=
σθέντος Ἀχιλλέως·

Ἴλιος ὄφρυόεσσα κατήριπεν· ἄρτι δὲ πάσαν
λιγδίνην δαναοῖσι θεὸς πόρεν, ὅππότε Ἀχιλλεύς
μῆνιν ἀπορρίψας φθισήνορα, χθῆρα κορύσσει·

Τίνος ἔλενος, ὅπλισθέντος τῷ αὐτῷ·

Πηλείδην κοτέσσα πάλιν θώρυξεν Ἀθήνη,
έντεσιν ἀθανάτοισι· τί ῥίγιον ἔσεται ἄλγος
αἶνομόροις τρώεσσι, καὶ ἔκτορι, καὶ γενετῆρι,
ὅππότεν έντεα ταῦτα θεὸς πόρεν ἀνέρι τῷδε·

Τίνος ἂν ἔκτωρ πρὸς Πάτροκλον
μὴ δυνθέντα φέρειν τὸ δόρυ
τοῦ Ἀχιλλέως·

Εξημίωσας οὐ σθένων ἔν' ἔκτορα·

φέρεις γὰρ ἡμῖν ἐλλιστῇ σκυλεύματα·

Τίνος ὁ αὐτὸς τιτρωσκόμενος
ὑπὸ ἑλλήνων·

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

5.

Βάλλετε νῦν μετὰ πότμον ἐμὸν δέμας, ὅππῃ καὶ αὐτὸν
νεκροῦ σῶμα λείοντος ἐφουβρίξῃσι λαγῶοι.

Τίνας θέτις, τηλέφωσκελιόθεντος ὑπ' Ἀμπέλα.

Ἀμπέλε, τί τρήξωμεν, ὅταν διαφθῶς ἀπόλλων
πρόρθον ἐμὸν κλίνη ἐν Ἀλεξάνδροιο βελέμοις;

Ἀλκαίου μεσηνίς.

Μακύννου τήχι ξῶ δ' Ὀλύμπιε, ῥέξε φίλιππος

ἄμβρατά, χαλκήρεσσι κλῆε πύλας μακάρων.

καὶ γὰρ χθῶν, καὶ πόντος, ὑπὸ σκῆπτροισι φιλίστου

δέδμανται, λοιπὰ δ' ἄπρὸς Ὀλύμπου ὁδοῖ.

Διονυσίου.

Καλλιόπῃ πολὺ μυθε μελισσοβότου ἐλικῶνος,

τίκτε μοι ἄλλον Ὀμήρον, ἐπὶ μὲν ἄλλος Ἀχιλλεύς.

Ἀλφειῶ μιτυληναίου.

Κλῆε θεὸς μεγάλοιο πύλας αἰμῆτας Ὀλύμπου,

φρέρεξ ἄν' ξαθέαν ἀνέρος ἀκρόπολιν.

ἦδη γὰρ καὶ πόντος ὑπέξονται δορὶ ῥώμης,

καὶ χθῶν, οὐρανὸν δ' οἶμος ἔτ' ἐξ ἄβατος.

Φιλίστου.

Γαλῶ λεωνίδεω κατιδὼν δέμας αὐτοδαίκτην

ξέρξης, ἐχλαίνου φάρεϊ πορφυρέω.

καὶ νεκῶν δ' ἤχησεν ὁ τᾶς σπάρτας μέγας ἥρως,

οὐδέχομαι προσδοτὰς μισθὸν ὀφειλόμενον.

πᾶσις μοι τύμβου κόσμος μέγας, αἶρετὰ περσῶν.

ἦξω καὶ γὰρ αἰδὴν ὡς λακεδαίμονιος.

Βάανου.

Ἀθηναίης ἀκάτοιο τριηκοσίου, ὅτε ναύτας

δούτερον ἔχ' αἰδὴς πάντας ἀρῆφάτας,

σπάρτας δ' εὐλοῦσά πεν, ἰδ' ὡς πάλι πρόσθια πάντα

τραύματα, καὶ νῆες ἐρνοῖς θῆρις ἐνεστὶ μόνοις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

νῦν γε μὴδε κορέσασθε, καὶ εἰς ἐμὸν ἀμπαύσασθε
ὑπνον, ἀνικητὸν δῆμος ἐνναλίῳ.

Κριναιόρου.

Οθρυάδην σπάρτης ἢ μέγα κλέος, ἢ κυνέταρον
ναύμαχον, ἢ πάντων ἔργα καλιππέλεων;
ἄριος αἰχμητὴς ἰταλὸς παρὰ χόμασι ῥήνη
κλινθῆς ἐν πολλῶν ἡμιθανῆς βελέων,
αἰὲν ἀρπαδίοντα φίλε στρατοῦ ὡς ἰδ' ὑπ' ἐχθροῖς,
αὐτὶς ἀρηϊφάτων ἀνθορεν ἐν νεκύων.
κτῆνας δ' ὅς σφ' ἐκόμιζεν, ἐοῖς ἀνεσώσατο ταῖσις,
μῦθος ἀήγητον δεξιόμενος θάνατον.

Αἰλλων.

Αἴαντος παρὰ τύμβον ἀταρβήτοιο παραστάς
φρῦξ, ἐπέων κακῆς ἤρχεν ἐπεσβολίης.
αἴας δ' ὅτι μίμνεν, ὅδ' ἀντιγέγωνεν ἐνερθε.
μίμνεν δ' ὅτι ἐτλη ξωὸς ἀποφθίμενον.

Τίνας ἤποιλόρους ἀχιλλεύς, ἀγα-
μέμνονος τρωθέντος.

Εἰγὼς νῦν ἀλάμενον ἐμὸν φθισήνορα θυμόν;
εἰγὼς ἐν σκεδίσιν ὅσον θένος ἐκτορός ἐστι;
νῦν γὰρ πάντες ὄλοντο τῇ πολυπήμονι λῶβῃ.
σοὶ δ' αὐτῷ μέγα πῆμ' ἦν θανάτοιο χέρσον.
ἀφροσύνης κακὰ ἔργα, καὶ ἄχετα πῆματα πάχης,
ὅς πᾶσιν δαναοῖσιν ἀρήϊον ἔρκος ἐτύχθης.

Αἰλιάου.

Αἰαγε καὶ ξέρξης πέρσαν στρατὸν ἐλλάδος ἐστῆαν,
καὶ τίτος εὐρύκλεις ἀπ' ἰταλίας.
αἰγ' ὁ μὲν, εὐρώπῃ δ' ἄλλον ξυγόν αὐχένι θήσων
ἦλθεν, ὅδ' ἀμπαύσων ἐλλάδα δουλοσύνης.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

6.

Αθηναν.

Κόϊρανὸς ἀνρώπας, ὃ καὶ ἦν ἁλὶ, καὶ κατὰ χέρσον
τόσον ἄναξ ἐνατῶν, ἔσθ' ὅσον ἀθανάτων,
εἰνοδίᾳ τὰ λάφυρα κατὰ θρασείως κίροσάδ' α
καὶ τέκνων, καὶ ἔλας τὰς ἐθετ' ὀδριάδος,
ἔσθ' εὖ μελίσσ' αματρίου· ἅ δ' ἐφιλίππου
δόξα, πάλαι θήων ἀρχιβέβακε θρόνων.

Εἰς ἀνταποδοσιν. Εὐνήνου.

• Κῆν με φάγῃς ἐπὶ ῥίξαν, ὃ μὲν ἔτι καρποφορήσω,
ὅσον ἐπισπείσῃ σοι τράγε θυομένῳ.

Λεωνίδου ταραντίνου.

Ἰξάλος ἀνπώγων αἰὶς πότις ἐν ποτ' ἁλῶν,
οἴνῃς τὸς ἀπαλὸς πάντας ἔδαψε κλάδους.
τῷ δ' ἔπος ἐν γαίῃς τόσον ἄπνε, τῆρε καί κ' ἴσε
γναθμοῖς ἢ μέτερον κλῆμα ἢ καρποφόρον.
ῥίξα γὰρ ἔμπεδος ἔσθ' α, πάλι γλυκὺν νέκταρ ἀνήσει,
ὅσον ἐπισπείσῃ σοι τράγε θυομένῳ.

Παρμενίωνος μηχανιδόου.

Οἱ κίρις ἄχρι κόρου κορέσαντό με· αὖ ἐκορίσθην
ἄχρι κόρου καυτὸς, τοὺς κίρις ἐκκορίσας.

Αντιπάτρου.

Αἴν με πλατάνισον ἐφερπύξῃς α καλύπτῃ
ἀμπελος, ὀθνήν δ' ἀμφιτέθῃλα κόμη,
ἢ πρὶν ἐμοῖς θαλέθουσιν ἐνιθρέφασ' ὀροδάμνους
βότρυας, ἢ ταύτης ἢ ἀπετηλοτέρῃ.
τοῖν μέντοι ἐπητατιθνήσθω τίς ἐταίρην,
ἢ τις ἀμείψασθαι καὶ νέκυν οἶδε μόνῃ.

Απολλωνίδου.

Ξῆνον ἐπηνίκη, θαῦμα κατ' ἔδομεν αἰσὶς ἅπασα,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

πῶλον ἔπ' ἀνδρομέαν σάρκα φρυαζόμενον,
θρηϊκῆς φάτνης πολὺς λόγος ἦς ἐμὸν ὄμμα
ἤλυθε, δίξην μαι δ' αὐτερον ἥρακλέα.

Αἰνέον.

Οὐδ' ἦς ἀνθρώπων ἀδίκων τίσιν ἔκ' ἀποτίσῃ.

Εἰς ΑΓΓΕΙΛΗΝ Μυσηίου,
οἰδ', Γλαῦτωνος.

Αἰνέρις μῦσαισι, κοῤῥασία, τὰν ἀφροδίταν
τι μᾶτ', ἢ τὸν ἔρον ὑμῖν ἐφοπλίσομαι.
χαῖ μοῖσαι ποτὶ κῦπριν, ἄρ' ἔτα σὺ μύλα ταῦτα.
ἡμῖν δ' οὐ πέταται τοῦτο τ' παιδάριον.

Αἰνέον.

Ὁ ξὺς πρὸς τὸν ἔρωτα, βέλη τὰ σὰ πάντ' ἀφελῶμαι.
χῶ πᾶνός, βρόντα, καὶ πάλι κύνος ἔση.

Εἰς ΑΡΕΤΗΝ Αἰνέον.

Ὡς ἰκῶν μύθων ἤδη μινες, ὦ πανάρισα
δῶματα ταῖς ἱεραῖς ἐνθέμενοι σελίσιν,
τὰν ἀρετῶν, ψυχᾶς ἀγαθὸν μόνον· ἄδε γὰρ ἀνδρῶν
μύνα, καὶ βίοτον ῥύσαιτο, καὶ πόλιν.
σαρκὸς δ' ἡδυπάθη μαφίλον τέλος, ἀνδράσιν ἄλλοις
ἢ μίαν τῶν μνήμης ἤνυσε θυγατέρων.

Τίνας ἀν' ἧτοι λόγους ἦρα, ἀποθεο=
θέντος ἥρακλέους.

Σὺς ἀρετῆς ἰδρῶτι καλὴν ἀπέδωκεν ἀμοιβήν
σὸς γενέτης ἥρακλεις· ἐπὶ πόνος ἀσπετον αἶχος
ἀνδράσιν οἰδεν ἄλγην μετ' ἀπέρωνα κύνιον ἀέθλων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Σοὶ χάριν ἐξετέλειαι πόνος, καὶ ἀδέσφατος ἰδρῶς,

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΓΑ

7.

χῶρον ἔχον πολυόλβον, ὃν οὐ πάρος ἔλλαχεν ἀνὴρ·

Οὐέσσι·

Ἀμβάινων ἐλικῶνα μέγαν, κάμεις· ἀλλ' ἐκορέσθη
πιγασίδος κρήνης νεκταρέων λιβάδων·

οὕτω καὶ σοφίης πόνος ὄρεϊος· ἦν δ' ἄρ' ἐπ' ἄκρον
τέρμα μόλης, ἀρύτη περίδων χάριτας·

Γαύλου σιλεντιάρις·

Μήτε βαθυκτιάνοιο τύχης κηφίξοι ῥοίω,
μήτε σέο γνάμψι φροντὶς ἐλανερίην·

πᾶς γὰρ οὐτ' ἀσπίδα βίος πολεμίζεται αὔραις,
τῇ, καὶ τῇ θαμινῶς ἀντιμεβληόμενος·

ἦ δ' ἀρετῇ, σταθερόν τι, καὶ ἄτροπον ἥς ἐπιμαύνης,
κύματα θαρσαλέως ποντοπόρῳ βίῳ του·

Γαλλαδᾶ ἐπὶ τῶν φασγῶν δόξαν ἔχόντων·

Πολλοὶ τοι ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε βάνχοι·

ΕΙΣ ΑΣΕΒΕΙΣ·

Εἰς τὴν φθόραντα πῦρ αὐτοῦ μητρὸν·

Μὴ θάψῃς τὴν ἀσπίδα· ἔα κινσὶ κύρμα γενέσθαι·
τῇ μήτηρ πάντων μητροφθόρον οὐδέ χετ' ἀνδρα·

Τίνας ἀν' ἧ ποι λόγος πρὸς πρόκνην πῦρ
ἀδελφὴν φιλομήλη·

Σὸς με πόσις κακοεργὸς ἐνὶ σπήλυγι βαβήν
μουνώσας, βαρύποτμον ἐμὴν ἀπέκερσε κορήν·
συγνὰ δέ μοι πόρεν ἔδνα πολυτλήτοιο γάμοιο,
γλῶσσαν ἐμὴν ἐθέρισε, καὶ ἔσβεσεν ἑλλάδα φωνήν·

Εἰς τὸ αὐτό·

Χαῖρε πρόκνη παρὰ σῆο κασιγνήτης φιλομήλης,
χαίρειν ἧ τόδ' ἐστὶν· ἐμοῦ δέ σοι ἄλγεα θυμοῦ
πέπλος ἀπαγγέλει, τὰ μοι κυρτὸς ὥπασε τηράς·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.

ὅς μ' ἔρξας βαρύτοτμον ἐν ἔρκεσι μιλονο μήωρ,
πρῶτον παρθενίης, μετέπητα δὲ νόσφισε φωνῆς.

ΕΙΣ ΑΣΩΤΟΥΣ. Λουκιανού.

Τὸν πατρικὸν πλοῦτον νέος ὦν θήρων ὁ μενίππας,
αἰχρῶς ἤσ' αἰρατῆς ἐξέχεεν δαπάνας.
αἷμα μιν ἀκτιμῶν πατρικὸς φίλος ὥς ἐνόησεν
ἦδη καρφαλέη τήρόμενον πενίη,
καὶ μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν
θῆκε θυγατρὸς εἰς, πόλλ' ἐπὶ μέλια δ' ἔς.
αὐτὰρ ἐπὶ θήρωνι παρ' ἐλπίδα ἦλυθε πλῆτος,
αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ἐν δαπάναις,
γαστρί χαριζόμενος πᾶσαν χάριν ἔκατὰ νόσμον,
τῇ θ' ὑπὸ πῶ μιανὰν γαστέρα μαρμασύνῃ.
οὕτω καὶ θήρωνα τοδύτερον ἀμφεκάλυψεν
οὐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόσιον.
ἀκτιμῶν δ' ἐδάκρυε τοδύτερον ἢ κ' ἐτι κῆνον,
αἷμα θυγατρὸς εἰς προῖκά τε, καὶ θάλαμον.
ἔγνω δ' ὥς ἔκ' ἐστ' κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
τοῖς ἰδίοις, ἦναι πῖσόν ἐν ἀγοτρίοις.

ΕΙΣ ΑΥΛΗΤΑΣ, ΚΑΙ ΑΥΘΙΣ
ΟΡΧΗΣΤΑΣ. Φιλίππου.

Ἰμερον αὐλήσαντι πολυτρήτων δ' ἀλωτῶν,
εἴτε λιγυφθόρῳ φοῖβος ἐπὶ γλαφύρα,
μαρσύν, ἐφάσω τεὸν αὔρεμα. τὸς γὰρ ἀθήνης
αὐλὸς ἐκ φρυγίης ἔτος ἐλήισατο.
ἧ δὲ σὺ τοιούτοις τότ' ἐνέπνεες, ἔκ' ἀν' ὕαγνις
πῶ ἐπὶ μιανδρῷ κλαῦσε δύσαυλον ἔριν.

Βοήθου.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

Βοήθου.

Εἰ τοῖος Διόνυσος ἐς ἱερὸν ἦλθεν ὄλυμπον
κωμάων λήνους σύν ποτε, καὶ σατύροις,
οἷον ὁ τεχνῆεις Πυλάδης ὠρχήσατο κείνον
ὀρθὰ κατὰ τραγικῶν τέθμια μυσσοπόλων,
παυσάμενι ξήλου Διὸς ἀνφάτο σύγκαιμος ἦρη,
ἐφύσω Σε μέλι, Βάκχον ἐγὼ δ' ἔτεκον.

Αντιπάτρῃ.

Ορφαὺς θῆρας ἔπλεθε· σύ δ' ὀρφέα φοῖβος εἵκα
ἔν φρύγα· σοὶ δ' ἦκη μελπομένῳ γλαφύρα,
ἔνομα, καὶ τέχνης, καὶ σώματος· ἔκιν ἀθήνη
ἔρριπεν λατὺς τοῖα μελιξομένη,
οἷα σὺ ποικιλότερπες· σάφ' ὑπνώσαι κεν αἰκῶν
αὐτὸς πασιθέης ὕπνος ἐν ἀγκαλίσιν.

Αλκίαν.

Σύμφωνον μαλακοῖσι κερασάμενος θρόον αὐλοῖς
δωρόθεος, γοερὺς ἔπνεε δαρδανίδας,
καὶ Σε μέλας ὠδῖνα κεραύνιον· ἔπνεε δ' ἵππου
ἔργματ', αἰεζῶν ἀτάμενος χαρίτων·
μῦθος δ' ἦν ἱεροῖσι Διωνύσοιο προφήταις
μῶμος λαίφηρὰς ἐξέφυγε πῆρυγας,
θηβαῖος γενεὴν, σωσιπλέος· ἐν δὲ λυαῖν
νηῶ, φόρμιγγα θήκατο, καὶ καλάμενος.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐκ ἔτ' ἀνὰ φρυγὴν πιτυοτρόφον ὥς ποτε μέλφεις,
κρῶμα δ' ἐν τρήτων φθειγόμενος δονάκων·
ἔδ' ἐνὶ σαῖς παλάμαις τριτωνίδος ἔργον ἀθάνατος
ὥς πρὶν ἀπανθήσῃ νυμφογενὲς σάτυρε·
δὴ γὰρ ἀλυτοπέδαις σφίγγη χέρας· ἔνεκα φοίβῳ
θνατὸς ἐὼν, θήκην ἔς ἔριν ἠντίσας.

Β

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αωτοί δ' οἱ κλάζοντες ἴσον φόρμιγγι μελιχρόν,
ὥπασαν ἐξ ἀέθλων, ὃ σέφος, καὶ αἶδαν.

ΕΙΣ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑΝ.

Γαρμενίωνος μακεδόνος.

Ἀρκῇ μοι χλαίνης λιτὸν σκέπασ· οὐδὲ τραπέξαις
διδάσω, μασέων ἀνθεα βοσκόμενος·
μισῶ πλῆτον, ἄνθρ, κολάκων τροφόν· ὅδ' ἐπάρ' ὀφρὺν
σησομαι· οἷδ' ὀλίγης δαιτὸς ἐλευθερίην·

Ἀλφειῷ μιτυληναίου.

Οὐ σέρω βαθυληϊὺς ἀρύρασ,
ὅκ' ὄλβον πολὺ χρυσον οἶα Γύγης·
αὐτάρ κεν ἔραμαι βίου Μακρίνι·
ἢ μηθὲν γὰρ ἄραν, ἄραν μετέρη·

Ἀθιλον.

Ἐλθὼν ᾗς αἶδην ὅτε δὴ σοφὸν ἦνυσε γῆρας
Διογένης ὁ κύων, Κροῖσον ἰδὼν ἐρέλα·
καὶ σρώσας ὁ γέρων ἢ τριβώνιον ἐγγὺς ἐκόνου,
τοῦ πολὺν ἐκ ποταμοῦ χρυσὸν ἀφυσάμενου,
ᾗ πέν, ἐμοὶ καὶ νῦν πλέων τόπος· ὅσα γὰρ εἶχον,
πάντα φέρω σὺν ἐμοὶ Κροῖσε· σὺ δ' ὅδ' ἐν ἔχεις·

Γαλλαδαῖ.

Ἐλπίδος, ὅδ' ἐτύχης ἐτι μοι μέλῃ, οὐδ' ἀλεγίξω
λοιπόν· τῆς ἀπάτης ἦλυθον εἰς λιμένα·
ᾗ μὴ πένης ἄνθρωπος· ἐλευθερίῃ δ' ἐσυνοικῶ·
ὕβρισιν πενίης πλοῦτον ἀποσρέφομαι·

Λακιλλίῃ.

Μὴ σὺν' ἐπ' ἀλλοτρίης ὧ' νθρωφ' ἴσοιο τραπέξης,
φωμὸν ὀνείδιον γαστρί χερσὶ χριζόμενος,
ἄλλοτε κὼ κλαίοντι, καὶ ἐσθλὴν μὲν ὄμμα,

9.
ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

συγκλαίων, καὶ οὖθις συγγελοῶντι γελοῶν,
οὔτε σύ γε κλαυθμοῖο κεχηρμένος, ὅτε γέλωτος.
καὶ κλαίω Μιλίη, καὶ γελῶ Μιλίη.

Λεκιανῶ.

Ὡς τεθνηξόμενος, τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε.
ὥς δὲ βιωσόμενος, φῆδεο σῶν κτεάνων.
ἔστι δ' ἀνὴρ σοφὸς ὅτος, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας,
φῆδοί, καὶ δαπάνη μέτρον ἐφηρμόσατο.

Παλλαδαῶ.

Βέλτερόν ἐστι τύχης καὶ θλιβομένης ἀνέχεσθαι,
ἢ τῶν πλατύντων τῆς ὑπεριφανίης.

Κράτιτος τοῦ φιλοσόφου.

Χαῖρε θεὰ Δέσποιν', ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα,
ἀντελίη, κληνὴς ἐκχορε σωφροσύνης.
σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν, ὅσοι τὰ δίκαια ἀσκησιν.

Θεόγνιδος.

Οὐκ ἐθέλω πλατύν, ὅκ' ἄνχομαι· ἀλλὰ μοι ᾗ
ᾗ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

ἔησον λογισμῷ, καὶ μένεις ἀνενδείς.

Αἰλλων.

Σώματα πολλὰ τρέφει, καὶ δώματα πόλλ' ἀνεγείρει.
ἀτραπὸς ᾗς πενίην ἐστὶν ἐτοιμοτάτη.

Αἰλλων.

Ὡραστὴρ κυνόμενα, δ' ἦν νόλαιες παράσιτοι,
ξωμοῦ πωλῶσι θεσμὸν ἐλευθερίας.

Εἰς τὸν ἀνθρώπινον
βίον. Ἀρχὴ.

Θρήνη καὶ ἀνέγτω τίς, ὅτι σαναχῶσι μὲν ἔχουσιν

В ii

ΤΩΝ ΕΙΣΕΠΤΑ

μητέρος ἐν κόλπων πρὸς φάος ἐρχομένους·
ἔμπαλι δ' ὀλβίξουσιν, ὅσους αἰῶνα κιπόντας
ἀπρὸιδὴς κηρῶν λάτρεις ἔμαρφε μόρος·
οἱ μὲν, γὰρ ζῶντες, ἀφ' παντῶα περῶσιν
ἐς κακὰ, τοὶ δὲ, κακῶν ἄρον ἄκος φθίμενοι·

Αἰθλον·

Τὸν βίον ἠράκλειτε πολὺ πλεόν ἢ περ ὅτ' ἔξῃς
δάκρυα· νῦν ὁ βίος ἐς' ἐλεγνότερος·
τὸν βίον ἄρτι γέλα Διμόκριτε τοπλέον, ἢ πρὶν·
νῦν ὁ βίος πάντων ἐστὶν εὐλοσιότερος·
ἦ δ' οὐ μέλας δὲ καὶ αὐτὸς ὄρων, το μεταξὺ μεριμνῶ
πῶς ἅμα σοὶ κλάσω, πῶς ἅμα σοὶ γελᾶσω·

Ποσειδίππῳ, οἷ δὲ, Κράτητος
τοῦ κυνικοῦ·

Γόιντ' ἰς βίοτοιο τά μοι τρίβον, ἦν ἀγορῇ μὲν,
νῆκεα, καὶ χλεπαὶ πρήξεις· ἐν δὲ δόμοις,
φροντίδες· ἐν δ' ἀγροῖς, καὶ μάτων αἰλις· ἐν δὲ θαλάσῃ,
τάρος· ἐπὶ ξένης δ', ἦν μὲν ἔχῃς τί, δέος·
ἦν δ' ἀπορῆς, ἀνιηρόν· ἔχῃς γὰρ μον; ἢ ἀμέριμνος
ἔσσεαι· οὐ γὰρ μέεις; ξῆς ἔτ' ἐριμότερον·
τέκνα, πόνοι· πῆρως ἅπας βίος· ἀνέοιτιτες,
ἄφρονες· αἱ πολὶαὶ δ' ἔμπαλιν ἀδρανέες·
ἦν ἄρα τοῖν θυοῖν ἐνὸς αἵρεσις· ἢ τὸ γενέσθαι
μηδέ ποτ', ἢ τὸ θανῆν αὐτίκα τιμνόμενον·

Εκ τοῦ ἐναντίου, πιθανά· Μητροδώρου·

Γαντόιν βίοτοιο τά μοι τρίβον· ἦν ἀγορῇ μὲν,
κύνδεα, καὶ πινυταὶ πρήξεις· ἐν δὲ δόμοις,
ἄμπαυμ'· ἐν δ' ἀγροῖς, φύσιος χάρις· ἐν δὲ θαλάσῃ,
κέρδος· ἐπὶ ξένης, ἦν μὲν ἔχῃς τί, κλέος·
ἦν δ' ἀπορῆς, μόνος οἰδᾶς· ἔχῃς γὰρ μον; οἷκος ἄριστος

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

18.

ἔσεται· οὐ γὰρ μέγας· ξῆς ἔτ' ἐλαφρότερον.
τέκνα, πόθος· ἀφροντίς ἀποις βίος· αἰνεότιτες,
ῥωμαλέαι· παλαιὰ δ' ἔμπαλιν ὄσε βέες.
ἢ ἄρα τῶν διατῶν ἐνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
μηδέ ποτ', ἢ τὸ θανῆν· πάντα γὰρ ἐσθλα βίη.

Λακκιανῶ.

Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν, καὶ πάντα παρέρχεται ἡ μᾶς.
ἢν δὲ μὴ, αἴη· ἢ μῆς αὐτὰ παρερχόμεθα.

Γαλλαδαῖ.

Γῆς ἐπέβην γυμνός, γυμνός θ' ὑπὸ γαῖαν ἀπῆμι.
καὶ τί μάτην μοχλῶ, γυμνὸν ὄρων τὸ τέλος;

Τῷ αὐτοῦ.

Γλῶσφα λερὸς τὸ ξῆν· χεῖμας ὁ μενοίγαρ ἐν αὐτῷ,
πολλὰ κινουμένων πᾶσι μενοικητότερα.
πλὴν δὲ τύχην βίοτοιο κυβερνήτηραν ἔχοντες,
ὥς ἐπὶ τῷ πελάγους ἀμφίβολοι πλέομεν.
οἱ μὲν, ἐπ' ἀπλοῖν· οἱ δ' ἔμπαλιν· αἴη ἅμα πάντες
ῆς ἐναπὲν κατὰ γῆς ὁρμον ἀπερχόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σκηνὴ πᾶς ὁ βίος, καὶ παίγνιον· ἢ μάθε παίξην,
πλὴν σπασθὴν μεταβῆς, ἢ φέρε τὰς ἀδύνας.

Τῷ αὐτοῦ.

Εἰ τὸ φέρον σε φέρει, φέρε καὶ φέρει· ῆ δ' ἀγατακτῆς,
καὶ σπαστὸν λυπῆς, καὶ τὸ φέρον σε φέρει.

Τῷ αὐτῷ.

Δακρυχέων γενόμεν, καὶ δακρύσας ἀποθνήσκω.
δάκρυσι δ' ἐν πολλοῖς τὸν βίον εὖρον ὅλον.
ὦ γένος ἀνθρώπων πολυδάκρυτον, ἀσθενές, οἰκτρὸν,
συρόμενον κατὰ γῆς, καὶ διαλυόμενον.

В ій

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

Τῷ αὐτοῦ.

Ὡ γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον,
μέχρι τέλους βιότου μηδὲν ἐπιστάμενον.

Ιουλιανού.

Ἡ δὲ πάντα κέλευθα λάχεν βίος· ἄσπεϊ μείων,
ἄλχος· ἐταρῆαι· κρυπὰ δόμοισιν ἄκη·
ἀγρὸς τέρψιν ἄγχι, κέρδος πλόος· ἀλλοδαπὴ χθών,
γνώσις· ἐκ δὲ γάμων, οἶκος ὁμοφρονέει·
τοῖς δ' ἀγάμοις, ἀφροντίς ἀγ' βίος· ἔρκος ἐτύχθι
πατρὶ, τέκος· φρεσὶ τοῖς ἀγόνοισι φόβος·
ἡγορέην νεότης, πολλὴ φρένας δίδεν ὁπάξην·
ἐνθεν θάρσος ἔχων, ἔωε, φύτνε γένος.

Αδελον.

Γῶς τις ἄνδρ' θανάτῳ σε φύγοι βίῃ· μυρία γάρ σου
λυγρὰ· καὶ ὅτε φυγῇν εὐμαρές, ὅτε φέρῃν·
ἡδέα μὲν γάρ σου τὰ φύσσι καλὰ, γαῖα, θάλασσα,
ἄστρον, σεληναῖος κύμα, καὶ ἡελίου·
τὰλλα δὲ πάντα, φόβοι τε, καὶ ἄλγεα· κῆν τι πάθη τίς
ἐσθλὸν, ἀμοιβαῖν ἐκδέχεται νέμεσιν.

Αδελον.

Γάντα γέλως, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τ' μηδέτ·
πάντα γὰρ ἐξ ἀλόγων ἐστὶ τὰ γιγνώμενα.

Αδελον.

Φροντίδες οἱ παῖδες· μέγα κακὸν ὃ τι πάθουεν·
ἃσὶ δὲ καὶ ἑῶντες φροντίδες εὐὲν ὀλίγα·
ἡ γὰρ μετὴ, χρηστὴ μὲν, ἔχει τινὰ τέρψιν ἐς αὐτήν·
ἡ δὲ κακὴ, πικρὸν τὸν βίον ἀνδρὶ φέρει.

Αδελαστον.

Ὡ θηρῶν βροτὲ μᾶλλον ἀνὴμερε, πάντα σε μισθῶ
παντολέτορ· πάντῃ δ' ἐκδέχεται σε μόρος.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

».

ἦν ἐπὶ γῆς φάνης, ἀρχοῦ λύκος· ἦν δὲ πρὸς ὕψος
δενδροβάτης, ἀπὸ τῆς δὲ μ' ὑπὲρ ἀκρεμόνων.
πράξης καὶ νῆλον; ὅδ' ἐν δίναις προκόδῃλον
ἔτρεφεν, ἥς αὖτε βῆς θῆρα δικάϊότατον.

Εἰς Βρεφὴν. Ἀρχίου.

Λυσίπτης ὁ νεογνὸς ἐπὶ κρημνοῦ παῖς ἔρπων,
ἀστυανκτήης ἤρχετο δυσμορίας.
ἡ δὲ, μεθωδήγησεν, ἀπὸ σέρνων προφέρουσα
μαζόν, ἦν λιμοῦ λύτορα, καὶ θανάτη.

Ἀντιπάτρει.

Δμώϊον ἱπποκράτους ἔθανε βρέφος ἐς πλατὺ πόντου
χῆλος, γῆτοσύνης ἐρπύσαν ἐκ καλύβης,
πλῆθον ἐπεὶ μαζῶν ἔπιεν ποτόν· ἔρρε βάλασα,
ἡ βρέφος ὥς μήτηρ φάσαιτο δεξαμένη.

Βιάνορος.

Ἡρεπεν ἐξ ἀκρης δόμος ἀδρός· αἶψ' ἐπὶ παιδὶ
νηπιάχῳ, ξεφύρου πολλὸν ἐλαφρότερος.
φῆσατο κηροσύνης καὶ ἐρήπιον· ὦ μεγάλαυχι
μητέρες, ὡδίνων καὶ λίθος ἀποθάνεται.

Εἰς Γάμον. Ἀδελφον.

Εἴ τις ἅπαξ γῆμας, πάλι δαύτερα λείκτρα διώκη,
ναυηγὸς πλώῃ δις βυθὸν ἀργαλέον.

Ἀπολλωνίδου.

Πρὸς παίδων ἦπεν γυνάξομαι, ἦν με βανούσαν
σείλης, μὴ σπῆσαις δαύτερα φίλτρα γάμου.
ἦπεν· ὅδ' ἥς ἐτέρην ἐσπούδασεν· αἶψ' αὖ Φίλιννα
Διογένη λήθης τίσατο καὶ φθιμένη.
τυκτὶ γὰρ ἐν πρώτῃ θάλαμον χάσε μῆνις ἄφικτος,

В іііі

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΥ

ὥς μὴ λήντρον ἰδῇ δ' αὐτερον ἡέλιον.

Γαύλου σιλεντιαρίου.

Καλὰ τὰ παρθενίης καὶ μήλια παρθενίη δέ,

τὸν βίον ὠλεσεν αὖ, πᾶσι φυλάττομένη.

τοῦνεκεν ἐν θέσμῳ ἄλοχον λάβε· καί τινα κόσμῳ

δὸς βροτὸν ἀντὶ σέθεν· φῶγε δὲ μαχλοσύνην.

Τίνας αὖ ἤποι λόγους ἑλένη, μονομα-

χόντων Μενελάου, καὶ Πάριδος.

Εὐρώπης, αἰτίης τὲ δορυθενέες βασιλῆες,

ὕμιν ἀμφοτέροισιν ἐπὶ ξυρῆ' ἵσταται ἀκμή,

τίς κεν ἐμὲ τλήθυμος ἔλοι δύσηνον ἀκούης.

ξὺς δὲ πατὴρ δικάσθην, ἀνάθε δὲ κυπρογενίης,

μὴ πάλιν ἄλλος ἔλῃ μετὰ μοιλόπος αἰχὸς ἀχαιῶς.

Διονυσίου.

Ὡρὴ ἔρᾶν· ὦρὴ δὲ γαμῶν· ὦρὴ δὲ πεπαισθᾶς.

Αὐτομέδοντος.

Εὐδαίμων πρῶτον γῶν, ὃ μὴδενὶ μὴδ' ἐν ὀφθάλμῳ.

ἦτα δ' ὃ μὴ γήμασ· τὸ τρίτον, ὅστις ἄπαις.

ἦν δὲ μακρὸς γήμητις, ἔχθ' χάριν, ἦν κατορύξῃ

ἀνὺς πῶ γαμετῶν, προῖκα λαβὼν μεγάλην.

ταῦτ' ἔδωκε, σοφὸς ἴαθι· μάτην δ' ἐπίμανρον ἔασον

πᾶ τὸ κενὸν ἐν τῇν, καὶ τίνας αἰ μοι ἄδες.

Αδελφόν.

Οὐκ ἐστὶ γήμασ, ὅστις ἔχθ' μάξιται.

λέγουσι πάντες, καὶ γαμοῦσιν ἡδύοτες.

Αδελφόν.

Λαχρὶς αὖ ἡς ἄρα μὲν νομῶν, πάντα δοκῶσαι

ἐν τῷ ξῆν ἦναι τὰ γαμῶν τῶν ἀγαθῶν.

ἦθ' ὅταν ἡσέλθῃ γαμετῶν, πάλιν αὖθ' ἀπαῖσαι

ἐν τῷ ξῆν ἦναι πάντα κακῶν τὰ κακά.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

ἀλλὰ χάριν τεχνίων, ἔξουθεν μὲν τεκνὰ
χαλκὸν ἔχων· πῶχός δ' ὄδ' ἐτὰ τέκνα φίλῃ.

Εἰς γῆρας, καὶ γέροντας.
Μενελάους.

Γῆρας ἐπ' ἂν λυγρὸν ἄπῃ, πᾶς ὄχεται· ἦν δέ ποτ' ἔλθῃ,
μή μενεται· ἐστ' δ' ἀγ' κρῖνον ὀφθλόμενον.

Λουκιλλίου.

Εἴ τις γῆρας ἔσθ' ὅν ὄχεται, ἄξιός ἐστι
γῆρας ἡν πολλῶν ἔς ἐτίων δεικνύσθαι.

Βισαντίνου.

Ὡμοῖ ἐγὼν ἤβης, καὶ γῆρας ὀλομένοιο.
τοῦ μὲν, ἐπερχόμενον· τῆς δ' ἀπονέμενης.

Αδελφοτον.

Ἀν περιλῆθῃ μίκρον ἐν ἀγχεσὶν ἡδέος οἴνου,
ἔς ὃ ξὺν τρέπεται τοῦτο τὸ λειπόμενον.
ἔτῳς ἀντλήσας τὸν ὅλον βίον, ἔς βαθὺ δ' ἔλθων
γῆρας ὃ πρεσβύτης, γίγνεται ὀξύχολος.

Επιγόνου Θεοφάνους.

Ἡ πάρος ἀνπετάλοισιν ἐν οἴνῳ νέεσθαι νεάσασθαι,
καὶ τετανῶν βοτρυῶν ῥάγκα νομισαμένη,
νῦν ἔτῳ γραιὸν μαι· ἴδ' ὥς χρόνος διαδαμάσθαι
καὶ σαφυλὴ γῆρας ἀσθάνεται ρυτίδων.

Αντιπάτρου.

Χθ' ἐμέριον καίουσας ἐφ' ἑστὴν ἀνθρώπου γοργῶ,
πλὴν γῆρ' ὅν βροντῆς ἐξεπάταξε φόβος.
πνέμονα δὲ ψυχθῆσα, κατήμυσεν· ἦν ἄρα μίαν
γῆρας, καὶ θανάτου, ληπομένη πρόφασιν.

Φίλωνος.

Αἱ πολιαὶ σὺν νῶ, γεραιώτεραι· αἱ γὰρ ἄτερ νοῦ,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΤ

μᾶλλον τῶν πολλῶν ἦσιν ὄνηδος ἐτῶν.
αἱ τρίχες, ἢν σιγᾶς, ἢσιν φρένες· ἢν δὲ λαλήσης,
ὥς αἱ τῆς ἕβης, ὅφρνες, αἰσὰ τρίχες.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ.

Γαλλὰ δ' αἰς πλὴν ἐαυτῆς γυναικὶ
ἀνδρομάχην.

Μῆνιν τ' ἔλομένην γαμετὴν ὁ τάλας γεγάμηκα,
καὶ παρὰ τῆς τέχνης μῆνιδος ἀρξάμενος.
ὦ μοι ἐγὼ πολὺ μῆνις ἔχων διχόλωτον ἀνάγκην,
τέχνης γραμματικῆς, καὶ γαμετῆς μαχίμης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μῆνις ἀχιλλῆος καὶ ἐμοὶ πρόφασις γέγνηται
ἔλομένης πενίης γραμματικῆς αὐσάμενῳ.
ἦθε δὲ σὺν δαναοῖς με κατέκτανε μῆνις ἐκάνη,
πρὶν χλεπὸς λιμὸς γραμματικῆς ὀλέσῃ.
αἰὶν' ἄφαρ πάξῃ βρισηΐδα πρὶν ἀγαμέμνων,
πλὴν δ' ἐλένην ὁ Γάρις, πῶχός ἐγὼ γενόμην.

Τῷ αὐτοῦ.

Ορᾶνα μυσάων, τὰ πολὺ σὺνα βιβλία πωλῶ,
ἦς ἑτέρας τέχνης ἔργα μετερχόμενος.
περίδες σώξοιθε· λόγοι, συντάξομαι ὑμῖν.
σύνταξις ἔμῳ καὶ θάνατον παρέχῃ.

Τῷ αὐτῷ.

Ἀρχὴ γραμματικῆς πεντάστιχός ἐστι κατὰρα.
πρῶτος, μῆνιν ἔχῃ· δεύτερος, ἔλομένην.
καὶ μετὰ δ' ἔλομένην, δαναῶν πάλιν ἄλγεα πολλὰ.
ὁ τρίτατος, φυγὰς ἦς αἶδην κατὰρξῃ.
τῷ δὲ τεταρταῖον, τὰ ἐλώρια, καὶ κύνες ἀργοί.
πέμπτης δ', οἰωνοί, καὶ χάλος ἐστὶ διῶς.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

πῶς ὦν γραμματικὸς δύναται μετὰ πέντε κατάρθω,
καὶ πέντε πῶσος, μὴ μέγα πένθος ἔχῃ;

Τὸ αὐτὸ.

Καλλίμαχον πωλῶ, καὶ Γίνδαρον, ἡδὲ καὶ αὐτὰς
πῶσος γραμματικῆς, πῶσιν ἔχων πενίης.
Δωρόθεος δ' ἐμὴν τροφίμην σύνταξιν ἔλυσε.

ὦν δ' αὖ μὲν πρόσθι θεῶφιλε· μὴ δέ μ' ἐάσῃς
συνδέσμῳ πενίης τὸν βίον ἐξανύσαι.

Εὐπιθίῳ ἀθηναίῳ στέφαντος πῶν καθόλου.

Ταυτολόγων κανόνων φῶν πληθύος, ἡ δ' αἰδήλων
ξυσμάτων, λεπτὸς τὰς ἐχάραξε δόναξε.

ἔμματα μὲν κέκμηκε· τένον· ῥάχιδι· ἰνίον· ὦμοι·
τῆς καθόλου δὲ φέρω πῶν ὀδύνην καθόλου.

Γαλαδᾶ.

Λίτραν ἐτῶν ζήσας μετὰ γραμματικῆς βαρυμόχθας,
βελοντὴς νεκύων πέμπομαι εἰς αἶδην.

Τὸ αὐτὸ.

Ενθάδε παιδύουσιν ὅσοις κεχόλωτο σάραπις,
τοῖσιν ἀπ' ὕλομένης μνήιδος ἀρχομένοις.

ἐνθα τροφὸς κατὰ μῆνα φέρει μισθὸν μετ' ἀνάγκης,
βίβλῳ, καὶ χάρτῃ διδασμένῃ πενίην.

ὥς δὲ κἀπνισματιθῆ παρὰ τὸν θρόνον, ὥς παρὰ τύμβον,
τὸν σμικρὸν χάρτην, τὸν παραριπτόμενον.

Στίχοι ἔχοντες τὰ ἱεροσιτέα ἀρα σοιχῆα.

Ἀβροχίτων δ' ὁ φύλαξ, θηροζυγοκαμφιμέτωπος.

Ἀβρὸς δ' ἐν προχοαῖς κύκλω φθογγάζετο μύρμηξ.

Εἰς Γραφίδα.

Ἡ μὲν ἀχρῆον κάλαμος φυτὸν· ἐκ δ' ἐμοῖο,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἔσθ' ἢ, ἔμῃλον φύεται, ἔσφυλῃ.
 ἔμῃ μ' ἀνὴρ ἐμὴν ἔλινκωνίδα, λεπτὰ τορήσας
 χίλεια, καὶ σεινὸν ῥ' ἔν' ὀχεταυσάμενος.
 ἐκ δὲ τῷ, οὔτε πίσιμι μέλαν ποτόν, ἐνθεος δία,
 πᾶν ἔπος ἀφθέγκτω τῷ δὲ λέγω σῶματι.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ. Παλλὰδ'.

Οριὴ τῷ δῖος ἐστὶ γυνή, πυρὸς ἀντιδοῦσα,
 δῶρον ἀνιρὸν, τῷ πυρὸς ἀντίδοτον.
 ἄνδρα γὰρ ἐκκαίει τὰς φροντίσιν, ἠδὲ μαραίνει,
 καὶ ἥρας προπετὲς τῇ νεότητι φέρει.
 ἔδ' ὁ ξυὺς ἀμέριμνος ἔχει χρυσόθρονον ἥρην.
 πολλὰ κινεῖ γὰρ αὐτῷ ῥίψεν ἅπ' ἀθανάτων,
 ἔρι, καὶ νεφέλῃσι μετῆρορ. οἶδεν ὁ μῆρος
 καὶ δῖα συγγράφει τῇ γα μετῇ χόλιον.
 ἔτ' ὡς ἔδ' ἐπὶ γυνὴ σύμφωνος ἀκοίτη,
 ἔδ' καὶ ἐν χρυσέῳ μινυμένη δαπέδῳ.

Τῷ αὐτῷ.

Γᾶσαν ὁ μῆρος ἔδ' ἔξε κακὴν, σφαλερὴν τε γυναικά.
 σῶρρον, καὶ πόρνην, ἀμφοτέρῃς ὀλεθρον.
 ἐκ γὰρ τῆς ἐλένης μοιχευσαμένης, φόνος ἀνδρῶν.
 καὶ διὰ σωφροσύνην πινελότης, θάνατοι.
 ἱλιάς γ' ἐν τὸ πόνημα, μιᾶς χάριν ἐστὶ γυναικός.
 αὐτὰρ ὁδυαδὴ πινελότης πρόφασις.

Τῷ αὐτῷ.

Ο ξυὺς ἀντὶ πυρὸς πῦρ ὥπασεν ἄλλο γυναικάς.
 ἔβη δὲ μήτε γυνή, μήτε ἢ πῦρ ἐφάνη.
 πῦρ γὰρ δὴ ταχέως καὶ σβέννυται ἢ δὲ γυνή, πῦρ
 ἄσβεστον, φλογερὸν, πάντοτ' ἀναπτόμενον.

ΤΟ ΓΡΩΤΟΝ.

Τῷ αὐτῷ.

Ἀν πάνυ κομπᾶντι προσάγματι μὴ ὑπακύνῃ
τῆς γαμετῆς, ληρῆς, οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ῥῆ,
οὐδ' ἀπὸ πέτρης φασίν, ὅθ' οἱ πολλοὶ κατ' ἀνάγκην
πάχομεν· ῥ' πάντες, καὶ σύ γυναικοκρατῇ.
ῥ' δ' ὅταν δαλίω φῆς τύπομαι, ὅδ' ἀκολάστου
ἔσῃς μοῖρα μετῆς χρεῖ με μύσαντα φέρῃν,
δυσλύν σε λέγω μετρίωτερον, εἴ γε πέπρασαι
σώφρονι δεσποίνῃ, μὴ δὲ λῖν χαλεπῇ.

Ἐπάρων ἄχι τάφοιο, καὶ ἤθελον αὐτὸς αἰκῆσαι
οἷά περ ὠϊστάμην μοῖραν ἐμῆς ἀλόχῃ.
Ἐπάρων ῥ' ἀνέμῃς· ἀλόχον δέ μοι ἔτι κίχων
λυγρὸν ἐν ἀνθρώποις· ὅ νόσος· ὅ θάνατος.

Εἰς Ἀρχιμέμονα.

Ελλάδος ἐνναετῆρες ἀμεμφέες ἦγε μονῆες,
μικέτι πιστὰ φέροιτε γυναιξὶ δολοφρονέουσας.
θιλυτέρη μ' ἐδάμασε, ἦν, ὅ κτάνε δῆϊος ἔκτωρ.

Εἰς ΔΕΝΔΡΑ· Ἀντιπάτρου, οἷ δὲ,

Στράτωνος.

Εἰ νοδὶν καρύν με παρερχομένοις ἐφύτυσαν
παισὶ λιθοβλήτου παίγνιον αὐτοχίης.
πάντα δ' ἀκρέμονάς τε, καὶ ἀνθαλέας ὀροδάμους,
κίε κλασμαι, τυκιναῖς χερμάσι βαλλομένη.
δένδρεσιν ἀνάρτοις ὅδ' ἐν πλέον· ἥ γὰρ ἔγωγε
δυσδαίμων, ἐπ' ἐμὴν ὕβριν ἐκαρποφόρον.

Καλλινίῃ.

Ἡ πάρος ἐν θριμοῖσιν νόθῃς ἐξέδωρος ὀπώρας
ἀχράς, θιροβότου πρέμνον ἐριμοσύνης.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἔθνηοις ὅσοις μετέμψτος, ἡμεῖς θάλλω,
 ἐκ ἐμὸν ἡμετέροις κλωσὶ φέρουσα βάρος.
 πολλή σοι φυτοεργὴ πόνος χάρις· ἔνεκα σῆο
 ἀχράς ἐν ἀνάρτοις δένδρεσιν ἐγγράφομαι.

Λεωνίδου.

Μὴ μέμψῃ μ' ἀπέπληρον ἀγ' θάλλουσαν ὀπώρην,
 ἀχράδα, πλὴν καρποῖς πάντοτε βριθομένην.
 ὅπποσα κ' κλάδοις πεπαύομεν, ἄλλος ὑφέλκει.
 ὅπποσα δ' ὦμά μιν, μητρὶ περικρέματα.

Φιλίππου.

Τὸν φιλοπωριῆν Διμόκριτον ἦν πρὸ ἐφάρης
 ὦ' νῦν ὁπ' ἀργηλὸν τῆτο κ' κῦφον ἔπος,
 ὡς ἡ λυκοῦ πωρος ἐγὼ, κ' ἐφώριος ἦδη,
 κῆν' συγκοφοῦ τὰς ἀπύρως ἀκόλως.
 σπασάτω, ἐκ ἐχυρὴν κ' ἔχω σάσιν, εἴπερ ὀπώρην
 ἀκρήτης χρήσθ' δρέψαι ἀπ' ἀκρέμονος.

Λεωνίδου.

Αὐτοθελεῖς καρπὸς ἀποτέμνομαι, ἀλλὰ πέπληρος
 πάντοτε· μὴ σκληροῖς τύπτετε χερμαδίοις.
 μινί σθ' κ' βάκχος ἐνυβρίζειν τὰ κείνους
 ἔργα· λυκούργος μὴ λαθέτω σε τύχη.

Αντιφίλου Βυζαντίου.

Κλῶνες ἀπηόριοι ταναῆος δρυὸς, αὐσκίον ὕψος
 ἀνδράσιν ἀκρητον καῦμα φυλασσομένοις,
 ἀπ' ἐτάλοι, κεράμων σερανώτεροι, οἰκία φωτῶν,
 οἰκία τεπείγων, ἐνδοιοὶ ἀκρέμονες,
 καὶ μὲν ὅν ὑμετέρεσσιν ὑποκλινθέντα κόμησι,
 ῥύσας, ἀκτίνων ἡελίος φυγάδα.

Ζωνά.

Ὄνερ, τῶν βαλάνων τὰν ματέρα φείδω κόπην.

φῆλο· γηραλέον δ' ἐκ νεράϊξε πίτυν,
ἢ πύκναν, ἢ τάνδε πολυτέλεχον παλινρον,
ἢ πρίνον, ἢ τὰν αὐαλέον κόμαρον·
τιλόθι δ' ἴχε δρυὸς πέλεκυν· κοινὰ δ' ἔλεξαν
ἅμιν, ὥς πρότεροι ματέρες ἐντὶ δρύες.

Λάσπυτον.

Γαλλᾶδος δ' μὴ φύλιν, βρομῖα τί με θλίβετε κλῶνες;
αἶρετε τὸς βότρυας· παρθένος δ' μεθύω.

Φιλίππυ.

Φοῖβον ἀνῆνα μένι ποτὲ Δάρνη, νῦν ἀνέτηλε
Καῖσαρος ἐκ βωμῶ, κλῶνα μελαμπέταλον·
ἐκ δὲ θεῶν θεὸν ἄρεν ἀμύνονα· λιτοῖσιν γὰρ
ἐχθήρασα, φίλῃ Ζῆνα τὴν ἀνεάδην·
ρίξαν δ' ἐκ ἀπὸ τῆς μητρὸς βάλεν, ἀπὸ πέτρης·
Καῖσαρι μὴ τίκτῃν· ὅδε λίθος δύναιται.

Εἰς Δάρνην ἀξίην κοπτομένην.

Γοῖ φοῖβος πετόρουτο, ἄρης δ' ἐμίνυτο Δάρνη.

Εἰς κλινάριον πόρνῃς ἀπὸ Δάρνης.

Λέκτρον ἐνὸς φάγονσα, λείχος πολλοῖσιν ἐτύχθη.

Τι μοκρέοντος.

Ἰξον ὑπὸ σκιερὰν πλάτανον ξένε τάνδε παρέρπων,
ὥς ἀπαλῶ ξέφυρος πνύματι φύλλα δονεῖ·
ἐνθα με Νικαγόρας κλυτὸν ἔστατο μαιᾶδος ἐρμῆαν,
ἀγροῦ καρποτόκου ῥύτορα, καὶ κτεάνων.

Ὡς ἀπὸ Γανός.

Ἐρχεο, καὶ κατ' ἐμῶν ἴξον πίτυν· ἀπὸ μελιχρὸν
πρὸς μαλακὸς ἢ χῆς κεκλιμένα ξεφύρας·
ἠνὶ δὲ καὶ κρῆνισμα μελισσῶν· ἐνθα μελίσδων,
ἠδὲν ἐρημαίοις ὕπνον ἄρω καλὰ μοις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Γλάτωνος.

Υψίκομον παρὰ τάνδε καθίξιο φωνήεσαν
φρίαουσιν πυκνοῖς ἡῶμον ὑπὸ ξεφύροις.
καί σοι καχχλάεσσιν ἐμοῖς παρὰ νάμασι σύριγξ
θελομένω, ἄξιζ' ἡῶμα κατὰ βλεφάρων.

Εἰς τινὰ θανόντα ὑπὸ πλησμονῆς
περσικῶν μήλων.

Εκ φονίων περσῶν φόνιον φυτὸν ἤγαγε περσὰς
παιδὶ θεογνώστου τοῦ θανάτου πρόφασιν.

Εἰς ἀναδινδράδα.

Ορχνηχρὸς ἐμῆς γλυκερὸς πόνος· ἥ μιν ἐφ' ὕγρῳ
φλοιῷ φλοιὸν ἐδισσα θέρη· πόρθον δ' ἐπὶ δένδρῳ
ρίξωθι· δένδρῳ δὲ τομῇ, καὶ καρπὸν ἄμειψεν.
τέρθε μὲν ἀχράς ἐτ' ἐστίν, ὑπερθε δ' ἄρ' ἀπνοος ὄρχνη.

Αθῆλον.

Δάφναις, καὶ μύρτοισι, καὶ ἀνώδ' κυπαρίσσι,
ἐνθα πέριξ κέχνται βοτρυόποις ἑλίκε
ἄμπελος· ἔαρινὸν δὲ λιγυφλόγοισιν αἰοιδῶς
κόσσυφοι ἀχῶσιν ποιηιλότηραυλα μέλη·
ξουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀντιαχῶσι,
μέλποισαι σύμασιν τῶν μελίγερυν ὄπα.

Αθῆλον.

Ιξον ἄπασ' ὑπὸ τῆσδε δάφνης ἀθαλία φύλλα,
ῥαίει τ' ἄρυσαι νάματος ἡδὺ πόμα.
ἔφράττοι ἀσθμαίνοντα πόνοισι θέρεος φίλα γῆα,
ἀμπαύσης πνοῇ τυπτόμενα ξεφύρα.

Αντιφίλη.

Μῆλον ἐγὼ σπύρδον ἀφ' ὀπλοτέρης ἐτι πόης,
ῥριον ἐν νεαρῷ χρωτὶ φυλασσόμενον,
ἄσπιλον, ἀρρυντίδωτον, ἰσόχνοον ἀρτιγόνοισιν,
ἀκμὴν

ΤΟ ΓΡΩΤΟΝ.

16.

ἄκμὴν αὐπετάλοις συμφυῆς ἀκρέμοσιν,
ὥρης χημερίας σπάνιον γέρας. ἥς σὲ δ' ἀνασταν
τοῖν, χ' ὧνιφόος κρυμὸς ὀπωροφορῇ.

Εἰς ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ. Ἀθῆλον.

Τίς σε δικαιοσύνη βροτὸς ἠέκαχεν; ὅτος ὁ κλέπτης
ἐνθάδε με σήσας, ὃδὲν ἔχων πρὸς ἐμέ.

Ἰσλιανθ' ἀπὸ πύργων αἰχμητῶν.

Ἦθελε μὲν βασιλεὺς σε βοηθῶν ἥσέτι πέμπειν

ἄσπεσι τήρομένοις δαομένων μερόπων,

τιτιανὲ χρύσσει· σὺ δ' ἐν βιάτοιο γαλήνῃ

πατρίδα, κ' κληῖρον σὸν προβέβυλας ἔχων,

αὔξων σὺν προγόνων κτέρει' ἐνδίκον· ἀρχομένων γάρ

πλῆτον ὅτι συγέης, σύνθρονος οἶδε δίκη.

Λεωνίδα ἥς τραπεζίτην Καῖκον διασyrτικόν.

Ἀσπίς, καὶ ξένου σὶν ἴσον νέμει ἄδε τραπέζα.

θῆς, ἀνελῶ, φίλου πρὸς λόγον ἐρχομένης.

ἄλλ' ὅστις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὀθνεῖα Καῖκος

χρήματα, κ' νυκτὸς βυλομένοις ἀριθμῇ.

Εἰς ΔΙΚΗΝ. ἐν ᾧ καὶ ἥς πρόνοιαν.

Ἀθῆλον.

Ἀσπίδ' ἀχιλλῆος πῶν ἔκτορος αἶμα πιῶσαν,

Λάρτιάδης δαναῶν ἤλε κρηκορίσιν.

ναυηγοῦ δὲ θάλασσα κατέσπασε, καὶ παρὰ τύμβον

ἄαντος νηκτὶν ὥρμισεν, ὃν ἰθάκη.

Εἰς τὸ αὐτό.

Καλὰ ποσὶ δ' αὖν δίκησεν πολὺ μᾶλλον ἀθήνης·

καὶ κρίσιν ἑλλήνων, συγερὴν ἀπέδειξε θάλασσα.

ἄσπίς ἐν ἀγριαῖσι βοᾷ, καὶ σῆμα τινασθε,

C

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αὐτὸν δ' ἐκχελέσσα τὴν ἄξιον ἀσπίδιώτην,
ἔγρεο παῖ Τελαμῶνος· ἔχθρς σάκος αἰανίδαο.

Ἀθιλον.

Κρανίον ἐν τριόδοισι κατοικομένου τίς ἐσαθρῶν,
ῥήκονα πῶ κοινήν ἔκ ἐδάκρυσε βίου.
δεξιτερὴν δ' ἔρριψεν ἐπὶ χθόνα, καὶ λίθον ἦκε,
κωφὸν μὲν δοκέοντ', ἀλλὰ πνέοντα δίκης.
ὁ δ' ὅνως ἅ' ἐπληξεν, ἀφίλατο, καὶ τὴν ἀρέντα
πῆρωσε, γλυκερῶ βλέμματος ὀρφανίσας.
καὶ πάλιν ῥέσ' αἶδ' ἔκολλάετο· πῶ ἰδίην δ' ἐ
ἐκλαυσεν χερῶν αὖτοχον ἀφροσύνην.

Βίχνορος.

Ἀγγελίην δ' ἑνὸς ἐπεὶ φέρεν ἡεροδίνης
αἰετὸς, οἰωνῶν μῦθος ἐνβράνιος,
ἔκ' ἐφ' ἧ τὴν κρήτα· θοὴν δ' ἐνετάνατο νουρήν.
πῆνόν δ' ὁ πέρους ἰὸς ἐληίσατο.
ξηνὸς δ' ὅτι δίκην ἔλαθεν νόμος· ἔμπεσε δ' ὄρνις
ἀνδρὶ· τὰ δ' αὖτοχίης ἀνταπέτισε βέλι,
αὐχένι δ' ἰὸν ἐπῆξεν, ὃν ἥπατι κόμισεν αὐτός.
ἐν δὲ βέλος, διατῶν αἶμ' ἔπιεν θανάτων.

Φιλίππου.

Βαῖον ἀποπλανίην λιπομήτορα παῖδα κορύπτων
κρίδος ἐλιξόπερως, θῆνε θρασυνόμενος.
κάπρος δ' ἡράκλεις ἀπορρήξας ἀπὸ δεσμῶν,
ἐς νηδὺν κριῶ πασαν ἔβαφε γένυν.
ξωὴν νηπιάχῳ δ' ἐχαρίσατο· ἄρ' ἂν ἦρης
ἡρακλῆος βρεφέων ὥκτισεν ἡλικίην.

Ἀπολλωνίδου.

ἤθησαν περὶ παιδὸς ἀρισίπποιο τοκῆς,
καὶ κλαῦσαν· μόιρης δ' ἦμαρ ἐν ἀμφοτέρης.

ΤΟ ΓΡΩΤΟΝ.

ἄντε ἅ ἀθόμονον δόμον ἐκφυγεν, ἰθὺν κεραυνῷ
 Ζὺς κατὰ οἱ κεφαλῆς ἀπέτονῃ κεσέλας.
 τῷτο δ' ἔπος τότ' ἔλεξαν, ὅσοι νέκυν ὠδύροντο,
 ὦ πυρὶ δαμονίῳ τῇμον ὀφθλόμενε.

Τῷ αὐτῷ.

Ἰοτυπὴς διὸς ὄρνις ἐτίσατο κρήτα φαρέτρης,
 ἔρκαθ' ἐν τόξῳ τόξον ἀμυνόμενος.
 ἤννον δ' ἀνθὺς ἀκοντὶ παλινδρομέοντι κατέκτα.
 ἠέρθεν πίπλων δ' ἔκτανεν, ὥς ἔθανεν.
 μηκέτ' ἐφ' ὕμετέροις ἀψυδέσι κρήτες οἷσσι
 αὐχθ' ὕμνησθω καὶ διὸς ἀνυχήν.

Ἀρχίου.

Ἐν ποτε παμφαίνοντι μελάντερος αἰθέρι νομῶν,
 σκορπίον ἐκ γαίης ἦδε θορόντα κόραξ.
 ὀν' μάρψας ὥρουσεν· ὃ δ' αἶξαντος ἐπ' ὄδασ,
 ἔβραδὺς ἀκέντρῳ πέσαν ἔτυφε βέλος,
 καὶ ξωῆς μιν ἀμερσεν· ἰδ' ὅσον ἔταχεν ἐπ' ἄλλῳ,
 ἐκ κήνου τλήμων αὐτὸς ἔδεκτο μόνον.

Ἀθιλον.

Ἀνδροφόνῳ σαθρὸν παρὰ τήχιον ὑπνώοντι,
 νυκτὸς ἐπιπνύασι Σάραπιν ὄνχερ.
 καὶ χρυσμωθῆσαι, κατακρήμενος ἔτος, ἀνίστω,
 καὶ κοιμῷ μεταβάς ὦ τάλας ἀμαχόϊ.
 ὃ δ' ἐδ' αὖτις, μετέβη· τὸ δ' ἐσαθρὸν ἐκνήνο
 τειχίον, ἐξαίφνης ἀνθὺς ἐκδο χεμαί.
 σῶτρα δ' ἔωθεν· ἔβυε θεοῖς χαίρων ὁ κακῆρος,
 ἦ δ' ἐσχε νομίσας τὸν θεὸν ἀνδροφόνοις.
 ὅν' ὁ Σάραπιδ' ἔχρησε πάλιν διὰ νυκτὸς ἐπιστάς,
 κήδεσθαι μεδοκῆς ἄλγε τῶν ἀδίκων;
 ὃ μὴ νῦν σε μεθήκα θανάτῳ, θάνατον μὲν ἄλυτον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τῶν ἔφυγε· ταυρῶ δ' ἴασι φυλαπόμενος·

Τυλλίῳ γε μίνε·

Σμίνθος ὁ παντοῖος δαίμων λίχνος, ὃ δὲ μινάχνης
 δαλός, ὁ καὶ θανάτου κέρδεα ληξόμενος,
 νυρολάον Φοίβη χορδὴν θρίσεν· ἥ δ' ἐπὶ πῆχυν
 ἐλκομένη, θηρὸς λαὸν ἀπεβρόχισεν·
 τόξων ἀντοχίην θανμάξομεν· ὃς δὲ, κατ' ἐχθρῶν
 ἦδη καὶ κισθάρην ἀντοχὸν ὅπλον ἔχ·

Βιάνορος·

Ιχθύσι, καὶ ποταμῶ Κλητῶνι μὲν ἐχθρὸς ὁμιλος
 ὤσεν, ὅτ' ἴς ἀκρὴν ἦλθε τυραννοφόνος·
 ἀνὰ δίκαι μιν ἔβαλεν· ἀποσπασθεῖσα κ' ὄχλη,
 πᾶν δέ μιν εἰς κορυφὴν ἐκ ποδὸς ἐκτέρισεν·
 ἡγῆται δ' ἐχθρὸν ἀντιδιὰ βροχὸς· αἰδομένα δὲ
 γᾶ, καὶ θεῶν ἑᾶς ὄρμον ἐλευθερίᾳ·

ΕΙΣ ΔΥΣΓΡΑΓΙΑΝ·

Φιλίππε·

Ἐβρου θρηϊκίου κρυμῶ πεπεδημένον ὕδωρ,
 νήπιος ἐκβαίνων, ὃν ἔφυγεν θάνατον·
 εἰς ποταμὸν δ' ἦδη λαγαρόμενον ἵχνος ὀλισθῶν,
 κρυμῶ τὸς ἀπαλὸς αὐχένος ἀμφεκάρη·
 καὶ τὸ μὲν, ἐξεσύρη λοιπὸν δέμας· ἡ δὲ μένυσσε
 ὄφτις, ἀναγκάειν ἔχε τάφου πρόφασιν·
 δύσμορος· ἥ δ' ὠδῖνα διείλετο πῦρ τε, καὶ ὕδωρ·
 ἀμφοτέρων δὲ δοκῶν, ὃ δὲ νός ἐστιν ὅλος·

Αντιπάτρου·

Εἵχιν ἀριστείδης ὁ βοκέρριος, ὃν ἀπὸ πολλῶν
 πολλὰ, μῆτις δ' ὅϊος, καὶ βοὸς ἀπορίην·
 ἀνὰ κ' ὃ δ' ὀπένης ἔφυγε φθόνον· ἡματι δ' αὐτῶ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

θῆρες, οἷν πῶ βοῦν δ' ὤλεσε δυσκίη.
μισήσας δ' ἀβλιχὲς ἐπαύλιον ἄμματι πῆρης,
ἐκ ταύτης βιο πῶ ἀχράδος ἐκρέμασεν.

Τὸ αὐτὸ ἦν αὐτόν.

Πλῆτος ἀριεῖδ' ἄμαλιν μία, καὶ τριχόμαλλος
ἦν οἷς. ἐκ τῶν λιμὸν ἤλαυνε θύρης.
ἤμβροτε δ' ἄμφοτέρων ἄμνην, λύκος ἐκτανεν ὠδὶς,
πῶ δ' ἄμαλιν. πενίης δ' ὤλετο βουκόλιον.
πιροδέτω δ' ὅτ' ἰμάντι κατ' αὐχένος ἄμμα λυγρῶσας,
οἰκτρὸς ἀμυκήτω κάθανε παρ' κελεύβη.

Φιλίππῃ ἦν αὐτό.

Ἡρίθμῃ πολὺν ὄλβον ἀριεῖδ' ὁ πενιχρός.
πῶ οἷν, ὡς ποίμνην. πῶ βόα δ', ὡς ἀγέλην.
τὰ λοιπὰ ὡς τὰ πρὸ τῆς ἤμβροτε, κ' ἐξῆς.

Αἱ τριακαὶ ποτε παῖδες ἐν ἀλλήλησιν ἔπαιζον
κλήρῳ, τίς προτέρῃ βήσεται ἢ αἰδῶν.
καὶ τρεῖς μὲν χιρῶν ἔβαλον κύβον. ἦλθε δὲ πασέων,
εἰς μίαν. ἡ δ' ἐγέλα κλήρον ὀφθαλμῶν.
ἐκ τέλει δ' ἄρ' ἀετλὸν ἀπωλίσθησε πέσιμα.
δύσμορος. ἦν αἰδῶν δ' ἠλυθεν, ὡς ἔλαχεν.
ἄφουδ' ὁ κλῆρος, ὅτ' ἔκρινεν. εἰς δὲ τὸ λῶν,
ἔτ' ἀχαιῶν τοῖς δύσυχ' ἔτε χεῖρες.

Ἀπολλωνίου.

Δεσμάτοις ἐλάφῳν κερὰς λόχος, αὐτὲ κρυώδ' ἦν
πλῆσαν ὀρῶν κορυφαῖς χιόνεσσι νιφάδες,
δ' ἔλασαι ποταμοῖσιν ἐφώρμισαν ἐλπίσι χρυσῆς,
χλιῖν ἀνένοτεροῖς ἄσθμασιν ὠκὺ γόνυ.
τὰς δὲ, περιφράξας ἐχθρὸς ῥόος ἀθρόον ἄφρων,
χειμερὶν συγερᾷ δῆσε πάροισι πέδῃ.

C iiij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

πληθὺς δ' ἀροτέρων αἰλὶν βοιήσατο θήρης,
ἢ φύγεν ἄρπετόνην πολλάκι, καὶ σάλικας.

Δυσμοίρων θαλάμων ἐπὶ πασάσιν ἔχυνέμεναιος,
αἷ' αἶθις ἔστι πικροτάμη πετάλις.

Δήματι δ' Μόβοϊν πρωτόξυγα κύπριν ἀν' ὄρην
φύγασαν ξυγὸν παρβενίῃσι φόβον,
φρυγασαί μοι νηλῆς κύνες ἔκτανον· ἦν δὲ θυγαῖκα
ἐλπίσι δαίν, αἶφνης ἔχονεν δ' ἐνέκυν.

Λυκίαν δ'.

Τοῖσι μὲν αὖ πράτῃσι, πᾶς δ' βίος βραχύς ἐστι.
τοῖσι δὲ κακῶς, μίαν δ' ἄτλετός ἐστι χρόνος.

ΕΙΣ ΕΛΕΟΝ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Καὶ τὸν ἀρκαῖον κυρητόμον αἰλακατέμνει
μυροτυπῇ κέντρῳ πηθομένη δάμαλις,
καὶ μετ' ἀροτροπόνος ξόλῳ πάλι τῷ νεοθηλῇ
πινομένη μόχῳ, δούτερον ἄλλος ἔχει.
μὴ θλίψῃς αὐτῶν ζωμόρος ἔτος δ' βυχὸς
μόχος ἔαν φήσῃ, σὸν τρέφεται δάμαλις.

Τίνας αὖ γ' ποιλόχους Μελέαγρος, βοὸς μέλλον
τοῖς θύεσθαι τῷ Διὶ, καὶ μυκωμένον.

Αὐτὸς δ' βῆς ἐκέτης ἐπιβώμιος αἰθέριε Ζεῦ,
μυκᾶται, ψυχὴν ῥυόμενος θανάτου.
ἀλλὰ μέθης προνίδῃ τὸν ἀροτρία· καὶ σὺ δ' αὐτὸς
πορβμὸς Εὐρώπης ταῦρος ἀναξ ἔγενε.

ΕΙΣ ΕΛΓΙΔΑΣ. Ιουλίου πολυαῖνον.

Ἐλπίς αἰβίοτοισι, κλέπτης γένον· ἡ πυμάτη δὲ
ἡὼς, τὰς πολλὰς ἔφθασεν ἀχολίας.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

Αδελον.

Ελπίς, καὶ σὺ τύχη, μέγα χαίρετε· πῶ οὐδὲν ἄρον·
 ὅκ' ἐτι ἢ σφετέροις ἐπιτέρομαι· ἔρρετε ἄμφω,
 οὐνεκεν ἐν μερόπεσι πολυπλανέες μάλα ἐστέ·
 ὅσα ἢ ἀτρεκέως οὐκ ἔσσεται, ὑμεῖς ἐν ἡμῖν
 φάσματα ὡς ἐν ὕπνῳ ἐμβάλλετε διὰ τ' ὄντα·
 ἔρρε κακὴ γλῆνι, πολυώδυνε· ἔρρετε ἄμφω·
 παῖσι τε, σφοδρείσι τε, ὅσους ἐμὸν ὕπερον ὄντας,
 αὔρουτ' ὅ νοέοντας ὅπερ θέμις ἐστὶ νοῆσαι.

Αδελον.

Ελπίδα, καὶ νέμεσιν ὄντας παρὰ βωμόν ἐταῖρα
 πῶ μὲν, ἵν' ἐλπίξης· τὴν δ', ἵνα μηδὲν ἔχῃς.

Μακεδονίᾳ ὑπάτω.

Εἰ βίον ἐν μερόπεσι τύχης παῖξουσιν ἐταῖραι
 ἐλπίδες, ἀμβολάδην πάντα χαριέόμεναι,
 παῖξομαι, εἰ βροτός εἰμι· βροτός δ' αὖ οἶδα καὶ αὐτός,
 θνητός ἐών· διλιχῶς δ' ἐλπίσι παιξόμενος,
 αὐτὸς ἐκωντὶ γένηθα πλανώμενος· ὃ δὲ γενόμην
 ἥς κρίσιν ἡ μετέρην πιπρὸς ἀριστοτέλης·
 πῶ ἢ ἀνακρίοντος ἐνὶ πραπίδεσι φυλάσσω
 παρφασίην, ὅτι δὴ φροντίδα μὴ κατέχην.

Τῷ αὐτῷ.

Γρανδῶρης ὀρόων γελώπιθον· ὃ δὲ γυναῖκα
 μέμφομαι, ὅτι αὐτῶν τὰ πλεονάτων ἀγαθῶν·
 ὡς ἂν ἐπ' ὑλῦμποιο μετὰ χθονὸς ἦεν πάσης
 πωτῶνται, πίπην καὶ κατὰ γῆν ὀφελον·
 ἡ δὲ γυνὴ μετὰ πῶμα κατωχρήσατα παρῆας,
 ὥλεσεν ἀγλαΐην ὧν ἔφερεν χαρίτων·
 ἀμφοτέρω δ' ἡμαρτεν ὀνυμβίος· ἐπὶ καὶ αὐτῷ
 γηράσκουσιν ἔχῃ, καὶ τίθος ὃ δὲν ἔχῃ.

C iiii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ
ΕΡΑΙΝΟΙ. ΑΔΗΛΟΝ.

Μυσάων ἑλινωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰείδην,
ἔγραφε ποιμαίνων ὡς λόγος ἡσίοδος.
μῆνιν αἶδε θεὰ, καὶ ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μῦσα,
ᾧ πένθ' ὀμνήσῃ Καλλιόπῃ σῶματι.
ἡμὲ δὲ δῖ' ἔγραψαι τί προοίμιον· ἀλλὰ τί γράψω,
δύττερον ἐκδιδόναι βιβλίον ἀρχόμενος;
μῦσαι Ὀλυμπιάδες, ἡῦραι Διὸς, ὅν ἂν ἐσώθην,
ᾧ μή μοι Καῖσαρ χαλκὸν ἔδωκε Νέρων.

Διοδώρ σαρδιανῷ τῷ Διοπύθῃ.

Αἰγυβότῃ σιύροιο λιπῶν πέδον, ἴλιον ἔπλω
οἶος ἀχιλλέδης πρόσθε Νεοπτόλεμος,
τοῖος ἐν αἰνέσασσι Νέρων ἀγὸς ἄστρ' ἑμοιο,
ἦται ἐπ' ὠκυρόν θύμβριν ἀμείψαμενος,
ἡῦρος, ἔτ' ἀρτιγένετον ἔχων χνόον· αἷ' ὀδὸν, ἔχθ' ἔχθ'
θῦεν· ὃ δ' ἀμφοτέροισι, καὶ δορί, καὶ σοφίῃ.

Απολλωνίδου.

Ἦ δὲ παρηίδων πρῶτον θέρος ἡματι τῷ
ἡέρεο, καὶ γενύων ἡϊθέας ἑλικας
γαῖε· σὸν δὲ πατὴρ χερὶ δέξεται σικτὸν ἴουλον
Λάγκιος, αὐξομένῃ πάλιν ἐς ἡέλιον.
δωρῶνται χρυσέοισιν· ἐγὼ δ' ἰλαροῖς ἐλέχοισιν.
ὃ δὲ πλῆτον μῦσα χερσὶν ἑτέρῃ.

ΑΔΗΛΟΝ.

Εσθλὰ λέγειν ἀπὸ πάντας, καλὸν· αἰχρὰ δὲ, δένδον,
ἡῶσιν τῶν ἄξιον, ὧν λέγομεν.

Αντιπάτρου.

Σοὶ μεθρηϊκίης σκυληφόρε θεσσαλονίκη,
μήτηρ ἡ πάσης πέμψε μακεδονίης.

ἀγῶν δ' οὐκ ἐστὶν ἀνὰ δαίμονας ἀνὰ βίαν,
 ὅσσ' ἐδάην πολέμοιο πάντα ἀναλεξάμενος.
 ἀλλὰ μοι ὡς θεὸς ἔατο κητήκοος· ἀνχομένη δὲ
 κλυθι· τίς ἐς μέσσοις ἕατος ἀχολίη;

Εἰς ἔρωτα. Μελεάγρου.

Τριακὰ μὲν χάριτες, τρῆς δὲ γλυκυπάρθενοι ὥραι,
 τρῆς δὲ μεθυλιμανῆς οἰστροβολοῦσι πόθοι.
 ἢ γάρ τοι τρία τόξα κατήρυσεν, ὥς ἄρα μέλλων
 ἔχῃ μίαν τρώσῃν, τρῆς δ' ἐνὶ μοίᾳ κραδίᾳ.

Αἰήλον.

Αὐτὸ δ' οὐκ ἐστὶν ἀνὰ δαίμονας ἀνὰ βίαν,
 ὅσσ' ἐδάην πολέμοιο πάντα ἀναλεξάμενος.
 ἀλλὰ μοι ὡς θεὸς ἔατο κητήκοος· ἀνχομένη δὲ
 κλυθι· τίς ἐς μέσσοις ἕατος ἀχολίη;

Αἰήλον.

Τίς θεὸν ἔπειν ἔρωτα; θεὸς κητὴρ ὅστις ὄρωμεν
 ἔργον· ὅδ' ἀνθρώπων αἵματι μεθιόσκει.
 ἢ θεὸν ἐν παλάμαις κατέχει ξίφος; ἢ δ' ἀπίσται
 τῆς θεοδολιῆς σκῆλα μιαιφονίης.
 μήτηρ μὲν, σὺν παῖδι κατέφθιτο· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς,
 πόινι μὲς ἐκτενεν φῶτα λιθοκτονίῃ.
 καὶ ταῦτ' ἔτ' αἰδοῖς, ἔτ' ἄρεος, ἔργα δ' ἔρωτος
 λάσομεν, οἷς παῖξῃ κῆνος ὀνηπίαχος.

Λεωνίδα.

Τοξοβόλον ὃν ἔρωτα τίς ἐξεσεν ἐκ λιβανωτῆ,
 ὃν ποτὲ μήδ' αὐτῆς Ζηνὸς ἀποχόμενον;
 ὃφ' ἐποθ' ἠφάεω κῆται σποπὸς, ὃν καβοῤῥαται
 ἔπρεπεν ἐκ ἄλλως, ἢ πυρὶ τυφόμενον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αρχιανταρίου.

Αὐτιάω τὸν ἄρκετον ἐπὶ σφραγίδος ἔρωτα,
 χερσὶ λεοντείην ἀνιοχῶντα βίαν.
 ὥς τ᾽ αὖ μὲν, μάστιγα κατ' αὐχένος· ἔδ' ἐ, χαλινὸς
 αὐθύνει· πολλὰ δ' ἄμφι τέθειλε χάρις.
 φρίσσω τὸν βροτολογόν· ὁ γὰρ καὶ ἑὶ ράδα μάσδων
 ἄγριον, ὅδ' ὀλίγων φέσεται ἀμερίων.

Αντιπάτρου.

Μὴ κλαίων τὸν ἔρωτα δόκητιλέμβροτε πῆσιν.
 μὴ δ' ὀλίγῳ παύσῃ νύδατι πῦρ ἀπνέεις.
 χρυσὸς ἔρωτος ἀφ' παιώνιος· ἐσβέσθη δὲ
 ὃ δὲ τότε ἐν πολλῷ τιμνόμενος πελάγῃ.

Γαύλου σιληνταρίου.

Μήποτε κοιλήνεις παφίην νόον· ἀντιτύπου γὰρ
 αὐθὺς ἀποθρῶσκει κῆφος ἔρως κραδίης.
 οἷσρος, ὁ λιαθῆσεν ἔχιδνι φύσιν· ἦν τις οἷ στυ
 ἄκρον ἔληφλος ἐν, δύνεται ἐν τῷ ὅλος.
 ἐλπίδι μὴ θέλεις φρένα μαχλάδι· γχοβόρον δὲ
 πῦρ ὑποριπίσῃ, θιμὸν ἐφελκομένη.

Τίνας ἀν' ἡποι λόγους ὁ ἔρως ἐρῶν.

Τίς πυρὶ πῦρ ἐδάμασσε; τίς ἐσβεσε λαμπάδι πυρσόν;
 τίς κατ' ἐμῆς νουρῆς ἐτέρην ἐτανύσατο νουρὴν;
 καὶ νὸς ἔρως κατ' ἔρωτος ἐμῷ μένῃ ἰσοφαρίσῃ.

Μόχου Ερως δραπέτης.

Αὐτὸς τὸν ἔρωτα τὸν ἡμέα μακρὸν ἐβώσῃ.
 ἥ τις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον ᾗδεν ἔρωτα,
 δραπετίδασ ἐμός ἐστιν· ὁ μαννυτάς, ἔραος ἐξῆ.
 μισθὸς τοι τὸ φίλαμα τὸ Κύπριδος· ἦν δ' ἀγάγῃς νιν,
 ὃ γυμνὸν τὸ φίλαμά τι δῶξέ νε, καὶ πλέον ἐξῆς.
 ἥτι δ' ὁ παῖς περισσάμος· ἐν ᾗ νόσι πᾶσι μάθοις νιν.

χρῶτα μὲν, ὃ λουκὸς, πυρὶ δ' ἥμελος ὄμματα δ' αὐτῶ,
 δριμύλα, καὶ φλογέοντα· κακὰ φρένες· ἀδὺ λάλημα·
 ὃ δ' ἴσον νόος, καὶ φθέγγεται ὡς μέλι φωνά·
 ἦν δὲ χαλὰ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος· ἡπεροπυτάς·
 ὃ δὲν ἀλαθῶν· δόλιον βρέφος· ἄγρια πάισος·
 ἀπλόκαμον τὸ κάρανον· ἔχθρ' ἴτα μὲν τὸ πρόσωπον·
 μικκῦλα μὲν τήν τε χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλη·
 βάλλη κείς ἀχέροντα, καὶ ὅς αἰδεω βασιλῆα·
 θυμὸς μὲν τότε σῶμα, νόος δὲ οἱ ἐμπεπύκασθαι·
 καὶ περὶ ὅσον ὄρνις ἐφίππεται ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλος
 ἀνέρας, ἡ δὲ θυγαῖς ἐπὶ ἀσπάρχησι δὲ κἀνίται·
 τόξον ἔχθρ' μάλα βαιόν· ὑπὲρ τόξω δὲ, βέλεμνον·
 τυτθὸν ἐστὶ τὸ βέλεμνον· ἐσταθέρα δ' ἄχρι φορῆται·
 καὶ χρύσειον περὶ νῶτα φάρετριον· ἐνδοθὶ δ' ἐντὶ
 τοῖσι πυροῖ κάλαμοι, τοῖσι πολλάκι κἢ μὲν τιτρώσκει·
 πάντα μὲν ἄγρια, πάντα· πολὺ πλῆθον δὲ οἱ αὐτῶ·
 βασιλῆα μὲν εἰσοῖσα, τὸν ἄλιον αὐτὴν ἀναίθῃ·
 ἦν τὴν ἑλῆς τήνον, δαμάσσω ἄγε· μὴ δ' ἐλεήσῃς·
 κἢν ποτ' ἴδῃς κλαίοντα, φυλάσσω μὴ σε πλανήσῃ·
 κἢν γελάῃ, τὴν νιν ἔλῃ· καὶ ἦν ἐβέλησε φιλάσαι,
 φῶγε· κακὸν τὸ φίλημα· τὰ χεῖρα φάρμακον ἐντί·
 ἦν δὲ λέγει λάβε ταῦτα, χαρίξομαι ὅσα μοι ὅπλα,
 μή τι θίγῃς· πλάνη δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται·

Τίνας δ' ἂν εἴποι λόγος πρὸς ἔρωτα Γασι =

φάν ἔρωσα τῷ ταύρῳ·

Εἰ ποθέειν μ' ἐδίδαξας ἐν ἔρεσι ταῦρον ἀλήτην,
 μυκηθμόν με δίδαξον, ὅπως φίλον ἄνδρα καλέσω·

Λακκιανῶ·

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδινῇ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀκολάστοις
 ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔσθ' ὁ ἔρως πρόφασις·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αδελφον.

Γαρβενικῶ Θρασίδωλε σαγηνουθῆς ὑπ' ἔρωτι
αἰσμαίνης, δελφὶς ὥς τις ἐπ' αἰγιαλῷ,
κῦματος ἰμῆρων· δρέπανον δέ σοι ἔδδ' ὁ Περσέως
ἀρηξ' ἀποτμήξει δίντυον, ὃ δέδεσαι.

Αδελφον.

Ἐρωτα παύλιμός· ῥ' δὲ μὴ χρόνος·
εἰάν δὲ μὴ δὲ ταῦτα πῶ φλόγα σβέσῃ,
θεραπεία σοι τοιοῦτον ἡρτήσθω βρόχος.

Ζηνοδότου.

Τὶς γλύψω τὸν ἔρωτα, παρὰ κρήνησιν ἔθικεν,
οἷό μενος παύσθ' ἔτατο· πῦρ ὕδατι.

ΕΙΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΝ. Καρπυλλίδου.

Ιχθύος ἀγνίστῳ τίς ἀπ' ἡόνος ἀντρίχι βάλλων,
εἰληυσεν αὐτὸν κρῶτα λιποτριχέα·
οἰκτῆρας δὲ νέκυν τὸν ἄωμάτον, ἐξ ἀσιδήρου
χρῆς ἐπισκάπτων, λίπ' ἔχουσα τάφον·
αἶρε δὲ κλυθόμενον χρυσοῦ κτέαρ· ἦ ῥα δικάσις
ἀνδράσιν ἀσεβείης ἔκ' ἀπόλωλε χάρις.

Θεοκρίτου.

Οἶκῳ ἐν ἀμφικλήεσσι, ὃ καὶ τέκνα, καὶ βίον ἔχε
ξυγόν, ἀλλ' ἐσφιν λώϊον ῥ' ἔτος ἦν,
εἰκ' σέθεν ἀρχομένοισι ὠπτόνια· κηδόμενοι γὰρ
ἀθανάτων, αὐτοὶ πληθὺν ἔχουσι βροτοί.

Κριναγόρου.

Εἰ καὶ σοι ἑδραῖος ἀφ' βίας, ὃ δὲ θάλασσαν
ἔπλωσ, χερσαῖος τ' ἔκ' ἐπάτησας ὁδὸς,
ἔμπης νεκροπίνης ἐπιβήμεναι, ὅφρ' ἐν ἐκείνῳ
Δήμητρος μεγάλας νύκτας ἴδῃς ἱερῶν.

ΤΟ ΓΡΩΤΟΝ.

τῶν ἅπο, καὶ ζῶσιν ἀκηδέα· καὶ τ' ἀν' ἵκηαι
εἰς πλεόνων, ἔξῃς θυμὸν ἐλαφρότερον.

ΕΙΣ ΕΥΤΥΧΙΑΝ. Ἀντιπάτρῃ.

Ἡ καὶ ἔτ' ἐν βρέφους νοιμωμένῃ ἀντιοδημῖς,
πορφυρέων Γαφίης νοαῖς ἐπὶ προκίδαν,
ἢ τακεραῖς λύνουσα κόραις μαλακώτερον ὕπνῳ,
λυσίδος ἀλκυὼν τερπνὸν ἄθυρμα μέθης,
ὑδατίνης φορέουσα βραχίονας, ἢ μόνῃ ὅσῳ
ἐλάχεν, ἢν ἢ ὅλη τοῦν τάλαιροισι γάλα,
ἰταλὴν ἢ μῆφεν, ἵνα πολέμοιο, καὶ ἀχμῆς,
ἀμπαύσῃ ῥώμην μαλθακὴν χάριτι.

Ἀντιφίλῃ.

Ἐκ θοίνης φάος ἔχεν ἐπ' ἀχράδα μινκὰς ἰῦσα.
ἐκ δ' ἐφάνη τυφλὴν μινκ' ἐχουσα κόριν.
διατῶν πῶ ἐτέρην ἢ ἐκέντρισεν ὀξὺς ἀκάνθης
ὀξος· ἰδ' ὡς τέχνης δένδρον ἐνεργότερον.

Ἀθιλον.

Ὅταν θέλῃ τίς ἡμέραν ἰδῆν καλὴν,
συντυγμάνων σοι, γίγνεται καλὴ μέρος.
τὸν ἀντίον δὲ, καὶ τίς ἢ μέλλῃ παθῆν,
μὴ τυγμάνων σοι, γίγνεται κακὴ μέρος.

ΕΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΣ, ΚΑΙ ΑΧΑ
ΡΙΣΤΟΥΣ. Ἀντιπάτρῃ.

Ἀντίπατρος Γέσωνι γενέθλιον ὥπασε βιβλὸν
μικρὸν, ἐν δὲ μῇ νυκτὶ πονησάμενος.
ἵλαος αἰὲς δέχοιτο, καὶ αἰνήσῃεν αἰοιδὸν
Ζεὺς μέγας ὥς, ὀλίγῳ πρὸς ὀνέμενος λιβάνῳ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Λυκίανῶ.

Ωκῆαι χάριτες, γλυκερώτεραι· ἦν δὲ βραδύνη,
πᾶσα χάρις κενεῇ, μὴ δὲ λέγοιτο χάρις.

Α δέσποτον.

Τὸν λύκον ἐξ ἰδίων μαζῶν προέφω ἔκ ἐθέλῃσα,
ἀμὰ μ' ἀναγκάξῃ ποιμένος ἀρροσύνη.
αὐξήθῃς δ' ὕπ' ἐμῷ, κατ' ἐμῷ πάλι θηρίον ἔσται.
ἡ χάρις ἀμὰ ξαί πλὴν φύσιν ἔδύναται.

Λυκίανῶ.

Φαῦλος ἀνὴρ, τίθος ἐστὶ τέφρῃ μένος· ἥς δ' ὄν ἀπάσας
ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας.

Τίνας ἂν ἤποιλόγῃς Κλυταίμνήστρα, μέλ-
λοντος αὐτῷ σφάξιν ὄρεσον.

Γῆ ξίφος ἰθύνης; κατὰ γαστέρος, ἢ κατὰ μαζῶν;
γαστήρ, ἥ σ' ἐλόχυσεν· ἀνθρέψαντο δὲ μαζοί.

Α γαστὴρ χολαστικῇ ἥς τ' ἐν ἰλίῳ νῶν ἀθηνᾶς.

Ιλίοις πολίτῃς· σὲ μὲν χρυσαντέϊνῃ
ὥς θέμις ἡ τλήμων ἴλιος ἠγασάμην.

ἀμὰ σὺ με προλέλοιπας ἑλώριον· ἀντί δὲ μήλα,
πᾶσαν ἀπεδρέφω τέχεος ἀλαϊν.

ἄρκιον ἦν θνήσκειν τὸν βυκόλον· ἃ γὰρ ἄθεσμος
ἔπλετο, τῆς πάθους ἔκ ἀλίτη ματόδε.

ΕΙΣ ΕΥΧΗΝ. Ἰυλίς πολυαῖνε.

Εἰ καί σου πολύφρονος αἰεὶ τίμπλησιν ἀκνᾶς

ἢ φόβος ἀχομένων, ἢ χάρις ἀξιαμένων,

Ζεῦ, χερσὶν ἐφέπων ἱερὸν πέδον, ἀμὰ καὶ ἡ μέτω

κλῦθι, καὶ ἀφ' οὗδ' ἄνδρ' ὅσον ὑποχεσίη,

ἥδη μοι ξενίης ἦναι πέρας· ἐν δὲ με πάρῃ

ξῶν, τῶν δολιχῶν παυσάμενον καμμάτων.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

Πηρὸς ἄταις, ἢ φέγγος ἰδῆν, ἢ παῖδα τεκνέειν
 ἀξιαμένη, δοῖν δ' ἔμμορεν ἀντυχίης.
 τί κτε γὰρ ἀνὺς ἀελλῆ μετ' ὅ πολὺ, καὶ ῥιπτόβητον
 αὐτὴ μαρτυκερὸν φέγγος ἐσεῖδε φάος.
 ἄρτεμις ἀμφοτέρωσιν ὑπήκοος, ἢ τε λοχίης
 μαῖα, καὶ ἄργεννῶν φασφόρος ἢ σελάων.

Διοδώρ.

Ἀδρήσειά τε δῖα, καὶ ἰχναίη σε φυλάσσοι
 παρθένος, ἢ πολλὰς φανασαμένη νέμεσις.
 δῖα δὲ σὸν τε φυῆς ἐρατὸν τύπον, ἢ δὲ σὰ κῆρε
 δῖνα θεασεσίης, καὶ μένος ἠνορέης,
 καὶ σοφίην, καὶ μῆτιν ἐπίφρονα· τοιάδε τέκνα
 Δρῶσε, πέλεν μακάρων παυθὸ μεθ' ἀθανάτων.

Ἀλέσσοτον.

Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλὰ καὶ ἀχομένοις, καὶ ἀνδύτοισ
 ἄμμι δίδου· τὰ δὲ λυγρὰ, καὶ ἀχομένων ἀπερύκοις.

Φιλοδήμ.

Κύπρι γαλαναίη, φιλονύμφιε, Κύπρι δικαίοις
 σύμμαχε, Κύπρι πόθων μῆτερ ἀελλοπόδων,
 κύπρι, τὴν ἡμίσασπον ἀπὸ κροκέων ἐμὲ πασῶν,
 τὴν χιόσι φυγὴν κελτίσινιφόμενον,
 κύπρι, τὴν ἡσύχιόν με, τὴν ὅδ' ἐν κωφάλαλδυντα,
 τὴν σέο πορφυρέω κλυζόμενον πελάγι,
 κύπρι, φίλορμίσειρα, φιλόρριε, σῶξέ με Κύπρι.
 ῥωμαῖκὸς ἦδη δεσπότι, πρὸς λιμένας.

Φιλίππ.

Ὅτ' ἐκ ξαίτης λίβυος, ἐκ ξαῖτος νότου
 συνεσοφώη πόντος, ἐκ δὲ νηάτων
 μυχῶν βυθίτις φάμμος ἐξηράντετο,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἰσὸς δὲ πᾶς ὤλισθεν ἥς ἄλα πῆυσας,
φορτὶς δ' ἐσύρετ' ἐς αἶδαν πλανώμενος,
ἄρωχόν αὐτὰ δαίμονας Λυσίστρατος
ἐλιπάρησεν· οἱ δὲ, τῷ νεικῶρῳ
μὲν ἢ θάλασσαν ἀγρίαν ἐκσίμισαν·

Ἰδλιανῶ·

Πολλάκις οὐξ ἀμύνω μοι ἂν θυμῆρες ἔδωκας
τέν μαρὰ κυμάντη Ζεὺ πάτερ ἀπλοΐης·
δοίης μοι καὶ τῶτον ἔτι πλοῦν, ἥ δὲ σαώσας
ἦδη· καὶ καμάτων ὄρμισον ἥς λιμένας·

Εἰς Εχθροῦς· Στατυλλίῃ φλάκκῃ·

Γένθιμον ἡνίκα πατρὶ Πολυξένης ὑμέναιον
ἦνυσεν ὀγκωτῆ Γύρρος ὑπερθε τάφου,
ἦ δὲ πολυκλαῦστοιο κόμῳ λακίσασα καρήνῃ
κισσῆς τεκέων κλαῦσε φόνους ἐκάβη·
πρόθε μὲν, ἄξονίοις φθιτὴν ἔρυσας ἔκτορα δεσμῶις·
νῦν δέ, Πολυξένης αἵμα δέχῃ φθίμενος
κακίῃ· τί τοσῶτον ἐμὴν ὠδύαγον ἡδύν;
παισὶν ἔφυς ἢ ἐμοῖς ἥπιος ἔδὲ νέκυς·

Ἀντιφίλῃ·

Γορφυρέαν τοι τάνδε Λεωνίδα ὥπασε χλαῖναν
Ξέρξης, ταρβήσας ἔργα τεῶς ἀρετᾶς·
ἔδελχομαι· προδόταις αὐτὰ χάρις· ἀσπίς ἔχῃ με
καὶ νέκυν· ὁ πλῆτος δ' ἔνι ἐμὸν ἐντάφιον·
ὧς ἔθανες· τί τοσόνδε καὶ ἐν νεκύεσσιν ἀπεχθὴς
πέρσαις; ἔθνασθ' ἄλλος ἐλθθερίσας·

Ἀββιανῶ·

Εἰ μὲν τὸς ἀπ' ἄλφα μόνους κέρκιδας κατορύανθαι
Λύκιε βελαντᾶς, καὶ τὸν ἀδελφὸν ἔχης·

ἥ δ' ὅπερ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

ἧ δ' ὅπερ ἄλογόν ἐστ, κατὰ σοὶ χῆρόν ὁδύης,
ἦ δ' ἡ σοὶ προλέγω, ὠριγένης λέγομαι.

Εἰς Ζωά. Πολυαίνυ.

Δορκιάδος ἀρτιτόκοςιο τιθινητήριον ἔθαρ
ἔμπλεον ῥῥοῦσα πικρὸς ἔτυψεν ἔχισ.
φειδρὸς δ' ἰομιγῇ θηλὴν σπάσε, καὶ τὸ δυσκαθῆς
ῥαύματος ἐξ ὅλοῦ πικρὸν ἔβρωξε γάλα.
ἄδην δ' ἠλλάξαντο, καὶ αὐτίκα νηλεῖ μοίρῃ
ἦν ἔπορεν ρασηρ, μάσος ἀφῆλε χάριν.

Τιβεριῖς ἴλλα.

Κεμμάδος ἀρτιτόκος μαξοῖς βρίθουσι γάλακτος
ἡ φονίη δακετῶν ἰὸν ἐνῆκεν ἔχισ.
φαρμαχῆν δ' ἰῶ μὴ ῥὸς γάλα νεβρὸς ἀμίλεας,
χῆλεσι τὸν κήνης ἐξέπιεν θάνατον.

Τῷ αὐτοῦ.

Οὐ κύνες, ἢ σελικὲς με κατήνυσαν, ἢ χί κυνηγοὶ
δορκιάδα, τὸν δ' ἀπὸ γῆς ῥν ἀλὶ πλῆσα μόρον.
ἐξ ὕλης πόντῳ γὰρ ἐπέδραμον. ἦτά με πλενταὶ
ἔλεαν ἐπ' αἰγιαλοὺς διητυβόλων παγίδες.
ἦλιτον, ἢ χέρσοιο μάτην φυγὰς. ἢ ἀδίκως με
εἴλε σαγηνευτής, τὰ μὰ λιπῶσαν ὄρη.
ἔποτ' ἀγρὺς αἰλῆες ἐτ' ἄσυχον οἶσετε χῆρα,
χέρσω, καὶ πελάγη κοινὰ πλέκοντες ὕφη.

Φιλίππυ.

Νηδυῖ βριθομένην δάμαλιν λιτωῖδι κῆρη
σῆσαν νηοκόροι, οὗ μαχαρίζεμενοι.
ῥς αἰδὴν μέλλοντα, προέφθασεν ἄσυχος ὠδὶς.
πέμφθη δ' ῥς ἀγέλην, τεκνοζογῆν ἄφετος.
ἢ θεὸς, ὠδίνων γὰρ ἐπίσκοπος, ἔδ' ἐδίναξε

D

τι κτύσας κτήνην, ὥς ἐλεῖν ἔμαθεν.

Ταῦροι πρυτύνοντες, ἀροῦσῆρες ἀρέρης,
 ἔν' αὐτὴς τὸς γαῖας ἀντίχομεν καμάτης·
 αὐλάκα πῶ ἀπιδιρον ἐν ὕδατιν ἔλθομεν ἄμφω,
 μακροτέρων χοίρων ἅμμα σαχινόδετον·
 ἰχθύσι δ' ἐν σαχύνων λαβρόμεν οἱ ταλαεργοί·
 ἦδη καὶ πελαγὸς κερπὸν ἀρᾷσι βόες·

Οὐ μόνον ἀνάρτοιν βόες οἶδα μιν αἰλανά τέμνειν,
 ἀλλ' ἴδε καὶ πόντου νῆας ἀφελκόμεθα.
 ῥα γὰρ ῥήνῃς δειδίδαμεθα· καὶ σὺ θάλασσα,
 δελφίνας γὰρ ξῶξον ἀροφφορῇν.

Οὐρεος ἐξ ὑπάτοις λαγῶς πέσεν ἔς ποτε βένθος,
ἐκπροφυγὴν μεμαῶς ῥιχτὴν ἰδόντα κυνός.
αἷ' ἔδ' ὡς ἤλυξε κακὸν μόρον· αὐτίκα γάρ μιν
ῥιχάλιος μάρφας, πλούματος ὠρφάνισεν.
ἐκ πυρός ὡς ἀνῶς πέσες ἐς φλόγας· ἥ ῥά σε δαίμων
κὴν αἰλὶ, κὴν χέρσω, θρέφε κύνεσσιν βορὴν.

Ἐκ κυνὸς ᾗ λεκύνων μετὶ τὸ ξένον· ἦς ἐμὲ θῆρες
 ὕμνοι, καὶ πεσοῖ, θυμὸν ἔχουσιν ἕνα.
 αἰθέρα λοιπὸν ἔχετε λαοὶ βατόν· ἀγὰ φοβῶμαι
 ἔρανε, καὶ σὺ φέρεις ἀσπρόεντα κύνα.

Δίπτυον ἐκθρώσκοντα πολὺ πλοκὸν ἄρτι λαγῶν,
 σαῦε κύνων θερμοῖς ἵχνεσιν ὠκυπόδῳ.
 Φηχὺν ὅδ' ἐκνάσας ταχινῶς πάγον, ἐς βαθὺ πόντα
 ἤλατ', ἀλυσκᾶσιν κῦμα παρακτίδῳ.

ἡνάλιος τόνδ' αἶψα κύων βρυχηδὸν ῥόδ' ὄσσι.
μάρψαι· κυσὶ τλήμων ἦν ἄρ' ὀφειλόμενος.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

Νηὸς ἐπ' ἰσομένης ὠκύν δρόμον, ἀμφεχόραον
Δελφῖνες, πελάγους ἰχθυόφαροι σκύλακες·
καπροφόνος δ' ἐκύνων θηρσὶ κήνης ἰκελώσας,
δύσμορος, ὥς ἐπὶ γῆν ἄσβυθὸν ἐξέθορεν.
ᾤλετο δ' ἀμορβίης θήρης χάριν· ὅ γάρ ἐλαφρὸς
πάντων ἐστὶ κυνῶν ὁ δρόμος ἐν πελάγῃ.

Τῷ αὐτοῦ.

Ωκίαις ἐλάφοισι κύων ἰσάμιλλα δραμῦσα
ἐγκυος ἡλικώδη παιδοπόρον γένεσιν.
Γᾶσα δ' ἐσυγκατέμυνσε, κατουλωθῆσα χρόνοισιν·
ἥ δ' ἡ τοκετῶν ὥριος ἦν· βάτανος.
πολλὰ δ' ἐπαρύψαν, ἀνὴρ ἐσὶ δ' ἡροτόμισεν.
καὶ σκύλακες φίλοισι νηδύος ἐξέθορον.
ἄρτε μιδος λένυται λοχίων χάρις· ἔμπαλι δ' ἄρης
ἦρται μετ' ὀφθαλμοῦ γαστέρας ἡ μετέρας.

ΑΝΤΙΠΑΡΟΣ.

Θηρὸν τὸν λάμπωνα μίδου κύνα δῖψα κατέκτα,
καί περ ὑπὲρ ψυχῆς πολλὰ πονησάμενον.
ποσὶ γὰρ ὠρυμνενοτέρων πέδον· ἀμὰ τ' ἰωθῆς
πίδακος ἐκ τ' φλῆς ὅκ' ἐτάχυνεν ὕδωρ.
πίπτε δ' ἀπαυδήσας αἰδ' ἐβλυσαν πέραν ὕμφαι.
λάμπωνι κταμένῳ, μῆνιν ἔθεσ' ἐλάφων.

ΑΡΧΙΟΣ.

Ὅπρην ἀλλοπόδων λάμψας πλέον αἰετὸς ἵππων,
ὁ πρὶν ὑπαὶ μίρῃς κῶλα καθαφάμενος,
ὃν φρίβη χρισμῶδ' ἀέθλιον ἐσεφεπύθω
ὀρνύμενον πᾶντοῖς ὠκυπέταις ἱκελον,

D ii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καὶ νεμὲν βλοσυροῖο τιθινήτῃρα λείοντος,
 πῖσάτε, καὶ δαίαις ἡόνας ἰαθμὸς ἔχων,
 νῦν κλοῖῳ δὴρὴν πεπεδημένος οἶα χαλινῷ,
 καρπὸν ἔλαθ' ὀκρυόεντι λίθῳ,
 ἴσῃν μοῖραν ἔχων ἡρακλῆ· καὶ γὰρ ἐκ γῆνος
 τόσσ' ἀνύσας, δέλην ξυγλάν ἐφηρμόσατο.

Αἰθλον.

Σοὶ παρὶ θεααλὶη πωλορόφε, μέμφιν ἀνάπῳ
 πήλασος, ὡς ἀδίκῃ τέρματος ἡντίασα.
 ὅς πυθοῖ, κῆν ἰαθμῷ ἐνώμασα, κῆπινέ μνον
 Ζῆνα, καὶ ἀρκαδικὸς ἦλυθον ἀπὲρ μέμονας.
 νῦν δὲ βάρος πέτρης νισυρήτιδος ἐγκύκλον ἔλπω,
 λεπύνων δὴς καρπὸν ἀπ' ἀσπεχύν.

Βιάνορος.

Γῶλον τῶν πεδίων, αἶψ' ἔχ' ἀλὸς ἱππυτήρα,
 νηὶ διαπλῶειν πόντον ἀναινόμενον,
 μὴ θάμβῃ χρεμέθοντα, καὶ ἐν ποσὶ λάξ πατέοντα
 τοίχας, καὶ θυμῷ δεσμὰ βιαζόμενον.
 ἄχθεται, ὃ φόρτου μέρος ἔρχεται· ὃ γὰρ ἐπ' ἄλλοις
 κῆσται τὸν πάντων ἔπρεπεν ὠκύτατον.

Ἀντιφίλῃς.

Γαμφάρος ἐρπυσὶς κατὰ δώματα λιχνοβόρος μῦς,
 ὅσρεον ἀθρήσας χήλεσι πεπταμένον,
 πύγωνος διεροῖο νόθην ὠδᾶξ αὐτοσάρκα.
 αὐτίκα δ' ὅσρανός τις ἐπλατάγησε δόμος.
 ἀρμόσθι δ' ὀδύναισιν· ὃ δ' ἐν κλήθροισιν ἀφύκτοις
 λιφθῆς, αὐτοφόνον τύμβον ἐπέσπασατο.

Τὸ αὐτοῦ.

Ψῆγμα πυρὸν χρυσοῖο σιδιρείων ὑπ' ὀδόντων
 ῥινηθὲν, λιβυκῆς κρυφότερον φάσμα μάστιγος,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

μῦς ὀλίγος βαρὺ δ' ἄπνον ἐδάσσατο· πᾶσα δ' ἐνὶ θυῷ
συρομένη, βραδύπυον θῆκε τὴν ὠκύτατον·
ληφθῆς δ' ἐν μεσότητι, ἀνετέμνετο κλέμματα γαστρός·
ἥς ἄρα κὴν ἀλόγοις χρυσέ, καὶ κ' ὑπρόφασις.

Νέστωρος δ' ἐς τὴν πύθιον δράκοντα·

Εἶρπε δράκων, καὶ ἐπὶ νενύδωρ· σβέννυντο δ' ἐπιγαστήρ,
καὶ ποταμὸς κεκόνιστο, καὶ ἦν ἐτι διφάλεος θήρ·
ἔρπε τ' ἄλλοι, τόδ' ἔμελλε, τόδ' ἦν ἐτι νωθρὸν ἐν ἀνῆ·
αὐτὰρ ὁ διφῆσας, ποταμῷ ὑπέθηκε γέρον·
πᾶς δ' ἄρα κηφισὸς ἔσω ῥέεν· ἄρχαλέον δ' ἐ
ἀνθερείων κελάρυξε· κατερχομένου δ' ἐρέθρου,
κηφισὸν κώκυνον ὀλωλότα πολλὰ κινύμφαι·

Κριναγόρῃ·

Αἶψά με πῶν ὄντηλον ὅσων ἐκένωσεν ἀμολγὰς
ἔθαια, πασάων πυλυγαλακτοτάτην,
γασσάμενος, μελινθεὶς ἔπειτ' ἐφράτατο πῖαρ
Καῖσαρ, κὴν νηυσὶ σύμπλοον ἠγάγετο·
ἔβω δ' αὐτίκα περὶ ἑσπέρῃ· ὧ γὰρ ἐπέχον
μαξὸν ἐμὸν, μέγαν δ' ὅσον ἀγχιόχου·

Βιάνορος·

Εἰς βαθὺν ἦλατο νῆλον ἀπ' ὀφρύος ὀξὺς ὀδίτης
ἠνίκα λαιμάρων ἦδε λύκων ἀγέλην·
αἰετὰ μιν ἀγρούσαντο δ' ἰύδατος· ἐβρυχε δ' ἄλλος
ἄλλον, ἐπυραΐω δ' ἡνματι πλεξάμενος·
μακρὰ γεφυρώθη δ' ἐλύκοις βυθός· ἐφθανε δ' ἄνδρα
νηχομένων θηρῶν αὐτοδίδακτος ἄρης·

Σεκύνδου·

Τίπτε τὸν ὀνησὴν βραδύπυον ὄνον ἄμμιγ' ἐν ἵπποις
γυρόν ἀλωγνήϊς ἐξελάατε δρόμον;
ἔχ' ἅλις ὅππῃ μύλοιο περίδρομον ἄχθος ἀνάγκης,

D iij

ΤΩΝ ΕΙΣΕΦΤΑ

σπερ ἡ δὸν σποτὸς κυνηδ' ὠκτος ἔχω,
 αὐ' ἔτι καὶ πώλοισιν ἐρίξομεν· ἢ ῥ' ἔτι λοιπὸν
 ἦν μοι πῶ σπολιὴν αὐχένι γαῖαν ἄρῃν.

Α ΔΗΛΟΝ.

Τὶ πῆτέ με τὸν φιλέριμον ἀναδιδίποι μένετε ἄγρη
 τέπειρα, δροσερῶν ἔλκετ' ἀπ' αἵρεμόνων;
 πῶς νυμφῶν παροῖτιν ἀπιδύνα; καύματι μέλει
 ἔρεσι, καὶ σικεραῖς ξυθαλαλῶνται νάπαις;
 ἡνὶ δὲ καὶ κήλην, καὶ κόρυφον, ἡνὶ δὲ τόσσας
 φάρω ἀρραῖς ἀρτάχ' ὅσον ἄπορίης,
 παρτῶν δηλιτύρ' ὡς ἔλγν θέμις· ὅλλυτ' ἐκάνης
 φύλλων, καὶ χλοερῆς τίς φοῖβος ἐστὶ δρόσου;

ΦΙΛΙ ΠΠ 8.

Βωλοτό μοι μύρμινες, ὁ γῆς ἄλλος, ἡν' ἔστυλιν
 γαιομόρου μελιχρὴν Σμυνοδόκου χάριτα,
 μινίσσω ὁ πρέσβυς, εἵδ' αὖτα προαὶν' ἔβαψεν,
 ἐνθάδ' ἔτ' ἄρ' ἡὲς ὕδοκέων πελάσεν.
 εἰδὲ, νέεσσι κ' ἄρ' αὖτις ἀντιφέροντες,
 αὐτοκινβερνῆτι πρὸς τάχος ἐτρόχασαν.
 ἡ ῥα φίλη γαστήρ καὶ βαιοτάτης ἀνέπρσεν
 ἐκ χθονὸς ἥσ' ἐνύμφας καινοτάτης ἔριτα.

Α Σηλον.

Λεπτόν ὕφηνά μιν ῥαδινοῖς ὑπὸ ποσσὶν ἀράχῃ,
τέτλιγα σκολιᾷς ἔνδον ἔχεσκε πάγους.
ὅμ' ἔμιν λεπταῖσιν ὑπ' αἰῶντα ποδάραις,
τὴν φιλασιδὸν ἰδὼν παῖδα, παρεβόχασα.
λύσας δ' ἐκ βροχίδων, ἀπεκένθισα, καὶ τίδ' ἔλεξα,
σῶσε μισθῷ φεγγόμενος κελάδῳ.

ΛΕΟΝΤΕΩΣ.

Ο πρὶν ἐπ' ἀλφειῷ σεφαινηφόρος ὦνερ, ὅ το πρὶν

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

Διατάκει κηρυχθεὶς κασταλίνης παρ' ὕδαρ,
ὁ πρὶν ἐρῶνε μέγ' βεβοημένος, ὁ πρὶν ἐπ' ἰσθμῷ
πῶλος, ὁ πρὶν πῆλινος ἴσα δραμῶν ἀνέμοις,
νῦν ὅτε γηραιὸς, γυροδρόμον ἦν ἰδε πέφαν
δινάω, σεφάνων ὕβριν ἐλαυνόμενος.

Λεωνίδης.

Φύγεθ' ὅτ' ἐκ καλύβης σκότιοι μῦες. ὅτι πενιχρὴ
μῦς σιπύη βόσκειν οἶδε λεωνίδεω.
αὐτάρ κινεὶς ὁ πρέσβυς ἔχεν ἄλκα, καὶ δύο κρήμνα.
ἐκ πατέρων ταύτην ἠέεσα μεν βιοτήν.
τῷ, τί μεταλλούης τῶτον μυχὸν ὦ φιλόλιχνε,
ἔδ' ἀποδιδόναι γὰρ γινόμενος σκυβάων;
αὐτόδωρον, ἥς ἄλλος οἶκος ἴθι· τὰ μὰ δὲ λιτά.
ὦν ἄπο, πλεονέκτην οἶσεαι ἄρμαλιν.

Αρίστωνος.

ὦ μύθε, ἥ μὲν ἐπ' ἄρτον ἐληλύθατ', ὅτ' μυχὸν ἄλλον
σείχετ', ἐπὶ λιτῶν οἰκόμεν καλύβιν.
ἔ, καὶ πτόνα τυρὸν ἀποδρέψασθε, καὶ αἶψα
ἰχάδα, καὶ δῖον σκυλὸν ἀπὸ σκυβάων.
ἥ δ' ἐν ἐμαῖς βίβλοισι πάλιν καταθήξεται ὁδόντα,
κλαύσετ', ἐκ ἀγαθὸν κῶμον ἐπερχόμενοι.

Ανύτης.

Ἡνία δ' ἡ τοι παῖδες ἐνὶ βράχε φοινικόμεντα
θίντες, καὶ λασίω φημὰ περὶ σῶματι,
ἵππια παιδύουσι θεῶν περὶ ναὸν ἄεθλα,
ὅφρ' αὐτὸς φορέης ἵππια τερπομένους.

Αλκαίου.

Κεράμενος γονίμην τίς ἀπὸ φλέβα μηρὸς ἀγύρτης,
βηαιήεντασ' ἀνὰ πρῶντα ἐβνοβάσθη.
τῷ δέ, λῶν ἦν τῆσε πελώριος, ὥς ἐπὶ θοῖαν

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

χάσμα φέρων χαλεπὸν πηνάλειν φάρυγος·
 δῆσας δ' ὠμισέω θηρὸς μόρον, ὡς αὐδαξε,
 τύμπανον ἐξ ἱερᾶς ἐπλατάγησε νάπης·
 χῶλόν, ἐνέκλυσεν φονίαν γένυν· ἐκ δὲ τενόντων,
 ἐνθυσ ῥομβητῶν ἐστροφάλιζε φόβιν·
 ἡῆνος δὲ προφυγῶν ὁλοὸν μόρον, ἦσατο ῥέει
 θῆρα τὸν ὀρχισμῶν αὐτομαθῇ Κυβέλης·

Αἰδηλον·

Χθμερίην διὰ νύκτα, χαλαξήεντά τε συρμὸν,
 καὶ νιφετὸν φάσγων, καὶ κρυόεντα πάγον,
 μνηολέων, καὶ δὴ κεκακωμένος ἀθρόα γῆα,
 ἦλθε φιλοκρήμνων αὐλιν ἐς αἶον ἑμῶν·
 οἱ δ' ἔκ αμφ' αἰτῶν μεμελημένοι, ἀμὰ περὶ σφείων,
 ἦσαν, σωτήρα Ζῆν' ἐπιτεκλόμενοι·
 χῆμα δὲ δὴ μῆν' αὖθιρ νύκτιος, ὅτε τιν' ἀνδρῶν,
 ὅτε βοτῶν βλάβος, ὅχετ' ἀπαυλός σνος·
 αὖ δὲ παθόντες, ἀγαλματόδ' ἀγραφεὶς ἀμρολοφίτας
 Ζανί, παρ' ἀντρέμνῳ τᾶδ' ἀνέθεντο δρυί·

Νικίη·

Αἰόλον, ἡμεροθαλὲς ἔαρ φαίνεσσι μέλιαα,
 ἐκθαῖ ἐφ' ὥραισις ἀνθεσι μαινομένα,
 χῶρον ἐφ' ἡδύπνοον πωτωμένα, ἔργα τίθειας,
 ὅφρα τεὸς πλήθ' ἐκ κρητοπαγῆς θαλάμος·

Αἰδηλον·

Τραυλὰ μινυρομένα πανδριονὶ κάμμορε φωνᾶ,
 Τιρείος ὅθι μιτῶν ἀφάμενα λεχίων,
 τίπτε πανημέριος γοάεισ ἀνὰ δῶμα χειλιδῶν;
 παῦσαι, ἐπὶ σε μένη δ' ἀκρυα τὰ κατόπι·

Αἰδαίη·

Τῇ βαίῃ καλαθίνῃ ὑπὸ σκυλάκων μογεύσῃ,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

λητῶϊς κῆφην ὀτοκίην ἔπορεν.
 μῦναις ἔτι γυναιξὶν ἐπήκοος, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς
 συνθήρως σῶξεν ἄρτεμις οἶδε κύνεσσ·.

ΕΙΣ ΖΩΗΝ.

Πολλὰ μεταξὺ πέλας κύλικος, καὶ χέλεος ἄκρ·.
 Γαλαδᾶ.

Μήτῃ θανόντες, τῷ δοκῆν ζῶμεν μόνον,
 Ἕλληνες ἄνδρες, συμφορᾷ πεπληκότες,
 ὄνηρον εἰκάζοντες ἕναι τὸν βίον,
 ᾧ ζῶμεν ἢ μῆς, τῷ βίῳ τεθνηκότες;
 Ἀντιπάτρῃ θεῆαλλᾶ.

Τρεῖς δέκα με πνύσθην, καὶ δὲς τρία μάντιες ἄσρων
 φασίν· ἐμοὶ δ' ἄρνη καὶ δεκάς ἢ τριτάτη.
 τῆτο γὰρ ἀνθρώποις βιοτῆς ὅρος· οἱ δ' ἐπὶ τῷτοις,
 Νέστορι· καὶ Νέτωρ δ' ἤλυθεν ᾗς αἰδῆν.

ΑΔΗΛΟΝ.

Τρεῖς ἐτέων δεκάδ' αὖ, τρίαδ' αὖ δύο, μέτρον ἔθηκαν
 ἢ μετέρης βιοτῆς μάντιες αἰθέριοι.
 ἄρνημαι τῷτοισιν· ὁ γὰρ χρόνος, ἄνθος ἄριστον
 ἡλικίης· ἔθανε χῶ' ῥιγέρων πύλιος.

ΕΙΣ ΗΧΩ. Ἀρχή.

Εὖφημος γλῶσση παραμύθεο τὰν λάλον ἡχῶ,
 καὶ λάλον· ἦν τι κλύω τῶτ' ἀπαμύθεο μέναν.
 ᾗς σὲ γὰρ ὃν σὺ λέγεις, σρέφω λόγον· ἦν δ' ἐσιωπᾶς,
 σιγήσω· τίς ἐμῶν γλῶσσαι δικαιοτέρη;
 Ο μηρόκεντρα ᾗς τὸν πρῶτως ἀκού-
 σαντα ἡχῶς.

Ωφίλοι ἥρωες, δαυαοὶ, θεράποντες ἄριστος,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ψάυσομαι, ἢ ἔτυμον ἔρέω· κέλεται δὲ με θυμός·
 ἀλλ' ἔπ' ἐχατῆς, ὅτι δένδρεα μακρὰ πεφύκη,
 ναῖς ἐϋπλόκαμος δηνὶ θεὸς αὐδήεσσι,
 ἢ θεὸς, ἢ ἐκ νηὶ τοῖ δέ, φέροντο κελαινές·
 ἧ δὴ φθεγγαμένους τε, καὶ αὐδήσαντος ἀκῆσοι,
 αὐτὶς ἀριζήλως ἤριμένα μυθολογούμε·
 ἀλλὰ τίη τοι ταῦτα διεξερέσθαι ἔκστα;
 τήνδ' ἔτ' ἀρήσαι δύναι μ' ἀντίον, ἔτε νοῆσαι·
 ὅππῃ οὐκ ἤκηθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακρόσῃ.

ΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ· Κριναγόρου·

Λῶπος ἀποκλύεσσα παρὰ κροκάλῃσι βαλάωνος
 χερνῆτις διερῶ τυτθὸν ὑπερθε πάρος,
 χέρσον ἐπεβαίνοντι καταπαυαῖσα κλύδωνι,
 θαλάμῃ, πικρὴν κῦμ' ἐπιεν θανάτῃ·
 πνῶμα δ' ὁ μὲν πενίη ἀπελύσατο· τίς κ' ἐν νηὶ
 θαρσύνει περὶ οἷς πῶν ἀφύλακτον ἄλλα;

Ἀντιφίλῃ Βυξαντίῃ·

Εὐβοίῃ κ' ἰόλποιο παλινδίνῃτε βάλασσα,
 πλαγκτὸν ὕδωρ ἰδίῃσι ρύμασιν ἀντίπαλον,
 ἡελίω κ' ἡν νυκτὶ τεταγμένον, ὅς τις ἄπιστον
 ναυσὶν ὅσον πέμπης χαῖμα θαναξέμενον,
 θαῦμα βίη, θαμβῶσε τὸ μυρίον· ὅδε ματόνω
 σὴν σέσιν· ἀρρήτω ταῦτα μέμνηε φύσῃ.

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ, καὶ ἧς θανάτον·
 τὰς· Λαβίῃ·

Τὸν θάνατον τί φοβῆσθε, πνῆσιν χέρας γενετῆρα;
 πνῆσιν πάντῃ νόσῃς, καὶ πενίῃς ὁ δύναι;
 μῦθος ἅπαξ θνητοῖς παραγίγνεται· ὅδε ποτ' αὐτῶν

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

ἦ δ' ἐν τῖς θνητῶν δ' αὐτερον ἐρχόμενον.
αἱ δ' ἐνόσοι, πολλαὶ, καὶ ποικίλαι, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον
ἐρχόμεναι θνητῶν, καὶ μεταβαλλόμεναι.

Γαλαδᾶ.

Γάντες τῷ θανάτῳ τηρῶμεθα, καὶ φερόμεθα
ὡς ἀγέλη χοίρων σφαζομένων ἀλόγως.

Τῷ αὐτῷ.

Σῶμα, πάθος ψυχῆς, αἵματος, μοῖρ', ἄχθος, ἀνάγκη,
καὶ δῆμος κρατερός, καὶ κόλασις βασάνων.
οὐκ ὅταν ἐξέλθῃ τῷ σώματος ὡς ἀπὸ δεσμῶν
τῷ θανάτῳ, φεύγῃ πρὸς θεὸν ἀθάνατον.

Αθίλον.

Χαίρῃ τίς θεόδωρος ἐπὶ θάνατον. ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
χαίρῃσι θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

Αββιανῷ.

Ὡς ἐξ ἧς παραπέμπεται. ἦτ' ἀμελόντων
ἡμῶν, ἐξ αἴφνης ἤξῃ ὁ πορφύρεος.
καὶ τὸς μὲν, τῆξας, τὸς δ' ὀπλήσας, ἐνίσας δὲ
φυσήσας, ἅξει πάντα ὅσα ἐν βάραθρον.

Αθίλον.

Γῆ μὲν, ἕαρ κόσμος πολυδένδρεον. αἰδέρι δ', ἄσπρα.
ἐλλάδι δ', ἦδε χθών. οἶδε δὲ, τῆδε πόλις.

Αδέσποτον.

Μὴ ἥ ποῖς θάνατον βιοτῆς ὄρον. εἰσὶ καὶ μῦσι
ὡς ξωοῖς ἀρχαὶ συμφορέων ἐτέρων.
ἄθρη νικίῳ καὶ μόρον. ἦδη ἔκειτο
ῥ' ἂν αἰδῇ. νεκρὸς δ' ἦλθεν ὑπ' ἡέλιον.
ἄσπ' ἰχρὺ τύμβοιο μετοχλίσαντες ὀχῆας,
ῥῥυσαν ῥ' σποιναὶς τλήμονα δαδανέα.

Φιλίππ'.

Ἡ πυρὶ πάντα τεκῆσα φιλαίνιον, ἢ βαρύπενθος

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

μήτηρ, ἢ τέκνων ῥιαν ἰδῆσα τάφον,
 ἄλλο ῥίαις ὠδίσιν ἐφώρμισα· ἢ γὰρ ἐώληεν
 πάντως μοι ἐήσεν τῆτον, ὃν ἔκτενον.
 ἢ δ' αὖ παις, θεὸν ἢ ὄν ἀνήγαγον· ἀλλὰ με δαίμων
 ἤθελε μὴ δ' ἄλλης μητρὸς ἔχεν χάριτα.
 κληθεῖς, ἢ μέτερος γὰρ ἀπέφθιτο· νῦν δὲ τέκνους
 ἦδη, καὶ λοιπαῖς πένθος ἐγὼ γέροντα.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡρίθμην ποτὲ πάντες ἀριστὸν δίκην κλυτόπαιδα,
 ἐξάκεις ὠδίνων ἄλγος ἀπώσα μένην.
 ἦρισε δ' ἔς αὐτὴν ὕδωρ χθονί· πρῆς γὰρ ὄλοντο
 νῦν τῷ ληπτόμενοι δ' ἤμυσαν ἐν πελάγῃ.
 αἰεὶ δ' ἢ βαρύνειν, ἐπὶ σήλαις αὖ αἰδῶν,
 μεμφομένη δὲ βυθόις, ἀλκυνόνις βλέπεται.

Ονέσπου.

Γαίδων ὃν μὴ ἔκλειεν ἀρίστον· ὃν δ' ἐσάκε
 ναυηγόν· διαδὸν δ' ἄλγος ἔτιξε μίαν.
 αἰ· αἰ· μητέρα μοῖρα διείλετο, τὴν ἴσα τέκνα
 καὶ πυρὶ, καὶ πικρῷ νημαμένην ὕδατι.

Ἀντιπάτρῃ.

Τὸ βρέφος ἐρμῶνακτα διεχρήσαθε μέλισσαι,
 φῶ κύνες, ἐρπυστήν, κηρία μαϊόμενον.
 πολλάκι δ' ἐξ ὕμνων ἐστῆ μένον ὠλέσας, αἰ, αἰ,
 κέντροις· οἳ δ' ὀφίων φωλεὰ μεμφόμεθα.
 πῆθεο λυσιδίην, καὶ ἀμύντορι, μὴ δὲ μελίσσοι
 αἰνῶν· καὶ κήναις πικρὸν ἐνεστὶ μέλι.

Φιλοδήμῃ.

Ἡδὴ καὶ ῥόδον ἐστὶ, καὶ αἰ μάξων ἐρέβινθος,
 καὶ καυλοὶ κράμβης Σώσυλε πρωτοτόμου,
 καὶ μαίνη ξαλαγῶσα, καὶ ἀρτιπαγὴς ἀλίτυρος,

καὶ θριδάκων ἔλων ἀφροφῇ πέταλα·
 ἡμῶς δ' ἔτ' αἰκτῆς ἐπιβαίνομεν, ἔτ' ἐν ἀπόφῃ
 γιγνώμεθ', ὥς αἰὲ Σώσεται πρότερον·
 καὶ μὴν ἀντιγένης, καὶ Βάκχιος, ἐχθρὸς ἔπαιξον·
 νῦν δ' αὐτὸς θάψαι σήμερον ἐκφέρομεν.

Αντιφίλου.

Βρέγμα πάλλει λαχναῖον, ἐρημαῖόν τε κέλυσος,
 ὄμματος, ἀγλάσου θ' ἀρμονίῃ σῶματος,
 ψυχῆς ἀσθενὲς ἔρκος, αὐτὸ μβάντου θανάτοιο
 λείψανον, ἡνόδιον δάκρυ παρερχομένων,
 κῆσο πέλας κατὰ πρέμνοιο παρὰ πρόπον, ὄφρα
 ἀθρήσῃς τί πλέον φηδομένῳ βίῳ.

Τρύφωνος τῷ ἐρμῷ εἰς Τέρπην κιθαρωδὸν ἐν
 σκιάδι τῇ λακωνικῇ σύκῳ βληθέντα,
 καὶ ἀποθανόντα.

Τέρπης εὐφὸρμιγγα κρέκων σκιάδῃ τινι αἰοδῶς,
 καὶ ἔθανεν ἐξαπίνης ἐν λακεδαίμονι οἷς,
 ἢ ἄρ' ἰσχυρὸς, ἢ δ' ἐν βέλῃ, αἰὲ ἐνὶ σύκῳ
 χέλεα· φῶν, προφάσεων ἢ ἀπορῆ θάνατος.

Γαλλαδαῖ ἐπὶ δυοῖ βρέφεσιν ἅμα τεχνῶσι,
 καὶ αὐτὸς ἀποθανῶσι.

Γραμματικῷ θυράτιρ ἔτεκεν φιλότιτι μιῇσα,
 παιδίον ἀρσενικόν, θηλυκόν, ἢ δέτερον.

Βιάνορος.

Κῆρον ἀποπλανίην ἐπιμάξιον ἐρμῶνακτα,
 φῶν βρέφος ὡς ἀδίκως ἦλετε βυρηνέες·
 ἠγνοίησεν ὁ δῆλαιος ἐς ὑμέας οἷα μελίσσι
 ἐλθὼν· αἰδ' ἔχων ἦτε χερσότεραι·
 ἀντὶ δέ οἱ θοίνης, ἐσεμάρξατε φοίνια κέντρα·
 ὦ πιπρὰς, γλυκερῆς ἀντίπαλοι χάριτος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Λυκισίαν.

Ἡ μάστιγος καὶ αὐτὸς ὁ ῥιθύσινος ἀγάναι
τῷτον δύσζων, καὶ βίον βίον.
ὃ μὴν πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἤλασα· λέξ δὲ πατήσας
λυσιώδη ζώην, ἤλυθον ὅς αἶδεω.

Αθηνον.

Εἰς αἶδην ἰθεὶα κατήλυσιν· ἥ τ' ἀπ' αἰθινῶν
σείχης, ἥ τε νέκυς νήσεται ἐν κέρους,
μὴ σέγ' ἀνιάτω πάρις ἀπο τῆλε θαύοντα
πάντοθεν ὅς ὁ φέρων εἰς αἶδην ἄνεμος.

Γαλασσά.

Οὐ ποῖθ θάνατον μόνον ἡ φύσις, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
καὶ πολλὴ παλῦτις πολλὰ κίς ἔργασατο.
τῷ δ' ὁ τυραννίσας Διοτύσιος ἡρακλῆας
τῆς αὐτῷ πέντω μάρτυς, ὅτ' αὐτὸ παθὼν.

Αθηνον.

Κάθθανον, ἀλλὰ μένω σε· μένης δὲ τε καὶ σὺ τιν' ἄλλων.
πάντα δ' ὁ μῶς ἐν τῷ, εἰς αἶδης δὲ χεῖται.

Αθηνον.

Γῆ μιν καὶ μήτηρ κτελίσκετο· γῆ με καλύπτει
καὶ νέκυς· ὃ κένος ἦδε χειροτέρη.
ἔσσομαι ἐν ταύτῃ θηρὸν χρόνον· ἐν δὲ με μήτηρ,
ἦρπασεν ἡελίος καὶ ματὸ θερμότατον.
κῆμαι δὲ ἐξ ἡνὶ χερμάδι μακρὰ ροιβεῖς
ἴναχος, ἀπὸ θῆς κρινάτορα θεράπων.

Αντιφίλ.

Κρινάει λιβάδες, τί πεφύγατε; πῶς τὸσον ὕδωρ;
τίς φλόξ ἀνάνος ἔσβεσεν ἡελίος;
δάκρυσιν ἀγρικόλα τετρίμμεθα· πᾶν δ' ὅσον ἡμῖν
ἦν ποτὶν, ἡ κένος διφάς ἐχθροσιν.

Αδελον.

Εν μέμφῃ λόγος ἐστὶ, μαθεῖν ἰδίην ποτὲ μοῖρην
 εὐδοξον παρὰ τῷ καλλίκερω ταύρου.
 καὶ δὲν ἔλεξε· πόρῃ; βόϊ γὰρ λόγον ὃ πόρε φύτλη,
 ὃ δὲ λάλον ἀπιδι σῶμα· ἀλλὰ παρ' αὐτὴν
 λέχρια κῆνος σῆς, προφανῶς ἐλιχμήτατο λώπην,
 δηλῶν ὡς ἀποδύσει δὴ βιοτὴν ἔσον ἔγω·
 καὶ δὴ οἱ ταχέως ἐπελήλυνεν αὐτὴ καὶ πότμος,
 ἡελίος δεκάκις πέντ', ἡ δὲ ῥῆς ἐσιδόντι.

Αδελον.

Οἶνος, καὶ τὰ λοεῖρά, καὶ ἡ περὶ κύπριν ἐρωή,
 ὁ ξυτέρην πέμπει τὴν ὁδὸν εἰς αἴδην.

Εἰς Θεοῦς. Λακκιανῶ.

Ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσῃς, ἄτοπόν τι ποιήσας·
 ὃ λήσῃς δὲ θεὸς ὃ δὲ λογιζόμενος.

Αδελωποτον.

Ζῆς, κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς, δι' ἔρωτα
 λήθης, οὐρώπης, ἀντίοπης, θανάης.

Ἀντιπάτρης.

Εὐχολος ἐρμείας ὧ ποιμένες· ἐν δὲ γάλακτι
 χαίρων, καὶ δρυῖν ὡς ἀπενδόμενος μέλιτι.
 αἰγῶν ἡρακλέης· ἕνα δὲ κτίλον, ἢ παχύν ἄρνα
 αἰτῇ· καὶ πάντως ἐν θύοις ἐκλέγεται.
 αἰγὰ λύκας ἔρρη· τί δὲ τὸ πλέον, ἢ τὸ φυλαχθὲν
 ὅλνυται, ἢ τε λύκοις, ἢ θ' ὑπὸ τῷ φύλακος;

Λεωνίδα.

Ὡτάνδε σείχοντες ἀταρπιτὸν, οἵ τε ποτ' ἀγρὸς
 δαμόθεν, οἵ τ' ἀπ' ἀγρῶν νῆσθε ποτ' ἀκρόπολιν,
 ἅμμες ὁρῶν φύλακες διασὸι θεοὶ, ὧν' μὲν, ἐρμῆς,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἴδιον ὄρῃς μ' ἔτος δ' ἄτερος, ἡρακλῆος.
 ἄμφω μὲν θνατοῖς ἀνάμοσι· ἀλλὰ πόθ' αὐτῆς,
 αὐτῷ μοι παραθῆς ἀχράδασ', ἐκένεαφεν.
 καὶ μὲν ὡσαύτως τῆς βόρυας, οἳ τε πέλονται
 ὠρί μοι, οἳ τε χύδιν' ὀμφακας ἀντρέπικεν.
 μισέω τὰν μετοχάν· ἔδ' ἦδομαι· ἀλλ' ὀφείρωντί,
 ἄμφω μὴ κοινῇ, τοῖς δυσὶ παρτιθέτω,
 καὶ λεγέτω, τῇ τῷ ἡρακλῆος· ἄλλό τε τῷτο,
 ἔρμα· καὶ λυγ τὰν ἔριν ἀμφοτέρων.

Ἀντιπάτρος.

Λιτός μοι δόμος ἔτος, ἐπὶ παρὰ κύματι πηγῷ
 ἴδρυμαι, νοτερῆς δεσποτὶς ἡϊόνος.
 ἀλλὰ φίλος· πόντῳ γὰρ ἐπὶ πλατὺ δῆ μαίνοντι
 χαίρω, καὶ ναύταις ᾗς ἐμὲ σωζομένοις.
 ἱλάσκειαι πῶν Κύπριν· ἐγὼ δέ σοι ἢ ἐν ἔρωτι
 ἔριος, ἢ χαροπῷ πνέσομαι ἐν πελάγῃ.

Ἀνύτης.

Κύπριδος ἔτος ὁ χῶρος, ἐπὶ φίλον ἔπλετο τήνη,
 αἰὲν ἀπ' ἡπείρου λαμπρὸν ὄραν πέλαγος,
 ὄφρα φίλον ναύτησι τελὴ πλοῶν· ἀμφὶ δὲ πόντος
 δειμαίνῃ, λαμπρὸν δερκόμενος ἑόανον.

Λεωνίδης.

Εἴπέ ποτ' ἀρώτας ποτὶ τὰν Κύπριν, ἢ λάβε τάχῃ,
 ἢ ξίθι τὰς σπάρτας· ἀπόλις ὀπλομανῆ.
 ἃ δ' ἀπαλὸν γελάσασα, καὶ ἔανομαι αἰὲν ἀταλχῆς
 ᾗ πε, καὶ οἰκήσω τὰν λακιδαιμονίαν.
 χά μιν Κύπρις, ἄνοπλος· ἀναιδέες οἳ δέ· λέγουσιν
 ἵστυρες, ὡς αἰμὴν χά θεὸς ὀπλοφορᾷ.

Νικάρχης.

Γαρθένε ῥιτογένεια, τί πῶν Κύπριν ἄρτι με λυπᾷς;
 ἀρπάξασα

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

ἄρπαξάσα δ' ἐμὸν δῶρον, ἔχεις πηλάμην;
 μέμνησαι τὸ πάροιθεν ἐν ἰδαίοις σκοπέλοισιν,
 ὡς Γάρις ἔσε κελὴν, αἷ' ἐμ' ἐδογμάτισε;
 σὸν δόρυ, καὶ σάκος ἐστίν· ἐμὸν δὲ τὸ μῆλον ὑπάρχει·
 ἄρκεϊ τῷ μῆλῳ ἡῶνος ὁ πρὶν πόλεμος.

Γαλαδᾶ.

Τὸν Διὸς ἐν φιδόισιν ἐλαύμασα χάλκεον ἦα,
 τὸν πρὶν ἐν ἀχολαῖς, νῦν παρὰ ριπτόμενον·
 ὀχρήσας δ' ἄρ' ἔειπον, ἀλεξίκακε φρίσελινε,
 μηδέ ποθ' ἠπιδῆς, σήμερον ἐξετάσῃς.
 νυκτὶ δὲ μεθ' ἰδίων με θεὸς προσέειπε παραστὰς,
 καὶ ῥ' ὀδύνην καὶ θεὸς ὦν ἐμαθον.

Ἀρχίου.

Βαῖος ἰδὲν ὁ Πρίηπος, ἐπ' αἰγιαλίτιδ' ἀναίω
 χελὴν, αἰθ' ὅτε ἔποτε ἀντιβίης,
 φρεσὶς ἄπης, δῖόν κεν ἐρημαίῃσιν ἐπ' αὐταῖς
 ξέσσειαν μογερῶν ἡέες ἰχθυόων.
 αἷ' ἦν τις γριπᾶς με βοηθῶν, ἢ καλαμυτῆς
 φωνήσῃ, πνοιῆς ἔεμαι ὀξύτερος.
 πάντα καὶ τὰ θεόντα καθ' ὕδατος· ἦ γὰρ ἀπ' ἔργων
 δαίμονες, ὅ μορφᾶς γινώσκον ἔχουσι τύπον.

Μέλπωμεν βασιλῆα φιλούιον,
 ῥαφιώτην.

Ἀβρομόμην· ἀγροῖνον· ἀσίδιμον· ἀλκὰ μορφον·
 βοιωτὸν· βρόμιον· βασιλεύτορα· βοῦνοχαίτην·
 γηθόσυνον· γονόεντα· γιγαντολέτην· γελόωντα·
 Διογενῆ· Δίγονον· Διθιραμβογενῆ· Διόνυσον·
 αἰῖον· ἀλκίτην· ἀνάμπελον· ἐγρεσίωμον·
 ἑηλαῖον· ἐάχολον· ἐηλήμονα· ἐηλοδοτήρα·
 ἥπιον· ἡδυπότην· ἡδύθροον· ἡπεροπήα·

Ε

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΤΑ

θυρσοφόρον· θρήϊκον· θιασώτην· θυμολέοντα·
 ἰνδολέτην· ἰμερτόν· ἰοπλόκον· ἰραφιώτην·
 κωμασὴν· κεραόν· κιασέφανον· κελαδηνόν·
 λυδόν· ληνάον· λαθικηδέα· λυσιμέριμον·
 μύσην· μαινόλιον· μεθυδῶτην· μυριόμορφον·
 νυκτέλιον· νόμιον· νεβρώδεα· νεβριδόπεπλον·
 ξυστοβόλον· ξυνόν· ξενοδῶτην· ξανθοκάρην·
 ὀργίλον· ὀβριμόθυμον· ὀρέσκιον· ὄρεσιφοῖτην·
 πηλυπότην· πλαγκτήρα· πολυσέφανον· πολύκωμον·
 ῥηξίνοον· ῥαδινόν· ῥικνώδεα· ῥινοχορῆα·
 σκιρτητήν· σάτυρον· σεμελιγενέτην· σεμελῆα·
 τερπνόν· ταυρωπόν· τυρρηνολέτην· ταχύμηνιν·
 ὑπνοφόβην· ὑρρόν· ὑμενήϊον· ὑλῆεντα·
 φηρομανῆ· φρικτόν· φιλομυδέα· φοιταλιώτην·
 χρυσόκερων· χαρίεντα· χαλίφρονα· χρυσεομίρην·
 ψυχοπλανῆ· ψύσιν· ψοφομηδέα· ψυχοδαϊκτὴν·
 ὦριον· ὠμυσὴν· ὄρεσίφορον· ὠρεσίλοιπον·

Υμνήω παῖδ' αἶνα, μέγαν θεόν·

ἀπόλλωνα·

Ἀβροτον· ἀγλαόμορφον· ἀκερσεκόμην· ἀβροχαίτην·
 βριθύνον· βασιλῆα· βελεαγχερῆ· βιοδῶτην·
 γηθόσυνον· γελῶντα· γιγαντολέτην· γλυκύθυμον·
 διογενῆ· διόπαιδα· δρακοντολέτην· δαφνογητῆ·
 ἄλλαλον· ἀρυβίην· ἐκατηβόλον· ἐλπίδοδῶτην·
 ξωορόνον· ξάθεον· ξινόφρονα· ξινοδοτήρα·
 ἥπιον· ἡδυεπῆ· ἡδύτροον· ἡπίοχτρα·
 θηροφόνον· θαλερόν· θελξίφρονα· θελγείμυθον·
 ἀαφέτην· ἰμερτόν· ἰήϊον· ἰπποκορυσὴν·
 κοσμοπλόκον· κλάριον· κρατερόφρονα· καρποζένεθλον·
 λητογενῆ· λάρον· λυρογηδέα· λαμπιτόωντα·

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

μυσπόλον· μάντιν· μεγαλήτορα· μυριόμορφον·
 νεβροχαρῇ· νοερόν· νηπενθέα· νηφαλέον τέ·
 ξυνοχαρῇ· ξυνόν· ξυνόφρονα· ξυνοδοτῆρα·
 ὄλβιον· ὄλβιοεργόν· ὀλύμπιον· ὄρεσιφοίτην·
 πριύν· πανδερῆ· παναλήμονα· πλατοδοτῆρα·
 ῥυσίπονον· ῥοδοχρεν· ῥιξήνορα· ῥιξικέλευτον·
 σιγχιόεντα· σοφόν· σελαχηγέτην· σωτῆρα·
 τερψίχορον· τιτᾶνα· τελέσορα· τιμήντα·
 ὕμναζόρην· ὕπατον· ὕφαύχενα· ὑετόεντα·
 φῶιβον· φοιβάζοντα· φιλοσέφανον· φρενοζιθῆ·
 χρυσμαζόρην· χρύσειον· χρυσόχροα· χρυσοβέλεμνον·
 φαλμοχαρῇ· φάλτιν· φασίσυχα· φυχοδοτῆρα·
 ὠκύποτ· ὠκυεπῆ· ὠκύσκοπον· ὠρεσιδῶτην·

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ· Νικομήδους.

ἔς Ἰπποκράτην· Ἀντιστρέφον.

Ἰπποκράτης φάος ἦν μερόπων· καὶ σώετο λαῶν
 ἔθνεα, καὶ νεκρῶν ἦν σπᾶνις εἰν αἰδῇ·

Εἰς πῶν ὀρθασίῃ βύβλον·

Δίς ὀρθασίῳ· ὃν, ὁρᾶν ἀνάτην διὰ τέχνην
 πολλὰν· δεῖ μάνεσσα, μίτῃς ἀνεβάλλετο μοῖρῃ·

Εἰς Νίκανδρον·

Καὶ κολοφῶν ἀρίστος ἐνὶ πόλει· αἰ τέτυκται,
 σοῖς θρεφάμενι παῖδι· ἀριστονόου·
 πρωτοτόκον μὲν ὁ μῆρον, ἀτὰρ Νίκανδρον ἔπητα,
 ἀμφοτέρως μῦσαις ὑρανίησι φίλος·

Ἀθῆλον·

Φάρμακα πολλὰ μὲν ἔαθ' ἃ με μίγμένα, πολλὰ ἡ λυγρὰ
 Νίκανδρος κατέλεξεν, ἐπιστάμενος περὶ πάντων
 ἀνθρώπων· ἥ γὰρ παλινός ἐστι γενέθλιος·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΑΔΕΛΦΟΤΟΝ.

Γαίῳ, χέρῳ, ἀσκληπιὸς ἵπποκράτης τέ.
τοῖς δ' ἐπὶ, Νίκανδρος, προφερέσειρον ἔλαχεν αὔχος.

Λακίλλιν.

Μάννον ὅτ' ἦς αἶδ' ἐν κατέβη, ῥομέων αἰδωνούς,
εἶπεν, ἀναστήσω νῆλυθε καὶ νέκυα.

Τῷ αὐτῷ ἦς ἀδ' νοσῆντας.

Τὸς καταλήφαντας γλυκερὸν φάος ἔκ' ἐτι θρηνῶ,
τὸς δ' ἐπὶ προσδοκίῃ ξῶντας ἀδ' θανάτου.

Γαλλαδά.

Οὐκ ἀλόως ἐν δίσυφοις δύναμιν τινα θείαν
ἦναι ἔφην· χεῖς γ' ἔνδ' ἰσχυρὸν ἐν χρόνῳ
ἠτιάτω κάμνοτι τεταρταίῳ περιήφα.
καὶ γέρονε ταχέως δ' ἰα Κρότων ὑγίης.

Τῷ αὐτῷ.

Κονδίτου μοι δ' ἄ· ῥ' δὲ κονδίτον, πόθεν ἔχε
τῆνομα; τῆς φωνῆς ἐστὶ τὸρ ἀλλόφριον
τῆς τῶν ἐλλήνων· ἦ ῥωμαϊκῶς δὲ καλεῖται,
αὐτὸς ἀνείδης ῥωμαϊκώτατος ὢν.
σιδύασον δ' ἐμοι τῆτο· ῥ' τὸρ κατέχον με νόσημα
τῷ σμάχῳ, χρήσθ' ἔνδ' ἀέροσι ποτῷ.

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ.

Αντιπάτρ' ἀπ' ἀλλῷ.

Γ' ἔλυπος ἦν ἀλὶ πότ' ἐπὶ προβλήτι τανυθεῖς,
ἠελίῳ φύχθ' ἄνῃκε πόδα.
οὐπω δ' ἦν πέρ' ἠΐκελος χροά· τῆνεκα καὶ μιν
αἰετὸς ἐκ νεφέων ὀξὺς ἐμαρπεν ἰδών.
πλοχμοῖς δ' ἔλιχ' ἦς πέσιν ἦς ἄλα δύσμορος· ἦ ῥα
ἄμφω, καὶ θήρης ἠμβροτε, καὶ βιότῳ.

ΤΟ ΓΥΩΝΟΝ. ΜΕΤΕ

Αντιφίλῃ βυξαντίῃ.

Αἰγίαλ' ἔν' ἀγέῃν ὑποπλώοντα λαθραῖη
 εἰρεσίῃ, Φαίδων ἦσι δὲ πρὸς λυπόδιν.
 μάρφας δ' ὅξυς ἔριφεν ἐπὶ χθόνα, πρὶν περὶ χθρῶς
 πλέεσθαι βρύδην ὀκτατόνους ἑλίκας.
 δισκουθῆς δ' ἐπὶ θάμνον ὅς οἱ κία δαλάλαγῶν,
 ἡλιδὸν ταχύν' ἔπλωκός ἔδησε πόδας.
 ἦλε δ' ἄλγος· σὺ δ' ἄελπτον ἔχης γέρας ἀμφοτέρωθεν,
 ἄλγος χερσαῖος πρέσβυ, καὶ θναλῆος.

Φιλίππῃ.

μεμφομένη βορέην, ἐπεπώτῳ μιν ὑπὲρ ἄλγος.
 πνῆ γὰρ ἐμοὶ θρήνης ἥπιος ὅδ' ἄνεμος.
 αἰγία μετ' ἑμὴν μελίχηρυν ἀηδόνά, δέξατο νώτοις
 δελφίν, καὶ πηνὴν πόντιος ἐνιόχῃ.
 πιστάτῳ δ' ἐρέτῃ πορθαυομένη, τὸν ἀκωπον
 ναύτην τῇ σῶματος θέλῳ ἐλὼ κισάρῃ.
 ἡρεσίην δελφίνες ἀφ' ἡμῶν σιν ἀμίσθον
 ἦνυσαν· ὃ φούσῃς μῦθος ἀρίονιος.

Ισιδώρα γεωδότην.

Γ' ἄλυτον ἀγρόν ποτὲ Γύννιχος, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν
 ἔριφεν, δάσας θηρὸς ἰμαντοπέδιν.
 αἰγ' ὅδ' ἐφ' ὑπνώοντα πεσὼν ἐνέδησε λαγῶν,
 φῶν, τάχα θηρυτὰς ἄρτι φυτόντα κύνας.
 ἀγροθῆς δ' ἡγρυσεν· ὅδ' εἰς ἅλα Γύννιχος ἰχθύν
 ἦκε πάλιν, ξωῆς λύβρα λαγῶν ἔχων.

Αντιφίλου.

Ἀνέρα θῆρ' ἡρεσάον ὁ πόντιος, ἀπνοὸν ἐμπνῆς,
 ἀράμενος λοφίῃς ὑγρὸν ὑπερθε νέκυν,
 ὅς φασμαθὸς ἐκόμισα· τὸ δὲ πλεον, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν
 νηξάμενος, φόρτε μισθὸν ἔχω θάνατον.

Ε ιι

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

δαίμονα δ' ἀηήλων ἡμέφαμεν· ἡ μὲν ἐκείνη
χθών, ἐμὲ· τόνδ' ἀπὸ γῆς, ἔκτανέ τε μὸν ὕδωρ.

Βιάνορος.

Φῶρ δ' ὅτ' ἐν ἁλίοις τυρσινίδος ἀχόθι δίνης
φορμικτὰν ἀκάτη θῆκαν ὑπερβύθιον,
αὐτίκα μιν κισάρη λιγυχήϊ δέξατο δελφίν
σύνθρονον· ἐκ δὲ βυθὸν ἤχεθ' ἐλυσόμενος,
μέχρις ἐπ' ἰσθμὸν ἐκελσε πορίνθιον· ἡ ῥα θάλασσα
ἰχθῦς ἀνθρώπων ἔχε δικαιότερος.

Φανίς.

Ἀκτίτα κελαμνὰ, ποτὶ ξερόν· ἐλθ' ἀπὸ πέρας,
καὶ με λάβει ἀρχὰν πρῶτον ἐμπολέα·
αἶτε σύ γ' ἐν κύρτῳ μελανυρίδας, αἶτε τιν' ἀργῆς
μορμύρον, ἡ κίχλην, ἡ σπάρρον, ἡ σμαρίδα,
αὐτόν τ' αὐγιάς με τὸν ὃ κρέας, ἀγὰ βάλασαν
τιμῶντα, φαφαρῶ κλάσματος εἰς ἀπάτην·
χαλκίδας ἦν δὲ φέρης φίλ' ἀκανθίδας, ἡ τίνα θρίαιον,
ἀάργη· λιθίαν ὃ γὰρ ἔχω φάρυγα.

Εἰς ΚΑΛΛΟΣ. Ἀντιπάρης.

Βυκόλος ἔπλεο Φοῖβε· Γοσηδάων δὲ, κεβάλλης·
κύκνος, Ζεὺς ἄμμων δ', ἀμφιβόητος ὄφης·
χοῖ μὲν, ἐπ' ἡϊθέας, σὺ δὲ παιδῖνός, ὅφρα λάβοιτε·
ἐσὲ γὰρ ὃ πειθεὶς ἀνέται, ἀλλὰ βίης·
ἀαγόρας δ' ὦν χαλκὸς, ἄτερ δόλου αὐτὸς ἀλίσκη
πάντας, καὶ πάσας, ὃ μεταβαλλόμενος.

Εἰς ἀμορφὸν κόλυμβῶσαν ἐν τῇ νήλῳ.

Ἀνύπρις πρῶαν γυμνὰν σε βόασεν ἰδῶσα,
φῶ, φῶ, πῶς ταρόνων ἐκτοθεν ὕρανίων,
ξαλώσας ὡδὶνα θαλάσσιον ὃ θρασὺς ἄλλαν

νῆλος ἀπὸ γλυκερῶν Κύπριν ἀνῆκε βυθῶν.

Τίαν ᾗτοι εἰδοθέντα ἰδῶσα πῶ ἐλένην ἐν φάρῳ.

Οἱ κτήρῳ σέο κάλλος, ἐπὶ Διὸς ἐαί γενέθλης.

ᾗ σορόν γὰρ ἄγαλμα διοτρεφείς ἄρεκέως γὰρ

ῥωσί τε, καὶ δαναοῖσι, μάχῃ δὲ κέτιρος ἐτύχθη.

πῶ Διὸς αἰγιόχοιο τεῦ γενετῆρος ἀρωγαί;

ἔμπης δ' ἔρχεο θάσσον, ἀπὴ μονα νόσον ἑλῶσα

ᾗ δοθέντι ἰότητι, καὶ κῆρ ἐπὶ νῶτα θαλάσσης.

Ἀθῆλον.

Αἱ χάριτες, ᾗς ᾗσι· σὺ δ' ἡ, μία ταῖς ῥισὶ ταύταις

γεννήθης, ἵν' ἔχωσ' αἱ χάριτες χάριτα.

Εἰς ΚΟΛΑΚΑΣ. Βίσαντιν.

Εἴ τις ἀνὴρ ἄρχων ἐθέλῃ κολάκων ἀνέχεσθαι,

πολλὰς ἐκδώσῃ τοῖς μικροῖς σῶμασιν.

ὥστε χρεὶν ἄριστον ἀπεχθαίροντα δινάεως,

ὥς κολάκας μισεῖν τὸς κολακνομένους.

Λακκιανῶ.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον ὄρειν

ἀνθρώπων, καθάραν φουδομένον φιλίην.

ἔσθ' ἔθ' ὥς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ'· ἀν' ἀγαπῶντες

ὥς φίλον, ἐν τῷ πλόνον βλαπτόμεθα.

Γαλλασαῶ.

Ἦν ὁ φίλος τί λάβῃ, δόμινε φράτερ αὐτοῦς ἔγραψεν.

Ἦν δ' αὖ μή τι λάβῃ, ᾗ φράτερ ᾗ πεμόνον.

ᾧν γὰρ καὶ ταῦτα τὰ ῥήματα· αὐτὰρ ἔγωγε

ὅκ' ἐθέλω δόμινε, ὅ γὰρ ἔχω δόμεναι.

Τῷ αὐτῷ.

Γῶ, καὶ λάμβδα, μόνον κολάκας, κολάκας τε διῖσας.

ὅκ' ἐν, ταῦτ' ὁράξῃ, βωμολόχος τε κολάξ.

Ε iiiii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τῶν καὶ μοι βέλτισε, τόδε ξῶν πεφύλαξθ',
ἴδῳς κ' ἐξόντων τὸς νόλακας, νόρακας.

Τὸ αὐτοῦ.

Οὐχ ἔτ'ω βλάπτῃ μισθὸν ὁ λέγων ἀναφανδόν,
ὥς περ ὁ πῦν καθαρὰν φειδόμενος φιλίαν.
τὴν μὲν γὰρ μισθῶντα, προσδότες, ἐκτρέπομεθα.
τὴν δὲ λείποντα φιλῶν, ὅς προφυλασσόμεθα.
ἐχθρὸν ἐγὼ κῆνον κρίνω βαρύν, ὅς ποτε λάθρη
πῦν ἀπὸ τῆς φιλίης πίστιν ἔχων ἀδικῇ.

Αἰλλων.

Γλασὸν ἔχῃς τὴν ἔρωτα· φόβῳ δὲ φιλῆς, κ' ἀνάγκη.
τὸ δὲ φιλῶν ἔτ'ως, ὅδ' ἐν ἀπιστότερον.

ΕΙΣ ΚΡΙΤΑΣ. Αἰλλων.

Θαρσαλέοι κελτοί, ποταμῷ ξηλή μόνι ῥήνῳ
τέκνα ταλαντύνουσι· κ' ὅς πάρος ἔσσι τοκῆες,
πρὶν παῖν ἀβρήσωσι λευκόμενον ὕδατι σεμνῷ.
αἰετὰ γὰρ ἠνίκα μηδ' ὅς ὀλιθήσασ· διὰ νόλων
νηπιάχος, πρῶτον προχέει δάκρυ, τὴν λῶν, ἀγέρῃ.
αὐτὸς ἐπ' ἀσπίδι θῆκε νέον παῖν, ὅδ' ἀλεξίξει.
ἔτ'ω γὰρ γένεταο φέρει νόον, πρὶν ὅς ἐσαθρήσῃ
κεκριμένον λυγροῖσιν ἐλεγχιγὰς ποταμοῖο.
ἡ δὲ μετ' ἐλθέσαν ἐπ' ἄλλοισιν αἶγας ἔχουσα
μήτηρ, ἣ κ' παῖδ' ὅς ἀλκὴν οἶδε τοκῆα,
ἐκδέχεται πρόμυσσα, τί μήσεται ἄσπετον ὕδωρ.

Γαλλαδαῖ.

Οὐδεὶς κ' καθαρὸς, κ' μέλιχος ἤλυθεν ἄρχων.
ἐν γὰρ ἐνὸς δουρὸς δόρυ ματος ἀντίπαλον.
τὸ γλυκὺ, τὸ κλέπτοντος· ὅς περφιάλου δὲ, τὸ ἀνόν.
ὄργανα τῆς ἀρετῆς ταῦτα δὴ ἐστὶ πάθη.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

Τὸ αὐτὸν.

Μήποτε δολύσασα γυνὴ δ' ἀποίνα γένοιτο
 ὅτι πηρομιακόν· τῷ δ' ἐθ' ὅμοιον ἐρῶ.
 μήτε δ' ἰκνὴν δικάσθην ἀνὴρ γερονὼς δικολέκτης,
 μήδ' ἂν ἰσοκράτεος ῥητορικώτερος ᾦ.
 πᾶς γὰρ ὁ μιοθαρῆν ἤθισμένος, ὅδ' ἐν ἐταίρῳ
 σεμνότερον δικάσαι, μὴ ῥυπαρῶς δύναται.

Τὸ αὐτοῦ.

Εἶναι νομίζω φιλόσοφον καὶ τὸν θεόν,
 βλασφημίας τὸν αὐτὸς ὕθυμῃ μενον,
 χρόνῳ δ' ἐπαυξάνοντα τὰς τιμωρίας,
 τὰς τῶν πονηρῶν, καὶ ταλαιπώρων βροτῶν.

Ἀδελφον.

Στυγνὴν πῶν νίκην τίς ἰδὼν κατὰ πῶν πόλιν ἐχθὲς,
 ᾗ πε, θεᾷ νίκῃ, τί πε πέπονθας ἄρα;
 ἦδ' ἀποδυρομένη, καὶ μεμφομένη κίρσιν, ᾗ περ,
 εἴ κ' ἐγὼ σὺ μόνος; Γάρ ῥινίῳ δέδομαι.
 ἦν ἄρα καὶ νίκῃ πολυώδυνος, ἣν παράθεσμον
 Γάρ ῥικίος ναύτης ἤρπασεν ὡς ἄνεμον.

Εἰς ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΝ, ἣτοι ἐπὶ

ποιῶν. Γαρμενίωτος.

Φημὶ πολυστήν ἐπιγράμματος, ὅ κατὰ μέσας
 ᾗναι. μή ξητέτ' ἐν σιδίῳ δολιχόν.
 πᾶλλ' ἀνακυκλᾷται δολιχοῦ δρόμος· ἐν σιδίῳ δὲ
 ὁ ξυρὸς ἐλαυνόμενος, πνύματός ἐστι τόνος.

Κυρίλλου.

Γὰν κακόν ἐς ἐπίγραμμα τὸ δίστιχον· ἦν δὲ παρέλθῃ
 τὸς ῥῆς, ραφῶδεϊς, καὶ ἐπίγραμμα λέγῃς.

Ἀδελφον.

Οἶγνυμέν ἐξ ἐτέρης πόμα πίδακος, ὥς τ' ἀρύσασθαι

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἔχον μυσσόπον, γράμμα Λεωνίδεω.
 δίπτυχα γὰρ τήφοισιν ἰσάεσται. ἀλλὰ σὺ μῶ με,
 ἔξιθι, καὶ εἴτερος ὁ ξὺν ὀδόντα βάλε.

Εἰς τὸν Φαίδωνα διάλογον Γλάτωνος,
 νοθαδόμενον ὑπὸ Παναίτιος.

Εἴ με Γλάτων ὁ γράφε, δύνω ἐγένοντο Γλάτωνα,
 σωκρατικῶν ὁμῶν ἀνθεα πάντα φέρω.
 ἀλλὰ νόθον μ' ἐτέλεσε Παναίτιος· ὅς ῥ' ἐτάλασε
 καὶ φυγὴν θνητῶν, καὶ μὲ νόθον τελέσαι.

Αὐτομέδοντος.

Νικήτης ὀλίγος μὲν ἐπὶ προτόνοισιν αἵτης,
 οἷά τε τριήης ἄρχεται ἐκ μελέτης.
 ἀλλ' ὅταν ἐμπνύσῃ, κατὰ δ' ἰστὰ πάντα φέριται,
 λαίφρα πακτώσας, μέσσω θείη πελάγι,
 ναῦς ἄτε μυριόφορτος, ἕως ἐπὶ πτέρματ' αὐτῶν
 ἔλθῃ, ἀκνυμάντος ἔμπορος καὶ λιμένας.

Αἰνιγμα.

Ὡ φίλος, καὶ σοφὸς καὶ, λάβε μ' ὅτ' ἔχεις· καὶ δέ γε πάμπαν
 νῆϊς ἔφους μυσσέων, ῥίψον αὖ μὴ νοέης.
 καὶ μὴ δέγ' ὅτ' πάντεσσι βατὸς· παῦροι δ' ἀγάσαντο
 ὁμοδιδὴν ὁλόρη, νεκροπιδὴν ὁ γένος.

Αἰνιγμα.

Γὰρ λόγος ἐστὶ μάταιος, ὃ μὴ τετελεσμένος ἔργῳ.
 καὶ πᾶσα πράξις, τὸν λόγον ἔργον ἔχει.

ΕΙΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΥΣ.

Κοινὴ πὰρ κλισίη λιθαργικὸς, καὶ φρενοπλήξ,
 καὶ μένοι, ἀμύλων νῦσον ἀπεσκέδασαν.
 ἀξέβορε κλίνης γὰρ ὁ τολμήεις ὑπὸ λύαις,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

καὶ τὸν ἀνάσθιτον, παντὸς ἔτυπτε μέλους·
πληγαὶ δ' ἀμφοτέροις ἐγένοντ' ἄκος· αἷς δ' ὁμῶν, αὐτῶν,
ἔρρετο· τὸν δ' ὕπνου πουλὺς ἔριψε κόπος.

Εἰς μαθήματα.

Ἀντιπάρῃ.

Γράμμα τόδ' ἀρήτοιο δαήμονος, ὅς ποτε λεπτῇ
φροντίδι διναιὺς ἀσέρας ἐφράσατο,
ἀπλανέας τ' ἀμφω, καὶ ἀλήμονας, οἷσιν ἐναρξὺς
ἀλλόμενος κύκλοις ὕρανός ἐνδέδεται·
αἰνέσθω δ' ἐκ μὲν ἔργον μέγα· καὶ Διὸς ᾗ ναι
δούτερος, ὅστις ἐθνή' ἄσρα φανέτερά·

Λεωνίδῃ.

Μάντιες ἀσερόεσσαν ὅσοι ζητῇτε κέλευθον,
ἔρροιτ' ἡ καὶ νῦν φανδολογοὶ σοφίης·
ὁ μὲν ἀφροσύνην μαίωσατο, τόλμα δ' ἔτιπτε
τλήμονας, ὃ δ' ἰδίην ἡδύοτας ἀκλέειν.

Ἀντιπάρῃ.

Θοογένει Γῆσωνι τὰ τεχνήεντα κύπελλα
πέμπῃ· χωρῶμεν δ' ὕρανόν ἀμφοτέρω·
δοῖα δ' ἐκ σφάραγος τετμήμεθα· καὶ τὸ μῶν, ἡ μῶν,
τὸς νοτίης, τόδ' ἐχρήρεα τῶν βορέη·
οἷμά σου μὴ κέτ' ὅς ἄρκτον ἐπ' βλεπέ· δοῖα δ' ἐν ἀμφοῖν
μέγαρα πίων, ἄθρ' πάντα τὰ φαινόμενα·

Πτολεμαίῳ.

Οἶδ' ὅτι θνατὸς ἐγώ, καὶ ἐφάμερος· ἀλλ' ὅταν ἄσρων
μασεύω πυκινὰς ἀμφιδρόμους ἑλικας,
ἐκ' ἐπὶ φάτω ποσὶ γαίης, οἷμά παρ' αὐτῷ
Ζηνὶ διορφέως πίμπλαμαι ἀμβροσίης.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Λήμματα ἢ τὰ προκείμενα προβλήματα.

Εὐρῆν ἀριθμὸν ἔν· α· ἅπ· μονάδος ἔχοντα τὰ διδόμενα μέρη, προκείμενῳ εὐρῆν ἔν· ἔχοντα τὰ ἐπὶ τῷ προβλήματος τῶν Αὐτῶν βοῶν μέρη, ἥμισυ· ὅρδοον· δωδέκατον· ἡκοστὸν· τριακοστὸν· ἐκτίθι μιᾷ ἀντὶ τῶν μορίων τῶν, τοὺς παρωνύμους αὐτοῖς ἀριθμοὺς, β· η· ιβ· κ· λ· λαμβάνω τῶν προτέρων δύο ἀριθμῶν τὸ μέγιστον κοινὸν μέρος· ἡ μὲν πρῶτοι πρὸς ἐκείνης, καὶ ἀνύθητοί ἴσι, πῶς μονάδα· ἡ δὲ δεύτεροι, καὶ ἀσύνθετοι, ἔν· ὑρισκόμενον· καὶ ὁ σάκεις ἥ τε ἡ μονάς, ἥ τε ὁ ὑρεθῆς ἄλλος ἀριθμὸς μετ' ἧν πρότερον, τοσαυτάκεις ποιῶ ἔν· δεύτερον· καὶ τὸ γινόμενον ἥδη πρῶτον ἅπ· μονάδος ἔχοντα τὰ προκείμενα δύο μέρη, θεωρῶ πρὸς ἔν· γ· καὶ πάλιν λαμβάνω τὸ κοινὸν μέρος αὐτῶν, καὶ ποιῶ ὁμοίως ἅπ· χρις ἥ διὰ πάντων ἐξέλθω· καὶ ἔν· τέλος ἀποβάντα, ἐκείνῳ ἡν ἔν· α· ἅπ· μονάδος ἔχοντα τὰ διδόμενα μόρια ὄϊον, λαμβάνω πρῶτον, τὸ κοινὸν μέρος τῶν β· κ· η· καὶ ἐστὶν αὐτὸς ὁ β· καὶ ἐπ' ἡ ἅπαξ ὁ β· εἰ αὐτὸν μετ' ἧν, λέγω ἅπαξ τὰ η· πάλιν η· ὁ δ· α· ἀπὸ μονάδος ἔχῃ ἥμισυ, καὶ ὅρδοον· πάλιν λαμβάνω τὸ μέγιστον κοινὸν μέρος τῶν η· καὶ ιβ· καὶ ἐστὶν ὁ δ· καὶ ἐπ' ὁ δ· δις μετ' ἧν τὸν η·, λέγω δις τὰ ιβ· κ· δ· ὁ δ· πρῶτος ἀπὸ μονάδος ἔχῃ ἥμισυ, ὅρδοον· δωδέκατον, ἡ μὲν τοῖς ὅτος καὶ ἑτερά ἔχῃ μέρη, ἡ παρὰ τὸ τοῦ λόγου φαίνεται· ἡ γὰρ περὶ πάντων τῶν μερῶν αὐτῶν ἐστὶ μὲν· πάλιν λαμβάνω τὸ κοινὸν μέρος τῶν κ· δ· καὶ τῶν κ· καὶ ἐστὶν ὁ δ· ἐπ' ὁ δ· αὐτὸς ὁ δ· ἐξάκεις μετ' ἧν κ· δ·, λέγω ἐξάκεις τὰ κ· ρ· κ· ὁ δ· ἀπὸ μονάδος ἔχῃ ἥμισυ· η· ιβ· κ· πάλιν λαμβάνω τὸ μέγιστον κοινὸν μέρος τῶν ρ· κ· καὶ ἐστὶν ὁ λ· κ· ἐπεὶ αὐτὸς ὁ λ· τεράκεις μετ' ἧν ρ· κ·, λέγω τεράκεις τὰ λ·, πάλιν ρ· κ·

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

αὐτὸς ἄρα ὁ ρη· ἀπὸ μονάδος ἔχῃ τὰ δοθέντα μέρη·

Ἐλλάς ἐνὶ τελέῳ σφυρήλατος· αὐτὰρ ὁ χρυσὸς,
αἰχμῶν πέλεται δῶρον αἰδοπόλων·

ἥμισυ μὲν χρυσοῖο, Χάριστος· ὀγδοάτην δέ,

Θέσσις, καὶ δεκάτην μοῖραν ἔθηκε Σόλων·

αὐτὰρ ἐγκοσὴν, Θεμίσων· τὰ δὲ λοιπὰ τάλαντα

ἐννέα, καὶ τέχνη δῶρον ἀριστοδίκου·

Ἀυγὴν ἐρέεινε, μέγα δένος ἀλκίφραο,

πληθὺν βυκολίων δι' ἡμίμενος· ὅς δ' ἀπάμφητο

ἄμφι καὶ ἀλφειοῖο ῥοαὶ φίλος, ἥμισυ τῶνδε·

μοῖρην δ' ὀγδοάτην ὄχθον κρόνα ἄμφινέμονται·

δωδεκάτη δ' ἀπάνευθε ταραξίπποιο παρ' ὕρον·

ἄμφι δ' ἄρ' ἠλιδὰ δίκαν ἐγκοσὴν μέθονται·

αὐτὰρ ἐν ἀρκαδίῃ βίη κοσὴν προλέλοιπα·

λοιπὰς δ' αὖ λυαῖς ἀγέλας τόδε πεντήκοντα·

Χάλκεός ῥ' ἐμιλέων· κρηνοὶ δέ μοι ὄμματα δοῖα,

καὶ σῶμα· σὺν δὲ, θέναρ δεξιτεροῖο ποδός·

πλήθ' δὲ κρατῆρα δὴ ἥμασι δεξιὸν ὄμμα,

καὶ λαὸν βριαοῖς, καὶ πισύρεσσι θέναρ·

ἄρμιον ἐξ ὥρας πῆσαι σῶμα· ἐν δ' ἅμα πάντα,

καὶ σῶμα, καὶ γλῆναι, καὶ θέναρ ῥ' πὲ πόσον·

Σχόλιον Μαξίμου μοναχῶ.

Τὸ καθόλου πρόβλημα, τοῦτον ἐστίν· Εὐρῆν ἀριθμὸν ἴ-

σον τοῖς δοθένσιν αὐτῶν μέρεσι, καὶ ἐτι μονάσι ταῖς δοθέν-

σαις· Δὲ δὴ τὰ διδόμενα μέρη, μήτ' ἴσα, μήτε μέγε-

να ῥῆναι τῶ ὅλῳ· ῥ' μὲν τὰ διδόμενα μέρη ἴσα εἶναι τῶ ὅλῳ,

πῶς καὶ αἱ μονάδες σὺν αὐτοῖς ἴσα ἔσονται τῶ ὅλῳ· ῥ' δὲ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καὶ μῆξονα, πολλῶ πλέον ἢ ἔσονται. Ἰσέον γε μὴν, ὅτι
 ἔδὲ πάντα τῷ ζητῷ μένῃ ἀριθμῷ τὰ μέρη δίδονται, ἀλ
 λά τινά. Εὐρήσθω ὁ ἀριθμὸς ὁ. α. ἅπ. μονάδος ἔχων τὰ δι
 δόμενα μέρη. ἔστος δὲ, ἐπεὶ δὴ τὰ δοθέντα μέρη αὐτῷ ἐ=
 λάθονά ἐστι τῷ ὅλῳ, ἐξ ἧ καὶ μονάδας ὁσας δὴποτε ἐπιλοί
 πους. καὶν καὶ αὐταὶ ἴσαι ὥσι ταῖς ἐξ ἀρχῆς δοθήσαις μο=
 νάσιν, ἔχομεν τὸ ζητῷ μένον. ὥρηται ἡ ἀριθμὸς ἴσος ὢν
 τοῖς δοθήσιν αὐτῷ μέρεσι, καὶ ἐτι μονάσι ταῖς δοθήσαις.
 ἧ ἢ μὴ, ἀλλ' αἱ ὑπολιμπανόμεναι μετὰ τὰ μέρη μονάδες,
 ἐλάθονες ᾗεν τῷ δοθῶν ἐξ ἀρχῆς μονάδων, σκοπῶν τίνες
 λόγον ἔχουσιν ἐκῆναι πρὸς ταύτας τὰς ἐλάθονας, καὶ λαμ=
 βάνην ἕτερον ἀριθμὸν, τὸν λόγον ἔχοντα πρὸς τὸν εὐρεθέντα
 ἀριθμὸν, ὃν λόγον ἔχουσιν αἱ μονάδες πρὸς τὰς μονάδας,
 καὶ κῆνον ᾗεν λέγην τὸν ζητῷ μένον ἀριθμὸν. οἶον, ἐπὶ καὶ
 τῷ τῆς Παλλάδος παραδείγματος, ζητῶται τίς ἀριθμὸς
 α. ἅπ. μονάδος ἔχῃ μέρος ἡμισυ, ὅσῳ δὲ, δέκατον, καὶ
 ᾗκοσὸν. καὶ ὥρηται ὁ τετραράκοντα. τοῦτε δὲ μέρος ἡ=
 μισυ καὶ, ὁ. κ. ὅσῳ δὲ, ὁ. ε. δέκατον, ὁ. δ. καὶ ᾗκοσὸν,
 β. ταῦτα δὲ πάντα ὁ μῦ, καὶ μονάδες ἐννέα, γίνονται. μ.
 καὶ ἔχομεν τὸ ζητῷ μένον. Ἐπὶ δὲ τῷ τῶν βοῶν παραδείγ
 ματος, ζητῶται ὡσαύτως ὁ ἔχων. α. ἅπ. μονάδος ἡμισυ,
 ὅσῳ δὲ, δὲ δέκατον, ᾗκοσὸν, καὶ ᾗριακοσὸν. καὶ ὥρηται ὁ
 ρ. κ. τῷτον γὰρ ἡμισυ καὶ, τὰ. ξ. ὅσῳ δὲ, τὰ. ι. ε. δὲ δέ
 κατον, τὰ. ι. κ. τὰ. ξ. καὶ ᾗριακοσὸν, τὰ. δ. ταῦτα δὲ πάν
 τα ὁ μῦ γίνονται ἐννενηκονταπέντε. λοιπαὶ καὶ μέχρι
 τῶν. ρ. κ. μονάδες. καὶ. αἱ ἡμῶς μονάδας. ν. ἐζητῷ μέν.
 ἐποῖτοῖν ὁ. ν. πρὸς τὸν. κ. ε. τὸν διπλάσιον ἔχῃ λόγον, ἀπ
 φθίτω ὁ διπλάσιος τῷ. ρ. κ. ὅστις ἐστίν. ὁ. σ. μ. καὶ δέδεκται
 τὸ προκείμενον ἦσαν ἰσὺν καὶ τῷ. α. τάλαντα. μ. ἐν δὲ
 τῷ. β. ἀγέλας. σ. μ. Τὸ δὲ περὶ τῶν κρενῶν πρόβλημα,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

μεθοδύεται ὅτως· ὁ κθ' δ' ἐξ ἰσὺς ὀφθαλμοὺς, διὰ β· ἡ με-
ρῶν, ἡτοι ὥρῶν· κθ'· πληροὶ τ' κρατῆρα· ὃ κ' ἔτε· νυχθημέ-
ρων· ὁ δ' ἀριστερὸς, διὰ τριῶν ἡμερῶν, ἡτοι ὥρῶν τριακον-
ταέξ· τὸ ἵθ' ἐναρ, ἐν τέτταρσιν· ἡμέραις, ἡτοι ὥραις· μθ'·
τὸ ἵσ' ὅμα, δι' ὥρῶν ἑξ· ἐπὶ τὸ ἵνυν ὁ δ' ἐξ ἰσὺς ὀφθαλμοὺς διὰ
·κθ'· ὥρῶν· πληροὶ τ' κρατῆρα, διὰ μίᾳς ἅρα ὥρας τὸ ἵκο-
σοτέταρτον μέρος τῆς κρατῆρος πληρώσοι, ὡσαύτως καὶ
ὁ ἀριστερὸς διὰ μίᾳς ὥρας τὸ τριακονσέκτον αὐτῶν· Εὐρή-
σθω καὶ ταῦθα ἀριθμὸς ὁ· α, ἔχων ἀπὸ μοτάδος· μέρη
ταῦτα, ἵκοσοτέταρτον, τριακονσέκτον, τεσσαρακονσέκτον,
καὶ ἕκτον· ὅρηται τὸ ἵνυν ὁ· ρ μθ'· τὰ γὰρ ἵκοσοτέ-
ταρτον μὲν, ταέξ· τριακονσέκτον δὲ, τὰ δ'· τεσσαρακο-
σέκτον, τὰ γ· καὶ ἕκτον, τὰ κθ'· ὁ μῦθ' δὲ πάντα, λξ,
ἐκατοστοτεσσαρακονσοτέταρτα· διὰ μίᾳς ὥρας ἅρα πάν-
τες ὁ μῦθ' οἱ κρηνοὶ, λξ, ἐκατοστοτεσσαρακονσοτέταρτα μέ-
ρη πληρώσοι τῆς κρατῆρος· ταῦτα τὰ λξ· πολλαπλασια-
σέον ἄχρις ὃς δυνάμεθα ἐλθῆν ἐπὶ τὸν· ρ μθ'· δυνάμεθα
δὲ τρις· τρις τὰ λξ, ρία· λοιπὰ καὶ ἄχρι τῶν· ρ μθ',
λγ· ἅπερ ἐπὶ τῇ μίᾳ ὥρᾳ· λξ· ἐπιβάλλουσιν, ἔσονται
λγ· τριακονσέβδ' ὅμα μίᾳς ὥρας· πληρωθήσεται ἅρα ὁ μῦθ'
πάντων τῶν κρηνῶν· ῥεόντων, ἐν ὥραις τρισὶ, διὰ τὸ τρις
τὰ λξ, καὶ ἐπὶ λ, καὶ τρισὶ τριακονσεβδ' ὁμοῖς μίᾳς ὥρας·
Οὕτω δὲ χρὴ ποιεῖν, καὶ ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων προβλη-
μάτων.

Ἀμφω μὲν ἡ μῆς ἵκοσι μνᾶς ἔλκομεν,
ἐκθός τε, χῶ ξύγκμος· ἦν δὲ μν λαβῆ
ῥίτον, καὶ τέτατόν τε, τῶ δ' ἀμφίονος·
ἐξ πάντ' ἀνδρῶν, μὴ ῥὸς οὐρήσας σαρμόν.

Ἐρμηνεία τῶν αὐτῶν.

Δώδεκα μνᾶ· ὧν τὸ ῥίτον, τέσσαρες· ὁ κτὼ μνᾶ· ὧν τὸ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τέταρτον, δύο· δώδεκα δὲ, καὶ ὀκτώ, ἥμοσι· τέσσα-
ρα δὲ, καὶ δύο, ἕξ·

Ἀδίσποτον·

Τὸν σοφὸν ἐν κιβάρῃ, ἦν μυσικὸν ἀνδρωτίωτα,
ἤρετό τις τοῖν κρηματικὴν σοφίην,
δεξιτερὴν ὑπάτιν, ὅποτε πλήκροισι δονήσω,
ἡλαὶν νῆτι πάλλεται αὐτομάτως,
λεπτὸν ὑποβίβωσα· καὶ ἀντίτυπον τερέτισμα
πάχῃ, τῆς ἰδίας πληρομένης ὑπάτης·
ὥστε μεθαιμάξην, πῶς ἄπνοα νῦρα ταθέντα,
ἡ φύσις ἀλλήλοισι θήκατο συμπαθία·
ὅς δὲ, ἦν ἐν πλήκροισιν ἀριστοῦ ξένον ἀγῆτον
ῶμοσε μὴ γινῶναι τήνδε βειμοσύνην·
ἔστι δ' ἔφη λύσις ἡδε· τὰ νυρῖα πάντα τέτυκται
ἕξ ὅϊος χολάδων ἁμμιγατέρομένων·
τῶν γενεῶν ἴσιν ἀδελφά, καὶ ὡς ξύμφυλα συνηχῆ,
ξυγγενὲς ἀγῆλων φθέρμα μεριζόμενα·
γῆσια γὰρ τὰδε πάντα, μήτ' ἄτε γαστρὸς ἐόντα,
καὶ τῶν ἀντίτύπων κληρονομῆ πατάγων·
καὶ γὰρ δεξιὸν ὀμμα καὶ ἄμενον ὀμματι λαῖψ,
πολλάκι τὰς ἰδίους ἀντιδίδωσι πόνας·

ΕΙΣ ΜΕΘΗΝ·

Ἀντιπάρκ·

Μήδ' ὅτ' ἐπ' ἀγκύρῃ ὁλοῇ πίστευε θαλάσῃ
ναυτίλῃ, μήδ' ἄτοι πῆσματα χερσὸς ἔχῃ·
καὶ τὸρ ἴων ὀρμῶ ἐνὶ κάππεσιν· ὅς δὲ κόλυμβον
ναύτα τὰς ταχινὰς ὀϊνοῦ ἔδωκε χέρας·
φῶντε χοροῖτι πῆν ἐπὶ νῆϊον· ἐχθρὸς ἰάκχω
πόντος· τυρσηνοὶ τῶτον ἔθεντο γόμον·

Ἀργενταρί·

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

4.

Αργενταρίε.

Κωμάω, χρύσειον δὲ ἐσπερίων χορὸν ἄσρων
 λύαιων· ὅδ' ἄλλων λάε' ἐβάρυνε χορὸς
 σέφας δ' ἀνθοβόλον κρατὶς φίχα, πῶ κελαδεινὴν
 πικτίδα μεσοπόλοισι χερσὶν ἐπιρέθισα.
 καὶ τὰδε δρῶν, οὐκοσμον ἔχω βίον· ὅδ' ἔγάρ αὐτ' οὐ
 κόσμος ἀνυθε λύρης ἐπέτο, καὶ σέφαινα.

Αδελον.

Ὅπρ' ἂν ἀβρομίε με μεθυμένος οἰνάδι πηγῇ,
 σύντροφος ἀάταις, αἰγροπόδης σάτυρος,
 διχ' ἀδιδόν κατὰ κῶμον ἀλυκτοπέδεσσι λυγροθεῖς,
 ἔντεα παιδὶ θεῶς χαλκοτορῇ Θέτιδος,
 ὅσοφ' ἐν τέχνῃσ' ἀσπῶν πόνον, αἰετ' ἐνι χράν
 ἐργάτιν ἐκ μόχθων ῥυόμενος βιοτάν.

Αδελον.

Γ' ὅσοι κείνα κύπελλα λαφύστε, πῦ καλὰ θύρων
 πήματα, καὶ κῶμοι, σκιρτοπόδη σάτυρε;
 τίς σε παρὰ σμίλαισι ποδὶ κριτονάμματα κα' ἄφ' αὐτοῦ
 θήκετο, τὸν βρομίῳ σπάρξαν' ἐλιξάμενον;
 αἰχρῆ μὲν ἐνδθα, καὶ ἅπαντολμος ἀνάγκη,
 ἅμε παρ' ἡφαιστῷ θῆκε μαριλοτόταν.

Εἰς μετριοτήτα.

Βάκχον.

Μήτέ με χήματι πάντος ἄγχι θρασὺς, ὅδ' ἐγαλήνην
 ἀργὴν ἡσπασάμην πῶ πολυννε μῖν.
 αἰ μεσότητες ἄριστοι· ὅπῃ δέ γε πρήξεις ἀνδρῶν,
 καὶ μάλα μέτρον ἐγὼ τάρκιον ἡσπασάμην.
 τῷτ' ἀγάπα φίλε Λάμπε, κακὰς δ' ἔχθαιρε θυέλλας.
 ὅσοι τινὲς πρηῆς, καὶ βιάται ξέφυροι.

Γ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΤΑ

Αδελον.

Γὰν τὸ περιττὸν, ἄκαιρον, ἐπὶ λόγος ἔτι παλαιός,
ὥς καὶ τὸ μέλιτος τὸ πλέον ἔτι χολή.

Ιυλιανῶ.

Οἶκος, καὶ πάρι, βίότη χάρις· αἰδὲ περιαι
φροντίδες, αἰρώποισ, ὃ βίος, ἀμὰ πόνος.

ΕΙΣ ΜΙΣΟΣ. Αδελον.

Εὐσέφιος μ' ἐδάμασεν ὁ μῦ, καὶ πρώτος ὕπνος,
ὃς μὲν ἐπιβρίσας, ὃς δὲ με μὴ καλέσας.
ὦν ἐξ ἀμφοτέρων, ὁ δὲν, ἐρέτω· ὃς δὲ, παρή
ἴλαος, ὥρῳ μέρων ἐπιστάμενος.

ΕΙΣ ΜΗΤΡΥΙΑΝ. Καλλιμάχ.

Στήλιν μηρυγῆς μικρὰν λίθον ἔσπευεν ὕψος,
ὥς βίον ἡλλάχθει, καὶ ῥόπον οἰόμενος.
ἦ δὲ, τάφῳ κλινθεῖσα, κατέκτανε παῖδα πεσῦσα.
Φάνετε μηρυγῆς καὶ τάφον οἱ πρόγονοι.

Αδελον.

Μηρυγαί, προγόνοισιν ἀγὰ κακόν· ὃ δὲ φιλεῖσαι
σώξουσιν· Φαῖδραν γυνῶν, καὶ Ἰππόλυτον.

Γαρμενίωνος μακεδόνο.

Μηρυγῆς δὺς μινις ἀειχόλος· ὃ δ' ἐν ἔρωτι
ἦπιος· οἶδα πάθῃ σὺ φρονος Ἰππολύτη.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ.

Μακεδονίῳ ὑπάτῃ.

Μνήμη, καὶ λήθη, μέγα χαίρετον· ἢ μὲν ἐπ' ἔργοις
μνήμη, τοῖς ἀγαθοῖς· ἢ δ' ἐπὶ λυγαλείοις.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.
ΕΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ· Λυκίανον.

Ἀρρήτων ἐπέων γλώσῃ σφρηγὶς ἐπικέσθω·
κρήτων γὰρ μύθων, ἢ κτεάνων φυλακή.

ΕΙΣ ΜΕΜΥΙΝ· Ἀντιφίλου.

Ἡ γὰρ εὐβύλι, ὅτε δίκταβύμιον ἦν τι,
Φοίβη τὸν πρὸ ποδῶν μάντιν ἀερελίθον,
χείρεσι πεγράψα· καὶ ἦν βαρὺς ἡνίκα μή τι
ἤθελεν· ἧ δ' ἐθέλοι, κρυφότερος τετάλων.
αὐτὴ δὲ πρήγασα τὸ δίδυμον, ἦν ποθ' ἀμάρτοι,
Φοίβῃ τὰς ἀνίσσας χεῖρας ἐπεγράφετο.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ· Ἀντιπάρου.

Καὶ κραναῶς βαβυλωνός ἐπίδρομον ἄρμασι τέχος,
καὶ τὸν ἐπ' ἀλφειῷ Ζῆνα κατηνυσάμεν,
κάπτον τ' αἰώρημα, καὶ ἡελίοιο Κολοσσόν,
καὶ μέγαν αἰγῆν' ἀντραμίδων κάματον·
μυῖά μ' αὖτε Μαισώλοιο πελώριον· αἷ' ὅτ' ἐσθδον
ἀρτέμιδος νεφέων ἄχρι θέοντα δόμον,
αἶψα μὲν ἡμαύρωτό τε· κὴν ἰδὲ νόσφιν ἄλύμπῃ
ἄλιος, ὃ δ' ἐν πῶ τοῖον ἐπαυγάζατο.

Τῷ αὐτῷ.

Τέσσαρες αἰώρῃσι τανυπτερύγων ἐπὶ νώτων
νῆκαι, ἰσηρίθμους ἑξ ἑσθ' ἀθανάτων,
ἄμιν, ἀθηνάειν πολεμαδόκον, ἄδ' ἀφροδίταν,
ἄδ' ἑ, τὸν ἀλκίφειον, ἄδ' ἀρόβητον ἄρη,
εἶς κατὰ ὄρορον γραπτὸν τέχος· ὅθ' ἐνέοντα
ἔρανόν· ὦ ρώμας Τάϊε πάρος ἔρυμα,
θῆη ἀνίκητον μὲν ὀβριμότητος· ἀδ' ἔγωγε Κύπρις,

F ii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὄναμον· ὁμητικὴν Γαλλὰς, ἄρετον ἄρης·

Μνασάλην·

Στῶμεν ἀλιρῥάντοιο παρὰ χθαμαλὰν χθονὰ πόντη,
 δερκόμενοι τέμενος Κύπριδος ἡναλίας,
 κρᾶναν τ' αἰγέροισι κατὰ σκιον· ἥς ἄπο, νῆμα
 ξυθαίαν φεύγονται χέλεσιν ἀλκυόνες·

Εἰς τάφον Πομπηΐδ' ἐν αἰγυπῶ,
 ἄδριανῶ βασιλέως·

Τῶν αἰῶν βρίθοντι, πόση σπάνις ἐπλετο τύμβος·

ΕΙΣ ΝΑΥΑΓΙΟΝ·

Ζωσίμου θασίης·

Οὐνόμον ὕσμίνῃσι, καὶ ἐν σπυρόεντι κυδοιμῷ,
 ῥύομ' ἀρητόλμα θυμὸν ἀναξιμένους,
 αἰῶν καὶ ἐν πόντῳ, ὅπότε ἔχισε νῆα θάλασσα,
 ἀσπίς, ἐφ' ἣ μετέρης νηξάμενον σανίδος·

ἥ μὴ δὲ κῆν πελάγῃ, καὶ ἐπὶ χθονὸς ἐλπίς ἐκείνῳ,
 πῶν θρασὺν ἐν διπλῶν ῥυσάμενι θανάτων·

Θέωνος ἀλεξανδρείας·

Ἡ πάρος ἀντιπάλων γε ἐπὶ κρानὸς ἀσπίς ἀκόντων,
 ἡ φόνιον συγνῶ κῦμα φέρουσα μόθος,

ἄχρῃον ἔδ' ὅτε πόντος ἐπὶ κλόνον ἤλασε φωτὶ,
 καὶ πικρὴ ναυτέων ἐπλετ' ἀλιφροῖνι,
 συζυγίης ἀμέλησα· καλὸν δέ σε φόρτον ἄρουσα,
 καὶ φίλος ἀκταίων ἄχρῃς ἔβην λιμένων·

Ιαλίας λεωνίδας·

Εἰν' ἐνὶ κινδύνῳ ἐφύγον δ' ὅς Μυρτίλος ὄπλῳ,
 πῶν μὲν, ἀριτεύσας, τόνδ' ἐπινεξάμενος,
 ἀργέτης ὅτ' ἔδυσσε νέως ῥόπιν· ἀσπίδα δ' ἔχον
 σωθῆς κεκρυμμένην ὕδατι, καὶ πολέμῳ·

Ιγλὶς Διοκλῆες.

Οὐκ οἶδ' ἤτε σάκος λέξαί με, τὴν ἐπὶ πολλὰς
ἀντιπάλλας πρὶν σύμμαχον ὤπλισά μιν,
ἤτε δὲ βαλὼν ἐμοὶ πόντος σκάφος· ἢ μ' ἀπ' νηὸς
ἄλλυμένης, κόμισσας νικᾶν ἐπ' ἡϊόνας.
ἄρεος ἐν παλέμοις, ἐφυζον χόλον· ἐν δὲ θαλάσῃ,
νηρῆος· σὺ δ' ἄρ' ἤς ὄπλον ἐν ἀμφοτέροις.

Ἀντιφάνης.

Νηὸς ἀλὶς ἔρπει πλῆκτον κύτος ᾗ δὲν ἀπ' ἀκτῆς
μιλοβότης, βλοσυροῖς κύμασι συρόμενον.
Χεῖρα δ' ἐπέρριψεν· τόδ' ἐπεπλάσατ' ὅς βυθὸν ἄλμης
τὸν σῶζονθ'· ἔτῳ πᾶσιν ἀπὸ χθάνετο.
παυητὸν δ' ὀνομαῖς ἔχε μόρον· ὧ δ' ἐκρήνη
καὶ δρυμοὶ χῆροι πορθμίδα, καὶ λιμένες.

Φιλίππας.

Νῆα καὶ ὤλεσε πόντος· ἐμοὶ δ' ἔπορεν πάλι δαίμων
πλάσσειν, φύσιος νῆα ποθινοτέρην.
πάρους ἰδὼν γὰρ ἐγὼ δέμας ᾗς ἐμὲ κάριον ἔλθον,
μυνηρέτης ἐπέβην, φόρτος ὀφειλόμενος.
ἤγαγε δ' εἰς λιμένας με, καὶ ἔσπειρεν δῖς ὁ πρέσβυς,
νήπιον ἐν γαίῃ, δεύτερον ἐν πελάγῃ.

Ἀντιπάρης μακεδόνος.

Αἰὲθ' ἐθαυτέρησιν ὕδωρ κακὸν ἐλλήσποντος,
ἔξνε Κλεωνίκης πύθεο θυρῶν χίδος.
πλῶε γὰρ ὅς τις δὲν μετὰ νυμφίον· ἐν δὲ μελαίνῃ
φορτίδι, τὴν ἑλλης μοῖραν ἀπεπλάσατο.
ἔρωθ' ἐπὶ γαίῃ, σὺ καὶ, ἀνέρα, Διήμαχος δ',
νύμφην, ἐν παύροις ὠλέσατε σχεδίοις.

Αἰμιλιανῶν νικαέως.

Ἀβάλε, χερσὶ με κατέκλυσε κύματα πόντος

F iiij

ΤΩΝ ΕΓΣΕΠΤΑ

Δηλαίν, νεκρῶν φόρτον ἀμφαμένιν·
αἰδέομαι σωθῆσα· τί μοι πλέον ἄρμονι κέσται,
δυσμένη φωτῶν πῆσ' ματα λυσομένων;
κωκυτὰ με λέγετε βαρὺ σκάφος· ὤλεσα φῶτα
ὤλεσα· ναυηγὸι δ' ἔσιν ἔσω λιμένος·

Φιλίππ·

Ἰκαρίην τ' πάρος πλώων ἄλα, κηὸς ὀλιθῶν
Δᾶμις ὁ Νικαρέτις, κάππεσεν ἔς πέλαγος·
πολλὰ πατήρ δ' ἤρ' αὖτο πρὸς ἀθανάτας, κηὸς δὲ ὕδωρ
φθέγγετο, ὕπὲρ τέκνα κῆματα λισόμενος·
ὤλετο δ' οἰκτίσας· ἀλὶ βροχῆς· κηὸς δὲ παρ' ὅς
ἔκλυεν ἀράων ὕδ' ἐπάλαι πέλαγος·

Απολλωνίδου·

Καὶ τότε δινήης ἀφοβος πόρος ἔπ' ἐθάλασσά,
ἧ καὶ ἐν ἀλκυόνων ἡμασι κλαυσόμεθα·
ἀλκυόνων, αἷς πόντος ἀγ' ἐπ' ἵξ' αὖτο κῆμα
νῆεμον, ὥς κ' ἵναι χέρσον ἀπιστοτέρην·
αἰὲ καὶ ἡνὶ κατὰ, καὶ ὠδίνεσσιν ἀπῆμων
αὐχῆς, σὺν φόρτῳ δύσας ἀριστομένην·

Βάκχ·

Οὐλόμεναι νῆεσι καφίριδες, αἵ ποτε νόστον
ὤλεσας ἑλλήνων, καὶ σῶλον ἰλιόθεν,
πυρρὸς ὅτε ψεύσῃς χθονίης δυοφερώτερα νηκῆς
ἦτε σέλα, τυφλὴ δ' ἔδραμε πᾶσα ῥόπις
χιρὰ δ' αὖτ' ἐπ' ἄσ', δαναοῖς πάλιν ἴλιος ἄλλῃ
ἔπλετο, καὶ δειέτης ἐχθροτέρῃ πολέμῳ·
κηὸς πῶ μιν, τότ' ἔπερσαν· ἀνίκητος δὲ καφίρδ' αἰ
ναύπλι· σοὶ γὰρ πᾶν ἑλλὰς ἔκλαυσε δάκρυ·

Αρχενταρίν·

Ἐθραύθης ἡλῆα παρ' οἶνοπότῃσι λάρυνε,

νηδύος ἐκ πάσης χυαμένη βρόμιον·
 τιλόθε γὰρ λίθος ἤς σέ βαρύπυγος, οἷα κεραυνός,
 ὃ Διὸς ἐκ χερῶν, ἀνὰ Δ' ἰωνος ἔβη·
 ἦν δὲ γέλως ἐπὶ σοὶ, καὶ σιῶματα πολλὰ, τυφύσης,
 καὶ πολὺς ἐξ ἐτάρων γιγνώμενος θόρυβος·
 ὃ θρηνῶ σε λάχνη, ἦν ἀνὰ σῆρα τεκῆσαν
 βάνχον, ἐπὶ Σκμέλι, καὶ σὺ, πεπόνθατ' ἴσα·
 Φιλίππ·

Κλαυθῆσης ποτὲ νηὸς ἐνύδασι, δῆριν ἔθεντο
 διαοὶ ὑπὲρ μύνης μαρνάμενοι σάνιδος·
 τύφε λὺν ἀνταγῶρης Γῆσίφρατον, ὃ νεμεσηῖν,
 ἦν γὰρ ὑπὲρ φυχῆς· αὐτὴ ἔμέλησε δ' ἴκη·
 νήχεθ' ὃ μὲν· τόν δ' ἔλε κύνων ἄλιος· παναλάτωρ
 χήρων, ὃ δ' ὑγρῷ πάντα ἐν πελάγῃ·

Εἰς ναυτιλίαν· Ἀντιπάρ·

Γεαρότης ἄρχιππος ὅτ' ἐκ νύσσοιο βαρέης
 ἄρτι λιποφ' χέων ἔρρεεν ἤς αἶδην,
 ἔπετά δ' ἤνεαν, ὦ φίλα τέκνα, μάκελλαν,
 καὶ τὸν ἀρόρητὸν σέρξατέ μοι βίοτον·
 μὴ σφαλερῆς αἰνῆτε πόνον συνάεντα θαλάσσης,
 καὶ βαρὺν ἀτιρῆς ναυτιλίας κάματον·
 ὅσον μὴ βῆς γλυκερωτέρῃ ἔπλετο μήτηρ,
 τόσον ἄλός πολίης, αἶα ποσινωτέρῃ·

Ἀντιφίλ· βυ'αντί·

Τόλμα, νεῶν ἀρχηγέ, τὴν πρὸ δρόμον ὑύρα πόντου,
 καὶ φυχὰς ἀνδρῶν κέρδεσιν ἠρέθισας,
 οἷον ἐτεκτίνω δ' ὀλιον ξύλον· οἷον ἐνῆκας
 ἀνθρώποις θανάτῳ κέρδος ἐλεγχόμενον·
 ἦν ὅντως μερόπων χρύσειον γένος, ἧ' ἂν χέρσα

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τηλόθεν ὡς αἰδώς πόντος ἀπεβλέπετο.

Τῷ αὐτῷ.

Γλαῦκος ὁ Νεακίοιο, διαπλῶσιν ἐδῆος,
πορθμῷ, κῆθ' αἰών ἐν ῥοφῶσι αἰγιαλῶν,
πόντε ἀροῦντ' ἐπιδέξιος, ἦδ' ὅτ' ἐκινῶσε
πλαστομένη σρωφῶν πηδάλιον παλάμη,
μυριετής, αἰίοιο βίᾳ ῥάκος, ἦδ' ὅτ' ἐμελλε
θνήσκειν, ἐκπ' Ἰβη γηραλέης σάνιδος.
τοὶ δὲ, κέλφοις ἐκλίσσαν ἐπ' αἰέρι, τόφρα γεραίος
πλώσι ἐπ' οἰκῆς ἧς αἰδῶν ἀκάτῃ.

Λεωνίδα.

Οπλός, ὠραίος· κῆθ' ἄρ' ἀλαλῶσαι χελιδῶν.
ἦδ' ἡ, μέμβλωκεν, χῶ χαρίεις ἐέφυρος.
λημῶνες δ' ἀνέλυσιν, σεσίγηκεν δὲ θάλασσα
κῦμασι, κῆθ' ῥιχθεῖ πνύματι βραυσομένη.
ἀκύνρ' ἀνέλοιο, κῆθ' ἐκύνσαιο γύαα
ναυτίλε, κῆθ' πλώσις, πᾶσαν ἐφῆς ὀθόνην.
ταῦθ' ὁ Πρίηπος ἐζῶν, ἐπιτέλλομαι, ὁ λιμενίτης
ἄνθρωπ', ὅς πλώς πᾶσαν ἐπ' ἐμπορίην.

Ἀντιπάρχοσιδωνί.

Ἀκμάος ῥοθίηνι δρόμος· ὅδε θάλασσα
πορφύρε, ῥομερῇ φρικὶ χαραιομένη.
ἦδ' ἡ δὲ πλάσσει κύν' ὑπώροφα γ' ῥὰ χελιδῶν
οἰκία· λημῶνων δ' ἀβρά γελαῖ πέταλα.
τ' ἄνεκα μιγύσαθε διάβροχ' ἀφ' ὅσ' ματα ναῦται,
ἐλκετε δ' ἀκύνρ' σφωλαδ' ἐκ λιμένων.
λαίφεα δ' αὐφ' ἑα προτανίξετε· ταῦθ' ὁ Πρίηπος
ὑμῖν ἐνορμίταις, πᾶς ἐνέτω βρομία.

Μάρκ' ἀργενταρί.

Λύσαν ἀπ' οὐρ μων δολιχὰ πρυμνήσια νηῶν.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

ἄβροχ' ἐκπέτασ' αἰφρία, πόντο πόρρ
ἔμπορε· χιμῶνες γὰρ ἀπέδραμον· ἄρτι δ' ἐκῦμα
γλαυκὸν θηλύνη πρὶ ὑγελῶς ξέφυρος.
ἦ δὴ καὶ φιλοτέκνος ὑπὸ βραυλοῖσι χελιδὼν
χέλεσι, καρφίτην πηλοδομῇ θάλαμον.
ἄνθεα δ' ἀντέλλουσι κατὰ χθονά· τῷ, σὺ Γρήπῳ
πειθόμενος, πλοῦς ἀπὲρ ναυτιλίας.

Σατύρῃ θυίλλῃ.

Ἦ δὴ πηλοδομῇσι χελιδόνες· ἦ δὴ ἀν' οἶδμα
κολπῷται μαλακῶς ἥς ὀθόνας ξέφυρος.
ἦ δὴ καὶ λεμῶνες ὑπὲρ πετάλων ἐχέαντο
ἄνθεα, καὶ βήχους σίγῃ μέμνη πόρος.
χοῖνας μιγνύεσθε ἐφ' ὀλκάδε, φορτίεσθε
ἀγκύρας, καὶ πᾶν λαῖφος ἐφέσθε καλοῖς.
ταῦθ' ὑμῖν πλῶσιν ἐπ' ἐμπορίην, ὃ Γρήπῳ
ὀλιμενὸρ μίτις ναυτιλίῃ γράφομαι.

Σατύρῃ.

Ἦ δὴ μὲν ξέφυροις πλοῖτόν κ' ὑπὸν αἶμα
ἠρέμα λεμῶνας πνέει ἐπ' ἀνθοκόμους.
μεκροπίδες δ' ἠχῶσι· γαλιναῖη δ' ἐθάλασσα
μειδιᾷ, κρυερῶν ἄβρομος ἐξ ἀνέμων.
ἂν ἴτε θαρσαλέοι, πρυμνήσια λύετε ναῦται,
πίτνατε δ' ἀπὲρ ῥύων λεπταλέας σολίδας.
ὦ ἴτ' ἐπ' ἐμπορίην, πῖσυνοι χαρίεντι Γρήπῳ.
ὦ ἴτε δὴ λιμένων δαίμονι πειθόμενοι.

Ἀρχίῃ.

Τῷ δέ με κυματοπλῆγος ἐπὶ σκοπέλοιο Γρήπῳ
ναῦται θρηϊκίῃ θέντο πόρος φύλακα.
πολλάκις οἷς ἤϊξα ταχὺς καλέεσιν ἄρωγος
ἔγνε, κατὰ πρὶ μνήσῃ δὴν ἄρων ξέφυρον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΤΟΥ

τῆν κεν ἔτ' ἄκνιαν, ὅπερ θέμις, ἔτ' ἐπιδὼν
 ἥαρος ἀρήσας βωμόν ἐμὸν σφάνων,
 αἷ' αἶψ' αὖθις, καὶ ἔμπυρον ἐν δ' ἐκατόμβῃ
 τόσσον, ὅσον τι μὴ δαίμοσιν ἀνδάνεται.

Αγαθὴ γοηστὴς.

Εὐδία μὲν πόντος πορφύρεται, ὃ γὰρ αὐτῆς
 κύματα λαυκᾶν φρικτὴ χαρὰ δόμενα.
 ἔκ' ἐτι δὲ σπιδάδωσι περικλασθῆσα θάλασσα,
 ἔμπυρρον ἀντὶ τῆς πρὸς βάθος εἰσάγεται.
 οἱ ξέφυροι πνέουσιν, ἐπὶ ῥύξῃ δὲ χελιδῶν,
 κάρφῃσι κολλητὴν πιξάμενι θάλαμον.
 θάρσει ναυτικῆς ἐμπόρα με, καὶ ἀνταρσύρτιν,
 καὶ ἀνταρσικελὴν ποντοπορῆς κροιάλιν.
 μῆνον ἐν οὐμίτῳ παρὰ βωμοῖσι Πρίηπος
 ἢ σκάρον, ἢ βῶκος φλέξον ἐρυσθόμενος.

Γαυλὸς σιλεντιάρης.

Ἡ δὲ καὶ ξεφύροισι μεμυκότες κόλπον ἀνοίγει
 ἥαρος ἀλῆμων θελξινόσιο χάρις.
 ἄρτι δὲ δραχτέοισιν ἐπωλίσθησε κυλίνδροις
 ὀλκὰς, ἀπ' ἡϊόνον δὲ βυθὸν ἐλκομένη.
 λαίφρα κυρτῶσαντες ἀνταρβέες ἔξιτε νῆται,
 πρὶν ἀμοιβαῖς φόρτον δὲ ἐμπορίης.
 πρὶν νηυσὶ Πρίηπος, ἐπὶ Θέτιν ἄχομαι ἔναι
 ἢ μετέρχωντο ξυνοδόκον Βρομίης.

Θεατὴ γοηστὴς.

Ἡ δὲ καλλιπέτηλον ἐπ' ἀνάρτοις λοχίαις
 λήϊον, ἐν ῥοδέων ἀνθοφορῇ καλύκων.
 ἡ δὲ ἐπ' ἀρεμόνεσσιν ἰσοπυλίων κυπαρίσων
 μεσομανῆς τέπιε θέλγῃ ἀμαλλοδέτην.
 καὶ φιλόπαις ὑπὸ γῆρας δόμῳ τάνεσσα χελιδῶν,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

45.

ἔκγονα πηλοχύτοις ξηνοδοκῇ θαλάμοις·
 ὑπνώδ' ἐθάλασα φιλοεφύροιο γαλήνης,
 τηοφόροις νώτοις, αὔδ' αὖ πεπλάμενι·
 ἔκ' ἐπὶ πρυμνάεσσι καταγίγν' αὖ κορύμβοις,
 ἔκ' ἐπὶ ῥιζμίνων ἀφρόν' ἐρωτομένη,
 παυτίλε, πόντο μέδοντι, καὶ ὁρμοδοτῇρι Πριήπῳ
 ταυθίδος, ἢ βίβλης ἀνθεμόεσσαν ἵπυν,
 ἢ σκάρον αὐδ' ἡέντα παρὰ βωμοῖσι πυρώσας,
 ἄρομος ἰονίς τέρμα θαλασσοπόρῃ.

ΕΙΣ ΝΗΑΣ. Ζηλωτῆ.

Ἐκλάσθην ἐπὶ τῆς ἀνέμῳ πίτυς· ὅδ' τί με πόντῳ
 σέλλετε ναυηγόν, κλῶνα πρὸ ναυτιλίας;
 Τῷ αὐτῷ.

Ἐστὶ πίτυν πελάγῃ πιεῦετε γομφωτῆρες,
 ἥς πολὺς ἐξ ὀρέων ρίζαν ἔλυσεν ὀτός;
 αἴσιον ἔκ' ἴσομαι πόντῳ σκάφος· ἐχθρὸν αἰήταις
 δένδρεον, ἐν χέρσῳ τὰς ἀλὸς οἶδα τύχας·
 Ἀδέασπον.

Ἀρτιπαῖν ῥοβίησιν ἐπὶ κροάλησί με νῆα,
 καὶ μήπω χαροπῷ κύματος ἄφαμένην,
 ἔδ' ἀνέμῳ θάλασσα· τὸ δ' ἄχριον ἐπλήμμυρε
 χαῦμα, καὶ ἐκ σταθερῶν ἤρπασεν ἠϊόνων,
 ὀλκιάδα· τῇ δ' ὀλκίᾳ ἀφ' κλόνος, ἥ γε τὰ πόντῳ
 χαῦματα, κὴν χέρσῳ λόγρια, κὴν πελάγῃ·
 Κυλληνίᾳ πετιανῷ.

Οὐπω ναῦς, καὶ ὅλωλα· τί δ' αὖ πλέον, εἰ βυθὸν ἔγνω,
 ἔτλην; φῶν, πάσαις ὀλκίαι μοῖρα κλύδων·
 Τῷ αὐτοῦ.

Ἀρτι με πηγνυμένην ἀκάντη ῥόπιν, ἔσπασε γήτων

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΤΑ

πόντος, κὴν χέρσῳ δὲ ἐμὲ μαινόμενος.

Αδίσποτον.

Ἐκλάσθην ἀνέμοισι πίτυς· τί με τάνχετε νῆα,
ναυηγῶν ἀνέμων χερσόβιχ' ἔρσασα μένην;

Αδίσποτον.

Οὔρεσιν ἐν δολιχοῖς βλωθρὴν πίτυν ὑέτιός με
πρόρριον γαῖης ἐξεκύνλισε νότος.

Ἐνθεν ναῦς γενόμεν' ἀνέμοις πάλιν ὄφρα μάχωμαι,
ἄνθρωποι, τόλμης ὕποτε φηδὸ μέχοι.

Αδύλον.

Τί πῆ με πῶν ἀνέμοισιν ἀλώσι μόν' ἠλὲ τέκνον,
τὴνδε πίτυν τάνχης νῆα θαλασποτόρον;

Ἐδ' οἶωνόν ἔδειςσας, ὅτι βορέης μ' ἐδίωξεν
ἐν χθονί; πῶς ἀνέμους φύξομαι ἐν πελάγῃ;

Αντιφίλῃς βυξαντίη.

Μυρία με βίβασαν ἀμερήτῳ θαλάσσης

κύματα, καὶ χέρσῳ βαλὼν ἔρσασα μένην,
ᾧλεσεν ὄχι θάλασσαν, νεῶν φόβος, αἷ' ἐπὶ γαῖης
ἤφαιστος· τίς ἐρῇ πόντον ἀπίστωτερον;

Ἐνθεν ἔφυν, ἀπόλωλα· παρ' ἠϊόνας δὲ κῆμα
χέρσῳ, πῶν πελάγους ἐλπίδα με μφομένη.

Σεκήνδρα.

Οἰκᾶς ἀμερήτης πολέμῳ ἀνύσασα κέλευθον,

καὶ τοσάντις χαροπῶις κύμασι νηξάμενη,
ἦν ὁ μέλας ὕτ' αὔρος ἐπόντισεν, ὕτ' ἐπὶ χέρσον
ἦλασε χερμερίων ἄρριον οἶδ' ἀμάντων.

Ἐν πυρὶ νῦν ναυηγὸς ἐνὶ χθονὶ μέμφο μ' ἀπίσω,
νῦν ἄλως ἡ μετέρης ὕδατα διζομένη.

Λεωνίδης ταραντίνης.

Οἰκᾶδα πῦρ μ' ἀνέφλεξε, τόσῃν ἄλλα μερήσασα

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἐν χῶνι, τῇ πύκνῳ φῶς ἐμὲ κρταμένη.
ἢν πέλαγος διέσωσεν ἐπ' ἡόνῳ, ἀλλὰ θαλάσσης
πῶς ἐμὲ γῆνα μένιν ὄρον ἀπιστέρην.

Ιουλιανὸς ἀνυπὶς.

Οὐκ ἔστιν ὕδωρ προφυγῆσα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
ἔν χθονὸς ἀγκοῖνας ὤλετο μητερίαις.
Ἰσα μένιν γὰρ πυρρὸς ἐπέφλεγε· καὶ μένιν δέ,
δυσμενέων ὕδατων συμμάχιν ἐκάλει.

Αντιπάρθε Παλλῶ.

Τὴν μικρὴν μελέροισι, κῆρ δ' ἴσα πόντο πορεύσας
ναυσὶ διτθύνειν ἄρομον ἀπλοῖν.
ἔκ ἀπόφριμι δ' ἐγὼ· βραχὺ μὲν σιάνος, ἀλλὰ θαλάσσης
πάν ἴσον· ὅ μέρων ἡ κρίσις, ἀλλὰ τύχης.
ἔσω πηδάλίοις ἐτέρη πλέον· ἄλλο γὰρ ἄλλη
θάρος· ἐγὼ δ' εἶν δαίμοσι σωζομένη.

Αντιφίλου.

Υλοτόμοι πάυσασθε νεῶν χάριν· ἐκέτι πάνη
κύματος, ἀλλ' ἤδη ῥινὸς ἐπιρροαί.
γόμφος δ' ἐκέτι χαλκὸς, ἐν ὀκλάσιν, ὅδε σίδηρος,
ἀλλὰ λίνω τοίχων ἄρμονίη δέδεσται.
τὰς δ' αὐτὰς ποτὲ πόντος ἔχεν ἑσ, ἄλλοτε γαῖα
πικρὸν ἀμαξίτην φόρτον ἀφρομένει.
ἀργῶ μὲν προτέροισιν αἰοδίμος· ἀλλὰ Σάβινω
καινοτέρην πῆξαι Παλλὰς ἔνυσσε ῥόπιν.

Μακίης.

Ναῦν ἱεροκλήδης ἔχεν σύγγηρον, ὁ μόπην,
πῶς αὐτῷ ξωῆς, καὶ θανάτου σύνοδον,
πιστὴν ἰχθυβολῶντι συνέμπορον· ὅστις ἐκένῃς
πῶποτ' ἐπέπλωσεν κῦμα δίκαιοτέρη.
γῆρας ἄχρη ἐβόσκε πονησαμένη· ἔτα θανόντα

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἐκτέρισεν· συνέπλω δ' ἄχρι καὶ εἰς αἶθιν·

Ἀντιπάρῃ·

Γυῖρος δ' ὁ μανερέτης, ὀλίγη νηὶ λεπτὰ ματάων
φυκία, καὶ ῥιχίνης μανίδας ἐκ καθέτε,
ἡϊόνων ἀποτῆλε τυπῆς, κατέδραπε κεραιὺν·

νηὺς δὲ πρὸς ἀγιαλὺς ἐδραμεν αὐτομάτη,
ἄγγελίην θείαν, καὶ λιγνύϊ μινύσσα·

καὶ φράσεν, ἀργῶν δ' ἔκ ἐπὶ ἦσε ῥοπιν·

Ἀθλον·

Ἡ ναῦς ἀπ' ἔργων Κύπριδος γομφυμένη,
πρὸς τὴν γενάρχην πόντον ἤλιθον θεῶ·

ἄνθρωπος δὲ ὤρης μ' ἔμπορος τεκτῆνατο,
καλέσας ἑταῖρην· ἧ μὲν δὲ πᾶσιν φίλη·

ἐμβαίνει θαρρῶν· μισθὸν ἔκ αὐτῷ βαρύν·

ἐλθόντα δέχομαι· πάντα βαστάξω ξένον·

ὥσποτ' ἐπὶ γαίης, κῆν βυβλῶ μ' ἐρέαυτε·

Εἰς Νησοῦς· Ἀντιπάρῃ·

Εἴθ' ἐμε παντοίοισιν ἔτι πλάσσειν αἰήταις,

ἢ Λητοῖ σῆναι μάαν ἄλωομένη·

ἔκ δ' ἂν χιτοσύνην τόσον ἔσενον· οἱ ἐμὲ δελήν,

ὅσους ἑλλήνων νηυσὶ παραπλέομαι,

δῆλος ἐρημαῖν, τὸ πάλαι σέβας· ὅφ' ἐπὶ ἦρη

Λητῆς, αἷ' οἰκρὴν τήνδ' ἐπέθηκε δίκην·

Ἀλφειὺς μιτυληναῖς·

Λητῆς ὠδίνων ἱερὴ ῥοφὲ, πῶ, ἀσάλυτον

αἰγάω κρονίδης ὠρμίσατ' ἐν πελάγῃ,

ἔνυ σε δελαῖν μά τεὸς δέσποινα βοήσω

δαίμονας, ὅδ' ἐ λόγους ἔφομαι ἀντιπάρῃ,

ἐλβίξω δ' ὅτι Φοῖβον ἐδέξαο, καὶ μετ' Ὀλυμπον·

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

ἄρτεμις ἢ ἄλλην, ἢ σὲ λέγει παρίδαι.

Αντιπάρῃ.

Κῆνιν ἢ ἀπόφριμι· σὲ δὲ προτάροισιν ἔθικαν

κληῖσθαι πῖνοι τῆν βορμιάδα.

ἀλλὰ καὶ ὀρτυγίην εἶχε κλέας· ἔνομα δ' αὐτῆς

ἦρχετο ῥιπαίων ἄχοις ὑπερβορέων.

νῦν δὲ σὺ μὲν ξώεις, ἢ δ' ἔτι τίς κεν ἐώλπει

ὄφρα θαι τήν τε δῆλον ἐρημοτέρην;

Αντιφίλῃ.

Ἡ τερεβινθώδης ὀλιγάμπελος, δῖά τε βυῖν

νισίς, ἀλλ' ὁμαλή πᾶσα, καὶ αὐτόφελος.

αἰ δ' ἀρχῇ, μεγάλα τε, καὶ αὐρέες, ἀλλ' ἐπὶ πηλὴ

ῥυχή· μετέθ', ὅτε το περιαιότεραι.

καρποῖς, ὅσα δῖοισιν ἐρίξομεν· ὅδ' ἄρ' αὖλαξ

αὐγυπῆ, λιβύης φάμμη ἐπιτρέφεται.

Τὸ αὐτῇ.

Ὡς πάρος ἀελίη, νῦν Καίσαρος ἡ ῥόδος ἔμει

νᾶσος, ἴσον δ' αὐτῷ φέγγος ἀπ' ἀμφοτέρων.

ἦδη σβεννυμέναν με, νέα κατ' ὥτισιν αὐτῆς

ἄλιε, καὶ παρὰ τὸν φέγγος ἔλαμψε Νέρων.

πῶς ἔγω; τί νι μάλλον ὀφείλωμαι; ὅς μιν, ἴδωξεν

ἐξ ἁλός· ὅς δ' ἦδη ῥύσατο δυομένην.

Εἰς οἶνον. Αντιπάρῃ.

Υδατος ἀκρήτη κεκορημένω ἀρχι παραπᾶς

χθιδὸν ἐμοὶ ποτίων Βάκχος, ἔλεξε τάδε,

αὐδὲς ἄξιον ὕπνον ἀπεχθομένων ἀφροδίτη.

εἰπέ μοι ὠνήφων, πούθειαι ἱπολύτη;

τάρβῃ μή τι πάθῃς ἐναλίγκιον· ὥς ὁ μὲν, ἔπῳν,

ᾤχετ'· ἐμοὶ δ' ἀπὸ τῆς, ἢ ἔτι τερπιδὸν ὕδωρ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Φιλίππυς.

Εὐθαλέα πλάτανόν μενόντα βαρυλάλατες αὔραι,
ρίξης ἐξ αὐτῆς ἐσόμεσαν δαπέδῳ.
Λυσαμένη βρομίῳ δ' ἐστὶν τάλιν, ὁμβρον ἔχουσα
χάματι, καὶ ἑάλπη, τὸ Διὸς ἡδύτερον.
ἄλυμένη δ' ἔχουσα· μόνῃ δὲ πῖσσα λυαῖον,
ἄλλων κλινόμενων, ὀρθοτέρῃ βλέπομαι.

Μελεάγρυς.

Αἰνύμμαι ἔν Βάκχον, ὅτ' ἐκ πυρὸς ἤλαθ' ὁ κῆρος,
νίψαν, ὑπὲρ τέφρης ἄρτι κυλιόμενον.
τῆνεκα σὺν νύμφαις Βρόμιος φίλος· ἦν δ' ἐνιν ἄρτης
μίσγεσθαι, δέξῃ πῦρ ἔτι καίόμενον.

Επιγόνου θεῆα λῦ.

Αργυρέη κρινίς με ἔν ἔκτετι μακρὰ βοῶντα
βάβαχον, οἰνηραῖς ἔχεν ὑπὸ σαρδόσιν.
ἡῖμαι δ' ἐν νύμφαις κήναις φίλος, ὃ δὲ λυαῖω
ἐχάρως, ὑπ' ἀμφοτέρων λυόμενος σαρδόσιν.
ὅφ' ἐποτ' ἤς Διόνυσον ἐκώμασα· φῶν, τίνες ὕδωρ
πίνουσι, μανίνην σώφρονα μαινόμενοι;
Ἰσλιαν ἔ βασιλέως ἤς οἶνον

ἀπὸ κριθῆς.

Τίς; πόθεν ἤς Διόνυσε; μὰ τὸν ἄλιθέα Βάκχον,
ὃ σ' ἐπιγινώσκω· ἔν Διὸς οἶδα μόνον.
κῆνος, νέκταρ ὄδωδε· σὺ δὲ, ῥάγῃς ἡ ῥά σε κεῖτοί
τῇ πενίῃ βορύων ταῖξαν ἀπ' ἀσυχύων.
τῷ, σε χρὴ καλέειν Δημήτριον, ὃ Διόνυσον.
πυρογενῇ μᾶλλον, καὶ βρόμον, ὃ βρόμιον.

Ἀλκαίη.

Οἶνος καὶ κένταυρον ἐπίκρατες, ὃ χί σε μῦνον
ῶλεσεν, ἢ δ' ἐρατὴν καλλιῆς ἡλικίην.

οὕτως

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

48.

ἄντως ὠμοχάρων ὁ μονόμματος, ὃ σὺ τάχιστα
πῶ αὐτὸν πέμψεις ἐξ αἰδέω πρόποσιν.

Νικηράτη.

Οἷνός τοι χαρίεντι μέγας πέλει ἵππος αἰοιδῶ.

ὕδωρ δὲ πίνων, καλὸν ἔτεκός ἐπος.

ταῦτ' ἔλεγεν Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν ἑχένος ἄσκη.

Κρατῖνος, ἀλλὰ πάντος ὠδοδὼς πίθε.

τοίγ' ὃν σέφ' αἰνοῖς μέγας ἔβρυν· ἔχε δὲ κιαῶ

μέτωπόν, ὥστερ καὶ σὺ κεκροκωμένον.

Εἰς ὄρνις. Αργενταρίη.

Μηκέτι νῦν μινύριξε παρὰ δρυὶ, μηκέτι φώνη,

κλωνὸς ἐπ' ἀκροτάτῃ κορυφῇ κεκλιμένος.

ἔχθρὸν σοι τόδε δένδρον· ἐπ' ἔγχεο δ' ἄμπελος ἐνθά

ἀντέλλει, γλαυκῶν σύσκιος ἐκ πετάλων.

κῆνης ταρσὸν ἔρπον ἐπὶ κλάδον· ἀμφὶ τε κῆνη

μέλπε, λιγύν προχέων ἐκ σώματος κέλαδον.

δρῦς γὰρ ἐπ' ὀρνίθει φέρει τὸν ἀνάρσιον ἰξόν.

ἡδὲ, βόρυν· σέρρει δ' ὕμνοπόλεις Βρόμιος.

Απολλωνίδης.

Ὁ πρὶν ἐγὼ ῥοδίοισιν ἀνέμβατος ἱερὸς ὄρνις,

ὁ πρὶν κερκεφίδαις αἰετὸς ἰσορίη,

ὑφιπετὴ τότε ταρσὸν ἀνὰ πλατύν ἡῖρ' αἰερθῆς,

ἦλυσαν, ἡελίον ἦτον ὅτ' ἔχε Νέρων.

κῆνη δ' αὐλίσθην ἐνὶ δόμασι, χερὶ συνήθεις

κράντορος, ἔφ' αἰώνων Ζῆνα τὸν ἐσόμενον.

Φιλίππης.

Υἱακὸς ὁ βροτόκηρυς, ἀφ' ἧς λυσοταχέα κῦρτον,

ἦλυσεν ἧς δρυμὸς ἀνθοφυῆ πέρυγι.

αἰδ' ἐκ μελετῶν ἀπάσματος Κάισαρα κληνόν,

G

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἔδ' ἂν ὄρη λήθην ἤραεν ἑνὸς ματος.
 ἔδρα με δ' ὠκυδίδακτος ἅπασ' οἰωνὸς ἐρίξων,
 τίς φηῖναι δύναται δαίμονι χαῖρ' ἐνέπην.
 ὄρρα βῆρας ἔπρσεν ἐν ἔρεσιν, ὅς δ' ἐπὶ Κῆσαρ
 νῦν ἀνέλευσας ἅπασ' ὄρνις ἀνακρένεται.

Ἀρχίς.

Αὐταῖς σὺν κίχλησιν ὑπὲρ φραγμοῖο διωχθῆς
 κόλυφος, ἡερίης κόλπον ἔδ' νεφέλης.
 καὶ τὰς μὲν, συνοχιδὸν ἀνέκδρομος ὥχμασε θώμιξ·
 πὺν δέ, μόνον πλεκτῶν αὖθι μεβῆκε λίνων,
 ἱρὸν, αἰδοπόλων ἔτυμον γένος· ἥ ἄρα πολλὴν
 καὶ κωφαὶ πηνῶν φροντίδ' ἔχουσι πάσαι.

Γαῦλασι λεντιαρί.

Ορθρίος αὐπλέκτοιο λίνου νεφοφδέϊ κόλπω
 ἔμπεσε σὺν κίχλῃ κόλυφος ἡδυβόας.
 καὶ τὰν μὲν, πάναφυκτος ἐλεβρόχος, ὠκὺ δ' ἀπέπτα,
 ἐξ ὄρνιθοπέδας ὥδ' οὐδ' ἐρημοφίλας.
 ἡ τὰχα περὶ μάκαρα φιλαγρέτις ὄρνιν αἰοιδὸν
 ἄρτεμις αὐμολπῆ λῦσεν ἀνακτι λύρης.

Ἀντιφίλα.

Ἀκαλὸν αὐτοπόνητον ἐν αἰερί ρῶμα μελισσῶν,
 αἰπλασαὶ χερῶν αὐτοπαγῆς θαλάμαι,
 πρόικιος ἀνθρώπων βίωτῳ χάρις, ἔχ' ἡ μακέλλας,
 ἔβοδς, ἔραμψῶν δανομένα δρεπάνων,
 γαυλῶ δ' ἐσμικροῖο, τόθι γλυκὺ νῆμα μέλισσαι
 πιγάζει σιγῆνους δαφιλῆς ἐξ ὀλίγῃ,
 χαίροισθ' ἀαγέες, καὶ ἐν ἄνθεσι ποιμαίνουσα
 αἰθερίῃ πηνῶν νέκταρος ἐργατίδες.

Ζωνᾶ.

Εἴδ' ἄγετε ξεσθαὶ σιμβληῖδες ἄκρα μέλισσαι

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

φέρβεσθ', ἡθύμων ῥικνὰ πενήδια,
ἢ πετάλασ' μάκωνας, ἢ ἄσπεριδίτιδα ῥάχα,
ἢ ἴον, ἢ μάλων χνῶν ἐπικερπίδιον.
πάντα περικνίξαθε, καὶ ἄγγεα κηρώσαθε,
ὄφρα μελισσοῦσ' Πᾶν ἐπικυφέλιος
γούνηται· ἢ μὲν, αὐτός· ὃ δὲ βλισσηρίδι χερὶ
καπνώσας, βυχὴν κῦμι λίπη μερίδα.

Γαλλαδᾶ.

Ἰπποὶ μὲν, σφικτῶν γένεσις· ταῦροι δὲ, μελισσῶν.

Τῷ αὐτῷ.

Τίπτε πανημίριος πανδιονὶ κάμμορε κῆρη,
μυρομένη κελαδῆς ῥαυλὰ διὰ σωματῶν;
ἦτοι παρθενίης πόθος ἵκετο, τήν, τοι ἄπηύρα
θρηϊνίος Τυρρῶς, αἰνὰ βιασάμενος;

Αργενταρίη.

Ορεῖ, τί μοι φίλον ὕπνον ἀφῆρπασας; ἡδὺ δὲ Πυρρῆς
ῥῥῶλον, κοίτης ὥχετ' ἀποπτάμενον.
ἦ τάδε θρέπτρα τίνης, ὅτι θηκάσε δύσμορε πάσης
ὥσὸ κεν κράνεν ἐν μεγάροις ἀγέλης;
μά βωμόν, καὶ σκηπτρα Σαράπιδος, ἐκ ἔτι νυκτὸς
φθέγγεαι, αἰὲ' ἔξῃς βωμόν, ὃν ὠμόσαμεν.

Αντιπάρη.

Διαῶν ἐν βροχίδων, ἀμὲν μία, πίονα κίχλαν.
ἀμεία δ', ἐπὶ φάκασυφον ἔλε πάρα.
αἰνὰ τὸ μὲν κίχλας θαλερὸν δέ μιν, ὅτε φάος ἦεν
ἐκ ἔσ' ἀπὸ πλεντὰς ἦκε δεραιοπέδασ.
ἃ δ' αὖθις μεθέηκε τὴν ἱερὸν· ἦν ἄρ' αἰοιδῶν
φρῥῶ κὴν κωφᾶς ἔξῃς κινοςασίαις.

Αδελον.

Ατθὶ νόρα, μελὶ θρεπτε, λάλος, λάλον ἀρπάξασα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τέπιστα, πλανοῖς δ' αὖτα φέρεις τέκεσιν.
 ἄν' ἅλalon, ἀλαλόεσσα· ἄν' ὀππερον, ἀπερόεσσα.
 ἄν' ξένον, ἀξῆνα· ἀρινόν, ἡαρινά.
 ἔχ' ἰτάχος ῥίψις; ἔδ' ὀρθέμις, ἔδ' ἰδίκαιον
 ὅλλυθ' ὕμνοπόλεις ὕμνοπόλοις σῶμασιν.

ΕΙΣ ΠΑΙΔΙΑΝ. Αγαθὸν χολαστικόν

ἦς τὰ αὐτὰ Ζήνωνος τῶ

Βασιλέως.

Οὐτιδανοὶ μερόπων, εἰ καὶ μέγα ῥέξομεν ἔργον,

ἔτινος δ' ἐμνήμην διηρόν ἐπερχόμεθα.

οἱ δ' ἀρχαοὶ, κῆν μηδὲν, ἀναπνύουσι δὲ μῆνον,

ὥς λίβυς εἶπεν ἀνὴρ, τὸτ' ἀδάμαντι μένῃ.

δήποτε γὰρ Ζήωνα πολιαῶχον βασιλῆα,

πᾶντιον ἀφράσων ἐκτελέοντα κύβων,

τοῖη ποικιλότανκτος ἔλεν θέσις, αὐτ' ἀπ' ἀλκῆς

τῶ καὶ ὀπισθιδίην ἦς ὁδὸν ἐρχομένην.

ἐπὶ ἀλκῇ, ἐκτος ἔχεν· μίαν, ἦνατος· αὐτὰρ ὁ σῶμμος

διασᾶς ἀμφιέπων, ἴσος ἦν δεκάτῳ.

ὃς δὲ πέλῃ μετὰ σῶμμον, ἔχεν δύο· μινάδα δ' ἄλλην

ψῆφον πῶν πυμάτην ἀμφιέπεσκε δίβος.

ἀλλὰ μέλας διασᾶς μὲν ἐν ὀδοῦ λίπε χώρῳ,

καὶ τόσσας ἑτέρας δὲ θέσιν ἐν δεκάτῃς.

ἀμφιδυσώδ' ἐκτον δὲ διέπρεπον ἤμελοι ἄλλαι,

καὶ ῥισκαὶ δεκάτῳ ψῆφος ἐκτο μίαν.

δίξυθ' ἀντίστονον διενόσμεον· ἀνὰ καὶ αὐτῷ,

ἴσος ἐμὶ μινε τύπος πεντεπικαὶ δεκάτῳ.

ὀκτωκαὶ δεκάτῳ παρομοῖος· εἰσέτι δ' ἄλλας

εἶχεν διχθαδίδας τέραςτος ἐν πυμάτῃ.

αὐτὰρ ἀναξ' ἀλκῆος ἀλκῶν σιμήϊα πιαῶ,

50.
ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

καὶ πῶς ἐσομένην ὑνοέων παγίδα,
 βίχθα δὶ δὲ ἀδρόκητα βαλὼν ψιφίδα ἀριθμῶ,
 πύργῳ δρατὲς κλίμακι κλυθόμενῃ,
 δοῖα, καὶ ἔξ, καὶ πέντε κατήγαγεν· αὐτίκα δ' ὀκτώ
 ἄξυντος ἔχεν ὅλας πρόσθε μεριζομένδῃ·
 ταύλην φάυετε πάντες, ἐπεὶ καὶ κοίρανος αὐτὸς
 κήνης τὰς ἀλόγους ἔχ' ὑπάλυξε τύχῃ.

Εἰς ΓΑΝΟΥΡΓΟΥΣ.

Κρινάχορ.

Ὑπνόμενοι ῥινῶν ὀξύν σίβον, ὧ κακὸν αὐρῆν
 ῥήϊτεραι λιγύων μήτιες, ἢ ἀαθόν·
 Τίνας εἴποι λόγος ἀχιλλεύῃ δῶν
 ὀδυσσεύῃ ἐν ἄδῃ.

Ἀφελέως πάντων πολυμήχανός ἐστιν ὀδυσσεύς.
 ξωὸς ἐὼν, ἐνόησεν ἅ μὴ θέμις ἔστιν ἰδέσθαι,
 νερέριον κλυθμῶνα, καὶ ἄλγεα πικρὰ θανόντων·
 πῶς δ' ἔτλη προλιπὴν ἱερὸν φάος; ἢ τίς ἀνάγκη
 ἦραγεν ἔκ ἐθέλοντα; δόλων ἀκόρητος ἐτύχθη
 ἐν χθονὶ, καὶ πελάγεσσιν, καὶ ἐν νεκύεσσιν ὀδυσσεύς.

Εἰς ΓΑΡΑΜΥΘΙΑΝ.

Γαλλαδᾶ.

Ἐσθιε, πῖνε, μύσας ἐπὶ πένθεσιν· ἔ γάρ τοι οἶκος
 γαστέρι πενθήσας νεκρὸν ὁμηρος ἔφη.
 καὶ γὰρ ὁ μὲν θάψασαν ὀλωλότα δώδεκα τέκνα
 σίτῃ μνησάμενην πῶς Νιόβην παράγῃ·
 Τὸ αὐτῷ.

Προσδοκίη θανάτου, πολυώδυνός ἐστιν ἀνίη·
 πῶς το δὲ κερδαίνῃ θνητὸς ἀπολλύμενος.

G ii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

μη τοίνυν κλώσης τὴν ἀποχρόμενον βιότῳ·
ἔδ' ἐν τῷ θανάτῳ δούτερόν ἐστι πάθος·

Τὸ αὐτὸ.

Ῥ' ἴππε γούης, μὴ κάμνε· πόσον χρόνον ἐνθάδε μίμνης,
ὥς πρὸς ἐκῆνον ὅλον τὴν μετὰ ταῦτα βίον·
πρὶν τοίνυν σκώληκα βάλλῃν, τύμβοις τὲ ριφῆναι,
μηδ' ἀμάσης ψυχὴν, ξῶν ἐτι κρῖνομένην·

ΕΙΣ ΠΑΤΡΙΔΑ.

Γαλαδᾶ.

Ὡς ἔδ' ἐν γλύκιον γ' ἦς παρ' ἰδὸς ᾗ πένθ' ὁμηρός·
ἐν γὰρ τοῖς Κύρις ἐκχύτον ἔκ' ἐφαρξεν·
ἔ' μόνον ᾗ καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντ' ἐνόησεν,
ᾗ πένθ' ἀν' οἰμῶξεν καὶ δέκα πινελόπας·
Τίνας αὖν ᾗ ποιλόγος ὀδυρομένη ἐπι-
βάς ἰθάκης.

Χαῖρ' ἰθάκη· μετ' αἶθλα, μετ' ἄλγεα πικρὰ θαλάσσης,
ἄσπασίως τε δὲν ἔδ' ἰκάνομαι, ὅφρα νοήσω
Λαέρτην, ἄλοχόν τε, καὶ ἀγλαὸν υἱέα μῦνον·
σὸς γὰρ ἔρως κατέβλεξεν ἐμὸν νόον· οἶδ' αὖ καὶ αὐτὸς,
ὥς ἔδ' ἐν γλύκιον γ' ἦς παρ' ἰδὸς, ἠδὲ τοκήων·

ΕΙΣ ΠΗΓΗΝ.

Στατυλλίῳ φλάκῃ.

Σιγήσας ἄρυσαι· τίνας ἔνεκα μικρὸν ἄριον;
τοῦ χάριν ἡσυχίοις ἠδὲ λείοντα ποτόν·
Ἀδέσποτον.

Δύσκολος ἡ κρήνη· γαῦσαι, καὶ μᾶλλον ἐρῆς με
δύσκολον· ὦ πικρὸν ἰάμας, ὦ λαλῆς.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.
ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΑΛΜΑΚΙΔΑ.

Αδελον.

Εἰ μὲν ἄνὴρ ἦης, ἄρυσαι ξένη τῆσ' ἀπὸ πηγῆς·
εἰ δὲ φύσει μαλακὸς, μὴ με πῆγης πρόφασιν·
ἄρρεν ἐγὼ ποτὶν ἔμι, καὶ ἄνδράσι μῦνον ἀρίσκω.
τοῖς δὲ φύσῃ μαλακοῖς, ἢ φύσις ἔστιν ὕδωρ.

Απολλωνίδης.

Ἡ κθαρὴ, νύμφαι γὰρ ἐπὶ νύμφων ἔξοχον ἄλλων,
κρήνη, πασῶν δῶκαν ἐμοὶ λιβάδων,
ληϊστὴς ὅτε μοι παρὰ κλίντορας ἔκτανεν ἄνδρας,
καὶ φονίην ἱεροῖς ὕδασι λῶσε χεῖρα,
κῆνον ἀνατρέψατα γλυκὺν ῥόον, ὃν ἔθ' ὀδίταις
βλύξω· τίς γὰρ ἐγὼ πῶν κθαρὴν ἔτι με;

Αντιφάνης ἔς πῶν αὐτήν.

Ἡ πάρος ἀνδρῶσι λιβάσομένη προχοῇσι,
πλωχὴ νῦν νύμφων μέχρη καὶ ἔς σαρκόνα·
λυθρώδης γὰρ ἐμοῖσιν ἐνίψατο νάμασι χεῖρας,
ἀνδροφόνος, καὶ λῖδ' ὕδασι ἐγχεράων·
ἐξ ἧ μοι κῆραι φύγον ἥλιον, ἔς ἕνα Βάκχον
ἔπῃσαι νύμφαι μισγόμεθ', ὃν δὲ ἄρη.

Αντιφίλη.

Κρινᾶι λιβάδες, τί πεφύγατε; πῶς τόσον ὕδωρ;
τίς φλόξ ἀεγᾶς ἔσβησεν ἀελίς;
δάφνυσιν ἀρρινόλα τετύμμεθα· πᾶν δ' ὅσον ἡμῖν
ἦν ποτὶν, ἢ κείνῃ διψᾶς ἔχῃ σποδίῃ.

Σατύρος.

Ἡ καλὸν αἰδέσθηναι, χαλόν δ' ὑπὸ πυθμέσιν ὕδωρ
πιδύξ, πυκνόν δ' ἄλσος ὑποσκιᾶει,
τηλεθᾶον, ξεφύροισιν ἐπίδρομον, ἄλκῃ ὀδίταις,
G iiii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΓΑ

Δίφης, καὶ καμάτῳ, καὶ φλογὸς ἡελίου.

Αἰθλον.

Εἴ τις ἀπάγξασθαι μὲν οὐκ ἔστι, θανάτῳ δ' ἐπιθυμῇ,
ἐξ ἑρᾶς πόλεως ψυχρὸν ὕδωρ πίτω.

ΕΙΣ ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΣ.

Αἰθλον.

Ἡνείος, ἀλλὰ πένης· νῦν γηρῶν, πλῆσιός γ' ἐμὶ.
ὡς μόνος ἐκ πάντων οὐκ ἔστιν ἐν ἀμφοτέροις,
ὅς τότε μὲν χρῆσθαι δυνάμην, τότε δ' εἶν' ἔχον.
νῦν δ' ὅποτε χρῆσθαι μὴ δύναμαι, τότε ἔχω.

Γαλαδᾶ.

Χρυσὲ πάτερ κολάκων, ὀδύνης, καὶ φροντίδος ἔξ,
καὶ τὸ ἔχον σε φόβος, καὶ μὴ ἔχον σ' ὀδύνη.

Λυκίαν.

Πλῆτος ὅτῃς ψυχῆς, πλῆτος μόνος ἔστιν ἀληθής.
τᾶλλα δ' ἔχον αὐτῶν πλῆθον αὐτῶν κτεάτων.
τόνδε πολυκτεάνον, καὶ πλῆσιόν ἐστι δίκαιον
κλήξην, ὃς χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
ἢ δ' ἐτις ἐν ψήφοις κατατίθεται, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
σωρεύειν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπὶ γόμῳ,
ἔστος ὅποιά μάλιστα πολυρήτοις ἐνὶ σύμβλοις
μοχθήσῃ, ἑτέρων δρεφόμενων τὸ μέλι.

Γαλαδᾶ.

Πλῆτος; καὶ τί τοιοῦτον ἀπερχόμενος, μετὰ σαυτῆ
τὴν πλῆτον σύρεις ἢ σορὸν ἐλκόμενος;
τὴν πλῆτον συνάγῃς, δαπανῶν χρόνον· εἰ δύνασαι δὲ
ξωὴς σωρῶσαι μέτρα περιώτερα.

Τὸ αὐτοῦ.

Φύγετε τὸς πλουτῶντας, ἀναιδέας, οἰκοκυράνους,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ·

μισῶντας πενίην μιτέρας σωφροσύνης.

ΕΙΣ ΚΛΕΠΤΑΣ·

Εἰς Κλέπην δολὸν ἄρόντα ξίφος χρυσῶν·
Καὶ χρυσὸν φιλέω, καὶ δῆιον ἄρεα φάτω.

Αἰδολον·

Βάπλων πάντα βαφῶν, καὶ χρωματίοις μεταβάλλων,
καὶ πενίην βάψας, πλῆσιος ἐξεφάνης.

ΕΙΣ ΡΟΙΗΤΑΣ· Λεωνίδα ταῖ

ραντίνῃς εἰς Ὀμηρον·

Αἶσρα μὲν ἡ μαύρωσε, καὶ ἱερὰ κύκλα σελήνης,
ἄξονα δινήσας ἔμπυρος ἥελιος.

ὕμνο πόλεις δ' ἀγέληδ' ὅν ἄπ' ἡ μάλ' ὀνεν Ὀμηρος,
λαμπρότατον μυσῶν φέγγος ἀναχόμενος.

Αἰφῶ μιτυληναῖος ἔς αὐτόν.

Ανδρομάχης ἐτι θῆνον αἰέτο μιν, ἔσέτι ροῖην
δεκόμεθ' ἐκ βάρων πᾶσαν ἐρητομένην,

καὶ μόθον αἰάντην ὑπ' σφάνη τέ πόλιος,
ἡδ' ἐκ' ἐξ ἵππων ἐκτορα συρόμενον,

μαιονίδα διὰ μῦσαν· ὃν ἔμια παρὶς αἰοιδὸν
κοσμήται, γαῖης δ' ἀμφοτέρης κλίματα.

Αντιφίλῃς εἰς ἱλιάδα, καὶ ὀδυσσεύς.

Αἰ βίβλοι, τί νος ἐσέ; τί καύετε; θυγατέρες μιν,
μαιονίδα, μύθων δ' ἱστορῆς ἱλιακῶν.

ἂ μίᾳ μιν, μινιθ μὸν Ἀχιλλέος, ἔργα τέ χερὸς
ἐκτορέας, δεκέτας τ' ἄθλα λέγει πολέμῳ.

ἂ δ' ἑτέρας, μόχθον ἔν ὀδυσεύς, ἀμφί τε λένεροις
χέροις, ἀγαθὰς δ' ἀκρυα Γηνελόπας.

Ἰλατε σὺν μῦσαισι· μεθ' ὑμετέρας γὰρ αἰοιδὰς

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἦεν ἔχον αἰὼν ἑνδεκά περὶ δαΰ.

Ερώτησις ὁμήρου.

Ἄνδρες ἀπ' ἀρχαίης ἀλιήτορες, ἦρ' ἔχομεν τι;

Ἀποκρίσις.

Ὅα' ἔλομεν, λιπόμεθα· ὅα' ὕχλομεν, φερόμεθα.

Φιλίππου.

Οὐρανὸς ἄστρα τάχιον ἀποσβέσσει, ἢ τάχα νυκτὸς

ἡέλιος φαιδρὴν ὅφιν ἀπερχάσεται,

καὶ γλυκὺ νᾶμα βάλακα βροτοῖς ἀροτήσιμον ἔξει,

καὶ νέκυς ἥς ξωὼν χῶρον ἀναδράμεται,

ἢ ποτὲ Μαιονίδαο βαλὺ κλέος, ἔνομ' ὁμήρου,

λήθη γηραλέων ἀρτᾶσεται σελίδων.

Τίνα δ' ἦ ποιλόγος ἀπόλων

περὶ ὁμήρου.

Ἡδον μὲν ἐγὼν, ἐχάρακε δὲ θῆος ὁμηρος.

Ἀντιπάρου θεήκαλῃ.

Τὰς δὲ θεογλώσσας ἐλικῶν ἐθρεφε γυναικας

ὑμνοῖς, καὶ μακεδῶν περίεσσι σκόπελος,

Γρηξίλλαν, Μυρῶ, ἀνύτης σῶμα, θῆλον ὁμηρον,

λεσβιάδων Σαπφῶ κόσμον εὐπλοκάμων,

ἤρινναν, Τελέσιλλαν ἀγακλέα, καὶ σὲ Κόριννα,

θεῖριν ἀθανάτης ἀσπίδα μελφάμεναν,

νοαίδα θηλύγλωσσον, ἰδὲ γλυκυαχέα Μύρτιν,

πάσας ἀεινάων ἐργάτιδας σελίδων.

ἐννέα μὲν μέσας μέγας ὕρανός, ἐννέα δ' αὐτὰς

γαῖα τέκε θνατοῖς ἀφθιτον ἀφροσύναν.

Ἀντιπάρου σιδωνία.

Μνημοσύναν ἔλεθάμβος, ὅτ' ἐκλυε τᾶς μελιφώνων

Σαπφῆς· μὴ δὲ κᾶταν μοῖσαν ἔχουσι βροτοί;

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

Αθηνον.

Γίνδαρε, μυσάων ἱερὸν σῶμα, καὶ κάλεσθῃν
 Βακχυλίδην, Σαπφῶς τ' αἰολίδες χάριτες,
 γράμματ' ἀνακρίνοντος, ὁμιρικὸν ὅς τ' ἀπ' ῥάμμα,
 ἔσπασας οἰκείois Στισίχορ ἐν κῆμάτοis,
 ἢ τε Σιμωνίδω γλυκερὴ σελὶς, ἡδὺ τε πῦθῶς
 ἴβυκε, καὶ πάσι δὲ ἄνθος ἀμυσάμενε,
 καὶ ξίφος ἀλκαιοιο, τὸ πολλὰ κίς αἶμα τυράννων
 ἔσπασεν, πάρις θέσμια ῥύομενον,
 θηλυμανῆς τ' ἀλκίμανος ἀηδόνες, ἵλατε· πάσης
 ἀρχὴν τῆς λυρικῆς καὶ πέρας ἑσάσατε.

Εἰς τὴν ἐννέα λυρικός.

Ἐκλαυνε ἐκ θιβῶν μέγα Γίνδαρος· ἔπνεε τερπνὰ
 ἡδὺ μελιφλόγῃ μῦσα Σιμωνίδω.
 λάμπει Στισίχορός τε, καὶ ἴβυκος· ἦν γλυκὺς ἀλκίμαν·
 λαρὰ δ' ἀπ' σμάτων φθέγγετο Βακχυλίδης.
 πῦθῶ, ἀνακρίοντι συνέσπετο· ποικίλα δ' αὐδᾶ
 ἀλκαῖος κύκνω λέσβιος αἰολίδι.
 ἀνδρῶν δ' ἐκ ἐνάτι Σαπφῶ πέλεν, αἶψ' ἐρατῆναῖς
 ἐν μύσαις, δεκάτῃ μῦσα καταγράφεται.

Εἰς Σαπφῶν. Αθηνον.

Ἐλθετε πρὸς τέμενος γλαυκῶπιδος ἀγλαὸν ἦρις
 λεσβίδες, αὐροπόδων βήματ' ἐρξάμεναι.
 ἐνθα καλὸν σῆσαθε θεῇ χορόν· ὕμμι δ' ἀπάρξῃ
 Σαπφῶ, χρυσήν χερσὶν ἔχουσα λύρην.
 ὅλβια ὀρχηθῶ πολυτιθέος, ἡ γλυκὺν ὕμνον
 ῥεῖν αὐτῆς δόξετε Καλλιόπης.

Πλάτωνος.

Ἐννέα τὰς μῦσας φασὶν τινες ὡς ὀλιγώρως.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΥ

ἡνὶ δὲ καὶ Σαπφῶ λεσβόθεν ἡ δεικάτη.

Αἰθλον.

Λέσβιον ἡρίννης τόδε κηρίον ἀδύτι μικρόν,
ὃν ὅλον ἐκ μυσέων κηρῶ μενον μέλιτι.

ἔδὲ ῥηϊκόσιοι ταύτης στήχοι ἴσοι δὲ μήρῳ,
τῆς καὶ παρθενικῆς ἐννεακαίδεκάτης.

ἡ καὶ ἐπ' ἡλικιάτῃ μηρὸς φόβῳ, ἡ καὶ ἐπ' ἵσσω
ἐστῆκε, μυσέων λάρυς ἐφαπτομένη.

Σαπφῶ δ' ἡρίννης ὅσον μελέεσσιν ἁμῶν,
ἡριννα Σαπφῶς τόσον ὡς ἐξ ἀμέδους.

Ὡς ἀπὸ τῆς βίβλου Λυσιόφρονος.

Οὐκ ἂν ὦν ἡ μετέροισι πολυγνάμποις λαβυρίνθοις
ῥηϊδίως προμάλοισι δὲ φάος, αἶκε τύχης.

τοῖς γὰρ πριαμῖς Κασάνδρῃ φοίβασε μύθος
ἄγγελος, ὃς βασιλῆϊ ἐφράσε λοξορόχης.

ἔδὲ σε φίλατο Καλλιόπῃ, λάβε μὲν δὲ χέρσιν ἡν δὲ
νῆϊς ἔφυσ μυσέων, χερσὶ βάρους φορέης.

Αἰθλον.

Ἀρχιλόχῃ τάδε μέτρα, καὶ ἡχίντες ἱάμβοι,
θυμῷ, καὶ φοβεῖς ἰὸς ἐπισβολίης.

Αἰθλον.

Βίβλοι ἀριστοφάνους, ὅσος πόνος αἰσιν ἀχαρνά
κισσὸς ἐπὶ χλοερῇν πάλυς ἐσείσε κόμην.

ἡνὶ δ' ὅσον Δίονυσον ἐχθρὸς ἐλὶς, οἷα δὲ μῦθοι
ἡχῶσιν, φοβεῶν πληθόμενοι χαρίτων.

ὦ καὶ θυμὸν ἄρισε, καὶ ἐλλάδος ἠθεσιν ἴσα
κωμικῇ, καὶ στήθεσσι σεβείᾳ, καὶ γελάσας.

Αἰθλον.

Αὐταῖ σοι σμάτεσσιν ἀνιρρήσαντο μέλισσαι
ποικίλα μυσάων ἄνθεα δρεφάμεναι.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

αὐταὶ καὶ χάριτες σοὶ ἐδωρήσαντο Μένανδρε,
 πω μύλον ὀντοχίην δράμασιν ἐνθέμεναι.
 ξῶς δ' ἔς αἰῶνα· τὸ δὲ κλέος ἔστιν ἀθίναϊς
 τῶν σέθεν, ὕρανίων ἀπὸ μενον περάτων.

Ἀντιπάρῃ θεῆαλῃ.

Ἀρκῇ τέπειρος μεθύσαι δρόσος· ἀλλὰ πίνοντες,
 ἀφ' ἑνὸς κύκλων εἰσὶ γεωνότεροι.
 ὥς καὶ αἰετοὶς ἀνὴρ ξενίων χάριν ἀνταποδῶναι,
 ὅ μιν ἀνέρεταις οἶδε παθὼν ὀλίγα.
 τ' ἐνέκ' αἰσὶ πρῶτως μὲν, ἀμφοτέρωθεν δ' ἐθέλουσι
 μοῖραν, πολλὰ μὲν κείνεται ἐν σελίσιν.

Καλλιμάχῃ.

Ἦλθε Θεαίτιτος καθαρὴν ὁδὸν· ἣ δ' ἐπὶ κλισίῳ
 τὸν τεῖον, ὅχ' αὐτὴ Βάκχε κέλευσθαι ἄγει.
 ἄλλων μὲν κήρυκες ἐπὶ βραχὺν ἔνομα κερὸν
 φέρονται, κῆρυξ δ' ἑλλὰς ἀφ' σοφίαν.

Τῷ αὐτῷ.

Μικρὴ τις Διόνυσος καλὰ πρῆσσοντι ποιητῇ
 ῥῆσις· ὁ μὲν νικῶ φησι τὸ μακρότατον.
 ὥς δὲ σὺ μὴ πνύσης ἐνδέξιός, ἥν τις ἔριται
 πῶς ἔβαλες, φησὶ σκληρὰ τὰ γινώμενα.
 τῷ μερμιρίξαντι τὰ μῆνδικα, τῷ το γένοιτο
 τῆτος, ἐμοὶ δ' ὦναξ ἢ βραχυσυλλαβίη.

Ὅσαι μῦθοι, καὶ οἶα.

Καλλιόπῃ, σοφὴν ἡρώδης ἄρεν αἰετοῦ.
 Κληῶ, καλλιχόρῃ κιθάρῃς μελιθεῖα μολπήν.
 Εὐτέρπῃ, τραγικοῖο χορῷ πολυηχεῖα φωνήν.
 Μελομένην, θνητοῖσι μελίφρονα βάρβιτον ἤρε.
 Τερψιχόρῃ χερσὶν αἰετοῦ, πόρεν τεχνήμονας αὐλῆς.
 ὅ μιν ἀθανάτων ἐρατὴν πολυτερπέας ἄρε.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τέρψιαν ὄρχηθ' ἄλλοι Πολύμνια πάνσοφος ἄρεν·
ἁρμονίην πάσαισι Πολύμνια δῶκεν αἰδοῦσιν·
Οὐρανίη, πόλον ἄρε, καὶ ὕρανίων χορὸν ἄσρων·
κωμικὸν ἄρε Θάλεια βίον τὲ, καὶ ἦθεα κεδνά·

Εἰς τὰς αὐτάς·

Οὐκ ἴδε Τερψιχόρην ὁ ζωγράφος, ἀλλ' ὑπὸ τέχνης
ψάλλεται ὀφθαλμῶν, ἥκελος ἄρεκίη·
Εἴ ποτε Τερψινόοιο φίλος φόρμιγγος ἀκρότης,
πῶ ἔρατ' ὠθαύμαξε τόσης ἀρήτορα τέχνης·
Εὐτέρπη δονάκειαι πολυῖτοισι λιγάνη,
πνῦμα σοφῆς ὀχρετηγὸν ἐπισπέρουσα μελίαν·
Κωμικὸν ἀμφίεπω Θάλεια μέλος· ἔργα δὲ φωτῶν
ὑχόσιων θυμέλῃσι φιλοκροτάλοισιν ἀδύρω·
Εἰκόνα σῆς σοφίης ποτιδέρκεο· Καλλιόπης γὰρ
εἰκόνα σὴ καρδίῃ λάμβανε τὴν σοφίην·
Δαφνοκόμοις Φοῖβοιο παρὰ ῥιπτόδεσι κελύω
Κληῶ μαντοσύνης μῦσα, καὶ ἰσορίης·
Οὐρανίη ψήφοιο θεοῖσιν ἑκάστην τινὶ μέρω
ἄσρων ἐδίδαξα παλινδίνητον ἀνάγκην·
Σιέπειο χαλκιοφώνον ἐπισπέρχουσαν αἰδοῦν,
Μελπομένην, ἔρατ' ἰσορα ἀνέπης·
Σιγῶ φθεγγομένης παλάμης θελεῖ φρονα παλμόν,
νάματι φωνήσαν ἀπαγγέλλουσα σιωπὴν·

Κρινάορα·

Καλλιμάχῃ τὸν τὸρσὸν ἔπος τόδε· δὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ
ὦν ἡρ τῆς μυσέων πάντα ἔσχε καλῶς·
ἀφ' ἧς δ' ἐκάβης τὲ, φιλοξήνοιο κελίην,
καὶ Θησῆ μαραθῶν τῆς, ἐπέθηκε πόντος·
τῆ, σσι καὶ νεαρῶν χερῶν ἀένος ἦν ἀρέσθαι
Μάρκελλε, κλεινὸν τ' αἶνον ἴσον βιότῃ·

Καλλι
αἰ

Ηρόδ
α

Ηοί
π

Βίβλ
ε

Νότι
γ

Ηί
ε

Ν
ε

Π
ε

Π
ε

Β
ε

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

Αθλον.

Καλλίμαχος τὸ κάθαρμα, τὸ παίγιον, ὃ ξύλινος νῦν
αἴτιος ὁ γράψας αἴτια Καλλίμαχος.

Αδέσποτον.

Ἡρόδοτος μῦθον ὑπέδεξατο· τῷ δ' ἄρ' ἐμάση
ἀντιφιλοξενίης βίβλον ἔδωκε μῖνον.

Αθλον.

Ἡσιόδου τὸ βίβλον ἐμαῖς ὑπὸ χερσὶν ἐλίαν,
πυρρὴν ἐξ ἀπίνης ἦδον ἐπερχομένην.
βίβλον δὲ ῥίψας ἐπὶ γῆν χερὶ, πρὶτ' ἐβόησα,
ἔργα τι μοι παρέχεις ὦ γέρον Ἡσιόδε;

Αθλον.

Νόννος ἐγὼ, Πανὸς μὲν ἐμὴ πόλις· ἐν φαρῇ δὲ
ἔχλει φοινῆεντι γυνὰς ἤμισα γιγάντων.

Λεωνίδα.

Ἦν ὁπότε γραμμαῖσιν ἐμὴν φρένα μῦθον ἑτέρπον,
ἔδ' ὄναρ ἀγενέταις γνώριμος ἰταλίδαις.
ἀλλὰ τὰ νῦν πάντεσσιν ἐράσμιος· ὃ φέρετ' ἔγνω
ὅππῃ οὖραν ἦν Καλλιόπῃ προφέρῃ.

Εἰς Γοιμένας.

Γλαύκῃ.

Νύμφαι, πλουτομένη φράσατ' ἄρετες, ἧ παροδῶν
Δάφνις τὰς λουκὰς ὥδ' ἀνίπανσ' ἐρίφως.
καὶ ναὶ Πάνσυρικτά, καὶ ἦς αἴγρον ἐκέναν
σοῖτι κατὰ φλοῖβ' ἡγάμ' ἐκόλαφε λείην,
Γὰν, Γὰν, πρὸς μαλέαν, πρὸς ὄρος Φωφῆδιον ἔρχου.
ἔξ' ἡμῶν νύμφαι, χαίρετ', ἐγὼ δ' ὑπάγω.

Ερμῇ.

Βυκόλε, πρὸς τῷ Πανὸς ὀφῆγινος ἥπ' Κολαῶς

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἔτος, ὅτῳ σπένδεις ἡ γλῶσσις, αἰτίνος;
τῷ λειοντοπάλατι τρυγίῳ· ὅδ' ἐπὶ τὰ τόξα
νήπιε, καὶ σκυτάλῃν ἀγρίελαον ὄρης;
χαίροις ἀλκίῳ δαμαλιφάγε· καὶ τὰδε φρέρε
αὔλια, καὶ ὀλίγων μυριόβοια τίθῃ.

Μακεδόνος·

Κάπρον μὲν χέρσῳ Κόδρος ἔκτανε· πῶ δ' ἐταχθῆν
εἰν αἰλῇ, καὶ χαροπῶσι κύμασιν ἤλ' ἔλαφον·
ἧ δ' ἦν καὶ πῆνυθιρῶν φύσις, ὅδ' ἄν' αἰθέρα
πῶ κένε κενεὴν ἄρτεμις ἤδε χέρα·

Ἀντιφίλῃ·

Βόρχος ὁ βυπόμιν ὅτ' ἐπὶ γλυκὺ κηρίον εἶπεν,
αἰγίλιπα χόρῳ πέρον ἐπερχόμενος,
ἦτε τοῖσι σκυλάκων τίς, ὁ καὶ βοσίν· ὅς φάγε λεπὴν
χοῖνον, ἀνεκκομένῳ χραινομένην μέλιτι·
καὶ πρὸς αἰδοῖ· ὅδ' ἄρ' ὕγες ἀνδράσιν ἄλλοις
κῆνο μέλι, φυχῆς ὠνιον ἔρυσσας.

Εὐνίῃ μ' ἐγέλασε, θέλοντά μιν αἰδὺ φιλάσαι·
καὶ μ' ἐπικερτο μέσσατόδ' ἐννεπεν, ἔρρ' ἀπ' ἐμοῖο·
βυκόλος ὦν ἐθέλεις με κύσαι τάλαν; ἢ με μάθῃς
ἀγρόικος φιλέειν, αἰὲν ἀσυνὰ χέλεα θλίβειν·

Ἀδίατοτον·

Ὡ πᾶν, φερβομέναις ἱερὰν φάτιν ἄπυε ποίμναις,
κυρτὴν ὑπὲρ χρυσέων χῆλος ἰδὲ δονάκων,
ὅφρ' αἰμὴν, λανκῶιο βεβριθότα δῶρα γάλακτος
ἔθασιν ὅς κλυμένε πυκνὰ φέρωσι δόμον,
σοὶ δ' ἐκαλῶς βωμοῖσι παριστάμενος πόσις αἰγῶν,
φόνιον ἐκ λαοῖς σῆθεος αἶμα ἔρύγῃ·

ΕΙΣ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ·

ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ, καὶ εἰρήνην·

Ἀπολλωνίδης·

Σκύλλος ὅτε Ξέρξου δολιχὸς στόλος ἑλλάδα πᾶσαν
ἤλαυτε, βυθὶν ὕρατο ναυμάχῃν,
νηρῆος λαθροῖσιν ὑποπλώσας τεύχεασι,
καὶ τὸν ἀπ' ἀκέρυς ὄρμον ἔκρεινε νεῶν,
αὐτάνδρος δ' ἐπὶ γῆς ὠλίθανε περὶς ἀνάνδος
ὀλλυμένη, πρώτη πῆρα Θεμισοκλέους.

Φιλίππυς·

Οὐκ ἔτι πυργωὶς ὀφθαλμομάχῃς ἐπὶ δῆριν,
ἄχετος ὀρμαίνῃ πυριόδους ἐλέφας,
ἀμὰ φόβῳ σείλῃς βαθὺν αὐχένα πρὸς ξυγοδέσμους,
ἀντιγὰ διφρυκῇ Κάισαρος ὕραν ἴσ·
ἔγνω δ' εἰρήνης καὶ θῆρ χάριν· ὄργανα ῥίψας
ἄρειος, ὄνομίης ἀντανάσσει πατέρας.

Ἀρτεμίδωρος, προάγγελός ἐστι κούροι μὲν·

ΕΙΣ ΠΟΛΕΙΣ·

Εὐνήν ῥε φροῖαν·

Ξῆνοι, πλὴν περίβωτον ἐμὲ πόλιν Ἴλιον ἱρὴν,
πλὴν πάρος ἀνύρτοισι τέχεσι κληρομένην,
αἰῶνος τέφρῃ κατεδήδονεν· ἀλλ' ἐν ὀμήρῳ
κῆμαι, χαλκίδων ἔρκος ἔχυσαν πυλῶν·
ἔκ' ἔτι με σιάψι φωφθόρα δ' ὕρατ' ἀχαιῶν,
πάντων δ' ἑλλήνων κείσομαι ἐν σῶμασιν·

Ἀγαθὸν χολαστικὸν ῥε

ἢ αὐτό·

ὦ πόλι, πῇ σέο κείνα τὰ τέχεα; πῇ πολυόλβοι

Η

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

νηοί; πῇ δὲ βοῶν κράατα τε μνομένων;
 πῇ Γαφίης ἀλάβαστρα, καὶ ἡ πᾶν χρυσὸς ἱφειδρίς;
 πῇ δὲ Τριτογενὲς δῖον ἐν δαπίνῃ;
 πάντα μὲν οὖν, χρόνι τε χύσις, καὶ μοῖρα κρατερῇ
 ἥρπασεν, ἀμείνῃ δ' ἀμφιβαλῶσα τύχη·
 καί σε τόσον νίκησε βαρὺς φθόνος, ὡς ἄρα μῦνον
 ἔνομα σὸν κρύφαί, καὶ κλέος ὅδ' ὀνόμαται·
 Βάκχ' ὁλοκλήρῃς τὸ αὐτό.
 Ἀρρήκτοι μοιρῶν πυμάτην ἐσφρήγισαν ὄρκοι·
 τῷ φρυγὶ γὰρ βωμῷ πᾶν Γριάμχ' οὐσίη·
 ἀπὸ σὺν Αἰνεία, σῶλος ἱερὸς, ἰταλὸν ἥδη
 ὄρμον ἔχῃς, πᾶρ' ἡς φροῖμιον ἔρανης·
 δὲ καλὸν ὤλετο πύργος ὀρώϊος· ἡ γὰρ ἐν ὄπλοις,
 ἡ γέρβη καὶ μετὰ πάντας ἀνάστα πόλις.
 Ἀδριανῷ Καίσαρος· διδὲ,
 Γερμανικῷ.
 Ἐκτορ, ἀρήϊον αἶμα, κατὰ χθονὸς ἔπε' αἰεὶς,
 χαῖρε, καὶ ἀμύμονος βαῖον ὑπὲρ παρίδος·
 ἴλιον οἰκᾷται, κλεινὴ πόλις, ἀνδρῶν ἔχουσα
 σὺ μὲν ἀφαιροτέρης, ὡς ἔτ' ἀρήϊφίλος·
 μυρμιδόνες δ' ἀπόλοντο· παρίστασο, καὶ λέγ' ἀχιλλῆϊ,
 θεσπεσίην κῆρυγαι πασὶν ὑπ' αἰνεαίαις·
 Τύτοις ὑπέγραφε λάβρα σπαρτιάς
 τῆς Δημάρατος,
 Θάρσυναι· ὅ γὰρ ἔμης κόρυθος λάνανσι πρόσωπον·
 Ζητιθῆς δ' ὑπὲρ τῆς βασιλείας,
 αὐτὸς προσέθηκεν,
 Εἰ μὴ μὲν ἀνὴρ ἦεν ἐννακίης πολεμίστης,
 εἰ μὴ δὲ καὶ θεράπων ἐκικωνίη ἀπόλλωνος.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Αγαθήν.

Εἰ μὲν ἀπὸ σπάρτης τίς ἔφυε ξένη, μή με γελάσῃς·

ὅ γὰρ ἐμοὶ μὲν ταῦτ' ἐτέλεσε τύχη·

ἢ δέ τις ἐξ Ἀσίνης, μὴ πάνθεο· Δαρδανικοῖς γὰρ

σηήπροις ἀνεαδῶν πᾶσα νέοννε πόλις·

ἢ δὲ θεῶν τε μένη, καὶ τέχῃα, καὶ ναετῆρας

ξηλήμων Διῶν ἐξ ἐκένωσεν ἄρης,

ἢ μὴ πάλιν βασιλῆα· σύ δ' ὦ τέκος ἄρομε ῥώμῃ,

βάλλε καὶ θ' ἐλλήνων σῆς ξυνοδίσμα δίκης.

Εἴς αὐτοῦ δὲ τὸ αὐτό·

Αἰε πόθ' ἄ κλέηναι Πριάμυ πόλις, ἂν ἀλατᾶξαι

ἐλλάνων ξαμενῆς καὶ ἐτάλασεν ἄρης

ἄμφαδόν, ἀλλ' ἵπποιο καὶ κόν' ἐύλον· αἶθε δ' ἐπὶ ὅς

κάτθανε πρὶν ταῦτά μοι θραύεαν παλίστα·

ὅ γὰρ ἀν' ἀβήδαν ὀροφιδάγον ἀφ' ἀμένων πῦρ,

ἔτῳ ἐφ' ἀμετέροις λάεσιν ἠρίπομαν.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀντιφίλῃ·

Δέρκεο τὰν ῥόισι δεικέτι λόχον· ἴσιδε πῶλον

ἀνόπλιον Δαναῶν ἔγκυον ἡσυχίης.

τενταίνῃ καὶ ἐπεὶ δὲ, ἀθηνάϊ δὲ κελεύῃ

ἔργον, ὑπὲρ νῶτα δ' ἐλλὰς ὅλη δύεταί.

ἢ ῥα μάτην ἀπόλοντο τόσος θρασυς, ἢ πρὸς ἄρῃα

ἦν δόλοισι ῥήδαις ἐσθλότερος πολέμῳ.

Εἰς μυκλήνῃν Γομφίῃν, οἷδ' ἔ, Μάρκῃ νεωτέρῳ.

Εἰ καὶ ἐρμῇ καὶ ἐκρυμμένον ἔνθα μυκλήνῃ,

ἢ καὶ ἀμαυροτέρῃ παντὸς ἱερῆς σποτέας,

ἴλα τίς καὶ θορῶν κλένῃ πόλιν, ἥς ἐπάτησα

τέχῃα, καὶ Πριάμυ πάντ' ἐκένωσα δόμον,

γνώσεται ἔνθεν ὅσα κ' πάρος ἔειπεν· ἢ δέ με χῆρας

ὑβρίσιν, ἀρκῶμαι μάρτυρι Μαιονίδῃ.

Η ἱ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αντιπάρη θεήαλ' ἔς τ' αὐτό.

Ἡρώων ὀλίγα μὲν ἐν ὁμῶμασιν αἰδέετο λοιπὰ
παρ' ἰδού, ὅ πολλῶν αἰπύτεραι πεδίῳ.
οἶνον καὶ σέταλαινα παρερχόμενος τε μυκῆνιν,
ἔγνων αἰπολίη παντὸς ἐριμότερην.
αἰπολικὸν μῆνυμα γέρων δέ τις, ἡ πολύχρυσος
ἔπεν, κυκλώπων τῇδ' ἐπέκρητο πόλις.

Αντωνία ἀργή.

Ἡ πολύχρυσος ἐὼς τοπάλαι πόλις, ἡ τὸν ἀργῆδω
οἶκον ἀπ' ἔρανις δεξαμένη γερῆς,
ἡ φοῖνιν πέσσασα θεοκτιτον, ἡ βασίλειον
ἀσφαλές ἐλλήνων ὅσα ποτ' ἡμετέων,
μηλόβοτος κῆμαι, καὶ βυνόμος, ἔνθα μυκῆνιν
τῶν ἐπ' ἐμοὶ μεγάλων ἔνομ' ἔχουσα μόνον.

Αλφειὸς μιτυληναῖα.

Αργὸς ὀμηρικὴ μῦθε, καὶ ἐλλάδος ἱερὸν ὄλεος,
καὶ χρυσέη τοπάλαι περσέος ἀκρόπολις,
ἔσβεσσαθ' ἡρώων κήνων κλέος, οἳ ποτε φοῖνις
ἤρξαν κατὰ γῆς θεοδόμον σέφανον.
ἔμψ' ἢ μὲν, κρήσων δὲ πόλις αἰδέετο, πεσῶσαι,
δῆμνονθ' οὐ μύκων αὐλίας βυκολίων.

Αντιπάρη.

Γ' ὅ περὶ βλεπὸν κάλλος σέο δωρὶ κόρινθε;
πῶ σέφαναι πύργων, πῶ τὰ πάλαι κτεάνη;
πῶ νηοὶ μακάρων, πῶ δώματα, πῶ δὲ δάμαρτες
σισύφαι, λαῶν θ' αἰ ποτὲ μυριάδες;
ἔδ' ἔρ' ἔδ' ἔχνος πολυκάμμορε σῶο λελήθαι.
πάντα δὲ συμμάρτω ἐξέφαγε πόλεμος.
μῦναι ἀπόρρητοι νηρηΐδες ὠκεανόιο,
κῆραι σὼν ἀχέων μίμνομεν ἀλκύνες.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

Ονέσου κορινθίῃ.

Ἐσθὲν ἐν φόρμιγγι, κατηρέφθη δὲ σὺν αὐλῷ
θῆβη, φῶν, μέσης ἑμπαλιν ἁρμονίης.
κωφὰ δὲ μοι κῆται λυροθελέα λήψανα πύργων
πέφοις μυσσοδόμοις, τήχεσιν αὐτομόλοισ.
σῆς χειρὸς ἀμφίων ἄποτος χάρις· ἐπὶ ἅπυλον γὰρ
πάρην, ἐπὶ αὖ μίτῳ τήχισσεν ἐν κιθάρῃ.

Τῷ αὐτοῦ.

Ἀρμονίης ἱερὸν φήσας γάμον, αἰὲν ἀθέμιτον
Οἰδίποδος· λέξεις ἀντιγόνην ὅσιν,
αἰὲν ἀσπίγνητοι μιαιώτατοι· ἄμβροτος ἰνῶ,
αἰὲν ἀθάμασ τλήμων· τειχομελὴς κιθάρη,
αἰὲν αὐλὸς δύσμοσος· ἰδ' ὥς ἐκεράνατο θῆβη
δαίμων ἐσθλὰ· κηκοῖς δ' ἦς ἐν ἑμιξενίσσῃ.

Φιλίππῃ.

Ἐν θῆβαις Κῆδ' ἄμ' κλεινὸς γάμος, ἀλλὰ μυσσάχθης
Οἰδίποδος· τελετὰς Εὐνίας ἠσπάσατο,
αἰὲν ἐλάσσας Γενθὰς, ὠδύρατο· τήχεα χορδαῖς
ἔσθ' ἡ, κηλῶτοῖς ἔσενε λυόμενα,
ἀντιόπης ὅσιν, χαλεπὴ δ' ὠδὴς ἰουκάσης.
ἦν ἰνὼ φιλόπαις, αἰὲν ἀσεβὴς ἀθάμασ.
οἰκτρὸν ἀγ' πολίεθρον· ἰδ' ὥς ἐσθλῶν περὶ θῆβας
μύθων, κηὲν συγγῶν ἤρκεσεν ἰστορίῃ.

Βιάνορος.

Σάρδιες αἰ τοπάλαι Γύρ' πόλις, αἰ τ' ἀλυσάπ' ἡ
σάρδιες, ἀ βασιλῆ' περὶς ἐν ἀστιάδι,
αἰ Κρόισ' τοπαλαιὸν ἐπὶ νῶσαθε μέλαθρον
ἄλβον πακτωλῷ ῥοῦματι δεξάμεναι,
σὺν δὲ ὅλαι δύσνηροι δὲ ἐν κηκὸν ἄρπασσειναι,
δὲ βυθὸν ἐξ ἀλγανῆς χάσματος ἠρίπετε,

Η' ιγ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Βῦρα, καὶ ἥς ἐλίκην κεκλωσμένα· αἰδ' ἐνὶ χέρσιν
σάρδιες, ἐν βυθίοις εἰς ἐν ἔκαστε τέλος·

Δέριδος ἐλεάτω ἥς ἦν κῆτα·
κλυσ μὲν ἐφίση·

Ἡέριαι νεφέλαι, πόθεν ὕδατα πικρὰ πῖσαι,
νυκτὶ σὺν ἄστροις μὲν πάντα κῆτε κλυσατε;

Ἐλιδὸς, ἐφίση δὲ τὰ μύρια κῆνα ταλαίνης
αὔλια, καὶ μακάρων ἐξ ἐτίων κτεάνων·

τῷ δὲ σωτήρες τότε δαίμονες ἔρεπον ἅμα,
αἶ, αἶ, πλὴν ἰαδῶν πολλὸν αἰδοτάτην,

κῆνα δὲ κύμασι πάντα κυλινδομένοισιν ὁμοῖα,
ἥς ἄλλα σὺν ποταμοῖς ἔδραμι πεπῆαμένοις·

Ἰωάννης βαρβυκάλλος ἐπὶ τῇ κῆτα·
καύσθη βιρυτῷ·

Ἀδ' ἐγὼ ἄτλα μὲν ἄπολις πόλις, ἅμμιγα νεκροῖς
ἐνναέταις κῆμαι ἁπαναποτμοτάτα·

ἤφαισός μ' ἐδάμασσε, μετὰ κλόνον ἐννοσιγῆν·
φῶν, ἀπὸ τοιαυτῆς κάλλεός ἡμὶ κόνις·

αἰὶ παρὰ σείχοντες, ἐμὴν συναχθήσατε μοῖραν·
σφίσατε βιρυτῷ δάμνα καὶ φθιμένα·

Τῷ αὐτῷ ἥς τὸ αὐτό·

Γ' τελέθ' Κύπρις πολίνοχος, ὄφρα νοήσῃ
ἐνδῖον ἡδῶλων πλὴν πρὶν ἔδος χαρίτων;

Τῷ αὐτῷ ἥς τὸ αὐτό·

Τύμβος ἀταρχύτων μερόπων πόλις, ἥς ὑπὸ τίφρην,
αἰβέροις πολλαὶ κῆμαι χιλιάδες·

γράφω ἐνδὸς κῆθ' ὑπερθε λίθου φίλα λήψανα φωτῶν·
βιρυτὸς γοεὶ κῆται ὑπὲρ δαπέδων·

Τῷ αὐτῷ ἥς τὸ αὐτό·

Ναυτίλο, μὴ σῆσθ' δρόμον ὁλοκάδος ἥνικ' ἐμοῖο,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

λαίφρα μὴ λύσῃς, χέρσον ὄρε' ἑλὶ μέγα.
 τύμβος ὅλη γενόμην· ἕτερον δ' ἔδω' ἀπενθέα χώρον
 δουπῆσαι κώπῃ, τῆος ἐπερχομένης.
 τὸτο Γοσφάωνι φίλον, ξενίοις τὲ θεοῖσι.
 χαίρεθ' ἀλιπλάνεες, χαίρεθ' ὀδοιπλάνεες.

Αντωνίῳ ἀρχῆς.

Ἡ πρὶν ἐγὼ Περσῆος ἀφ' ὀπίσθις ἀθερίοιο,
 ἢ πικρὸν ἰλιάδαις ἀστέρα θρεψαμένη,
 ἀπολίοισιν ἐναυλον ἐρυμάνοισιν ἀνῆμαι,
 τίσασα Γριάμυδάμοσιν ὀφείδ' ἴκασθαι.

Αδελφον.

Ἰλίοις πολὺν χεῖρ σέ με χρυσαντὶ νηῶ
 ὥς θέμις ἀτλάμων ἱλίου ἠ' αἰσάμην.
 ἀλλὰ σὺ με προλέλοιπας ἐλώριον· ἀντὶ δὲ μήν,
 πᾶσαν ἀπιδρέψω τήχεος ἀγλαΐν.
 ἄρμιον ἦν θνήσκον· ἔν βυκόλον· εἰ γὰρ ἄθεσμος
 ἔπλετο, τὰς πάρας ἢ ἀλὶ τι μάτοδε.

Εἰς Πονηροὺς.

Αδελφον.

Φασὶ παρσιμιακῶς καὶ μῦς δάκοι ἀνδρα πονηρόν.
 ἀλλὰ τὸ δ' ἔχ' ἔτ' ὦφί μὲ προσῆκελεγχν,
 ἀλλὰ δάκοι καὶ μῦς ἀταθῆς, καὶ ἀπράγμονας ἄδρας·
 ἔν δὲ χερκὸν δεδιώσ, δῆξεται ἔδ' ἐδράκων.

Γαλλαδαῖ.

Εἰ τὸς ἀνδροφόνος ἀνδράμονας ὄντας ὀρώμεν,
 ἔκ' πάνυ θαυμάζω· τὸ Διὸς ἐστ' ἔρασ·
 ἔν τ' ὅρ' γενήσαντα μεμισσηκῶς καὶ ἐκείνος,
 κτῆνεν αὖν, ὃ ὁ Κρόνος θνήσκ' ἐτύχανεν ὦν.
 ἀντὶ δὲ τὸ κτῆνα, σὺν ταῖς τιτῆσι κολλάεθαι.

Η' ιiii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Δέσιμον ὡς ληστὴν ἄς τὸ βάρβαρον ἐνός·

Ἀρχὴν·

Ὁ σφυλοκλοπὶς δὲ ἐκ τῶν μοῖρας αἰδῶ
ἴδρα με, μαστὶχ εἰς κλήματι φωριδίω·

Μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλὴν πεφικότα,
χρηστὸν λόγισι, πολέμιον δὲ τοῖς ῥόποις·

ΕΙΣ ΠΟΡΝΑΣ·

Γαλαδᾶ·

Τὴν Κίρην ἄφ' ἡμετέρας ἤρηνεν Ὀμηρος,
αὐτὸν ἄνδρῶν ποιεῖν ἢ σύλα, ἢ ἐλύμης,
τὴς αὐτῇ προσιόντας· ἐταῖρα δ' ἄσα πάντ' ἔργα,
τὴς δὲ λελασέντας πτωχοτάτους ἐποίη·
τῶν δ' ἀνθρώπων ἀποσυλῆσα σαλοισμῶν,
ἥ τ' ἀπὸ τῶν ἰδίων μηδὲν ἔχοντας ἔτι,
ἔρεφιν ἐνδον ἔχουσα, δίκην ἐὼν ἀλογίστων·
ἔμφρων δ' ὦν ὁδὸς αἰετῶν νεότητιτα φυγῶν,
ἔχέρμῃ, φύσεως δ' ἰδίᾳς ἐμφρονα λογισμὸν
ἔχε, ζητήσας φάρμακον ἀντίπαλον·

Σιμωνίδου·

Εὐφρῶ, καὶ Θαῖς, καὶ Βοίδιον, αἰ Διομήδεα
τραῖαι, ναυκληῆρων ὀλκάδες ἡμόσοροι,
ἄπιν, καὶ Κλεοφῶντα, καὶ ἀνταγόρη, ἐν ἐκείνῃ
κυμνὲς ναυηγῶν, ἤσαντες ἐξέβαλον·
ἀλλὰ σὺν αὐταῖς νηυσὶ, τὰ ληστρικὰ τῆς ἀφροδίτης
φύγετε· σφρήνων αἰδέσθ' ἔχθροτέρας·

Νικάρχ·

Τῇ μὲν γαστρί λαβῆσα Φιλαινίον, ἡλιοδώρην
θήλειαν τίνετ' αἶμα δ' ἀπὸ ταυτομάτου·

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

60.

τῷ δ' ἐπὶ θιγαῖν λυπημένον, ἐξ διαλήπης
ἡματι· καὶ τίητην ἄρσενά παῖδ' ἔφατο·
ἔτω βῆβαστος καταλύεται· εἰ γὰρ ἐκάσῃ
τέξεται ὡς αὐτὴ, τίς θεὸς ἐστὶ λόγος;

Επιγόνον.

Ἡ τοπάλα Λαῖς πάντων βέλους, ἡκέτι Λαῖς,
αἷ' ἐτέων φανερὴ πᾶσιν ἐγώνεμεσις·
ἢ μὰ Κύπριν· ὅδ' ἡ Κύπρις ἐστὶν ἐμοὶ ὅσον ὄρκος
γνώριμον· ὅδ' αὐτῇ Λαῖδι Λαῖς ἔτι.

Αδελλον.

Ἡ τοπρὶν αὐχίσασα πολυχρύσοις ἐπ' ἐρασάς,
ἡνέμεσιν δεινὴν ἄχι κύσασα θεὸν,
μίθια νῦν σπαθίοις πενιχροῖς πινίσματα κρή·
ὁφείτ' ἀσκηναῖον Κύπρις ἐλήϊσατο.

Σφάτῶνος.

Ἐστὶ δράκων τίς ἐφηβος, ἄνθρωπος· ἀλλὰ δράκων ὦν,
πῶς ἔς τὴν φώλην ἄλλον ὄφιν δέχεται;

Εἰς Ροταμοῦς.

Αντιφίλιν.

Λαβροπόδι χεῖμαρρε, τί δὴ τόσον ὦδε κορύνη,
πεξὸν ἀποκλήων ἵχνος ὀδοιπορίας;
ἢ μεθύς ὁμβροιο, καὶ ἔνυ μφαισι διαυγὲς
ναμαφέρης, θολεραῖς δ' ἡράνισ' ὀνεφέλαις;
ὅφομαι ἡελίω σε κεναν μένον, ὅς τις ἐλέγχῃ
καὶ γόνιμον ποταμὸν, καὶ νόθον οἶδεν ὕδωρ.

Αδελλον.

Λάρτακα παρ' ὧν ἔτι λήφανα κοιμίζεσαν,
νεκρῶν χεῖμαρρῶ πάντ' ἴδε συρομένην,
καὶ μιν ἄχος τόλμης ἐπλήσατο· χεῖμα δ' ἀναιδὲς

ΤΩΝ ΕΙΣΕΠΤΑ

ἔσέθορεν· πικρὴν δ' ἦλθ' ἐπὶ συμμαχίην·
 ὅσα μὲν γὰρ ἔσωσεν ἀφ' ὕδατος ἀντὶ δέ τ' αὖτ' αὖ,
 αὐτὸς δ' ἔβλοσεν ἡλίου χάματος ἑφ' ἄνετο·

Αἰθλόν·

Ἰμερὸς ἀλφειῆ, Διὸς σεφανηφόρον ὕδωρ,
 ὃς διὰ πιασίων πεδίων κεκόνι μένος ἔρπης,
 ἡσύχιος τοπρῶτον· ἐπὶ δ' αὖ τόντον ἵηται,
 ὃς αὖ μετ' ἡτοιο πεσὼν ὑπὲρ κυμαθλάσσης,
 νυμφίος αὐτοκέλευθος ἑὼν ὀχετιγὸς ἑρώτων,
 ὅς σικελὴν ἀρέθουσαν ἐπέλαυ' ὕψος ἀνείτης·
 ἦ δέ σε κειμηῶτα, καὶ ἀσπ' μαίνοντα λαβῶσα,
 φῦκος ἀποσμήξασα, καὶ ἀνθεὰ πικρὰ θαλάσσης,
 χήλια καὶ σωματέασι συνήρμωσεν· οἷα δέ νύ μιν
 νυμφίον ἀμφιχυθῶσα περίπλοκον ἦδ' εἴδεσθ' ἄμω,
 καὶ μενον ἐν κόλποισιν ὀλύμπιον ἀνασεν ὕδωρ·
 καὶ φονίη ῥαθάμιγγι λιβάς κατεκίρνατο τηγνῆ·
 ἦ δέ συρακοσίης ἐτί σοι μέλεν ἡμέρος αὖτις,
 πορφυρέη δ' ἀνέκοπτες ὕδωρ πεπιεσμένον αἰδοῖ,
 φθόγγος καὶ πόντον ὁ μῦ, καὶ λέκ' ῥα μιγνῆται·
 πολλάκι δ' ἀνδάνων ὀάρων βεβημένος ὀρμή,
 αὐτὸν δ' ἐφιλότητα χυτῆς ἀλόχοιο περήσας,
 ἐστὶ κ' ἄχραντον ὀρῶν ἀρεθίσιον ὕδωρ·
 ἦ δέ σε παπῶνυσα πελωριάδος κατὰ πέρις,
 δάφνυσι κυμαίνοντα, καὶ τοικτεῖρ' αὖ καὶ αὐτὴ
 εὐφροδ' ἀρέθουσα, φίλος ἀνέκ' ὅπτετο μαξίς,
 καὶ δρόσος οἷα ῥόδοισιν ἐτήκετο· μυρομένω δέ
 πιασίων ποτὰ μῦ σικελὴ προσεμύρετο τηγνῆ·
 ἦ δέ δίκην ἔλαβ' ἐπ' ἀνδερμεία φόνιος ἀνὴρ,
 ἑλλάδος ἀμῶν ἀτάμων ἐσέχον· ὥς τε, πολλὰ
 ἡρώων ἀλοχοὶ μινυῖα τέκνα τέκ' ἔσσαι,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

μαφιδίως ὠδῖνας ἀνελάσαντο γυναῖκες.

Διοσκυρίδης.

Αὐτὸν ἀριστὰ γόρεω, καὶ κτήματα, μυρίος ἄρθας

νῆλε, μετ' ἡμάης ἐξεφόρησας ὁδῷ.

αὐτὸς δ' οἰκίης ὀγέρων ἐπενήξατο βώλῃς

ναυηγός, πάσης ἐλπίδος ὀλυνμένης,

ζήτηνος ἡμίθραυστον ἐπαύλιον· ὧ πολὺς ἦ πάσ

μόχλος ἐμὸς, πολὺς τ' ἔργα περὶ αὐτὰ χερός,

ἔδωρ πᾶν ἐγένεσθε· καὶ δὲ γλυκὺ τὸ το γεωργόις

κῦμ', ἐπ' ἀριστὰ γόρην ἔδρα με πικρότατον.

Νέστωρος.

Ἄβροχον ἐν πελάγει δι' ὕδατος ἔπλεεν ὕδωρ.

ΕΙΣ ΓΤΩΧΟΥΣ.

Φιλίππου.

Αἰμὸν οἷον ἄπα μνομένη πολὺν γῆρας

Νικῶ, σὺν κῦραις ἡερολόγῃ σάχυνος.

ᾠλετο δ' ἐκ θαλάσσης· τῇ δ' ἐκ καλᾶ μιν συνέριδοι

ῆσαν πῦρ, καὶ ἦν ἄξυλον ἐκ σαχύνων.

μὴν μέσσα Διὶ μήτηρ, ἀπὸ χθονὸς ἢ βροτὸν ἔσας,

κῦραι τοῖς γάμῃσιν ἀσέρμασιν ἡμφίεσαν.

Γαλααδά.

Μηδέποτε ξήσας ὁ πένης βροτὸς, ἔδ' ἀποθνήσκει.

καὶ ξὴν ἰδὲ δοκέων, ὡς νέκυς ἦν ὁ τάλας.

αἱ δὲ τύχας μεγάλας, καὶ χρήματα πολλὰ λαχόντες,

ἔτοιγον θάνατον πῶσιν ἐχούσι βίῃ.

Αἰθλῶν.

Εἰ κρίσις δὲ καὶ πάτω, καὶ τάνταλος, ἔδ' ἐν ἀπιστῷ,

τῇ πατρίᾳ μελιτῶν πᾶν ἔκ' ἡν κόλασιν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αθιλον·

Οὗτος ὁ μηδὲν, ὀλίγος, οὐκ ἄριστος, ὅς τοι ὁράται;
ἔστι τίνος ψυχῆς κύριος ἀνοφίης;

Αδίαστον·

Χρήματα καὶ πόρναις παραγίγνεται, ὅν' ἀλεξίζω.
μισῶ τω μετὰ λασ χρυσὸς ὁ πορνοφίλας.

ΕΙΣ ΣΙΩΓΗΝ.

Γαλλαδᾶ·

Ἡ μεγάλη παίδουσις ἐν ἀνθρώποισι, σιωπῇ.
μάρτυρα Γυθαγόραν, ἣν σοφὸν αὐτὴν ἔχω.
ὅς λαλῆν ἡδῶς, ἑτέρως ἐδίδασκε σιωπᾶν,
φάρμακον ἡσυχίης ἐγκρατὲς ἀνδράμενος.

Τῷ αὐτῷ·

Γᾶς τις ἀπάιδωτος, φρονιμώτατός ἐστι σιωπῶν,
ἣν λόγον ἐγκύπτων ὡς πάθος ἀχρότατον.

ΕΙΣ ΣΟΦΙΑΝ.

Κριναζόρη·

Αχρί τῷ ὧ δῆλαε κεναῖς ἐπὶ ἐλπίσι θυμὸν
πωτηθῆς ψυχῶν ἀνοστάτων νεφῶν;
ἄλλοις ἄλλ' ἐπ' ὄνθρα διαγράψας ἀφέναιοι.
κτιτῶν γὰρ θνητοῖς ἔδεν αὐτόματον.
μυσέων αὖ ἐπὶ δῶρα μετέρχου· ταῦτα δ' ἀμυνδρὰ
ἡδῶλα ψυχῆς, ἡλε μάτοισι μέβες.

Ἀπολλωνίδης·

Ἀἴλιος αὐσονίων ὑπατον κλέος, εἶπεν ἀθρήσας
ἀρώταν, ἀσάρτης χαῖρε φέρισον ὕδωρ.
μυσάων δ' ἐπὶ χθρὰ βαλὼν πολίῃσιν βίβλω,
ἡδὲν ὑπὲρ κορυφῆς σύμβολον ἀμαθίης,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

αἰΐας, μιμηλὸν βίον τε πῆρὸν ἐν σκιερῶσιν
 ἀγκιστρὰς παμφώνων μέλτον ἀπὸ σμάτων.
 ὠρμήθη δ' ἐπὶ ταῖσδε· τί δ' ὕψηλως ὁ μόχθος,
 εἰ καὶ πῆν ἀποθῆ γάρυος ἢ μετέρις;

Νέστωρ.

Τί πῆ με θρυλήσαντες, ἐμὴν ἀπεπαύσατ' αἰοδῆν;
 ἢ πῶς, ἢ πῶς ἐδάμ, καὶ αἰοδὸς, ἀφ' ἧν.
 ἦν δέ τις ἰπποδῆν δεδωῶς, ἐθέλησιν ἀφ' ἧν,
 ἀμφοτέρων ἡμαρτε, καὶ ἰπποσύνης, καὶ αἰοδῆς.

Ραῦλα σιλεντιάρια.

Οὐδ' ἔην χαρίεσσαν ἔχουσιν, ἀλλὰ τὸ ρίψαι
 φροντίδας ἐκ σέρνων τὰς πολιεκρατάφους.
 πλῆστον ἔχον ἐθέλω τὸν ἐπάρμιον· ἡ δὲ περιανὴ
 θυμὸν ἀφ' ἐπὶ χρυσομανῆς μελέτη.
 ἐνθεν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρξίονα πολλάκι δῆς
 καὶ πένιν πλῆστα, καὶ θάνατον βίον τε.
 ταῦτα σὺ γιγνώσκων, κραδίης ἴθυγε κελύδης,
 ἥς μίαν ἡσυχίαν ἐλπίδα, πῶς σοφίην.

Εἰς πῶ φιλόσοφον ὑπατίαν.

Οταν βλέπω σε, προσκυνῶ, καὶ τὸς λόγους,
 τῆς παρθένου τὸν οἶκον ἀσπῶν βλέπων.
 ἥς ὕψος γάρ ἐστι σὺ τὰ πράγματα
 ὑπατία σε μνή, τῶν λόγων αὐμορφία,
 ἀχραντὸν ἄστρον τῆς σοφῆς παιδείας.

Εἰς σύγκρισιν.

Αἰολον.

Εἰ κύκλῳ δύναται κόρυδος παραπλήσιον ἄδην,
 τοιμῶν δ' ἐρίσαι σκῶτες ἀηδονίσιν,
 ἢ κόκκυξ τί πῶς ἐρεῖ λιγυρώτερος εἶναι,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ἰσα ποίην καὶ ἐγὼ Παλλὰδιω δύναμαι·

ΕΙΣ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΝ,

Αντιπαῖρ· θε Παλλῶ·

Αντιγένης ὁ γελῶς ἔπος ποτὲ τότο θυγατρὶ
ἔπεν, ὅτ' ἦν ἡδὴ νάμινος ἔς αἶδην,
παρθένη, καλλιπάρης, κόρη δ' ἐμὴ, ἵχε συνερῶν
ἡλακάτην, ἀρκούντι μα πένιτι βίῳ·
ἦν δ' ἵκη δὲ ὑμέναιον, ἀχαιῖδος ἡθια μὴ ῥός
χρηστὰ φύλακε, πόσῃ προῖκε βεβαιοτάτην·

Αἰδολον·

Σωφροσύνη, καὶ ἔρως, κατ' ἐναντίον ἀμύλοισιν
ἐλθόντες, ψυχὰς ὤλεσαν ἀμφοτέροι·
Φαίδρην μὲν κτῆνεν πυρόεος πόθος ἱππολύτοιο,
ἱππολύτον δ' αἶνὴ πέφνε σωφροσύνη·

Παλλὰδᾶ·

Νηδὺν ἀνάχυντον σβαροῖς ἡχυνά λοχισμοῖς,
σωφροσύνη κολάσας ἔντερον ἀργαλέον·
ἔγῳ ἔχω τὸν νῦν ἐπικῆμένον ὑφ' ὀβριγαστοῦς,
πῶς μὴ νικήσω πῶν ὑποτάσσομένην;

Τῷ αὐτῷ·

Οὐδὲν σωφροσύνης τεκμήριον ἐστὶ πρόδηλον·
τοῖς ἐμπαρομένοισι ἀνδράσι ταῦτα λέγω·
ἔτε ῥ' δύσμορφον πάντως ἀνύποπτον ὑπάρχει,
ἔτ' ἀκολασαίνην πᾶσα πέφυκε κελή·
καὶ γάρ τις διὰ πῶν ὥραν τοῖς πολλὰ διδύσει
ἔχ' ἔπεται· πολλὰς δ' ὅτε γυναῖκας ἰδῇ,
ἔχ' ἡ καλὰς πῶν ὄφιν, ὁ πλεονέμενος ἀκορέτως,
καὶ τοῖς χρησαμένοις πολλὰ χαρίζομένους·
ἔμ' ἔτις συνάγῃ τὰς ὀφρῦδας, ὅδε γελῶσα

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

φαίνεται, ὁφθῆναι τ' ἀνδράσιν ἐκρίπεται.
 σωφροσύνης ῥόπος ὅτος ἐχέγκμος· ἀλλὰ τις ὄροι
 μαχλάδα μὲν κρύβδην πῦν πάνυ σεμνοτάτην·
 τὰς δ' ἱλαράς, καὶ πᾶσι φίλανθρώπως προσίσσας,
 σώφρονας, ἢ σώφρων ὅτι γυνή τις ὅλως.
 Τῷ αὐτῷ.

Γαστέρα μισήσῃ θεὸς, καὶ βρώματα γαστρός·
 εἵνεκεν γὰρ τούτων σωφροσύνη λύεται.
 Ἀγαθὸν.

Καλὸν μὲν συζῆδον ἔχεν νόον ἢ δ' ἄρ' ἀνάγκη,
 ἀρσενικὴ φιλότις μήποτε σὲ κλονέοι.
 θηλυτέρᾳ φιλέῃν ὀλίγον καὶ κόν, ὅνεκεν κήναις
 κυπριδίς δ' ἄρως πότνα δέδωκε φύσιν·
 δέρεκε τῶν ἀλόγων ζώων γένος· ὅ γὰρ ἐκ γυν
 φύσιν ἀτιμὰς ἢ θεῶν μιᾶς συζυγίης.
 ἄρσενι γὰρ θήλῃα συνάπτεται· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἄνδρες, ὅς ἀλλήλους ξηρόν ἄγασι γάμον.

ΕΙΣ ΤΙΜΗΝ.

Γαλαξία.

Ἐκλήθην παρὰ σὺν τῷ ῥήτορος· ἢ δ' ἀπελήφθην,
 πῦν τιμὴν ἀπέχω, καὶ πλεον ἢ μὴ φίλος.
 ὅδ' ἔρ' ἢ φύχ' ἢ φασὶν κρίνσας γένηθαι,
 ἀμὰ μόνον τιμῇς αἰδομένη, ῥέφεται.
 Τῷ αὐτῷ.

Πολλὰ κίς ἐξέστησά τήν φιλοτινὰ, καὶ ὕβριν,
 καὶ πολὺ καφωτέρην σὴν φιλοτινὰ μαθών·
 λοιδορίην δὲ ῥέπυσαν, ἐχωρίσθη φιλοτινός,
 μηκέτι βασιλῶν ὕβριν ἀτιμολάτην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ
ΕΙΣ ΤΥΧΗΝ.

Αδελον.

Ἐλπίς, καὶ σὺ τύχη, μέγα χαίρετε· ὅν τι μὲν ἄνθρωπον·
ἔδεν ἐμοὶ, χύμιν· παῖξετε τὸς μετ' ἐμέ.

Λακκιανῷ.

Ἀγρὸς ἀχαι μενίδου γένοντο ποτὲ, νῦν δὲ Μενίππῃ·
καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου, βήσομαι ἄς ἕτερον·
καὶ γὰρ ἐκ γένος ἔχον με πότ' ὤφετο, καὶ πάλιν ὅτος
αἰεταί· ἢ μὴ δ' ὅλως ἔδενός, ἀλλὰ τύχης.

Αδελον.

Αἶθε πατήρ μ' ἐδίδαξε δασύριζα μῆλα νομάειν,
ὥσκειν ὑπὸ πτελέσσι καθήμενος, ἢ ὑπὸ πέτραις,
συρίσδων καὶ λάμοισιν, ἐμὰς τέρπεσκον ἀνίας·
περίδες φάγωμεν ἔκτι μένην πόλιν ἄλλην·
πατρίδα μασεύσωμεν· ἀπαγγελέω δ' ἄρα πᾶσιν,
ὥς ὁλοοὶ κηφῆνες ἐδηλήσαντο μελίανδρ.

Γαλλαδῷ.

Τύχη καὶ πηλὸν σά πάντα τὸν βίον,
ἀσυνκέραιον πλὴν φύσιν κειτημένην,
καὶ συνηκῶσα, καὶ μεταντλῶσα πάλιν,
αὐτὴ κάπηλός ἐστι νῦν ἡθεῖα,
τέχνην λαχῶσα τῶν ῥόπων ἐπαξίαν.

Τῷ αὐτῷ.

Ἀνεγράψισαν ὡς ὁρῶ τὰ πράγματα·
καὶ πλὴν τύχην νῦν δυστυχῶσαι ᾔδομεν.

Τῷ αὐτῷ.

Καὶ σὺ τύχη δέσποινα τύχην ἀτυχὴ πόθεν ἔχεις;
ἢ παρέχουσα τύχῳ, πῶς ἀτυχὴς γέγονας;
μάνθανε καὶ σὺ φέρην τὰ σὰ ῥύματα· καὶ σὺ διδάσκου
τὰς

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

τὰς ἀτυχῆς πλώτης, ἀς παρέχης ἑτέροις.

Τὸ αὐτὸ.

Καὶ σὺ τύχῃ λοιπὸν μεταβαλλομένη, καταπαίξῃ,
μὴ δὲ τύχῃς τῆς σῆς ὕστατα φροσάμενι.
ἢ πρὶν νηὶν ἔχουσα, καὶ πηλοῦν μετὰ γῆρας,
θερμόδοτις μερόπων νῦν ἀναφανομένη.
νῦν ὁσίως σέκε καὶ σὺ τὸν πάθος ἄστατε δαίμον,
πλὴν σὴν ὡς μερόπων νῦν μετάρυσσά τυχιν.

Απολλωνίδε.

Ἀγγελίης ἤκυσεν ἀνώϊστου Μελίτινα,
ἤϊα σὺν φόρτῳ κύματι κυπρόμενον.
ἠϊόσιν δ' ἐπικέλευσαν ἀλὶ κλυτὸν δέμισ' ἄλλα,
δύσμορος, οἰκίης σύμβολον ᾗ δὲ τύχῃς.
ἤϊα δ' ὡς ἔσειλε. Δίῳ δ' ἐπὶ νηὶς ἀβραύσου
ἤλυθιν ἀνδρῶν σῶος ἀπ' ἐμπορίης.
μητέρες ὡς ἀνίσχ' μοίρης λάχον· ἡμῶν, ἄελπτον
ζωὸν ἔχῃ, κῆνῃ δ' ὀφείτῃ ἐδένεκιν.

Ἀγαθὴν.

Τριπύστις μογέσκειν ἐπ' ἰχθυόσι· τὸν δ' ἐσιδῶσα
ὀκτέανος κῆρυ, θυμὸν ἔκαμνε πόθῳ.
καὶ μιν θῆκε σύνκνον· ὃ δ' ἐν βιότοιο πενιχρῷ
δέξατο παντοίης ὀκνον ἀγνορίης.
ἢ δὲ τύχῃ γελώσῃ, παρίστατο· καὶ ποτὶ Κύπριν
ἔτεος ἔτος ἀγὼν, αἷ' ἐμός ἐστιν ἔφῃ.
Εἰς ἄρχοντα ἀνάξιον τῆς τοιαύτης

προαγωγῆς.

Οὐκ ἐλέυσσά τυχί σε προήγαγεν, αἷ' ἵνα δέξῃ
ὡς ὅτι καὶ μέχρ' ἅπαντα ποῖν δύναται.

Λυκίαν.

Μὴ πᾶν φίλος ᾗ θνητοῖς, φίλος ᾗ μακάρεσσιν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καί σου ῥηϊδίως ἔκλυον ἀξιαμένα·
 ἀν' πῆλσιν, ὅδ' ἔτι σοι φίλος· ἀλλ' ἅμα πάντα
 ἔχθρα, τύχης τὲ ῥοπαῖς συµμεταβλλόμενα·

Γαλλαθαῖ·

Εὖ γε λείων, ἅν καὶ ρὸν ἔφης θεὸν εὖ γε Μένανδρε,
 ὥς ἀνὴρ μισῶν, καὶ χαρίτων ῥόφιμος·
 πολλάκι γὰρ τὸ σφόδρα μεριμνηθέντος ἄμεινον
 προσπείσῃ ἀναιδώς, εὖ γέ τι ταῦτόμαχον·

Τῷ αὐτῷ·

Οὐ λόγον, ἔννομον οἶδε τύχη· μερόπων δὲ τυραννί,
 τοῖς ἰδίοις ἀλόγως ῥύμασι συρομένη·
 μᾶλλον τοῖς ἀδίκοις ῥέπῃ· μισεῖ δὲ δίκαις,
 ὥς ἐπιδηνυμένη πῶν ἀλογον δύναιμι·

Αγαθὴν χολαστικὴν ἔς ἄρχοντα ἀποπεσόντα·

Ἡ ῥά γε πῶν φρύαγμα τὸ πηλίκον; οἱ δὲ περιαιοί,
 πῇ ἔβαν ἐξαίφνης ἀρχίποροι κόλακός;
 νῦν γὰρ ἐκὰς πόλιος φυγὰς ὤχεο· τοῖς πρότερον δὲ
 οἱ κ' ῥοῖς πῶν κατὰ σὺν ψῆφον ἔδωκε τύχη·
 πολλή σοι κλυτοεργὲ τύχη χάρις, ἔνεχ' ὁμοίως
 πάντασ' αἰὲ παύσης, καὶ σέ τι τερπόμεθα·

Τῷ αὐτῷ·

Εὖ τέ τις ἐκ πενίης πλῆτε τύχοι, ἡ δὲ καὶ ἀρχῆς,
 ἔκ' ἔτι γινώσκει τίς πέλετο πρότερον·
 πῶν ποτὲ γὰρ φιλίην ἀπαναίνεται· ἀφρονέων δὲ,
 τέρψιν ὀλιθηρῆς ἔδεδάκηκε τύχης·
 ἥς ποτε γὰρ πτωχὸς τελαπῆριος· ἔκ' ἐθέλης δὲ
 αὐτίξων ἀκόλως, νῦν ἑτέροις παρέχων·
 πάντα φίλος μερόπεσι παρέρχεται· ἡ δ' ἀπιθήσης
 ἔμπαλιν αὐτίξων, μάρτυρα σαυτὸν ἔχοις·

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

Παλλάδα.

Γαῖνιόν ἐστὶ τύχης μερόπων βίος, οἷόν ῥ' ὅς αἰήτης,
πλὺτ' καὶ πένις μελόβις ῥεμβόμενος.
καὶ τὸς μὲν, κατὰ γὰρ, πάλιν σφαιρηδὸν ἀγέρῃ.
τὸς δ' ἀπὸ τῶν νεφελῶν, ὅς αἰδὴν κατὰ γ.

Τῷ αὐτῷ.

Ἀν μὴ γελῶμεν ἄνβιον τὴν δραπετήν,
τύχην τε πόρνης ῥούμασιν κινυμένην,
ἴδνῃν ἐαυτοῖς προξενῶμεν πάντοτε,
ἀναξίους ὀρώντες ἀντυχέρεας.

Ἀδελφον.

Ολβιον ἀνθρώποισιν ἐχθρὰς ἀμβροτος αἰὼν
σῆσιν ὕπ' ἐννεσίαις ἀνενέτ' ῥα τύχῃ.
νόματι γὰρ σὺ πάντα φέρῃ κλέος, ὥ ποτε χερσὶ
δεξιτερῇ παρέχῃς αὐχένα θεσπέσιον.
τῷ τ' καὶ βασιλῆες ἀμύμονες ἀρμόζονται,
καὶ λογίων ἀέλης ἀμβροτοὶ ἦνέ μόνες.

Ἀδελφον.

Οταν λογισμοῖς καταμάθω τὰ πράγματα,
καὶ τὰς ἀκέρους τῆ βίης μεταστροφάς,
καὶ ῥ' αὖ μ' ἀπίστον τῆς ἀνωμάλου τύχης,
πῶς τὸς πένιτας πλοῦσις ἐργάζεται,
καὶ τὸς ἔχοντας χρημάτων ἀποσερῇ,
τότε κατ' ἐμαυτὸν τῇ πλάνη σινοτὺ μένος,
μισῶ τὰ πάντα, τῆς ἀδελφίστης χάριν.
οἷόν ῥ' ὅπως περιγένηται τῆς τύχης,
τῆς ἐξ ἀδελφῆ τῷ βίῳ φανεραμένης,
πόρνης γυναικὸς τὸς ῥ' ὅπως κεντημένης.

Λυκικῷ.

Θεῷ μὲν ἐκτός, ὅδεῖς ἀντυχῇ βροτός.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Αδελον.

Φῶτ' ὅτ' ἄνθρωποι ὡς ἀνῶμαλοι τύχαι.
οἱ μὲν, γὰρ ὅτ' ἀπράπησι τοῖς δὲ, συμφοραὶ
σκληραὶ πάρεσιν, ὅτ' ἐβῶσι πρὸς θεούς.

Αδελον.

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, καὶ ἡ παράδοξα.
τὸς μικρὸς ἀνάγκη, τὸς μεγάλους κατὰ γῆ.
καὶ σὺ πῶς ὄφρ' ἔν, καὶ τὸν τύπον καταπαύσῃ,
καὶ ποταμὸς χρυσὸν ἀματά σοι παρέχῃ.
ὅτ' ἄρ' ὄν, ὅτ' ἀλλάχιν ἀνεμος ποτὲ, τὰς δὲ μεγίστας
ἡ δ' ὄν, ἡ πλάττει, οἷδε χαμαὶ κατὰ γῆν.

ΕΙΣ ΥΠΕΡΟΥΙΑΝ.

Αδελον.

Ἠλλαντ' ἐξ ἀπίνης Κορνήλιος, ὅτ' ἐπὶ λιτῷ
τέρπεται ἡ μετέρω μεσοχρῆ βίωτῷ.
ἐφ' ὅτ' αἰωρεῖται ἀπ' ἐλπίδος, ὅτ' ἐπὶ δ' ἡμῶς
οἱ πάρος, ὅτ' ἐτέρης ἐλπίδος ἐκκρέμαται.
ἡ μὲν φυχὴ, πεπαλαίσμεθα. μὴ δὲ βιάσθαι.
ἡ δ' ἐδαφος τέχνης καὶ μεθ' ὅτ' ἀρ' ὄν.

Γαλαδῶ.

Ἀν μὴ μὲν ἀνθρώπου λάβῃς ὁ πατήρ σε τί ποιῶν
ἐσθ' ὅτ' ἀπ' αὐτοῦ τῆς μεγαλοφροσύνης.
ὅτ' ὁ Πλάτων σοι τύπον ὀνείρων ἐνέφυσεν,
ἀθάνατον σε λέγων, καὶ φυχὴν ὀνείρων.
ἐκ πηλῶ γέροντος, τί φρονέας μέγα; τὸ τοιοῦτον
ἡ δ' ὅτ' ἀν' τις κοσμῶν πλάσματι σε μνοτέρῳ.
ἡ δ' ὅτ' ἀν' τις κοσμῶν πλάσματι σε μνοτέρῳ.
λαγνείας γέροντος, καὶ μιᾶς ὀνείρων.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

66.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡ ἑρα λεπτάλεον μυκηθρόθεν ἀμπνέοντες,
ζώομεν, ἡελίε λαμπάδα δερκόμενοι,
πάντες, ὅσοι ξῶμεν κατὰ πνύον. ὄρνατα δ' ἐσμὲν,
αὔραις ζωογόνοισ πνύματα διεχόμενοι.
ἃ δέ τις ἐν ὀλίγῃ παλάμῃ σφίγγειν αὐτὴν,
ψυχὴν συλήσας, ἢς αἰδὼν κατὰ γῆ.
ἔτῳς ἔδιν' ὄντες, ἀννορίῃ φερόμεθα,
πνοῆς ἐξ ὀλίγης ἡέρα βοσκόμενοι.

Εἰς Φημὴν.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ θεὸς ἡ φήμη, κεχολωμένη δὲ καὶ αὐτὴ
ἐλλήσι, σφαλεροῖς ἐξαπατῶσα λόγοις.
φήμη δ' ἀντιπαλὴς, ἀναφαίνεται αὐτὸς ἀληθής.
πολλάκι καὶ φήμην ἐφάσιν ἡ ταχυτής.

Εἰς Φθόνον.

Τῷ αὐτοῦ.

Ὁ φθόνος οἰκτιρμῇ κατὰ Γίνδαχρόν ἐστιν ἀμύνων.
οἱ βασκαίνόμενοι, λαμπρόν ἔχουσι βίον.
τὸς δὲ λίαν ἀτυχεῖς, οἰκτίζομεν. ἀλλὰ τίς ἔστιν
μήτ' ἄνδ' ἀνδράων, μήτ' ἐλεεινὸς ἐγώ.
ἡ μεσότης γὰρ ἄριστον. ἐπὶ τὰ μὲν ἄκρα πέφυκε
κινδύνους ἐπάγειν, ἔλαττα δ' ὕβριν ἔχει.

Τῷ αὐτῷ.

Ὡς τῆς μεγίστης τῆς φθόνου πονηρίας.
τὸν ἀτυχὴ μισῇ τις, ἀνθεὸς φιλεῖ.
ἔτῳς ἀνόντοι τῷ φθόνῳ πλανώμεθα.
ἔτῳς ἐτόιμῳς μωρία δαλνόμεν.

Γ' ιγ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ἕλληνες ἐσμεν ἄνδρες ἑσποδωμένοι,
νεκρῶν ἔχοντες ἐλπίδας τεθαρμμένους.
ἀνεσράφη γὰρ πάντα νῦν τὰ πράγματα.

Τὸ αὐτὸ.

Ὅταν συῆ τις ἄνδρα, ἄν, θεὸς φιλεῖ,
ἔστος μέγιστον μωρίαν κατείσας.
φανερῶς γὰρ αὐτῷ τῷ θεῷ κορύσσεται,
χάλεον μέγιστον ἐκ φθόνου δεδιγμένος.
δεῖ γὰρ φιλεῖν ἐκείνον, ὃν θεὸς φιλεῖ.

Ἀρίστωνος, ἢ Ἑρμιόδωρος.

Γριόμενα κάλλιψαν μῆδεος ἧτ' ἐπὶ ποδῶν,
θυμοβόρην ἄλυσεν ἔχοντα νόον,
ἄρσεν πυρ' ἔτεκε ῥοία Διὶ· τοιγὰρ ἐγὼ πῦρ
πέμψω ἐπὶ ῥοίαν πῆμα φέροντα Γάρην.
ἦξεν δ' ἱλιάδων ἐκ αἰὲτος, αἷς ἐπὶ θοίναις
ῥῦπες, ὅταν δαναοὶ σκύλα φέρωσι πόγων.

Ἀθηνῶν.

Ὁ φθόνος δὲ κάκιστον· ἔχει δέ τι καλὸν ἐν αὐτῷ.
τήν γὰρ φθονερῶν ὀμματα, καὶ κραδίην.

Ἀθηνῶν.

Ὁ φθόνος αὐτὸς ἐαυτὸν ἐοῖς βελέει δαμάει.

ΕΙΣ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΥΣ.

Γλάτωνος· οἰδὲ, Ἀντιπάφης.

Χρυσὸν ἀνὴρ, ὁ μὲν, ἄνρεν, ὃ δ' ὤλεσεν· ὦν ὁ μὲν ἄνρῶν,
ρίψεν· ὃ δ' ἔχ' ἄνρῶν, λυγρὸν ἔθηκε βρόχον.

Στατυλλίῳ φλάκκῳ.

Χρυσὸν ἀνὴρ ἄνρῶν, ἔλιπε βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
ὃν λίπεν ἔχ' ἄνρῶν, ἦψεν ὃν ἄνρε βρόχον.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

Αδελον.

Τέρπεδανξέομενος πῦρ σὺν φρένα· τοῖς δὲ δανξάϊς
κάλλιπε πῦρ ψῆφον δάκτυλικα μυσδύνω.

ΕΙΣ ΦΙΛΙΑΝ. Αδελον.

Κιανῶ μὲν Διόνυσος ἀγάλλεται, ἀγίδι δὲ Ζεὺς,
οἰνάεται ξένοις, ἡ δὲ πόλις ναέταις.

Αδελον.

Θησαυρὸς μέγας ἔς' ἀγαθὸς φίλος ἡλίοδωρε,
τῷ καὶ τηρῆσαι τότον ἐπισαμένω.

Αδελον.

Μήποτε ἄν παρεόντα παρὲς φίλον, ἄλλον ἐράνα,
δηλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πηθόμενος.

Τίνος ἀνὴρ τοι λόγος Φιλήμων δὲ

Εὐριπίδην.

Εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηότες
ἀέθουσιν ἔχον ἄνδρες, ὥς φασίν τινες,
ἀπηγξάμην ἂν, ὥστ' ἰδῆν Εὐριπίδην.

Αδελον.

Γνήσιός ἐμι φίλος· καὶ τὸν φίλον, ὥς φίλον οἶδα.
τὸς δὲ κακὸς, διόλκ' πάντας ἀποσρέφομαι.
ἔδενά θωπέω πρὸς ὑπόκρισιν· ὅς δ' ἄρα τι μῶ,
τύχης ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

Αδελον.

Πρᾶγμα μὲν ἐστ' ὁ φίλος πάντῃ δύσκολον· ἥσ' δὲ πολλοί,
καὶ χεδὸν οἱ πάντες, μέχρι προσηγορίᾳ.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Εἰς ἐμπεδοκλῆν.

Ἦδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμεν κῆρός τε, κόρη τε,

Ι iii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΓΑ

θάμνος τ', οἰωνός τε, καὶ ἐξ ἁλὸς ἔμπυρος ἰχθύς.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ω φίλοι, οἱ μέγα ἄπυ κατὰ ξανθοῦ ἀκράγατος
ναίετ' αὖν ἄκρα πόλιος, ἀγαθῶν μελεδήμονες ἔρζων,
χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς ἄμβροτος, ὃν ἔτι θνητὸς,
πωλῶμαι μετὰ πᾶσι τετιμένος ὥς περ ἴοικε,
ταυνίαις τὲ περίεπλος, εἰσιφίσιν τε θαλάγαις.

Εἰς Ἀντιόχειαν.

Μῆτιν ἐπιτησιοτεῶ· ἐνὶ κατθεσθιμῶ,
ὄφρα κεν ἰσαφίκοι καὶ ἔραινις κενεῶν ἄσ,
φυγὴν ὑφικέλευθον ἐλαφρίξων ἀπὸ γαίης·

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὁ σκεν ἐπικτήτοιο σοφὴν τέλεσσε μενοινῆν,
μαθιάς, βίοτοιο γαληνῶων ἐνὶ πάντῳ,
καὶ μετὰ ναιτιλίην βιοτήσιον ἡσαφικάνης,
ἔρανίν ἀφίδα, καὶ ἄσερίν περιωπίν·

Εἰς Μαρίνον.

Καὶ τὸ δὲ σῆς ξαθέης κεφαλῆς περιώσιον ἔργον
 Γρόκλε μάκαρ, πάντων βρέτας ἔμπνοον, ὅτι Μαρῖνον
 ἀθανάτων, μερόπεσι βοηθόον ἄσεβέσιν,
 ἀντὶ τῆς ἱερῆς κεφαλῆς ψυχασόον ἄλλερ
 κάλλιπες, ὅς βιοτῇ ἐδορεπία σφοδρῶν
 γράφε τάδ' ἔωσ μένοις μνημῆτα σῶν ἀρετῶν.

Εἰς Πλάτωνα· Ἀθῆλον·

Ατθίδος ἀγλαῶς σῶμα φέρτατον, ὃ σέο μῆξον
φθέγμα πανελλήνων πᾶσα κέκυθε πόλις·
πρῶτος δ' ἤσ τε θεὸν, καὶ δὲ ἑρανὸν ὁμμα τανύακτο
θῆε Γλάτων, ἦθη, καὶ βίον ἠντάσας,
σωκρατικῷ σάμιον κεράσας· χρητῆρι φρόνημα,

κάλιστον σε μῆς σῆμα διχασσίης.

Ἀποφθέγματα τῶν ἐπὶ σοφῶν.

Ἐπὶ σοφῶν ἐρέω κατ' ἔπος πόλιν, ἥνομα, φωνήν.

μέτρον μὲν Κλεόβουλος ὁ λίνδιος ἔπειν ἄριστον.

Χίλων δ' ἐν κοίλῃ λακεδαίμονι, γνῶθι σεαυτόν.

ὃς δὲ πόρινθον ἔναιε, χόλος κρατέειν Περὶ ἀνδρός.

Πιθακὸς δ' ἐν δένδρῳ, ὃς ἐν γένος ἐκ μιτυλήνης.

τέρμα δ' ὄραν βίοτοιο, Σόλων ἱεραῖς ἐν ἀθήναις.

τὸς πλέονας καμίσδε, Βίσο ἀπέφηνε πρὶν ἄνδρ.

ἐγγύν φάσκειν δὲ, Θάλῃς μιλήσιος ἥνδα.

Ἰβλιανὸν βασιλέως ἔς τ' ὄργανον.

Ἀλλοίην ὁρώ δονάκων φύσιν, ἥπερ ἀπ' ἄλλης

χελκείης τάχα, μάλλον ἀνεβλάστησαν ἄρβρης,

ἄγριοι, ὃδ' ἀνέμοισιν ὑφ' ἡμετέροις δονέονται,

αἷμα ὑπὸ ταυρήης προθορῶν ἀπὸ λυγροῦ ἀήτης,

γέρθεν εὐρύτων κελάμων ὑπὸ ῥίξαν ὁδού.

καὶ τις ἀνὴρ ἀγέρωχος ἔχων θαλάσσιον ἀντὶ χερσός,

ἵσταται ἀμφιφύων κανόνας συμφράδμονας αὐτῶν.

οἱ δ' ἀπὸ κλόνος σκιρτῶντες, ἀποθλίβουσιν αἰοιδὴν.

Ἀδύλα.

Τῇ τῶν λόγων σε κογχύλῃ Γορφύριε,

βάπτεις τὰ χέλη, καὶ σολίξεις τὰς φρένας.

Ἡ φύσις ἐξ αὐρὸν φίλης θεσμῶς ἀγαπῶσα,

τῶν ἀποδημούντων ὄργανα συντυχίης,

ὃν κάλαμον, χάρτιν, τὸ μέλαν· τὰ χαράγματα χερσός,

σύμβολα τῆς τύχης τιλοῦσιν ἀχνυμένης.

Εἰς ἡράκλειτον.

Μὴ ταχὺς ἡρακλῆς ἐπ' ὀμφαλὸν ἔλκε βίβλον

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τῷ φρεσί· μάλα τοι δύσβατος ἄρα πιτὸς·
ὄρρη, καὶ σκότος ἔστιν ἀλάμπητον· ἦν δέ σε μύσης
ῥα ἀγγέλλω, φανερὸν λαμπρότερον ἡελίῳ.

Εἰς Πυθαγόραν.

Ἡνίκα Πυθαγόρης ἡ περικλῆεις ἄρα το γράμμα
ἦν, ἐφ' ὅτῳ κληνὴν ἦγαγε βεθυσίην,
δὴ τότε μιν ευφελισμένον σκύλακος παριόντα
φασὶν ἐποιτῆραι, καὶ τόδε φάσθαι ἔπος,
παῦσαι, μὴ δὲ ῥάπιξ, ἐπὶ νὺξ φίλον ἄνδρος ἐστὶ
ψυχῇ, πῶν, ἔργων, φεγεαμένης αἰῶν.

Εἰς Φιλοστοργίαν.

Αλφειῷ.

Χημερίαις νιφάδασι παλυνόμενα τιθασὶ ὄρνις,
τέκνοις ἀνείκασ' ἀμφέχει πτέρυγας,
μέσφα μιν ὑρανίον κρύος ὤλεσεν· ἦ γὰρ ἔμνηεν
αἰθέρος ὑρανίων ἀντίπαλος νεφέων.
πρόννη, καὶ Μήδεια, κατ' αἴδος αἰδέσθιτε
μιτέρες, ὄρνιθων ἔργα διδασκόμεναι.

Αθηνῶν.

Ἐκ πυρὸς ἰλίου καὶ, δοράτων μέσον ἦρπασεν ἥρως
Αἰνείας, ὅσιον παιδὶ βάρος πατέρα.
ἔκλαγε δ' ἀργείοις μὴ φαύετε· μικρὸν ὄν' ἄρῃ
κέρδος οὐραλῆος· τῷ δὲ φέροντι, μέγα.

Αρχίῳ.

Οὐτόσον ἀθάμας ἐπεμήνατο παιδὶ Λεάρχῳ,
ὅσον ὁ Μηδῆης θυμὸς ἐτεκνοφόνῃ,
ἔηλος ἐπὶ μανίης μῆξον κακόν· ἧ δὲ φονάοι
μήτηρ, ἐν τίνι νῦν πίσις ἔτ' ἔστι τέκνων;

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

Τῷ αὐτῷ.

Αἴαν ὄκνην, νήσους τὲ δ' ἰππὰ μένη σὺ χελιδῶν,
Μηδείης γραπῇ πυκτίδι νεοαοροφῇ.
ἔλπε δ' ὀρταλίχων πῖσιν σέο τήνδε φυλάξεν
κολχίδα, μή δ' ἰδίῳν φρεσὶ μένην τεύειν.

Μενελάους σμυρνάει.

Γαῖσιν ἐπὶ προτέροις ἤδη βίτον ἔν πυρὶ μήτηρ
θῆσα, καὶ ἀπλήσῃ δαίμονι μεμφομένη,
τέτρατον ἄλγος ἔτι κτε, καὶ ἔκ ἀνέ μινεν ἀδύλως
ἐλπίδ' ἔσθ' ἐν πυρὶ ζῶν ἔθηκε βρέφος,
ὃ θρέψω λέξασα. τί γὰρ πλέον αἶδι, μαῖσι
κάμνετε; κερδήσω πένθος ἀμοχθότερον.

Αντιπάρχθε ἡλῶ.

Γαῖδός ἀφ' ὕψηλῶν κεράμων, ὑπὲρ ἄκρα μέτωπα
κύνοντος, μοῖραν νηπιάχοις ἄφοβον,
μήτηρ ἐξόπιθεν μαζῶν μετέφεφενόημα.
δὲ δὲ τέκνω ξωὴν ἐγκεχάριστο γάλα.

Εἰς φρονήσιν.

Λυκίαν.

Ἡ βραδύτης βολή, μέγ' ἀμείνων ἢ δὲ ταχῆα,
αἰὲν ἐφελκομένην πλὴν μετάνοιαν ἔχῃ.

Αθηνον.

Εἰς σὲ καὶ ἀφ' αὐδῆς ἐφύσατο βίβλος ὁμήρου,
ἐπλοτέρων ἐνέπυσσά μετ' ἡορά δ' ἦνεα φωτῶν.

Εἰς φροντίδας.

Μιμνέρμυ.

Τὴν σαυτὲ φρένα τέρπε. δυσηλεζέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τίς σε κτηνῶς, ἄλλος ἀμνην ἔρῃ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Γαλλαδα.

Εἰ ἢ μέλει δύναταί τι, μερίμνα, καὶ μελέτω σοί.
ἢ δὲ μέλει περὶ σῶ δαίμονι, σοὶ τί μέλει;
ἔτε μεριμνήσης δίχα δαίμονος, ἔτ' ἀμελήσης.
ὧς ἵνα σοὶ τί μέλη, δαίμονι τὸ το μέλη.

Τὸ αὐτὸ.

Τί πτε μάστιγ' ἀνθρώπῳ πονῆς, καὶ πάντα τάρανθες,
κλήρω δαλῶν τῷ κατὰ πῦν γένεσιν;
τύττω σαυτὸν ἄφες· τῷ δαίμονι μὴ φιλονέκη.
σὴν δὲ τύχην σέρων, ἡσυχίην ἀνάπα.
μᾶλλον ἐπ' οὐφροσύνην δὲ βιάεο, καὶ παρὰ μοίρην
ἢ δύνατον ψυχὴν τερπομένην μετάνην.

ΕΙΣ ΧΡΟΝΟΝ.

Γλάτωνος.

Αἰὼν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμήβην,
ἔνομα, καὶ μορφήν, καὶ φύσιν, ἡ δὲ τύχην.

Αἰάλλον.

Αργαλέως φέρεται πολὺς χρόνος· ἀνὰ παρέρπων,
καὶ φωνὰς κλέπτει φθεγγομένων μερόπων.
καὶ μὴ φαινόμενος, τὸς φαινόμενος ἀφανίει.
καὶ μὴ φαινόμενος, ὅς φανερόν προφέρει.
ὦ ζωῆς ὁρίστος ἐν ἀνθρώποισι τελευτή,
ἡ μαρ' ἐπ' ἡ μαρ' ἀπὸς ξόφον ἐρχομένων.
μὴ κέτι κληρονόμος ὄνομάς ετε φέγγος ὀρώντας,
τὸς δ' ἀποθνήσκοντας, κληρονόμος λέγετε.
οἶνυν κληρονόμοι νέκυνες, μέγα κέρδος ἔχουσι,
πῦν ἀναχώρησιν τὸ μοτερὸν βίον.
πῦν πόλιν οἶνέκυνες πρότερον ἔωσαν κατέλειψαν.
ἡ μὲν δὲ ξῶντες, πῦν πόλιν ἐκφέρομεν.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

70.

Γαλαδᾶ.

Νυνὸς ἀπὲρ χρομένης γεννώμεθα, ἡμαρ ἐπ' ἡμαρ,
τὰ προτέρη βιώτῃ μηδὲν ἔχοντες ἔτι,
ἀμορβιωθέντες τῆς ἐχθροῦς διακωφῆς,
τὰ λοιπὰ δὲ βίῃ σήμερον ἀρχόμενοι·
μὴ τοῖσιν λέγε σῶν ἐτῶν πρεσβύτερα περισώων.
τῶν γὰρ ἀπελθόντων, σήμερον ὁ μετέχεις.

Τὸ αὐτὸ.

Ὡς τῆς βραχέος ἡδονῆς τῆς τῆς βίῃ.
πῶς οὐκ ἐν τῇ τῇ χρόνῳ πενήτατε.
ἡμῖς καὶ ἐξομῶμεθα, καὶ κοιμώμεθα,
μοχλῶντες, ἢ φυφῶντες. ὁ δὲ χρόνος, ῥέχῃ.
ῥέχῃ καὶ ἡμῶν τῶν ταλαιπώρων βροτῶν,
φέρων ἐκαστον τῷ βίῳ καταστροφὴν.

Αδελῶ.

Τὴν πρότερον θυμέλῃν μὴτ' ἐμβλεπε, μήτε παρέλθῃς.
νῦν ἀπαχε δραχμῆς ἢς κολοκορδοκολα.
καὶ σῦκον δραχμῆς ἐγγίγνεται. ἢν δ' ἀναμνήσῃς,
χίλια τοῖς πτωχοῖς ὁ χρόνος ὅτι θεός.

Τῆς ὥρας ἀπ' λαλε. παραιμάξῃ ταχὺ πάντα.
ἐν θέρος, ἐξ ἐρίφῃ τῇ τῇ ἐθικε φάγον.

Τὸ ῥόδον αἰμάξει βελὸν χρόνον. ἢν δὲ παρέλθῃ,
ξητῶν αὐρήσῃς ὁ ῥόδον, ἀμὰ βᾶτον.

Εἰς ὧρας, καὶ ἡμῶν.

Αδελῶν.

Εξ ὧρας μόχοις ἰκνώνεται. αἱ δὲ μετ' αὐτὰς,
γράμμασι δεινύμεναι, ξηθὶ λέγουσι βροτοῖς.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Φησὶ δὲ μέχρι τῆς ἑκτῆς ὥρας τῇ ἡμέρᾳ ἐργάζεσθαι.
μετὰ δὲ ταύτην, ἐπ' ἄριστον ἐρχεσθαι. τὸ το δὲ φησὶ δη-
λῶν καὶ τὸ ὥρολόριον. τὰ γὰρ μετὰ ταύτην ἐκτινησὶ μεία, τὴν
τέστι τὴν ἐβδόμην, τὴν ξ, καὶ τῆς ὀγδόης, τὴν η, καὶ τῆς
ἐννάτης, τὸ θ, καὶ τῆς δεκάτης τὸ ι, κατὰ συλλαβὰς συ-
ναπτόμενα, ξῆθι δίδωσιν ἀναγινώσκειν. ταῦτέστι, προῖε-
πεται φάγε, ἵνα ξῆθ' ἔχῃς.

Μῆνες αὐτοῦ πύων. Σεπτέβριος.

Πρῶτος ὧν ἐδάει δρεπάνην ἐπὶ βόθυν ἐφάρξεν.

Ἰχθυόλοισι Φαῶθι φέρει πανδήμιον ἄχρην.

πληθύνων φάνυσαν ἀνύρ τε καὶ μαύρεται ὥρην.

Χοῖαν, ἀπειρομένων σαχύνων δῆκνυσι γενέθλην.

Τυβὶ δὲ, πορφύρεον βυλιφόρον εἰματιτάνει.

σημαίνει πλωτῆρσι Μεχέει πλῶν ἀμφοπολύην.

ἄρεος ὅπλα φέρει Φαμένω δῆκνυσι μαχιταῖς.

ῥαρινῶν Φαρμαθὶ ῥόδων πρωτάγγελός ἐστι.

λήϊα δ' αὐκνέντα Γαχὼν δρεπάνοισι φυλάσσει.

ἀνάρπυ δὲ Γαῦνι προάγγελός ἐστιν ὀπώρης.

καὶ σαφυλὴν κατέχων ἀάμπελός ἐστιν ἐπιφί.

καὶ Μεσορί, νήλοιο φέρει φυσίξοον ὕδωρ.

Μῆνες Ρωμαίων. Γιαννάριος.

Εξ ἐμέθεν λυκάβαντος ὑπ' ἡλίοιο θύρετρα

αὐσονίοις ὕψος δέρεται ἡ ἡλίου.

Αὐτὰρ ἐγὼ θαμινῆς γαῖαν νιφάδεαι διαίνω,

ταύχων ῥαρινῆς ἐκνον ἀγλαῖης.

Ἀρχετ' ἄρης ἅπ' ἐμοῖο, καὶ ἄνθεα, καὶ γλάρος ἡδὴ.

ἴση δ' ἔμοσ' ἡματι νῦν ἐτελέθει.

Εντύνοι τῆμος δὲ φυτοσκάφος ἔρνεα τάμνων,

ρίξῃ ἐπ' ἀκροτάτῃ ἡμερον ἀφρέμονα.

Οἶρεται ἄρτι θάλασσα, ἐφοπλίζοιτε δὲ νῆας.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

ὦριον ἄκλυτον ἐκὺς ἄλγιν λιμῖνων.
 Μεσάτιος ῥόδῳ δ' ἐμὶ, καὶ ἀργεννοῖσιν κρίνοισι,
 καὶ ξανθῆς κεράσῃ βρίθῳ καὶ ἀνέμοσιν.
 Καρμίνον ἥελιος μετανέσεται· ἀσάχνα δὲ
 κερραλέης κέρει γροπὸνος δρεπάνῃ.
 Κρίνω ἐγὼ πυρρὸν, καὶ ἀχυρμίας· ἐν δὲ λείοντι,
 ἀρεκέα τελέθει χάματα νηϊάδων.
 Βρίθῳ ἐγὼ σαφυλῇ, βρίθῳ δ' ἐπὶ πάσῃ ὁπάρῃ.
 αὖθις δ' ἰσοπαλὴς γίγνεται ἡματι νύξ.
 Τίς δ' ἐκ' ἐμῶ πέλῃ γλυκερώτερος, ὅς με θυλινῶ
 ἡδύ ἐπικατάγῃ, Βάκχον ἀπ' οἶνοπέδῃ;
 Εἴ τοι ὠδυνάεις πέλει ἔρνια, ὦριον ἥδη
 καρπὸν ἀποθλίβῃ, μνήσιν ἔχῃ καὶ μάτων.
 Γαῖσάσθην δ' ἐκέλομαι· γλαγύωντι γὰρ ἡδὴ,
 σπέρματι ῥιγεδανὴ πιγυλὶς ἀντιάσει.

Εἰς τὰς αὐτὰς. Ἰαννάριος.

Μὴν ὑπάτων πρῶτος· ὁ δὲ δεύτερος, αὐλακὴ τέμνῃ.
 ὁ τρίτος, αὐσανίων γενεὴν ἐπὶ μῶλον ἐγέρῃ.
 τέττατος, ἀγγέλλῃ ῥόδῳ δ' ἀκτυλος ἄραρος ὦριν.
 δ' ἐμὶ ῥόδων γενέτης, καὶ ἐγὼ κρίνα λαυρὰ κομίζω.
 ἕτος ἀμαλοδέτης· τὰ δ' ἐμὰ πέρα, νῆλον ἐγέρῃ.
 ἕτος ἀριστὰ φύλῃ πεφίλη μένος ἐπλετο Βάκχῳ,
 ταύχῳ δ' οἶνον ἐγὼ μελινθέα, χάρμα βροτοῖσι.
 δῶτα φέρω χαρίεσσαν ὅς ἔννομα φῶς ἐκάσσει.
 φορμίζειν δεδάηκε, καὶ ὑπνώοντας ἐγέρειν.

Εἰς τὸ Ἑαρ.

Χήματος ἦνε μόεντος ἀπ' αἰθέρος οἰχομένοιο,
 πορφυρεῖν μῆδ' ἔσπεφ' ἐφ' ἑρμῆος ἄραρος ὦριν.
 γαῖα δὲ κυανέῃ χλοερῇ ἐσέφατο ποῖνιν,
 καὶ φυτὰ θηλήσαντα, νέοις ἐκόμισσε πετῆλοισι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

οἱ δ' ἀπαλὴν πίνοντες ἀξιφύτῃ δρόσον ἥϊς
 λειμῶνες, γελῶσιν, ἀνοιόμενοι ῥόδοιο.
 χαίρει καὶ σύριγγι νομβὰ ἐν ὄρει λιγαίων,
 καὶ πολιοῖς ἐρίφοις ἐπιτέρπεται ἀπόλος αἰῶν.
 ἦδη δὲ πλώσιν ἐπ' αὔρεα κύματα ναῦται,
 πνοῇ ἀπὸ μάντῳ ξεφύρῃ λῖνα κολπώσαντες.
 ἦδη δ' αἰετοὶ φερεσάφῳ Διονύσῳ
 ἀνθεὶ βορῦμέντος ἐρεψάμενοι ῥίχα κινῶ.
 ἔργα δὲ τεχνήεντα βοιωτέεσσιν μελίσσαις
 χαλὰ μέλει, καὶ σίμβλῳ ἐφήμεναι, ἐρῶνται
 λονὰ πολυῖστοιο νεόρρυτα κάλλεα κινῶ.
 πάντῃ δ' ὀρνίθων γενεὴ λιγύφωνος ἀΐδει.
 αἰκνύονες περὶ κῦμα, χελιδόνες ἀμφὶ μέλαθρα,
 κύκνος ἐπ' ὄχθαισιν ποταμῷ, καὶ ὑπ' ἄλσος ἀηδὼν.
 εἰ δὲ φυτῶν χαίρει κόμαι, καὶ αἶα τέθειλε,
 συρίξει δὲ νομβὰ, καὶ τέρπεται ἀνκοὰ μῆλα,
 καὶ ναῦται πλώσι, Διονύσος δὲ χορεύει,
 καὶ μέλπῃ πετεηνὰ, καὶ ὠδίνουσι μέλισσαι,
 πῶς ἔχρη καὶ αἰδὼν ἐν ἥαρι καλὸν αἶσαι;

Θέωνος.

Ζῶς· ἄρης· παφίη· μήνη· χρόνος· ἥλιος· ἐρμῆς.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ
 ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΑΡΧΗ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷ παρόντι δευτέρῳ τμήματι σκοπήσῃ ὅτι,
περιέχεται κεφάλαια τὰς· ἑς

Αγωνιστάς.	Κυβυτίν.
Αδύνατον.	Κυνιζόν.
Ανοήτους.	Κωμωδόν.
Αρπαγας.	Κωφός.
Ασελγείς.	Λαιμάργους.
Ασπονόμους.	Λεπτός.
Βραχεῖς.	Μακρός.
Βαλανθία.	Μεθύσους.
Γράας.	Μιλίάριον.
Γραμματικὸς.	Νομικός.
Γυναικας.	Οκνηρός.
Δελός.	Ορχηστὰς.
Δυσχεδής.	Ραχίς.
Δυσώδης.	Ροιητάς.
Δολίος.	Ρόδια.
Δύλος.	Ρολυτεχνής.
Δώρα.	Ρονηρός.
Ερῶντας.	Ρορδίν.
Ζωγράφος.	Ραρορισίν.
Ηγεμόνας.	Ρήτορας.
Θυγατέρας.	Συμποτικά ἀσείσματα.
Ιαφός.	Τολμηρός.
Ιππος.	Υβριστάς.
Κιθαρωδός.	Φιδωλός.
Κλέπας.	Φθονερός.
Κυρέας.	Φιλοσόφος.
	Χωλός.

Κ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ
ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ· ΛΟΥ-
ΚΙΛΛΙΟΥ.

ΥΤΟΣ ὄνυν ὀλυμπικός, ἔχε το πρό-
θετον,
ῥῖνα, γένειον, ὄφρυν, ὠτάρια, βλέ-
φαρα·
ἔτ' ἀπογραψάμενος πύκτις, ἀπολώ-
λεκε πάντα,
ὥστ' ἐκ τῶν παρρηϊῶν μὴ δέ λαβῆναι μέρος·
ἐκόντιον γὰρ ἀδελφὸς ἔχων, προενήνοχεν αὐτῷ·
καὶ κέκριτ' ἀμόρῃος, μηδὲν ὁμοῖον ἔχων.

Τὸ αὐτῷ.

Εἰκοσέτης σωθέντος ὀδυαέος ἔς τὰ παρρηῶα,
ἔγνω πλὴν μορφὴν ἀργὸς ἰδὼν ὀκύνων·
ἀλλὰ σὺ πικταύσας Στρατοφῶν ἐπὶ τέταρτος ὥρας,
ὃ καὶ σὺν ἀνωστος, τῇ δὲ πόλει γέγονας·
ἦν ἐθέλης δὲ πρόσωπον ἰδῆναι, ἔσοπ' ἑαυτῷ,
ὃ καὶ μὴ Στρατοφῶν αὐτὸς ἐρεῖς ὁμοῖος.

Τὸ αὐτῷ.

Κόσκινον ἢ κεφαλὴν ἀπολλόφανες γιγνέται,
ἢ τῶν σιτοκόπων βυβαρίων τὰ κάτω·
ὄντως μυρμύκων ῥυτῆματα λοξὰ, καὶ ὀρθὰ,
γράμματα τῶν λυρικῶν λύδια, καὶ φρύγια·
πλὴν ἀφόβως πύκτις· καὶ ἦν ῥωθὴς γὰρ ἀνωθεν,
ταῦτ' ὅσ' ἔχῃς, ἔξῃς· πλῆθον δ' ὃ δύνασαι.

Τὸ αὐτῷ.

Πύκτις ὧν κατέλυσε Κλεόμβροτος· ἔταρα μῆσας,
ἐνδοξὴν ἔχει πληγῶν ἰσθμια, καὶ νέμια,
γραῦν μαχίμην τύπησαν ὀλύμπια· καὶ παρ' ἑαυτῷ

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

μᾶλλον ἰδεῖν φρίσσων, ἢ ποτὲ τὸ σάδιον.
 ἀντὶ τοῦ ἀναπνύσσει, δέρεται τὰς παντὸς αἰῶνας
 πληγὰς ὡς ἀποδῶ· καὶ ἀποδῶ, δέρεται.

Νικάρχης.

Γέντε μετ' ἄλλων Κάδμος ἐν ἀρκαδίᾳ δολιχόνων,
 θαῦμα μὲν, αἰχ' ὄντως ἔβρομος ἐξέπεσεν.
 ἐξ ὄντων, τάχ' ἐρῆς πῶς ἔβρομος· ἦς φίλος αὐτῷ,
 ἑάρσθ' Χάρμε λέγων, ἦλθεν ἐν ἱματίῳ.
 ἔβρομος δ' ὕψω παραγίγνεται· εἰ δ' ἔτι πέντε
 εἴχ' φίλος, ἦλθ' ἀντὶ τῷ αἵε, δωδέκῃτος.

Λυκιλλίς.

Τὸν σάδιν πρῶτον ἐρασίστρατον ἢ μετ' αἰχ' ἡ,
 πάντων σφοδρέων, ὅκ' ἐσάλυνσε μόνον.

Τῷ αὐτῷ.

Οὔτε τάχιον ἐμῷ τις ἐν ἀντιπάλοισιν ἐπιπῆν,
 ὅτε βράδιον ὅλως ἔδραμε τὸ σάδιον.
 δίσκῳ μὲν γὰρ ὅλως ἔδ' ἠγγυστα, τὸς δὲ πόδας μὲν
 ἐξῆραι πηδῶν, ἰχθυον δ' ἐπέτοτε.
 κυλλὸς δ' ἠκόνηξεν ἀμείνονα· πέντε δ' ἀπ' ἀθλων,
 πρῶτος ἐκινύχθην πεντεῖριαξόμενος.

Τῷ αὐτῷ.

Νύκτα μέσσην ἐποίησε φέχων ποτὲ Μάρκος ὀπλίτης,
 ὥς τ' ἀποκλεσθῆναι πάντοθε τὸ σάδιον.
 οἱ γὰρ δημόσιοι, καὶ θάματα πάντες ἔδοξαν
 ὀπλίτην, τιμῆς ἥνεκα τῶν λιθίνων.
 καὶ τί γὰρ ἦς ὥρα ἠνείκετο, καὶ τότε Μάρκος,
 ἦλθε προσελλήπων τῷ σαδίῳ δὲ πλεθρον.

Αἰδιον.

Τὸ σάδιον Περικλῆς ἦτ' ἔδραμεν, ἦτ' ἐκάλητο,
 ὡς εἰς οἶδεν ὅλως, δαμόνοιος βράδυτις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὁ φόφος ἦν ὕπληγος ἐν ἄσιν, καὶ σεφανῆται
ἄλλος· καὶ Περικλῆς δ' ἀκτυλον ἔπ' ἐπ' ἔβη.
Λακιλλίη.

Τῷ πίπῃς μεδέοντι τὸ κρανίον Αὔλος ὁ πύκτις,
ἐν καθ' ἐν ἀθροίσας, ὅς ἐον ἀντίθεται.
σωθεὶς δ' ἐκ νεμέσας Ζεὺς δέσποτα, σοὶ τάχα θήσῃ
καὶ τὸς ἀσφαλάς τὸς ἐτι ληπομένους.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰς ἱερόν ποτ' ἀγῶνα Μίλων μόνος ἦλθ' ὁ παλαιστής.
τόνδ' αὐτὸς σεφανῆν ἀθλοθέτης ἐκάλε·
προσβαίνων δ' ὤλιστα ἐπ' ἰχίον· οἷδ' ἐβόησαν
τῆτον μὴ σεφανῆν, ᾧ μόνος ὦν ἔπειεν.
ἀντὰς δ' ἐν μέσσοισιν ἀνέκραγεν, ἔχι ρί' ἐστίν;
ἐν κῆμαί, λοιπὸν τάλλα μέτις βαλέτω.

Λακιανῷ.

Εἰ ταχὺς ἦς τὸ φαγῆν, καὶ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχεις,
τοῖς ποσὶ σὺ ῥῶγε, καὶ ῥέχε τῷ στόματι.

Τῷ αὐτῷ.

Οἱ συναγωνισαὶ τὸν πυγμάχον ἐνθάδ' ἔθηκαν
ἄπιν· ἔδενά γ' ὅρ' πώποτ' ἐῖραι μάτισεν.

Τῷ αὐτῷ.

Γᾶσαν ὅσιν Ἕλληνες ἀγωνοθετῶσιν ἄμιλλαν
πυγμῆς, ἀνδρόλεως πᾶσαν ἀγωνισάμην.
ἔχον δ' ἐν πίπῃ καὶ, ἐν ὠτίον· ἐν δὲ πλαιαῖς,
ἐν βλίφαρον· πυθοῖ δ' ἀπνοος ἐκφέρομαι.
δαμοτέλης δ' ὁ πατήρ ἐκορύσσετο σὺν πολιῆταις
ἄρα μ' ἐκ σταδίων ἢ νεκρὸν, ἢ κολοβόν.

Εἰς ἀδύνατον. Τῷ αὐτῷ.

Εἰς τὴν μάτην νίπῃς δέ μεσ' ἰνδικόν; ἴχεο τέχνης.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ὃ δύνασαι δοφερὴν νύκτα καθιλιῖσαι.

ΕΙΣ ΑΝΟΗΤΟΥΣ.

Ἀντίοχος εἰς ἀπαίδαντον ἐπίδη-
ξάμενον.

Βήσας ὃ φρένας ἔχεν, ἀπήχετο· νῦν δ' ὑπ' ἀνόει,
καὶ ξῆ, καὶ πλῆτῃ, καὶ μετὰ τῷ πάροδον.

Ἀθιλα.

Εἰ πᾶσιν μεθύσιν αἰκίνδυνος ἤθελε νήφην,
τῆνέκα καὶ μεθύειν αὐτὸς ἔδοξε μόνος.
Ἐσβεσε τὸν λύχρον μῶρος, φυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
δακνόμενος, λέξας ἔτι με βλέπετε.

Γαλλαδᾶ.

Γάντες μὲν θεοὶ, καὶ ἀλαξόνες ἑσὶ· καὶ ἥ τι
ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἄλλο πέφυκε πάθος.
αἷ' ὁ λογισμὸν ἔχων τῷ πησίον ἢ ἀναφάνῃ,
ἐνδον ἀποκρύπτων τῇ συνέσει τὸ πάθος.
σῆς δὲ θύρα ψυχῆς ἀναπέπταται· ὃ δένα λήθης
ἔτε καταπύσσων, ἔτε θρασυκόμενος.

Ἀβρίανῦ.

Κύλλος, καὶ λαῦρος, δύο θεαλαὶ ἐρχεσὶ μωροί.
κύλλος δ' ἐκ τῶν, ἐρχεσι μωρότερος.

Ἀθιλον.

Ἦν ἐσίδης κεφαλὴν μαδαράν, καὶ σέρνα, καὶ ὦμους,
μηδὲν ἐρωτήσης· μωρὸν ὄρας φαλακρόν.

ΕΙΣ ΑΡΓΑΓΑΣ.

Ἀυτομέδοντος.

Δέξαι Φοῖβε τὸ δῆπνον, ὅσοι φέρω, ἢν τις ἑᾶσῃ.
δέξομαι· ἔτα φοβῆ καὶ σύ γελιτοῖδῃ;

Κ ιγ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἔδ' ἐνα τῶν ἄλλων, πλὴν ἄρριον· ὅτος ἔχ' ἄρ
ἄρπαγος ἰκτίν' χεῖρα κραταιότερην.
ἄκν' ἄν βυμῶιο νεωκόρος· ἦν τελέσῃ δὲ
πλὺ πομπήν, ἄρ' ὅχ' ἄπαντα πάλιν.
ἐν Διὸς ἀμβροσίῃ, πολλὴ χάρις· ἥς γὰρ αὖν ὕμειων
ἡμιν, εἰ λιμὲν καὶ θεὸς ἠοσάνετο.

Εἰς Ἀσσελγεῖς.

Λυκίλλης.

Τὸν φιλόπαιδα Κράτιππον, αἰεῦσά τε· θαῦμα γὰρ ὕμιν
καινὸν ἀπαγγέλλω· πλὴν μεγάλαι νεμέσεις.
τὸν φιλόπαιδα Κράτιππον ἀνύρομεν ἄλλο γένος· τίς
τῶν ἑτέρωθεν ἡλπίσατ' αὖν ἐγὼ,
ἡλπίσατ' οὗτο Κράτιππε, μανήσομαι, ὃ λύκος ἔχει
πᾶσι κέγων, ἐφάνης ἐξαπίνης ἔριφος.

Ἀθῆλον.

Ἀνέρας ἠρνήσαντο, καὶ ὕμ' ἐγένοντο γυναῖκες,
ἔτ' ἄνδρες γεράσιν, ἐπὶ πάθον ἔργα γυναικῶν,
ἔδ' ἡ γυναῖκες ἔασιν, ἐπὶ φύσιν ἔλλαχον ἀνδρῶν.
ἄνδρες ἔσ' ἡ γυναῖξί, καὶ ἀνδράσιν ἔσ' ἡ γυναῖκες.

Ἀντιπάρκ.

Ἐσηκὸς τὸν Κύμῶνος ἰδὼν πέος, ἔφ' ὃ Γρίηπος
οἱ μοι, ὑπὸ θνητῷ λήπομαι ἀθάνατος.

Σφάτωνος.

Ἡ κλίνη πάχοντασ' ἔχει δύο, καὶ δύο δρῶντασ'.
ὅς σὺ δακῆς πάντως τέσσαρας, ἔσ' ὁ δὲ ἑξ.
ἐν δὲ πύθῃ πῶς τὸτο, τὸν ἐν μέσῳ δὲ ἀρίθμη,
κοινὰ πρὸς ἀμφοτέρους ἔργα σαλνόμενον.

Ἀθῆλον.

Εἰρήνη πάντεσσιν ἐπίσκοπος ἔστιν ἐπελῶν.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

75.

πῶς δύναται πᾶσιν, ἣν μόνος ἔνδον ἔχει;

Αδελφά.

Φύλων πλὴν ὑπόνοιαν ἀπολλοφάνης ἐράμυσεν,
καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς νυμφίος ἦλθε μέσης,
αὐρίον αὐτὸν λέγων ἔξω τέκνον· ἦτα προῆλθεν
αὐρίον ἀντὶ τέκνου, πλὴν ὑπόνοιαν ἔχων.

Αλφειὺς σὺ μάφῳ γε· φίλῃ κόλπος ἀρεῆς ἔστις,
πρηνὴς ἐμπίπτων ἀλμυρὸν ὅς τε λαχός.

Οὐχ ὅτι τὸν καλάμον λέχης διὰ τὸ σε μισῶ,
αἶψά τοι τὸ ποῖς, καὶ δίχα τὸ καλάμν.

Χήλων, καὶ λέχων, ἴσα γράμματα· ὅς τί δὲ τὸ;
λέχει γὰρ χήλων καὶ ἴσα, καὶ ἀνίστα.

Υἱὸς Παρίκις μάλα κόσμιος, ὃς διὰ Κύπριν
ἔχ' ὁσίην, ἐταρὸς πάντας ἀποσρέφεται.

Αν μετ' ἀλεξάνδρην ὅς ἀντιόχην ἀπέλθης,
καὶ μετὰ πλὴν συρίην ἰταλίας ἐπιβῆς,
τῶν δυνατῶν ἔδῃς σε γαμήεις· τὸ τοῦ αὐτοῦ
οἶομένη, πηδᾷς ἢ πόλιν ἐν πόλει.

Εἰς ἀστρολόγους.

Λυκιλλίς.

Τῷ πατρὶ μὴ τὸν ἀδελφὸν οἱ ἀστρολόγοι μακρόθυμων
πάντες ἐμαντεύσανθ' ὥς ἀφ' ἐνὸς στόματος.
αἶψ' ἐρμολέεις, αὐτὸν μόνος ἦπε πρόμοιρον.
ἦπε δ' ὅτ' αὐτὸν ἔσω νεκρὸν ἐκοιμήμεθα.

Τῷ αὐτῷ.

Γάντες ὅσοι τὸν ἄρη, καὶ τὸν Κρόνον ὠροθεῖσιν,
ἅξιοί εἰσι τυχεῖν πάντες ἐνὸς τυπάνου.
ὅψομαι ὃ μακρὰν αὐτὸς τυχεῖν ἢ δότασ' ὄντος,
καὶ τί πρὶν ταῦρος, καὶ τί λέων δύναται.

Κ ιiii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Εἶπεν ἐληλυθέναι τὸ πεπρωμένον αὐτὸς ἐαυτῷ
πῶν γένεσιν διαθεῖς, Αὔλος ὁ ἀσρολόγος,
καὶ ἔησεν ὥρᾳ ἐτιτέταρτα· ὡς δὲ παρῆλθεν
ἡ πέμπτη, καὶ ἔην ἡ δότα μηδὲν ἔδῃ,
αἰχυνθῆς, Πετόσιριν ἀπήγατο· καὶ μετέωρος
ἐνήσκη μὲν, ἐνήσκη δ' ὅδ' ἐν ἐπιστάμενος.

Τῷ αὐτῷ.

Πρὸς τὸν μάντιν Ὀλυμπον ὀνήσιμος ἦλθεν ὁ πύμης,
ἡ μέλλῃ γῆρᾴν βαλόμενος προμαθῆν·
καὶ ἡνός νάφισιν, ἐὰν ἦδη καταλύσῃς·
αὐτὸν δ' ἐγὼ πυκταῖς, ὠροθεῖς σε Κρόνος.

Νικάρχῳ.

Εἰς ῥόδον ἡ πλῆσσι τίς, Ὀλυμπικὸν ἦλθεν ἐρωτῶν
τὸν μάντιν, καὶ πῶς πλῆσεται ἀσφαλέως·
χῶ μάντις πρῶτον μὲν ἔφη κεκινήν ἔχει πῶν νῆων,
καὶ μὴ χεῖ μῶνος, τὸ δὲ θέρεος ἀνάγῃ·
τὸτο γὰρ αὐτὸ ποιῆς, ἢ ἔσῃ καὶ ἡσέ, καὶ ὦδε,
αὐτὸ μὴ πηρατὴς ἐν πελάγῃ σε λάβῃ.

Λυκιλλίῳ.

Πρὸς τὸν μάντιν Ὀλυμπον, ὀνήσιμος ἦλθ' ὁ παλαιστῆς,
καὶ πένταθλος ὕλας, καὶ σταδιδὸς Μενεκλῆς,
τίς μέλλει νικᾶν αὐτῶν τὸν ἀγῶνα θέλοντες
γνῶναι· καὶ ἡνός τοῖς ἱεροῖς ἐνιδῶν,
πάντες ἔφη νικᾶτε, μόνον μή τις σε παρέλθῃ,
καὶ σὲ κατασφύγῃ, καὶ σὲ παραβροχάσῃ.

Γαλλαδᾷ.

Εἰπέ πόθεν σὺ μετ' ἔσῃ κόσμον, καὶ πῆρατα γαῖης,
ἐξ ὀλίγης γαῖης σῶμα φέρων ὀλίγον;
σαυτὸν ἀρίθμησον πρότερον, καὶ γῆνθι σεαυτὸν,

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

καὶ τὸτ' ἀριμύθης γαῖαν ἀπειρεσίην·
 ἧ δ' ὀλίγον πηλὸν τὸ σῶματος ἔκκαταριθμῆς,
 πῶς δύνασαι γνῶναι τῶν ἀμέρων τὰ μέτρα;

Αἰήλον.

Ἀντικράτης ἦδ' ἡ τὰ σφαιρινὰ μάλλον ἀράτε
 πολλῶ, πλὴν δ' ἰδίην ἐκ ἐνόηχένεσιν·
 δισάξην γὰρ ἔφη πότερ' ἐν κριῶ γέγνηται,
 ἢ διδύμοις, ἢ τοῖς ἰχθύσιν ἀμφοτέροις·
 αὔρηται δὲ σαφῶς ἐν τοῖς ῥησὶ· καὶ γὰρ ὀχλυτῆς,
 καὶ μωρὸς, μαλακὸς τ' ἐστὶ καὶ ὀφθαλμῶς.

Αἰήλον.

Καλλιγένης ἀγροῖκος, ὅτε σπόρον ἐμβαλε γαῖῃ,
 οἶκον ἀριστοφάνους ἦλθεν ὅς αἰρολόγος·
 ἦτεε δ' ἐξερεγγῶν, ἧ θέρος αἰσίον αὐτῷ
 ἔσται, καὶ σαχύνων ἀφθοτος ἀπορίῃ·
 ὅς δὲ λαβὼν φηφίδας, ὑπὲρ πίνακος τε πυκάζων,
 δάκτυλά τε γνάμπων, φθέγγετο Καλλιγένῃ,
 ἧ περ ἐπομβριθῇ τ' ἀρῦριον ὅσον ἀπόχρη,
 μὴ δέ τιν' ὑλαίνῃ τέξεται ἀνθοσύνην,
 μὴ δὲ πάχος ῥήξῃ πλὴν αὐλακα, μὴ δὲ χαλάξῃ
 ἄκρον ἀποδρυφθῇ, δράχματος ὀρνυμένον,
 μὴ δὲ νεβροὶ κέρωσι τὰ λήϊα, μὴ δέ τιν' ἄλλην
 ἦέρος, ἢ γαῖης ὀφεται ἀμπλακίην,
 παθλὸν σοὶ τὸ θέρος μαντάνομαι· οὐ δ' ἀποκόψης
 τὸς σάχυνας, μένῃσ' δ' ἰδοὶ τὰς ἀκρίδας.

Εἰς βραχεῖς.

Τίμωνος.

Τίς δ' ἔστος κτίλος ὡς ἐπιπωλῆται σίχας ἀνδρῶν;
 μωλύτης, ἐπέων φίλος ἄσιος, ὅλμος ἄτολμος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

Ισλιανῶ.

Ασφαλῆως ὀκησον ἐν ἄσει, μὴ σε κολάτῃ
αἵματι πυγμαίων ἡδομένη γέρας.

Λυκίλλιδ.

Ἀγρὸν Μυνοφάνης ὠνήσατο· καὶ διὰ λιμὸν
ἐκ δρυὸς ἀγορῆς αὐτὸν ἀπὸ χόνισεν.
γῆν δ' αὐτῷ τεθνεῶτι βαλὼν ἐκ ἔχον ἄνωγεν,
ἀπ' ἐταφῇ μισθὸν πρὸς τινὰ τῶν ὁμόρων.
εἰ δ' ἔγνω τὸν ἀγρὸν τὸν Μυνοφάνης ἐπίκυρος,
πάντα γέ μιν ἀγρῶν ἔπεν ἂν, ἐκ ἀτόμων.

Αἰθλον.

Ὁ βραχὺς ἐρμολένης, ὅταν ἐκβάλλῃ εἰς τὸ χαμάτι,
ἔλθῃ πρὸς τὰ κάτω τοῦτο δορυδρεπάνω.

ΕΙΣ ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ ΎΥΧΡΟΝ.

Νικάρχ.

Ἀσκαθὰ πετόρονται ὀνήσιμος ἄς βαλανῶν.
δωδεκάτῃ δὲ ἔχον μινδὸς, ἐπ' ἀντιφίλῃ,
πᾶσι λιπὼν οἰκοῖς ἐπιτίτθιον· ὃν δύο τέκνων
ἄλλων ἀρήτῃ λυσάμενος, πατέρα.
ἤξεν δ' ἄς ὥρασ' ἡ μὲν γράφῃ· οἱ βαλανῶς γὰρ,
ἄς τότε τάσσονται τῷ πυρίαν κεθελῶν.

ΕΙΣ ΓΡΑΙΑΣ.

Μυρίν.

Υ· τετρακόσι' ἐστὶν ἔχον δὲ σὺ τὸς ἐνιαυτὸς
δὶς τόλως ῥυφερὴ πεντακόρων' ἐκάβη.
σισύφω ὦ μάμμη, καὶ Δουκλίωνος ἀδελφῇ.
βῆπτε δὲ τὰς λονκὰς, καὶ λέγε πᾶσι ταῦτα.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Λυκίλλιν.

Τὰς ῥίχας ὧ νίκυλλα, τινὲς βάπην σε λέγουσιν,
ὡς σὺ μελαινοτάτος ἐξ ἀγορᾶς ἐπὶ ῶ.

Τῷ αὐτῷ.

Τὰς πολὺς βάψα· Θεμισονόη ῥικόρωνος,
γίγνεται ἐξαπίνης ὕνεια, ἀηδ' ῥέα.

Λεωνίδου.

Γρηῦν ἔγημε Φιλίνος ὅτ' ἦν νέος· ἦν ἰκθ' πρέσβυς,
δωδ' ἐκέτι· παφίη δ' ὥριος ὕδ' ἐποτε.

καὶ γὰρ ἅπας διέμνε τότε σπείρων δ' ἄκαρπα·
νῦν δ' ἐτίροις γήμας, ἀμφοτέρων σέρεται.

Νικάρχου.

Ἡ πολὺ κροτάφοισι κοτυπαρὶς ἡ πολὺ μυθος
γραῖα, δι' ἣν Νέτωρ ὕκέτι πρεσβύτατος,
ἡ φάος ἀρήσας ἐλάφει πλεον, ἡ χερὶ λαίῃ
γῆρας ἀριθμῆσθαι δούτερον ἀρξάμενι,
ἔως, καὶ λάνθαντα, καὶ ἀρτίπος, διὰ τε νύμφη,
ὥς τέ με διαΐξεν μή τι πέπονθ' αἰδης.

Τῷ αὐτοῦ.

Τὴν δύσσωπον γραῖαν οἰήσι με, πρὸς Διὸς ἔξω
ἐμβαλε· πολλὰ λίν' πράγματα μοι παρέχ.

ἦν αὐτῇ τυρὸς ἀπαλὸς ἥ ποίμεν ἐνέγκαι,
ὕ τυρὸς, τυρὸς δ' ἔρχετ' ἔχουσαν ἑως.

πρώην πῶ κεφαλὴν ἐπόνεν, καὶ πήγανον αὐτῇ
ἦταν, ἥ δ' ἔφερεν τήγανον ὀσράκινον.

ἦν ὅπν αὐτῇ τω, δοκὸν ἡσφέρει· ἀν' ἀλάχανόν μοι
ἥ πω δὸς πηνῶν, αὐτὸ φέρει λάσανον.

ὄξος ἀν' αὐτῇ τω, τόξον φέρει· ἀν' δέχε τόξον,
ὄξος· ὅλως δ' ὀλέω, ὅ ποτ' ἐπαυθάνεται.

αἰχρὸν τῆς γραὸς με χάριν κήρυκε γενέσθαι,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καὶ μελετᾶν ἔξω νυκτὸς ἐγερόμενον.

Λουκιλλίς.

Λύεσθαι σε λέγουσι πολὺν χρόνον ἡλιοδώρα,
 γράϊαν ἐτῶν ἑκατὸν μὴ καταλυομένην.
 πλὴν ἔγνωκε τίνος ποῖς χάριν ὥς ὁ παλαιὸς
 ἐλπίσας Γελίω ἐφομένη νεώσαι.

Μακεδονίς.

Τῷ φιμύθῳ μὲν αἰετοσαρκέα τῆνε παρῆν
 Λαοδίκη, λαοῖς ἐνδοικα τινυμένη.
 μήποτε δ' αὐρύνῃς σέο χήλεια· τίς γὰρ ὁ δόντων
 ὄρχατον ἐμπήξει φαρμακόντι δόλῳ;
 πῶ χάριν ἐξέρουσας, ὅσιν ἔχεις ἔκ ἀπ' αἰῶν.
 ἀλλὰ ἴη μελέων ἐλκεται ἀενάα.
 ὥς δὲ ῥόδον θαλέθεις ἐν ῥαρι· νῦν δ' ἐμαράνθης
 γήραος αὐχμηρῷ κερφομένη θέρεϊ.

Λουκιλλίς.

Τὴν κεφαλὴν βιάπης, ἣ δὲ γῆρας ἔπατε βάφεις,
 ἔδὲ παρῶν ρυτίδας ἐκτανύσας.
 μὴ τοῖνον τὸ πρόσωπον ἅπαν φιμύθῳ κατάπλασσε,
 ὥς τε προσώπῳ, μὲν χι πρόσωπον ἔχει.
 ἔδὲν γὰρ πλέον ἐστὶ· τί μαίνας; ἔπατε φύκος,
 καὶ φίμυθος, ταῦξ πῶ ἐκάβην ἐλένην.

Γαιτυλίς.

Τετρακίς ἀμφορέως περὶ χήλεσι χήλεα θέισα
 σιληνὶς, πάσας ἐξεφόρησε ῥύτας.
 ἀχάϊα Διόνυσε, σὲ δ' ὕδασιν ἔκ ἐμίνην,
 αἰὶ οἶος πρώτης ἦλθες ἀπ' οἶνοπέδης,
 τοῖόν σε πρῆπινεν ἀφειδὲς δὲ ἄγγος ἔχουσα,
 ἥσ' ὅτε καὶ νεκρῶν ἦλθ' ἐπὶ συμμορίην.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Αδελφα·

Τὴν γράυν ἐκκομίσας φρονίμως, πάνυ Μόχος ἔζημε
 παρθένον· ἢ φερνὴ δ' ἔνδον ἔμηνεν ὅλη·
 ἄξιον αἰνῆσαι Μόχον φρένας, ὃς μόνος οἶδε
 καὶ τίνα δῖ' κινῆν, καὶ τίνα κληρονομῆν.
 Ηἱμάσε Νικονοί· καὶ γὰρ λέγω· ἡίμασε δ' αὐτὴ,
 ἡνὶ καὶ Δουκαλίων ἄπλετον ᾗ δένυ' ὕδωρ.
 ταῦτα μὲν ἔν' ἡμῶς ἔν' οἶδαμεν, αἷ' ὅτι ταύτην
 ἔν' ἄνδρα ξητῆν νῦν ἴδαι, αἷ' ἂν τάφον.
 Ἀλλ' ἡνδρῶν βαλάνιξε μενέσθιον· ἔτ' ὅρ' ἔρωγε
 ἔκχερον μήλων προσδέχομαι ρυτίδα,
 αἷ' αἰὲν πεπόθηκα συνακμάευσαν ὁπώρην.
 ὥστε τί πρᾶξῃς λυκὸν ἰδῆν κόρακα;
 Γινώσκην σε θέλω Γλακίαν ἐσαφῶς, ὅτι πᾶσα
 ἔρχαλκος γράα, πλοσία δὲ σορός.

Νικίον·

Τὴν κεφαλὴν βάπτων τίς, ἀπώλεσε τὰς ρίχας αὐτὰς·
 καὶ δασύς ὢν λίαν, ὦδ' ἅπασ' ἔγεγενεν.
 τὸ το βαφθὴν ἐβόησε, ὃ μὴκέτι κερέα τέμνην,
 μήτε κόμην λυκὴν, μήτε μελαινομένην.

Εἰς Γραμματικούς.

Λυκιλλίον·

Ἀντὶ γραμματικῶν μνησθῶ μόνον ἡλιοδώρα,
 αὐτὸ σολοικίξον τὸ σῶμα μεδέδεται.

Αδελφον·

Οὐδὲς γραμματικῶν δύναται ποτε ἄρτιος ᾗναι,
 ὀργὴν, καὶ μῆνιν, καὶ χόλον αὐτὸς ἔχων.

Φιλίππον·

Γραμματικὸν, μῶμα συγίγτεκνα, σῆτες ἀπάντων,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΤΑ

τελχίνες βίβλων, Ζηνοδοτὸς σκύλακες,
καλλιμάχῳ φρατῖώται, ὃν ὡς ὅπλον ἐκτανύσαντες,
ἔδ' αὐτὸς κήνη γλώσσαν ἀποσρέφετε,
συνδέσμων λυγρῶν θιρήτορες, οἷς ἂν μὴν, ἢ σφὶν
ἴαδε, καὶ ἐκτὴν ἡμῶν ἀσέχε Κύκλωψ,
ῥίβοιθ' ἴς αἰῶνα, κατάρξιντες ἀλιεῖροι,
ἄλλων δὲ δ' ἡμᾶς ἰὸν ἀποσβέσατε.

Ἀντιφάνης.

Γραμματικῶν περίεργα γένη, ῥιζώρυχα μύσης,
ἀμφορίης, αὐτῆς σῆτες ἀκωνοβάται,
τῶν μεγάλων κηλίδες. ἐπ' ἡρίνην δὲ κομῶντες
πικροὶ, καὶ ξηροὶ, Καλλιμάχῳ πρόκυνες,
ποιητῶν λῶβη, παισὶ σκότος ἀρχομένοισι,
ἔρροντ' αὐφώνων λαθροδάναι κόριες.

Γαλλαδαῖ.

Οὐ δύναμαι γαμετῆς, καὶ γραμματικῆς ἀνέχεσθαι,
γραμματικῆς ἀπόρου, καὶ γαμετῆς μαχίμης.
ἀμφοτέρων τὰ πάθη, θάνατος, καὶ μῆδρα τέτυκται.
πῶ ἔν γραμματικὴν, καὶ μόλις ἐξέφυγον.
ἔδύναμαι δ' ἀμφοτέρων τῆς ἀνδρομάχης ἀναχωρεῖν.
ἔρει χάρτης γὰρ, καὶ νόμος αὐσόνιος.

Ἀπολινάριος.

Γραμματικὸς ποτ' ὄνω ἐποχῶμενος, ἐξεκυλίσθη,
καὶ τῆς γραμματικῆς ὡς λόγος ἐξέτεσεν.
εἴθ' ἐξῆς ἐβίη κοινὸν βίον ὡς ἰδιώτης,
ὣν ἐδίδασκεν αἰετὸν ἐπιστάμενος.
αἰετὸν Γλύκων ἔταθε τὸναντίον. ὣν γὰρ ἀπείρος
καὶ κοινῆς γλώττης, ἔχ' ὅτι γραμματικῆς,
νῦν λιβυκὸς κἄνθρωπος ὀχῶμενος, ἔτ' ἀποτίπῃων
πολλάκις, ἐξ αἰρῆς γραμματικὸς γέγονεν.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ·

Λυκίλλιν·

Ἐξω παιδάς Γάριδος καὶ καὶ Μενελάου,
ἔνδον ἔχων πολλὰς σῆς ἐλένης Πάριδος·

Λυκίαν·

Ἰλαθι γραμματικὴ φύσις, ἴλαθι μῦσα,
φάρμακον ὕρομένη μῆνιν ἄσπερ θεά·
νηὸν ἐχρῆν καὶ σοὶ περικαλλέα δωμῆσκάδαι,
καὶ βωμὸν θυέων μήποτε δαόμενον·
καὶ γὰρ σὺ μεσὺ καὶ ὁδοῖ, μεσὴ δὲ θάλασσα,
καὶ λιμένες πάντων λειβρία γραμματικῇ·

Ἀθῆλον·

Τῦτοις τοῖς παρὰ δῆπνον αἰδομάχοις λοχολέχαις,
ταῖς ἀπ' ἀριστάρχῃ γραμματολιπρῖσιν,
οἷς ὁ σκῶμμα λέγῃν, ὁ πῖν φίλον, ἀλλ' ἀνείηται,
νιπυτιανόμενοι νέσορι, καὶ πριάμῳ,
μή με βάλῃς κατὰ λέξιν ἑλωρ, καὶ κύρμα γενέσθαι·
σήμερον ὁ δῆπνῳ, μῆνιν ἄσπερ θεά·

Ἀθῆλον·

Γραμματικὸς Ζήνων, ὃς ἔχει πῶγονα μένανδρον,
τόν δ' ὕον τῶτω φησὶ συνεσκέπει·
τὰς νύκτας δ' αὐτῇ μελέτῃ ὁ παύεται ὕπνῳ,
πῶσος, συνδέσμος, χήματα, συζυγία·

Ἀδέσποτον·

Χαίροισ' οἱ περὶ κόσμον ἀπὸ πεπλανηκότες ὄμμα,
οἳ τ' ἀπ' ἀριστάρχῃ σῆτες ἀκαιοθολόγοι·
ποῖ γὰρ ἐμοὶ ξητῇ τίνας ἔδραμεν ἥλιος οἶμος,
καὶ τίνος ἦν Πρωτῆς, καὶ τίς ὁ Πυγμαλίων·
γινώσκουσ' ὅσα λουκὸν ἔχει σῆλον· ἠδὲ μέλαινα
σορίη, τῇ καὶ τῆς παρακαλλιμάχου·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Ωτλήμον Κυνέγειρε καὶ ἐν ζωῷς, καὶ ἀπελθὼν,
ὥς αἰὲ καὶ πῆ ῥήμασι, καὶ κοπίσιν.
πρόσθε μὲν ἐν πολέμοισι τὴν πέσσε μαρναμένη χάρ,
νῦν δ' ἐσ' ἱερὰ μαματικὸς καὶ ποδὸς ἐξέρησεν.

Ἦν ἄρα καὶ κἀνθωσι τύχη χαλεπήτε, καὶ ἐσθλή,
καὶ Κρόνος ὥρονο μῆ τε βράποδων γένεσιν.
ἐξ ὅτε γὰρ καὶ τὸν ὄνον χαλεπὸς χρόνος ἔχεν,
ἐξ ἀλαβαρχίης, γραμματικῆς γέρονεν.
τλήθι φέρειν λοιπὸν καὶ θήλια· γραμματικῶς γὰρ
ἔδ' ἐ τέλος κριθή, καὶ δὲ μόνον λέγεται.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Γαλλαδαῖα.

Γᾶσα γυνὴ χόλος ἐστίν· ἔχῃ δ' ἀγαθὰς δύο ὥρας,
πῶ μίαν ἐν θαλάμῳ, πῶ μίαν ἐν θανάτῳ.

ΕΙΣ ΔΕΙΛΟΥΣ.

Λακιλλίς.

Ἀνθρακς, καὶ δάφνην παραβύεται ὁ στρατιώτης
Ἀῦλος, ἀποσφίγγας μῆλινά λωμάτια.
φρίσας καὶ τὸ μάτην ἴδιον ἐΐφος· ἦν δέ ποτ' ἔτης
ἔρχοντ', ἐξ ἀπίνης ὑπῆιος ἐκτέταται.
ἔδενί δ' ὁ Γολέμωνι προσέρχεται, ὁ Σφατοκλήδης,
οἷα φίλῳ χρεῖται πάντοτε Λυσιμάχῳ.
Τὸ αὐτὸ.

Γραπὴν ἐν τοίχῳ Καλπῆρνιος ὁ στρατιώτης,
ὥς ἔθος ἔστιν, ἰδὼν πῶ ἐπὶ ναυσὶ μάχην,
ἄσφυκτος, καὶ χλωρὸς ὁ θῆριος ἐξετανύθη,
ξωγῆτε

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ζωρεῖτε κράεσθ' ὦ φίλοι ἀνιφίλοι.
καὶ μὴ τέρωται κατὰ μάστιγι, καὶ μόλις ἔστω
ἔην, τότε τοῖς τοῖσι ὡμολόγησε λύβρα.

Εἰς Δύσειδεις.

Τὸ αὐτὸ.

Ρύχλος ἔχων τοῦτον ὀλυμπικὴν, μὴτ' ἐπὶ κρήνην
ἔλθεις, μὴτ' ἐν ὄρεϊ πρὸς τι διαυγὲς ὕδωρ.
καὶ σὺ τὸν ὡς Νάρκισσος ἰδὼν τὸ πρόσωπον ὀναργὲς,
τεθνῆῃ, μιστῶν σαυτὸν ἕως θανάτου.

Τὸ αὐτὸ.

Ρύχλος ἔχουσα Βιτώρεπιθήκινον, οἷον ἰδῆσαν
πῶ ἐκείνην αὐτὴν οἷον μὲ ἀπαρχονίσει,
ἢ μὴ λέγει σώφρων Λακίλλιε, καὶ μονοκοιτῶ.
αἰδῆται τὸν ἴσως παρθένος ἢ μὴ λέγειν.
ὅς δὲ λέγει μισθὸν με, καὶ δὴν τοῦτο γαμήσας,
τῆς αὐτῆς χάρι τέκνα σκοφροσύνης.

Τὸ αὐτὸ.

Ἡθελε δριμύς ἄγαν τοπρὸς ἱερώνυμος εἶναι.
νῦν δὲ τὸ δριμύς καὶ ἔχει. λος δὲ τὸ μῦς χέρονεν.

Διηλόν.

Ἡ ρίς Κάστρος ἐστὶν ὅταν σιῶπῃ τί, δ' ἱκελλὰ.
σάλπιγξ δ' ἂν ῥέζῃ. τῇ δὲ φύγῃ, δρέπανον.
ἐν πλοίοις, ἄγκυρα. κατὰ σφύροντι δ' ἄροτρον.
ἀγκιστρον ναύταις, ὀφθαλμοῖς κρεῖατρα.
καυπητοῖς, κένδριλα. γεωργοῖς δὲ, πρασόκισρον.
τέκτοσιν, ἀξίνη. τοῖς δὲ πυλῶσι, κόραξ.
ἔως ἀνθρώπου σιῶπῃς Κάστωρ τετύχηκε,
ῥίνα φέρων πάσης ἀρμενον ἐρασίδας.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Θεοδώρ.

Ἑρμολάτης τῆς ῥίνος, ἔπει πῶ ῥῖνα λέγοντες
ἑρμολάτης, μικροῖς μακρὰ χαρίζομεθα.

Λεωνίδ.

Ιχθυὶν ὁ γρυπὸς Σωσίπλοισ ὅν ἀγοράζει,
προῖκα δ' ἔχῃ πολλὴν ἐξ ἁλὸς οὐβοσίην.
ἑλίνον, ὃ κἀλα μὲν προσάγει, τῇ ῥινὶ δὲ προσθεῖ
ἀγκίστρον, σύρῃ πάντα τὰ νηχόμενα.

Τὸ αὐτὸ.

Ζηνογένους οἶκος κατεκαίετο· πολλὰ δ' ἐμόχθη
ἐκ θυρίδος ἡ τῶν αὐτῶν ὑπερχαλάσαι·
ἱκρία συμπίεσθαι, ὅν ἐφ' ἄνευ· ὃ δ' ἐπὶ νῆος,
πῶ ῥῖν ἀντιμάχῃ καὶ μακρῆς, ἔφυγεν.

Ἀμμονίδ.

Ἀντιπάραν γυμνὴν ἣ τις πάρεσιν ἐδείξειν,
ἔκτοθεν αὖ σιγῶν ἡρακλῆος ἔφυγον.

Λυκίλλιν.

Υἱοὺς ἔσοπρον ἔχῃ Δημοσθένις, ἣ γὰρ ἀληθεὺς
ἔβλεπεν, ὅν αὖ ὅλως ἦθελεν αὐτὸ βλέπειν.

Ἀδύλον.

Κερνίδος ὃ χρηρῆς ὁ λογιστὴς, ὃ δὲ μέλῃσσι.
καὶ γὰρ ἀβάτην ἅντως ῥῖνα ῥίπτεχιν ἔχῃ.

Ἀμμιανῶ.

Οὐ δύναται τῇ χειρὶ Πρόκλος πῶ ῥῖν ἀπομύσσειν,
τῆς ῥίνος γὰρ ἔχῃ πῶ χεῖρα μικροτέρεην.
ὃ δὲ λέγει Ζεὺς σῶσον ἑάν πᾶρῃ· ὃ γὰρ ἀνέει
τῆς ῥίνος· πολὺ γὰρ τῆς ἀκοῆς ἀπέχῃ.

Γαλλαδᾶ.

Ὁ πῶ νυν αἶψα πῶ ἀμορπον δυσυχῶν,
λύχνος ἀνάψας ἑσπέρας, σκότος βλέπει.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Τὸ αὐτοῦ·

Ἡ γόρασος πλοκάμους, φύκος, μέλι, κηρὸν, ὀδόντα·
τῆς αὐτῆς δαπάνης ὅφιν αὖν ἡ γόρασος·

Ἰβλιανῷ·

Ὅφιν ἔχεις σπυθῶ πανομοῖτον· ἢ ῥά σε Κίριον
ὅς πηνὴν μετέθηκε φύσιν, κυκῶνα πτόντα·

Τὸ αὐτῶ·

Ἀμῆρς πολὺς ἐπιτεῖν κατὰ δάσμιον ὅφιν·
τῷ σε χρεὶ δρεπάνοισι, καὶ ὅς φιλίδεσι κερῆσαι·

Μαικεδονίᾳ ὑπᾶτον·

Οὐλαλέξ· ὁ κάτοπρον, ἐγὼ δέ σε πάλιν ἐλέξω,
πῶ νοθοκῆλλοσύνην φύκεϊ χρομένην·

πῶτο καὶ ἡδυνῆς δέ ποτε Γίνδαρος ἐλέγχων,
ᾗ πενᾶρισον ὕδωρ, φύκος ἐχθρότατον·

Τραϊανῷ βασιλεῶς·

Ἀντίον ἡελίῳ πῆσας ῥίνας, καὶ σῶμα χάσσαν,
δῆξας τὰς ὥρας πᾶσι παρερχομένους·

Ἀθῆλον·

Γῆτορα Μαῦρον ἰδὼν ἐτεθήκεα ρυγχελέφαντα,
χείλεσι βριπᾶνις φρόγγον ἵεντα φόνον·

Ἀθῆλον·

Τὴν φωνὴν ἐροπὴν σε λέξαν ἐδίδαξεν ὁ μῆρς·
πῶ γλῶσσαν δ' ἐν ὅπῃ τίς σ' ἐδίδαξεν ἔχιν;

Ἀθῆλον·

Ὡμοσα μυριάσις ἐπιγράμματα μνηετι ποιεῖν·
πολλῶν γὰρ μῶρῶν ἐχθρὰν ἐπεσασάμην·

αἷ' ὅπῳταν κατ' ἴδω τὸ παφλαγόνος τὸ πρόσωπον·
Γανταχθῶ, σέρξαι πῶν νόσον ὃ δύναιμαι·

Ἀδέαστον·

Κῆλην κηλήτη μὴ φαγομένην προτίθεικας·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΤ

μή μοι πῶν κήλην, αὐτὴν ἰδὼν ἐθέλω.

Αἰηλον.

Ερμούκην θυγάτηρ, μεγάλη παρέλετο πιδήνω.
ἥδ' ἔτεκεν πολλὰς ἐρμολίβιαι ἀδελφάς.
ἧδ' ἐγέννη ὁ Ζεὺς, καὶ Κάστορα, καὶ Πολυδύκη
ἐκ Λήδης ἔτεκεν, κύνιον ἀμφάμενος,
ἐρμίομη γὰρ κόραξ παρέλεξατο· ἥ δὲ τάλαινα,
φρικτῶν δαμονίων ἐρμαγίλην ἔτεκεν.

Αἰετότοκ.

Οὐδέ ποτ' ἦς πορρῆμον ὀκλήτης ἐμβάινει,
μέλλων ἦς πέραν ἀτίνασι Διοφῶν.
τῆς κήλης δ' ἐπ' ἀνωθι τὰ φορτία πάντα τεθνηῶς,
καὶ χυτὸν, διαπλῆσιν δὴν ἐπ' ἀμείνων.
ὥς τε μάστιγ' ῥίπτωνες ἐν ὕδασι δόξαν ἔχουσιν,
ἧ καὶ κήλης ταῦτ' ποιεῖν δύναται.

Αἰηλον.

Οἱ γὰρ Νίκων δ' φράνεται οἶον ἄριστα,
ἔδυνάται δ' ἧ πᾶν οἶος ἀν' ἡ ταχέως.
ἐν ῥισὶν ὥρας γὰρ θερνύει, μόλις ἀνθάνει αὐτός.

Τῷ γρυπῷ ρητῆρος ὁρῶ πῶν ῥίνα Μένιπε.
αὐτὸς δ' ἔμμελ' ἀνφάνεται ἦναι ἔτι
πλὴν ἤδη· μένω μὲν ὁ μῶς· ἧ γὰρ πολὺ, πέντε
τῆς ῥινὸς· ταδίσος οἶομαι ἔκ ἀπέχθ.
ἐν αὐτῇ μὲν ὁρᾶς προπορεύεται· ἥν δ' ἐπὶ βυθὸν
ὑψηλὸν σῶμεν, καὶ τὸν ἐσάτομεθα.

ΕΙΣ ΔΥΣΩΔΕΙΣ.

Αντιπάρχ.

Οὐ προσέχω· καὶ τοὶ πισυίτινες· ἀλλὰ μετὰ ξυ,

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

πρὸς Διὸς ἧ με φίλῃς Γάμφιλε, μή με φίλη.

Νινάρχη.

Εἴ με φίλῃς, μισῇς με· καὶ ἧ μισῇς σὺ, φίλῃς με.

ἧ δέ με μὴ μισῇς φίλτατε, μή με φίλη.

Λοκίην.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὅς ὅσοις ἐφορκισῇς,

ἐξέβλε', ὅχ' ὄρκων, ἀλλὰ κόπων δυνάμη.

Τῷ αὐτῷ.

Οὔτε χίμαιρα τοῖσ' ἔπνευ κακὸν ἢ κατ' ὄμιρον,

ἢ ἀλέη ταύρων ὡς ὁ λόγος πυρίπνοος,

ἢ λῆμνος σύμπας, ὅχ' ἀρπυγῶν τὰ περισὰ,

ἢ δ' ὁ Φιλοκλήτης πρὸς ἀποσιπώμενος,

ὡς τέ σε παμφθιμνὴν Τελείσλλα χιμαίρεσ',

σιπιδόνει, ταύρας, ὄρνεα, λιμνιάδας.

Αἰθλον.

Οὐ μόνον αὐτῇ πνῆ Δημοκρατὶς, ἀλλὰ δὲ αὐτῇ

τὸς ὅσ' ἡμισαμένους πνῆν πεποίηκε ῥάχη.

Αἰθλον.

Τὸ σῶμα, χῶ πρῶτος ταύτην Θεόδωρε σὺ ὅς σ',

ὡς τε διαγνῶναι τοῖς φυσικοῖς καλὸν ἦν.

ἢ γράψαι σε ἔδῃ ποῖον σῶμα, ποῖον ὀπρωκτός.

νῦν δὲ λαλῶντός σε,

ἢ δύναμαι γνῶναι πότερον, ἔχανεν Θεόδωρος,

ἢ βδέσ'· ἔχῃ γὰρ ἔχῃ πνῆμα κατὰ, καὶ ἄνω.

Αἰθλον.

Τίς σε Μεντορίδῃ προφανῶς ἔτω μετέθιεν

πλὴν πυγῇ, ὑπερ' ὃ σὺ μ' ἔκειτο προτῆ;

βδέσ' γὰρ, καὶ ἀναπνῆς φθέγγῃ δ' ἐκτῶν καταγῶν.

θαῦμα μ' ἔχῃ, τὰ κατὰ πῶς σὺ ἄνω γέρονεν.

Ι ιγ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΔΟΥΤ

ΕΙΣ ΔΟΥΛΙΟΥΣ. ΣΤΒ

Λυκελλίον.

Εἴ με φίλῃς, ἔργῳ με φίλῃς, καὶ μὴ μ' ἀδίκῃ σὺ,
ἀρχὴν τὴ βλάβην τῷ φιλίῳ θέμενος.
πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐγὼ πολὺ κρέσσονα φημὶ
τῷ φανεράν ἔχθραν τῆς δουλεῖας φιλίας.
φασὶ δὲ καὶ νῦν αἰνέειν ἀντιπλεῖν αἰσχεράς
τὰς ὑφάλας πέρας τῶν φανερῶν ἀσιτάδων.

Απολιναρίον.

Αὐτὸ μὲν ἀπόντα λέγῃς με κακῶς, ὃ δὲν ἀδικῇς με.
αὐτὸ δὲ παρόντα καλῶς, ἴσθι κακῶς με λέγων.
Τὸ αὐτὸ.

Μέχρι τίνος Πολύχρεπε κενῆς παρὰ σίτε φραπέξης
λήσῃς, κερματίοις φασδόμεν' ἀγορίοις,
ὃ γὰρ ἐτ' ἐν ἀγορῇ σε βλέπω πολὺν, ἀμ' ὑποκάμπτῃ
ἡδὴ, καὶ ξιπῇς πῶς σε φέρωσι πόδες.
πᾶσιν ἐπαγγέλλῃ, κ' οἰμίζῃ τὸν ἀργύριον, ἔρχε,
καὶ λάβε· καὶ δ' ὁ μόσασ, ὃ καὶ ἐτί πιστὸν ἔχεις.
κυσζιμόθεν σε φέρων ἀνέμος σαμόθραξι πέλασεν.
τὸτό σε τὸ λοιπὸν τέρμα μένη βίοντα.

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ.

Αδελον.

Τὸτο τὸ βυλόνει ἔχουσ πάλαι· ἀλλὰ τὸ βῆτα
ὃ καὶ ἐπιγινώσκω· δέλτα γὰρ ἐγράφεται.

Αδελον.

Βυλόνει ἀγαθὸν· τὸ βῆτα δὲ τὸτ' ἐπρίωνν
ἐπεὶ πόσις τίμῃς· δέλτα γὰρ ἦν πρότερον.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΕΙΣ ΔΩΡΑ.

Γαλλαδᾶ.

Εἴ τι ν' ἔχεις Διόνυσον ἐνὶ μεγάροισι τέοισι,
ἦν κιαὸν ἀφελὼν, θριδάων φύλλοις πεφάνωσον.

Τῷ αὐτῷ.

Βρώματά μοι χαίρων σκηνομένων προέβηκας,
ἐκέρων, διφκλέων, κυπρόθεν ἐρχομένων.
αἷ' ἐμὲ σκηνοθέντα μαδῶν, ἢ σφάξον ἐτόιμωσ,
ἢ σβέσον ἐκ δίφου γνάματι τῷ κυπρίῳ.

Τῷ αὐτῷ.

Ἀντίσπασον ἐμοί τις ὄνον μακρόθυμον ἔδωκεν,
τῶν βαταξομένων ὄρμον ὁδοιπορίας,
ἕδον τῆς βραδυτῆτος, ὄνον, πόνον, ὄκνον, ὄνηρον,
τῶν ἀνακαμπόντων ὑστάτιον, πρότερον.

Τῷ αὐτῷ.

Τὴν πῆραν, πῶ, αὐτὸς ἀποσφίξας ἀποτέμεις,
ἄρην ὁ παῖς, λύσας φύσαν ὑπινέμιον.

Τῷ αὐτῷ.

Ἀσκὸν τῶν ἀνέμων ἔλαβεν ποτὲ δῶρον ὁ δυνάδης,
πόντον ἐπιπλῶων χερῶν μαχρῶν τι μέγα.
αἷ' ἐμὸς αἰόλος ὅτος, ἔχων ἀνέμων πλεόν ἵβον,
ὄρνεον ἐκπέμπει τῶν ἀνέμων γεμίσας.
πνύματά μοι πτερόεντα φίλος, καὶ πνύματα πέμπης.
ὃ δύνάμει δὲ φασγὴν θλίβομένους ἀνέμους.

ΕΙΣ ΕΡΩΝΤΑ.

Αρκενταρίῳ.

Ἀντιζόνην ἔσπερχε Φιλόστρατος ἦν δὲ παλαιαῖς
ὁ τλήμων ἴρσ πεντεπενιχρότερος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

ἄνρε δ' ὕπν κρυμῆ γλυκὺ φάρμακον· ἀντία ἰδρυχῶν
 γύναι· ἐμοι μὲν ἔστι μετ' ἀντιγόνης·

ΕΙΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ·

Λεωγίδου·

Εἰκόνα Μινωδότη γράφω Διόδωρος, ἔθηκε·
 πλὴν τὸ Μινωδότη πᾶσιν ὁμοιοτάτον·

Τὸ αὐτὸ·

Γράφω Δαυκαλίωνα Μελέατρον, καὶ φαέφαντα,
 ζητῆς τίστ' αὐτῶν αἰεὶ οὐδ' ἔστι τις·
 τοῖς ἰδίαις αὐτῶν τιμήσομαι, αἰεὶ οὐδ' ἔστι τις
 ἐπὶ πυρὸς Φαίδων, Δαυκαλίων δ' ὕδατος·

Λακκιλλίς·

Εἴκοσι γενήσας ὁ ζωγράφος Εὐτυχὸς υἱός,
 ὃς ἐπὶ τῶν τέκνων ὅδ' ὁμοιον ἔχει·

Τὸ αὐτὸ·

Ζωγράφος, τὰς μορφὰς κ' ἐπὶ τῶν μόνον, ὃς δύνασαι δὲ
 φωνὴν συλῆσαι, χρώματι τεῖθε μένιν·

ΕΙΣ ΗΓΕΜΟΝΑΣ·

Γαλλαδᾶ ἦς Δημόνικον ὑπαρχόν·

Πολλοὶ πολλὰ λέγουσιν, ὅμως δ' ὅλα πάντα δύνανται
 ῥήμασιν εἰπεῖν ῥήματα σῶν παθέων·
 ἐν δ' ἐπὶ σοὶ παράδοξον ἔθαν' αἰσάμεν, καὶ ἀπίστη,
 δάκρυα πῶς κλέπων ἔχεις ἐτοιμότατα·
 χαλκίδος ἐν γαίης ἀπεχάλκισε πῶς πόλιν ἡμῶν,
 κλέπων, καὶ κλαίων δάκρυσι κερδαλέοις·

Τὸ αὐτὸ·

Εν γῆς λωτοφάγων μέγας ὄρχαμος ἦλθε Λυκάων,
 χαλκίδος ἐν γαίης ἀντιχόνομενος·

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Τῷ αὐτῷ.

Θηλυφανὲς παράδοξον εἶδον μάστα μὲν πάθος ἄλλο,
ἔκλειε κλέπων, κλεπτομένους ἐκείων·
ὅς κλέπων, ἦγναι, καὶ ἀγνάνων, ἀπείσυλλα,
μηδὲν ἔχων καθαρόν, μὴ δὲ τὸ σῶμα ῥύπτω.

Ἀδελφόν.

Ἀνθρακίων δέκα μέτρα φέρων, ἴσοι κροσσὺ πολίτης.
ἦν δὲ καὶ ὕψος ἀγίας, αὐτὸς ὁ Τριπόλεμος.
ὃς δὲ καὶ ἡρακλεῖδῃ ὑψηλὴ τιρὶ δοχίνας
ἦ καυλὸν κράμβης, ἦ φακόν, ἦ κοχλίδας.
ταῦτ' ἔχε, καὶ λέγε σάυτην ἐρεχθίαν, Κέκροπα, Κόδρον,
ὃν κέβελος· ὃ δὲ ὅς ὃ δὲ ἐπὶ σφύρεται.

Εἰς θυγατέρα.

Λουκιλλίαν.

Οὐκ ἔστι θυγάτηρ μάστιγος βάρος, ἣ δὲ δοκεῖ σοὶ
Εὐκλήμων, ἦναι κῆφον, ἀνυσσον ἐμὴ.
ἔστι σοὶ κήλη, καὶ μοὶ θυγάτηρ· λάβε ταυτὴν,
καὶ δὸς μοι κήλην ἀντὶ μιᾶς ἐκατόν.

Εἰς ἰατρούς. Τῷ αὐτῷ.

Γρίν σ' ἐναλῆψαται Δημόστρατε, χαῖρ' ἱερὸν φῶς,
ἣ πὲρ τάλαν· ὅτ' ὡς οὐκοπὸς ἐστὶ Δίων.
ὃ μόνον ἐξετύφλωσεν ὀλυμπικόν, ἀλλὰ δι' αὐτὸ
ἣ νόμος ἦς ἦχεν, τὰ βλέφαρ' ἐξέβαλεν.

Τῷ αὐτῷ.

Τῷ λιθίνῳ Διὸς ἐχθρὸς ὁ κλινικὸς ἦφατο Μάρκος.
καὶ λίθος ὢν, καὶ Ζεὺς, σήμερον ἐκφέρεται.

Τῷ αὐτῷ.

Ερμολένη τὴν ἰατρὸν ἀστρολόγος Διοφάντος

ΤΩΝ ΕΙΣΕΠΤΑ

ἔπε μόνος ξωῆς ἐννέα μῆνας ἔχον·
καὶ κῆνος γελᾶσας, τί μὲν ὁ Κρόνος ἐννέα μηνῶν
φησὶ λέγει, σὺ νόσ· τὰ μὰ δὲ σύντομά σοι·
ἔπε· καὶ ἐκτέναιο, μόνον ἤφατο· καὶ Δίοφαντος
ἄλλον ἀπελπίξων, αὐτὸς ἀπεσκάρισεν·

Τὸ αὐτὸ·

Ἦν τιν' ἐχρὶς ἔχθρον Διονύσιε, μὴ καταράσῃ
πῶ ἴσιν τῷ τῷ, μὴ δὲ πὺν ἀμφικράτῃ,
μήδ' εἴ τις τυφλὸς ποιῇ, θεὸν, ἀλλὰ Σίμωνα·
καὶ γνώσῃ τί θεὸς, καὶ τί Σίμων δύναται·

Τὸ αὐτὸ·

Εἰς αἴδος κατέπεμφε πάλαι ποτε δέσποτα Κάισαρ,
ὡς λόγος Εὐρυπύλου πρὸς μέγαν ἥρα κλέα·
οὐν δ' ἐμὲ Μινοφάνης ὁ κλινικός· ὥς τε λεγέσθω
κλινικός Εὐρυπύλου, μὴ κέτι Μινοφάνης·

Σφάτῳνος·

Ἰνδὸς Καπίτων Χρῦσιν ἐνέχρισεν ὀρώντα
ὀκτὼ μὲν μακρὸν πύργον ἀπὸ σαδείων,
ἄνδρα δ' ἀπὸ σαδείων· διὰ δ' ὠδεῖα δ' ὄρτυγα πιχῶν·
φθῆρα δ' ἀπὸ σσιθαμῶν καὶ δύο δερκόμενον·
οὐν δ' ἀπὸ μὲν σαδείων, πόλιν ὅ βλέπῃ· ἐκ δὲ διπλῆθρῃ,
καὶ ὀκτὼ μὲν κατιδῇ πρὸς φάρον ὅ δύναται·
ἴππον ἀπὸ σσιθαμῆς δὲ μόλις βλέπῃ· ἀντὶ δὲ τῶ πρὶν
ὄρτυγος, ὅ δὲ μέγαν σρεθὸν ἰδῇ δύναται·
αὐτὸν δὲ πρὸς χρίσας αὐτὸν φθάσῃ, ὅ δ' ἐλέφαντα
ὅ κ' ἐτι μὴ ποτ' ἰδῇ πηλίσσον ἐσπῶτα·

Νικάρχῃ·

Οὐτ' ἐκλυσεν Φείδων μ', ὅθ' ἤφατο· ἀλλὰ πυρέξας,
ἐμνήσθην αὐτὸ τῷνομα, καὶ πέθανον·

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Τῷ αὐτῷ.

Ἰηβὸς πῶν γραῦν ἥ τ' ἐκλυσε, ἥ τ' ἀπέπνιξεν,
ἔδῃς γιγνώσκῃ· δαμόνιον ἢ τάχος.
ὁ φόρος ἦν κλυτῆρος ἐν ἔκασι, καὶ σεφάντο
ἡσορός· οἱ δ' ἄλλοι τὸν τάρον ἡτρήπισαν.

Τῷ αὐτῷ.

Ορθῶσαι τὸν κυρτὸν ὑποχόμενος Διόδωρον
Σωκλῆς, τετραπέδους ῥῆς ἐπέθηκε λίθους
τῷ κυρτῷ σιβαρὲς ἐπὶ πῶν ῥάχιν· ἀλλὰ πιασθῆς,
τέθηκεν· γέρονεν δ' ὀρθότερος κενόνοσ.

Τῷ αὐτῷ.

Χρηρῶν ἐσφαξεν ἀκισορίδην ἀγέλαος.
ἔων τὸρ, χυλῶν φησὶν ἐμελλε τάλασ.

Τῷ αὐτῷ.

Γέντ' ἰηβὸς ἀλεξισῶμ' ἐκλυσε, πέντ' ἐκάθηρε.
πέντ' ἰδεν ἀρρώστους, πέντ' ἐνέχρισε πάλιν.
καὶ πᾶσιν μίανύξεν φάρμακον, ἥς σοροπηγὸς,
ἥς τάφος, ἥς αἰδῆς, εἰς κοπεὺς γέρονεν.

Αδελον.

Αγισ ἀριστογόρην ἔτ' ἐκλυσε, ἔτ' ἔθιγ' αὐτῷ.
αἷ' ὅσον ῥῆσθην, κῶχετ' ἀριστογόρης.
πῶ τοῖν ἀκόνιτον ἔχιδνῶσιν· ὦ σοροπηγῶι,
αἶγιν καὶ μήτραις βάλλετε, καὶ σεφάνοις.

Νικάρχῳ.

Ξῆνε, τί μὰν πάθη τίνες ἐν χθονὶ τοῖσ δ' ὑπὸ τύμβοις,
ἔς λυκερῶ φέγγος Ζώπυρος ἐξέρησε;
δᾶμις, Αριστέλης, Δημήτριος, ἀρκεσίλαος,
Σώστρατος, οἳ τ' ὀπίσω μέχρι παραιτονίῃ.
κηρύκιον τὸρ ἔχων ξύλινον, καὶ πλατὰ πέδιλα,
ὡς ἐρμῆς κατὰ γὰρ τὸς θεραπνομένους.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΔΟΥ

Α Δέσποτον.

Τηρὸς Κρατέας, καὶ Δάμων ἑνταφιάς,
κοινὴν ἐν ἡλώεσι θέντο συκωμοσίην.
καὶ ῥ' ὁμοῖ, ὅς κλέπτεσκεν ἀπ' ἑνταφίων τελαμῶνας,
ἔσεπιδεσμούεν· πέμπε φίλῳ Κρατέα.
τόνδ' ἀπαμβόμενος Κρατέας ἑνταφιάξην,
πέμπει ὅσας αὐτῷ τὰς θέραι νομείας.

Α Διλον.

Οὐ μὴλ', ῥιόδοντι δ' ἐν ἡλείῳ με Χαρίνος,
ἀπόγον' ἔχων κενεὸν τῶν ἀφικνῶν πινάκων.
τὴν μὴλιν δ' ἔλκων, ἐξέσπασε τὸ βλεφάρ' αὐτῷ.
ῥιόθεν, ἢ μὴλιν δ' ἐν δονέμιν ἐπ' ὄλῳ.
αὐτὸς δ' ὅς ἐχχρίσθη μετ' ὀνῶν, πάλιν ἐκ ἐνοχλήσῃ.
ὄφθαλμὸς αὐτῷ· πῶς ποῦ, ὁ μικρὸν ἔχων;

Α Λακίλις.

Ερμολένη ἄν' ἰαβὸν ἰδὼν Διόφαντος ἐνύπνοισι,
ἔκ' ἐτ' ἀνιγέρθη, καὶ περ' ἰαμα φέρων.

Γαλαδία.

Βέλτερον ἢ μεμόνος ληστοκτόνι ἐκ κρίσιν ἐλθόν,
ἢ τὸ χερρὺν Γενναδίου παλάμας.
ὅς μὲν γὰρ φονέας ὀσίως πυγῶν, κατὰ τέμνη.
ὅς δ' ἐλαβὼν· μισθὸς, ἔσ' αὖθις κατὰ γῆ.

Καλλιπέρης.

Φαρμακίησι ῥόδων λέπρα, καὶ χαιράδας αἶρε.
τάλλα δ' ἐπ' αὖρε, καὶ δόξα φαρμακίων.

Α Ζαδία.

Κεῖτο μὲν αἰκίμηνος κεκλιμένος ἐκ πυρετοῖο,
καὶ περὶ λουκκίην βραχὺ λαρυγγίον.
τυαγόμενος τε τὸ πλουρὸν, αὖτε ξιφείαν ἀμυχθῆν,
καὶ θαμὰ δυσχεαδαῖσι ἀσθμασι πνυσίων.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. ΚΚΖ

ἦλθε δὲ καλλίγνωτος ὁ κώϊος, ὁ πατυλάρχης,
 τῆς παίωνίδος κηθόμενος σοφίης,
 πᾶσαν ἔχων πρόνοιον ἀνάγκησιν, ἥτις περὶ αὐτὸν
 ἄλλο προαγγέλλων, ἢ τὸ γενησόμενον.
 ἀλκιμένους δ' ἐδύκαεν ἀνάγκησιν, ἔντε προσώπῳ
 φράετο, καὶ παλάμῃς φαῖεν ἐπισαμένως.
 καὶ τὸ περὶ κρισίμων φρέων ἐλογίξετο γράμμα,
 πάντ' ἀναπεμπάτων ἢ, ἐκαστὸν πομπάτης.
 καὶ τότε τῶν πρόνοιον δὲ ἀλκιμένην ἀνεφώτῃ,
 σεμνοπροσωπήσας, καὶ σοβαρὸν σάμενος.
 ἦγε φάρυγγ' βομβῶσα, καὶ ἄρτια τύμματα κλυρῶ,
 καὶ περὶ τῶν λήξ' ἡνῶμα δακνόμενον,
 ἢ ἔτι τεθνήξῃ πλῆρι τιθί. τὸ τοιοῦτον ἢ μὴν
 σύμβολον ἐκαστομένους ἀνὰ πηλοσύνῃς.
 θάρσ' ὅν νομικὸν δὲ κἀλῃ· καὶ χρήματα σαυτῶ
 αὐτὰ διαθῆς, βίότῃ λήγῃ μεριμνοτόκῃ.
 καί με τὴν ἱερὸν προρέϊτας ἦνευεν ἐσθλῆς,
 ἐν βίτῃ μοίρῃ καλλιτε κληρονόμον.
 Τὸ αὐτῶ.

Ἰητὴρ τίς ἐμοὶ τὴν ἐόν φίλον ἐὸν ἐπέμψεν,
 ὥς τὸ μαθῆν παρ' ἐμοὶ ταῦτα τὰ γραμματικά.
 ὥς δὲ τὸ μῆνιν αἶδε, καὶ ἄλγεα μὲν ἰ' ἐθνηκεν
 ἔγνω, καὶ τὸ τρίτον τοῖς δ' ἀπολαθὸν ἔπος,
 πολλὰς δ' ἐφ' ἱμῶν φυχὰς αἶδι προΐαψεν,
 ἢ ἔτι μιν πέμψῃ πρὸς μαμαθσόμενον.
 ἀλλὰ μ' ἰδὼν ὁ πατήρ, σοὶ καὶ χάρις ἦπεν ἑταῖρε.
 αὐτὰρ ὁ παῖς παρ' ἐμοὶ ταῦτα μαθῆν δύνάται.
 καὶ γὰρ ἐγὼ πολλὰς φυχὰς αἶδι προΐαψα,
 καὶ πρὸς τὸ τὸ δὲν γραμματικῶν δέομαι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ΕΙΣ ΙΓΓΟΥΣ.

Λυκίλλιν.

Θεαυχόν ἵππον ἔχεις ἐρασίς σρατε, διὰ σαλῶσα
 ἔδυναι αὐτὸν ὅλης φάρμακῃ θεαυχίης.
 ἄντως δ' ἄριον ἵππον· ὃν δ' φρύγες ἤλικον ἅπαντες
 σὺν δαναοῖς, σκαῖς ἔκ' αὖν ἐσῆλθε πύλας.
 ἐν σῆσας ἀνάθημα θεῶ· τινος, εἴ ποτε χεῖρ μοι,
 τὰς κριθὰς ποίῃ τοῖς τεκνίοις ἡλισσάνην.

Τῷ αὐτῷ.

Ἴππον ὑποχόμενος μοι Ὀλυμπιος, ἤγαγεν ἑρὴν·
 ἧς ὀλιγοδρανέων ἵππος, ἀπέκρεμάτο.

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΥΣ, καὶ Τρα-
 γωδους. Λεωνίδας.

Νυκτικὸρὰξ ἄδ' ἀθανάτη φόρον· εὐχ' ὅταν ἄσῃ
 Δημόφιλος, θνήσκῃ καὶ αὐτὸς ὁ νυκτικὸρὰξ.
 Τῷ αὐτῷ.

Σιμύλος ὁ φάλτης, τὸς γείτονας ἔκτανε πάντας,
 νυκτὸς ὅλης φάλλων, πλὴν ἐνὸς ὠριγένους.
 μωρὸν γὰρ φύσις αὐτὸν ἐθήκετο· τὸν κεν αὐτῷ
 ξωὴν ἀντ' ἀκοῆς δῶκε περιστερίην.

Αμμιανῷ.

Νικητὴς ἄδων, τῶν ὠδῶν ἐστὶν ἀπόλλων.
 αὖν δὲ ἱατρὴν, τῶν θεράπων μένων.

Λυκίλλιν.

Γέντ' ὀβολῶν πέπρακεν ἀπολλοφάνης ὁ φαρμακός,
 πέντε θεῶν σκευὴν, ἥρα κλέος ῥόπαλον,
 τισιφόνης τὰ φόβητρα, Πόσειδῶνος δὲ ῥίακταν,
 ὅπλαν ἀθηναίης, ἀρτέμιδος φαρέειν.

87-
ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

οἱ δὲ θεοὶ, παρ' ἑνὶ καὶ θήμενοι ἐξεδύθησαν
ἃς βραχὺ σιταρίῃ κέρμα, καὶ οἶναρίῃ.

Διοσκορίδῃ.

Γάλλον ἀριστοχόρῃς ὠρχήσατο· τὰς δὲ φιλόπλῃς
τι μενίδας ὁ καμὼν πολλὰ δὴ ἤλθον ἐγὼ·
χῶ μὲν τι μιν θῆς, ἀπεπέμπετο· πλὴν δὲ τάλαινα
ὑρνηθῶ, κροτάλων ἃς τόφος ἐξέβαλεν·
ἃς πῦρ ἡρώων ἴτε πρήξεις· ἐν τῷ ἁμύσοις
καὶ κόρυδος κύκνῃ φθέξατ' ἀλιδότερον.

Εἰς κλεφτάς.

Λυκιλλίῃ.

Τὴν ἀναδυομένην ἀπὸ μητέρος ἄρτι θαλάσσης
Κύπριν ὅλην χρυσὴν ἐχέει· ἐκλεφε Δίῳ·
καὶ χερὶ προσκατέσυρεν ὅλοφύριτον ἄδωνιν,
καὶ τὴν παρεστηκὸς· μιν δὲ ἐρωτάριον·
αὐτοῖν γὰρ ἐρέουσιν, ὅσοι ποτὲ φῶρες ἄριστοι,
ὅτι ἐτι σοὶ χερῶν εἰς ἑρὶν ἐρχόμεθα.

Τῷ αὐτῷ.

Τὸν θεὸν αὐτὸν ἐκλεφεν, ὃν ὀριζέσθαι ἐμελλεν
Εὐτυχίδης, ἃ πῶν, ὃ δύναι μὰ σ' ὁμόσαι.

Τῷ αὐτῷ.

Τὸν πῆνδον ἐρμῆν, τὸν θεῶν ὑπερέστη,
τὸν ἀρκάδων ἀνακτα, τὸν βοηλάτῃ,
ἐστῶτα τῶνδε γυμνασίων ἐπίσκοπον,
ὃν νεκτο κλέπτης Αὔλος ἦπε βασιλεὺς,
πολλοὶ μαθηταὶ καὶ ἡ πόσις διδασκάλων.

Τῷ αὐτῷ.

Τὸν τῶν κλεπόντων μηνύτορα Φοῖβον ἐκλεφεν
Εὐτυχίδης, ἃ πῶν, μὴ πάνυ πολλὰ λάλη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

σὺ κρινόν δὲ τέχνη τέχνην, καὶ χεῖρσι χρῆσ μῦς,
καὶ μάντιν κλέπῃ, καὶ θεὸν Εὐτυχίδῃ.
τῶν δ' ἀχαλινώτων σομάτων χάριν αὐτίκ' ἐπραξ, Τ
τοῖς ὠνησαμένοις πᾶν ὃ θέλῃς μελέε. Α

Τῷ αὐτῷ.

Βυκόλε, πῶς ἀγέλην πέφρονέ με, μή σε Περικλῆς Τ
ὁ κλέπῃς, αὐτῶν βυσὶ συνεξείλασθ. Α

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ πόδας ἔχει Δίων, οἷοι χεῖρας, ὅκ' ἔτ' ἀνέρι μῦς Α
πληθὺς ἀνθρώποις, ἀπὸ Δίων ἐπείθῃ. Δ

Τῷ αὐτῷ.

Τὴν γένετιν ἀντὶντα μαλᾶν Κρόνον ἡλιόδωρος, π
νύκτωρ ἐκ ταῦ χρύσεια ἦρε Κρόνος, π
τίς πρῶτος κακοποιὸς ἐλήλυθε, πῆρα σονεῖ πῶς Κ
διαστοι, καὶ γινώσκ' τίς, τίνας δ' ἔτι Κρόνος. Α
ὅς δ' ἄλλω κακὰ τάχ' ἔω κακὸν ἥκατι τάχ' Κ
ἄνρων μοι τι μὲν πᾶν ἀνάτελλ' ὃ θέλῃς. Α

Τῷ αὐτῷ.

Εκ τῶν ἑσπερίδων τῶν τῷ Διὸς ἦρε Μένισκος Γ
ὥς ἂν πρὶν ἥρα κλέψῃ χρύσεια μῦλαι βία. Α
καὶ τί γὰρ ὧς ἑάλω, γίγονεν μέγα πᾶσι θέαμα, Γ
ὥς ἂν πρὶν ἥρα κλέψῃ κακὰ κακὰ μέγας. Α

Τῷ αὐτῷ.

Εἴσιδεν ἀντίοχος πῶς Λυσιμάχῃ ποτὲ τύλην, Τ
καὶ ἔτι πῶς τύλην ἔσιδε Λυσιμάχος. Α

Α. Φίλος.

Χοῖρι μὲν, ὅκ' ἴδον δέ με βύτι· καί με καλῆτε Τ
χειρίδιον, φανερώς ἔδ' οἷς ὅκ' ἴδον. Α

Α. Φίλος.

Ἦδ' ἄμιν πολὺ μὲν ἀντώνιον ὄντα σε πάντες, Τ
ὁ ξαπίνυς. Α

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ἑξαπίνης ῥία σοι γράμματα πῶς ἔλιπεν ;

ΕΙΣ ΚΟΥΡΕΑΣ .

Λυκιάλις .

Τὸν δασύν ἐρμωμένη ξητῇ πόλεν ἄρξεθ' ὀκνῶν
κήρυξεν πύκνῃ κεφαλὴν, ὄνδ' ὅλον ὥς κεφαλὴν .

Τῷ αὐτῷ .

Ἀρετᾶρες βροτολοι, ἐμικιφόνε, παύσο κερᾶν,
τέμνων . ὃ γὰρ ἔχεις ἔκ' ἐτι πῶς μετάμης .
αἶψ' ἤδη μεταβάς ἐπὶ τῆς μύσας, ἢ τὰ κἄτωθεν
τῶν γονάτων, ἔτω τέμνε με, καὶ παρέχω .
ἦν μὲν γὰρ μὲν ὁ τόπος γέμει· ἦν δ' ἐπὶ μένης,
ὅτ' καὶ τυτῶν ἔνεα, καὶ κοράκιων .

Ἀθῆλον .

Κερβί, καὶ ῥαφιδί, κατεναντίον ἤλθον ἀγῶνος .
καὶ τάχα νικῶσιν· ἔνθεν ῥαφίδες .

ΕΙΣ ΚΥΒΕΥΤΗΝ .

Γαλλαδαῖ .

Γάντων μυσσπόλων ἡ Καλλιόπη θεὸς ἐστίν .
σῆο δὲ Καλλιόπῃ, ταβλιόπῃ λέγεται .

ΕΙΣ ΚΥΝΗΓΟΝ .

Λυκιάλις .

Γανὶ φιλοσῆλυγι, καὶ ἔρεφοιτάσι νύμφαις,
καὶ σατύροις, ἱεραῖς τ' ἔνδον ἀμαδρυαῖς,
σὺν κυσὶ, καὶ λόγχαις· σοφόντισι Μάρκος,
μηδὲν ἐλὼν αὐτῶς, τὴς κύνας ἐκρέμασεν .

Μ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΕΙΣ ΚΩΜΩΙΔΟΝ.

Γαλλαδᾶ.

Γαύλω κωμῶδῳ κατ' ὄναρ σὰς, ἥ περ Μένανδρος,
ἥ δὲν ἐγὼ κατὰ σῶ, καὶ σὺ κακῶς με λέγῃς.

ΕΙΣ ΚΩΦΟΥΣ.

Νικάρχου.

Δυσκώφῳ δυσκώφος ἐκρίνετο· καὶ πολὺ μᾶλλον

ἢν ὁ κριτὴς τῶν τῶν δύο κωφότερος.

ὦν ὁ μὲν, αὐτέλεγεν ὅτι ἐνοίκιον αὐτὸν ὀφείλῃν

μηνῶν πένθ' ὅδ' ἔφη νυκτὸς ἀλληλεκέειναι.

ἐμβλέψας δ' αὐτοῖς ὁ κριτὴς, λέγει, ὅτι τί μάχεσθε;

μήτηρ ἔσθ' ὑμῖν; ἀμφοτέροι γέφετε.

ΕΙΣ ΛΑΙΜΑΡΓΟΥΣ.

Λακκίλιν.

Οὐδὲν ἀφῆκεν ὅπως Διονύσιε λείψανον Αὔλῳ

Εὐτυχίδης δειπνῶν· ἦρε δὲ πάντ' ὀπίσω.

καὶ νῦν Εὐτυχίδης μὲν ἔχῃ μέγα δειπνον ἐνοίκιον·

μὴ κληθῆς δ' Αὔλος ξηροφαγῆ καθίσας.

Τῷ αὐτοῦ.

Οὕτω σοι πέψαι Διονύσιε ταῦτα γένοιτο

πάντα· νόμος δὲ χάριν, δὲ στί καὶ ὧδε φαγεῖν.

καὶ γὰρ κέκλημαι καὶ μοι παρέθηκε τι τῶν

γούσασθαι Πόπλιος· καὶ μὲν ἐπεσι μέρος.

ἥ μὴ λεπτὸν ἰδῶν με, δοκῇς κατακῆσθαι ἄρωσιν.

ἥ θ' ὕτω τιρῆς, μή σε λαθῶν τι φάγω.

Τῷ αὐτῷ.

Καὶ βρώγῃς ὅσα πέντε λήκοι Γάμε, καὶ τὰ περιὰσθαι

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ὃ τὰ σὰ, τῶν δὲ πέριξ, πάντα δίδως ὀπίσω.
πλὴν μετὰ τὸ κορινθ. τὸ πρὸς πόδω αὐριον ἔρχο
πρίσματα, καὶ ἀπόγον, καὶ σαρόν αὐτὸς ἔχων.

Τὸ αὐτὸ.

Ἦν βραδὺς Εὐτιχίδης σκεδιοδρόμος, αὐτὸς ἐπὶ δῆνον
ἔβρεχεν, ὡς τε λέγειν, Εὐτιχίδης πέταται.

Αἰθαλὶς χολαστικ.

Οὐτις ἀπονητῆρ ἰδὲν τέληκεν ὀδόντας

ὕμετέρες, ἵνα τοῖς ἐν μεγάροις πελάσῃ.

ἢ τὸν αὐτὸν βύβρωσιν ἔχεις ἐρυσίχθονος αὐτὸς,

καὶ τάχα δαρδάρεις καὶ φίλον, ὃν καλέεις.

ἀλλ' ὅσο μέλαθρά με δέξεται, ὃ τὸν ἔρω.

βῆσσι μ' ὕψ' ὕμετέρῃ καὶ λαφύξομενος.

ἢ δ' ἐτιγ' ὅς τε οὐκ οἶκον ἐλάσομαι, ὃ μὲν ἄνυσεν

λαρτιάδης σιύλλης χάσμασιν ἀντιάσας.

αὐτὸς ἔσομαι πολὺ τλάσ τις ἐγὼ πλέον, ἢ σε περὶ σω,

Κύκλωπος κρυερὸν μηδὲν ἐλαφρότερον.

Τὸ αὐτὸ.

Υἱὸς, καὶ πατήρ, δῆριν φιλότιμον ἔθεντο,

τίς πλέον ἐκδανῶν, κληῖρον ἅπαντα φάσκει.

καὶ μετὰ τὸν βρώσιν τὸν χρηματικὴν μάλα τᾶσαν,

ἔσκατον ἀμύλλης λοιπὸν ἔχουσι φάσκει.

Τὸ αὐτὸ.

Ορνεον ἡσίομεν κεκλημένον ἄθλιον ἄνδρες,

ἄλλων ὀρνέθων βρώματα γινόμενοι.

καὶ τὸν μὲν Τιτυδὸν κατὰ γῆς δύο ὑπὲς ἔδυσιν.

ἡμᾶς δὲ ξώντας, τέσσαρ' αὖ ἀνυπιοί.

Τὸ αὐτὸ.

Μηδὲς μοι ταύτην ἐρασίγρατε τὴν πατάλην σε

ποιήσας θεῶν, ἢ σὺ καταπαταλᾶς.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἔσθων ἐκ βράτεως σομάχων καὶ χεῖρονα λῖμ',
οἷα φάγειεν ἐμῶν ἀντιδίκων τεκνία.

ΕΙΣ ΛΕΠΤΟΥΣ.

Λυκιλλίε.

Τὴν μικρὴν παίξουσαν ἐρώτιον, ἤρπασε κώνωψ.
ἦ δέ, τί φησιν; δῶ Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλεις.

Τῷ αὐτῷ.

Τῷ παρὶ θυμῷ δὲ Διονύσιε Μάρκος ὁ μικρὸς,
πυρρῆνα σήσας, αὐτὸν ἀπηγχόνησε.

Τῷ αὐτῷ.

Εν κελεύρω πῆξας ἀθέρα Στρατόνικος ὀλεπῶς,
καὶ ῥίχας ἐκδήσας αὐτὸν, ἀπηγχόνησε.
καὶ τί γὰρ ὕχι κατὰ βρῖσιν βαρὺς, αἷ' ὑπὲρ αὐτῶν
νινε μίχας ὕσης, νεκρὸς ἄνω πέταται.

Τῷ αὐτῷ.

Γάϊος ἐκ πνύσσας ἡ πανύστατον ἐχθρὸς ὀλεπῶς,
ῥ' ὅτε πῶ ἐκ κομιδῆν ἔδεν ἀφῆκεν ὀλως.
καὶ πέρας ῥ' αἰδῆν καταβάς οἶός περ ὅτ' ἔστι,
τῶν ὑπὸ γῆν σκελετῶν λεπτότερος πέταται.
πῶ δὲ κενὴν κλίνην οἱ φράτορες ἤραν ἐπ' ὤμων,
ἐγγράφαντες ἄνω, Γάϊος ἐκφέρεται.

Τῷ αὐτῷ.

Τῶν ἐπικυρῶν ἀτόμων ποτὲ Μάρκος ὁ μικρὸς,
τῇ κεφαλῇ ῥήσας, ῥ' ὅτε μέσον διέβη.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰς σάλπιγγ' ἐνέπνευσεν ὅσον βραχὺ Μάρκος ὁ λεπῶς,
καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀπῆλθε κατὰ.

Αμμιανῷ.

Τὸν μικρὸν Μάκρωνα θέρως κοιμώμενον ἄρῶν,

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

90.

ἦς βῶλην μικρὴν τὸ ποδὸς εἰλκυσε μῦς·
ὅς δ' ἐν τῇ βῶλῃ φίλος ἦν μὺν ἀποπνίξας,
Ζεὺς πατέρ' ἦεν, ἔχης δ' αὐτερον ἡρακλῆα.

Λυκίλλης.

Τὸν λεπτὸν φυσῶντα τὸ πῦρ πρόκλον, ἦρεν ὁ καπνὸς,
καὶ διὰ τῶν θυρίδων ἔνθεν ἀπῆλθεν ἔχων·
ἀλλὰ μόλις νεφέλῃ προσενήξατο, καὶ δὲ ἐκείνης
προσηκτέβη βῶθ' ἑς μυρία ταῖς ἀτόμοις.

Τῷ αὐτῷ.

Οὕτω κεφῶτατος πέλε Γαίος, ὥστ' ἐκολύμβη
τὸ ποδὸς ἐκρεμάσας ἢ λίθον, ἢ μόλιβον.

Αμμιανῷ· οἶδ' ἔτι, Νικάρχῳ.

Ἐξ αἶρων πότ' ἀκινθάν' ὀλεπτακινὸς Διόδωρος,
αὐτὸς ἐβύτησε τῷ ποδὶ τὴν βελόνην.

Λυκίλλης.

Ἐξ αὐτῶν ἐπίκυρος ὅλον ἦν κόσμον ἔγραψεν,
εἶναι τὸ τοιοῦτον ἀλλ' ἢ μελεπτότατον·
ἦ δὲ τότε ἦν Διοφάντος, ἔγραψεν αὖ ἐν Διοφάντῃ,
τὸ καὶ τῶν αὐτῶν πάλυτι λεπτοτέρῃ.
ἢ τὰ μὲν ἄλλ' ἔγραψε συνεστάναι ἐξ αὐτῶν αὖ,
ἐν ταῖς δ' αὐταῖς ἀλλ' ἢ μετὰς αὐτῶν.

Τῷ αὐτῷ.

Ἰππῶν μύρμηκι Μενέστρατος ὥς ἐλέφαντι,
δύσμορος ἐξαπίνης ὑπὸς ἐξετάβη.
λακτιοῦ δ' ὥς ἔχε τὸ καίριον, ὠφθόνε φισίν,
ἔτῳ δ' ἰππῶν ὤλετο καὶ Φαέθων.

Τῷ αὐτῷ.

Τὸν μέγαν ἐξήτην Εὐμήχιον· ὅς δ' ἐκάθουδε,
μικρῷ ὑπ' ὀξυβάφῳ τὰς χεῖρας ἐκτανύσας.

Μ ιη

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Αρθῆς ἐξ αὐρῆς λεπῆς, ἐποτατο δὲ αὐθῆς
 Χαρῆ μιν, ἀχὺρ πολλὸν ἐλαφρότερος.
 καὶ τὰχ' αὖ ἐρροίεοιτο δὴ αὐθῆρος, ἢ μὴ ἀράχνη
 τὸς πόδας ἐμπλεχῆς, ὑπὶος ἐκρέματο
 αὐτὸς δὴ νύκτας τε, καὶ ἡμέρας πέντε κρεμάσθης,
 ἐκταῖος κατέβην ἡματι τῆς ἀράχνης.

Τῷ αὐτῷ.

Αἰγῆς φύλλω πεφορημένῳ ἐξ ἀνέμοιο,
 πληγῆς Χαρῆ μιν, ὑπὶος ἐξετάθη.
 κῆται δὴ Τιτυῷ ἐγαλίχνης, ἢ Γαλιναμπῆ,
 ἀπώσας κατὰ τῆς σῶμα τὸ κενάβινον.

Νικάρχῳ.

Τρῆς λεπτοὶ πρῶν περὶ λεπτοσύνης ἐμάχοντο,
 τίς προκριθεὶς εἴη, λεπτὸς ἐπιλεπτότερος.
 ὦν οὐδὲς, ἐρμῶν, μετὰ τὴν ἐνεδῆξατο τέχνην,
 καὶ δὴ ἐν ῥαφίδος ῥῆμα λίνον κατέχων.
 δὴ μᾶς δ' ἐν ῥώλης βάνων, δὲ ἀράχνιον ἔστι.
 ἡ δ' ἀράχνη νῆυσ' αὐτὴν ἀπεκρέμασεν.
 σωσίπαρος δ' ἐβόησεν, ἐμὲ σεφανώσατ' ἐγὼ γὰρ
 ἢ βλέπομ', ἦπῃ μαι· πνῦμα γὰρ εἰμι μόνον.

Δυκιλλίῳ.

Βελόμενός ποδ' ὁ λεπτὸς ἀπαγέσθαι Διόφαντος,
 νῆμα λαβὼν ἀράχνης, αὐτὸν ἀπηχόνισεν.

Τῷ αὐτῷ.

Σῶμα φέρων σκιοφθῆς, ἀγδέτ' σὺ μπνοὺν αὐρῇ,
 μήποτε θαρσύνῃς ἄχι τινὸς πελάσαι.
 μή τις ἔσω μνητῆρος ἀναπνέων σε κομίῃ,
 ἄσματος ἡερίῳ πολλὸν ἐλαφρότερον.
 ὃ σὺ μόνον ῥομέης· τότε γὰρ πάλιν ὅδ' ἐν ἀμείψῃ,

91.
ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ἔαται ὡσαύτως φάσμα, τόπερ τελέθης.

Τῷ αὐτῷ.

Μύρμηκος πέρθεντος ὑπὲρ νώτοια καθεστῆς
ἀδρησας ῥήτωρ, τοῖον ἔλεξεν ἔπος,
ἵππασο, ἦν σὸν ἔχης ὧ πῆγασε βελλερεφόντιν,
φέρτατον ἡρώων, ἥμιθανῆ σκελετόν.

Αδμυα.

Τ' ἰπῖζων ἐν ὕπνοις Διμήριος ἀρτεμιδώραν
πῶν λεπὴν, ἐκ τῷ δώματος ἐξέβαλεν.
Αρκάδας ἔχ' ἔτῳ συμπαλίδες, ὥς ἐμὲ κίχλας
αἰνέκνεις, ξηροῖς ἥκαχον ὀσπρίοις,
ὄρτυγι δραχμῆς ξηρὴ δεικῆς, ὧ ἐλεεινὰ
λαμῶνων ἐτύμως ἔρρετε νυκτερίδες.
Εἰ μὲν ἐπ' ἀπὸ λαβῆς αἰεταὶ στραῖς, ἢ κυνομήδης,
ἢ μύδης, ἢ φυλῶν ἱππικόν, ἢ βαράχων,
γαῖε, καὶ σὺ φοβῷ μὴ καὶ σέ τις ἐγκαταλέξῃ,
ὥς ἀντοῖς τῶτων ἄξιον ὄντα μάχης.
ἧ δ' ἀρετῆς ἀνδρῶν αἰεταὶ στραῖς,
ῥωμαίοις ἐδῆς πρὸς γερᾶνους πόλεμος.

Εἰς μακροῦς.

Λακκίλις.

Τιμόμαχον ἦν μακρόν ὁ πεντόργχος ἐχώρα
οἶκος, ὑπὲρ γαίης πάντοτε κεκλιμένον.
εἶναι δ' ἧ ποτ' ἐχρηξεν, ἔδωκε τὴν παῖδας ἀπ' ὀρθῶν
πῶν ὀροφὴν ῥῆσαι πέντ' ἐπὶ πέντε πόδας.

Αμμιανῷ.

Τῷ Στρατονικῷ πόλιν ἄλλην οἰκοδομήτε,
ἢ τῷτοισι ἄλλην οἰκοδομήτε πόλιν.

M iiii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ
ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ.

Γαλααδά.

Σιαβανός δύο παῖδας ἔχων οἶνον τε, καὶ ὕπνον,
καὶ ἐτι τὰς μῦσας, καὶ φίλους φίλους.

αἷ' οὐκ, ἐκ λεχέων νιν εὐρύοος ὅθ' φρένα θέλγῃ,

ἄλλος δ' ἐν θαλάμοις ρεχόμενος κατέχῃ.

Αδελον.

Ἡ γράυς ἡ Βάκχῃ, κυλίκων ἀσπιδός, ἐν ποτιγύσῃ
κεκλιμένη, Ζηνὶ τοῖον ἔλεξεν ἔπος,

ἦν ὅλοῦ διαίκαν μαφύω πυρὸς, ἧς ἔχαστόν σοι

ἡελίος δροσερὰς πίομαι ἐκ λιβάδος,

ἄβρόμιος, καὶ ἄοινος. ἐπὶ δ' ὑπάλυσεν ἀτάκην,

αὐτῇ μάρ τοῖον μῆχος ἐπεφράτατο.

ῥητὸν γὰρ θεμένη χερὶ κόσκινον, αὐτὰρ ἀπὸ πυκνῶν

χοίνων ἡελίος πλόνεισιν ὑνιάτατο.

Αδελον.

Γῶς φιλέεις ὦ μήτερ ἐμὴ πλεονέχους οἶνον;

δὸς πίνειν οἶνοιο, ἐπὶ γάλα τοπρὶν ἐδωκας.

ὦ παῖ, σὴν μὲν δίψαν ἐμὸν γάλα τοπρὶν ἐπαυσε.

νῦν δ' ἴθι πίνε ὕδωρ, καὶ σβέννυ πῶς σεο δίψαν.

Αδελον.

Δέρκεο πῶς διψῶν ὧς χέρῃ μητέρι τήναι.

ἡ δὲ θυγὴ, αἶψά τ' ἐκράτησεν ἡνίκ' ὄνῃ,

ἐν λαγύνῳ πίνουσα, καὶ δ' ἐννεπε λοξὸν ἰδύσα,

ἐκ δὲ βρόχῳ ἐμείο, τί σοι δῶ τέκνον ἐμοῖο;

ξέστα γὰρ ἰδύοντα μόνος λαγύνος τόδε χωρῇ.

μήτερ, μήτ' ὧς χελεπὸν ῥόπον ἀντιφράτῃσα,

ἢ πτελέῃς ἡδυστάτης τάδε δάκρυα δὸς μοι ἀφύαγε.

92.
ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Εἰς ἀπλανὸν ἢ ἐμὸν ἀπότμη.

Γράμμα περιανέχεις τὸ προκείμενον· ἢν ἀφείλη τίς
τὸ τό σοι, οἷόν τινι κτήσῃ ἀπλῶς ὄνομα.

Εἰς ΜΙΛΙΑΡΙΟΝ ΨΥΧΡΟΝ.

Νικάρχῳ.

Ἡ δ' ὁράσας χαλκὴν μιλίᾳριον ἠλιόδωρε
τῷ περὶ πῦρ θράκην ψυχρότερον βορέν,
μὴ κἄμινε, μὴ φύσα, μάτην τὸν καπνὸν ἐγέρεις.
εἰς τὸ θέρος χαλκὴν βῶναλιν ἠόρασας.

Εἰς ΝΟΜΙΚΟΥΣ.

Λυμυλλίῳ.

Φαῖδρος πραγματικὸς, καὶ ζωγράφος ἦρσε Ρῦφος,
τίς θαυρὸν γράφει, καὶ τίς ὁμοιότερον.
ἢν ὅσῳ Ρῦφος εἴβῃ τὰ χρώματ' ἐμελλε,
Φαῖδρος ἔγραφε, λαβὼν ἐκονικὴν ἀποχίν.

Αἰλλῶν.

Τὸς πόδας ἐκρατερὸς, καὶ τὰς χεῖρας ἔχ' ὀλοκλήρους,
ἢν αὖν πῦρ κεφαλὴν ἔχε, τοιαῦτα γράφων.

Εἰς ΟΚΝΗΤΟΥΣ.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰς φυλακὴν βληθεὶς ποτὲ Μάρκος ὁ ἀργὸς ἐποττί,
ὀνῶν ἐξελεθῆν, ὡμολόγησε φόνον.

Τῷ αὐτῷ.

Τῆς νυκτὸς φοχάσας ἐν ὕπνοις ποτὲ Μάρκος ὁ ἀργὸς,
ἢν ἔτ' ἐποιμήθη μὴ πάλι ποφοχάσῃ.

Τῷ αὐτῷ.

Οὕτως ἐς ἀργὸς Γανταίνετος, ὥς τε πυρέξας,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

μηνέτ' ἀνασῆναι πάντες ἐδῆτο θεῶν·
καὶ νῦν ὅκ' ἐθέλων μὲν ἐγέρεται· ὣν δ' ἐν αὐτῷ,
κωφὰ θεῶν ἀδίκων ἔατα μεμφομένοις.

Τὸ αὐτὸ.

Ἐκλήθην ἐχθρὸς Διὶ μῆρι· σήμερον ἦλθον,
δῆπνῃ· μὴ μέμνη, κλέμακ' ἔχης μεγάλην·
ἐν ταύτῃ πεποίηκε πολὺν χρόνον· ἔδ' ἂν ἐσώθην
σήμερον, αἷ' ἀνέβην, κέρκον ὄνα κατέχων.

ΕΙΣ ΟΡΧΗΣΤΑΣ.

Λυκιλλίς.

Ἐκ ποίων ὁ πατήρ σε δρυῶν τέτμικεν ἀρίτων,
ἢ ποῖς σε μύλα κόψατο λατομίων;
ἢ γὰρ ἂν δρυὸς ἐαί παλαιφάτης, ἢ ἂν πέρις,
ὀρχήσης, Νιόβις ἐμπνοὴν ἀρχέτυπον·
ὥστε με θαυμάζοντα λέγην, ὅτι καὶ σὺ τί Λητοῦ
ἦρισθαι· ὅ γάρ ἂν ἦς αὐτομάτως λίθινος.

Τὸ αὐτὸ.

Γ' ἄντα καθ' ἰσορίην ὀρχόμενος, ἐν τῷ μέρισον
τῶν ἔρχων παριδὼν, ἠνίασας μεγάλων·
πῶ μὲν γὰρ Νιόβιν ὀρχόμενος, ὡς λίθος ἔστις·
καὶ πάλιν ὦν Καπανόε, ἐξαπίνης ἔπεις·
αἷ' ἐπὶ τῆς Κανάκης ἀφυῶς, ὅτι καὶ ξίφος ἦν σοι,
καὶ ξῶν ἐξήλθες, πᾶσι παρ' ἰσορίην.

Γαλλαδᾶ.

Δάφνην, καὶ Νιόβιν ὀρχήσατο Μέμφις ὀσιμός·
ὡς ξύλινος, Δάφνην· ὡς λίθινος, Νιόβιν.

ΕΙΣ ΓΑΧΕΙΣ. Ἀδέσποτον.

Τὸν παχὺν αἷ' ἔγραψεν ὁ ξωγράφος· αἷ' ἀπόλοιτο,

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ἡ δ' οὖο μισσητὺς ἀνθ' ἑνὸς ὀφόμεθα.

Εἰς ποίητας.

Πολλιανῶ.

Εἰσὶ καὶ ἐν μέσῃσιν ἐριννύες, αἵ σε ποῖσι
ποιητῶν, ἀνθ' ὧν πολλὰ γράφεις ἀκρίτως.
τοῖσιν σε δέομαι γράρε πλῆθονα, μέξονα γάρ σοι
ἀξιαθαι ταύτης ὃ δύναιμαι μανίην.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ μὴ χαίρω Φλῶρε, γενόμην δάκτυλος, ἢ πῦρ,
ἥς τῶν σῶν τέτων τῶν κατατρηνομένων.
χαίρω νῦν κληῖρον, ὃν ἀκληρήσας ἐν ἄθλοισι,
ὡς περὶ χιρῆας τὸ σφαῖνον μερίδος.
τοῖσιν θάρσος Φλῶρε, καὶ ἄνδρος πάλι γίγνηται.
ἔτι νικῆσαι καὶ δόλιχον δύνασαι.

Τῷ αὐτῷ.

Τὸς κυκλίστῃς, τὸς αὐτὰρ, ἐπὶ τὰς, λέγοντας,
μισῶ, λωποδίτας ἀμοιβῶν ἐπέων.
καὶ διὰ τὸ ἐλέοις προσέχω πλέον, ὃ δὲν ἔχω γὰρ
Γαρθενίς κλέπην, ἢ πάλι Καλλιμάχου.
θηρὶ μὲν ὑπὸ τῷ γενόμην, ἥ ποτε γράφω
ἥ κελος, ἐν ποταμῶν χλωρὰ χελιδόνεα.
οἱ δ' ἔτι τῶν ὀμιρον ἀναιδῶς λωποδυτῶσιν,
ὥστε γράφην ἦδη, μῆνιν ἄρδω θεά.

Λυκιλλίῳ.

Οὐτ' ἐπὶ Δουκλείωνος ὕδαρ, ὅτε πάντ' ἐγενήθη,
ἔθ' ὁ καταπρήτῃς τὸς ἐπὶ γῆς Φλέθων,
ἀνθρώπους ἐκτάνειν, ὅσους Ποτάμων ὁ ποιητής.
καὶ χερσὶν ἤσας ὤλεσεν ἐρμολένης.
ὥστ' ἐξ αἰῶνος καὶ τέσσαρα ταῦτ' ἐγενήθη.

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΓΑ

Δουκαλίων, Φαίδων, ἑρμούνης, Γοτάμων.

Τὸ αὐτὸ.

Τέθνηκε Εὐτυχίδης ὁ μελογράφος· οἱ κατὰ γαῖαν

φαίνεται, ἔχων ὡδὸς ἔρχεται Εὐτυχίδης.

καὶ κινθάρῳ αὐτῷ διετάξατο συγκατακαῦσαι

δῶδεκα, καὶ κίτας ἡμισιπέντε νόμων.

νῦν μὲν ὁ χάρων ἐπελήλυθε· πῦρ τίς ἀπέλθῃ

λοιπὸν, ἐπὶ καὶ τὴν Εὐτυχίδης κατέχευε;

Τὸ αὐτὸ.

Ἀρχόμεθ' ἡλιοδωρε, ποιήματα πάς ὁ μὲν ἔτω.

ταῦτα πρὸς ἀμήλῃς ἡλιοδωρε θέλῃς;

ἄσπονδ' ἴδ', ὥς κεν θάσπονδ' ὀλέσῃ· καὶ γὰρ ἐμ' ὄψῃ

μακροφλιαρητῶ ἡλιοδωρότερον.

Τὸ αὐτὸ.

Μηκέτι, μηκέτι Μράκε τὸ παιδίον, ἀλλ' ἐμὲ κόπη,

τὴν πολὺ τῷ παρὰ σὺ νεκρότερον τεκνίῃ.

ἥ δ' ἐμὲ νῦν ἐλέγῃς ποίῃ πάλιν, ἥ δ' ἐμὲ θρήνης

δήμιε, τὴν στιχίνῳ σφασόμενον θανάτῳ.

τῷ σὺ γὰρ πάχων νεκρῷ χάριν, οἷα πάθοιεν

οἱ κατὰ δέξαντες βιβλία, καὶ καλὰ μὲν.

Τὸ αὐτὸ.

Οὐχ ἔτω κακοεργὸν ἐχάλκυσαντο μάχαιραν

ἄνθρωποι, διὰ τὰς ἐξαπίνης ἐνέδρας,

οἷον ἀκήρυκτον Καλλίπρωτε καὶ σὺ προελθὼν,

ποιῆς μοι φονικῶν ἐξαμέρων πόλεμον.

σάλπιγγον ταχέως ἀνακλητικόν· ἥ δ' ἀνοχὰς γὰρ

καὶ Γρίαμος κλαύσας ἡμερίων ἔτυχεν.

Τὸ αὐτὸ.

Οὐδενὸς ἐνθάδε νῦν τεθνηκότος ὧ παροδῖτα,

Μάρκος ὁ ποιητὴς ὧ κατόκησε τάφον.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

καὶ γράψας ἐπιγράμμα μονόστιχον, ὡς ἔχοντα ἔστι,
κλαύσατε δωδεκῆτι Μάξιμον ἐξ ἐφύσσας.
ὃ δὲ γὰρ ἦσαν ἐγώ τινα Μάξιμον· ἦς δ' ἐπίδηξιν
ποίηται κλαίειν τοῖς παρίῃσι λέγει.

Τὸ αὐτὸ.

Γοιητὴς πάναρῖστος ἀληθῶς ἐστὶν ἐκ γένους,
ὅστις δηπνίξῃ τὰς ἀφασαμένους.
ἦν δ' ἀναγιγνώσκῃ, καὶ νήστιας οἴκεθ' ἐπέμψῃ,
ἦς αὐτὸν βεπέτω πῶ ἰδίην μανίην.

Αῤῥατῃ.

Αἰάξω Διότιμον, ὅς ἐν πέτραισι κάθηται,
γαργαρίων πασὶν βήτα, καὶ ἄλφα λέγων.

Αἰδῆλον.

Μισῶ δέσποτα Κἄσταρ, ὅσοις νέος ὕδ' ἐποτ' ὕδ' ἦς
ἦρεσκέ καὶ ἦτοι, μῆνιν ἄσθε θεῶν.
αἶψ' ἦν μὴ Γριάμυτις ἔχῃ χρόνον ἡμιφάλακρος,
ἦ καὶ κυρτὸς ἄγαν, ὅδ' ὕνατ' ἄλφα γράφειν.
ἦ δ' ὄντως ὕτω τὸτ' ἐς ἔχον ὡς ὕπατε Ζεῦ,
ἦς τὰς κηλήτας ἐρχεται ἡ σοφία.

Λυκίαν.

Γοιητὴς ἐλθὼν ἦς ἰαθ' ἡμῖα πρὸς τὴν αἰῶνα,
αὐρὼν ποιητὰς, ἦτε παρίσθ' ἡμῖ ἔχον.
μέλλῃ δ' ἐξορμᾶν ἦς πύθια καὶ πάλιν αὐρῇ,
ἦ πῃν ὅδ' ὕναται, καὶ παραπύθ' ἔχω.

Αἰδέσποτον.

Ωμοβοῆς μοι παραθεῖς τόμον ἡλίοδωρε,
καὶ βία μοι κεράσῃ ὡμοβοῆότερα,
αὐθὺ κατακλύξῃς ἐπιγράμμασιν· εἰ δ' ἄσεβήσας,
βεβρώκειν τινὰ βῆν τῶν ἀπὸ βίνα κρίασ.
βύλομ' ἄπαξ πρὸς κῦμα χάνειν· ἦ δ' ἐστὶ τὸ κῦμα,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἔνθεν μακρὰν ἄρσιν εἰς τὸ φρέαρ με βάλε.

Λαμλον.

Τί ὠφέλησας πῶς πόλιν σίχης γράφων,
χρυσὸν τόσῳτον λαμβάνων βλασφημίᾳ,
πωλὼν ἰάμβους ὡς ἑλαῖον ἔμπορος;

Μακεδονίῳ.

Γαρθένος ἀνπατέρεια δίκη, πρέσβερα πολήνῳ,
ὃν ἐν αὐσεβίῃ χρυσὸν ἀποσφίρεται,
αἷμα καὶ αὐτὰ τάλαντα Διὸς, πάγχρυσά τελέσθῃ,
οἷσι τάλαντάς τ' πάντα νόμον βίον.
καὶ τότε δὴ χρύσῳ πατὴρ ἐτίτανε τάλαντα,
ὃ μὴ ὁ μισθὸν ἐξέλασσε χαρίτων.

ΕΙΣ ΓΛΟΙΑ.

Λυκίῳ.

Οἱ τοῖχῳ Διόφραυτε, τὰ κύματα πάντα δέχονται,
καὶ διὰ τῶν θυρίδων ὠκεανὸς φέρεται.
Δελφίνων δ' ἀγέλαι, καὶ νηρέος ἀγλαὰ τέκνα,
ἐν τῷ πλοίῳ σὺ νηχόμενα βλέπεται.
αὐτὰρ ἀναμνήσωμεν, τάχα πλοῖσ' καὶ τίς ἐν ἡμῖν.
ὃ δὲ γὰρ ἐστὶν ὕδωρ, ὃ καὶ ἐν τῷ πελάγει.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰς πέλαγος πλέομεν Διονύσιε, καὶ γαγέμισαι
τὸ πλοῖον παντὸς πανταχόθεν πελάγους.
ἀντλήσθαι δ' ἀδρίαν τυρρηνικὸν ἰσθμὸς αἶγων,
ὃ πλοῖον, πηγὴ δ' ὠκεανὸς ξυλίνῃ.
ὃ πλῖξεν Κᾶισαρ, Διονύσιος ἔρχεται ἡδὴ,
ὃ καὶ ἐν ναυκληρῶν, ἀλλὰ θαλασσοκρατῶν.

Βιάνορος.

Τὰ σκάφος ὃ βυθὸς ἔχει. πόθεν βυθός; ὃ γὰρ ἔπλωσεν.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ὕδ' ἐνότας· πρὸ νότου δ' ὤλετο, καὶ πελάγους·
 ἦδ' ἡ γὰρ μιν ἄπασαν ἐπὶ ξυγὰρο μφωθῆσαν
 ἤλθον πάντες τῇ λιπαρῇ νατίδι·
 πῖνα δ' ὑπερβραδῆσα πυρὰς φλογὶ, πῶ αὐλίπισην
 ταχομένην, γὰρ δ' ἔξεν ἀπιστότερην·
 Ἀντιπάρ' ὅθι πάλ'.

Ἐῖχε Φίλων λέμβον σωτήριον, αἷ' ὅν ἐκένω
 σωθῆν' ὕδ' ἑλ' αὐτὸς ἴσως δύναται·
 ὕνομα δ' ὃν μόνον ἦν σωτήριος· οἳ δ' ἐπιβάντες,
 ἔπλεον ἢ παρὰ ἡν, ἢ παρὰ Φέρσεφόνην.

Λοκκίλιν.

Ἐκ πόκων ἔταμες Διονύσιε τὰ ξύλα ταῦτα
 λατομιῶν; ποίων ἤ σκάφος ἔστι μύλων;
 ἢ γὰρ ἐγώ τινοῶ, μολὶ βυγέος, ὅδ' ὁρῶς ἐστιν,
 ὕδ' ἐλάτης· μικρὸν ῥίξο βολῆ τὰ κατώ·
 κερτυχόν, ἐξαπίνης ἔσεται λίθος· ἔτα ἢ χεῖρον,
 γράψ' ὡς Νιόβην δρᾶμα σαπρὸν Μελίτων.

Εἰς πολυτεχνεῖς· Γαλλαδαῖα.

Τέκνον ἀναιδέης, ἀμαθέσατε, θρέμμα μορῆς,
 ἢ πὲ τί βρεθῆν, μηδὲν ἐπιστάμενος·
 ἐν μὲν γραμματικῶις, ὁ πλατωνικός· αὐτὸ δὲ Πλάτωνος
 δ' οὐ ματά τις ζητῇ, γραμματικὸς σὺ πάλιν·
 ἐξ' ἐτέρου φάσκει ἐπὶ θάτερον· ὅτε δὲ τέχνην
 οἶδα γραμματικὴν, ὅτε πλατωνικὸς ἦ·
 πάντα μὲν οἶδα λέγεις ἀτελής δ' ἐν πᾶσιν ὑπάρχεις·
 γυνόμενος πάντων, ὅδ' ἔχεις ἴδιον.

Εἰς γονηροῦς· Ἀμμιανῶ.

Ἐῖ μοι κατὰ γῆς μέμφῃ κόπῃς οὐκ ἔτι Νέαρχε,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὄφρα σε ῥητῇ δ' ἰώσ' ἐξελεύσῃσι κύνες.

Τῷ αὐτῷ.

Θᾶλλον ποιήσῃ μέλι κύνθαρος, ἢ ῥάλα κύνων,

ἢ σὺ τί ποιήσεις, σκορπίος ὦν ἀγαθόν.

ἄτε γὰρ αὐτὸς ἐκὼν τι ποιῆς, ἢ τ' ἄλλον ἀφίης,

ὥς ἂν ἄρ' χρονικὸς πᾶσιν ἀπὲχθόμενος.

Τῷ αὐτῷ.

Μιτέρα τίς, πατέρ' ἄλλος ἀπέκτανεν, ἄλλος ἀδελφόν.

Γωλιανὸς τῆς βῆς, πρῶτος ἀπ' Οἰδίποδος.

Τῷ αὐτῷ.

Οφείποθ' ἡ ποδᾶ γράειν ἐαυτῆς ἄξιον ἔσται.

ὃν ποδᾶ γράειν πρὸ ἐτῶν ἄξιον ἦν ἐκατόν.

Τῷ αὐτῷ.

Μαστεύρων ἀφελὼν δύο γράμματα Μάρκε τὰ πρῶτα,

ἄξιός ῃ πολλῶν τῶν ὑποληπομένων.

Τῷ αὐτῷ.

Θηρίον ῃ παρὰ γράμμα, καὶ ἄνθρωπος διὰ γράμμα.

ἄξιός ῃ πολλῶν, ὧν παρὰ γράμμα γράφη.

Καλλίην ἀργίην.

Αἰὲθ θηρίον ἦσθα Πολύκριτε· νῦν δὲ πετωκὼς,

ἐξαπίνης ἐγένεα λυσιμανὲς τι κτηνόν.

αἰὲθ μοι δοκέεις κτηνὸς ἐμμεναί· οἶκος ἐλέγχε

τὸν βόπον· ἐκὼν ἐγένεα νῦν κτηνὸς, αἰὲθ ἐφάνης.

Δημοδόκον.

Καὶ τόδε Δημοδόκον, χῆροι, κτηνοὶ· ἔχθ' ὁ μὲν, ὃς δ' ἔσθ',

πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέους δὲ χῆρος.

Τῷ αὐτῷ.

Καπαδόκην πότ' ἐχιδνα κτηνὴ δάμειν, αἰὲθ καὶ αὐτὴ

κἄνθανε, γυναικὸς αἵματος ἰοβόλου.

Τῷ αὐτῷ.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Τῷ αὐτῷ.

Καπαδόκη, Φῶλοι καὶ ἄφ' ἐξῆς δὲ τυχόντες,
 φαυλότεροι κέρδους δ' ἔνεκ, φαυλότατοι.
 ἂν δ' ἄρα δὲς, καὶ ῥίς μεγάλης δράξωνται ἀπίνης,
 δι' τότε γίνονται, φαυλεπιφαυλότατοι.
 μὴ λίτομαι βασιλῶν, μὴ τεράκας, ὅφρα μὴ αὐτὸς
 κόσμος ὀλιγάτηρ καπαδοκισθόμενος.

Λυκίαν.

Εἰπέ μοι εἰρομένω Κυλλήνιε, πῶς κατέδυνε
 Λολιανὸν ψυχὴν δῶμα τὸ Φερσεφόνης.
 θαῦμα καὶ, ἃ σιωπῶσα τυχόν δέ τι καὶ σὲ διδάσκειν
 ἤθελε, φῶν, κήν καὶ νέκυν ἀντίσσει.

Αἰετοτον.

Δαμαχόραν, καὶ λοιμὸν, ἰσόφρον τὸς ἀκύνει,
 ἔστι δ' ἀμφοτέρων τὸν ῥόπον ἐκ νέονος.
 ἃς τὸ μέρος δὲ καὶ ἔλκετ' ἀναλκυσθὲν τὸ τάλαντον.

Δαμαχόραν λοιμὸν δ' αἶρεν ελαφρότερον.

Στο ποτίπυρ. 1. 1
 γαίης casus πυρ

Αντιόχ.

Ψυχὴν καὶ γράφει, χαλεπὸν μορφήν δὲ χαράξει,
 ῥάδιον. αἶψ' ἐπὶ σοὶ τῷ παλιν ἀμφοτέρα.
 τῆς καὶ γὰρ ψυχῆς τὸ διάστροφον ἔξω ἄβυσσα
 ἐν τοῖς φαιναμένοις ἢ φύσις ἡ γράσατο.
 τὸν δ' ἐπὶ τῆς μορφῆς θόρυβον, καὶ σώματος ὕβριν,
 πῶς ἂν τις γράφει, μήδ' ἐσιδεῖν ἐθέλων;

Τῷ αὐτῷ.

Γαίης ἐκ γαλατῶν μήδ' ἀνθεα ἢς ἀπὸ κόλπων
 ἀνθρώπων ὀλέτεραι ἐριννύες ἐβλάπτισαν.

Εἰς Γορδην. Νικάρχ.

Γορδὴ ἀποκτάνει πολλὰς ἀδελφείας ὅσας.

N

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΓΤΑ

πορδὴ καὶ σώξῃ φανλὸν ἴσα μέλος.
ἔκῃν δ' σώξῃ, καὶ ἀποκτίνῃ πάλι πορδὴ,
τοῖς βασιλευσιν ἴσιν πορδὴ ἔχῃ δύναμιν.

ΕΙΣ ΓΑΡΟΡΙΣΤΑΣ.

Αμμιανῶ.

Καὶν μέχρῃς ἡρακλέους σπλῶν ἔλθῃς παροριέων,
γῆς μέρος ἀνθρώποις πᾶσιν ἴσον σε μένῃ.
μήσῃ δ' ἱρῶ ὁ μοῖος, ἔχων ὀβολῶ πλεον ἔδῃν,
ῥῆς πλὺν ἔκῃτι σὴν γῆν ἀναλυόμενος.

ΕΙΣ ΡΗΤΟΡΑΣ.

Λυκιλλίῃ.

Χοιρίδιον, καὶ βῦν ἀπολώλεχθ, καὶ μίαν αἶγα.
ὦν χάριν ἔληφας μισθάριον Μενέκλῃς.
ἔτε δέ μοι κοινόν τι πρὸς ὀθρυάδαν γαλένηται,
ἔτ' ἀπάγῃ κλέπῃς τὸς ἀπὸ θερμοπυλῶν.
αἰμὰ πρὸς Εὐτυχίδην ἔχομεν κρίσιν· ὥστε τί ποιῶ
ἐνθάδε μοι Ξέρξης, καὶ λακεδαίμονιοι;
πλὴν καὶ μὲν μνήσῃτι νόμῳ χάριν· ἢ μέγα κρᾶξω,
ἄλλα λέγει Μενεκλῆς, ἄλλα τὸ χοιρίδιον.

Τῷ αὐτοῦ.

Οὐδέχεται Μάρκον τὸν ῥήτορα νεκρὸν ὁ πλῦτων,
ῥῆτων, ἀρκέτω κέρβερος ὥδε κύων.
ῥῆ δ' ἐθέλῃς πάντως, ἱξίονι, καὶ Μελίτωνι
τῷ μελοποιῇ, καὶ Τιτυῷ μελέτω.
ἔδῃν γάρ σε χῆρον ἔχω κακὸν, ἄχρῃς ἀν' ἐλθῶν
ὥδε σολοικίῃς Ρῆφος ὁ γραμματικὸς.

Κεραλίῃ.

Οὐτ' ἐλθῇ παράσῃ μα, καὶ ἀπὶ κὰ ῥήματα πέντε,

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ἀνέκλως ἔειπεν, καὶ φρονίμως μελετᾷν,
 ὃ δὲ πῶρ ᾧ κάρηκαρε, καὶ εἰ κούαβῃ, τό, τε σίξῃ,
 καὶ κελάρυξε λέγῃς, αὐθὺς ὁμιρος ἔση,
 ἔν ὑποκῆσθαι δεῖ τοῖς γράμμασι, καὶ φράσιν αὐτῶν
 εἶναι κοινότεραν, ὥστε νοεῖν ἂ λέγῃς.

Α δηλον.

Εἰκὼν ἢ Σέξτος μελετᾷ, Σέξτος δὲ σιωπᾷ.
 ῥήτωρ ἦν ᾧ κῶν· ὁ δὲ ῥήτωρ, εἰκόνος ᾧ κῶν.

Α ββιανῷ.

Επὶ ἀσολοικισμὸς Φλάκκω τῷ ῥήτορι δῶρον
 πέμψας, ἀντέλαβον πεντάκι διακοσίους.
 καὶ νῦν μέν φησιν τῆς αὐτοῦ μῦθοι ἔπεμψα.
 τὰ λοιπὰ δὲ μέγῳ, πρὸς κύπρον ἐρχόμενος.

Τὸ αὐτῷ.

Ῥήτωρ ἐξαπίνης ἀσιατικός· ὃ δὲν ἄπιστον.
 καὶ τὸ ἐν θήβαις νῦν γέρονεν τὸ τέρας.

Λυκιλλίῳ.

Μὴ δὲ λαλῶν πρῶτον ἐσολοίκισε Φλάκκος ὁ ῥήτωρ.
 καὶ μέλλων χαίνεν, αὐθὺς ἐβαρβάρισε,
 καὶ τῇ χερὶ τὰ λοιπὰ σολοικίξῃ διανύων.
 καὶ γὰρ αὐτὸν ἰδὼν, τὸ σῶμα μετέδεται.

Α μιανῷ.

Ἀρκαδικὸν τίλον κατ' ἐνύπνιον ἀρκαδὶ δῶρον
 ἐρμήῃ ῥήτωρ εἵκεν ἀθηναγόρας.
 ᾧ μὲν καὶ ῥήτωρ κατ' ἐνύπνιον, οἷοι μὲν ἐρμῇ.
 ᾧ δ' ὕπαρ, ἀρκήτω, εἵκεν ἀθηναγόρας.

Τὸ αὐτῷ.

Εἰ βούλῃ τὸν πᾶσι διδάξαι ῥήτορα· Παῦλε,
 ὥς ἔσται πάντες γράμματα μὴ μαθέτω.

N ii

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΓΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Ῥήτορα Μᾶυρον ἰδὼν, ἀπεθαύμασα, τὸν βαρύχηνλον,
τέχνης ῥητορικῆς δαίμονα λανκοφόρον.

Τῷ αὐτῷ.

Αὐτὸν ὁρῶ σε Μέδων τὸν ῥήτορα· φᾶν, τί τὸ θαῦμα·
σειλάμενος σιγᾶς; ὅθεν ὁ μοιότερον.

Τῷ αὐτῷ.

Ῥήτορος ἄδ' ἡμῶν· ὁ δὲ ῥήτωρ, ῥήτορος ἡμῶν.
καὶ πῶς; ὕλαλέε· ὅθεν ὁ μοιότερον.

Τῷ αὐτῷ.

Γολλῷ δ' ἄ, καὶ σφιν, καὶ ῥίς παρέκστα διχασαῖ
ἄνδρες· καὶ λέγε δὴ τὸν νόμον ἐνθα δέ μοι,
καὶ ταυτί, καὶ μῶν, καὶ τεπάρκοντα, καὶ ἄπα
σκεφάμενος· καί τοι νῆ Δία, καὶ μά Δία·
ῥήτωρ ἔτι Κρίτων, καὶ παιδία πολλὰ διδάσκει·
προσθήσε' αὐτοῖς, ἡν φάθι, καὶ μὴν ἔτι.

Τῷ αὐτῷ.

Νήπιε, πῶς σε λέλιθε δίκης ξυγός; ὅ νοέας δὲ
ἀνδράσιν ὕχόσι οἰς ψήφον ὀφθαλόμενιν;
ῥήρη πισεύας πυκινόφρονι, σῆ τε μενοιῆ,
ποικίλον αὐδῆσαι μῦθον ἐπισαμένη;
ἐλπίζον δ' ἔξεστ· θέμιν δ' ὅκ' οἶδεν ἀμῆφαι
τῆς σῆς κλεμματικῆς πάλνια φαντασίης.

Τῷ αὐτῷ.

Ῥήτορα πρὸς Διόδωρον ἀνὴρ δέλιαιος ἀπελῶν,
ἥρετό μιν τοῖς ἀμφὶ διχασολίης·
ἡμετέρη θεράπεινα, φύγεν ποτέ· τήνδ' ἐτις ἀνῶν,
ἀπορῖν τ' ἔναι λάριν ἐπιστάμενος,
ξῶξεν ἐν θεράποντι· τέκεν δ' ὕπὸ πᾶιδας ἐκόντω·
καὶ τίνι δουλῶν ἔσσι δειμαότεροι;

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ὅς δ' ὅτε μερμήριξε, καὶ ἔδρακε βίβλον ἐκείνην,
 ἥ πεν ἐπιστρέψας γυρὸν ἐπισκύνιον,
 ἢ σοί, ἢ τῷ ἐλόντι τὴν θεράπαιναν· ἀνάγκη
 δαλάνην κένυς, ὧν χάριν ἐξερέης.
 Δίξο δ' αὖ μενέοντα δίκαστόλον· αἶψα δ' ἀποίσῃ
 τῆφον ἀρειότερην, ἢ γε δίκαια λέγοις.

Τὸ αὐτὸ.

Θαυμάζει μοι ἔπεισιν ὅπως Βύτος θεὸ σοφιστής,
 μήτε λόγον κοινόν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

Τὸ αὐτὸ.

Θᾶπρον ἔην λαγκύς κόρακας, πῆν' ἄς τε χελῶνας
 ἀνρῆν, ἢ δ' ὀκίμον ῥήτορα καὶ παδάσιν.

ΣΥΜΒΟΤΙΚΑ ΑΣΤΕΙΣΜΑΤΑ.

Αδέσποτον.

Ἦθελον αὖν πλεῖν, ὡς πᾶσις ἦν ποτε Κροῖσος,
 καὶ βασιλεὺς εἶναι τῆς μεγάλης ἀσίης.
 αἶψ' ὅταν ἐμβλέψω Νικάτορα τὸν σοροπιγόν,
 καὶ γινῶ πρὸς τί ποιεῖ ταῦτα τὰ γλωσσόνομα,
 αἶκτὴν πα πάσας, καὶ ταῖς κοτύλαις ὑποβρέξας,
 πλὴν ἀσίαν πωλῶ πρὸς μύρα, καὶ σεφάνους.

Νικάρχος.

Οὐδὲς πλὴν ἰδίην συνεχῶς Χαρίδι με γυναῖκα
 αἶν' ἔν ἐκ φυχῆς τερπόμενος δύναται.
 ἥτως ἠφύσις θεὸ φιλόκνιστος, ἀλλόριος χρώς.
 καὶ ξητῇ δίολε πλὴν ξενοκυστάτην.

Αδέσποτον.

Μὴ μύρα, μὴ σεφάνους λιθίνας σήλαισι χαρίξο,
 μὴ δὲ πῦρ φλέξης· εἰς κενὸν ἡ δαπάνη.
 ζῶντί μοι ἥ τι θέλεις, χάρισαι, τέφρην δὲ μεθύσκων.

N ii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

πηλὸν ποιήσεις, καὶ χόθανὼν τίεται.

Λεωνίδα.

Μὴ πάλι μοι μετὰ δόρπον ὅτ' ἐν ἔτι γαστέρα πείθω,
ἔθαιτα, καὶ χοίρων ἄρτι τίθῃ τε μάχη.
ἔδῃ δὲ ἐργοπόνοισι μετὰ σάχυν ὄμβρος ἄκαιρος
χρήσιμος, ὃ νῦν αὖταις ἐν λιμένι ξέφυρος.

Αλκίαια.

Πίομαι ὦ ληνᾶε πολὺ πλεον, ἢ πίε Κύκλωφ,
νηδὺν ἀνδρῶν μέων πλησάμενος κρεάων.
πίομαι ὥς ὄφελόν γε καὶ ἔγκαστον ἐχθρῷ ἀράξας,
βρέγμαφιλιππῆς ἐξέπιον κεφαλῆς.
ὅσπερ ἑταιρῶσι παρὰ κριτῆρι φόνοιο,
γούσας, ἐν ἀκρήτῳ φάρμακα χυλάμενος.

Αββιανῶ.

Εχθρὸς ἐπὶ ξενίαν κληθεῖς, ὅτε καιρὸς ὕπνε μοι,
τύλη ἐπεκλίνθην Γοργόνος, ἢ Νίϊβης.
ἦν ἔδῃς ὕφηνεν ἀπέπρισε δ' ἢ πελενήσας,
ἐκ τῶν λατομιῶν ἤγαγεν ἃς τὰ πρόκλη.
ἐξ ἧς δ' μὴ θᾶπρον ἐπιγέρθην, Πρόκλος ἄν μοι
πὺ τύλην σήλην, ἢ σορὸν ἠργάσατο.

Σβράτωνος.

Καί πινε, καὶ τέρπε Δημόκρατες, ὃ δὲ δὲ αἶθ
πίο μεθ', ὃ δ' αἶθ τέρψιος ἐξόμεθα.
καὶ σεφάνοις κεφαλὰς πυκασώμεθα, καὶ μυρίσωμεν
αὐτὰς, πρὶν τύμβοις ταῦτα φέρειν ἑτέρας.
οὖν ἐν ἐμοὶ πῖετω μέθυ τοπλέον ὅσα τὰ μά.
νεκρὰ δὲ Δουκλίων αὐτὰ κατακλυσάτω.

Αντιπάρῳ θεήαλῳ.

Φύγεθ' ὅσοι λόκησας, ἢ λοφνίδας, ἢ καμισύνας
ἄδετε, ποιητῶν φῦλον ἀκανθολόγων.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

οἱ τ' ἐπέων κόσμον λελιγυσμένον ἀσκήσαντες,
κρήνης ἐξ ἱερᾶς πίνετε λίαν ὕδωρ.
σήμερον ἀρχιλόχοιο, καὶ ἄρσενος ἡ μαρδμήρη,
σπένδομεν· ὁ κρητὴρ ὃ δέχεται ὕδροπότασ·

Τῷ αὐτῷ.

Ὡ ἐλικῶν βοιωτὲ, σὺ μὲν ποτε πολλάκις ὕδωρ
ἀνέπες ἐκ πηγέων ἱβλυσσας ἡσίοδω.
νῦν δ' ἡ μῦν ἐθ' ὁ κῆρος ὁ μώνυμος, αὔσονα Βάκχον
οἰνοχοῶ κρήνης ἐξ ἀμεριμνοτέρης.
βυλίομην δ' ἀνέγωγε πίδα παρὰ τῷδε κύπελλον
ἐν μόνον, ἢ παρὰ σὺ χίλια πηχσίδος.

Ἀπολλωνίδης.

Υπνώεις ὦ ἐταῖρε· τὸ δὲ σκύφος αὐτῷ βοᾷ σε,
ἔγχεο, μὴ τέρπε μοιριδίῃ μελέτῃ.
μὴ φῆσιν Διόδωρε· λάβρος δ' ὅς Βάκχον ὀλιθῶν,
ἄχρῃς ἐπὶ σφαλερῷ ξωροπότῃ γόνατος.
ἔαθ' ὅτ' ὃ πτόμεθα πολὺς χρόνος· ἀλλὰ γ' ἐπήγχε·
ἡ πολλὴ κροτάφων ἀπῆται ἡμιτέρων.

Ἀργενταρίχ.

Σφάλλομαι ἀκρήτω με μεθυσμένος· ἀλλὰ τίς ἄρα
σώσῃ μ' ἐκ βρομίστῃ σαλαρόμενον;
ὥς ἄδικοι θεὸν ἄνρον· ὃ δ' ἔνεκεν αὐτὸς ἐγώ σε
Βάκχε φέρων, ὑπὲρ σὺ τῷ μπαλι παρφέρομαι.

Ἀντιπάρχ.

Οὔ μοι πλητῶδων φοβερὴ δύσις, ὃ δὲ θαλάσσης
ὀρνύμενον συφελῶ ἤνμα περὶ σκοπέλῳ,
ὃ δ' ὅταν ἀγρὰ πῃ μέγας ἔρανος, ὥς καὶ κὼν ἄνδρα
ταρβῶ, καὶ μύθων μνήμονας ὕδροπότασ.

Ονέσου.

Μέσης νυθεσίην φιλοπαύματος ἄρετο Βάκχος,

N iiiii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὥσιν κινῶν, ἔλθοι κῶμον ἄγων χαρίτων.
 δὴ τὸν ἔλεγχον ἔχῃ γλυκερώτατον, ἔντε γέλωτι
 κέντρον· χῶ μεθύων, ἄσδον ἐσωφρόνισιν.

Φιλίππυ.

Λάθριον ἐρπυσὴν σκολιὸν πόδα κιαεὶ χοράσας,
 ἄλλης κὺν βρομίου βορῦο παδα χάριν.
 Δισμῆς δ' ἔχῃ μᾶς· ὀλέκῃς δέ σε· τίς τὸν ἔλειπο
 κιαδὸν ἐπὶ κρατάφοις, μὴ κεράσας Βρόμιον;

Ονέσων.

Αὐτοβελῆς ἡδιστος ἀπὸ πότος· ὅς δ' ἐκ' ἀνάγκη,
 ὑβριδῆς οἶνω τ' ἔστι, κὺν οἶνο πότη.
 ἔν μιν, γὰρ γαίη προχέει κὺν φά· τὸν δ' ὑπὸ γαίῃ
 πολλὰ κὺν πρὸς κήτης ἡγάγε πικρὸν ὕδωρ.
 πλυν μεθῆς, χαίροιτε· τό δ' ὁ πόσον ἡδὺ ποθῆναε
 μέτρον, ἐμοὶ πάσης ἀριον ἀφροσύνης.

Αὐτομέδοντος κυξικηνῶ.

Αὐθροποι δῆλῃς, ὅτ' ἐπίνομεν· ἦν δὲ γένηται
 ὄρθρος, ἐπ' ἀλλήλῃς θυρεῖς ἐγερῶμεθα.

Οὐ μοι μέλη Γύρας
 τῶ σαρκίω ἀνακτος,
 οὐδ' αἰρέει με χρυσὸς,
 οὐδὲ φρονῶ τυράννοισ,
 ἐμοὶ μέλη μύροις
 καταβρέχειν ὑπὸ νην,
 ἐμοὶ μέλη ῥόδοισι
 κατασέφειν κάρνῃ.
 τὸ σήμερον μέλη μοι,
 τὸ δ' αὖριον τίς οἶδε.
 τὸν ἄργυρον τοράσας
 ἤφαισέ μοι ποίησον,

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ποτήριον δὲ κῆλον

ὅσον δύνῃ, βάθυνον.

Ποίῃ δέ μοι κατ' αὐτῶ,

μὴ δ' ἄσρα, μὴ δ' ἀμάξας,

μὴ συγνὸν ὠρίωνα,

ἀλλ' ἀμπέλους χλοώσας,

καὶ βόρυας γελῶντας

σὺν τῷ κελῷ. Λυαίω.

Γαλλαδαῖ.

Γηραλέον με γυναικὲς ἀποσκώπτουσι, λέγουσαι

ὅς τ' ἐκείνο πρὸν ὄραν ἠέψανον ἡλικίης.

ἀλλ' ἐγὼ δὲ λυκὰς φορέω ῥίχας, ἥ τε μελαίνας,

ἐκ ἀλέγω, βιότῃ πρὸς τέλος ἐρχόμενος.

ἀνδράμοις δὲ μύροισι, καὶ ἀνπετάλοις στεφάνοισι

τῷ βρομίῳ πάνω φροντίδας ἀργαλέας.

Τὸ αὐτῶ.

Δὸς πίνην, ἵνα Βάκχος ἀποσκιδνάσῃ μερίμνας

ῥηγνυμένας καθαφαῖς ἀνύλοις φιάλαις.

Αἰθλον.

Γίνε, καὶ ἀφραίνε· τί γὰρ αὔριον, ἢ τί τὸ μέλλον,

ἢ δὲς γιγνώσκῃ· μὴ ῥέχε, μὴ κοπία.

ὡς δύνασαι χάρισαι· μετὰ δὸς· φάγε· θνητὰ λογίξῃ.

τὸ ξὺν τῷ μὴ ξὺν ἢ δὲν ὅλως ἀπέχε.

πᾶς ὁ βίος τοῖόςδε, ῥοπήν μόνον ἀν' προλάβῃ τις.

ἀν' δὲ θάνης, ἑτέρῃ πάντα, σὺ δ' ἢ δὲν ἔχεις.

Αἰαθίς.

Γαστέρα μὲν σεσάλακτο γέρων ἀνὴρ δὲ Βάκχος

οἶνοπίων· ἔμπης δ' ἐκ ἀπέθηκε δέπας.

αἷμα' ἐτι διφύων, ἰδίῃ κατεμέμφετο χερσὶ,

ὡς ἀπὸ κρητῆρος μὴ δὲν ἀφύνασά μιν.

ΤΩΝ ΕΙΣΕΓΓΑ

αἱ δὲ νέεσι, ῥέγχεσι, καὶ ὁ δένος, ὅδ' ἀπ' ἀριμύθῃ
 τὰς κύλικας γνῶναι τὰς ἐπιτινομένας.
 πίνε γέρον, ξῆθι· μάτην δ' ἄρα θεῖος Ὀμηρος
 τέρεσθαι πολὺν ἐν νεότητις ἔφη.

Μακεδονίς.

Ἡ θελον ὁ χρυσόν τε, καὶ ἄσσα μυρία γαῖης,
 ὅδ' ὅσα τὰς θήβας ἔπεν Ὀμηρος ἔχεν,
 αἶψ' ἵνα μοι ῥοχέσασα κύλιξ βλύσῃ· Λυαίω,
 χήλεος ἀνέω νάματι λυομένη.
 καὶ γεραῶν συνέτινε φίλων χορός· οἱ δὲ περιωδὴ
 ἀνέρες ἐργατῖναι, κάμνον ἐφ' ἡμερίσιν.
 ὅτος ἐμοὶ πολὺς ὄλβος, ἀφ' φίλος· ὅδ' ἀλεγίστω
 τῶν χρυσέων ὑπάτων, πῶ φίλῃν κατέχων.

Τῷ αὐτῷ.

Χανδρόπεται βασιλῆος ἀεθλητῆρες ἰάκχῃ,
 ἔργα κυπελλομάχῃ σήσομεν ἡλαπίνης,
 ἱκαρίῃσιν ἀνένδοντες ἀφειδέα δῶρα λυαίῃ.
 ἄλλοισιν μελέτω Τριππολέμοιο γέρα,
 ἦχι βόες, καὶ ἄρῳα, καὶ ἰσοβοά, καὶ ἐχέτη,
 καὶ σάχυν, ἀρπαμένης ἵχνια Φερσεφόνης.
 εἴ ποτε δὲ σμάτεσι βαλῇν τινα βρῶσιν ἀνάγκῃ,
 ἄσπιφίς οἶνοπόταις ἄρκιος ἢ Βρομίς.

Γαύλῃσι λεντιαρίῃ.

Σπῆσομεν οἶνοποτῆρες ἐγερσιγέλωτι Λυαίῃ·
 ὥσομεν ἀνδροφόνον φροντίδα ταῖς φιάλαις.
 σιτοδόκῳ δ' ἄγραυλος ἀνὴρ βαρὺ μοχλὸς ἰάλλοι
 γαστρί, μελαμπέπῃ μητέρα Φερσεφόνης.
 γυροφόνων δ' ἀμέγαρτα, καὶ ἀμαλέων κρέα δόρπων,
 θηρσὶ, καὶ οἰωνοῖς ἀφ' ὅσων ὠμοβόροις.
 ὅσα δ' αὖ νεπέδων ταμείχρκα, χήλεσι φωτῶν.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ .

ῥέξάτω, οἷς αἰδώς φίλτερος ἡελίῳ·
ἡμῖν δ' ὀλβιόδωρον ἀδ' μέθυ, καὶ βόσις ἔστω,
καὶ ποτόν· ἀμβροσίην δ' ἄλλος ἔχῃν ἐθέλοι·

Μακεδονίῃ·

Χθιζὸν ἐμοῖ νοσέοντι παρίστατο δῆϊός ἀνὴρ
ἱηρὸς, δεπῶν νεκτάρ ἀπηπάμενος·
ῥέπε δ' ὕδωρ πίνῃν ἀνεμώλιος· ὃ δ' ἐδιδάχθη
ὅππῃ μένος μερόπων οἶνον ὁ μῆρος ἔφῃ·

Γαλααθαῖ·

Γᾶσι θανῇν μερόπειαν ὀφείλεται· ὃ δέ τις ἔστιν
αὐρίον ῥέξῃσθ' ἐπὶ σάμενος·
τοῦτο σαφῶς ἀνθρώπε μαθὼν, ὄφρα νε σεαυτὸν,
λήθην τῷ θανάτῳ τὸν βρόμιον κατέχων·
τέρπειο, καὶ σκίρτα, τὸν ἐφῃ μέριον βίον ἔλκων·
τάλλα δὲ πάντα τύχῃ πράγματα δὸς διέπῃν·

Μακεδονίῃ·

Ἄνδρες, οἷσι μέμνηεν ἀπήμονος ὄργια Βάκχῃ,
ἐλπίσιν ἡ μερίδων ῥίψατε τὴν πενίην·
αὐτὰρ ἐμοί, κριτὴρ καὶ ἔοι δέπασ· ἄρχι δὲ, ληνός·
ἄρχι, τίθος, λιπαρὴς ἐνδῖον εὐφροσύνης·
αὐτίκα δ' ἡ μετέροιο πίων κριτῆρα Λυαίῃς,
παισὶ κανασφαίσις μαρναμένην ἐθέλω·
ἔρομέω δὲ θάλασσαν ἀμείλιχον, ὃ δὲ κεραυνὸς,
πιστὸν ἀταρβύτην θάρσος ἔχων βρομίῃ·

Αἰθαλῖ·

Ἡ μῆς μὲν πατέοντες ἀπὸ ῥονα καρπὸν ἰάνχῃ,
ἄμμιγα βακχῇ τὴν ῥυθμὸν ἀνεπλέομεν·
ἥδη δ' ἄσπετον οἶδμα κατέρρεεν· οἶα δὲ λέμβοι
κισυβία γλυκερῶν νήχεθ' ὑπὲρ ῥοθίων·
οἷσιν ἀρναάμενοι, χέδρον παῖν ἡνομεν ἥδη,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

θερμῶν νηϊάδων ἔμῃ δαδόμενοι.
 ἢ δὲ καὶ ποτὶ ληνὸν ὑπερῷησά ροδάνθῃ,
 μαρμαρυγῇ κάλλος ἡμᾶς κατιγλάισεν.
 πάντων δ' ἐκδεδόνηντο θαυφρένες· ὅδ' ἐτις ἡμέων
 ἦεν, ὃς ἔβριχεν δάμνατο, καὶ Γαφίη·
 τλήμονες· αἳ δ' ὅμως, ἤρπετα καὶ ποσσὶν ἄφρονος ἡμῖν
 τῆσδ' ἄρ' ὑπ' ἐλπωρῇ μῦθον ἐπαξέμεθα.

Ἀδελον.

Οὐδὲν ἁμαρτήσας, γενόμεν παρὰ τῶν μετεκόντων·
 γεννηθῆς δ' ὁπάλας, ἔρχομαι εἰς αἶδιν.
 ὦ μίξις γενεῶν θανατηφόρος· ὦ μοι ἀνάγκη,
 ἢ με προσελάσῃ τῷ συγερῷ θανάτῳ.
 ὅδ' ἐν ἱὼν γενόμεν· πάλιν ἴσσομαι ὡς πάρος ὅδ' ἐν.
 ὅδ' ἐν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων ἄλλος.
 λοιπὸν μοι τὸ κύπελλον ἀποτίβωσον ἐταῖρε,
 καὶ λύπης λήθην τὸν Βρόμιον παρέχε.

Ἀρκεταρία.

Ἀρχαίη σύνδεσθαι, καπιλικὰ μέτρα φιλοῦσα,
 ἄλλαλε, πρὶν ἔλως, αὔσο με, μακροφάρυξ,
 αἰὲν ἐμῆς πενίης βραχυσύμβολε, μυστιάγνε,
 ἦλθες ὁ μὲν ὑπ' ἐμὴν χεῖρά ποτε χρόνιος·
 αἰθ' ὄφελος καὶ ἄμικτος, ἀνύμφαυτός τε παρῆναι,
 ἄφθορος, ὡς κῆρυ πρὸς πόσιν ἐρχομένη.

Ἀδελον.

Τάνταλος ὅδ' ἐβρωε· τινασσομένων γὰρ ὑπερβίη
 καὶ τὸς ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτὸν ἔφραγε φυτῶν.
 καὶ διὰ τὸ τοῦ ροφῆς κεκρυμμένος, ἦπ' ὅν ἐδίψα.
 ἢ δὲ καὶ ἔβρωεν σὺ κατεπαϊνόμενα,
 καὶ βραβίλης, καὶ μῆλα, τί τηλίκον ἀνδράσιν νεκροῖς
 δίψας ἀπὸ χλωρῶν γίνεταί ἀκροδρύων;

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ἡμῶς δ' ἐσθίομεν κεκλημένοι ἄλμυρά πάντα,
 χέννια, καὶ τυρὸς, χηνὸς ἀλίστα λίπη.
 ὄρνιθα, καὶ μόχλια· μίαν δ' ἐπιπίνομεν αὐτοῖς.
 πάρομεν ἔκινσον Τάνταλε, πικρότερα.

ΑΔΕΛΑΠΟΤΟΝ.

Ἀνθρώποις ὀλίγος μὲν ὁ πᾶς χρόνος, ὃν ποτὲ θεοὶ
 ἔωμεν· κῆν πολὺν γῆρας ἅπασι μένη,
 τῆς δ' ἀκμῆς καὶ μᾶλλον· ὅτ' οὐ χρόνος ὅριος ἡμῖν,
 πάντα χυδνὴν ἔσω, φιλμὸς, ἔρως, προπόσις,
 χημῶν τῶν τῶθεν· γῆρας βάρος· ἔδδ' ἐκ μινῶν
 σῆψος· τοιαύτη δ' ἐκδέχεται ὀρχιπέδι.

ΑΔΗΛΟΝ.

Πῶς γενόμεν· πόθεν ἤ μί· τίνος χάριν ἦλθον ἀπελθόν;
 πῶς δύναιμαι τί μαθῶν, μηδὲν ἐπιστάμενος;
 ἔδδ' ἐὼν γενόμεν· πάλιν ἔσομαι ὡς πάρος ἦα.
 ἔδδ' ἐκ καὶ μηδὲν τῶν μερόπων ὁ γένος.
 θεῶα μοι Βάκχοιο φιλήδονον ἔντυεν ἄμα.
 τὸτο γάρ ἐστι κακῶν φάρμακον ἀντίδοτον.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

Ἑρμαίοις ἡμῖν ἀφροδίσιος ἔξ χοῆς οἶνον
 αἶρων, προσκόψας, πένθος ἔθηκε μέγα.
 οἶνος καὶ κένταυρον ἀπώλεσεν· ὡς ὄφελεν δὲ
 χημᾶς· νῦν δ' ἡμῶς τὸτον ἀπώλεσαμεν.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Ὅστις ἔσω πυρὸς καταλαμβάνει ἔκ ἀγοράων,
 κῆν αὐμαλθήσῃ ἢ γυνὴ ἐστὶ κέρασ.

ΛΥΚΙΑΝΟΣ.

Τὸν τὸ δειπναρίαν νόμον οἶδατε· σήμερον ὑμᾶς
 Αὔλε καὶ λῶ καὶ νῶις δόγμασι συμποσίης.
 ἔμελοποιὸς ἐρεῖ κατὰ κῆμενος, ὅτε παρέξῃς,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὅθ' ἔξῃς αὐτὸς πράγματα γραμματικά.

Ἀδελον.

Ὦν σέφανος πῶχός, καὶ παῖς ἅμα· νῦν δὲ προκόψας,
πλετῆς, καὶ γενένητ' αὐθὺ φιλοσέφανος,
τέσσαρα τῷ πρώτῳ σέφάνῳ καλὰ γράμματα προδῆς.
ἔσαι δ' ἦς ὥρας ἱποκράτι πιδίῃς.
ἢ διὰ πῶσά τ' αἰνῶν, διονυσιοπιγανόδωρος.
ὣν δ' ἀγορανομίῳ, παντὶ μένῃ σέφανος.

Ἀδελον.

ὦκύμορόν με λέγῃσι δαήμενες ἄνδρες ἄσρων.
ἦ μὲν μὲν, αἶψ' ὅ μοι τῶτο Σέλουκε μέλῃ.
εἰς αἶδην πάντεσσι κατὰ βασις· ἦ δὲ τάχιον
ἡμετέρι, Μίνῳ θαῖανον ἐποφύμεθα.
πίνωμεν· καὶ γὰρ δὴ ἐτήτυμον ἦς ὁδὸν ἵππος
οἶνος, ἐπὶ περὶ αἶμας ἦς αἶδην.

Ἀδελον.

Γέντε θανῶν κήση κατέχων πόδας· ὅδ' ἐπὶ τὰ τερπνὰ
ξωῆς, ὅθ' αὐτὰς ὄψαι ἡλίε.
ὥστε λαβὼν Βάκχῃ ξωρόν δέπας, ἔλκε γενεθῶς
Κίρκιε, καλλίστην ἀγκὰς ἔχων ἄλοχον.
ἦ δ' εἰ σοὶ ἀθάνατος σοφίης νόος, ἴασι Κλεάνθης,
καὶ Ζήνων, αἶδην τὸν βαθὺν ὥς ἐμόλον.

Ἀδελον.

Ἡ πῶχῳ χάριεσα Γανοπλὴν ἀρτολάγνος
αὐτῇ, καὶ ὁροσερῶν ἐκ πετάλων σέφανος,
καὶ τῶτο φθιμένον προάστον ἱερὸν ὁσεῖν,
ἐγκεφάλῳ φυχῆς φρερίον ἀκρότατον,
τίτε λέγῃ τὸ γλῆμμα, καὶ ἔασι, καὶ περὶ κῆρ
ἀνθεα· τοῖσ' αὖτ' ἰγνόμεθ' ἐξαπίνης.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Αδέσποτον.

Ἐχθὲς μοι συνέπινε γυνή, περὶ ἧς λόγος ἔρρη,
ἔχθυίης, παῖδες, θραύσατε τὰς κύλικας.

Αδελον.

Δός μοι τὰ καὶ νῦν πεπονημένον ἀδὺ κύπελλον,
ἄσθενόμην, καὶ ὑφ' αἵ κήσο μ' ἀποφθίμενος.

Αδελον.

Βάκχε μέτρον ἄριστον, ὃ μὴ πολὺ, μήδ' ἐλάχιστον.
ἔστι γὰρ ἡ λύπης αἴτιος, ἡ μανίης.

Χαίρει κιννάμενος ῥισὶν ὑμφοῖς τέφατος αὐτός.
τῆμος καὶ θαλάμοις ἔστιν ἐτοιμότατος.

ῥ' οὐ πολὺς πνέσκειν, ἀπέσραπται μὲν ἔρωτάς.
βαπτίζεται δ' ὑπὸ πῦρ ῥήτονι τὸ θανάτῳ.

Εἰς τοῖς Λαμῆρους.

Γαλαδᾶ.

Μηδὲν ἄραν τῶν ἐπὶ σοφῶν ὁ σοφώτερος ῥ' πει.

ἀλλὰ σὺ μὴ πρῶτος Γέαιε, τὸν ἔπαθες.

καὶ λόγιός περ ἐὼν, ἀλογώτατον ἔχεις ὄντος,
ὡς ἐπιθυμῆσας ἑρμῆος ἀνόδου.

ἔτω πήλασος ἵππος ἀπώλεσε Βελλεροφόντην,
βυλῆθέντα μαθῆν ἄσροθέτους κενόνας.

αὐτὸς δ' οὐ μὲν ἵππον ἔχων, καὶ θαρσαλέον ἀένος ἦβης,
Γέαιος ὅδε χέσκειν αὐτονον ἦτορ ἔχων.

Τὸ αὐτὸ.

Μηδὲς ζητήσῃ μερόπων ποτὲ καὶ θεὸς εἶναι,
μήδ' ἀρχὴς μετὰ νῦν κόμπον ὑπερφίαλον.

Γέαιος αὐτὸς ἐδάξε· κατὰ νῦν γὰρ ἐπαρῆς,
θυγῆς αὐτοῦ χίης μηδὲν ἀναχόμενος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὦ γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον,
μέχρι τέλους βιώτῃ μηδὲν ἐπιστάμενον.

Τῷ αὐτῷ.

Γέαιον ὡς ἐνόησεν ὁ Βαυκχλος ἄρτι θανόντα,

χολώνοντα πλέον, τοῖον ἔλεξεν ἔπος,

Γέαιε, πῶς, τί παλὼν κατέβης δόμον ἥς αἰῶς,

γυμνὸς, ἀκήδεστος, γήματι καινοτάφῳ;

τόνδε μέγ' ὀχθήσας, προσεφώνεε Γέαιος αὐτῷ,

Βαυκχλε, τὸ σπῆνος καὶ θάνατον παρέχῃ.

Τῷ αὐτῷ.

Οἱ δύο Κάλχαντες τὴν Γέαιον ὤλεσαν ὄρκοις,

τῶν μεγάλων ὑπάτων θῶκον ὑποχόμενοι.

Τῷ αὐτῷ.

Τὴν ἀμμωνιακὴν ἀπάτην ὅτε Γέαιος ἔγνω,

τὸ ξενικὸν θανάτῳ ἐγγύθεν ἐρχόμενος,

πλὴν ἰδίην γνώμην κατεμέμφατο, καὶ τὸ μάθημα,

καὶ τὰς πειθόμενας ἀστρολόγοις, ἀλόγοις.

ΕΙΣ ΥΒΡΙΣΤΑΣ.

Τῷ αὐτῷ πάντα.

Υβρίεις; τί τὸ θαῦμα. τί δυσχερές. ἀνὰ φέρω σε.

τῶν γὰρ ὑβρίζοντων ἡ θρασύτης κόλασις.

Πολλὰ λαλῆς ἀνθρώπε. χαμαὶ δὲ τίθῃ μετὰ μικρόν.

σίγα, καὶ μελέτα ξῶν ἔτι τὸν θάνατον.

Ἡλῖος ἀνθρώποις αὐγῆς θεός. ἥ δὲ καὶ αὐτὸς

ὑβρίξεν φαίνων, ὃ δὲ τὸ φῶς ἐπόθεν.

Οὐκ ἐμὲ, πλὴν πενίην δὲ καὶ ὑβρίσας. ἥ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς

ἦν ἐπὶ γῆς πτωχὸς, καὶ αὐτὸς ἔπαχεν ὑβριν.

Εἰ πένομαι, τί πάθω; τί με μισῆς ὅκ' ἀδίκηντα;

πᾶσι ματόδ' ἐστὶ τύχης, ὅκ' ἀδίκημα βόπων.

Αἰνίξεν

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Αἰνίξιν κ' αὖ ἄριστον· ὁ δὲ φόρος ἔχθεος ἀρχή·
 ἀλλὰ καὶ κ' ὡς εἴπῃν, αἰνικόν ἐστ' μέλι·
 Τῷ πῖσάνῃν πωλῶντι τὸ καλλίον ἐχθὲς ἔδωκε,
 καὶ φοβερὸν πύκτιν σήμερον ἄνδρον ἔσω·
 ὥς δ' ἔλεγον σὺ τίς εἴ; πόθεν ἤλυθες ἢ μέτερον δῶ;
 πυγμαχίης κατ' ἐμὸν χῆρας ἀνέχεν ἄνω·
 ψύπτα δ' ἐγὼ κατέτηνα φοβούμενος ἄγχιον ἄνδρα,
 τὸν πῖσάνῃν πύκτιν ἐξαπίνης ὁράων·
 αἰγάζετο πρὸς πύκτε Γολυδούκεος, ἡ δὲ καὶ αὐτὴ
 Κάστρος ἱκνῆμαι, καὶ Διὸς ἱκεσίη,
 τὸν πύκτιν ἀπόκρυσσον ἐμὸν χόλον· ἔδυναμαι γὰρ
 πυκταῖν καὶ θάπαξ μῖνός ἐπερχόμενον·

Εἰς Φειδωλοῦς.

Λακκίλῃς.

Οὐ γλήχωνι Κρίτων ὀφιλάργυρος, αἰγὰ διχάλλω
 αὐτὸν ἀποσφραίνῃ θλιβομένον σομάχῳ·

Αδελον.

Γλατῆν φασί σε πάντες· ἐγὼ δέ σε φημὶ πένεσθαι·
 χρῆσις γὰρ πλῆτ' ἐμάρτυς ἀπολλόφανες·
 εἰ μετέχης αὐτῶν σὺ, σὰ γίγνεται· εἰ δὲ φυλάῃς
 κληρονόμοις, ἀπὸ νῦν γίγνεται ἀλλότρια·

Αντιφάνης.

ψηφίης καὶ νόδαμον· ὁ δὲ χρόνος ὡς τόκον, ἔτω
 καὶ πολὺν τίκτει γῆρας ἐπερχόμενον·
 αἴτε πίων, ἔτ' ἄνθος ἐπὶ κροτάφοις ἀναδήσας,
 ἔμύρον, ἔγλαφυρὸν γνῆς τι μελισμάτιον,
 τεθνήξῃ, πλετῆσαν ἄφθς μεγίστην διαθήκην,
 ὅκ πολλῶν ὀβολῶν μῖνον ἀνεγκάμενος·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΤΑ

Πολιανῷ.

Χαλκὸν ἔχων, πῶς ὕδ' ἐχῆς, μάθε· πάντα δ' ἀνέξεῖς.
ἔτις ὕδ' ἐχῆς αὐτὸς, ἢ ἄλλος ἐχῇ.

Νικάνδρῳ.

Εχθὲς ἀπαύχεσθαι μέλλων Δῖν' ἀρχὸς ὀφείδων
Γλαῦκε, δὴ ἐξ χαλκὸς δύσμορος ἔκ' ἔθανεν.
ἐξ χαλκῶν ἦν γὰρ ἡ χρυσίου· αἷ' ἐδυσώγη,
δύωνον ξητῶν ἄλλον ἴσως θάνατον.

τὸτο φιλαργυρία δ' ἐνὶ ὅρος· ὅσ' ἀποθνήσκων

Γλαῦκε, δὴ ἐξ χαλκὸς δύσμορος ἔκ' ἔθανεν.

Τῷ αὐτῷ.

Δακρύει Φείδων ὁ φιλάργυρος ἔχ' ὅτι θνήσκει,

αἷ' ὅτι πέντε μῶν πλὴν σορόν ἐπρίατο.

ταῦτ' αὐτῷ χαρίσασθε· καὶ ὡς τόπος θέν' ἐν αὐτῇ,

τῶν πολλῶν τεκνίων ἐν τι προσεμβάλετε.

Λακκίῳ.

Θνήσκων ἐρ' μοκράτης ὁ φιλάργυρος, ἐν διαθήκῃ

αὐτῶν τῶν ἰδίων ἔγραφε κληρονόμον.

ψηφίζων δ' ἀνέκ' ἔτο πόσον δώσῃ διερεθῆς

ἢ τοῖς μισθῷ, καὶ τί νοσῶν δαπανᾷ.

ὥς δ' αὖρε πλέω δραχμὴν μίαν ἦν διασωθῇ,

λυσιτελεῖ θνήσκον ἔπει, καὶ ἐξετάσθῃ.

κῆτο δ' ἐγ' ὕδ' ἐχων ὀβολῷ πλέων· οἶδ' ἐγὼ τὰ κῆτον.

Τῷ αὐτῷ.

Γεννηθὲν ἡ τέκνον, κατεπόντισεν Αὐλὸς ὁ κνίπης,

ψηφίζων αὐτῷ σωξομένη δαπάνῃ.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ ἡ μὲν, ἐκ δ' ἐδάνεικας, ὅ δ' ἄρτι δίδως, ὅ δ' ἐ μέλλῃς,

ἔδέποτ' ἔτ' ἔσῃ κύριος ἀργυρίου.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Γαλαθαῖα.

Ω τῆς ταχίστης ἀρπαγῆς τῆς τῆ βίης.
ἀνὴρ δανείσῃς τῶν χρόνων γλύφῳ τόκῳ,
τίθνηκεν αὐτὸς ἐν ῥοπῇ καρπῷ βραχεῖ,
ἐν δακτύλοις τῶν τόκων σφίγγων ἔτι.

Τὸ αὐτὸ.

Δακτυλικὴν ψῆφον τίς ἔχων περὶ τὰ δακτυλα χειρῶν,
ψῆφῳ τῷ θανάτῳ πρῶτα βεν ἤσ' αἰδῆν.
ξῆ δ' ἡ ψῆφος νῦν τῷ ψηφίζοντος ἐπαίρη,
τυχῆς ἀρπαγῆς ἐνθεν ἐλαυνομένης.

Τὸ αὐτὸ.

Γλῶττον μὲν πλεονέκτος ἔχῃς, ψυχὴν δὲ πένητος.
ὣ τοῖς κληρονόμοις πλῆσιε, σοὶ δὲ πένης.

Λακκιλίῳ.

Θαρσύμαχε, πλῆτον πολὺν ὤλεσας ἐξ ἐπιβουλῆς,
ἥς ὅδ' ἐν δ' ἡκίς ἀθλῖος ἐξαπίνης,
φρσάμενος, δανίσας, τοκίσας τόκον, ὑδροποτίσας,
πολλάκι μὴ δὲ φαρῶν, ὥστε τι πλῆθον ἔχῃ.
αἶψ' ἢ μοι λογίσαιο τὸ πίνην καὶ τότε, καὶ νῦν,
ὅδ' ἐν ἐλαπῶν ἔχῃς, ὣν τότ' ἐδοξας ἔχῃν.

Αὐτομέδοντος.

Εχθρὸς δειπνήσας ῥάγεον πόδα, καὶ δεκαταῖον
κατὰ βίνης κράμβης μῆλινον ἀσπάραγον,
ἢ πῆν, ὃν καλέσαντα φυλάαομαι· ἔστι δὲ ῥ' ὀξὺς.
καὶ φόβος ὅχ' ὅ τυχῶν, μὴ με πάλιν καλέσῃ.

Μακκεδονίῳ ὑπάτῳ.

Φθδωλὸς τις ἀνὴρ ἀφ' ὧν θησαυρὸν ἀνθρώπῳ,
ἤθελ' ἀποθνήσκῃν πλῆσιον ὕπνον ἔχων.
ὥς δ' ἴδε πῶν προτέρην σκιάειν μετὰ κέρδος ὀνείρε
ἐξ ὕπνου πένιν, ἀντιμάθετε πάλιν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΥ

Γαλαδᾶ.

Γάντες ἅπαξ ῥώγῃσιν· ὅταν δὲ ῥέφῃ Σαλαμῖνος,
οἷός δ' ἀριστῶ μιν δύντερον ἐρχόμενοι.

Λαμμιανῶ.

Ὡς κῆπον τετυκῶς, δῖόν κ' ἔκον παρέθηκεν ἀπελλῆς,
οἷόμενος βάσκειν ἀκτὶ φίλων πρόβατα·
ἦν ῥα φανίς· σέρις ἦν τῆλ' ὅς· θρίδα κ' ἔσσε· πράσσα· βολβοί·
ῶκυμον· ἡ δ' ὅσμον· πῆλ' ἔκον· ἀσπάρτος·
δῖος δ' ἐκ τῶν κ' ἡ κ' ἔκον· πῆλ' ἔκον· ἀσπάρτος·
δῖος δ' ἐκ τῶν κ' ἡ κ' ἔκον· πῆλ' ἔκον· ἀσπάρτος.

Λαμμιανῶ.

Ποίησ' ἀπάνην ἐν ὕπνοις ὁ φιλάργυρος ἔρμων,
ἐκ περιουσίας αὐτὸν ἀπὸ χόνης.

Σὺ δ' ἐκὼν ἀναστασίῃ βασιλέως

ἐν τῷ ἀντίπῳ.

Εἰ δὲ νόσσοι βασιλῆα κοσμοφύρετίνδε σιδῆρα
ἀνθεσαν, ὥς χαλκὸς πολλὸν ἀτιμότερον,
ἀντὶ φόνης, πενίης τ' ὀλοῆς, λιμῆ τε, καὶ ὀργῆς·
οἷς πάντα φθέρῃς ἐκ φιλοχρημοσύνης.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εγγύθι τῆς σκύλλης χαλκὸν σῆσαντο χάρυβδι,
ἄγριον ὠμιστὴν τῶτον ἀναστάσιον·
δῖος δ' ἐκ τῶν κ' ἡ κ' ἔκον· πῆλ' ἔκον· ἀσπάρτος·
δῖος δ' ἐκ τῶν κ' ἡ κ' ἔκον· πῆλ' ἔκον· ἀσπάρτος.

Λαμμιανῶ.

Εἰ μὲν ξῆς ἐλάφ' ἑταῖον χρόνον, ἢ ἐκ κορώνης,
συγγνώμη, πῆλ' ἔκον· πῆλ' ἔκον· ἀσπάρτος·
εἰ δέ τις ἐκ τῶν κ' ἡ κ' ἔκον· πῆλ' ἔκον· ἀσπάρτος·
μὴ σέ γ' ἀπὸ φρεσὶν οἷστος ἐλκετέων·
μὴ σὺ μὲν ἀτλήτοις ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀλέσῃς,

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

χρητῶνται δ' ἄλλοι σοῖς ἀγαθοῖς ἀνέδην.

Τὸ αὐτὸ.

Μῦν ἀτλητιπιάδης ὁ φιλάργυρος ἦδεν ἐν οἴκῳ.

καὶ τί ποιῆς φησιν φίλτατε μὺ παρ' ἐμοί;

ἦ δὲ δ' ὁ μὺς γελάσας, μηδὲν φίλε φησὶ φοβηθῆς.

ἔχ' ἱεροφῆς παρὰ σοὶ χρῆσομεν, ἀλλὰ μόνῃς.

Αἰδοῦμαι.

Αργυρέη λιμῶ τίς ὅς' ἡλαπίνην με κελεύσας,

ἔκτανε, πηνάλεως τὰς πίνakas προφέρων.

ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔειπον ἐν ἀργυροφειγέτι λιμῶ,

πῶ μοι χορτασίη ὁ σρακίνων πίνakων;

ἔξήτην πίνakων πόθεν ἔνομα τὸ κελεύσω.

καὶ παρὰ σοὶ κληθῆς, ἄνρον ὅθεν λέγεται.

πῆγης γὰρ μεγάλης, μεγάλης πίνakας παρέεικας,

ὄργανα τὰ λιμῶ πηνάλεως πίνakας.

Μὴ με κάλει δίσκων ἐπί σρακιμοφορήων,

βρωτὴν μοι φορέων τὴν κολοκυνθιάδα.

ἀργυρέην ὕλην ἔρωτο μένιν παραβάλλης,

λιμῶ κρητίξεων τὰς μελέας πίνakας.

ἔητης νησεύοντας ὅς' ἀργαλέην ἐπίδξεν.

καὶ τότε θαυμάσας, ἥφον ἄτη μόν' ἔχων.

Πολλὰς μυριάδας ἠφίετο ἄοτε μίσωρος.

καὶ μηδὲν διαπαντὶν, ἔη βίον ἡμίονων.

πολλὰς αἰ χρυσὸν τι μαλφία φόρτον ἔχουσαι,

πολλὸν ὑπὲρ νῶτε χόρτον ἔδασιν μόνον.

Εἰς φθονερούς.

Αἰδοῦμαι.

Μακροτέρῳ σαυρῶ σαυρῶ μενοῖ ἄλλος, ἑαυτῶ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΥ
ὁφθενερός Διοφῶν ἐγγύς ἰδὼν ἐτάκη.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Τῷ αὐτῷ.

Εἶναι μὲν κυνικόν σε Μένεστρατε, καὶ ἀνυπόδητον,
καὶ ῥιγῶν, ὕδατος ἀντιλέγῃ καὶ θόλῃ.
ἀνδρὶ παραρπάξῃς ἄρτους, καὶ κλάσματ' ἀναιδῶς,
καὶ γὰρ ῥᾶ βδὸν ἔχω, καὶ σὲ λέγουσι κύνα.

Τῷ αὐτῷ.

Γὰρ ὅς ἀνὴρ πτωχὸς, καὶ ἀγράμματος, ὅτε ἔτ' ἀλήθῃ
ὥς τοπρὶν, ὅδ' ἀεὶ φορτίμ' ἰδοὺς μισθαρίῃ.
ἐμὰ ῥέφθ' πώγωνα. καὶ ἐν τριόδῳ ξύλον ἄρασ,
τῆς ἀρετῆς ἥναι φησὶν ὁ πρωτοκύων.
ἐρμολότῃ τόδ' ἐδὼμα τ' πάνσοφον· ἥ τις ἀχαλκῇ,
μηκέτι πηνάτω, θεὸς τ' χιτωνάριον.

Αμμιανῷ.

Οὗτος ὁ τῆς ἀρετῆς ἀδάμαστος βαρὺς, ὅτος ὁ πάντῃ
πᾶσιν ἐπιπλάων, ὅτος ὁ ῥιγὸς μάλας,
καὶ πώγωνα ῥέφων, ἐάλω· τί γὰρ ἀπρεπὲς ἡ πῆν;
ἐμὴ ἐάλω, ποιῶν ἔργα κακοσομάχων.

Τῷ αὐτῷ.

Οἷός τ' ἐν πώγωνα φρενῶν ποιητικὸν εἶναι,
καὶ διὰ τὸ τοῦ ῥέφθ' φίλτατε μυοσόβην;
μῆρον ἐμοὶ πρὸς ταχέως. ὅτος γὰρ ὁ πώγων,
φθερῶν ποιητῆς, ὅχι φρενῶν γέρονεν.

Τῷ αὐτῷ.

Ὡς γὰρ, καὶ μῶν δὴ, καὶ ποῖ δὴ, καὶ πόθεν ὦ τᾶν,
καὶ θάμὰ, καὶ φέρε δὴ, καὶ κομιδῇ, καὶ ἴθι,
καὶ σόλιον, μάλιον, πωγώνιον, ὦμιον ἔξω,
ἐν τῇ τᾶν ἡ νῦν ἀδολοκίμῃ σοφία.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Αντίπαρξ.

Αἰάει πῆρι τέ, καὶ ἡράκλειον ἄριστον,
βριθυσινωπίτε Διογένους ῥόπαλον.
καὶ τὸ χύδην ῥυπόουντι πίνω τεπλάσμενον ἕσθας,
διπλάσιον κρυερῶν ἀντίπαλον νιφάδων.
ὅππῃ τεοῖς ὥμοισι μιάνεται· ἦ γὰρ ὁ μὲν πε
ῤράνιος· σὺ δ' ἔφως οὐκ ἀποδίῃσι κύων.
αἰετὰ μέθες, μέθες ὅπλα τὰ μὴ σέθεν· ἄλλο λεόντων,
ἄλλο γενειωτῶν ἔργον ὄρωρε φάγων.

Γαλλαδαῖα ἦς θε μίστιον τὸν φιλόσοφον,

γενόμενον ὑπαρχον κωνσταντίνου

πόλεως, ἐπὶ ἑαλεντιανῶ,

καὶ ἑαλεντος.

Αντυγὸς ἑρανίης ὑπερήμενος, ὅς πόθον ἦλθες

ἀντυγὸς ἀργυρέης, αἰχμὰς ἀπὸ ῥέσιον.

ἦσθα κάτω κρήσων· ἀναβάς δ', ἐγένεθ' ἄνθρωπος μέγα χάρων.

δ' αὖρ ἀνάβηθι καὶ τῶ· νῦν γὰρ ἄνω κατέβης.

Αδμηλον.

Εἰ τὸ βέφην πύγων· ἀοκῆ σοφίαν περιποιεῖν,

καὶ φάρος ἀνθρώπων, ἄνιστος ἐστὶ Πλάτων.

Τὸ αὐτὸ.

Ἄλλον ἀριστοτέλιν, Νικόστρατον, ἰσοπλάτωνα,

σκινδαλαμοφράσιν ἀπυτάτης σοφίης,

τοῖα περὶ ψυχῆς τίς ἀνέρετο, πῶς θέμις ἦ πῃ

πῶ ψυχὴν θνητῶν, ἢ πάλιν ἀθάνατον;

σῶμα δὲ δεῖ καλέειν, ἢ ἄσώματον; ἐν δὲ νοητοῖς

τακτέον, ἢ λιηπῶς, ἢ τὸ συναμφοτέρον;

αὐτὰρ ὁ, τὰς βίβλους ἀνελέξατο τῶν μετεώρων,

καὶ τὸ περὶ ψυχῆς ἔργον ἀριστοτέλους.

καὶ παρὰ τῷ Φαίδωνι πλατωνικὸν ὕψος ἐπιγινῶς,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

πάσαν ἡμισκήθη πάντοθεν ἄρεϊν·
 ἦτα περισέλλων ῥ' ἱβάνιον, ἦτα γενέσθαι
 ἄψα καταφύγων, πῶ λῦσιν ἐξέφερον·
 ἦπερ ὅλως ὅτι φ' χη φύσις, ὅδε γὰρ οἶδα,
 ἦ θνητὴ πάντως ὅτιν, ἦ ἀάνατος,
 σεγνωφύς, ἦ αὔλος· ὅταν δ' ἀχέροντα περήσης,
 κῆθι ῥ' ἡμερτὲς γνώσεται ὥς ὁ Πλάτων·
 ἦ δ' ἐθέλεις, ῥ' ἡ παιδα Κλεόμβροτον ἀμβρακιάων
 μιμῶ, κῆ τελέων σὸν δέ μισθ' ἐν χόλῳ αἶσαν·
 καί κεν ἐπιγνοίης δίχα σώματος αὐτῆς αὐτὴν
 μῦνον ὅπερ ξητῆς, τῶ ὅτι τοιοῦτος μέγας·

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ μοναχοί, τί τοσοῦτε, τοσόνδε τε; πῶς πάλι μῦνοι;
 ὦ πλεῖν μοναχῶν, φῦσαι μένι μονάδα.

Τῷ αὐτῷ.

Τῷ πωγωνοφόρῳ κυνικῷ τῷ βακχοπροσάει,
 ἦδο μὲν ἐν δέπνῳ πῶ μεγάλην σοφίην·
 θέρμων μὲν γὰρ πρῶτον ἀπείχετο, κῆ ῥαφανίδων,
 μὴ δ' ἦν δαλάνειν γαστρί λεῖων ἀρετὴν·
 αὐτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα βολβὸν
 σφυγνὴν, πινυτὴν ἦ δὴ ἐκλεπτεν ὄον,
 ἦτησεν παρὰ προσδοκίαν, κῆ ἔρωγεν ἀληθῶς,
 κῆ δὲν ἔφη βολβὸν πῶ ἀρετῶν ἀδικεῖν.

ΕΙΣ ΧΩΛΟΥΣ.

Γαλλαδαῖ.

Χωλὸν ἔχεις ῥ' ἡ νῦν, ὥς ῥ' ἡ πόδα· κῆ ῥ' ἀληθῶς
 εἰκόνα τῶν ἐν ῥ' σὴ φύσις ἐκ ῥ' ἔχει.

Τῷ αὐτῷ.

Υἱὸν ἔχεις ῥ' ἡ ἔρωτα, γυναικὶ δὲ πῶ ἀφροδίτην.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ὅτι ἀδίκως χαλεπῶν, τὸν πόδα χυλὸν ἔχης.

Ἀλλων.

Μισοῦ πτωχευθῆναι, μὲνι πλὺτα δαμάτῃρα,

ἢ τὸ καλῶς ξῆσαι πάντοτ' ἐπισκεμῆνι.

ἧ δὲ καὶ ἀμοιβῇ τοῖς ἐπιτίξομένῃ ποσὶ χαίρης,

ὁ πορορῆν διδάσκει, καὶ μύρα σοι μέλεται.

τέρπει καὶ σέφανός σε, καὶ αὐσονίς πόμα Βάκχῃ.

ταῦτα παρὰ πτωχοῖς γίγνεται ὕδ' ἐποτε.

τῦνε καὶ καὶ φούγῃς πενίης τὸν χάλκεον ὕδ' ἐν.

τέρπει δ' ἔς πλὺτα πρὸς πόδα εἶρχομένῃ.

Ἀλλων.

Λυσιμελὲς Βάκχῃ, καὶ λυσιμελὲς ἀφροδίτῃς,

γεννᾶται θυγάτηρ λυσιμελὲς ποδάγρα.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙ-
ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷδε τῷ τρίτῳ τμήματι ἐπιτάφια ἔχοντι, πε-
ριέχεται κεφάλαια τὰδε, ἧς

Αγαθὸς ἄνθρωπος.	Ιχθύς.
Αγωνιστής.	Κυνιγός.
Αδελφός.	Κισσάρωδός.
Αλιεύς.	Μεθύσις.
Ανδρικός.	Μοιγός.
Ανδρὰς ἐκ ἐπισήμων.	Ναυαγίσαντας.
Αρχαίος τινάς.	Νέος, καὶ νέος.
Αὐλητής.	Ορνις.
Βρέφι.	Γοιητής.
Γέροντας.	Γοιμένας.
Γεωργός.	Γόλγος.
Γυναικός.	Γτωχός.
Δύλος.	Γονιρός.
Ηρώας.	Ρήτορας.
Ιατρός.	Υἱός, καὶ θυγατήρας.
Ιξυτάς.	Φιλοσόφος.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΕΙΣ ΑΓΑΘΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ.

Εἰς Πλάτωνα.

Ωφροσύνη· προφέρων θνητῶν, ἥθη
τὲ δικάω,
ἐνθάδε κῆται ἀνὴρ θεὸς ἀρίστον
κλέος.

ὃ δέ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγαν ἔχεν ἔπαινον,
ὅτος ἔχῃ πύλιν, καὶ φθόρον ὑφέρεται.

Αδίσωτον.

Δολκίτιον μὲν ἀνάκτες ἄλλον βίοτοιο, πρὸς ὄλβον
ἦγον ἐξ ἀρετῆς, καὶ κλέος ἀνθυπάτων.
ὥς δὲ φύσις μιν ἔλυσεν ἀπὸ χθονὸς, ἀθάνατοι μὲν
αὐτὸν ἔχουσι θεοὶ, σῶμα δὲ σῆκος ὅδε.

Ἰυλιανὸν αἰγυπλίῳ.

Κλεινὸς ἰωάννης· θνητὸς λέγεται· γαμβρὸς ἀνάκτος.
θνητὸς ὅμως· γενεῆς ἀνθος ἀναστασίῳ.
θνητὸν καὶ κῆν· βίον ἐνδίκον· ὃν ἔτι τότο
θνητὸν ἔφης· ἀρεταὶ κρήτωνές ῥ' εἰ μόρα.

Χρυσιδῶρα.

Οὗτος ἰωάννην κρύπτει τάφος· ὃς ῥ' ἐπιδάμνη
ἄστρον ἔην, ἣν δὴ παῖδες ἀριπρεπείας
ἔκτισαν Ἡρακλῆος· ὅθεν καὶ μέρμερος ἦρως,
αἰὲρ τῶν ἀδίκων σκληρὸν ἐκοπτε μένος.
ῥ' ἔχε δ' ἀπ' ἀσεβέων προγόνων ἐρικυδέα πάριν,
λυχνιδῶν, ἣν φοίνιξ Κάδμος ἔδει με πόλιν·
ἐνθεν λύχνος ἔην ἐλικώνιος, ὅνεκα Κάδμος
σοιχέων δαναοῖς πρῶτος ἔδωξε τύπον.
ὃς ὑπάτης δ' ἀνέλαμψε· καὶ ἱλλυριοῖσι δ' ἡγήσατο,
μύσας καὶ καθαρὴν ἐσφάτωσε δίκην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΤΟΥ

Αδέσποτον.

Εἰ γένος ὠσιβίων ὦι μετὰ τέρμα βίοιο,
ταπεινὸν κατὰ θυμὸν ἀνάσσει μαφὺς ἐκάστου,
ἀνδρέα, σὺ ζῶεις, ὃ καὶ θανες. ἀγὰρ σε χῶρος
ἄμβροτος ἀθανάτων ἀγίων ὑπέδεκτο καμόντα.

Κάρφυλιδι.

Μὴ μέμψῃ παριὼν τὰ μνήματά μιν παροδῖτα.
ὃ δὲ ἔχῃ θρήνων ἄξιον ὃ δὲ θανόν.
τέκνων τέκνα λέλαιτα, μήνῃς ἀπέλαισας γυναῖκας
συγγήρας, φίλοις παισὶν ἰδὼκα γὰρ καὶ
ἐξ ὧν πολλὰκι παῖδας ἐμοῖς ἐνεκοίμισα κόλποις,
ὃ δὲ νὸς οἱ μῶξας, ὃ νόσον ὃ θάνατον.
οἱ με κατασφάξαντες ἀπὴμονά, τὴν γλυκύν ὕπνον
κοιμᾶσθαι, χῶριν πέμψαν ἐπ' ὠσιβίων.

Αδέσποτον.

Μὴ σὺ γε θνητὸς εἶ, ὥς ἀθάνατος τί λογίζεαι.
ὃ δὲν τὸν βίοντα πῖσόν ἐφ' ἐμὲρίοις.
εἰ καὶ τὸνδε Κάσανδρον ἔχῃ σορὸς ἡδε θανόντα,
ἄνθρωπον φύσεως ἄξιον ἀθανάτου.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς λίθος ὃν ἐδάμνησε, σέθεν φθιμένοιο Κάσανδρε;
τίς πέτρος, ὃς τῆς σῆς λήσεται ἀγλαΐης;
ἀγὰρ σε νηλεὲς, καὶ βάσιμανος ὤλεσε δαίμων,
ἡλικίην ὀλίγην ἡκοσιέξ ἔτεων.
ὃς χήρην ἀλοχον θῆκεν, μοχερὺς τε τοι κῆδος
γυραλέος συχερὺ πένθει τειρομένος.

Θαλλῷ.

Διασφάει μίλητε τῆς βλαπτήματα γαίης.
ἰταλὶς ὠκυμόρης ἀμφεκάλυψε κόνις.
πένθεα δὲ σεφάνων ἡλλάξεο. λείψανά δ' αἶ, αἶ,

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

Ἰδρακὲς ἐν βυλῇ κάλπιδι κλυθόμενα.
 Φῶ, πάρα φητάλλα να· πόθεν πάλιν, ἢ πότε τοῖς
 ἀπὲρ αὐχίνης ἑλλάδι λαμπομένους.
 Καλλιμάχῃ.
 Τῆδε Σάων ὁ Δίκωνος ἀνάνθιος ἱερὸν ὕπνον
 κοιμᾶται· θνήσκων μὴ λίγῃ τὸν ἀγαθός.
 Μελέαργῃ.
 Γαμμήτορ γῆ, χεῖρε· σὺ τὸν πάρος ἔβαρύνῃς σά
 Λύσιγενῆ, καὶ τὴν ἑπὶ τέχῃς ἀβάρη.
 Ηἰσίοπῃ.
 Τὴν ἐπὶ πυρκαϊῆς ἀδέξια φασὶ κίλινθον
 ἔρμην τὸν ἀγαθὸς ὄν· Γαδᾶμανθον ἄγῃ.
 ἢ καὶ ἀριστόνος Χαερστράτης ἡ ἀδάμυτος
 πᾶς ἡ ἡσίοπῃ δᾶμ' αἶδος κατέβη.
 Αἰαλίου χολαστικῇ ἐπὶ Θεοδότη τῇ
 γαμβρῷ, ἐπ' ἐχθρὰ τετελευτηκῶτι
 τῆς ἰδίας γαμετῆς.
 Ναὶ μὰ τὴν ἐνταῖα πύματον δρόμον, ὅτε μ' ἀποις
 ἔσυχεν, ὅτ' αὐτὸς Θεόδοτος ἀνέγινε.
 ἐχθρὸς ἐκὼν γενόμεν· ἀμὰ φθόνος, ἢ τίς ἄτι
 ἢ μέσος ὄντοσιν ἤγαγεν ἀμπακίην.
 νῦν δ' ἐπὶ μινῶν καθαρήν κριπὶ δαμολόντες,
 ἀμφοτέροι λυκὴν ψῆφον ἐδεξάμεθα.
 Γαύλα σιλεντιάρη.
 Γρηὺς, ἐλευθερίην ἐπιεμένος, ἡδὺς ἰδέσθαι,
 ἐν βιότῳ προλιπὼν ἑῷα γηροκόμον,
 τύμβον ἔχει Θεόδωρος ἐπ' ἐλπίδι κρήανι μοίρης,
 ὄλβιος ἐν κημάτοις, ὄλβιος ἐν θανάτῳ.
 Λεωνίδα.
 Εὐθλὸς ἀριστοκράτης ὅτ' ἀπέπλεεν ἄς ἀχέροντα,

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

ἥ π' ὀλιγοχρονίης ἀφάμενος κεφαλῆς,
 παίδων τίς μνήσαιο, καὶ ἐδνώσαιτο γυναικα;
 ἥ καὶ μιν δάκνη δυσβίος πενίη,
 ξωὴν συλῶσαιτο; καὶ μὲν δ' ἄστυλος ἰδέσθαι
 οἶκος· ὁ δ' αὖ λῶσός τ' ἀνέρος ἐχαρεὼν,
 ἀνικίων φαίνοιτο, καὶ ἐν πολυκαεῖ ὄγκῳ
 ἐν σῇ, αὐτὰς δὲ δαλὸν ἐπεχάριον.
 ἥ δει ἀριστοκράτης τὸ κρήνηον· ἀλλὰ γυναικῶν
 ἀνθρῶπ' ἤχθαιρεν πῶς ἀλιτοφροσύνην.
 Σωφρονίης πατρίάρχῃ ἱεροσολύμων
 ἥ δ' ἔν τῳ τάφῳ ἰωάννου πάπα
 ἀλεξανδρείας.
 Τύμβε, τίς, ἢ πόθεν; ἢν ἡτί; πᾶς τίτος; ἔργα, καὶ ὄλβος;
 νεκρὸς, ὃν ἐνδον ἔχῃς, ἐννεπε καυθόμενον.
 ἔτος ἰωάννης, κύπριος γένος, ἡὸς ἐτύχθη
 αὐγενέος Στεφάνου· ἦν δὲ νομοθετῆς φαρῖς.
 κτήματα μὲν πολυὺς ὄλων πλέον, ὧν ῥέφε κύπριος,
 ἐκ πατέρος πατέρων, ἐξ ὁσίων τε πόρων.
 ἔργα δὲ θέσκελα πάντα λείψν, ἀπὲρ ἐν χθονὶ τᾶξεν,
 ὅδ' ἐμὲ ἐστὶ νόος, ὅδ' ἐτέρων σομάτων.
 πάντα γὰρ ἄνδρα παρήλθε φαινοτάταις ἀρετῇσι,
 δόξαντα κρατέειν ταῖς ἀρεταῖς ἐτέρων.
 τὸ, καὶ κάλλεα πάντα, τὰ περ πόλις ἔλλαχεν αὐτῇ,
 εἰς ἰφιλοφροσύνης κόσμος ἀρμότατος.
 Τὴν αὐτὴν ἥ δ' ἔν τῳ αὐτόν.
 Ἀρχὸς ἰωάννης φαρῖς ἀρετῶν ἱερῶν,
 ἐνθάδε νῦν μετὰ τέρμα φίλῃ παρὰ πατρίδι κῆται.
 θνήσκῃ γὰρ λάχε σῶμα, καὶ βίον ἀφθιτον ἔχει.
 ἀθανάτους πρὸς τὴν χθονὰ ῥέξεν ἀπῆρας.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

Σιμωνίδης.

Τῶν αὐτῶν τις ἕκστος ἀπολλυμένων ἀνίσταται.

Νικόδικον δὲ, φίλοι, καὶ πόλις ἡδὲ κλῆς.

Ἀθῆλον.

Τὸ τότι ἡ μετέρης μνημῆον ἐσθλὲ Σαβῖνι

ἀλίσθος ἀμικρὰ, τῆς μεγάλης φιλίας.

αἰζητήσω σε· σὺ δ' ἡθέμις ἐνφθιμένοισι,

τὸ λήθεις ἐπ' ἐμοὶ μῆτι πίνης πόματος.

Ἀθῆλον.

Εὐθάδε τύμβος ἔχθ' θεοσδέας ἀνέρας ἐσθλούς,

θεῖον ἰωάννην, τὸν πάνυ Θουδόσιον.

ὦν ἀρετὴ πολυόλβος δὲ ἔραν' ἀντύρασ ἦλθεν,

καὶ φῶς μετόχως δῆξεν ἀκηρασίῃ.

Εἰς Νικόλαον παρ' ἀρχὴν

ἀλεξανδρήας.

Ὁς βασιλῆς ἐδάμασσε, καὶ ἦν ὀρέην κατέπαυσεν

ἀντιπάλων, πατέρων ἔνεκεν ἀνομίας,

ἔτος ὃ τὸ σμικρὸν κατέκρηται σήματι τῷδε,

ἀρχιερεὶ χριστοῦ Νικόλεως γεγαώς.

ἀλλ' ἀρετὴ πολυόλβος ἐπέπλετο πείρατα κόσμῳ,

καὶ φυγὴ μακάρων ἀμφιπολῆ θαλάμῳ.

τοῖν γὰρ βιοτῶν ποθέσκειν ἐὼν ἐπὶ γαίης,

σῶμα κελὸν πιέσας κυδαλίμοις καμάτοις.

Εἰς τὸ αὐτό.

Στήλην ἀνομίας, καὶ σωφροσύνης ἀτάβημα,

ἡκόνα Νικόλεω σήσατο Γρηγόριος.

ἐδὲ θανὼν, κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσας δὲ χθόνα πάσαν,

αἷ' ἐτι σῆς φυγῆς ἀγλαὰ πάντα μένη.

ὥς ἐλαχέσ' ἔμαθες τε φύσει μῆτιν πανάρισε.

τῷ ῥα καὶ δὲ μακάρων νῆσον ἔβης πυθία.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Καλλιμάχῳ.

Ἦν δὶ ξη Τίμαρχον ἐν αἰῶσι, ὅφρα πύθῃαι
ἢ τί περὶ ψυχῆς, ἢ πάλι πῶς ἔσσεται,
δίεσθαι φίλῃς Πηλεμαΐδος, ἢ ἔα παρὸς
Γαυσανίῃ, δῆγος δ' αὖτ' ἐν Ἀνσεβέων.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ.

Σιμωνίδῳ.

Ἐἶπον τίς, τίνας ἐαὶ, τίνας παρίδος, τί δὲ νικῆς.
Κάσμηλος, Εὐαγόρος, Πύθια, Πύξ, ῥόδιος.
Τῷ αὐτῷ.

Μίλωνος τό δ' ἄλλα μακρὰ καλὸν, ὅς ποτε τίς
ἐπ' ἀνικῆσας, ὅς γόνατ' ἔκ' ἔπεισεν.

Φιλίππῳ.

Τὸν ἐκ σινώπης δ' κλύεις Δαμόστρατον,
πίτυν λαβόντα πῦρ κατ' ἰσθμὸν ἐξ αἰῶσι,
πῶτον δ' ἐδορκασ· ἔκ' κατ' ἄνυρον πάλιν
ψάμμος πεσόντος νῶτον ἐκ ἐσφράγισεν.
Ἴδ' αὖ πρόσωπον θιρόθυμον, ὥς ἔτι
σώξῃ παλαιὰν τὰν ὑπὲρ νίκας ἔριν.
λέγῃ δ' ὀχληκὸς, ἀβάσις μελυσάτω.
χῶς ἔμπνοος νῦν ἐβδόμον κονίσομαι.

Καλλιμάχῳ.

Σύντομος ἦν ὁ ξῆνος ὁ καὶ τάφος· ἔκ' μακρὰ λέξω.
Θῆρις, ἀρισταῖς, κῆρς, ὑπ' ἐμοὶ δολιχόν.

ΕΙΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ.

Αγαθίῳ.

Λητότος, καὶ Γαῦλος, ἀδελφεὼ ἄμφω ἔοντε,
ξυνήν μὲν βίοντα συζυγίην ἐχέτην.

Ξυνά

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

Ξυνὰ δὲ καὶ μοίρης λαχέτην λίνα, καὶ παρὰ θῖνα
βοασορίην, ξυνὴν ἀμφεβάλοντο κόνιν.
ὣδ' ἄλλήλοισιν ξῶν ἀπάνευθε δυνάστην,
ἀλλὰ ξυν' ῥέχεται καὶ παρὰ Φερτεφόνην.
χαίρετον ὦ γλυκερῷ, καὶ ὁ μόφρονε· σήματι δ' ὕμειων
ῥέφεν ἰδρῦσθαι βωμὸς ὁ μοφροσύνας.
Τῷ αὐτῷ.

Δὶς δ' ὡς ἀδελφὸς ἐπέχ' ἄρατος· ἐν γὰρ ἐπέχον
ἦμαρ καὶ γενεὴς οἱ δύο, καὶ θανάτου.

Εἰς Ἀλκιεῦς.

Σαπφῶς.

Τῷ γριπῇ Πελάγωνι πατὴρ ἀνέθηκε Μενίσκος,
κύρτον, καὶ κῶπαν, μῦα μακροζώϊον.

Ἰγλιανὺς αἰγυπῆϊς.

Μύκδων τέρμα βίοιο λαχὼν, αὐτόσοτος ἦλθεν
ῥ' αἰθῆρ, νεκρῶν πορθμίδος ἔχαστων.
ὣν τὸν ἔχε ξῶν βιοδωτορά μαρτυρά μόχθων,
ἄγραυς ἡναλίκαις πολλάκι βριθομένην,
τήνδε καὶ ἐν θανάτῳ λάχε σύνδρομον, αἵ τε τελευτῶν
ἄρετο, συλλήξας ὀληκᾶδι κακομένην.
ὣτω πῖσόν ἀνακτι πέλε σμάφος, οἶκον ἀέξον.
Μύκδωνι, καὶ σύμπλεον ὅς βιον, ὅς θάνατον.

Ἀπολλωνίδης.

Ἰχθυοθηρητῆρα Μενέστρατον ὤλεσεν ἄρη,
δύνακος ἐξ ἀμῖνος ἐκ ῥιχὸς ἐλκομένην.
ῥ' ἴδ' ὅτ' ἀγκίστρο φόνιον πλάνον ἀμφιχάνῃσα,
ὁξήν ἐρυθρὴν πυκνὴν ἔφριξε πάσιν.
ἀγνυμένη δ' ὑποδύντα κατέκτανεν ἄλματι λάβρῳ,
ὅν τ' ὀλισθηρῶν δυσάμενη φαρύγων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ
ΕΙΣ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ.

Ανακρέοντος.

Καρτερός ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, ὃ τόδε σᾶμα.
ἄρης δ' ἢ ἀγαθὼν φήσεται, ὃ μὲν κακῶν.

Αντιπάρκῃ.

Ορνε Διὸς κρονίδαο δίακτορε, τᾷ χάριν ἔσας
χορτὸς ὑπὲρ μέγαλιν τύμβον ἀριστομένους,
ἀγγέλλω μερόπεισιν, ὅθ' ἔνεκεν ὄσον ἄριστος
οἰωνῶν γενόμεαν, τόσον ὃ δ' ἡμιθέων.
δῆλαί τοι δῆλοισιν ἐφεδρήσῃσι πέλειαι.
ἄμμες δ', ἄρεσσις ἀνδράσι τερπόμεθα.

Ανακρέοντος.

Αβδήρων προθανόντα τὸν ἀινοβίην ἀγάθωνα,
πᾶς ἐπὶ πυρκαϊῆς ἠδ' ἐβόησε πόλις.
ἢ τινὰ τοιοῦτον δένειον ὀφιλάματος ἄρης,
ἠνέρισε συγχεῖς ἐν σφοδράλιγγι μάχης.
Μενάνδρῃ ἥς ἐπὶ κερρον, καὶ

Θεμισοκλέα.

Χαῖρε νεοκλέα, δίδου μὲν γένος· ὦν ὁ μὲν ὑμῶν,
πατρίδα δ' αὖλοσύναν ῥύσασθ', ὃ δ' ἀφροσύναν.

Γερμανικῇ ἢς Θεμισοκλέα.

Αντὶ τάφῳ λιτοῖο, θεὸς ἐλλάδα· θεὸς δ' ἐπὶ ταῦτα
δύρατα, βαρβαρικῆς σύμβολα ναυθορίας.
καὶ τύμβῳ κρηπιδᾷ περίγραφε περσικὸν ἄρη,
καὶ Ξέρξην· τῷ τοις θάπῃ Θεμισοκλέα.
τάλα δ' ἄσала μὲς ἐπιθήσεται, ἔργα λέγῃσαι
τάμα· τί με σμικροῖς τὸν μέγαν ἐντίθετε;
Τῷ αὐτῷ.

Τῷτο Θεμισοκλῆς κενὸν ἠρίον ἔσατο μάχης

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

λαὸς, ὅτ' ἐν μήδων παρ' ἰδὼ ῥυσάμενος,
 ὀφείνῃν ὑπέδωχ' ὄνα, καὶ λίθον ἤθελεν ὕτως
 ὁ φόνος· αἰ δ' ἀρεταί, μῆδον ἔχουσι γέρας.

Αλφειὺς ἦς ἦν αὐτόν.

Οὐρεά μιν, καὶ πόντον ὑπὲρ τύμβοιο χάραξε,
 καὶ μέσον ἀμφοτέρων μάρτυρα λιτοῖδεν,
 ἀνέων τὲ βαθὺν ποταμῶν ῥόον· οἳ ποτε ῥήθροισιν
 Ξέρξης μυρίοναυν ἐχ' ὑπέμνην ἄρη.

ἔγγραφε καὶ σαλαμίνα, Θεμιστοκλῆς ἵνα σῆμα
 κηρύσῃ μάχης δῆμος ἀποφθιμένον.

Διοδώρος ἦς ἦν αὐτόν.

Μὴ μέγ' ἢ μάχητι τ' πηλίκον ὄνομα τύμβω,
 μὴ δὲ Θεμιστοκλῆς ἔργα σε λανθανέτω.
 τεκμαίρεσθαι μῆνιν, καὶ ὀλέσθαι τὸν φιλόπαρ' ἴν.
 γνώσῃ δ' ἐκ τῶντων μείζονα κεκοπῆς.

Διοτίμα.

Οὐδὲ λέων ὥς θηρὸς ἐν ἄρεσιν, ὥς δὲ Μήνωνος
 ἦς Κριναγόρης ἐν σακίῳ πατάσῃ.

οἳ δὲ κἀλὺ μὲ ὀλίγον, μὴ μέμφοιο· μικρὸς δὲ χώρος,
 αἷ' ἀνδρῶν πολέμου τλήμονας οἶδε φέρειν.

Διοσκυρίδης.

Τᾶς πῖτ' ἀνά Θρασύβηλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἅπνους,
 ἐπὶ ἀπὸς ἀργῶν φάσματα δεξάμενος,
 θηκνὺς πρόσθια πάντα· τὸν αἵματόεντα δ' ὁ πρέσβης
 παῖδ' ἐπὶ πυρκαϊῆς Τύννιχος ἦπε τιθῆς,
 δειλοὶ κλαίεσσαν· ἐγὼ δὲ σε τέκνον, ἄδελφε
 βάψω, τὸν καὶ ἐμὸν, καὶ λαοκτεδαμόνιον.

Ερμκίδης.

Ανίμ' ἀπὸ πολέμου βέβαιαντά σε δέξατο μήτηρ,
 πάντα τὸν ὁ πλίστην κόσμον ὀλωλεκῶτα,

Τ Ε

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

αὐτὰ τοι φονίαν Δαμάριε αὐτίκα λόχῃαν
ῥ' περ διὰ πλατέων ὠσαμένα λαγόνων,
κῆρτανε, μή δ' ἐχέτω σπάρτα φόρον· ὃ γὰρ ἐκίνα
ἤμπλακεν, ῥ' δ' ἑλὼς τὸ μὲν ἔθρεφε γάλα.

Δαμαγῆτε.

Ωδ' ὑπὲρ Ἀμβρακίᾳς ὁ βοαδρόμος ἀσπίδ' ἀθήσας,
τελευτάμεν, ἢ φάτιγ' ἔλετ' ἀριστὰ γόρας,
ἕως Θανάτομπ'· μή θ' αὖ μ' ἔχει δωρικὸς ἀνὴρ,
παρίδος, ὃ ξῶας ὀλλυμένας ἀλέγῃ.

Απολλωνίδες.

Αἴλιος αὐσονίης στρατῆς πρόμος, ὁ χρυσέοισι
σέμμασι σωρούσας αὐχέν' αὖς ὁ ποφόρος,
νῦσον ὅτ' εἰς ὑπάτιν ὠλίσθανε, τέρμα τ' ἄφικτον,
ῥ' δ' ἐν ἀριστείῃν ἐμφανὲς ῥ' ἰδίῃν.
πῆξε δ' ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἐὼν ξίφος· ῥ' πέτε θνήσκων,
αὐτὸς ἐκὼν ἐδάμην, μὴ νόσος αἶχ' ἔχοι.

Φιλίππε ῥ' τὸν αὐτόν.

Αἴλιος ὁ θρασύχρ' ἄρ' αὖς πρόμος, ὃ φέδιώσας
αὐχέν' αὖς χρυσοδέτοις ἐκ πολέμου σεφάνοισι,
τιξίμελ' ἐν σπ' κενόχρ' μένος, ἔδραμε θυμῷ
ὅτ' ἐπ' ἐργῶν ἄρ' αὖς μαρτυρίῃν.
ὥστε δ' ὑπὸ σπλάγχνοισι πλατὺ φάσγανον, ἐν μόνον ῥ' τῶν,
ἀνδρῶν ἄρ' αὖς κτήν' ῥ' δ' ἐλὼς δὲ νόσος.

Μνησάλην.

Οἶδε πάραν πολὺ δακρυὶν ἐπ' αὐχένι δεσμὸν ἔχουσαν
ῥ' ὀύμενοι, δ' ὀφειλάν ἀμφεβάλλοντο κόνιν.
ἀρ' αὖς αὖς αἶνον μέγαν· ἀλλὰ τις αὖς
τὸς δ' ἐσιδὼν, θνάσκῃν τλάτω ὑπὲρ παρίδος.

Γεταλλίς.

Ωχρόνε, παντοίων θνητῶν πανεπίσκοπε δαῖμον,

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

ἄγγελος ἡμετέρων πᾶσι γενεῖ παθέων.
ὥς ἱερὰν σῶσιν περὶ μένοι ἐλλάδα χώρην,
βοιωτῶν κλεινοῖς θυήσκομεν ἐν δαπέδοις.

Ἀντιπάρῃ.

Ἰαῦ ἐπὶ προβολῇσιν ἁλὸς παρὰ κῦμα κιλίας
ἄχρῳ αἰ περσῶν κή μεθα μυριάδες,
ἔργον ἀλεξάνδροιο μακροδόνοιο· οἱ ποτ' ἀνακτι
Δαρήφ πυμάτην οἱ μὲν ἐφασσόμεθα.

Ἀλκαίῃ.

Ἀκλαυτοὶ κῆ ἄταφοι οἶδοι πόρε τῷ δ' ἐπὶ τύμβῳ,
ἡ μάθ' ἡς ῥιαν αἰ κή μεθα μυριάδες.
ἡ μάθ' ἡς μέγα πῆμα· ὃ δὲ θρασὺ κῆνο Φιλίππῳ
πνῶμα, θοῶν ἐλάφων ὥχετ' ἐλαφρότερον.

Εἰς τὴν ἐνθερμοπύλαις

θανόντας.

Μυριάσιν ποτὲ τῇδε ῥιηκοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ πελοποννήσου χιλιάδες τέτορες.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ὡς ἦν, ἄγγελον λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε
κή μεθα, τοῖς κῆνων ῥῆμασι πηθόμενοι.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἀπμᾶς ἐστὶν ἡ ἐπὶ ξυρῇ ἐλλάδα πᾶσαν,
ταῖς ἡμῶν ψυχαῖς κή μεθα ῥυσάμενοι.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἀσβεστοὺ κλέος οἶδε φίλῃ περὶ παρ' ἰδίῃ θέντες,
κυνέον θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος.

ὅδε τε θνήσκει θανόντες, ἐπεὶ φ' ἀρετὴ καὶ βύπερθεν
κυνδάνεισ' ἀνάγκη δώματος ἐξ αἶδα.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Εἰ ὃ κελῶς θυήσκειν ἀρετῆς μέρος ὅτι μέγιστον,

P iiij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἡμῖν ἐκ πάντων τὸτ' ἀπένειμε τύχη·
ἑλλάδι γὰρ σπένδοντες ἐλευθερίην περιθῆναι,
ἢ μεθ' ἀνηράντων χρώμενοι ὀλοοῖν.

Σιμωνίδης.

Χαίρετ' ἀριστῆες πολέμῳ, μέγα κῦδος ἔχοντες,
κῦροι ἀθηναίων ἐξοχοὶ ἰπποσύνη,
οἵ ποτε χαλλιχόρῃ περὶ παρίδος ὤλεσάθ' ἦβην,
πλείστοις ἐλλήνων ἀντία μαρνάμενοι.

Αἰχύλη.

Κυανέη καὶ τὸςδε μιν ἐρχεσθ' ὤλεσεν ἄνδρας
μοῖρα, πολὺ ῥῆνον παρίδῃ ρυομένους.
ζῶν δ' ἐφθιμένων πέλεται κλέος· οἵ ποτε γῆοις
τλήμονες, θανάειον ἀμφιέσαντο κόνιν.

Αἰετοστον.

Γαῖδες ἀθηναίων, περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες,
ἤρκεσαν ἀρχαίην παρίδι δουλοσύνην.

Σιμωνίδης.

Οἶδε παρ' οὐρυμέδοντί ποτ' ἀγλαὸν ὤλεσαν ἦβην,
μαρνάμενοι μῆδων τοξοφόρων προμάχοις,
αἰχμηταὶ πεσόντες, καὶ ὠκυπόρων ἐπὶ νηῶν.
καλλίσον δ' ἀρετῆς μνήμ' ἐλίπον φθίμενοι.

Πλάτωνος.

Οἶδε ποτ' αἰαίοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπόντες,
ἐκ βατάνων πεδίῳ ἢ μεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.
χαῖρε κλυτὴ ποτε παρίς ἐρέβια, χαίρετ' ἀθῆναι
γῆτονες οὐβοίης, χαῖρε βάλασα φίλη.

Αἰθλος.

Εὐβοίης γένος ἐσμεν ἐρεβικόν· ἀλλ' οὐδ' οὐδὲν
ἢ μετὰ φῶν, γαίης ὅσον ἀφ' ἡμετέρης.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

Δαμαγήτω.

Ω λακεδαιμόνιοι, πῶν ἀρήϊον ὑμῖν ὁ τύμβος.

Γύλλιν ὑπὲρ θυρέας ὅτος ἔχθηφθίμενον,
ἄνδρα, ὃς ἀργῶν ῥῆς ἔκτανε. καὶ τότε γ' ἔπε,
τεθναίνην, σπάρτας ἄξια μισάμενος.

Τύμνεω.

Τὸν παραβάντανόμης Δαμάριον ἔκτανε μάτηρ

ἀλακεδαιμονία, πῶν λακεδαιμόνιον.

θηκὸν δ' ἐν προβολᾷ θεμένα ξίφος, ἔπεν, ὀδόντα

ὁξὺν ἐπιβρύχον δῖα λάναινα γυνά,

ἔρρε κηκὸν σκυλάκον μακρὰ μερίς, ἔρρε ποθ' ἄδαν,

ἔρρε, πῶν, ὃ σπάρτας ἄξιον ἐρέφομες.

Διοσκυρίδης.

Εἰς δ' ἡϊῶν πέμψασα λόχους Διμανέτη ὀκτῶ

παῖδας, ὃν σὺ λη πάντας ἔβαπτε μῖα.

δάκρυα δ' ἐν ἔρρηξ' ἐπὶ πένθεσιν, ἀμὰ τὸ δ' ἔπε

μῦθον, ὃ σπάρτας, σοὶ τέκνα ταῦτ' ἔτεκον.

Φαίνης.

Οὐκ ἔτλας ὥρισε Λεωνίδα αὐτὶς ἰκέσθαι

ἀνρώταν, χαλεπῶ σπερχόμενος πολέμῳ,

ἀλλ' ἐπὶ θερμοπύλαισι τὸν περσικὸν ἔθνος ἀμύνων,

ἑδμάτης, πατέρων ἀξόμενος νόμιμα.

Δαμαγήτω.

Ωλεο δ' ἡ πατέρων παρὰ ληΐδα καὶ σὺν μαχητᾶς,

δριμὺν ἐπ' αἰτωλοῖς ἀντιφέρων πόλεμον,

πρωθῆβας. χαλεπὸν γὰρ ἀχαιῶν ἄνδρα νοῆσαι

ἄλκιμον, ῥῆς πολιὰν ὅστις ἐμνε βίχᾳ.

Τὸ αὐτὸ.

Εἰς τὴν προμάχους χερωνίδα, ὃ δ' ἀγοράσας,

ἢ μύρον, ἢ νίκαν Ζεὺς πολέμοιο δίδω,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἡνίκα τοι περὶ τάφρον ἀχαιίδα τῇ τότε νυκτὶ

δυσμενέες θρασίως δῆριν ἔθεντο πόνα·

ταὶ μὴν αἰὲς ἀρετὴ σε διακριδὸν ἄλκι ἀθήσῃ,

θερμὸν ἀνὰ ξένην αἵμα χέαντα κόνιν·

Λεωνίδα·

Τὴν ὀλίγην βῶλον, καὶ τὸ δ' ὀλιήριον ὦνερ

σῆμα ποτίφρεχαι τλάμονος ἀλκιμένους·

ἢ καὶ πᾶν κέχυται ὑπ' ὀξείης παλῖνρυς,

καὶ βάτη, ἦν ποτ' ἐγὼ δ' ἡϊός ἀλκιμέης·

Ανύτης·

Λύδιον ἔδασ' ἔχει τόδ' ἀμύντορα παῖδα Φιλίππυ,

πολλὰσι δ' ἡρώεσσι χερσὶ θιγόντα μάχης·

ἔδ' ἐμιν ἀλγινέεσσαν νόσος δόμον ἤγαγεν νυκτός,

αἰὲς ὀλετ' ἀμφοτέρων χῶν κυκλώεσσαν ἵτυν·

Τῆς αὐτῆς·

Οὐχὶ Θεμισοκλῆες μάχης τάφος, ἀλλὰ κέχωσμά·

ἐλλήνων φθονεῖς σῆμα κακὸν ὀπίης·

Αθίλον·

Ἡμαθίην δ' οὐ πρῶτος ὄντα βῆσα Φίλιππος,

αἰαίνῃ καὶ βῶλον ἐφασάμενος,

ῥέξας δ' ἢ ὑπὸ βασιλῆα τοπρὶν· ἢ δέ τις αὐχέ·

μῆξον ἐμῶν, καὶ τὸ δ' αἵματος ἡμετέρου·

Γαρμενίωνος·

Τύμβον ἀλεξάνδροιο μακροδόνοιο ἦν τις ἀθήσῃ,

ὑπὸ φέρος κείνῃ σῆμα λέγ' ἀμφοτέρω·

Αθίλον·

Οἷδ' αἶδαν σέρξαντες ἀνύπνιον, ἔχ' ἄπερ ἄλλος

σάλαν, αἰὲς ἀρετὰν ἀντ' ἀρετῆς ἔλαβον·

Πολυδράτης·

Τὸν μίγαν ἀφροκὸρινθον ἀχαιῆδ' ἔλαβον, ἑλλάδος ἄστρον,

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ·

καὶ διπλὴν ἰσχυρὰν σύντροφον ἡΐονα,
 λαύκιος ἐσφελίξα· δορυπλοῖντα δὲ νεκρῶν
 ὅσ' ἄσπερον θῆς ἤς ἐπέχ' σκόπελος·
 τὺς δὲ δόμον Πριάμοιο πυρὶ πρήσαντας ἀχαιῶν
 ἀκλαύτους κτερέων νόσφισαν αἰνέσσαι·

Γεισάνδρην·

Ἀνδρὶ μὲν, ἱππαίων ὄνομ' ἦν· ἵππῳ δὲ, πόδαργος·
 καὶ κυνὶ, θήραχος, καὶ θεράποντι, βάβης·
 θειαυλὸς, ἐκ κρήτης, μάχης γένος, αἰμονος γόος·
 ὤλετο δ' ἐν προμάχοις, ὅξ' ἔν' ἄρ' συνάγων·

Ἀθιλον·

Οἱ πρὸς ῥωμάεσσ' ἀγνὸν εἴσαντες ἄρηα,
 ἡγνται, ἀριστεῖης σύμβολα δεινύμενοι·
 ἢ γάρ τις μετὰ νῶτα τυπὲς θάνειν, ἀλλ' ἅμα πάντες
 ὤλοντο κρυφίῳ, καὶ δολερῷ θανάτῳ·

Σιμωνίδα·

Θηρῶν μὲν κράτιστος ἐγὼ, θνατῶν δ' ὅν ἐγὼ νῦν
 φρεσὶ, τῷ δὲ τάφῳ λαΐνῳ ἐμβεβαῶς·

Ἀθιλον·

Ἀλλ' ἢ μὴ θυμὸν γέ λ' ἔων· ἐμὸν ὡς ὄνομ' ἔχει,
 ἔκ' αὖ ἐγὼ τύμβῳ τῷ δ' ἐπέθηναι πόδας·

Ἀθιλον·

Τῶν δὲ δὴ ἀνθρώπων ἀρετὰν, ἔχ' ἵκετο καπνὸς
 αἰθέρα διακόμενης ἀρυχόρου τελέης·
 οἱ βύλοντο πόλιν ἰθὺ ἐλευθερίᾳ τεθαλῆσαν
 πασι λιπῆν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι θανῆν·

Βάαν·

Φωκίδι δὲ πέρη δ' ἔρκεν τάφον· ἢ μὴ δ' ἐκρήνω
 τῶν ποτὲ μηδοφόνων μνήμα ῥιηκοσίων·
 οἱ σπάρτας ἄρ' ἔσ' ἔστην πύσσον ἀμβλύναντες

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄρεα καὶ μῆδων, καὶ λακεδαemonίων.
 ἦν δ' ἐσορῆς ἐπ' ἐμῷ βόσρυχον, εἰκόνα θήρης,
 ἔννεπε τὰ ταῦτ' ἡνῶμα Λεωνίδεω.

Γαῖτε.

Διαδ' ῥιηκοσίων τάδε φάσγανα θύριος ἄρης
 ἔσπασεν ἀργῶν, καὶ λακεδαemonίων.
 ἐνθα μάχην ἔτλη μιν ἀνάγγελον, ἄλλος ἐπ' ἄλλον
 πίπτοντες· θυρέα δ' ἦσαν ἄεθλα δορός.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οἷδε ῥιηκόσιοι σπάρτα παρ' ἱ, τοῖς συναρίθμοις
 ἰναχίδαις ὕριαν ἀμφιμαχεσάμενοι,
 αὐχέναν δ' ἐσρέφαντες· ὅπα ποδὸς ἰχνία πρῶτον
 ἄρμόσαμεν, ταῦτα καὶ λίπομεν βιοτάν.
 ἄρσενι δ' ὀθρυνάδαο φόνω κεκαλυμμένον ὄπλον
 καρύαδ, θυρέα Ζῶ λακεδαemonίων.
 αἰ δέ τις ἀργῶν ἔφυγεν μόρον, ἦν· ἀπ' ἀδράσου,
 σπάρτα δ' ἔχ' ὀθανῆν, αἰνὰ φυγεῖν θάνατος.

Χαιρήμονος.

Τοῖς ἀργείοις ἴσαι χεῖρες, ἴσα δὲ τάχῃ
 συμβάλομεν· θυρέα δ' ἦσαν ἄεθλα δορός.
 ἀμφω δ' ἀπροφάσιστα χνὸν οἰκαδε νόσον ἀφέντες,
 οἰωνοῖς θανάτῳ λήπομεν ἀγγελίαν.

Σιμωνίδης.

Εὐφύμαχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν, ὅδε τύμβος·
 οἱ θάνον, αὖ μῆλον ῥυόμενοι τέρεαν.
 αἰχμηταὶ πρὸ πόλιος· ἵνα σφίσι μὴ καθέλῃται
 ἑλλὰς ἀποφθιμένοις, κάρτος ἐλευθερίαν.

Ανύτης.

Μῆν᾽ αὖ τόδε φθιμένον Μενεδαῖον εἶσατο Δᾶμις,
 ἵππῳ ἐπὶ σέρνον τῷδε διαφονῶς ἄρης.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

τύφει· μέλαν δ' εἰοῖα ματαλαυρίνους διὰ χρωτός
ξείας, ἐπὶ δ' ἄρ' αἰεὶ βῶλον ἔδυσσε φόνω·

Σιμωνίδου.

Δίρφρος ἐδ' μῆθη μενὺ π' πύχ'· σῆμα δ' ἐφ' ἡμῖν
ἐγγύθεν αὐρύπτει μοσίοι κέχεται,
ἢ ἀδίκως· ἐρατὴν γὰρ ἀπωλέσας μενέοιτα,
ῥηχθῆναι πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.

Τῷ αὐτῷ.

Εὐκλέας αἶα κέκλυθε Λεωνίδα· οἱ μετὰ σῶ
τῇ δ' ἔθανον, σπάρτας αὐρυχώρα βασιλῶν·
πλήθων δ' ἡ τόξων τε, καὶ ὠκύντο δ' ἑνὸς ἵππων,
μυδῶν τ' ἀνδρῶν δεξάμενοι πόλεμον.

Νικάνδρου.

Ζῷ πάτερ, ὀφρυάδα τίνα φέρτερον ἔδραμες ἄλλον,
ὅς μόνος ἐκ θυρέας ἢ ἐθέλησε μολεῖν
παρίδ' ἐπὶ σπάρταν, διὰ δὲ ξίφος ἤλασε πληρῶν,
δ' ἄλλ' αὖτε γράψας σκῦλα κατ' ἰναχιδῶν;

Θεοδώριδου.

Τόλμα, καὶ ῥ' αἶδαν, καὶ δὲ ἔρανον ἀνδρα κομίξας
ἀ καὶ Σωσάνδρου παῖδ' ἐπέβασε πυρᾶς
δωρόθεον· φθίει γὰρ ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἰάλλων,
ἔρραται σινηῶν μεσότη, καὶ χιμάρως.

Εἰς Ἀνδρᾶς οὐκ ἐπίση-
μοὺς· Διοσκορίδου.

Ἐμπορίης λήξαντα Φιλόκριτον, ἄρτι δ' ἄρ' ὄφρ'
ζυγόμενον, ξένω μέμφεις ἐκρυψέ τάφω·
ἔνθα δ' ἄρα μὲν νεύλοιο πολὺς ῥ' ἴσος, ὕδατι λάβρω
τὰνδρὸς πλὴν ὀλίγην βῶλον ἀπὸ μφίασεν·
καὶ ξωδὸς μὲν ἔφλυγε πικρὴν ἄλα· νῦν δὲ καλυφθεῖς

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΓΤΑ

κύμασι, ναυηγὸν χέτλιος ἔχε τάφος·

Ἀδριανόν·

Οὐ μὰ τὸν, ὅδ' Ἀύκωνα παρήσομεν, ὅπ' ἰ ποδαλγὴς
κάτθανε· θάυμαίω τὸ το μάλιστ' ἐγὼ,
πῶ ἔτ' ὡς αἰδοῖ μακρὴν ὁδὸν, ἢ πρὶν ὁποσὶν
ἀγορίοις βαδίσας, ἔδραμε νυκτὶ μίᾳ·

Ἀδριανόν·

Ὅ τ' ὦν πολυσένακτον ἀνθρώπων βίον
γέλωτι κεράσας νικηδὲ Φιλιστῶν,
ἐνταῦθα καὶ μάλα φανον παντὸς βίου,
πολλὰ κ' ἀποθανῶν, ὧδε δ' ὅδε πώποτε·

Ἀδριανόν·

Αὐτῷ, καὶ τεκέεσσι, συνάκ' ἰτε τύμβον ἔδειμεν
ἀνδρῶτιον· ἔγω δ' ὅδε κ' ἔμ' ἰ τάφος·
ἔγω καὶ μέγαμι πολὺν χρόνον· ἔδ' ἄρα καὶ δῖ,
δεξάμεν ὅν ἐμοὶ τὸς προτέρους, προτέρους·

Ἀδριανόν·

Οὐνο μά μοι· τί δὲ τὸ το; παρ' ἰς δὲ μοι· ὅδε τί δὲ τὸ το;
κληγὼν δ' ἔμ' ἰ γένους· ἔγω γὰρ ἀφαιροτάτῃ;
ξήσας ἐνδόξως ἔλιπον βίον· ἔγω γὰρ ἀδύξως;
καὶ μοι δ' ἐνθάδε νῦν τίς, τί νι ταῦτα λέγῃς;

Ἀδριανόν·

Θάψεν ὁ με κτάνας κρυπὸν φόνον· ἔδ' ἐ με τύμβω
δωρήται, τοῖς ἀντιτύχοι χάριτος·

Ἀδριανόν·

Ζωὴν συλήσας, δωρὴν τάφον· ἀγὰ με κρύπτῃς,
ὑθάπῃς· τοῖς καὶ τὸς ὄνομα τάφου·

Ἀδριανόν·

Κῆν με κτακρύπτῃς ὡς ὅδε κ' ἀνδρὸς ὀρώντος,
ὅμματα δ' ἰκ' ἐκθορᾷ πάντα τὰ γιγνόμενα·

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

Αδύλον.

Ἐκτανες· ἤτά με θάπης ἀτάσθαλε χερσὶν ἐκάναις,
αἷς με διεχρήσω, μή σε λάθοι νέμεσις.

Αδύλον.

Εἴ με νέκυν κατέθαπες ἰδὼν οἰκτὴρ μοι θυμῷ,
ἤχες αὖ ἐκ μακάρων μισθὸν ἐπ' ἀσιβίῃ·
οὖν δ' ὅτε δὴ τύμβῳ με κατακρύπτῃς ὀφραύσας,
τῶν αὐτῶν μετέχουσιν, ὧν περ ἐμοὶ παρέχεις.

Αδύλον.

Χερσὶ κατακτάνεις, τάφον ἐκτίσας· ἔχ' ἵνα θάψῃς,
αἷ' ἵνα με κρύψῃς· ταῦτ' δὲ καὶ σὺ πάθοις.

Σιμωνίδης.

Οἱ μὲν ἐμὲ κτάναντες, ὁμοίων ἀντιτύχοιεν
Ζεῦ ξένι· οἱ δ' ὑπὸ γῆν θέντες, ὄναιτο βίῃ.

Ιδύλιαν.

Οὐ ποτ' ἐμὲ κρύψῃς ὑπὸ πύθμεν ἀνάκτον αἷης,
τόσον, ὅσον κρύψαι πάνσοπον ὁμμαδίης·
ἀντὶ φόνος τάφον ἄμμι χαρίζεαι· αἷα καὶ αὐτὸς,
ἴσων ἀντιτύχοις ἔρανόθεν χαρίτων.

Απολλωνίδης.

Κάτθανεν ἡλιόδωρος· ἐφίεσσετο δ' ἔδ' ὅσον ὦρῃ
ὑπερον ἀνδρὶ φίλῳ Διογένηα δάμαρ·
ἔμψω δ' ὡς ὑμέναιον· ἐπὶ πλακίτυμβάοντα,
ξυνὸν ἀγαλλόμενοι καὶ τάφον, ὡς θάλαμον.

Σαραπίωνος.

Τῆτ' ὁ σεῦν φῶς πολυεργέος· ἥ ῥά τις ἦσθα
ἔμπορος, ἢ τυφλῶ κύματος ἰχθυόλος·
ἄγγελον ἐνητοῖσιν ὅτι σπένδοντες ὅτε ἄλλω
ἐλπίδῳ, ἢς τοῖν ἐλπίδα λυόμεθα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

Νοασίδος.

Καὶ κεκυρτὸν γελάσας παραμήβεο, καὶ φίλον ἦ πάν
 ῥῆμ' ἐπ' ἐμοί, ρίνθων ἤμ' ὁ συρρηκόσιος,
 μισάων ὀλίγη τίς ἀνδονίς· ἀλλὰ κελεύων
 ἐκ βαρκῶν, ἴδιον κιαδὸν ἐδρεφάμεθα.

Μελέαρχος.

Νῆσος ἐμὰ θρέψηρα τύρος, πάρα δέ με τεκνῶι
 ἄτθις, ἐν αὐαυρίοις ναομένεα γαδάροις.
 ἀκράτεω δ' ἐβλασον ὁ σὺν μύσαις Μελέαρχος,
 πρῶτα μὲν ἰππῆαις συνβοχάσας χάρισιν.
 ἦ δὲ σύρος, τί τ' θαῦμα; μίαν ξένη παρ' ἰδία νόσμον
 ναίομεν, ἐν θνατὺς πάντας ἐτικτε χάος.
 Πυλυνετὴς δ' ἐχάραξατάδ' ἐν δέλτοισι πρὸ τύμβου.
 γῆρας γὰρ γῆτον καγγύθεν αἶδεω.
 αἰμὰ μετ' ἔν λάλιον, καὶ πρεσβύτην, σὺ προσφπῶν
 χαίρειν, ἦς γῆρας καὶ τὸς ἴκοιο λάλον.

Διοτίμα.

Ἐλπίδες ἀνθρώπων, ἐλαφραὶ θεαί, ὃ γὰρ ἀν' ᾧ δε
 λέσβον ὁ λυσιμελής ἀμφεκάλυψ' αἶδης,
 ὅς ποτε καὶ βασιλῆϊ συνέδραμε, καὶ μετ' ἐρώτων.
 χαίρετε κεφότηται δαίμονες ἀθανάτων.
 αὐλοὶ δ' ἀφθεγνῆτοι, καὶ ἀπυθέες, οἷς ἐνέπυσσι
 κῆρ· ἐπὶ ἔθ' ἱρὸς οἶδ' ἀχέρων.

Λεωνίδα.

Τί σοχασώμεθάσθ Πησίφρατε, χιόν ὀρῶντες,
 γλυπτὸν ὑπὲρ τύμβου κέμενον ἀσράγαλον;
 ἦ ῥάγε μὴν ὅτι χιὸς; εἰοικε; ἀρ' ἦ ῥ' ὅτι παῖκτασ
 ἦθάτις; ὃ λῖν δ' ᾧ γὰρ πῆσσοβόλος.
 ἦ τὰ μὲν, ὃ δὲ σύνεγγυς, ἐν ἀκμήτῳ δὲ κατέσβης
 χίω· ναὶ δοκέω τῷδε προσηγγίσαιμιν.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ:

Τῷ αὐτῷ.

Μνήμης ἀβύλοιο σάφρονος ὧ παριόντες,
πίνωμεν· κοινὸς πᾶσι λιμὴν αἴδης.

Λεξάνδρου.

Ἀνθρώπῳ, ὃ Κροίσου λυαῖς τάφον, ἀλλὰ τὸν ἀνδρὸς
χερνήτεω· μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἰκθνός.

Καλλιμάχου.

Κύβητον ἦν ἔλθεις, ὀλίγος πόνος ἱππακὸν ἄρῃν,
καὶ Διδύμην· ἀφανὴς ὅτι τὸν ἦ γενεή·
καὶ σφιν ἀνιρὸν μὲν ἔρξ' ἔπος· ἔμπα δὲ λέξον
τῷ, ὅτι τὸν κένων ἔδον ἔχω Κριτίαν.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡ ῥ' ὑπὸ σοὶ Χαρίδασ ἀναπαύεται; ἢ τὸν ἀρίμμα
τῷ κυρηναίᾳ παῖδα λέγεις, ὑπ' ἐμοί.
ὦ Χαρίδα, τί τὰν ἐρθε; πολὺ σκότος· αἰδ' ἀνοδοί, τίς
ψῆδος· ὃ δὲ πλῆτων; μῦθος· ἀπωλόμεθα.
ἔτος ἐμὸς λόγος ὑμῖν ἀληθινός· ἢ δὲ τὸν ἡδὺν
βύλη, πελλαῖς βῆς μέγιστος ἔς αἴδην.

Δαμαχίου.

Πρὸς Διὸς ξενίᾳ γυνέμεθα, παρ' ἱ Χαρίνῳ
ἄγγελον θῆβην ὧν ἐρ' αἰολίδα,
μῆνιν, καὶ Πολύνικον ὀλωλότε· καὶ τόδε φαίης,
ὥς ὃ τὸν δόλιον κλαίον ἀμμι μόρον,
καί περ ὑπὸ θνητῶν φθίμενοι χερὸς, ἀλλὰ τὸ κῆν
γῆρας, ὃν ἀρχαλὴν κῆμενον ὀφρανίη.

Λεωνίδα.

Τίς δαίμων ἀργῆος ἐπ' ἡρίῳ; ἢ ῥά σὺν αἰμὸς
ἐστὶ Δικαιοτέλης; ἐστὶ Δικαιοτέλης.
ἡλὼ τῷ ἐλάλησε πάνυστατον· ἢ τὸ δ' ἀληθές
κεῖνος ὃ δ' ὅτιν ἀνὴρ; κῆνος ὃ δ' ὅτιν ἀνὴρ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΓΑ

Αδέσποτον.

Αχιτόκον σάτυρον αἰδασάχε· σιδονία δὲ
κρυφε κόνις· πάρα δ' ἐσυνάχισε τύρος.

Γλάτωνος.

Αἰετοῖς εἰσάθρησ' αἰὲρ ἐμός· ἔθε γετόμην
ἔρανός, ὥς πολλοῖς ὁμμασιν ἔσσε βλέπω.
αἰὲρ πρὶν μὲν ἔλαμπεσ' ἐνὶ ξωῖσιν ἑώος.
νῦν δὲ θανῶν, λάμπεις ἔσπερος ἔνφθι μένοις.

Αδέσποτον· οἰδὲ, Νέρωνος.

Εμὲ θανόντος, γαῖα μιχθήτω πυρί·
ἔδεν μέλα μοι· τὰ μὰ τὸρ καλῶς ἔχθ.

Αθιλον.

Γάντα χάρων ἀπλῆσε, τί τὸν νέον ἤρπασσ' αὐτῷ
ἀπᾶλον· ὃ σὸς ἔην κῆ θάνε γηραλέος;

Γαλλαδᾶ.

Οὐκ ἀπεδήμισσ' τι μῆς χάριν, ἀλλὰ τελευτῆς·
κῆ χωλός περ ἐὼν, ἔδραμες ἔσσε αἰδῆν,
Γέαιε μοιράων τροχαιώτερε· ἐν προκοπῆς γὰρ
ἦς εἶχες κατὰ νῦν, ἐξεκόπης βίοντα.

Τῷ αὐτῷ.

Γέαιος ὃ τέθνηκεν ἐπὶ γρόμενος παρὰ μοίρης,
αὐτὸς πῶ μοῖραν πρῆλαβεν ἔσσε αἰδῆν.

Αθιλα.

Γαῖα φίλη, τὸν πρέσβυν ἀμύντιχον ἐνθεο κόλποις
πολλῶν μνησαμένη τῶν ἐπὶ σοὶ καμάτων.
καὶ γὰρ ἀγ' πρέμνον σοι ἀνεσῆριξεν ἐλαίης.
πολλὰ κ' ἐβρομίς κλήμασιν ἠγλαῖσεν,
καὶ δῆσ' ἐπλῆσε, καὶ ὕδατος αὐλακὰς ἔλκων
θήκε καὶ ἀλάχαινον, θήκε δ' ὀπωροφόρον.
ἀνθ' ὧν σὺ πρὶν ἔα κατὰ κροτάφῃς πολιοῖο

αἴθε,

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ·

πῶσο, καὶ φαρμάκων ἀνθοκόμῃ βοτάνῃσιν·

Αἰετοτοτόν·

Γῶλιππῃ, τλήθι πέπλος, ἀνασον δάκρυ·
πολλὰς θανάτους ἔδον ὕψος μητέρες,
αἷμα ὅ τοιούτους ἔν ῥόπον, καὶ ἔν βίον,
ὅ μητέρων σέβοντασ ἡδύσιν θέαν·
τί περιὰσθρηγῇ; τί δὲ μάτην ὀδύρεαι;
ἔς κοινὸν ἄδιν πάντες ἥξεισι βροτοί·

Αρρενταρίν·

Ὑψίλλος ὁ τὰς ποθεῖν ἐπιμειδίῃσιν αἶν ἑταίρας
πέμπων ὅσων τῶν ἡδύσιν συμπόσια,
ἔτος ὁ θηράων ἀπαλόφροντασ, ἐνθάδε κῆται,
ἀχρὸν ἀπ' ἀνθρώπων μισθὸν ἐνεκάμενος·
ἀνδάλιθις ἐπὶ τύμβον ὁδοιπόρε μήτε σὺ βάλλε,
μήτ' ἄλλον πῆγῃσιν· σῆμα λέλογχε νέκυς·
φῆσαι δ' ὅτι κέρδος ἐπῆνεσεν, αἷμα ὅτι κοινὰς
θρήνησιν, μοιχεύειν ὅτι ἐδίδαξε νέκυς·

Θεαυτήν·

Χρῆματὸς οἰνωθέντα ἔν ἀντατόρειω μέγαν οἶνον,
ἐκ θυμῶν ἔλαβε πῦρ ὕπον ἡμάμενον·
ἐρδύοντα δ' ἀριθμὸν ἐλεύθεροι ἄμμιγα δ' ἄλοις,
τῆς ἐχθρῆς ταύτης πυρκαϊῆς ἔτυχον·
ἐκ ἔχον δ' ἔδῃν προσκηδέες ὅσῃα χωρίς·
ξυνὴ δ' ἡ κάλπις, ξυνὰ δὲ τὰ μητέρα·
ἔς καὶ τὸν τύμβον ἀνέστη· ἀτὰρ ἔν ἑκαστον ἐκάνωτ,
οἶδε καὶ ἐν τέφρῃ ῥηϊδίως αἰδῆς·

Αδύλα·

Τὴν σορὸν, ἣν ἐσοφῆς, ξὺν Μάξιμος αὐτὸς ἑαυτῇ
θῆκεν, ὅπως νῆα, παυσάμενος βίον·
σύν τε γυναικὶ καλλιποδίῃ τῷ ξέντὸς σῆμα,

ε

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ὥς ἴνα πῶ σορῆν, καὶ φθιμένοισιν ἔχῃ.
 Νηλεὺς ὦ δαῖμον, τί δέ μοι τόδε φέγγος ἔδεδεσθ'
 εἰς ὀλίγων ἐτέων μέρα μινυνθάδια;
 ἦ ἴνα λυπήσῃς δι' ἐμὴν βιότοιο τελευτῶν,
 μητέρα δαδάην δάκρυσι, καὶ σοναχῆς;
 ἦ μ' ἔτεκ' ἡματι τῷδε, καὶ ἡ πολὺ μῆξονα παῖδός
 φροντίδα παιδείης ἥνυσεν ἡ μετέρης.
 ὅς μιν γὰρ τυτθὸν τε, καὶ ὄρφανὸν ἐν μετάρροισι
 κάλλιπεν· ἡ δ' ἐπ' ἐμοὶ πάντας ἔτλη καμάτους.
 ἡ μὲν ἐμοὶ φίλον ἦεν ἐφ' ἀγνῶν ἡγεμονίῃν
 ἐμπρεπέμεν μύθοις ἀμφὶ Δικασπολίας.
 αἷμά με ὦ γένυν ὑπεδέξατο κέριον ἄνθος
 ἡλικίῃ ἐρατῇ, ὦ γάμον, ὦ δαΐδας,
 ἔχ' ὑμέναιον αἶσε περικλυτὸν, ὦ τέκος ᾗ δὲν
 διαπτόμεν γενεῆς λήψανον ἡ μετέρης,
 τῆς πολυθρήνητος· λυπῇ δέ με καὶ τεθνεῶτα
 μηρὸς Γωλίπης πένθος ἀεξόμενον,
 φρόντωνος γοεραῖς ἐπὶ φροντίσιν· ἡ τίς παῖδα
 ὠκύμορον, κενεὸν χέρμα φίλης πατρίδος.
 Σιμωνίδα.

Πολλὰ φαγῶν, καὶ πολλὰ πιῶν, καὶ πολλὰ καὶ ἡρώων
 ἀνθρώπων, ἡ γὰρ Τιμοκρέων ῥόδιος.

Α. Διλον.

Βαίᾳ φαγῶν, καὶ βαίᾳ πιῶν, καὶ πολλὰ νοσήσας,
 ὁ φέ μιν, αἷ' ἔθανον, ἔρρετε πάντες ὁ μῦ.

Διοδώρου.

Βάνχω, καὶ μύσῃσι με μηλότατον Διοπύθους
 νεκροπιδὴν, ὅπ' ἐμοὶ ξεῖνε Μένανδρον ἔχω.
 ἐν πυρὶ πῶ ὀλίγην ὅς ἐχ' κόνιν· ᾗ δὲ Μένανδρον
 δίσσαι, δῆγος ἐν δίδος, ἡ μακάρων.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

Αδελον.

Ἡόνιον τόδε σῆμα βροτῶ παντλήμονος ἄφθονον,
 σαρπνῶν ἀλιρράτων ἔχοντα, χόμενον σκοπέλων.
 τῇ μὲν, ἐρμιοκόμης κῆται, καὶ χῆρος ὀδόντων
 κόρην· τῇ δὲ, χερῶν πανταφίς ὠνυχες,
 πλουράτε σαρκολιπῆ· ταρσοὶ δ' ἐτέρωθεν ἁμοίρην
 νύρων, καὶ κώλων ἑκλυτος ἁρμονίη.
 ἔστος ὁ παλιν μερῆς, ὅς ἦν ποτε· φῶν μακαριστοῖ,
 ὅσων ἀπ' ὠδίνων ἐκείδον ἠέλιον.

Αδελον.

Μυρίος ἦν ὧν ἄνθρωπε πρότε χόνος, ἄχρι πρὸς ἡμῶν
 ἦλθες, χυλοπιὸς μυρίος ὅς αἶδην.
 τίς μοῖρα ξυῖς ὑπολείπεται; ἢ ὅσον ὅσον
 στρμῇ, καὶ στρμῇς εἴτι χαμηλότερον;
 μικρὴ σου ἐωή τεθλιμμένη· ὅδε γὰρ αὐτὴ
 ἦδ' ἄν, ἀν' ἐχέσθ' ἐστυνότερη θανάτῃ.
 χημέριον ξυῖν ὑπαλάεσθ' ἔδοξεν ὁρμον,
 ὡς καὶ γὰρ φέδων ὁ Κρίτης ὅς αἶδην.

Γαῦλα.

Δαμόχαρις μοῖρης πυμάτην ὑπεδύσατο γαῖαν·
 φῶν, ὃ καλὸν μέσης βαρβιτονίηρε μέγ.
 ὦλετο γραμματικῆς ἱερῆ βάσις· ἀμφιρύτι κῶς,
 καὶ πάλι πένθος ἔχεις, ὅιον ἐφ' ἱπποκράτῃ.

Κριναγόρα.

Ὡδύσιν ὀλβοιο· φιλόσρατε, πῶ σοι ἐκείνα
 σκῆπτρα, καὶ αἱ βασιλείων ἀφρονι οὐτυχίαι,
 αἵτιν' ἐπ' ὠρησας ἀφ' βίον; ἢ ἐπὶ νήλω
 δαίοις ὡν περίσπρος ὄροις.
 ὀθνηῖοι καὶ μάτρες τὰς σὺς διεμοιρήσαντο.
 σὸς δὲ νέκυσ, ταφὰρ ἡ κείνῃ ἐν ὀσρανίῃ.

ε ii

Λεωνίδας.

Αρῆ μοι ταῖς μικρὰς κόνις· ἡ δὲ περιστερὴ,
ἄλλον ἐπιθλίβει, πλῆσια κεκλιμένον.
Σῆλη, τὸ σκληρὸν νεκρῶν βάρος· οἱ μεθ' αὐτὸν
γινώσκοντ' ἀλλ' ἀνδρῶ περ' ὅτι κεκλιτέλους.

Γαῖα ταραντίνων, ἔχε μέλιχος ἀνέρος ἑσθλῆς
τόνδε νέκυν· φύσαι δαίμονες ἀμερίων.
ἦ γὰρ ἰὼν θήβηθεν ἀτύμνιος, ὅκ' ἐτι πρόσω
ἤνυσεν, ἀλλὰ τὴν βῶλον ὑπὸ κίσατο.
ὀρφανὸν δ' ἐπὶ παιδὶ λιπὼν βίον, οὐκ ἔβηκε
ὀφθαλμῶν· κήνῳ μὴ βαρὺς ἔσσο τάφος.

Δείλοισι, τί κενᾶσιν ἀλώμεθα θαρσύναντες
ἐλπίσιν, ἀτιρῶν αἰσθόμενοι βίοντι ;
ἦν ὃ δὲ καὶ μύθοισι, καὶ ἤθεσι πάντα Σέλανος
ἄρτιος, οὗ ἕβρις βαλὼν ἐπαυρόμενος,
ὑπατίοις ἐνὶ βίρσι. τόσον δὲ ἴχα τιλοῦσι λίσσῃ,
κῆται ἀμερήτων ξῆνος ἐπ' αἰγιαλῷ.

Ἰφθίμω τὸ δ' ἐπ' ἀνδρὶ φίλῃ πόλιν ἤνεσ' ἀχαιῶν
 γράμμα παρ' αὐτοῦ ρουνάμασιν Ἀσκανίης·
 κλαῦσε δ' ἐμιν Νίκαϊα πατὴρ δ' ἐπὶ οἷ Διομήδης
 λαΐνον ὑψιφᾶν τὸν δ' ἀνέτεινε τάφον
 δῦσμορος, αἰάξων ὀλοὸν κελόν· ἦ γὰρ ἔωκε
 ὑἱὲ ὦ τινος ταῦτα κατοιχομένω·

Οὕτω δὴ πύλιον ἄν ἀγένορος ἀκριτέ μοῖρα,
 πρῶϊον ἐξ ἡβης ἔθρισας αἰολέων,
 κῆρσ' ἐπιστάσασα βίη κύνει; ὦ πόποι, ἄνῃρ

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

οἷος ἄμφιδήτω κῆται ἔλωρ ἄϊδη.

Λεωνίδα.

Ἡρίον, οἷον νυκτὶ καταφθιμένοιο καλύπτης.
ὁ σέον, οἷαν γὰρ ἀμφέχωνες κεφαλὴν,
πολλὰς μὲν ξανθάσιν ἀρεσκομένην χαρίτεσσιν,
πολλὸν δὲ μνήμη πάσιν ἀριστοκράτους.
ἦ δὲ ἀριστοκράτης καὶ μέλιχα διημολογήσας
σρεβλὴν ἔκ οὐ φρὺν ἐσθλὸς ἐφελκόμενος.
ἦ δὲ καὶ βάκχοιο παρὰ κρητῆρος ἄδην.
ἰθύναι κοινὴν ἀγκύλιον λαλίην.
ἦ δὲ καὶ ξήνοισι, καὶ ἐν δὴ μοισι προσηνέας
ἔρδην γὰρ ἔρατὰ, τοῖον ἔχεις φθίμενον.

Γέρον.

Μαντιάδης ὦ ξῆνε, καὶ Εὐστρατος, ἦ εὐαχέλλε,
δυσμαί, κραναῇ κῆ μεθ' ἐπὶ ξυλόχῳ,
ἄγραυλοι, γενεῇθεν ὀρειτύποι. οἷδ' ἐπὶ τύμβῳ
μινυταὶ τέχνης, δαυροτό μοι πελέκεις.

Αντιπάρκ.

Εἶπον ἀνειρομένῳ, τίς, καὶ τίς ἐσσι, Φίλαυλος;
Εὐκρατίδew ποδαπὸς δ' ἄγε ἔμεν ξθριασάς.
ἔξις δὲ, τίνα σέρων βίον; ἔκν ἄρόβη,
ἔδ' ἔκν ἐκνηῶν, ἔκν δὲ σοφοῖς ἔταρον.
γῆρα δ' ἦν ἔσω βίον ἑλλίπεις; ἦλυθον ἄδαν
αὐτοθελῆ, κῆ γνῶν γνυσάμενος κυλίκων.
ἦ πρέσβυς; καὶ κάρτα λάβοι νύ σε βῶλος ἐλαφρὰ,
σύμφωνον πινυτῷ χάντα λόγῳ βίοτον.

Λεωνίδα.

Τίς ποτ' ἄρ' ἔ; τίς ποτ' ἄρα παρὰ φίλον ὁ σέα ταῦτα
τλήμον' ἐν ἡμιφάγ' ἀρτακι γυμνὰ μένῃ;
μνήμα δὲ, καὶ τάφος, αἰὲν ὁ μαξαίνοντος ὀδύτew.

Q iij

ΤΩΝ ΕΙΣΕΠΤΑ

ἄφρονι, καὶ ῥοχίῃ λιτὰ παραξέεται.
ἦ δὴ σὺ καὶ πλουρὰ παραρίψουσιν ἅμαξαι
χέτλιε σοὶ δ' ὕδατος, ὅδ' ἐπὶ δάκρυ βαλῆ.
Θεοδώριτα.

Γέρος ἐὼ τοπάλαι γυρὴ, καὶ ἄριπτος ἐπιβλήσ',
πῶν ἤρχηλ ἔτε ἐνδον ἔχον κεφαλὴν.
αἰὼν μ' ἔριψε κοιλίας ἴσον· ἐν γὰρ ἁμάξῃ
παμφόρῳ αἰετῶν ἔνοσθ' ἴη τέταμαι.
ἄγγέλῳ δὲ βροτοῖσι καὶ ἄσηλός περ ἔῤυσα,
θεῖον ὕλακτι πῶν δὴ μὲν ἔχουσα κύναι.

Λεωνίδα.

Ἦ δὴ μὲν τέριπται ὑπεκκεκαλυμμένον ὁσεῦν,
ἁρμονίης ὧν ἐρπιάξ' ἐπικεκλιμένη.
ἦ δὴ καὶ κωλῆν ἐς ὑπεκκορῶν αὐτὰ ἴονται
ἡμετέρις· τί πλέον ἦν ἐπιεννύμεθα;
ἦ γὰρ πῶν ὕτω πρηνὴ ὁδὸν ἐτμήσαντο
ἄνθρωποι, κατ' ἐμῆς νηαὶ μένοι κεφαλῆς.
αἰετὰ πρὸς ἐγγάων, αἰδωνέος, ἐρμείας τε,
καὶ νηκῶς, ταύτις ἐκτὸς ἴτ' ἀράπιτ'.

Διοσκορίδα.

Βάλλεθ' ὑπὲρ τύμβου πολὺὰ κρίνα, καὶ τὰ συνήθη
τύμπαν' ἐπὶ σήλῃ ῥήσσετ' ἀναξιμένους.
καὶ περιδινήσαθε μακρῆς ἀνελίου ματα χαίτης,
στυμονίην ἄφετοι θέαρεσ' ἀμφὶ πόλιν.
ἦ γὰρ κερὰ πνέσαντος ἐφ' ὑμετέροισιν ἀδάπαις,
πολλάκι πρὸς μαλακὸς τὸ δ' ἐχόρασε νέμεος.

Λεωνίδα.

Αὐτὰ ἐπὶ Κρήθωνος ἐγὼ λίθος, ὕνομα κένυ
διηῤυσσα. Κρήθων δ', ἐχονίοις ἀποδία.
ὅτι πρὶν καὶ Γύνη παριστάμενος ὄλβον, ὅτε πρὶν

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

βυπάμμων, ὅπρην πλῆσιος ἀπολίσις,
ὅπρην, τί πλῆω μυθῶν μ' ; ἐπὶ πᾶσι μακρῶς,
φῶν, ὅτος γαίης ὅσον ἔχῃ μόριον.

Καλλιμάχῳ.

Δαίμονα τίς δ' ἄνδιδε πρὸν αὔριον; ἥνικα καὶ σὲ
Χαρμίδην ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐνὶ μετέροις,
τῇ ἐτέρῃ κλαύσαντες ἐβάπτομεν ἔδην ἐκάνῃ
ᾗ δὲ πατὴρ Διοφῶν χρεῖ μ' ἀνιηρότερον.

Θεοφάνους.

Ἡρίον ἔκ ἐπὶ παρὶ, πολυκλαύτη δ' ἐπὶ παιδὸς
Λῦσις ἔχων, κενεὴν τήν δ' ἀνέχωσε κόνιν,
ἔνομα ταρχύσας· ἐπὶ ἔχ' ὑπὸ χεῖρα τοκήων
ἤλυθε δυσίνε λήψανα Μαντιθέα.

Αντιπάρῳ.

Κυλλήνην ὄρος ἀρκάδων ἀκνέης·
αὐτὴ σῆ μ' ἐπὶ κτ' ἀπολλοδώρῳ·
πίσθηθ' ἐμὴν ἰόνταν νεκρῶν ὥρῃ,
ἐκτὸν ἐν δίοθεν πεσὼν κεραινόσ·
τιλῆ δ' αἰανέης τε, καὶ βερόϊης,
πικρῆς δ' ὁδρομῆς, καὶ θούρης.

Εἰς ἀρχαίουσ τινας.

ᾗς Κανδαύλην. Ἀγαθίῳ.

Κανδαύλῃς τόδε σῆμα· δίκη δ' ἐμὸν οἶτον ἰδῆσαι,
ἔδην ἀλιβαίνην πρὸ παράκοιτιν ἔφη·
ἤθελε γὰρ διαδοῖσιν ὑπ' ἀνδράσι μὴ δὲ φανῆναι,
ἅμ' ἢ πρὸν πρὶν ἔχειν, ἢ πρὸν ἐπιστάμενον·
ἦν ἄρα Κανδαύλην παθέειν κακόν· ἔτ' ἂν ἔτλη
δῆξαι πρὸ ἰδίνῃ ὁμμασιν ἀμφορίοις.

Q iii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς σαρδανάπαλον.

Εὖ γ' ὦς ὅτι θνητὸς ἔφης, πῶν θυμὸν ἄλεξέ,
 τέρπόμενος θαλίῃσι· θανόντι σοι, ὅτι ὄνησις·
 καὶ γὰρ ἐγὼ ἀποδός εἰμι, νῖνα· μεγάλης βασιλεύσας·
 τόσ' ἔχω, ὅσ' ἔφαγον, καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἄρωτος
 τέρπν' ἔδωκ'· τὰ δὲ πολλὰ, καὶ ὄλβια κῆρα, λείψμαι·
 ἥδε σοφὴ βιότοιο παράνεσις ἀνθρώποισι.

Εἰς Νιόβην.

Οὐ μὲν ὅς τις, ἔνδον ὅν' ἔχει νεκρὸν·
 ὁ νεκρὸς ὅς τις, ἐκτὸς ὅν' ἔχει τάφον,
 οἷός τ' αὐτὸς αὐτὸς νεκρὸς ἐστ', καὶ τάφος.

Εἰς τὴν αὐτήν. Ἀντιπάρη.

Μέναν σὺν τέκνοισι νεκροσὸν δέξο με πορθμῶν
 τὰν ἀάλων· ἀρκῇ σοι φόρτος ὁ τανταλίδος·
 πληρώσῃ γαστήρ μία σὸν σκάφος· ἥσι δὲ κῆρας,
 καὶ κῆρας, Φοίβε σκυῖλα, καὶ ἄρτεμιδος.

Εἰς τὸ αὐτό. Λεωνίδα.

Γέρος ἔτ' ἐν σιπύλῳ Νιόβῃ, θρήνοισιν αἰάξῃ,
 ἐπὶ ἀδὺς ὠδίνων μυρομένη θάνατον·
 λήξῃ δ' ὅτ' αἰὼνι γόν· τί δ' ἀλαξόνα μῦθον
 φθέρξατο, πῶν ξωῆς ἄρπαγα, καὶ τεκῶν;

Εἰς Ἡρώ, καὶ Λέανδρον.

Ἀντιπάρη.

Οὗτος ὁ λεάνδροιο διάπλοος, ὅτος ὁ πόντος
 πορθμὸς, ὃ μὴ μὲν πῶ φιλέοντι βαρύς·
 ταῦθ' ἥρως τὰ πάροιθεν ἐπαύλια· τὸ το πύργῳ
 λήσανον· ὃ προδότης ὧδ' ἐπέκρητο λύχνος·
 νοινὸς δ' ἀμφοτέρως ὅδ' ἔχει τάφος, ἥ σέ τι καὶ νῦν
 κῆν πῶ φθονεῖ μὲ μορμένους ἀνέμῳ.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

Μελεάγρου ἄρ' Δάφνιν.

Οὐκ ἔθ' ὁμῶς χιμάρουσιν ἔχον βίον, ἔκ' ἐτιναῖον

ὁ βράχοντες ἐθέλω Πάν' ὀρέων κορυφάς.

τί γλυκύ με; τί ποθόνον ἐν ἔρεσιν; ὤλετο Δάφνις,

Δάφνις, ὃς ἡ μετέρη πῦρ ἔτεκε κραδίη.

ἄστυ τόδ' οἰκῆσω· θηρῶν δέ τις ἄλλος ἐπ' ἄγρην

σελλέσθω· τὰ πάροιθ' ἔκ' ἐτι Πανὶ φίλα.

Εἰς Τίμωνα ἄν' μισάνθρωπον.

Ενθάδ' ἀπορρήξας ψυχὴν βαρυδάμονα, κῆμα.

ἔνομα δ' ἔπλυνσας· κηκοὶ δέ, κηκῶς ἀπόλοιθε.

Λεωνίδα ἄρ' τὸν αὐτόν.

Τὴν ἐπ' ἐμῶν σῆλην παραμήβεο, μήτ' ἐμὲ χαίρειν

εἰπὼν, μήθ' ὅς τις, μὴ τίνος ἐξετάσας.

ἢ μὴ, πῶν, ἀνύης, τελέσας ὁδόν· ἦν δὲ παρέλθης

σιγῇ, μή δ' ὕτως ἦν ἀνύεις τελέσας.

Γτολεμαῖον ἄρ' τὸν αὐτόν.

Μὴ πόθεν ἤμ' ἐμάθης, μή δ' ἔνομα· πλὴν ὅτι θνήσκον

τὸς παρ' ἐμὴν σῆλην ἐρχομένους ἐθέλω.

Καλλιμάχου ἄρ' τὸ αὐτό.

Τίμων, ὃ γὰρ ἔτ' ἐστί, τίτοι φάος, ἢ σκότος ἐχθρόν;

τὸ σκότος· ὅ μέων γὰρ πλόονες εἰν αἰδῶ.

Ηγησίππου ἄρ' τὸ αὐτό.

Οὐδ' ἄν' πάντῃ περὶ τὸν τάφον ἔσιν ἄκωνθαι,

καὶ σκόλοπος· βλάψης τὸς πόδας ἦν προσίης.

Τίμων μισάνθρωπος ἐνοικίω· ἀλλὰ πάρελθε.

οἰμῶς γ' ἔπασσ' πολλὰ· πάρελθε μόνον.

Αντιπάρου σιδωνίου ἄρ' τὸν βα-

σιλέα Γτολεμαῖον.

Μυρία τοι πόλεμαῖε πατήρ, ἐπὶ μυρία μάτηρ

τῆρομένα, θαλερὺς ἠκίστατο πλοκάμους.

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

πολλὰ τιθινητὴρ ὀλοφύρατο χερσὶν ἀμήσας,
 ἀνδρομάχῃς δνοφείραν κρατὸς ὑπερθε κόνιν·
 αἰ μετόλα δ' αἶγυπτος ἐάνῳ δάψατο χαίταν,
 καὶ πλατὺς ἀνρώπασ' ἐπονάχησε δόμος·
 καὶ δ' αὐτὰ διὰ πένθος ἀμαυρωθεῖσα σελάνα,
 ἄσπρα, καὶ ὑβρανίᾳ ἀράπιτὺς ἔλιπεν.
 ὦλεο γὰρ διὰ λοιμὸν ὅλας θοιήτορα χέρσιν,
 πρὶν πατέρων νεαρᾶ σῆσπρον ἐλῆν παλάμα·
 ὃ δ' ἐσενύξεν νυκτὸς ἐδέξατο· δὴ γὰρ ἀναισθητὰς
 τοῖσιν ὕκαιδης, ξέλλει δ' ὅς' ὅλου μπονᾶς.

○ міръ.

Χαλκή παρθένος εἰμί. Μίδα δ' ἐπὶ σήματι κῆμαι
 αὐτ' ἂν ὕδωρ τεναῖ, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθῆλη,
 ἠελίος τ' ἀνιῶν λάμποι, λαμπρὰ τε σελήνη,
 αὐτὲ τῆδε μένουσα πολυκλαύσω ἐπὶ τύμβῳ,
 ἀγγελίῳ παριῦσι, Μίδα δ' ὅτι τῆδε τέθαπται.

Α Δη λον.

Τριχλῆν κατ' ἐμῷ ταφάρῃ κόνι, ῥά μνον ἐλίπαις
 πάντοθεν, ἢ σκολιῆς ἄγρια κῶλα βάτῃ.
 ὡς ἐπ' ἐμοὶ μὴ δ' ὄρνις ἀν' ἄρι κῦφον ἐρῆσαι
 ἵχνος· ἐρμιάξω δ' ἥσυχον κεκλιμένος.
 ἢ γὰρ ὁ μισάνθρωπος, ὁ μὴ δ' ἀπῷσι φιλιθεὶς
 Τίμων, ὃ δ' αἰδὶ γνήσιός ἐμὲ νέκυς.

Μὴ χαίρην ἥτης με κακὸν κάρα, ἀλλὰ πάρελθε.
ἵσον ἐμοὶ χαίρην ὅτι, ὃ μὴ σὲ γελᾷ.

Καὶ νέκυς ὦν Τίμων, ἄγριος· σὺ δὲ δεινὸν πύλωρ

Γλῶττωνος τάρβη Κέρβερε, μή σε δάκη.

Ὅστις με βίόδοισι μέσαις τέρχυσε θανόντα.

λυτρά παθῶν τύμβος μήδ' ὀλίγοιο τύχοι.

πάντες ἐπὶ Τίμωνι νέκυν κηλέουσιν ὀδῶνται,

καὶ μένος ἄμμι μόνοις ἄμμορος ἡσυχίης·

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

Ιυλιανῷ.

Ιυλιανὸς μετὰ τίχριν' ἀγάρροον ἐνθάδε κῆται,
ἁμρότερον, βατιλὸς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.

Γαιταλίῃ.

Γαῖδων Μηδῆης ὅτος τάφος, ὅς ο' πυρίπνης
ξῆλος τῶν γλαυκῆς θυμ' ἐποίησε γάμων,
οἷς αἰδ' πέμπη μὴ λίγματα σισυφίς αἶα,
μηδ' ὅς ἀμυλίκτη θυμὸν ἰλασκομένη.

Θεοδώρῃ τῷ ἄνθρ.

Νηλεΐδης αἰδοῖς ἐπὶ σοίδ' ἐγέλασε θανόντι
Τίτυρε, κῶν νεκρῶν θῆκε σε μιμολόγον.

Γαύλῃ.

Σιγῆς χρυσεόμαλε τ' χάλκεον· ὅκ' ἐτι δ' ἡμῖν
ῥήκοντο ἀρχερόνων ἐκτελέεις μερόπων,
καὶ μασιν ἀφθόγοισι· τεῖν δ' ὀλβισε σιωπῇ
ἔνν συγερὴ τελέει, τῇ, πρὶν ἐβελγόμεθα.

Εἰς Αὐλητάς.

Αδελον.

Ορφαὺς καὶ κισῶρα πῆσον γέρας ἤλετο θνητῶν,
Νέτωρ δὲ γλώσσης ἡδυλόγη σοφίῃ.
τεκτοσύνη δ' ἐπέων, πολυῖτωρ ἔσος Ὀμηρος.
Τηλεφάνης δ' αὐλοῖς, ὅς τάφος ὅτιν ὅδε.

Αδέσποτον.

Ἑλλὰς μὲν, θῆβας προτέρως πρῆκρινεν ἐν αὐλοῖς.
θῆβαι δὲ, Γρόνομον, παῖδα τὸν οἰνιάδην.

Αρχίῃ.

Αἰωρῇ θῆρσον ἰμασόμενος δέμας αὔραις
τλαμόντορτηθῆς ἐκλασίως πίτυας,
αἰωρῇ· Φοίβῳ γὰρ ἀνάρσιον ῥῆς ἔριν ἔστις,
πρῶνα κελαϊνῆτιν ναιετάων σάτυρε.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΤΑ

σὺ δὲ βοᾷν αὐλοῖο μελίβρομον, ἔκ' ἐτι νύμφαι
ὥς πάρος ἐν φρυγίοις ἔρεσι πλοῦσό μεθα.

Εἰς Βρεφῆ.

Γοσηδίππε.

Τὸν ῥιετῇ παίζοντα περὶ φρίαρ ἀσυνάνακτα,
ἥδωλον μορφᾶς κωφὸν ἐπεσάσατο·
ἐκ δ' ὕδατος τὴν παῖδα διάβροχον ἤρπασε μάτηρ,
σκεπτομένα ξωᾶς ἥτινα μοῖραν ἔχει·
νύμφας δ' ἔκ' ἐμίμνεν ὀνήπιος, αἴψ' ἐπὶ γένωσ
μαρδὸς κοιμηθῆς, τὴν βαθὺν ὕπνον ἔχῃ.

Λυκίαν.

Γαῖδά με πενταέτηρον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα,
νηλεῆς αἰδὼς ἤρπασε Καλλίμαχον·
αἴψ' αὖ με μὴ κλαίοις· καὶ γὰρ βιότοιο μετέχον
παῦρα, καὶ παύρων τῶν βιότοιο κεινῶν.

Αθῆλον.

Αθῆ ἀλιτάναντε, καὶ ἄροπε, τίπτε τοῖτο
κἀλλαιχρον ξωᾶς νήπιον ὠρφάνισας;
ἔστι μὲν ὅ γε παῖς ἐνὶ δώμασι Φερσεφονείας
πᾶν γινόν· αἴψ' οἴκοι λυγρὰ λείλοιπε πάθῃ.

Μακεδονίς.

Γαῖα, καὶ ἡλόθῃα, σὺ μὲν, τέκες, ἡδὲ, καλύπτεις,
χαίρετον· ἀμφοτέραις ἥνυσα τὸ σάδιον·
ἥ μὲν δὲ μὴνοῖων πόθιν ἔφατο μοι· ἡ δὲ γὰρ ὕμεισ
ἢ τίνας, ἢ τίς ἐὼν, οἶδα πόθεν μετέβην.

Αγαθίς.

Αβᾶλε, μὴ δ' ἐγένοντο γάμοι, μὴ νύμφια λείκῃ·
ἔσθ' ἀν' ὠδίνων ἐξεφάνη πρόφασις·
οὖν δ' ἡ μὲν ῥιτάλαινα γυνὴ τίκτουσα, κάθηται.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

ῥαυρὶ δὲ δυσκόλῳ, νεκρὸν ἔνεστι τέκος.
 ῥαυρὶ δ' ἀμφιλύκη δρόμον ἠνύσειν, ἐξότ' ἐμὴ μνη
 ἢ βρέφος, ἀπρήκτοισι ἐλπίσι τιμνόμενον.
 κῦφι σοι τελέβοι ῥαυρὶ τέκος ἀντὶ, κούνης.
 αὐτὴ γὰρ σε φέρει, καὶ χθονὸς ὄχλητος.

Ἀντιπάρου.

Τὸν μικρὸν Κλέσθι μὲν ἔτι ξῶντα γάλακτι,
 ἵχνος ὑπὲρ τοίχων νηὸς ἔρσάμενον,
 ὁ θρηῖξ ἐτύμως βορέης βάλεν ἄλδος οἶδμα.
 κῦμα δ' ἀπὸ φυγῆς ἐσβεσεν νηπιόχου.
 ἰνῶι, ἀνοικτείρων τίς ἐφύε θεός, ἢ Μελικέρτεω
 ἥλικος, ὅτε αἰδῶν πικρὸν ἀπὸ λήλατος.

Διοδώρου.

Κλίμακος ἐξ ὀλίγης, ὀλίγον βρέφος ἐν Διοδώρῳ
 κάπεσεν, ἐκ δ' ἄγχι καίριον ἀσπράχαλον,
 δινηθῆς προκαρίνος ἐπὶ δ' ἴδε θεῖον ἀνάντα
 ἀντόμενον, παιδὸς αὐτὴν ἔτνε χέρσῳ.
 αἰὶνὰ σὺ νηπιόχου δ' μῶδός κόνι, μὴ ποτε βρίθῃ
 ἵστα, τὸ διεσῶς φειδομένη κόρακος.

Εἰς Γεροντάς.

Ἀλέαυτον.

Ἐξηκοντῆτος Διονύσιος ἐνθάδε κῆμαι,
 ταρσῶς, μὴ γήμας. αἶθε δὲ μήδ' ὁ πατήρ.
 Ἐπὶ τῷ ἑαυτὸν θάψαντι πρὸ
 τελευτῆς.

Γήραϊ, καὶ πενίῃ τερυμένος, ὃδ' ὀρέγοντος
 ὃ δ' ἐνὸς ἀνθρώπου δυστυχίης ἔρανον,
 τοῖς ῥομεροῖς κώλοισιν ὑπὸ λυθὸν ἠρέμα τύμβον.
 αὔρον ὅττι οὐρῶ τέρμα μολὶς βιότα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς πῶ πέραν κωνσταντινῆ πό-

λεως δάμαλιν.

Ἰσαχίης ἔκ ῥ' μὴ βοὸς τύπος, ἔδ' ἀπ' ἐμῷ
κλήζεται ἀντωπὸν βοασόριον πέλαρος.
κῆν' ἦν γὰρ τοπάροιθε βαρὺς χόλος ἤλασεν ἥρης
θεφάρου, ἥδε δ' ἐγὼ κεκοπὶς ῥ' μινέκ' υς.
ἀνέτις ἦν δὲ Χάρητος· ἐπλὼν δ' ὅτ' ἐπλεν ἐκῆνος
τῆδε, φιλιππῶν ἀντίπαλος σιαφείων.
βοῖϊδιον δ' ἤκον ἐγὼ τότε, νῦν δὲ Χάρητος
ἀνέτις· ἡγήροισ τέρπομαι ἀμφοτέραις.

Μελεάργα.

Οὐ γάρ μιν, ὅμ' αἶδ' ἦν ἐπινυμφίδιον Κλεαρίστῃ
δέξατο, παρθενίης ἀμματα λυομένη.
ἄρτι γὰρ ἐσπερίοιο νύμφης ἐπὶ δίκλίσιν ἤχον
λωτοί, κῆθ' ἀλάμων ἐπλατὰ δύντο θύραι.
ἡῶν δ' ὀλολυγμὸν ἀνέκραγον· ἐν δ' ὕμέναιος
σιγαθῆς, γοερὸν φθέγμα μεθαρμόσατο.
αἰ δ' αὐταὶ κῆθ' ἐγγὺς ἐδεδύχον παρὰ πασῶ
παῦμαι, κῆθ' ὀθιμένα νέρθεν ἔφαινον ὀδόν.

Φιλίππα.

Ἄρτι μὲν ἐν θαλάμοις νικιππίδος, ἡδὺς ἐπήχθ
λωτος, κῆθ' ἀμικῶις ὕμνοισ ἐχαυρε κρότος.
θρήνος δ' ῥ' ὅς ὕμέναιον ἐκώμασεν· ἡ δὲ τάλαινα,
ἔπω πάντα γυνή, κῆθ' ἐνέκ' ἐβλέπετο.
δακρυόεις αἶδ' ἦν, τί πόσιν νύμφης διέλυσας,
αὐτὸς ἐφ' ἄρπαγί μοις τερπόμενος λέχεσιν;

Ἀντιπάρβ' σιδωνίῳ, ῥ' Λαϊδῶ.

Τὴν κῆθ' ἅμα χρυσῶ, κῆθ' ἀλκρηίδι, κῆθ' σὺν ἔρωτι
θρυπτομένην, ἀπαλῆς Κύπριδος ἀβροτέραν
Λαϊδ' ἔχω, πολὺ τιν' ἀλιγῶνσι καρίνθω,

τῆρ' ἡνὺς

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

πρὸς ἡν ἡλκῶν φαιδρύτερην λιβάδων,
 πλὴν θνητῶν κυβέρεσιν, ἐφ' ἣ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
 πλῆθονες, ἢ νύμφης ἄνεκον τυγχάνειδος,
 δρεπόμενοι χάριτάς τε, καὶ ὦν πλὴν ἀφροδίτην.
 ἥς καὶ ὑπ' αὐτῆς τύμβος ὁδῶδε κέκω.
 ἥς ἐτι κηλῶντι μύρω τὸ διάβροχον ὁσεῦν,
 καὶ λιπαρὰ θυόν ἄσθμα πνέουσι κόμαι.
 ἥς ἐπι, καλὸν ἄμυξε κατὰ ῥέθος ἀφρογένησα,
 καὶ γοερὸν λύξων ἐσπλάχνησεν ἔρωσ.
 ἥ δ' ὅτ' ἀπάγκοινον δάλην θέτο κέρδεος ἀνὴν,
 ἑλλὰς ἀν', ὡς ἐλένης τῆσδ' ὕπερ, ἔχε πόνον.

Γομπήϊν εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ τὸ κελόν, καὶ πᾶτιν ἐράσμιον ἀνθήσασα,
 ἢ μὲν χαρίτων λείρια δρεφάμενι,
 ἐκ ἐτι χρυσοχάλινον ὄρα δρόμον ἡελίοιο
 Λαῖς, ἐκοιμήτῃ δ' ὕπνον ὀφειλόμενον,
 κώμεν, καὶ τὰ νέων ξηλώματα, καὶ τὰ ποδῶντων
 κνίσματα, καὶ μύσιν λύχνον ἀπῆπαμένι.

Αγαθὴς ἦς τὸ αὐτό.

Ἐρπυν ἦς ἐφύρην, τάρον ἑδρανον ἀμφιπέλκον
 Λαῖδος ἀρχαῖς, ὡς τὸ χάραγμα λέγῃ.
 δάφνι δ' ἐπισπῆσας, χαίρεις γύναι. ἐκ γὰρ ἀκοῆς
 οἰκτῆρωσε ἔφην, ἣν πάρος ἐκὶ δόμην.
 ὦ πόσον ἡϊθέων νόον ἤκαχε. ἀν' ἴδε λήθην
 ναῖς, ἀγλαῖην ἐν χροῖνι κατθεμένη.

Α δ' ἑσποτον.

Α κμαῖν πρὸς ἔρωτα, καὶ ἡδὲα Κύπριδος ἔρτα
 Γάβροφιλα, καὶ θύς τὸς γλυκερὺς ἔμυσας.
 ἐσβίβλα δὲ τὰ φίλτρα τὰ κωτίλα, χῶ μετ' αἰσίδας
 φαλμὸς, καὶ κηλίκων ἀλαμυραὶ προπόσας.

R

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄδῃ δουσκήνῃτε, τί πῶς ἐπέρασον ἐταίρην
ἥρπασας; ἢ καὶ σὴν Κύπρις ἐμνεφρένα;
Φιλοδήμῃ.

Ενθάδε τῆς ῥυφερῆς μαλακὸν ῥέθος, ἐνθάδε κῆτα
Τρυόνιον, σαβκιῶν ἄνθεμα σαλμακίδων.
ἢ καλύβη, καὶ δῶμος ἐνέπρεπεν· ἢ φιλοπαύμων
σωμυλὴν μήτηρ, ἣν ἐφίλησε Θέων.
ἢ μὲν γὰρ ἔρξασα τὰ Κύπριδος ἀμφὶ γυναικῶν
ὄργια, καὶ φίλῶν Λαϊδος ἀφαμένη,
φῶς κατὰ σῆλης ἱερὴ κόνι τῇ φιλοβάνχῃ
μὴ βάτον, αἶψά παλὰς λυκοῖων κάλυκτος.
Θυῖλλῃ.

Ηχοτάλοισι ὀρχήστρις ἀρίστον, ἢ περὶ πάντας,
καὶ κυβέλη πλοκάμης ῥίψαι ἐπιταμένη,
ἢ λωτῶν κερρόντι φορῶμένη, ἢ ῥίσι ἐφεξῆς
ῥῶν ἀκρήτης χαλοποτῆν κύνικας,
ἐνθάδ' ὕπνῳ πηλέαις ἀναπαύεται, ἢ ἐτ' ἔρωτι,
ἢ ἐτι παννυχίδων τερπομένη καμάτοις.
ἡῶμοι, καὶ μανίαι, μέγα χαιρετε· κἀνθεταὶ ἄδῃ,
ἢ τὸ πρὶν σεφάνων ἄνθεσι κρυπτομένη.

Αδέσποτον.

Εἵκοσι Καλλικράτεια, καὶ ἐννέα τέκνα τεκῆσα,
ὑδενός, ὑδεμῖος ἐδρακόμιν ἐάνατον,
αἶψ' ἐκατὸν, καὶ πέντε διηνυσάμην ἐνιαυτὸς,
σκήπτωνι βομερὰν ἢ ἐπιθῆσα χεῖρα.

Αδέσποτον.

Αδ' ἐγὼ ἢ περίβωτος, ὕπνῳ πλανήτῃδε τέθραμμαι,
μὲν γὰρ ἐνὶ ξῶναν ἀνέρι λυσαμένη.

Διοσκορίδῃ εἰς τὰς λυκομβίδας.

Οὐ μὰ τόδε φθιμένων σέβας ὄρκιον, αἶδε Λυκάμβειω,

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

αἰλάχομεν συγερὴν κληδὸνα βυζατέρει,
ἔτε τι παρθενίην ἡχύνάμεν, ἔτε τοιῆας,
ἔτε πάρον, νήσων ἀπυτάτην ἱερῶν,
αἰγὰ καθ' ἡμετέρης γενεῆς ῥιζηλὸν ὄνειδος,
φῆμιν τὲ συγερὴν ἐφλυσεν ἀρχίλοχος.

Αἰετοτοτον εἰς τὸ αὐτό.

Αρχίλοχον μάθεος, καὶ δαίμονας, ἔτ' ἐν ἀγχαῖς
ἴδομεν, ἔθ' ἦρης ἐν μετὰ τὴν μένῃ.
ἴδ' ἡμεν μάχλοι, καὶ ἀτάσθαλοι, ἐκ ἀν' ἐκείνος
ἦθειεν ἐξ ἡμέων γνήσια τέκνα τέκνῃ.

Αἰετοτον εἰς τὸ αὐτό.

Δεξιτερὴν αἰδοθεὶς χεῖρα, καὶ τὰ κελαῖνα
ἔμνυμιν ἀρρήτη δέμνια φερσεφόνης,
παρθένοι ὡς ἔτυμον, καὶ ὑπὸ χθονί· πολλὰ δ' ὁ πικρὸς
αἰχρὰ καθ' ἡμετέρης ἐφλυσεν παρθενίης
ἀρχίλοχος· ἐπέων δὲ καλὴν φάτιν, ἐκ ἐπὶ κελαῖ
ἔργα, γυναικῶν δ' ἔραπεν εἰς πόλεμον·
περίδες, τί κόρησιν ἐφουβρίσῃας ἰάμβους
ἔραπετ', ἐχθροσίῳ φωτὶ χερσὶ δόμεναι;

Αντιπάρῃ.

Τὰν μὲν αἰὲς πολὺ μύθον, ἀγλάος ὦξένε κίεα
φάσας· τὰν δὲ μέθας σύντροφον, ἄδε κύλιξ.
τὰν κρήσαν δὲ, τὰ τόξα· τὰ δ' ἡρία, πλὴν φιλοεργότα·
ἀνδρῶν δ' αὖ μίτρας, πλὴν πολιορκότατον·
τοῖανδε στελεργὸς ὅδ' ἐκρυφε βιηΐδα τύμβος,
τὰν τι μελάχραντον νυμφιδίαν ἄλοχον·
αἰγ' ὦνερ, καὶ χαῖρε· καὶ οἶχο μένοισιν ὅς αἶδαν
τὰν αὐτὰν μύθων αὖθις ὅπαξε χάριν.

R ii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αλκίονος γυναικός, ἥτις ἐκλή-
το Φιδίς.

Δίξημαι κατὰ θυμὸν ὅτι χάριν ἀπαροδίτις
διασάκει φί μῦνον γράμμα λελογχελίστος,
λαοτύποις σμήλαις κεκολαμμένον· ἥ ῥα γυναικί
τὰν χροὶ καθομένα χιλιάς ἦν ὄνομα;
τὸ τοῦ ἀγγέλλει κορυφόμενος ἔς ἐν ἀριθμὸς·
ἥ ῥα μὲν, ἔς ὃ ῥα ἀνὰ πρὸν ὅν ἐμολεν,
ἡ δ' οἰκτρὸν αἰῶσα τόδ' ἡρίον, ἔπλετο Φιδίς.
νῦν σφιγγὸς κρίφας οἰδίπος ἐφρασάμην.
αἰνέος, οὐκ ἴστω καμὼν ἀνιγματούποιο,
φέγγος μὲν ξυγετοῖς, ἀξυνέτοις δ' ἔρεβος.
Λεωνίδα.

Αὐτὰ Τιμόκλῃ, αὐτὰ Φιλῶ, αὐτὰ ἀρίστῳ,
αὐτὰ Τιμαίῳ, παῖδες ἀριστοδίκης,
πᾶται ὑπ' ὠδίνος πεφονεμέναι· αἶς ἐπὶ, τὸ το
σᾶμα πατὴρ σάσας, κατὰν ἀριστοδίκος.
Αγαθὴν χολαστικὴν ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ μηρὶ
καμένην ἐν βυσαντίῳ.

Ωξέει, τί καί τις; διὰ σὸν μόρον· οἰσά τις ἔμι;
ἔμ' αὖ τόν· αὖ ἐμης, οἰκτρὸν ὁρῶ τὸ τέλος.
εἰ δὲ τίς; Περὶ κληραγυνήτινος; ἀνδρὸς ἀρίστου
ῥήτορος, ἐξ ἀτίας, ὄνομα Μεμνονίς.
πῶς δ' ἐσε βοασορίη κατέχη κόνις; ἔρειο μοῖραν,
ἡ μοι τῆλε πάρος ξῆνον ἔδωκε τάφον.
παῖδα λίπεις; ῥιέτηρον· ὅς ἐν μεγάροισιν ἀλῶν,
ἐκδέχεται μαζῶν ἡ μετέρων σαρόνα.
αἶθε καλῶς ἔω· ναὶ καὶ φίλος, ὄχλο κήνω·
ἔφρα μοι ἡβήσας, δάφνι φίλον στελάσι.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

Μελέαρχος.

Δάκρυά σοι κθ' ἐνέρθεν ὑπὸ χθονὸς ἡλιοδώρα
 δωρῶμαι, συργῆς λήψανον ἄς αἶδην,
 δάκρυα δυσδάκρυτα, πολυκλαύτω δ' ἐπὶ τύμβῳ,
 σπένδω μνᾶμα πόθων, μνᾶμα φιλοφροσύνας.
 οἴκ' ἄ γ' οἴκ' ἄ φίλαν σε κθ' ἐνφθιμένοισι Μελέαρχος
 αἰάξω, κενεῖαν ἄς ἀχέροντα χάριν.
 αἶ, αἶ, τῷ ῥ' ποθόνον ἐμοὶ ἄλως ἄρπασεν ἄλως,
 ἄρπασεν ἄκ' μαῖον δ' ἄνθος ἔφυρε κόνις.
 αἶμα σε γυνῶμαι γὰρ πάντοτε, τὰν πανόδυρτον
 ἡρέμα σοῖς κόλποις μάτερ' ἐνα, κάλισαι.

Τύμνῳ.

Μή σοι τὸ το Φιλαινὶ, λίν' ἐπιμαῖριον ἔσω,
 ἃ μὴ πρὸς ἐνὶ λῶ τῆς μοίρης ἔτυχες.
 αἶμα σ' ἐλευθερίης ὁ δ' ἔχ' ἰτάφος· ἐστ' ἄρ' ἴσι
 πάντοθεν ἄς αἶδην ἐρχομένοισιν ὁδός.

Σαπφῶς.

Τι μάδος ἄδ' ἐκόνις· τὰν, δὴ πρὸ γάμοιο θανῶσαν,
 δέξατο Φερσεφόνος κυάνεος θαλάμος.
 αἶς κθ' ἀποφθιμένας, πᾶσαι νεοβιγέϊ χαλκῷ
 ἄλικες, ἱμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

Καλλιμάχου.

Τι μονόη, τίς δ' ἐστί; μά δ' αἰμονας, ὅς' ἂν ἐτέγγων,
 ἃ μὴ Τιμοθέος πατρὸς ἐπὶ νῆον ὄνομα
 σήλη, κθ' μίθυμνα τεῖ πόλις ἢ μέγα φιμὴ
 χῆρον ἀνίσταται σὸν πόσιν Εὐθυμένη.

Ιωάννου ποιητῆ.

Εἰς πόσιν ἀθρήσασα παρ' ἐχατίης λίν' αἰμοίης,
 ἦνεσα κθ' χθονίης, ἦνεσα κθ' ἐνυχίης.
 τὸς μὲν, ὅτι ξων λῖπον ἀνέρα· τὸς δ' ὅτι τοῖον.

R iiij

ΤΩΝ ΕΙΣΕΠΤΑ

ἡμὰ πατὴρ μίμνοι πασὶν ἐφ' ἡμετέροις·

Τὺ αὐτὸς ἦς ὃ αὐτό·

Τὺτο σαοφροσύνας ἀντάξιον αὔρεο Νῶς,
δάκρυά σοι γὰρ μέλας σπῆσε καταφθιμένα·

Κύρην ποιητὸς·

Τρῆς ἐτέων δεκάδες, μάης χρόνος, ὅτ' ῥία δ' ἄλλα
ἔρεχεν· αἶψ' αἶψ' ἐπὶ κρὸν ἐπεμψε βέλος·

Θηλυτέρην δ' ἤρπαξε ῥόδων κελύκεσιν ὁμοῖν,
πάντ' ἀπομαξαμένην ἔργα τὰ Πηνελόπης·

Ἰυλιανῷ·

Αὐτὸν Ὀφειδότην ὁ ζωγράφος· αἶθε δὲ τέχνης
ἤμβροτε, κῆλ' ἡθὺν δῶκεν ὀδυρομένοις·

Λεοντίῳ·

Σῆμα Ῥόδης· τυρίη δὲ γυνὴ πέλεν· ἀντὶ δὲ πάρις,
ἵκετο τήνδε πόλιν, κηδομένη τεκέων·

αὐτὴ ἀφ' μνήσοιο λέχος κόσμησε Γεμέλλης,
ὅς πάρος ἀνομίης ἰδμοναθῆκε πόλιν·

ῥῆϊς μὲν μόρον αὔρεν· ὀφειλλε δὲ μυρία κύκλα
ξῶν· τῶν ἀγαθῶν δ' ἀδεχόμεθα κόρον·

Αγαθὶς ἦς πλὴν ἀδελφὴν αὐτὴ

Εὐγενίαν·

Τὰν πάρος ἀνθήσασαν ἐν ἀγλαΐῃ, κῆλ' αἰδοῦ,
πλὴν πολυκυδίσου μνάμονα θεομοσύνας,

εὐγενίαν, κρύπτει χθονίη κόνις· αἶδ' ἐπὶ τύμβῳ
κήραντο πλοκάμους, μῦσα, θέμις, Γαφίη·

Ἰυλιανῷ ἀντιπῆϊ·

Οὔνομα μὲν, Καλή· φρεσὶ δὲ πλεον, ἢ προσώπῳ
κἀτθανε· φῶν, χαρίτων ἐξ ἀπόλωλεν ἔαρ·

κῆλ' ὅτ' ἦν Γαφίη πανομοῖος· ἡμὰ συνάνω
μύνω· τοῖς δ' ἑτέροις, Γαλλὰς ἐρυμνοτάτη·

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

τίς λίθος ἔκ ἐχόησεν, ὅτ' ἐξήρπασεν ἐκάνην
ἀρυβίης αἰδέης ἀνδρὸς ἀπ' ἀγκυλίδων;

Τὸ αὐτὸ τω βασιλῆϊ.

Σοῖσ' ὁρὸν ἀλαίγῃ Ροδῶι, καὶ τύμβον ἐγείρει,
ρύσιά τε ψυχῆς δῶρα πένησιν ἐμῇ
αὐτ' ἀεργεσίης λυκέρους πόσις· ὅππῃ θανῶσα
ὠκύμορος, κήνῳ δῶκε δαυθερίην.

Γαλλὰ δ' αἶ.

Ἵλλα πρεσβυγενὴς τοῖς κληρονόμοις φρονέσασα,
αὐτὴ κληρονόμος τῶν ἰδίων γέγονεν.

ἄλλο μὲν δὲ τάχος, κατέβη δόμον ἥς αἰδέο,
ταῖς δαπάναις τ' ἐξῆν σύμμετρον ἄρα μὲν.

πάντα φαῖς σαβίον, συναπώλετο ταῖς δαπάναισιν.
ἦλατο δ' ἥς αἰδέην ὥς ἀπεκερμάτισεν.

Εὐτολμῖα.

Υἱέος ὠκύμορος θάνατον πενθῶσα Μενίππῃ,
κωκυτῷ μεγάλῳ πνῦμα συνεξέχεεν.

ἔδ' ἔχεν παλινόρσον ἀναπνύσασα τοῖσιν,
αἰετῶν καὶ θρήνων πᾶσατο, καὶ βίον.

Αδελφότητος.

Υστατον ἐθρήνησε τὴν ὠκύμορον Κλεαρίστῃ
παῖδα, καὶ ἀμφὶ τάφῳ πικρὸν ἔπαυσε βίον.

κωκύσασα γὰρ ὅσον ἐχάνδανε μὴδ' ἄνῃ,
ἔκ' ἐπὶ σφραῖ πνῦματος ἔχε τόνους.

θλιύτεραι, τί τοσῶτον ἐμερήσαθε τάλαινας
θρήνον, ἵνα κλαύσῃ τ' ἄχρι καὶ εἰς αἰδέω;

Γαλλὰ δ' αἶ.

Ἡρπασέ τις νύμφην· καὶ τὴν γάμον ἦρπασε δαίμων,
ψυχῶν συλήτας τερπομένων ἀγέλην.

ἥς γάμος, ἥ κοσιπέντε τάφους ἐπλησε θανόντων.

R iiii

ΤΩΝ ΕΙΣΕΠΤΑ

πάνδημος δὲ νεκρῶν ἦς γέρονεν θάλαμος·
 ὕμνη Γενθεσίλῃ πολύσυνε, νύμφῃ, πένθ' αὖ·
 ἀμφοτέρων ὁ γάμος πλῆσιος ἐν θανάτοις.

Αἰμιλιανῶ·

Ελκετάλαν παρὰ μιν ῥός, ὃν ὅτι ἔτι μαῖον ἀμείλεις·
 ἔλκυσον ὑστάτιον νᾶμα καταφθιμένης·
 ἦδη τὸρ ξιφίεσι λιπόπνοος· ἀλλὰ τὰ μιν ῥός
 φίλῃα, καὶ ἦν αἰδὼ παιδοκομῆν ἔμαθον.

Αθηνῶν·

Υστάτιον φῶκεα κλυτὴ πόλις τῆτο Θεανῶ
 ἦπεν δὲ αἶψ' ὕστερον νύκτα κατερχομένη,
 ὅμοι' ἐγὼ δ' ὕπνιος, ἀπέλλιχε ποῖον ὄμωνε,
 ποῖον ἐπ' ὠκὴν νηὶ περὶς πέλαγος;
 αὐτὰρ ἐμὸν χεῖρ' ὅθεν μόρος ἵσταται· ὥς ὄφελόν γε
 χειρὶ φίλῃν πῶ σὴν χεῖρα βαλῶσα, θανεῖν.

Αθηνῶν·

Τίπτε μάτην ροῶντες, ἐμῶ παραμύμνετε τύμβῳ;
 ὅδ' ἐν ἔχῳ θρήνων ἄξιον ἐν φθιμένοισι·
 ἄλγε γόων, καὶ πᾶν πένθος· καὶ παῖδες ἐμῶ
 χαίρετε, καὶ μνήμην σῶξ' ἐπ' ἀμαξονίης.

Αδελφόν·

Αλκίητος νῆν ἡμὶ· σάνον δ' ὑπὲρ ἀνέρος ἐσθλῶ
 Ζήνωνος· ἦν, μῶνον ἐνὶ σέρνοισι ἐδεδέρμην.
 ὃν φῶς, γλυκερῶν τε τέκνων, πρὸ κριν' ἐμὸν ἦτορ·
 ὄνομα Καλλικράτης, βροτοῖς πάντεσσιν ἀγαθῇ.

Αθηνῶν·

Εὐχέσθω τίς ἐπὶ γὰρ γυνὴ τόκον, ἦπε Πολυξῶ,
 πατρὸς ὑπὸ βίαιων ῥήγνυμένη τέκεων·
 μάστις δ' ἐν παλάμῃσι χυθεὶ νέκυς· οἶδ' ἐπ' ἰθαῖαν
 ὠλισθόν, κούλων ἄρσενες ἐκ λαρόνων,

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

μητέρος ἐκ νεκρῆς ξωὸς γόνος· ἥς ἄρα δαίμων
τῆς μὲν, ἀποξωὴν εἴλετο, τοῖς δ' ἔπορεν.

Ἀσκληπιάδην.

Ἀρχαίνασαν ἔχω πῶ ἐκ κολοφῶνος εἰταίραν,
ἃς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ὀγκυμὺς ἔξετ' ἔρωσ.
ἦν γένον ἡβήσασαν ἀποδρέφαντες ἱρασταί,
πρωτοβόλοι διατῆς ἦλθετε πυρκαϊῆς.

Ἀδελον.

Μὴ δὲ καταχθονίοις μετὰ δαίμονος ἄμμορος ἦς
ἢ μετέρων δώρων, ὧν σ' ἐπέοικε τυχεῖν
ἄμμία, ἥνεκε Νικόμαχος, θυγάτηρ τὲ Διώνη,
τύμβον, καὶ σήλην, σὴν ἐθέ μεσθα χάριν.

Ἀδελον.

Μὴ με τοῶς κύδιζε παρέρχο τύμβον ὁδῖτα,
σοῖσιν ἀποιμήτοις ποσὶ μελανθοπόρε.
Δερκόμενος δ' ἐρέξνε, τίς ᾗ, πόθεν ἁρμονίαν τῶν
γνώσεαι· ἥς γενεὴ λάμπεται ἐν μερόποις.
πάντα γὰρ ὅσα βροτοῖσι φέρει κλέος, ἦν ἐνιδέσθαι,
ἀνέεινεν ἱερὰ πῶ, ἦθεα, σωφροσύνην.
τοῖς τὸν τύμβον ἄφρησαν· ὅς ἔβρανίον γὰρ ἄταρ πῦρ
ψυχὴ παπταίνῃ, σὼ μ' ἀποδυσαμένη.

Ἀδελον.

Νικόπολιν μαραθῶνος ἐθήκετο τῇ δ' ἐνὶ πέτρῃ
ὁμβρίσας δακρυοὺς λάρνακα μαρμαρέην.
αἷ' ὅδ' ἐν πλεόν ἔχε· τί γὰρ πλεόν ἀνέρι κήδους
μὲν ὧ ὑπὲρ γαίης, οἷο μὲν ἑσθ' ἀλόχῃ;

Ερυκίην.

Ἀτθὶς ἐξ ὧ κήνη τῶν μὴ πόλιν· ἐκ δὲ μ' ἀθηνῶν
λυγρὸς ἄρης ἰταλῶν πρὶν ποτ' ἐληΐσατο,
καθ' ἐτο ῥωμαίων πολὺν τιδα· νῦν δὲ θανάσις,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὅσ' ἂν νησαίη κύβητος ἡμφίεσεν·
χαίροις ἡ θρέψασα, καὶ ἡ μετέπρετα λαχῶσα
χθών με, καὶ ἡ κόλποις ὕδατα δεξαμένη·

Αἰαλίη·

Ναὶ λίτομαι παροδῖτα, φίλῳ κατάλεξον ἀκούτῃ
αὐτ' ἂν ἐμὴν λούσῃς παρίδα θεσσαλίην,
καὶ θανέσῃ παράκοιτις· ἔχει δέ μιν ἐν χθονὶ τύμβος,
αἶ, αἶ, βοασορίης ἐγγύθεν ἡϊόνοιο·
οἷά μοι αὐτόθι τὰ χε κενήριον ἐγγύθι σῆος,
ὅρρ' ἀναμνήσκη τῆς ποτὲ κεριδίης·

Αἰθιλον·

Οἷος πρόσωπον καθίης τῆς σώφρονος;
ἡ καὶ τέθνηκε, ταῖς ἀρεταῖς γνωρίζεται·
ψυχῆς ἢ κάλλος μάλλον, ἢ τὸ σῶματος·

Αἰδέσσοτον·

Τῇ δέ ποτ' ἀκτερέϊσον ἐδέξατο γαῖα χανῶσα
Λαοδίην, δῆϊών ὕβριν ἀλυσμένην·
σῆμα δ' ἀμαλδύναντος ἀνωΐσιοι χρόνιοι,
Μάξιμος ἐκδηλον θῆκ' ἀσίης ὕπατος·
καὶ κέρης χάλκιδον ἐπὶ τύπον ἐφράσα τ' ἄλλῃ
κείμενον ἀκλῆως, τῷ δ' ἐπέθηκε κύκλῳ·

Κριναγόρη·

Υμνίδα πῶς Εὐάνδρην ἐράσμιον, αἰὲν ἄεσμα
οἰκογενὲς, κέρην ἀμύλον ἀναέτιν,
ἔρπασας ὡάλλης· αἶδῃ τί, πρόωρον ἐφίδς
μοῖραν, τὴν πάντως σοῖό ποτ' ἐσομένην·

Αντιπάρη·

Οὐχὶ βαθυξώνων ἱπαρχία, ἔργα γυναικῶν,
τῶν δὲ κυνῶν ἐλόμαν ῥωμαλέον βίοτον·
ὅδ' ἐμοὶ ἀμπεχόναι περονήτιδες, ὃ βαθύπεπλος

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

αἵμαρς, ὃ λιπὸν ἄαδε κεκρύφαλος,
ἔδωκε δὲ σκίπῳι συνέμπορος, ἅτε συνῶδες
δίπλαξ, καὶ κοίτασ' βλήμα χαμαιλεχέος·
ἅμμι δὲ μηχαναλίστ' κρέατων βίος ἦν ἀταλάντασ'
τόσων, ὅσον σοφία κρέατον ὀριδρὸ μίση.

Καλλιμάχῳ.

Κριθίδα πλὴν πολὺ μῦθον, ἐπιστ' μένην κατὰ παίξην,
δίξονται σαμίων πολλὰ καὶ θυγατέρες,
ἡ δίσαν συνέριθον, ἀδ' ἄλλον ἢ δ' ἀποβρίξῃ
ἐνθάδε, ὅν πάσαις ὕπνον ὀφειλόμενον.

Αἰηλον.

Εὐήθης Τρύτωνος, ὃ κ' ἐπ' ἀγαθῆς ἐλοχάθη
κληδόνσιν· ὃ γὰρ ἂν ὦδ' ὤλετο δαιμονίῳ
ἄρτιτικός· τὰ δὲ πολλὰ κατήγαγεν ἐν βρέφος ἄλγη,
σὺν κήνῃ· δεκάτην δ' ὅχ' ὑπερῆρεν ἔω.

Αντιπάρκῳ.

Ἦπυσε χθονίησ' ἀρετημίας ἐξ ἀνάτοιο
κωκυτὸ θεμέναν ἵχνος ἐπ' ἡϊόνι,
ὀιχόμενον βρέφος ἄρτι νέω φορέεσαν ἀγροῦ,
ἥ κτεραν θαλερὰ δωρίδες ἦν αἶδα,
πυθόμεναι τέο κῆρα· σὺ δὲ ξαίνεσσα παρῆας,
δαίφυσιν ἐξῆπες φῶν ἀνιάρων ἔπος,
διπλόον ὠδίνασα φίλον τέκος· ἄλλο μὲν ἀνδρὶ
ἄφρονι καλλιπόμεαν, ἄλλο δ' ἄνω φθιμένοισι.

Ηρακλείδῳ.

Ἀκόνις, ἀρτίσκηπτος· ἐπὶ σάλας δὲ μετώπῳ
σάονται φύλλων ἡμιθανῆς σέφανοι.
γρὰ μ' μα διακρίναντες ὁδοιπόροι, πέτρον ἰδῶμεν.
λυγρὰ περισέλην ὅσ' ἀφατί τινος·
ἔγ' ἄρετημίας εἰμι· πᾶρα κνίδος· Εὐφρονος ἦλθον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

θε λείχος· ὠδίνων ἔκ ἄμορος γενόμεαν·
 διαυάδ' ὁ μῦ τίκτεσσα, τὸ μὲν, λίπον ἀνδρὶ παθιζόν
 γήρως· ὃν δ' ἀπάγω, μνημόσυνον πόσιος·

Θεοδωρίδης·

Εὐρύσορον περὶ τῆμα τὸ Φαιναρέτης ποτὲ κῆραι
 κέρσαντο ξανθὺς θαλαλίδες ποικάμυς,
 πρωτοτόκον, καὶ ἄποτ' μόν' ἀτιξόμεναι περὶ νύμφην·
 λάριασαν δὲ φίλιν ἤεχε, καὶ τοκῆσ·

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ·

Διοσκορίδης·

Δῶλος ἐγὼ· ναὶ δῶλος· ἐλευθερίῳ δέ με τύμβῳ
 δέσποτα Τιμάνθη τὴν σὸν ἔθαν' ἔροφα·
 οὐκ ἔν', ἀτινὴ τήνοισ' βίον· ἦν δ' ὑπὸ γήρως
 πρὸς με μόλης, σὸς ἐγὼ δέσποτα κὴν αἶδω·

Α δέσποτον·

Σοὶ κὴν νῦν ὑπὸ γῆν ναὶ δέσποτα πρὸς ὑπάρχω,
 ὡς πάρος, ἀνόμοις ἔκ ἐπιληθόμενος·
 ὅς με τὸν ἐκ νύσων ῥίς ἐπ' ἀσφαλὲς ἤγαγες ἵχνος,
 καὶ νῦν ἀρκύσῃ τῇ δ' ὑπέθε' καλύβη·
 Μάνην ἀγγέλας πέρσιν γένος· αἰ δέ με ῥέξας,
 ἔξῃς ἐν χρεῇ δμῶας ἐτοιμότερος·

Δαμασκίης·

Ζωσίμη, ἢ πρὶν ἔῃσα μόνῳ τῷ σώματι δῶλη,
 καὶ τῷ σώματι νῦν αἶρεν ἐλευθερίην·

Διοσκορίδης·

Εὐφρότην μὴ καὶ φιλῶνυ με, μὴ δὲ μίηνης
 πῦρ ἐπ' ἐμοί· πέρσης ἔμῃ, καὶ ἐκ πατέρων
 πέρσης αὐθιγενῆς· ναὶ δέσποτα· πῦρ δὲ μίηναι,
 ἢ μὴν τὸ χαλεπὸν πιμότερον θανάτῳ·

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

αἷμα περιτείλω με, δίδω χθονί· μήδ' ἐπὶ νεκρῷ
λαβρὰ χεῖρς σέβομαι δέσποτα καὶ ποταμύς.

Απολλωνίδης.

Ἡλλάχθῃ θανάτοιο τέος μόρος, ἀντὶ δὲ σῆο
δέσποτα, δῖλος ἐγὼ συγνὸν ἐπλησά τάφον,
ἡνίκ᾽ σὺ δακρυτὰ κατὰ χροῖός ἤρῃα ταῦχον,
ὡς ἀνὰ ποφθι μένος κῆθι δέ μιν κτερίσω.
ἀμφὶ δέ μ' ὤλισθε ξυνη κένισ· ὅ βαρὺς ἡμῖν
ἔς αἰδης· ἤσω πῦρ σὸν ὑπ' ἡέλιον.

Αθιλον.

Μάνης ἔστος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποτε· νῦν δὲ τεθνηκώς,
ἴσον δαρήω τῷ μεγάλῳ δύναται.

Εἰς Ἡρώας.

ῥε Λαέρτιν· Ἀδέσποτον.

Υἷχε καὶ πέριν ὁ πολὺς χρόνος, ὅδ' ἐσιδήρε
φθίσεται, ἀλλὰ μὴ πάντ' ὀλέκει δαπάνη.
ὡς καὶ Λαέρταο τόδ' ἤριον· ὁ χεδὸν ἀκτῆς
βιὸν ἄτο, φυχρῶν λήβεται ἐξ ὑετῶν.
ἔνομα μὲν ἥρωας ἀγνέον· ὅ τ' ἄοιδας
ἀμβλύνειν αἶων κῆρ ἐθέλει, δύναται.

Βιάνορος ῥε ἐτεοκλέα, καὶ

Πολυδάμην.

Οἱ δὲ ποδὸς παίδων, θήβη τέρος· ἀπὸ πάνωλης
τύμβος, ἐτι ζώντων αἰσθάνεται δοράτων.
κῆρς ὅτ' αἰδης ἐδαμάνατο· κῆρ ἀχέροντι
μάρνανται· κῆρων χῶ τέρος ἀντίπαλος.
καὶ περὶ πῦρ ἤλεξε ἀν' ἐναντίον· ὧ ἔλεεινοὶ
παῖδες, αἰοιμήτων ἀτάμενοι δοράτων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αντιφίλῃς Γρωτεσίλαον·

Θεαλέ Γρωτεσίλαε, σὲ μὲν πολὺς ἄσεται αἰὼν,

ῥοῖα ὀφίλο μέν πῶματος ἀρξάμενον·

σῶμα δέ τοι πτελέσι σινηρεφὲς ἀμφικομῶσι

νύμφη ἀπεχθόμενης ἰλὶν ἀντιπέραν·

δένδρεα δυσμίμητα, καὶ ἦν ποτε τῆχος ἴδωσι

ῥῶτον, αὐαλέαν φυλλοχοῶντι κόμην·

θάος ἐν ἡρώεσσιν τό τ' ἦν χόλος, ὃ μέρος ἀκμήν

ἐχθρὸν, ἐν ἀφύχτις σώζεται ἀκρέμοσιν·

Εἰς ἀχιλλέα·

Τύμβος ἀχιλλέος ῥηξήνορος, ὃν ποτ' ἀχαιοὶ

δῶμῃσαν, ῥῶν δῆμα κηέρο μένων·

ἀργαλῶ δὲ νέεσθαι, ἵνα σοναχῇσι θαλάσσης

κυσταίνυτο πᾶσι τῆς αἰῆος Θέτιδος·

Εἰς ἀχιλλέα, καὶ Γάργον·

Ἀνδρε δύνω φιλότιτι, καὶ ἐν τάχεσσιν ἀρίτω,

χαίρετον· αἰακίδῃ, καὶ σὺ μενοιτιάδῃ·

Εἰς αἶαντα· Ἀσκληπιάδῃ·

Ἄδ' ἐγὼ ἀτλάμων ἀρετὰ παρὰ τῷδε κἄνῃ μοι

Ἀϊαντος τύμβῳ, κηράμένα πλοκάμης,

θυμὸν ἄχαι μετὰ κῶ βεβολημένα, ὅνεκ' ἀχαιοῖς

ἁδολόφρων ἀπάτα, κηῖσαν ἐμὴ κέκριται·

Ἀντιπάρῃς δὲ τὸ αὐτό·

Σῆμα παρ' αἰάντην ἐπὶ ροιτῇ τινι αἰτᾷς

θυμοβαρὲς ἀρετὰ μύρομαι ἔσομένα,

ἀπλόκμος, πινόεσσι, διὰ κρίσιν· ὅπῃ πελασγῶν

ἐκ ἀρετὰν νικᾶν ἔλλαχεν, αἰακίδος·

τῶν δ' ἀνλῆξεν ἀχιλλέος, ἄρσενος ἀκμᾶς·

ὃ σκολιῶν μύθων ἀμμεσ ἐφίεμεθα·

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ·

Αρχὴς ᾗς τὸ αὐτό·

Μῆνος ὠκυρομένοισιν ὑπέρμαχον ἀσπίδα τήνδ' ὤνυσσι,
βαρὺν ῥῶων αἰὲν ἔμην' ἄρη·

ἔδ' ἐσε χερμαδίων ὥσε κτύπος, ἔ νέφος ἰῶν,
ἔ πῦρ, ἔ δοράτων, ἔ ξιφίων πάταγος,
ἔν' αὐτῶς προβλής τε, κῆ' ἔμπεδος ὥς τις ἐρίπτη
ἰδρυθῆς, ἔτλης λαίλαπα δυσμενέων·

ἔδ' ἐσε μὴ τούχαιον ἀχιλλέος ὥπλισεν ἑλλάς,
ἄξιον ἀντ' ἀρετᾶς ὅσα πορῆσα γέρας,
μοιράων βυλῆσι τὰ δ' ἤμπακεν, ὥς ἂν ὑπ' ἐχθρῶν
μῆτινος, ἀλλὰ τῇ πότμον ἔλθῃ παλάμη·

Εἰς τὸ αὐτό·

Σῆμα τόδ' Αἴαντος τελαμώνιος, ὃν κτάνε μοῖρα,
αὐτὸ χρῖσα μένη κῆ' χερὶ, κῆ' ξίφεϊ·
ἔδ' ἔρ' ἐν θνητοῖσι δυνήσατο κῆ' με μακρὰ
ἀρέμεναι κλωθὴ τῷ δ' ἕτερον φονεῖα·

Λεοντίς·

Κῆται ἐνὶ ῥοίῃ τελαμώνιος, ἔ τινι δ' ἔμψης
ἀντιβίων ὁπάσας αἶχας ἔθ' θανάτῳ·
τόσσης γὰρ χρόνος ἄλλον ἐπ' ἄξιον ἀνέρα τόλμης
ἐχθρῶν, παλάμη θῆκεν ὑπ' αὐτοφόνῳ·

Τῷ αὐτῷ ᾗς τὸν αὐτόν·

Αἴας ἐν ῥοίῃ μετὰ μυρίων αἶχας ἀέθλων
μέμφεται, ἔκ ἐχθροῖς κῆ' μένος, ἀλλὰ φίλοις·

Εἰς τὸ αὐτό·

Ἐκτωρ Αἴαντι ξίφος ὥπασεν, ἔκτορι δ' Αἴας
ξωστῆρ' ἀμφοτέρων ἡ χάρις, ᾗς θάνατος·

Εἰς τὸ αὐτό·

Πικρὴν ἀμύλοισ ἐκτωρ χάριν, ἠδὲ φέρασις
Αἴας, ἐκ πολέμου μὴ μ' ἔπορον φιλίας·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἔκτωρ γὰρ ξωστήρα λαβὼν, ξίφος ἔμπαλι δῶκεν.
 πλὴν δὲ χάριν δῶρων, πῆρασαν ἐν θανάτῳ.
 τὸ ξίφος γὰρ Ἀΐαντα μεμνηνότεα· καὶ πάλι ξωστήρ,
 ἥλκυσε πρὶα μίδην δίφρῳ συρόμενον.
 ὣτως ἐξ ἐχθρῶν αὐτοκτόνα πέμπεται δῶρα,
 ἐν χάριτος προφάσῃ μοῖραν ἔχοντα μόρῃ.

Ἀντιπάρη δὲ Γρίαμον.

Ἡρώς Γρίαμβαιὸς τάφος, ὃς ὅτι τοῖς
 ἄξιός, οὗ ἐχθρῶν χερσὶν ἐχωννύμεθα.

Ἀκηράτῃ δὲ ἔκτορα.

Ἐκτορ, ὁμηροῖσιν ἀβιβωμένη βίβλοις,
 θεοδόμῃ τέχῃς ἔρμος ἐρμυνότερον,
 ὧσὶ μακρονίδης ἀνεπαύσατο· σὺ δὲ θανόντος
 ἔκτορ, ἐσιγῆθι καὶ σελὶς ἱλιάδος.

Εἰς τὴν αὐτὴν Ἀδίαστον.

Μὴ μετὰ φῶς σύγχευε τὴν ἔκτορα, μήδ' ἐπὶ τύμβῳ
 μέρει τὴν πάσης ἐλλάδος ἀντίπαλον.
 ἱλιάς, αὐτὸς ὁμηρὸς ἐμοὶ τάφος, ἐλλὰς, ἀχαιοὶ
 φάροντες· τῶσιν πᾶσιν ἐχωννύμεθα.

Ἀρχίῃ δὲ τὴν αὐτὴν.

Καὶ γενέταν τὸ νέρθε, καὶ ἔνομα, καὶ χθόνα φῶνε
 σάλα, καὶ ποῖα κηρὶ δαμῆς ἔθανεν.
 γεννήτωρ, Γρίαμος· γὰρ ἴλιον· ἔνομα δ', ἔκτωρ.
 ὧξεν, ὑπὲρ πάρος δ' ὤλετο μαρνάμενος.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Εἴ τινα πώποτ' ἀκυσσας ἐνναλίῃ φίλον ἦν,
 καὶ κρατερόνδυνάμει, καὶ θαρσαλέον πολέμιξεν,
 ἔκτορα τὴν Γρίαμοιο νόσ' μῦθεν γενεῖσθαι.
 ὅν ποτε μαρνάμενον Διομήδης ἔκτανεν ἀνὴρ.
 αἶψα πρὸ βῶων, θανατοῖσι μάχης προφέροντα.

ὅν καὶ

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

ὃν καὶ τῇδε θανόντα, τάρος ἔδει ἀμφικλυῖται.

Εἰς Ἀλέξανδρον τὸν μακεδόνα.

Ἐκτορι μὲν ῥοίη συγκατάθανεν, οὐδ' ἔτι χῆρ' αὖ

ἀντήρην δαναῶν παισὶν ἐπ' ἔρχομένοις.

πέλλα δ' Ἀλεξάνδρῳ σωματώλετο· παρ' ἰδὼς ἄρα

ἀνδράτιν, οὐ πάσαις ἀνδρὸς ἀγαλλόμεθα.

Γαρ μενίωνος ἦς τὴν αὐτόν.

Φθίβου Ἀλέξανδρον, φανδὴς φάτις, ἣ πρ' ἀλιθῆς

Φοῖβος· ἀνικητῶν ἀπεται οὐδ' αἰδῆς.

Γεμίνου.

Χῆρ' με Πολυκλείτου θασίου κάμεν εἰ μὴ δ' ἐκῆνος

Σαλμωνίδα, βρονταῖς δὲ Διὸς ἀντεμάνην.

ὅς με καὶ ἦν αἰῶν πορθεῖ πάλι, καὶ με νεραυνῶις

βάλλει, μιστῶν μου κοῦ λαλέοντα τύπον.

Ἰχε Ζεῦ πρὸς ἤρα· μέθ' ὅσον· εἰ μὴ γὰρ ἄπνοους

ὁ σκοπὸς ἀφύχους εἰκόσι μὴ πολέμει.

Εἰς ἱατρούς.

Θεοσεβίης.

Εἶδεν ἀμειβομένην ῥίαν πένθει· κῆρα το χαῖτην

πρῶτον ἐφ' ἱποκράτη, καὶ δούτρῳ ἀμφὶ Γαληνῷ.

καὶ νῦν ἀβλαβίου γερῷ περὶ σήματι κῆται,

αἰδομένη μετὰ κῆνον ἐν ἀνθρώποισι φανήναι.

Ἀδριαν.

Θεσσαλὸς ἱποκράτης, κῆρος γένος, ἐνθάδε κῆται,

Φοίβου ἀπ' ῥίξης ἀθηνάτου γεγώς,

πλῆστα ῥόται ἀνόσων σῆσ' ὅπλοισι νύξῃς,

δύξαν ἐλὼν πολλὴν οὐ τύχη, ἀλλὰ τέχνη.

Ἀδριαν.

Γαυσανίαν ἱερὸν ἐπώνυμον, ἀρχίτω ἥδον,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τόνδ' ἀσκληπιάδην παρ' ἰς ἔθαφε κόνις·
ὃς πλῆσους κρυεραῖσι μαραινομένους ὑπὸ νόσοισιν
φῶτας, ἀπέσρεφεν Γρῆσέφονος θαλάμων·

ΕΙΣ ΙΞΕΥΤΑΣ·

Ἀντιπάρῃσιδωνίου·

Ὅπρ' ἐνὶ κῆφῃρα, καὶ ἄρ' πάντεσσι ἐρύκων
ἀέρματός ὑφιπετῇ βισυνίαν γέρανον,
ῥινοῦ χ' ὁμασῆρος εὐστροφὰ κῶλα τιταίνων,
ἀλκιμένης πᾶντων ἤρπον ἀπωθενέφρος·
καὶ με τίς οὐτήτ' ἔρα παρὰ σφυρὰ διφὰς ἐχιδνα
σαρκί' ἐν ἐκ γυνύων πιπρὸν ἐνῆσα χόλον,
ἡελίου χήρωσεν· ἰδ' ὥς τὰ κατ' ἀνέρα λούσων,
τὸω ποσὶν οὐκ ἐδάην τῇ μὲν κυλινδόμενον·

Ἰσιδῶρου·

Ἰξῶ, καὶ κελάμοισιν ἀπ' ἡέρος αὐτὸν ἔφερβεν
ἀμμιλος, λιτῶς, ἀν' ἐλευθρίῃ·
οὐ ποτε δ' ὀθνήν ἐκυσεν χεῖρα γαστρός ἐκκίτι·
τῆτο πρυφὴν κείνω, τῆτ' ἔφ' ἄφροσύνην·
ῥίς δ' ἐπ' ἰοικκοσὸν ἐήσας ἔτος, ἐνθάδ' ἰάνει,
παισὶ λιπὼν ἰξὸν, καὶ πῖρ' αἶ, καὶ κελάμους·

Μνασάλκου·

Ἀμπαύσει καὶ τῇδε θεὸν πῖρ' αἶ ἰβὸς ὄρνις
τᾶσδ' ὑπὲρ ἀδ' ἄσ' ἐζόμενος πλατάνου·
ᾤλετο γὰρ Γοίμανδρος ὁ μάλλιος· οὐδ' ἐτινῆται
ἰξὸν ἐπ' ἀλφοντῇ χυλάμενος κελάμω·

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ·

Ἀδελλον·

Κύματα, καὶ προχύς με κλύδων ἐπὶ χέρσον ἔσυραν

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

Δελφῖνα, ξήνοισ κοινὸν ὄραμα τύχης.
 αἶψ' ἐπὶ πύλαις, ἔλεω τόπος· οἱ γὰρ ἰδόντες,
 αὐτὸς με πρὸς τύμβον ἔσεπον ἀσεβέες.
 νῦν δὲ τεκνύτα θάλαττα, διώλεσε τίς παρὰ πόντῳ
 πίστες, ὃς οὐδ' ἰδῖος φείσατο σωφροσύνης;

Εἰς Κίθαριδοῦς.

Λεοντίου χολεστικοῦ.

Ορφείος οἶχομένου, τάχα τίς ποτε λήπειτο μούσα.
 σοῦ δὲ Πλάτων φθιμένου, παύσατο καὶ κιθάρη.
 ἦν γὰρ ἔτι προτέρων μελέων ὀλίγη τίς ἀπορρώξ,
 ἐν σαῖς σωζομένη καὶ φρεσὶ, καὶ παλάμαϊς.

Ιουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων ἀγρυπνίου.

Ἡλυκρὸν μέλφασα, καὶ ἄλκιμον ἠθρόον αὐδῆς
 μόσῃ θαλυτέροις σῆθεσι ἥξαμένη,
 κείται σιγῇ· τόσον ἔσθ' ἐνε νήματα μοίρης,
 ὡς λιγυρὰ κλῆσαι χεῖρα Καλλιόπης.

Τῷ αὐτῷ.

Οὔ τι φύσις θήλεια, καὶ οὐ πολὺ οἶο καρήνου
 ἀδρανίη, φωνῆς σῆς κατέλυσε βίην.
 αἶψ' ἀμόλις ξωοῖσιν ὁμοῖς ἔξασα τελευτῆς,
 φᾶν, φᾶν, Καλλιόπη, σὴν κατέλυσας ὅπα.

Αἰαθίου χολεστικοῦ.

Φᾶν, φᾶν, πᾶν δεκάτιν ἐλικωνίεα, πᾶν λυραοῖδον
 ῥώμης, καὶ φαρίης, ἥδε κέκλυθε κόνις.
 ὦλετο φορμίγγων τερετίσματα· λῆξαν αἰοῖδ' αἶ
 ὥς περ ἰωάννα πάντα συναλλύμενα.
 καὶ τάχα θείσιν ἔθ'· ἵκαν' ἐπ' αἶον ἐννέα μούσαι
 τύμβον ἰωάννης ἀνδ' ἐλικῶνος ἔχειν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ
ΕΙΣΚΥΝΗΓΟΥΣ.

Αδηλον.

Αδ' ετοι ὄρχιου ἤ ἐπρί κλεῖθ' ἀλιθίνα, ἡ
ἔσκη σέλα, μνᾶ μακωνησί ας.
πάντα δ' εἰς τοι πρὶ σῆμα τετάχεται, ἵπποι, ἄκοντες,
αἰ κύνες, αἰ σάλικες, δίκτυ ὑπὲρ σαλίκων.
αἰ, αἰ, λαῖνα πάντα· πρὶ προχάουσι ἡθῆρες.
αὐτὸς δ' εἰκοσέτης νήρετον ὕπνον ἔχεις,

Αγαθίου.

Τὸν κρατρὸν πανοπῆα, τὴν ἀγρυπνῆρα λεόντων,
τὴν λασιόσέρνων κέντορα πορδαίων,
τύμβος ἔχει· γλαφυρῆς γὰρ ἀπὸ χθονὸς ἐκτανε δηνός
σκορπίος, οὐτῆσ' ας ταρσὸν ὀρεαίβαν.
αἰγανέη δ' ἐτάλαινα, σίγαλά τε παρ' χθονὶ κῆται,
αἰ, αἰ, θαρσαλέων παύγια δ' ορκαλίδων.

Αδηλον.

Εἶχε κόρων ὀβολὸν πενίης λιμηρὸν ὄριον
ὄργανον, ὃ πῆν' αἰς ἡεροβόλιζε χῆνας,
ἡ καὶ παρασεύχων δολίην ὁδόν· οἷος ἐκῆνος
ταύσασ' ας λοξοῖς ὁμμασι φέβομένον.
εὖν δ' ὁδὸν, ἣν αἰδῶ· τὸ δ' οἰβέλος, ὀρφανὸν ἦχον,
καὶ χέρος· ἡ δ' αἶψα, τύμβον ὑπὲρ πέτεται.

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ.

Αδηλον.

Μορτάδα πλὴν ἰδᾶς με Διωνύσου παρὰ ληνῶς
ἄφθονον ἀκρήτου πασσαμένην κύλικος,
οὐκ αὖθις φθιμένην βαλὴ κόνις· ἀλλὰ πίθος μοι
σύμβολον ἀφροσύνης, τρῖνός ἐστι τάφος.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

Αντιπάρου σιδωνίου.

Τῆς πολίης τόδε σῆμα μαρωνίδος· ἥς ἐπὶ τύμβῳ,
 γλυπὴν ἐκ πέτρης αὐτὸς ὄρῃς κύλιξ.
 ἥ δὲ φιλάκρητος, καὶ ἀγέλαος, οὐκ ἐπὶ τέκνοις
 μύρεται, ὅτε κέων ἀντιάνω πατέρι,
 ἐν δὲ τόδ' αἰῶξ καὶ ὑπ' ἡρίον, ὅτι τὸ βάσιχον
 ἄρμενον, οὐ Βάσιχον πλήρ' ἐπεσταφῶ.

Αργενταρίου.

Ἡ βρόμιον σέρξασα πολὺ πλεον, ἢ προφὸς ἰνῶ,
 ἡ λάλος ἀμπελίνῃ γῆϊ ὄρισο μάχῃ,
 ἡνίκ' ἠὲ ἰδὴν ὑπέδυ χθόνα, πάντ' ἐμαράνθη
 πνῦμα, πάρος κυλίκων πλῆσον ἐπαυρομένη,
 ἔπειτά τε Μίνωϊ πάλαι, φέρε κάλπιν ἐλαφρὴν.
 οἶσω κυάνεον τοῦξ' ἀχέροντος ὕδωρ.
 καὶ τὴ παρθενίην, τὸρ ἀπώλεσα· τὸτο δ' ἔλεξε
 φουδὺς, ἴν' αὐτὰς καὶ φθιμένοισι τίθων.

Αντιπάρου.

Οὐκ οἶδ' ἢ Διόνυσον ὀνόασομαι, ἢ Διὸς ὀμβρον
 μέμφομ'· ὀλισθηροὶ δ' ἔσσι πόδας ἀμφοτέρω.
 ἀπρόθε γὰρ κατ' ἰόντα πολὺ ξενον ἐκ ποτε δαίμων,
 τύμβος ἔχει, γλίσχρων ἐξεριπόντα λόφων.
 ἡγῆται δ' αἰολίδος σμύρνης ἐκάς· ἀνὰ τίς ὄρφνης
 δαμαίνοι μεθύων ἀτραπὸν ὑετίν.

Λεωνίδου.

Μαρωνὶς ἢ φίλοιός, ἢ τίθων σποδός,
 ἐνταῦθα κείται γῆϊ, ἥς ὑπ' ἑσπέρου,
 γνωστὴ πρόκειται πᾶσιν ἀπὸ κὴ κύλιξ.
 εἴης δὲ καὶ γῆς νέρθεν οὐχ ὑπὲρ τέκνων,
 οὐκ ἀνδρὸς, οὐς λέλοιπεν ἐνδεῆς βίου,
 ἐν δ' ἀντὶ πάντων, ὅσσ' ἢ κύλιξ κενή.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΤΑ

Διοσκορίδου.

Τὴν τίθλιν ἱέρων σεληνίδα, πῶ ὅτε πίνοι
ζωρὸν ὑπ' οὐδεμιῆς θλιβομένην κύλικος,
ἄχρῶν ἐνὸς ἔθηκεν, ἵν' ἡ φιλάκρητος ἐκίνη
καὶ φθιμένη, ληνῶν, ἔιτονα τύμβον ἔχη.

Αἰνιλον.

Τὴν ἱλαρὰν φωνὴν, καὶ τίμιον ὦπαριόντ' αὖ,
τῷ χρυσῷ χαίρην ἔπατε Γραξιτέλῃ.
ἦν δ' ὡνὴρ μενσῶν ἱκανὴ μερίς, ἥδ' ἐπαρ' οἶνον
κῆρυκος ὦ χαίροις ἄνδριε Γραξιτέλῃ.

ΕΙΣ ΜΟΙΧΟΥΣ.

Αγαθίου σχολαστικοῦ.

Οὐχ' ὁσίοις λεχέεσσιν ἐτέρπετο λάθριος ἄνθρωπος,
λέκτρον ὑποκλέπων ἀμοχίνης ἀλόχου.
ἐξαπίνης δὲ δόμων ὀροφῇ πέσε· τοὺς δὲ κειούρους
ἔσκεπεν, ἀνέλοις ἡσέτι μισρομένους.
ξυνὴ δ' ἀμφοτέρους κατέχευε παῖς· ἐν ἐνὶ δ' ἄμφω
κῆνται, συζυγίης οὐκ ἔτι παύομενοι.

ΕΙΣ ΝΑΥΑΓΗΣΑΝΤΑΣ.

Αναφάντος.

Καὶ σὲ κλεινορίῃ πόθος ὤλεσε πατρίδος αἰῆς
θαρσύναντα νότον λαίλαπι χερμερίῃ.
ὦρ' ἄρ' σε πέδησεν ἀνέγγυος· ὑγρὰ δὲ πῶ σῃν
κύματ' ἄμφ' ἱμῶ πῶ ἐκλυσεν ἡλικίην.

Λεωνίδου.

Εἴη ποντοπόρῳ πλόος οὐρίος· ἦν δ' ἄρ' αἴτης
ὥς ἐμὲ, τοῖς αἰδέω προαπελάσῃ λιμίσι.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

μεμφέσθω μὴ λαῖτμα κακόξενον, ἀλλ' ἔο τόλμαν,
ὅστις ἀφ' ἡμετέρου πῆσμάτ' ἔλυσε τάφου.

Γλάτωνος.

Ναυηγού τάφος εἰ μὴ ὅδ' ἀντίον ἐστὶ γεωργού,
ὥς ἀλλ', καὶ γαῖη ξανὸς ὕπες αἰδῆς.

Λεωνίδου.

Ναυηγού τάφος ἢ μὴ Διοκλῆος· οἱ δ' ἀνάγονται,
φῶν τόλμης, ἀπ' ἐμοῦ πείσματα λυσάμενοι.

Γοσειδίου.

Ναυτίλοι, ἐγγὺς ἄλως τί με θάπτετε; πολλὸν ἀνυσθε
χῶσαι ναυηγού τλήμονα τύμβον ἔδῃ.
φρίσσω κύματος ἦχον, ἐμὸν μόρον· ἀλλὰ καὶ οὕτως,
χαίρετε, Νικητήν· οἵτιν' οὐ οἰκτεῖρετε.

Γλάτωνος.

Ναυηγόν με δ' ἐδορκᾷς· ὃν ἡ κτείνασα θάλασσα,
γυμνῶσαι πυμάτου φάρεος ἠδέεσάτο.
ἄνθρωπος παλάμῃσιν ἀταρβήτοισ' ἠπείδυσεν,
τόσον ἄλως τόσον κέρδεος ἄράμενος.
κτεῖνό κεν ἀνέδυσάτο, καὶ ἦν αἰδῶ φέροιτο,
καὶ μιν ἴδοι Μίνως τοῦ μὲν ἔχοντα φάρος.

Τ' αὐτῶς.

Γλωτῆρος, σώξοισθε καὶ ἦν ἀλλ', καὶ κατὰ γαῖαν.
ἴσε δὲ ναυηγού σῆμα παρρ' ἔχόμενοι.

Σιμωνίδου.

Τούτῳ ποτ' ἐκασάρτας ἀκροθίνια φοίβῳ ἄγοντάς,
ἐν πέλαγος, μία νύξ, ἐν σκάφος ἐκτέρισεν.

Καλλιμάχου.

Ωφελε μὴδ' ἐγένοντο θαλαῖ νέεσ· οὐδ' ἂν ἡ μείς
παῖδα Διοκλείδου Σώπολιν ἐξένομεν.
εὔν δ' ὁ μὲν, εἰν' ἀλί που φέρεται νέκυσ· ἀντὶ δ' ἐκείνου,

S iiiii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΤΑ

ὁ ὠνομα, καὶ κενεὸν σᾶμα παρερχόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νάξιος οὐκ ἐπὶ γῆς ἔθανεν Λύκος, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
ναῦν ἄμα, καὶ φησὶν ἔδεν ἀπολυμένην,
ἔμπορος αἰγίνηθεν ὅτ' ἐπλεε· χῶλόν, ἐν ἡρῇ
νεκρὸς ἐγὼ δ' ἄλλως ὁ ὠνομα τύμβος ἔχων,
κηρύσσω πανάληθρόν ἐπος τόδε, φῶντε θαλάτῃ
συμμίσην, ἐρίφωτ' ναυτίλε δ' υιομένων.

Λεωνίδου.

Εὐρου μερῆς ἡχῶα, καὶ ἀπὸ πηγάς καταιγίς,
καὶ κῦε, καὶ σφοδρὴς κύματα πανδυσίης
ἔβλαψ' ὠρίωνος ἀπώλειαν δὲ βίοιο
κἀλλοιχρος, λιβυκεῦ μέγα θεῶν πελάγευς·
κἀνὼ λὺν πόντῳ δινώμενος, ἰχθύσι κῦρμα
οἶχημαι· φύσης δ' οὗτος ἐπεστλίδος.

Γετουλλίου.

Απελοπόννησος, καὶ δύσπλοος, ὤλεσε κρήτα,
καὶ μαλέου τυφλαὶ καὶ μπόμένου σπιλάδου·
δαμίδος ἀσυδάμαντα κυδώνιον· ἀλλ' ὁ μὲν, ἥδη
ἔπλησεν θηρῶν νηδύος εἰναλίων·
ἦν φύσαν δ' ἐμε τύμβον ἐπὶ χθονὶ θέντο· τί θαῦμα,
κρήτδ' ὅπου φύσαι, καὶ Διὸς ὀπιτάφος.

Α δέαστον.

Γαῦσαι νηὸς ἐρετμὰ, καὶ ἐμβόλα τῶνδ' ἐπὶ τύμβῳ,
αἰὲν ἐπὶ φυρῇ ξωγραφέων σποδίῃ·
θανάτῳ τ' μνήμα· τί τῆς ἐνὶ κύμασι λώβης
αὐτὸς ἀναμνήσαι ἦν κατὰ γῆς ἐθέλεις;

Ισιδώρου αἰγιάτου.

Τὸ χῶμα, τύμβος ἔστιν· ἀλλὰ τῶν βόε
ἐπὶ γῆς οὗτος, πῦρ ὕνκιν τ' ἀνάσπασεν.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

μιν ἤς σποδὸν γάρ· ἐς δὲ τοιαύτην κόνιν,
μὴ σπέρμα πυρῶν, ἀλλὰ χεῖν δάκρυα·

Αντιπάρου.

Οὐδ' ἐτέρης ὅλος ἢ μὴ θανὼν νέκυς, ἀλλὰ θάλαττα,
καὶ χθὼν, πῶς ἂν ἐμῷ μοῖραν ἔχουσιν ἴσιν·
σάρκα γὰρ ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες· ὅσας δ' αὖτε
βέβραται ψυχῇ τῇδε παρ' ἡϊόνι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ληθεία τὸν ναυηγὸν ἐπὶ σόματι νηῶιο
νυκτὸς ὑπὲρ βαῖης νηξάμενον σανίδος,
μοσιῶς ἐκ βάμνοιο θορῶν λύκος, ἄσκοπον ἄνδρα
ἔκτανεν· ὦ, αἴης κύματ' ἀπικρότρε.

Στατυλλίου φλάκκου.

Λαίλαπα, καὶ μανίην, ὅλοῃς προφυγόντα θαλάττης,
ναυηγὸν λιβυκαῖς κήμενον ἐν ψαμάθοις,
οὐχ' ἐκὰς ἡϊόνων, πυμάτῳ βεβαρμένον ὕπνῳ,
νυμνὸν, ἅπ' συρῆς ὃς κάμε ναυθορίας,
ἔκτανε λυγρὸς ἔχης· τί μάτην πρὸς κύματ' ἐμόχθει,
πῶς ἐπὶ γῆς φόντων μοῖραν ὀφθαλμομένην;

Ισιδώρου.

Οὐχ' εἴμα νικόφημον, οὐκ' ἄσρων δύσις
ἄλός λιβύαυς κύματος κατέκλυσεν,
ἀλλ' ἐν γαλήνῃ φῶς τάλαν' ἀννέμεω
πλόῳ πεδισθῆς, ἐφρύνει δ' ἴψης ὕπο·
καὶ τὰ τ' ἀήτεων ἔργον· ἅ, πόσον κακὸν
ταῦτα σιν, ἢ πνέοντες, ἢ μεμυκότες;

Στατυλλίου.

Γραιεῖα τὸν πρέσβαν, τὸν ἀλιγύτου ἀπ' κύμβης
ξῶντα, τὸν ἀγνύσροισ, καὶ μοχέοντα λίνοις,
ἐκ δ' ἡνοῦ ῥηχέαι νότου κατέδυσε θάλαττα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἔβρατε δ' εἰς κροκάλην πρῶτον ἡϊόνα,
 χῆρας ἀποβρωθέντα· τίς οὐ νόον ἰχθύσιν ἔπει
 ἔμμεναι; οἱ μὲν αὖτ' αἶς ὀλέκοντο, φάρον;
 Λεωνίδου ταραντίνου.

Θῆριν τ' ἔνθ' ἰζέροντα, τ' ἄνδρων ἀπὸ κύρτων
 ζῶντα, τ' ἄνδρος πλείονα νηξάμενον,
 ἰχθύσι ληϊστῆρα, σαρινέα, χιραμοδύτην,
 οὐχὶ πολυσκέλημον πλώτορα ναυτιλίας,
 ἔμψης οὐτ' ἄρ' ἰχθύος ἀπώλεσεν, οὔτε καταγίς
 ἤλασε τὰς πολλὰς τῶν ἐτείων δεκάδας,
 αἷ' ἔθανεν κελεύβη χοινίτιδι, λύχνος ὅποια
 τῷ μακρῷ σβεσθῆς ἐν χρόνῳ αὐτόματος.
 σῆμα δὲ τῷ δ' οὐ πᾶσι δὲ ἐφύρμωσαν, οὐδ' ὁ μόλεκτρος,
 ἀλλὰ σπερχατίνης ἰχθυόων θάλασσαν.

Αἰδαίου μυτιληναίου.

Θρηπὶς Διότιμος, ὁ κῦμασιν ὀκιάδα πεισὴν,
 κῆν χθονὶ πῦρ αὐτῷ δίκον ἔχων πενίης,
 τήχετον ὑπνώσας, τ' ἀμείλιχον ἵκτο πρὸς ἄδην,
 αὐτέρεπτος ἰδίῃ νηὶ κομιζόμενος.
 ἦν γὰρ ἔχε ξωῆς παραμύθιον, ἔχεν ὁ πρέσβυς
 καὶ φθίμενος, πύματον πυρκαϊῆς ὄφελος.

Αργενταρίου.

Δύσμορος ἐκρύφθη πόντῳ νέκυς, ὃν παρὰ κῦμα
 ἔκλαυσεν μήτηρ μυρία Λυσιδίη,
 φύσιν αὐγάζουσα κενὸν τάφον· ἀλλὰ με δαίμων
 ἄπνοον αἰθῆρας ἔθηκεν ὁ μαρρόθιστος,
 πνυταγόρη· ἔχον δὲ κατ' αἶαν ἄλλα πότμον,
 πρυμνούχους σέλλων ἐκ βορέας κάλως.
 αἷ' οὐδ' ὡς νῆαυτ' ἐλίπον δρόμον· αἷ' ἀπὸ νηὸς,
 ἄλλην παρ' φθιμένοις ἔσιν ἐβην ἄνετον.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

Ἐπὶ τοῦ μεσσηνίου.

Ἡ μία καὶ βίότοιο, καὶ αἶδος ἦγα, ἐν ἔσω
ταῦς ἱεροκλείδην, νοινὰ λαχοῦσα τέλη·
ἔρεφεν ἰχθυοβόλῳ, κατέφλεξε τεθνεῶτα
σύμπλοος ἢ ἀφρην, σύμπλοος εἰς αἶδην·
ὄλβιος ὁ γριππὸς, ἰδίη καὶ πόντον ἐπέπλε
νῆϊ, καὶ ἐξ ἰδίης ἔδραμεν ἢ αἶδην·

Φιλίππου.

Ἡ πῆρῳ μ' ἀποδοῦσα νέκην ῥιχθα βάλαπτα,
σύρις καὶ τέφρις λοιπὸν ἔτι σκύβαλον·
εἴην αἶδην αὐτὸς ἐν ὧ μόνος, οὐδ' ἐπὶ χέρσου
ῥήνην ἐξωφρικθῆς σπιλᾶδος·
ὅτ' ὑμῖν κρᾶτ' ἔσται καὶ ὕδατος, ἢ παραδοῦσα
γαίη, τὸν κῆρ' ἢς μὴ κέτι κλέπτε νέκην·

Τῷ αὐτῷ.

Ἡ τόνι τὸ ἐσθῆμα βροτὲ παντὶ μόνος ἄθρῳ,
σπαρτὸν ἀλιρράτων ἐν χύμινον σκοπέλων·
τῇ καὶ, ἐριμοκόμισ κῆται, καὶ χῆρος ὁ δόντων
κόρσιν τῇ δὲ, χυλῶν πενταφυῖς ὄνυχος,
πλευρά τε σαρκολιπὴ· τὰρ σοὶ δ' ἐτέρωθεν ἄμοιροι
νύκτων, καὶ κώλων, ἔκλυτος ἄρμονίη·
οὗτος ὁ πούλυ μερὴς, ἢ ἦν ποτε φῶς, μακαριστοῖ,
ὅσοι ἀπ' ὠρίνων οὐκ ἴδον ἠέλιον·

Βιάνορος.

Ἰχθύσι, καὶ ποταμῷ, Κλετώνυμον ἐχθρὸς ὁμιλος
ᾧσιν, ὅτ' ἢ ἀφρην ἦλθε τυραννοφόνος·
ἀλλὰ δίκη μιν ἔθαψεν· ἀποσπασθῆσα γὰρ ὄχθῃ,
πάν δέ μ' εἰς κορυφὴν ἐκ ποδὸς ἐντέρισεν·
ἔσται δ' οὐχ ὑδάτεσι διαβροχός· αἰδομένη δὲ
γῆ, κἀθ' ἣν ἐκείνη ὄρμον ἐλευθερίης·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ηρακλήδου σινωπέως.

Αἶλαψ, καὶ πολὺ κῦμα, καὶ ἀντολαὶ ἄρ' αὖτοῦροιο,
καὶ σκότος, αἰγῶν τ' οἰδῖμα καὶ κόνιν πελάγους,
ταῦθ' ἅμα πάντα κύκησεν ἐμὴν νέα· ῥιχθὰ δὲ κλασθῆς
ἴσους, ὁ μοῦ φόρτῳ καὶ μὲ κάλυψε βυθῶ.
ναυηγὸν κλαίοιτε παρ' αἰγιαλοῖσι γονῆθε

Τλησι μένη, κωφὸν σισάμενοι λίθα καὶ.

Ερυκίη.

Οὐχ ὅδε δειλίου σατύρου τάφος, οὐδ' ὑπ' ταύτῃ
ὥς λόγος δύνασαι πυρκαϊῇ σάτυρος,
αἷ' εἴπου τινὰ πόντον ἀκούετε πικρὸν ἐκῆνον,
ὃν πέλας αἰγανόμου κλυζόμενον μυκάλης,
κείνῳ δινέεντι, καὶ ἀπυγέτω ἔτι κῆμα
ὑδατι μαινομένῳ, με μπό μενος βορέην.

Θεακίτην.

Ναυτίλοι ὦ πλώοντες, ὁ κυρηνῆος ἄριστων
πάντας ὑπὲρ ξενίου λίσσεται ὕμμε Διὸς,
εἴπῃν παρὶ Μένωνι, παρὶ κερύαις ὅτι πέτραις
κείται, ἐν αἰγῶν θυμὸν ἀφείδ' πελάγος.

Ασκληπιάδου.

Ὡ παρ' ἐμὸν σείλων κενὸν ἥριον ἤπον ὁδ' ἵτα,
ἥς χίον αὐτ' ἀνίκη παρὶ μελισσὰ ὄρη,
ὥς ἐμὲ μὲν, καὶ νῆα, καὶ ἐμπορίην, καὶ ὁδὸν ἄρ' αὖτοῦροιο
ᾤλισεν· Εὐίππου δ' αὖτ' ἀλείψ' ὄνομα.

Πέρσου.

Εὐρου χερσὶ μέριαί σε καταιγίδος ἐξεκύνλισαν
φιλλὶ πολυκλαύτῳ γυμνὸν ἐπ' ἡϊόνι,
οἰηρῆς λίσβοιο παρὰ σφυρόν· αἰγίλιος δὲ
πέρου ἀλιβρέντῳ κῆσαι ὑπὸ πρόποδι.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

Νικανέτου.

Ηρίον ἢ μὴ Βίτωνος ὁδοιπόρε, ἢ δὲ τρωῶνιν
λείπων, ἢς αὐτὸν ἔρχεαι ἀμφίπολιν,
ἢ πῶν Νικηφόρα, παίδων ὅτι τὸν μόνον αὐτῷ,
στυμονίης ἐρίφων ὤλεσε πανδυσίη.

Λεωνίδου.

Ἀρχαίης ὠθινὸς ἐπεσιλωμένον ἄχθος,
ἢ ποῖς ὄντιν ἔχεις, ἢ τίνος, ἢ ποδᾶπόν,
φίντων, ἐρμιονῆα, βαθυκλέος, ὃν πολὺ κῦμα
ὤλεσιν, ὄρητοῦρου λάλατι χησάμενον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γάρμῃς ὁ καλλιγνώτου ἐπάκτιος, ὃς κελαμυτῆς
ἄψος, καὶ κίχλης, καὶ σιάρου ἰχθυβολαῖ,
καὶ λάβρου πέρις δολιάρτατος, ὅσα τε κοίλας
σῆραγγας, πέπρασ' ἐμβυθίους νέμεται,
ἄρης ἐκ πρώτης, ὅτ' ἰουλίδα περὶ ἤεσαν
δακνέων, ὅλοῦν ἐξ ἁλὸς ἀράμενος,
ἔρθῃτ' ὀλισθηρὴ γὰρ ὑπ' ἐν χερσὶ αἰέεσσα,
ὥχετ' ἐπὶ σεινὸν παλλομένη φάρυγα.
χῶδον, μηρίνθων, καὶ δόωνακος, ἀγκίσρων τε
ἐγγύς, ἀπ' πνοιῇ ἦκε κυλινδόμενος,
νῆματ' ἀναπλήσας ἐπὶ μοῖρια. τὸ δὲ θανόντος
Γρίπωνος, γριπὸς τὸν ἔχων τάφον.

Φλάκκου.

Εβρου χημρίοις ἀταλὸς κρυμοῖσι πεδιθῆς
κούρος, ὀλισθηροῖς παλὴν ἔθραυσε πάρον.
τὸ, παρασυρομένοιο, περιρράχθ' αὐχέν' ἐκοψέ
θηγαλέον ποταμοῦ βισονίοιο ῥύφος.
καὶ τὸ μὲν, ἠρπάθη δίναις μέρης, ἢ δὲ τεκούσα,
λειφθὲν ὑπὲρ τάφου μῶων ἔθηκε κᾶρα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

μυρομένη δὲ τάλαινα, τέκος, τέκος, ἔπε, ᾧ μὲν, σου
πυρκαϊή, ᾧ δὲ, σου πικρὸν ἔθαψεν ὕδωρ.

Α δ' ἄποτον.

Γάντα τίς ᾄρησάτο φυγῆν πλόον, ὁπότε καὶ σὺ
Θῶν ενδὲ ἐν λιβυκῷ τύμβον ἔθου πελάγει,
ἦνί κε σοι κεκμηὸς ἐπέπματο φορτίδι νηὶ
οὔλον ἀνιρίθμων κῆνον νέφος νεράων.

Λεωνίδα.

Ναυηὶ δὲ γλαυκοιο φυγῶν ῥίπτονος ἀπειλᾶς,
ἀνθ' οὗ φθιώτην οὐ φύγεν ἀνόλυνον.

πηνειοῦ παρὰ χθῆμα γὰρ ὤλετο. φῶν τάλαν, ὅστις
νηρεΐδων νύμφῃς ἔχθε ἀπιστοτέρας.

Ιουλιανοῦ.

Χαῖρέ μοι ὦ ναυηγέ. καὶ ᾗς αἰδοσά περὶ σῶσ',
μέμφομαι μὴ πόντου κύμασιν, ἀλλ' ἀνέμοις.
κῆνοι μὲν σ' ἐδάμασαν. ἀλὸς δὲ σε μέλιχον ὕδωρ,
ἐς χθόνα, καὶ πατέρων ἐξεκύντισε τάφους.

Τῷ αὐτῷ.

Γλώεις, ναυηγόν με καβῶν. καὶ σήματι χῶσας,
πλῶε, μαλειᾶν ἄφα φυλασσόμενος.
αἰὲ δ' αὖ πλοῖν μεθέποις φίλος. ἦν δὲ τι ῥέξῃ
ἄλλο τύχη, τοίων ἀντιάσας χαρίτων.

Τῷ αὐτῷ.

Οὔτι σε πόντος ὄλεσε, καὶ οὐ πνήγοντ' αἶται,
ἀλλ' ἀκόρητος ἔρως φοιτάδος ἐμπορίης.
εἴη μοι αἰὲς ὀλίγος βίος. ἐν δὲ θαλάῃς,
ἄλλοισιν μελέτω κέρδος ἄλλο μάχον.

Τῷ αὐτῷ.

Χθὼν σε τέκεν. πόντος δὲ διώλεσε. δέκτο δὲ θῶκος
πλουτήης. κῆθεν δ', οὐρανὸν εἰσαγέβης.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ:

οὐχ ὥς ναυηγὸς δὲ βυθῷ θάνει, αἰετὶνὰ πάντας
κλήροισι ἀθανάτων Γάμφιλε κόσμον ἄρης.

Τῷ αὐτῷ.

Υπατίου τάφος ἤ μιν ἐνέκω δ' οὐ φιμι κελύπην,
τόσσου τόσσος ἐὼν αὐσονίων προμάχου.
παῖα γὰρ αἰδομένη λιτῷ μέγαν ἀνέρα χῶσαι
σηματι, τῷ πόντῳ μᾶλλον ἔδωκεν ἔχην.

Αντιφίλου.

Ἡ δὲ του πάρος πελάσας χερδὸν, αὔριον εἶπον,
ἡ μακρὴ κατ' ἐμοῦ δυσπλοῖη κοπάσῃ.
οὐ πῶ χεῖλος ἐμυσε· καὶ ἦν ἴσος αἰετὶ πόντος,
καί με κατέρυχεν κείνο π' οὐ φάνετος.
πάντα λόγον πεφύλαξο ἦν αὔριον· οὐδὲ τὰ μικρὰ
λήθει πῶ γλώπης ἀντίπαλον νέμεσιν.

Απολλωνίου.

Ἦν ἄρα μιλῆτου φοιβηϊὸν ὄρμον ἵκησε,
λέξατε Διογένη πένθιμον ἀγγελίην,
παῖς ὅτι οἶναυηγὸς ὑπὸ χθονὶ κούβεται ἀνδρῶν
Δίφιλος, αἰγείον κυμα πίων τελάρους.

Αντιπάρου.

Γᾶσα θάλασσα, θάλασσα· τί κυκλάσθῃ, ἢ σενὸν ἔλλης
κῦμα, καὶ ὅξεία ἦλεα μεμφομένα;
ἄλλως τόσσον ἔχουσιν· ἐπεὶ τί με ἦν προφυρόντα
κείνα, σκαρφαλὰ ἀμφεκάλυψε λιμὴν.
νόστιμον οὐ πλοῖον ἄρ' ὧτό τις· ὥς τάγε πόντου,
πόντος· ὁ τυμβυθεὺς οἶλεν ὄριστα γόρης.

Φακέλλου.

Φῶγε θαλάπια ἔργα, βοῶν δ' ἐπιβάλαυ ἐχέτη,
ἥ τι τοι ἡδὺ μακρῆς πέρατ' ἰδὲν βιοτῆς.
ἢ πῆρ' ὅρ' ἐνεσι μακρὸς βίος· ἦν ἀλλ' ἰδού πως

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

ὅμαρ ἐς πολὺν ἀνδρὸς ἰδεῖν κεφαλὴν.

Λεωνίδου.

Οὐδ' ἄ μοι γελώσῃ κατασφύσσει τάλην
κύνεα, καὶ μαλακὴν φρίκα φέροι ζέφυρος,
θηβάτην ὄψεσθε· δέδοικε γὰρ οὐς πάρος ἔτλη
κινδύνους, ἀνέμοις ἀντικρουόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄβρομος ἐκ τύμβου λυέει φέματα ναυηγόιο.

χῆμῶν ὅλῳ μένων ἄλλος ἐποντοπόρος.

Ηρακλείδου.

Ἀπὶ ἄπιχε χῆρας ὤρεω πόνε.

μή δ' ἄ μφίτα μνε τὰν ἐν ἡρίῳ κόνιν.

αὐτὰ κέκλυται βῶλος· ἐκ κεκλυμένων

δ' οὐτοί κομαρὸς ἀναθλήσεται σάχους.

Γλαύκου.

Οὐ κόνις, οὐδ' ὀλίγον πέρας βάρος, ἀλλ' ἔρασί ππου

ἦν ἐσορᾶς, αὐτὴ πᾶσα θάλασσα τάφος.

ᾔλετο γὰρ σὺν νηὶ· τὰ δ' ὅσ' ἔα ποῦ ποτ' ἐκείνου

πύθεται, αἰθῆρας γνωστὰ μόναις ἐνέπην.

Ἀντιπάτρου.

Δύσμορε Νικᾶνορ, πολὺ με μορμήνε πόντι,

κεῖσαι δὴ ξείνη γυμνὸς ἐπ' ἡϊόνι,

ἢ σύ γε πρὸς πέτρῃσι· τὰ δ' ὀλβία κεῖνα μέλαθρα

φροῦδάτε, καὶ πάσις ἐλπίς ὀλωλε τύρου.

οὐδὲ τι σε κτεάνων ἐρρύσατο φῶν ἐλεεινέ.

ᾔλεο μοχθήσας ἰχθύσι, καὶ πελάγει.

Θεοκρίτου.

Ἀνθρώπε, ξῶς περὶ φέδεο, μὴ δὲ παρ' ὥρην

ταυτίλος ἴσθι, ὥς οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος.

Θεοδω

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

Θεοδώριδον.

Κληίδε πάντου σε, κῆρ' ἔχαται σαλαμίνοσ

Τίμαρχ', ὕβρις τ' ὤλεσε λίφ' ἄνεμος.

Ονέσου.

Οὔνο μα κηρύσω Τιμακλῆος, εἰς ἄλα πικρὴν

πάντη σκεπτομένη πού ποτ' ἄρ' ὀνέκευ.

αἶ, αἶ, τόνδ' ἤδη φάρον ἰχθύε· ἡ δὲ περιανὴ

πέρος ἐγὼ, τὸ μάτην γράμμα τυπωθὲν ἔχω.

Αδελος.

Ναυτίλε, μὴ πάθου τίνος ἐνθάδε τύμβος ὅδ' ἡμῖ,

αἷ' αὐτὸς πόντου τύχανε χριστότερου.

Διοδώρου.

Ἐρροις ἰονίοισι πολυπλοῖντε θάλατταν

τηλήης, αἶδεω πορθμὲν κελαινοτάτου,

ἢ τῶσους κητέδεξο· τίς ἀντιά καί μοι λέξει

αἰσυλα, δυσήνων αἶσαν ὁπιζόμενος,

ἄλγεα, κῆρ' λαβέων ὅσον ὠκυμόροις ἐτάροις,

νηί τε σὺν πάσῃ, βρύξασ' ἀλιρροβίῃ.

Αργενταρίου.

Οὔτος ὁ Καλλαίχρου κενεὸς τάρος, ὃν βαθύχρῳ μα

ἔσφιλεν λιβυκῶν ἀνδρομέοντα πόρων.

συρμός ὅτ' ὠρίωνος ἀνεσφώφισε θαλάττης

βένθος, ὑπὸ συχερῆς οἰδματὰ πανδυσίης.

κῆρ' ὅν μιν, δάσαντο κυκώμενον ἦν ἀλὶ θῆρ'.

κωφὸι δὲ σῆλη γράμμα λείον, χετόδε.

Ξινοκρίτου.

Χαῖταί σου σάξουσιν ἐθ' ἄλμυρὰ δ' ὕσμοι κούρη

ναυηγούφθιμένης, εἰν ἀλὶ Λυσιδίῃ.

ἢ γὰρ ὀρινομένου πόντου, δείσασα θαλάττης

ὕβριν, ὑπὲρ κόλου δούρατος ἐξέπισσε.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καὶ σὸν κλυτὰ φωνὴ τάφος ὄλωμα, καὶ χθόνα ταρσόν·
ὅσῃ δὲ ψυχῇ κλύζῃ τ' ἐπ' αἰγιαλῷ,
πικρὸν ὄριστο μάχῃ γενέτη κακόν· ὅς σε κομίσων
εἰς γάμον, οὔτε κόρην ἤγαγεν, οὔτε νέκυν.

Ζανῶν.

Ψυχράν σου κεφαλᾷς ἐπαμύσομαι αἰγιαλῷτιν
θῖνα κατὰ κνυροῦ χανόμενος νέκυνος·
οὐ γάρ σου μήτηρ ἐπιτύμβια κωκύνουσα,
εἶδεν ἀγεξάντη σὸν μόρον εἰνάλιον,
οἷα σ' ἐρημαῖοί τε, καὶ ἄξενοι πλαταμῶνδ'·
δέξονται γαῖης, γήτονδ' ἡϊόνος,
ὥς τ' ἐχέμεν φάμαθου μόριον βραχὺ· πάλυ δὲ δάκρυ
ξείν', ἐπὶ δὲ ὅλῃν ἔδραμδ' ἐμπορίην.

Αλκίαν.

Στυγνὸς ἐπ' ὄρη τούρῳ ναύταις πλῆθος· ἐκ δὲ βαρέης
λαίλαπος, ἀσπασίῳ πικρὸν ἔταυξε μόρον,
οὐ σείχης παρὰ τύμβον ὁδοιπόρε· σῶμα δὲ πόντος
ἐκρυψ', αἰγῶν φανόμενον πελάγῃ·
ἡϊθέων δακρυτὸς ἅπασ' ὁμός· ἐν δὲ θαλάτῃ,
πλῆστα πολυκλαύτον κήδεα ναυτιλίας.

Λεωνίδου.

Ἠχέεσσι θάλαττα, τί πόν· Τιμάρως οὐτὰ
πλῶντ' οὐ πολλῇ νηὶ Τελεταγόρῃν,
ἄγρια χεῖρ μήνασα κατὰ πρηνώσας πόντω
σὺν φόρτῳ, λάβρον κῦμ' ἐπιχοναμένη·
χῶ μέν που καύηξιν, ἢ ἰχθυόβοις λαρίδεσσιν
τεθρήνητ' ἄπνους ἀνρεῖ ἐν αἰγιαλῷ·
τιμάρης δὲ κενὸν τέκνου κεκλάν μένον ἀθρῶν
τύμβον, δακρύνει παῖδα Τελευταγόρην.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

Αθηνοδώρου.

Ἐν πόντῳ Σώδαμιν ὁ κρῆς θάνεν ὦ φίλε Νηρῶν;
 δίκτυα, καὶ τὸ σὸν ἦν κείνο σύνηθες ὕδωρ.
 Ἰχθυβολαὶ ὁ περισὸς ἀνδράσιν; ἀλλὰ θάλασσα,
 οὔτι διακρίνει χείματος οὐδ' ἀλγῆς.

Ἀντιπάφρου.

Δᾶμις ὁ νικηθεὶς ἐλαχὺ σκάφος ἔκ ποτε πόντου
 ἰονίου ποτὶ ῥᾶν ναυσυλέων Γέλοπος,
 φορτίδα μὲν, καὶ πάντα νεῶς ἐπιβήτορα λαὸν
 κύματι, καὶ συρμῷ πλάξο μένους ἀνέμων,
 ἀτληθὲς ἐσάσσει· καὶ θιέ μένης δ' ἐπὶ πέτραις
 ἀγκύρης, ψυχῶν κατθανεν ἐκ νιφάδων,
 ὦ μύσας ὁ πρέσβυς· ἰδὼς λιμένα γλυκύν ἄλλοις
 δούς ξένε, τὸν λήθεις αὐτὸς ἔδυσ λιμένα.

Γαργατίου.

Ωλεσεν αἰγᾶίου διὰ κύματος ἄγριος ὄρθεις
 λίψ' ἐπιρῆσθην ὕπτι δυσμέναις,
 αὐτῇ δισύν νηϊ, καὶ ἀνδράσιν· ὦ τόδε σῆμα
 δακρύσας κενεὸν παῖδ' ἰπατὴρ ἔκμιν.

Λεωτίδου.

Αἰεὶ λήϊα, καὶ ἀλιφθόροι, οὐδὲ δίκαιοι
 κῆρτες· τίς κρητῶν οἶδε δικαιοσύνην;
 ὥς καὶ ἐμὲ πλώοντα σὺν οὐκ ἐνπίονι φέρτω
 κρηταίης ὥσαν Τιμόλυτον καὶ ἄλός.
 δόλαιον· κῆρ τὸν ἀλιζώοις λαρίδεσσιν
 κέκλαυμαι· τύμβω δ' οὐχ ὑπο Τιμόλυτος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κῆρ γῆ, κῆρ πόντῳ κενεῦ· μέγα τὸ περισόν.
 ἐκ μοιρέων Θάρσος Χαρμίδου ἠνύσατο.
 ἦ γὰρ ἐπ' ἀγκύρης ἔνοχον βάρος εἰς ἄλα δύνων,

Τ ii

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΓΑ

ἰόνιον θ' ὕχρον κ' μαχετ' ἔχόμενος,
 πλὴν μὲν, ἴσως· αὐτὸς δὲ μετὰ ῥοπὸς ἐκ βυθοῦ ἔρρων·
 ἦ δ' ἢ, καὶ ναύταις χεῖρας ὀρεγνύμενος,
 ἐβρώθην· τοῖόν μοι ἐπ' ἀγρίον ἐς μέγα κῆτος
 ἦλθεν· ἀπέβρυξεν δ' ἄχρι ἐπ' ὀμφαλίου.
 χ' ἡμισυ μὲν ναῦται ψυχρὸν βάρος ἐξ ἁλὸς ἡμῶν
 ἦρανθ', ἡμισυ δὲ πρίστις ἀπεκλάσατο·
 ἦν δ' ἐν ταύτῃ καὶ αἰψάνα Θάρονος ὦν δ'
 ἐκρυφάν· πᾶρην δ' οὐ πάλιν ἰκόμεθα.

Τῷ αὐτῷ.

Τόρην χ' ἡ θάλασσα, τί μ' οὐκ οἴξυρ' ἀπαθόντα,
 πλὸς ἄρ' ἑλῆς ἐπ' ἴσας ἡόνος;
 ὥς σὺ μὴ δ' αἰῖδα κακὴν ἐπιεμένους ἀχλὺν,
 Φιλὰς ἄμφι μένους ἄσπον ἐχτόνεον.

Λακωνιάδου.

Οὐκ ἔγωγε πῆχαις ἀπ' ἐχέειν θάλασσα,
 καὶ κ' ἡ μανει· βόα δ' ἡλίκ' σοι δύναμις.
 ἦν δὲ τὸν Εὐμάρεω καθεύδης τάρον, ἄλλο μὲν οὐδὲν
 κρήνην· ἀνρήσας δ' ὅς τ' εἶα, καὶ ἀποδίην.

Σιμωνίδου.

Σῶμα μὲν ἀποδαπὴν κούει κόνις· ἐν δὲ σε πάντῃ
 Κλείθευ δὲ, ἀξέγνω κ' ἡρ' ἐκίχεν θανάτου,
 πλαζόμενος· γλυκεροῦ δὲ μελίφρονος οἴκηδε νόστο
 ἤμβροτ'· οὐδ' ἴκαν χ' ἰον ἐς ἄμφιρύτην.

Τῷ αὐτῷ.

Φῆ ποτε Τίμαρχος παρὸς πρὶ χ' ἔχοντας,
 ἦν δ' ἄμφ' ἡ μὲν πλὴν ἔπνεεν ἡλικίην,
 ὦ Τιμνορίδῃ, παιδὸς φίλου οὐ ποτε λύσῃ,
 οὐτ' ἀρετῶν ποθέων, οὐτε σαοφροσύνην.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

Αντιπάρου.

Καὶ νέκυν ἀπρήνυτος ἀνιήται με θάλαττα
 Λῦσιν ἐρημαίῃ κρυπτόν ὑπὸ σπινθήδι,
 σπρινέες αἰὲ φωνοῦσα παροῦσσι, καὶ παρὰ κωφὸν
 σῆμα· τί μ' ὦν θρωποῖ τῇδε παρῳκίσατε;
 ἢ πνοιῆς χάρωσέ τ' οὐκ ἔτι φορτίδι νηὶ
 ἔμπορον, αἷ' ὀλίγης ναυτίλον εἰρεσίης,
 θηκεμένη ναυηγόν· ὃ δ' ἐκ πόντοιο ματαύων
 ζῶν, ἐκ πόντου καὶ μόρον ἔλκυσάμην.

Αρχίου.

Οὐδὲ νέκυν ναυηγὸς ἐπὶ χθόνα Θῆρις ἐλασθεῖς
 κύμασιν, ἀγρύπνων λήσομαι ἡϊόνων.
 ἔγ' ἄλγ' ῥήκτοισι ποτὶ χοιράσιν ἀρχοῖ πόντου
 δυσμενέος, ξένων χρυσὸν ἐκυρσα τάφου·
 αἶψ' δὲ βρομέοντα καὶ ἐν νεκύεσσιν θαλάττης
 ὀτλήμων αἶψ' αὖ ποτ' ἐπ' ἔρχομενον.
 μόχθωτ' οὐδ' αἶδης με κατάνασεν, ἠνίκη μούνοσ
 οὐδὲ θανάων λείη κέκλημαι ἡσυχίῃ.

Αντιπάρου.

Ναυαγοῦ τάφος ἔμει· σὺ δὲ πλείε· καὶ γὰρ ὅθ' ἤμῃς
 ὠλλύμεθ', αἰλοῖ καὶ νῆδ' ἐποντο πόροισιν.

Ισιδώρου.

Ἐκ γαιωμορίης ἐτεοκλέα πόντιος ἐλπίς
 ἔλκυσεν, ὅθεν ἦς ἔμπορον ἐργασίης.
 πῶτα δὲ τυρσηνῆς ἐπάταν ἀλός· αἷ' ἄμα τῇδ'
 πρηνιχθῆς, κήνης ὕδασιν ἐγκτείδω,
 αἰθρόον ἐκβρίσαντος αἵματος· οὐκ ἄρ' ἄλωα
 ὦν τ' ἐπιπνείῃ κ' ἦς ὁ θόνασ' ἄνεμος.

Θεοφάνους.

Οὐ προΐδων Θεότι με κακὴν δύσιν ὑπέτιοιο

Τ ιη

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

δρμτούρου, κυρῆς ἤφωναυτιλῆς.
 ἢ σε δὲ αἰγάοιο πολυκλήιδι θέοντα
 νῆϊ, σὺν οἷς ἐπάροις ἤγαγεν ἦς αἶδιν.
 αἶ, αἶ, δρῖσοδίκη δὲ, καὶ ἄνπολις, οἱ δ' ἐτέκοντο,
 μύρονται, κενεὸν σῆμα πρὶχόμενοι.

ΕΙΣ ΝΕΟΥΣ, ΚΑΙ ΝΕΑΣ.

Καλλιμάχου.

Ἄωδε κ' ἐπὶ τὸν παῖδα πατὴρ ἀπέθηκε Φίλιππος
 ἐνθάδε, πῶ πολλὴν ἐλπίδα, Νικότελιν.

Ἀδελφότητον.

Ἀδης μὲν σύλησεν ἐμῆς νεότητος ὁ πῶριν.
 κρύψε δὲ παππῶν μνήματι τῷδε λίθος.
 ὅωο μαρουφίνος γενόμεν, παῖς αἰθερίοιο,
 μηρὸς δ' ἐξ ἀρχῆς. ὅωο μᾶπιν γενόμεν.
 ἐς γὰρ ἄκρον μούσης τε, καὶ ἤβης ἄνθος ἐλάσσας,
 φῶν, σοφὸς ἦς αἶδιν, καὶ νέος ἦς ἔρεβος.
 πῶν κε καὶ σὺ βλέπων τάδε γράμματα μακρὸν ὁδὸν ἴτα
 δὴ γὰρ ἔφες ζῶων, ἢ παῖς, ἢ πατήρ.

Γαύλου σιληντιαρίου.

Πολλά σοι ἐκ βλεφάρων ἐχύθη περίτῳμβια φωτῶν
 δ' ἄκρυα, δυσλήτω πένθεϊ δαπνόμενων.
 πᾶσι γὰρ ἦσθα λῖν πεφιλημένος, διὰ τε πάντων
 ξανὸς ἐὼν κοῦρος, ξανὸς ἐὼν ἔταρος.
 αἶ, αἶ, λουγαλέη, καὶ ἄμειλιχος ἔπλετο μοῖρα,
 μὴ δὲ τῆς ἤβης δύσμορε φθασαμένη.

Ἀρχαίου.

Θεομοὶ μὲν με μέλιντο σωήθε δὲ ἀγαθονίη.
 μοῖρα δὲ δαμάειν οὐ δεδᾶηκε νόμους.
 ἢ ἡ μιν ἀρπάξασα, σοφῶν ἡμῶν σε θεμίστων,

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

οὐ πω τῆς νομίμης ἔμπλεον ἡλικίης.
 οἱ κ' ἄρ' ὅτ' ὑπὲρ τύμβοιο κατεσπάρχησαν ἑτάῳροι
 κῆμενον, οὐ θιάσου κόσμον ὀδυρόμενοι.
 ἠδὲ κόμην τίλλουσα, γόῳ πληκτίξετο μήτηρ,
 αἶ, αἶ, τὸν λαγόνων μόχθον ἐπιστάμενη.
 ἔμψης ὀλβιος οὗτος, ὃς ἐν νεότητι μαρνανθῆς,
 ἔκφυγε πλὴν βίοντον θάλασσαν ἀγίρσασύνην.

Γαύλου σιλεντιαρίου.

Ὠριος εἶχέ σε παῖδες, ἄωριος ἔλτέ σε τύμβος,
 ἀθαλέων χαρίτων ἀνθος ἀνασπασίη.
 σοὶ γενέτης, σοὶ πικρὰ πόσις καταδάκρυα λήβη,
 σοὶ τάχα καὶ πορθμὸς δακρυχέφ' νεκύων.
 οὐ γὰρ ὅλον λυκάβαντα δ' ἰνυσσας ἀχι σπυάνου,
 αἶ, ἔκκαυδε κέτιν φῶς κατέχευε σε τάφος.

Ερατοθέδρους ἦς τὸ αὐτό.

Φῶς, φῶς, ἀμείψων χαρίτων ἱερὴ δὴ μαράνιν
 ἀμφὶ σοὶ ὠμοφάγων χῆμα τὸ νερτρύων.
 καὶ σὲ μὲν ἤρπασε τύμβος, ὅτ' ἠελιώτιδος αἴγλης
 πέμπτον ἐφ' ἐνδεκάτῳ πικρὸν ἄγουσαν ἔτος.
 σὸν δὲ πόσιν, γενέτην τε, κακῶς ἀγῶσεν ἀνίαις.
 οἷς πλέον ἡλίου λάμπει ἀνασπασίη.

Αγαθίου ἀρλαστικοῦ.

Εὐστάθιε, γλυκὲρὸν μὲν ἔχης τύπον· ἀμὰ σὲ κηρὸν
 δέρομαι· οὐδ' ἔτι σοι κῆνος τὸ λαρὸν ἔπος
 ἔξεταί· ἐν σωματέσι· τεὴν δ' ἀνάνθεμος ἦβη,
 αἶ, αἶ, μαφιδίη νῦν χθονὸς ὀπλόνις.
 πέμπτου, καὶ δεκάτου γὰρ ἐπιφάσας ἐν αὐτῷ,
 τεράκις ἐξ ἡμῶν ἐδρακὼς ἡλίου.
 οὐδὲ τεοῦ πάππου θρόνος ἤρκεσεν, οὐ γενετῆρος
 ὀλβος· πᾶς δὲ τὴν ἡκίονα δρῶμενος,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

πῶς ἄδικοι μοῖραν κατὰ μέμφεται, ὅστις τοῖν
ἄ, μίγα νηλεὲς ἐσβέσεν ἀγλαΐην.

Ιουλιανῷ ἀπὸ ὑπάρχων ἀνυπίου.

Ἀχρίος ὅτι χάρων; πλεον ἥπιος ἤρπασεν ἥδη
ἄνιόν; ἀλλὰ γὰρ τοῖς πολιοῖσιν ἴσον.

τρωλῆς ἀπέκτανσεν; ἀπεσυφελίξε δὲ μόχθων.
οὐκ ἐνόησε γάμους; οὐδὲ γάμων ὁδύναν.

Γαύλου σιλεντιαρίου, ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ θυγατρὶ.

Λέκτρα σοι ἀντὶ γάμων ἐπιτύμβια παρθένη κούρη,
ἐσύρεσαν παλάμαις πενθαλείαις γενέται.

καὶ σὺν λαῷ ἀμπακίᾳ βιότου, καὶ μόχθον ἐλαβοῦς
ἐκφυγὼς· οἷδὲ γάων τιφὸν ἔχουσιν ἔφος.

δωδεκέτιν τὸν ἄρουρα μακηδονικὴ σε καλύπτει,
κάλαισιν ὀπιοτέρην, ἥθεσι νηραλέην.

Εὐτολμίου.

Γαρθениκὴν ἐλένην μετ' ἀδελφεὸν ἄρτι θανόντα,
δειλαίη μητήρ κόψατο διπλοσίως.

μνηστῆρβ δ' ἐγόνεισαν ἴσον γόνον· ἦν γὰρ ἐκάστω
θρηνῶν πῶς μήπω μηδεὶός, ὡς ἰδίην.

Διογένους ἐπισκόπου ἀμισθοῦ.

Σοὶ τόδε Διόγενεθ βαλερῆς μνημῆτον ἤβησ
πόντῳ ἐν αὐξείῳ θήκετο φρυγὲ γενέτης.

Φῶ, πάρος ἐκασὸσεν· ἄγε δὲ σε νῦν μαθεῖο
πάρους ἀδελφῶν πένθος ὀφειλόμενον.

ὅς σε περισείλασ' ἰρῇ παλάμῃ τε, καὶ αὐχῇ,
γείτονα τῆς μακάρων θῆκε χοροστασίας.

Κριναγόρου.

Ἠρνήσαντο καὶ ἄλλαι ἐὼν πάρος ὀνομανήσοι

ἀκλείες· ἐς δ' ἀνδρῶν ἦλθον ὁμωνυμίην.

κληθῆντε καὶ ἄμμοις ἐρωτίδω· οὐ νέμεσίς ται

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

ἔξῃ δὴ ταύτην κλῆσιν ἀμφαμέναις.

παιδὶ γὰρ, ὃν τύμβῳ δῖης ὑπεθήκετε βώλου,

ὄλωμα, καὶ μορφὴν αὐτὸς ἔλωκεν ἔρως.

ᾧ χθὼν σηματοῖσα, καὶ ἡ παρὰ θινὶ θάλαττα,

παιδὶ σὺ μὲν, κούφῃ κείσο, σὺ δ' ἡσυχίῃ.

Σαμίου.

Υστατα δὴ τάδ' ἔειπε φίλαν ποτὶ ματέρα Γοργῶ

δακρυόεσα, δῖης χερσὶν ἐφαπτομένα.

αὐθι μένοισ παρὰ παρὶ τέκοις δ' ἐπὶ λῶνι μύρα.

ἄλλαν, σὺ πολὺ γῆρα καὶ κρομέναν.

Λεωνίδου.

Ἡ παῖς ᾧ χεῖτ' αὐρὸς ἐν ἐβδόμῳ ἢ δ' ἐν αὐτῷ

ῥε αἰδὴν πολὺς ἡλικίης προτέρη,

Δειλαιν, ποθέουσα τὴν ἡκοσάμινον ἀδελφὸν

νήπιον, ἀσπύργου γυνάμενον θανάτου.

Τῷ αὐτῷ.

Αἶ, αἶ, λυγρὰ παθοῦσα Περιπερὶ, ὡς ἐν ἐτοίμῳ

Λυθρώποις δαίμων θῆκε τὰ δεινότατα.

Σιμωνίδου.

Αἶ, αἶ, τοῦσε βαρῆα, τί δὴ τυχαῖσι μεγάραις

ἀνθρώπων, ἐρατὰ παρ νεόπτι μένειν;

καὶ τί μαρχον γλυκῆς αἰῶνος ἄμερσας

ἡἴθειον, πρὶν ἰδῆν κουριδίαν ἄλοχον.

Καλλιμάχου.

Ἡῶσι Μελάνιππον ἐθάπτομεν ἡελίου δέ

δυομένου, Βασιλῶ κατθανε παρθενικῇ,

αὐτοχρὶ· ζῶν γὰρ ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θῆσα,

οὐκ ἔτλη· δίδυμον δ' ὀϊκὸς ἐσῆδε κτερόν,

παῖρος ὄρισι πποιο· κτετήφισε δὲ κυρήνη

πᾶσα τὴν αὐτέκνωτ χῆρον ἰδοῦσα δόμαν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Βιάνορος.

Θρονόηε ἔκλαιον ἐμῆς γάμον· αἶψ' ἐπὶ παιδὸς
ἐλπίσι, κουφοτέρως ἔσενον ἢς οὐ δύνασ·
σὺν δὲ με καὶ παιδὸς φθονρὴ τις ἐνόσφισε μοῖρα·
φῶν, βρέφος ἐφύαθην καὶ σὲ ᾧ λειπόμενον·
φρσεφόνι, τόδε παρὸς ἐπὶ θρήνοισιν, ἀκουσον·
θεὸς βρέφος ἐς κόλπους μηρὸς ἀποιχομένης.

Γαρμενίωνος.

Γαρθηνιῆς τάφος εἰ μὲν ἐλένης· πένθει δ' ἐπ' ἀδελφοῦ
προφθιμένου, διπλόα μηρὸς ἔχω δάκρυα·
μνηστῆρσι δ' ἔλιπον κόνιν ἄλγεα· πῶ γὰρ ἐτ' οὐ πῶ
οὐδενός, ἢ πάντων ἐλπίς ἔκλαυσεν ἴσως.

Αντιπάρου θεακλονικέως.

Αὐσονίη με λίβυαν ἔχει κόνις· ἀρχὴ δὲ ῥώμης
ἡ γὰρ, παρθενικὴ τῇδε παρὰ φάμαθ·
ἡ δὲ με θρεφάμενη Γομπηίη, ἀντὶ θυγατρὸς
κλαυσαμένη, τύμβῳ θῆκεν ἐλευθρίῳ,
πῦρ ἔτρεον σπείδουσα· τόδ' ἐφθασεν· οὐδέ κε τ' αὐχὴν
ἡμετέρεν ἤφεν λαμπάδα φερσεφόνι.

Αδελον.

Αἶ, αἶ, πῶτο κῆκισον, ὅταν κλαίωσι θανόντα
νυμφίον, ἢ νύμφην· ἡνίκα δ' ἀμφοτέρους,
ἀπολιν, ὡς ἀγαθὴν τε γλυκέριον, ὧν ὕμναιον
ἔσβησεν ἐν πρώτῃ νυκτὶ πένθων θάλαμος,
οὐ καλῶς τόδε κῆδος ἰατρὸς ὀρόπον· ὡς ὁ μὲν, ἔχον
Νικίᾳ· σὺ δ' ἔκλαυσας Εὐδίκη θυγατέρα.

Θεοδωρίδου.

Θύδοτε, κηδεμόνδ' ἔμεγα δάκρυον εἰς σὲ θανόντα
πῶκυσαν, μέλεον πυρσὸν ἀνατάμενοι,
δηνόλιν, ῥισάρε· σὺ δ' ἀντὶ γάμου τε, καὶ ἥβης,

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

καλλιπὲς ἡδίστη μηρὶ γούους, καὶ ἄχα·

Γαῦλα σιλεντιαρίου.

Εἰ καὶ ἐπὶ ξείνοισι σε Λεόντιε γαῖα καλύπτει,
εἰ καὶ ἐρικλαύτων τῆλ' ἔθανός γονέων,
πολλὰ σοι ἐκ βλεφάρων ἐχύθη περιτύμβια φωτῶν
δαίρυα, δυσλήτω πένθει δαπνομένων.
πᾶσι γὰρ ἡσθαλίην περιημένος, οἶά τε πάντων
ξυῶς ἐὼν κοῦρος, ξυῶς ἐὼν ἑταρος.
αἶ, αἶ, λαυγαλέη, καὶ ἀμείλιχος ἔπλετο μοῖρα,
μὴ δὲ τῆς ἥβης δύσμορε φθασαμένη.

Αδελον.

Επὶ μὲ δὲς λυκάβαντάς ἔχουσιν ἀφῆρπασε δαίμων,
ἦν μόωνιν Διδύμω παρὶ θάλασσε τέκεν.
ὦ μοῖρα, τί τοσοῦτον ἀπηνέσθ, οὐδ' ἐπὶ πασοῦς
ἠγάγετ', οὐδ' ἑρατῆς ἔργα τεκνοσπορίης;
οἱ μὲν γὰρ τοκέες με, γαμήλιον εἰς ὑμέναιον
μέλλον ἄγην· συγερῶ δ' εἰς ἀχέροντος ἔβην.
αἰεὶ θεοὶ, λίτομαι, μηδὲς τε γούους, πατέρος τε,
παύσατε, τῆκομένων εἴνεκ' ἐμῷ φθιμένῃς.

Διοδώρου.

Ἡμιτελῇ θάλαμόν τε, καὶ ἐγγύθινυμφικαλέκτρα
κοῦρε λιπῶν, ὀλοὴν δῖμον ἔβης αἰῶν
θῶνιον· ἄστακίην δὲ μέγ' ἤκαχες· ἦ σε μάλιστα
οἰκτρὰ γὰρ ἡβητῶν κώκυεν ἡ θεοί,
ἐπ' ἀρχῶν κλαίουσα κακὸν μόρον, ἥκοσι ποῖός
μῶνον ἐπεὶ βίοντος πλήσαα, καὶ πῖσυρσας.

Ανύτης.

Γαρθέρον ἀντιβίην καταδύρομαι· ἥς ἐπι πολλοὶ
νυμφῖοι ἱέμενοι, παρὸς ἱκαντὰ δόμον,
μάλλιν, καὶ πινυτῆτος ἀγαμέλειος· αἶψ' ἐπὶ πάντων

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΤΑ

ἐλπίδ' αὖ οὐλομένη μοῖρ' ἐκνήλιαε πρόσω·

Μινασάληου·

Αἰ, αἰ, παρθενί' αὖ οὐλοόφρονος, ἅς ἄπο φαιδρῶν
ἔκλασας ἀλγιάειν ἡμερόεσσι Κλειδί·

καθ' δέ σ' ἄμυξάμεναι πρὶ δ' ἀκρυσι καὶ δ' ἐπὶ τύμβῳ
λαῶν σφρήνων ἔσταμεθ' ἡδάλιμοι·

Αδηλα·

Ἀντί τοι οὐλέχεος θαλάμου, σεμνῶν θ' ὕμεναιών,
μάτηρ σῆσε τάφῳ τῷ δ' ἐπὶ μαρμαρίναν,
παρθενικῶν, μέρον τε τεόν, καὶ κάλλος ἔχουσαν·

Θρσίποτι· φθιγνὰ δ' ἔπλεο, καὶ φθιμένα·

Ὡχό μεθ' ὧ μίλητε φίλη παρ' ἱ, τῶν ἀθεμίστων

πλὴν αὖτομον χαλατῶν ὕβριν ἀναινόμεναι,

παρθενικὴν ῥιγὰ πολήτιδ' ὦν ὀβριστες

κελτῶν ἥς ταύτην μοῖραν ἔρεφεν ἄρης·

οὐ γὰρ ἐμείναμεν αἶμα ὀδυρεβές, οὐδ' ὕμεναιόν

νυμφίον, ἀλλ' αἶδην κηδεμόν' ἄνδράμεθα·

Ἀντιτάχου·

Οὐνούσῳ ῥοδόπατε, καὶ ἀγενέτειρα Βοῖσκι,

οὐδ' ὕπὸ δυσμενέων δούρατι κεκλίμεθα,

αἶψ' αὐταὶ πάρασ' ὅπ' ὅτ' ἔφλεγεν ἄστυ κορίνθου

χορὸς ἄρης, αἶψ' ἀν' ἄλκιμον εἰλόμεθα·

ἔκτανε γὰρ μάτηρ με διασφακτῆρι σιδάρεσσι,

οὐδ' ἰδίου φειδῶ δ' ὕσμορος ἔχε βίου·

ἔφε δ' ἐναυχένιον δ' ἄρ' ἄβροχον· ἦν γὰρ ἄμ' ἔγνω

δουλοσύνῃσ' ἄμ' μιν πότμος ἐλευθέριος·

ΕΙΣ ΟΡΝΙΣ·

Ἀρχίου ἥς κίαναι·

Ἀπάρους ἀντίφθογον ἀποκλάξασαντο μάστι

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

πολλάκι καὶ δρυτό μοις κίσα, καὶ ἰχθυόλοις,
πολλάκι δὴ κρέξασα πολύτροον, οἷά τις ἀχὼ
κέρτο μιν ἀντιφθεῖς χήλῃσιν ἁρμονίαν,
νῦν εἰς γὰν ἀγλαῶτος, ἀναυδῆτός τε πεσοῦσα,
καὶ μοι, μιμητὰν ἄλλον ἀνῆναμένα.

Αγαθίου χολαστῆς, ὃς πέριξ.

Οὐκ ἔτι που τλήμον σκοπέλων μετανάστρια πέριξ
πλεῖτος λιπῶν οἶκος ἔχῃ σε λύγους,
οὐδ' ὕπνῳ μαρμαρυγῇ θαλερώπιδος ἡριγενῆς,
ἄκρα παραιθύνσας θαλπομένων πύργων.
σὴν κεφαλὴν αἰλουρος ἀπέθρισε· τᾶλλα δὲ πάντα
ἤρπασε· καὶ φθονρὴν οὐκ ἐκόρησε γένει.
νῦν δὲ σε μὴ κούφη κρύπτοι κόνις, οἷα βαρῆα,
μὴ ποτε σὸν κῆνη λείψανον ἐξεύσῃ.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Οἰκογενὴς αἰλουρος ἐμὴν πέριξ ἀνελοῦσα,
ζῶν ἢ μετέροις ἐλπεταὶ ἐν μεγάροις.
οὐ σε φίλη πέριξ φθιμένην ἀγέραςιν ἰάσω,
ἀλλ' ἐπὶ σοὶ κτενέω πῶς σέθεν ἀντιβίην.
φυγὴ γὰρ σέο μᾶλλον ὀρίνεται ὅσον κέρεξω,
ὅα' ἐπ' ἀχιλλῆος Γυρρός ἔριξε τάφῳ.

Εἰς τὸ αὐτὸ Δαμοχάριδος γραμματικῆς.

Ἀνδροβόρων ὁ μότεχνη καὶ ὧν αἰλουρε, κακίστη,
τῶν ἀκταιονίδων ἐστὶ μία σκυλάκων.
κτῆτορος ἀγαθίου τοῦ πέριξ φαροῦσα,
λυτῆς, ὡς αὐτὴν κτῆτορα δαισαμένη.
καὶ σὺ μὲν ἐν πέριξ ἔχῃς νόον· οἱ δὲ μύθε νῦν
ὀρχοῦνται, τῆς σῆς δραξάμενοι σπατάλης.

Εἰς τὴν Πίγα Μελεάγρου.

Ἀχίλλης τέπιε δροσεραῖς σταγόνασι μεθυῶντος,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄγρονόμον μέλπεις μοῦσαν ἐρημολάλοισι·
 ἄκρᾳ δ' ἐφεξόμενος πετάλοισι πριονώδεσι κώλοισι
 αἰθίοπι κλάζεις χρωτὶ μέλισμα λύρας·
 παῖδά φίλος, φθέγγου τὶ νέον, δεινδρώδετι νύμφαις
 πάνιον, ἀντὶ δὲ Γανὶ κρέκων κέλαδον·
 ὄφρα φυγῶν τὸν ἔρωτα, μεσημβρινὸν ὕπνον ἀγρόσυτον,
 ἐνθάδ' ὅτ' ἔσται κελιμένον πλατάνω.

Νικίου εἰς τὸ αὐτό·

Οὐκ ἔτι δὴ τανύφυλλον ὅτ' ἔλατ' κλωνὸς ἐλιχθῆς,
 τέρψιμ', ἀπὸ ραδινῶν φθόγγων εἰς πῆρύγων·
 χεῖρα γὰρ ἦς ὄραιαν πεδὸς πέσον· ὅς με λαθραίως
 μάρτεν, ἐπὶ χλοῶν ἐξόμενον πετάλων.

Αρχίου εἰς τὸ αὐτό·

Γρὶν καὶ ἐπὶ χλοῶσι ἐριθιλέος ἔρνεσι πάντας
 ἤμενος, ἡσκιερᾶς ἀκροκόμου πίτυος,
 ἔκρεκτο ἀντάρσοιο δι' ἰξίος ἀχέτα μολπῶν
 τέπειξ οἰονόμοις, τερπνότερον χέλυος·
 οὖν δέ σε μυρμάκεσσιν ὅτ' εἶνοδίοισι δαμέντα,
 αἶδος ἀπρὸ δ' ἡς ἀμφεκάλυψε μυχός·
 εἰ δ' ἐάλως, συγγνωστὸν· ἐπὶ καὶ κοίρανος ὕμνων
 μαμονίδας, γρίφοις ἰχθυόλων ἔθανεν.

Ανύπης, οἰδῆ, Λεωνίδας εἰς ἀκρίδα·

Ἀκρίδι τὰ κατ' ἀρουραν ἀνδρόνι, καὶ δρυοκοίτῃ
 τέπειγ', ξυλὸν τύμβον ἔταυξε Μυρῶ,
 παρθένιον σάξασα πόρα δάκρυ· διατὰ γὰρ αὐτὰς
 παῖγνι' ὁ δουρατειὴς ὥχετ' ἔχον αἶδ' ἰδ'.

Μνησάλλου εἰς τὸ αὐτό·

Οὐκ ἔτι δὴ πῆρύγεσσι λιγυφθόγοισιν ἀήσεις
 ἀκρί, κατ' ἀνάρπους αὐλακὰς ἐξόμενα·
 οὐδέ με κελιμένον σκιερὴν ὅτ' ἔφυλλ' ἀδα τέρψις,

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ

Ξουθῶν ἐκ πτέρυγων ἡδὺ κρέκονσα μέλος.

Μελεάγρου.

Ἀκρίς ἐμῶν ἀπατηλὰ πόθων, παρὰ μύθιον ὕπνου,
 ἀκρίς δ' αὖραϊν, μῦσα λιγυπέρυγε,
 αὐτοφύες μίμημα λύρας, κρέκε μοι τὶ ποθόνον,
 ἐκκρούουσα φίλ' ἅσ' ποσσὶ λάλους πτέρυγας.
 ὥς με πόνων ῥύσαιο παναγρύπνοιο μερίμνης,
 ἀκρίμιτωσα μένη φθόγγον ἐρωτοπλάνον.
 δῶρα δ' ἔσσι, γήτειν ἀνθαλὲς ὀρθρινὰ δώσω,
 καὶ δροσερὰς σῦμασι χιζομένους φειάδας.

Ανύτης δ' ἀλεκτορα.

Οὐκ ἔτι μ' ὥς το πάρος πυκιναῖς πτέρυγεσσιν ἐρέων,
 ὄρσ' ἐξ ἀνῆς, ὄρθριος ἐχόμενος.
 ἢ γὰρ σ' ὕπνῳ νῶντα σίνις λαθρηδὼν ἐπελθὼν
 ἔκτεινεν, λαίμῳ ῥίμῳ καὶ θῶς ὄνυχ' α.

Τῆς αὐτῆς.

Οὐκ ἔτι λίγ' ἂν σε κατ' ἀνέον ἀκίδος οἶκον
 ἀκρά μελιξομέναν ὄψεται ἥελιος.
 ἦ δ' ἴθι γὰρ λαιμῶν' ἐπὶ κλυμένου πεπέτισαι,
 καὶ δροσερὰ χρυσέας ἀνθας περσεφόνει.

Αἰθλον.

Αὐτὰ σοι παρ' ἄλωνι δουπαθὲς ἐργάτα μύρμηξ,
 ἥριον ἐκ βώλου διφάδος ἐκτισάμην,
 ὄφρα σε καὶ φθίμενον δμοῦς σαχυιφόρος αἰλαξ
 θέλῃ, δρόφ' αἶψ' ἢ κήμενον ἐν θαλάμῳ.

Αδ' ἀπόστον.

Ἀρτιγενῶν σε χελιδῶν οὔσαν μιτέρα τέκνων,
 ἄρτι σε βάλπουσαν παῖδας ὑπὲρ πτέρυγι,
 αἰξάσ' ἐντοσθε νεοσσὸν ὁμοιο καλῆς,
 νόσφισιν ὠδίνων τετραέλικτος ὄφ' ἰς.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καί σε κινυρομένην ὅπότε ἄθροος ἦλθε δαΐξων,
ἦριπεν ἐχαρίου λάβρον ἐπ' ἄσματος πυρός·
καὶ θάνεν ἡλιτοεργός· ἰδ' ὧς ἦφαιτος ἀμύντωρ,
τὰν ἀπ' ἐριχθονίου παιδὸς ἔσωσε γονάν·

Φαίεννου·

Δαμοκρίτῳ μὲν ἐγὼ λιγυράν ὅκτι μούσαν ἔειπε,
ἀπρὶς ἀπὸ πῆρύγων, τὴν βαθὺν ὕπνον ἄγων·
δαιμόκριτος δ' ἐπ' ἐμοὶ τὴν εἰκότα τύμβον ὁδῆται
ἐγγύθεν ὠρωποῦ χῶνεν ἀποφθιμένη·

Λεωνίδου·

Εἰ καὶ μικρὸς ἰδὼν καὶ ἐπ' οὐδέος ὦπαροδίτα,
λαῶσ' ὅτνυμβίπας ἄμμιν ἐπικρέμαται,
αἰνείης ὦ νῆρω πεφιλαινίδα· τίς γὰρ αἰοιδὸν
ἀφρίδα, τίς εὔσαν τοπρὶν ἀχενθοβάτιν,
διπλοῦς ἐς λυκάβαντας ἐφίλατο· καί με θανοῦσαν
κἀτθετ', ἐφυπνιδίων χηραμένην λαλάων·
καὶ μ' οὐδὲ φθιμένην ἀπανήνατο· τὸτο δ' ἐφ' ἡμῖν
τοῦ λίγον ὠρῶσεν σῆμα πολυβόφης·

Τύμνεω·

Ορνεον ὦ χάρισιν μεμειλημένον, ὦ παρόμοισον
ἀλκυόσιν τὴν σὸν φθόγγον ἰσωσάμενον,
ἦρπάσθης φιλέλαι· σὰ δ' ἦθεα, καὶ τὸ σὸν ἡδὺ
πνῦμα, σιωπηρὰν νυκτὸς ἔχουσιν ὁδοί·

Γαμφίλου·

Οὐκ ἔτι δὴ χλωροῖσιν ἐφεξόμενος πετάλοισιν
ἠδῆσαν μέλπων ἐκπροχέεις ἰαχάν,
αἰετὰ σε γαργύοντα κατῆναρεν ἡχέτα τέπιξ,
παιδὸς ἀπ' ἡθίου χερὶ μεταπᾶμενον·

Σιμίου·

Οὐκ ἔτ' ἀν' ὑλῆεν δρυὸς αἰσκιον ἀγρότα τέριξ,
ἡχέεις

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

ἤχησθε ἐνὶ στήθεσσι τοῦ σώματος,
θηράων ἀγρίους σιωπῇ λικίσ' ἐν νομῷ ὕλης.
ἦχεο γὰρ πυμάταν εἰς ἀχέροντος ὁδόν.

Μελιάχου.

Τὸν ταχύ ποσσ' ἐτι παῖδα σαρπαφέντα τεκούσης
ἄρτι μ' ἀπὸ σέρνων εὐατόιντα λαγών,
ἐν κόλπῳ σέρουσα διέφεφεν ἀγλυκὸς ὄχρος
Φάνιον, φαρνίοις ἀνθεσι βροσκόμενον.
οὐδ' ἐμὲ μηδ' οὐδ' ἐτ' ἔχε πόθος· θνήσκω δ' ὑπὸ θοίνῃς
ἀτλήσων, πολλῇ δ' αὖτις παχυνόμενος.
καὶ μὲν πρὸς κλισίαις κρύψαι νέκω, ὥς ἐν ὀνείροις
αἰὲν ὄραν, κοίτῃ γήτονοντα τάφον.

Μητσάκου.

Λιθύης ξένε τόνδε παδὴνέ μου ἐννεπε τύμβον,
τῶς ποτ' ἐλαφρότατον χέρος εἴθρεφε γόνυ.
πολλὰς γὰρ τάλασιν ἰσόδρομον ἄνυσε μάκος.
ὄρνις ὅπως δολιχὰν ἐκ πονέουσα ῥίβον.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ.

Αἰκαίου μεσσηνίου.

Εἰς Ὀμηρον.

Ἡρώων τὸν ἀοιδὸν ἴω ἐνὶ παῖδός Ὀμηρος
ἦρχεν, ἐκ μουσέων γὰρ ἴφρον ὑφηνάμενοι.
νέκταρι δ' ἡγάλια νηρηΐδός ἐχρήσαντο.
καὶ νέκω αἰπταὶ ἦσαν ὑπὸ σπιλάδι,
ὅππῃ θέτιν κύνει, καὶ ἑῶα, καὶ μόθον ἄλλων
ἠρώων, ἰθακοῦ τ' ἔργματα λάρτιάδω.
ἐλβίσι νῆσος ποντώϊος, ὅππῃ κέκλυθε
βυλὴν, μουσάων ἀστὴρα, καὶ χαρίτων.

V

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αντιπάρου σιδωνίου

ἔς τ' αὐτόν.

Τὰν μρόπων πειθῶ, τὸ μέγα σῶμα, τὰν ἴσα μούσαις
φθεγγαμέναν κεφαλὰν ὥξενε μακρονίδεω,
ἅδ' ἔλαχον νασίτις ἰουσιλάς· οὐ γὰρ ἐν ἄλλῃ
ἱρὸν, οἷον ἐμοὶ πνῦμα θανῶν ἔλιπεν.
ὥν ῥ' αὖ μακρονίδαο τὸ παγκρατὲς, ὃ καὶ ὀλύμπον,
καὶ τὰν Αἴαντος γαῖμαχον εἶπε βίαν,
καὶ τὸν ἀχιλλείοις φαρσαλίσιν ἔκτορα πῶλοις
ὁσέα δαρδανικῶ δρυπτόμενον πεδίῳ.
αἱ δ' ὀλίγα κρύπῃ τὸν ταλίκον, ἴδ' ὅτι καύθει
καὶ Θέτιδος γαμέταν ἀβραχύνωλος ἴκος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ενθάδε τὴν ἱρὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα κλύπῃ
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὀμηρον.

Γαύλου σιλεντιαρίου

εἰς τ' αὐτόν.

Ενθάδε περὶ δὴ τὸ σοφὸν σῶμα θεῖον Ὀμηρον,
κλεινὸς ἐπ' ἀχιλλῶ τὺμβος ἔχει σκοπέλῳ.
αἱ δ' ὀλίγη γρη῏α τόσον χάριν ἀνέρανῃσος,
μὴ τόδε θαμβήσῃς ὥξενε δρυκόμενος.
καὶ γὰρ ἀνητάνυσσα κρησιγνήτη ποτὲ δῆλος,
μηρὸς ἀπ' ὠδίνων δέξατο λιτοῖδην.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐδ' εἴ με χρύσειον ἀπὸ ραισῆρος Ὀμηρον
εἴσοιτε φλογέαις ἐν Διὸς ἀετοπαῖς,
οὐκ εἴμ', οὐδ' ἔσομαι σαλαμίνιος, ἔδ' ὁ μέλητος
Δημαγόρου· μὴ ταῦτ' ὁμμάσιν ἑλλὰς ἴδοι.
ἄλλον ποιητὴν βασανίζετε· τὰ μὰ δέ, μοῦσαι,
καὶ χίος, ἑλλήνων πασὶν ἀήσει τ' ἔπη.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

Αντιπάρῃ εἰς τ' αὐτόν.

Ἡρώων κάρυκ' ὄρετ' αἶς, μακάρων δὲ προφήταν,
ἐλλάνων βιοτὰ δ' αὐτὸν ἄελιον,
μυσῶν φέγγος ὁμιρον, ἀκήρατον σῶμα κόσμου
παύσης, ἀλιτρώθια ξένε κ' ἐκ νεκρῶν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ενθάδε θῆος ὁμιρος, ὃς ἐλλάδα πᾶσαν ἄγρει,
θήβης ἐκγεγαῶς τῆς ἐκστοντατύλου.

Αντιπάρου ἄς ὀρφεία.

Οὐκ ἔτι θελομένους ὀρφῶν δρυῖς, οὐκ ἔτι πέρας
ἄγρει, οὐβηρῶν αὐτονόμους ἀγέλας.
οὐκ ἔτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμων, ὕχ' ἡλάλας,
οὐ νιφετῶν συρμούς, οὐ παταγῶσαν ἄλα.
ὦλεο γάρ σε δὲ πολλὰ κατωδύραντα θύγαρ' ὅδε
μναμοσύνας· μάτηρ δ' ἔξοχα καλλιόπη.
τί φθιμένοις σοναχῶν μεν ἐφ' ἡάσιν, ἀνίη' ἀγαλκῆν
τῶν παίδων αἰΐδην οὐδὲ θεοῖς δύναμις;

Εἰς τ' αὐτόν.

Ορφεία θρηικίησι παρὰ προμῳήσιν ὀλύμπου
τύμβος ἔχθ'· μούσης ἡέα καλλιόπης.
ὦ δρυῖς οὐκ ἀπίθησαν· ὅτ' ὅσσ' ἀμ' ἔσπετο πέρῃ
ἄφυχτος, θηρῶν θ' ὕλονόμων ἀγέλη.
ὅς ποτε καὶ τελετὰς μυσηρίδας ὄρετο βάσιχον,
καὶ σίχον ἡρώω ξυκτὸν ἔτανξε ποδί.
ὃς καὶ ἀμγλίητοις βαρὺ καὶ μένος ἰόνημα,
καὶ τὴν ἀκίηλον θυμὸν ἔβελξε λύρη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Καλλιόπης ὀρφῆα, καὶ οἰατροῖο θανόντα,
ἐκλάνσαν ξανθαὶ μυρία βισονίδες.
στικτοὺς δ' ἡμάξαντο βραχίονας ἀμφὶ μελαίνῃ

ΤΩΝ ΕΙΣΕΠΤΑ

δουόμεναι αποδιδῆ θρηϊκίον πλόκμον·
 καὶ δ' αὐτὰ συναχθῆντι σὺν ἀφ' ὀριγγι λυκίῳ
 ἔρρηξαν μούσαι δάκρυα πιδίδον,
 μυρόμεναι τὸν αἰοδόν· ἐπιδύσαντο δὲ πέρας,
 καὶ δρύϊν· ὅς ἐρατὴ τοπρὶν ἔθηκε λύρη·

Εἰς ἡσίοδον.

Ελλάδος ἀρχόρου σέφανον, καὶ κόσμον αἰοδῆς
 ἀσκηρῶν γενεὴν ἡσίοδον κατέχω·

Αναθηματικὸν εἰς αὐτόν.

Ἡσίοδος μούσαις ἐλικωνίσι τῇ δ' ἀνέθηκε
 ὕμνῳ νικητῶν ἀρχαλκίδι θεῖον Ὀμηρον·

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀσκηρῶν παρὶς πολυλήϊος ἀνὰ θανόντος,
 ὅς τε πλεῖς πινυῶν τῇ μινυῶν κατέχω
 ἡσίοδου· τὸ, πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστίν,
 ἀνδρῶν κρινόμενων, ἐν βασιλῶν σοφίης·

Ἀλκαίου εἰς αὐτόν.

Λοκρίδης ἀνέμεϊ σκιρῶ νέκῳ ἡσίοδοιο
 νύμφη κρινιάδων λούσαν ἀπὸ σφετέρων,
 καὶ τάφον ὑψώσαντο· γάλακτι δὲ ποιμένεσσι αἰγῶν
 ἔρραναν, ξανθῶ μιξάμενοι μέλιτι·
 τοῖον γὰρ καὶ τῆραν ἀπέπνεεν ἐνέα μουσῶν
 ὁ πρέσβυς, καθάρων γαστράμενος λιβάδων·

Εἰς ἀρχιλόχον Ἰουλιανοῦ ἀπὸ
 ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Κέρβε, δὴ μαλέην ὑλακὴν νεκύεσσιν ἰάλλων,
 ἥδη φρικτὸν δέιδιθι καὶ σὺ νέκῳ·
 ἀρχιλόχος τέθνηκε· φυλάσσεο θυμὸν ἰάμβων
 δριμύν, πικροχόλου τικτόμενον σώματος·
 διαθαβῶνς κήνοιο μέγα σθένον· αὔτε λυκάμβω

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

τῆς μία σοι, διαδ' ἤγαγε θυγατέρῃσ'.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Νῦν πλέον ἢ το πάροιθε πύκας κρατεροῖο βρέθρου

ὁμμασιν ἀγνύουσι, φιάλ' ἐφύλασε κύον.

ἢ γὰρ φέγγος ἔλιπον ἀνυσκ' αἰεταῖς ἰάμβων

ἄγριον ὄρχιλόχου φέγγμα λυκαμβιάδ' ὄν,

πῶς οὐκ ἂν προλίποι σκοτίων πυλεῶν δ' ἐναύλων

νεκρὸς ἅπας, φόνων τάρβος ἐπεσβολίης;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σῆμα τόδ' ὄρχιλόχου παραπόντιον· ὅς ποτε πικρὴν

μοῦσαν ἐχιδνάῳ πρῶτος ἔβαλε χόλῳ,

αἰμάξας ἐλικῶνα τὴν ἡμέραν· οἶδε Λυκάμβρις

μυρόμενος φιάλ' ἄμματα θυγατέρων.

ἄρ' ἐμα δὴ παράμειπον ὁδοιπόρε, μή ποτε τῶδε

κινήσῃς τύμβῳ σφῆκας ἐφεζομένους.

Εἰς ἱππῶνακτα Λεωνίδα.

Ἀρ' ἐμα τὸν τύμβον παραμείβετε, μή τὴν ἐν ὕπνῳ

πικρὸν ἐγέρητε σφῆκ' ἀναπαύομενον.

ἄρτι γὰρ ἱππῶνακτος ὁ καὶ τοκέων ἑοβαύξας,

ἄρτι νεκροῖται θυμὸς ἐν ἡσυχίᾳ.

ἄλλ' ἀπὸ μὲν θήσασθε· τὰ γὰρ πεπυρομένα κήρυκα

ρήματα, πημάνην οἶδε καὶ ἦν αἰὶς.

Ἀλκίου εἰς αὐτόν.

Οὐδὲ θανὼν ὁ πρέσβυς, ἐπ' ἐπιτέρορε τύμβῳ

βόρυν ἀπ' οἰνάνθης ἡμέραν, ἀλλὰ βάτον,

καὶ πνιγέσαν ἀχερῶν, ἀποσφύουσιν ὀδῶν

χείλεα, καὶ δὴ φηκαρφαλέον φάρυγγα.

ἄλλ' αἰετὶς ἱππῶνακτος ἐπὶν παρὰ σῆμα νέηται,

ὀχέσθω κνώσθην ἀμεινέοντα νέηται.

ΤΩΝ ΕΙΣΕΓΓΑ

Αντιπάρου ἢς Γίνδαρον.

Γιρίκην σάλπιγγα, ἣν ἀνδρῶν βαρυῦ μιν
χαλκιστὰν κατέχευε Γίνδαρον ἄδε κόνις.
οὐ μέλος ἢ σαΐων, φθέγγαιό κεν ὥς ἀπὸ μουσῶν
ἐν Κάλμου θαλάμοις σμήνος ἀπεπλάσατο.

Λεωνίδου εἰς τὸ αὐτόν.

Ἡπῖος ἦν ξήνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀσπίς
Γίνδαρος, ἀφώνων περίδων πρότολος.

Αντιπάρου εἰς Αἰγύλον.

Ὁραγὶκὸν φώνη μα, καὶ ὀφρυόεσσαν αἰοιδὴν,
πυργώσας σιβαρῆ πρῶτος ἐν ἀνέπῃ
αἰγύλος Εὐφορίωνος, ἐλευσινίης ἐκείης αἶψα
κῆσαι, κυδαίνων σήματι ταιναρίην.

Ιωνος ἢς Εὐριπίδην.

Χαῖρε μέλαμπέτοις Εὐριπίδῃ ἐν γυάλοισιν
περίδῃ, ἣν ἀέννητος ἔχων θάλαμον.
ἴσθι δ' ὑπὸ χθονὸς ὦν, ὅτι σοὶ κλέος ἀφθιτον ἔσται,
ἴσον ὁμηρείαις ἀνέμοις χάρισιν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ καὶ δακρυόεις Εὐριπίδῃ εἶλέ σε πότμος,
καί σε λυκορῥαῖσαι δῆπνον ἐνθεντο κύνες,
ἣν σκηνὴ μελίγηρῳ ἀηδόνῃ, κῶσμον ἀθηνῶν,
ἣν σοφίῃ βραγικὴν μιξάμενον χάριτα,
αἶψ' ἐμολύβῃ πελαῖον ὑπὲρ ἥριον, ὥσταν ὁ λάρις
περίδων, νάησ' ἀρχοῖ περίδων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Μνᾶμα μὲν ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδου· ὅσα δ' ἴχθη
τῇ μακροδύνῃ· ἢ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.
παρὶς δ' ἑλλάδος ἑλλὰς, ἀθῆναι· πλεῖστα δὲ μούσας
τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔτανον ἔχει.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Οὐ σὸν μνῆμα τόδ' ἐς Εὐριπίδην, ἀλλὰ σὺ τέδε·
τῇ σῇ γὰρ δόξῃ μνῆμα τόδ' ἀμπεχεται.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Ἀπασ' ἀχαιῖς μνῆμα σὸν γ' Εὐριπίδην·
οὐκ οὐκ ἄφρωνος, ἀλλὰ καὶ λαλιτέος.

Σιμωνίδου εἰς Σοφοκλῆν.

Εσβέσθης γηραιὲ Σοφὸκλεος, ἄνθος αἰοιδῶν,
οἶνω πὸν βάκχου βόβῳ ἐρεπτόμενος.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Ἡρέ μ' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἡρέμα κιαεῖ
ἐρπύλοισι, χλαροῦς ἐκ προχέων πλοκάμους·
καὶ πέταλον πάντῃ θάλλοι ῥόδου· ἥ τε φιλορρῶξ
ἄμπελος, ὅγρ' ἀπέριξ κλήματα χοναμένη,
εἴνεκεν ἀμαθίης πινυτόφρονος· ἦν ὁ μελίχρους
ἥσκησεν, μουσῶν ἄμμιγα, καὶ χαρίταν.

Ερκίου εἰς τὸ αὐτόν.

Αἰεῖ τοι λιπαρῶ ἐπὶ σήματι δῖε Σοφόκλεις,
σκηνίτης μαλακοῦς κιαδὸς ἄλοιο πόδαο.

αἰεῖ τοι βούπαισι περιστάλοιο μελίσσαις
τύμβος, ὅμηπ' ὧ ληβόμενος μέλιτι.

ὥσ' ἂν τοι ῥῆν' ἔνν' ἀένναος ἀθρόοι δέλω
κηρὸς, ὅτ' ἔσφ' ἀνένοις δ' αἰὲν ἔχοις πλοκάμους.

Διοσκορίδου εἰς τὸ αὐτόν.

Τύμβος ὅδ' ἐς ὧν ἄνθρωπε Σοφοκλέος· ὃν παρὰ μουσῶν
ἱρὴν παρθενίην ἱδὸς ὦν, ἔλαχεν.

ὅς με τ' ἐκ φλοιοῦντος ἔτι ῥίβολον πατέοντα
πρίνινον, ἐς χρύσειον χῆμα μεθιρμόσατο,
καὶ λεπτήν ἐνέδυσεν ἀλουργίδα· τὸ δὲ θανόντος,
ἀνθετον ὀρχησὴν τῇδ' ἀνέπασα πόδα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὄλβιος, ὡς ἀγαθὴν ἔλαχε σάσιν· ἥ δ' ἐνὶ χροσὶ
κούριμος ἐκ ποίης ἤδε διδασκαλίας·
ἥ τε σὸν ἀντιρόνῃν ἥ πῦν φίλον, οὐκ αὖ ἀμάρτοις,
ἥ τε καὶ ἠλέειαν· ἀμφοτέραι γὰρ ἄκρον·

Ἀντιπάρου θεαλαονικέως,
εἰς ἀλκμᾶνα·

Ἀνέρα μὴ πέρῃ τεκμαίρεο· λιτὸς δ' οὐτύμβος
ὀφθῆναι· μεγάλου δ' ὅσα φῶς ἔχει·

ἥ δ' ἡσείς ἀλκμᾶνα, λυρὴς ἐλατῆρα λακκάνης
ἔξοχον, ὃν μουσῶν ἐννέ' ὄριθμός ἐχει·

ἡγήται δ' ἡγήροις διδύμαις ἔρις, ἥ δ' ὅγε λυδὸς,
ἥ τε λάκων· πολλὰ παρίδδ' ὕμνοπόλων·

Εἰς τὸν αὐτὸν Λεωνίδου·

Τὸν χαρίεντ' ἀλκμᾶνα, τὸν ὕμνητῆρ' ὕμεναίω
κύννον, τὸν μουσῶν ἄξια μελφάμενον,
τύμβος ἔχει σπάρτασ', μεγάλην χάριν· εἴθ' ὅγε λυδὸς,
ἄχθος ἀπορρίψας, ὄχεται ἥς αἰδῆν·

Ἀντιπάρου σιδωνίου,
εἰς ἀνακρέοντα·

Θάλλοι τεράκτορυμβος ἀνάκρεον ἀμφὶ σέκλιας,
ἄβρα τε λημώνων πορφυρέων πέταλα·

πῆγὰ δ' ὄρχινόντος ἀναθλίβοντο γάλακτος·
αὐτῶ δ' ἀπὸ γῆς ἡδὺ χέοιτο μέθυ·

ὄφρα κ' ἐτοίμοι σπάρτῃ τε, καὶ ὅσα τέρψιν ἄρῃται,
εἰδή τις φθιμένοις χρίμπεται εὐφροσύνη·

Εἰς τὸν αὐτὸν·

Ὡς φίλον ἐρξάσ' φίλε βάρβιτον, ὦ σὺν αἰοῖδ' αἶ,
πάντα δικπλώσας, καὶ σὺν ἔρωτι, βίον·

Εἰς τὸν αὐτὸν Σιμωνίδου·

Ἡ μὲρὶ πανθέλητῃρα μεθυρόφει μῆτρ' ὀπώρης

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ·

οὔλης, ἢ σκολιὸν πλέγμα φύσος ἑλικος,
 τηίου ἠβήσεας ἀνακρέοντος ἐπ' ἄκρη
 σῆλη, καὶ λεπτῷ χώματι τῷδε τάφου·
 ὡς ὁ φιλακρητὸς τε, καὶ οἶνοβαρὴς φιλόκωμος,
 παννύχιος κρούσι πλὴν φιλόπαιδα χέλων·
 κὴν χθονὶ πεπνυώς, κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιτο,
 ἀλλὰ δὲ ὠραίων βόρῳ ἀπ' ἀκρεμόνων·
 καί μιν αἰετὲ γγοὶ νοτερὴ δρόσος· ἥ δ' ἀνεραιὸς
 λαρότερον μαλακῶν ἐπνεεν ἐκ σωμαίων·

Τὸ αὐτὸ δὲ αὐτόν·

Οὗτος ἀνακρέοντα τὸν ἀφθιτὸν ἔνεκε μούσων
 ὑπνοπόλον πάσης τύμβος ἔδεκτο τέω·
 ὅς χαρίτων πνέοντα μέλη, πνέοντα δ' ἐρώτων,
 τὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἵμερον ἡρμόσατο·
 μούνος δ' ἔν' ἀχέροντι βαρύνεται, οὐχ ὅτι λήπων
 ἠέλιον, λήθης ἀνθάδ' ἐκυρσε δόμῳ,
 ἀλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἠϊθέοισι μεγίστα,
 καὶ τὸν σμερδίῳ θρήνη λέλοιπε πόθον·
 μοιπῆς δ' οὐ λήθη μελιτερπέος· ἀλλ' ἔτ' ἐκὼ
 βάρβιτον, οὐδὲ θανὼν ἀνάσεν ἐν αἴδῃ·

Ἀντιπάρῃ δὲ αὐτόν·

Ξεῖνε, τάρον παρὰ λιτὸν ἀνακρέιοντος ἀμείβων,
 ἥ τι τοι ἐκ βίβλων ἦλθεν ἐμῶν ὄφελος,
 ἐπὶ ἥσον ἐμῇ ἀποδίῃ ἀπείσον γάνος, ὅφρα κεν οἶνω
 ὅσῃα γιγθῇσι τὰ μὰ νοτιζόμενα·
 ὡς ὁ διωνύσου μεμελημένος οὔασι κῶμος,
 ὡς ὁ φιλακρήτης σύντροφος ἀρμονίης,
 μὴ δὲ καταφθίμενος, βάκχου δίχ' αὖ τόν ὑπόισω
 τὸν γενεῇ μερόπων χῶρον ὀφρ' ἰλόμενον·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τῷ αὐτῷ ἴσ' αὐτόν.

Εἴη δ' ἐν μακάρεσσιν ἀνάψων ἄλχος ἰώνων,
μήτ' ἐρατῶν κώμων ἀνδριχῶ, μήτε λύρης.
ὕγρα δὲ δῖο κομένοισιν ἑὸ μῆματιν οὐλον ἀήδοις
αἰθύλων λιπαρῆς ἀνθος ὑπέρθε κόμης,
ἢ ἐπὶ δρυπύλῃν τετραμμένος, ἢ ἐ Μελίσσην,
ἢ κίκονα θρηκὸς σμερδίῳ πλόκῳ μου,
ἢ δὴ μέθυ βλύζων, ἀμφίβροχος εἴματα βάκχῳ
ἀκρητον θλίβων νέκταρ ἀπὸ σαλίκων.
τριαοῖς γὰρ, μούσαισι, Διονύσῳ, καὶ ἔρωτι,
πρέσβυ κατεσφάθη πᾶς ὁ τοῦ βίοντος.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Ὡ ξένε, τόνδε τάφον τ' ἀνακρέοντος ἀμήβων,
σῶσον μοι παριῶν· εἰ μὴ γὰρ οἶνοπότης.

Ἀντιπάρου σιδωνίου

εἰς τὸ αὐτόν.

Εὐδης ἐν φθιμένοισιν ἀνάνηκτον ἐσθλὰ πονήσας·
αὐδῆ δ' ἡ γλυκερὴ νυκτιπάλος κιθάρα,
αὐδῆ καὶ σμέρδις, τὸ πόθων ἔαρ· ὦ σὺ μελίσδων,
βάρβιτ' ἀνεκρούου, νέκταρ ἀαρμόνιον.
ἢ ἰθέων γὰρ ἔρωτος ἔφης σκοπὸς· ἦς σὲ δὲ μούνον
τόξατε, καὶ σκολιὰς ἔχεν ἐκηβολίαν.

Τῷ αὐτῷ ἴσ' αὐτόν.

Τύμβος ἀνακρέοντος, ὁ τῆϊς ἐνθάδε κύκνος
αὐδῆ, καὶ παίδων ζωροτάτη μανίη.
ἀε μὴν οἱ λυροῖεν μελίζεται ἀμφὶ βαθύλλῳ
ἴμερα, καὶ κισσοῦ λυκὸς ὀδωδελίδος.
οὐδ' αἰδῆς σοι ἔρωτας ἀπέσβεσεν· ἐν δ' ἀχέροντος
ὦν ὅλης, ὠδίνης κύπριδι θερμότερη.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

Ιουλιανού ὁ ὑπάρχων αἰγυπῖος,
ἦς τ' αὐτόν.

Πολλὰ μὲν τόδ' ἄεσσα, καὶ ἐκ τῦμβου ἢ βοήσω,
πίνετε, πρὶν ταῦτ' ἀμφιβάλλησθε κόνιν.

Εἰς τ' αὐτόν.

Πολλὰ πῶν τέθνηκας ἀνέκρεον, ὅμως θουφήσας.
καὶ σὺ δέ, μὴ πίνων, ἴξεαι εἰς αἶδιν.

Εἰς Καλλίμαχον. Ἀθῆλα.

ὦ μάκαρ ἀμβροσίησι σαιέστε, φίλτατε μούσαι,
χαῖρε καὶ ἦν αἶδεω δώμασι Καλλίμαχο.

Εἰς τ' αὐτόν.

ὦ μέγα Βασιλῆας σοφοῦ περίπυσον ὄνειαρ,
ἦρ' ἔτεόν, κρύων οὐδ' ἐλέφαντος ἔφους.

τοῖα δ' ἄμ' ἐμιν' ἔφηνας, αἵ τοι πάρος ἀνέροισιν,
ἀμφὶ τε ἀθανάτους, ἀμφὶ τε ἡμιθέους.

αἵ τέ μιν ἐκ λιβύης ἀναείρας ἦς ἐλικῶνα,
ἦγαγες ἐν μούσαις περὶ δέσσι φέρων.

αἱ δέ, οἱ ἦρο μὲν ἄμ' ὠκυγίων ἡρώων
αἵτια, καὶ μακάρων, ἦρον ἀμειβόμεναι.

Καλλιμάχῃ ἦς τ' ἑαυτὸς πατέρα.

Ὅστις ἐμὸν παρὰ σῆμα φέρεις πόδα, Καλλιμάχου με
ἴασι κυρηναίου παῖδά τε, καὶ γενέτην.

αἰδέησ' δ' ἄμφω κεν· ὁ μὲν, ποτὲ πατρίδος ὅπλων
ἦρξεν, ὃ δ' ἦρξεν κρήσωνα βασκανίης.

οὐ νέμεις· μούσαι γὰρ ὅσους ἴδον ὁμματι παῖδας,
ἄχρι βίου πολιοῦς οὐκ ἀπέθεντο φίλους.

Ἀντιπάρου ἦς Ἰβυκον.

Ἰβυκε, ληϊστὰς ἐκτέτανον ἐκ ποτε νήσου

βάντες ἐρημαῖαν ἄστυον ἡϊόνα,

τόλλ' ἐπιβωσάμεναν γεράνων νέφος· αἰτοὶ ἴκοντο

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

μάρτυρ δὲ ὄλγιτον ὀλλυμένω θάνατον·
οὐδὲ μάτην ἰάχῃσας, ἐπὶ ποινήτις ἐρινύς
τῶνδε διὰ κλαγγὴν τίσατο σέιο φόνον,
σισυφίην κατὰ γαῖαν· ἰὼ φιλοκερδέα φῦλα
ληϊσέων, τί θεῶν οὐ πεφόβησθε χόλον;
οὐδὲ γὰρ ὁ προπάραιβε κενὼν αἰγιαθὸς αἰοιδὸν,
ὅμμα μελαμπέπων ἐκφυγεν αὐμενίδων·

Γινυτὲ ἄρ' Σαπφῶ·

Ὅσέα μὲν καὶ κωφὸν ἔχῃ τάφος ὄνομα Σαπφούς·
αἱ δὲ σοφαὶ κήνης ἤσι δὲ, ἀθάνατοι·

Τυλλίου λαυρέα, ἄρ' αὐτήν·

Αἰολικὸν παρὰ τύμβον ἰὼν ξένη, μή με θανοῦσαν
τὰν μιτυληναίαν ἔννεπ' αἰδοπόλον·

τόνδε γὰρ ἀνθρώπων ἔκαστον χερσὶ· ἔργα δὲ φωτῶν,
ἐς ταχινὴν ἔρξ' τοιάδε λιθεδόνα·

ἦν δὲ με μουσάων αἰτήσης χάριν, ὣν ἄφ' ἐκείνης
δαίμονος, ἄνθος ἐμὴ θῆκε παρ' ἄνναδι,

γνώσκει ὡς αἶδα σιότος ἐκφυγον· οὐδὲ τις ἔστι
τῆς λυρικῆς Σαπφούς νῶπιμος ἡέλιος·

Εἰς ἥρινναν Ἀσκληπιάδου·

Ὀρχικὸς ἥριννης οὗτος πόρος, οὐχὶ πολὺς μὲν
ὥσ' αὖ παρθενικῶς ὄνεα καιδέεταυς,

αὖτ' ἐτέρων πολλῶν δαυατώτερος· ἄρ' αἶδασ' μοι
μὴ ταχὺς ἦλθε, τίς αὖτ' ἀλὶ κόν' ἔχ' ὄνομα;

Ἀδέσποτον ἄρ' αὐτήν·

Ἀρτιλοχνο μένιν σε μελιαστόκων ἑαρ' ὕμνων,
ἄρτι δὲ κυκνήω φθεγγομένην σῶματι,

ἤλασεν ἄρ' ἀχέροντα διὰ πλατὺν ἦμα καὶ μόντων
μοῖρα, λινοκλώσου δεσπότης ἡλακτάς·

σὸς δ' ἐπέων ἥριννα καλὸς πόρος, οὐ σε γεγωνεῖ

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

φθίσθαι, ἔχεν δὲ χοροὺς ἁμμιγαπρίσιν.

Λεωνίδου εἰς αὐτήν.

Παρθενικήν νεαροὶ δὲ ἐν ὕμνο πόλοισι μέλισσαν
ἤρινναν, μουσῶν ἄνθεα θροεπόμενιν,
ἄδης ἧς ὕμνον ἀνῆρτασεν ἥρως τόδ' ἔμφρων
εἴτ' ἐτύμως ἅπασ, βάσχενος, ἑστ' αἶδῃ.

Ἀντιπάδου εἰς αὐτήν.

Γαυροεπὴς ἤριννα, καὶ οὐ παλὺ μῦθος αἰοδαῖς,
αἷ' ἔλαχεν μουσᾶς τε τοῦ βαῖον ἔπος.
τοιγάρτοι μνήμης οὐκ ἤμβροτεν, οὐδὲ μελάνης
νυκτὸς ὅτ' ἠσκήσεται πύργῳ.
αἰδ' ἀναρίθμητοι νεαρῶν σωρηδὸν αἰοδῶν
μυριάδῳ, λήθη ξῆνε μαρμαίνόμεθα.
λῶϊτερος κύκνου μικρὸς θρόος, ἢ ἐκολοῖων
πρωγμός. ἐν ἡαριναῖς κιδνάμενος νεφέλαις.

Εἰς ἈΝΩΝΥΜΟΥΣ Ποιητάς.

Μελέαγρου.

Ἀξέμεσ' ὧξένε βᾶναι παρ' ὀσεβέσιν γὰρ ὁ πρέσβυς
αὐτῆς, νοιμηθεὶς ὕπνον ὀφειλόμενον,
ἀκράτεω Μελέαγρος, ὅτ' ἔκλυε δακρυῶν ἔρωτα,
καὶ μῦσας, ἱλαρᾶς συσολίσας χάρισιν.
ὃν θεόπαις ἤνδρωσε τύρος, χαδάρων δ' ἱερὴ χθών.
κῶς δ' ἔρατ' ἡ μερόπων, πρέσβυν ἐρηροβόφῃ.
αἷ' ἡ δὲ σύρος ἐστὶ, σκαλάμ' ἡ δ' αὖν σύμφοιξι,
ναῖδ' ἱος. εἰ δ' ἔλλην, χαῖρε. τόδ' αὐτὸ φράτον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γτανέ, τί σοι σιβύνη, τί δὲ καὶ σὺς ἀνὰ δέρμα;
καὶ τίς ἐὼν, σάλας σύμβολον ἐστὶ τίνος;
οὐ γὰρ ἔρωτ' ὠνέπω σε. τί γὰρ νεκύεσι πάροικος,

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

Ἰμβρος αἰάξειν ὁ θρασὺς οὐκ ἔμαθεν;
οὐδὲ μὲν οὐδ' αὖτ' ἐν ταχύτῳ χρόνῳ· ἔμπαλι γὰρ δὲ
καῖνος μὲν ῥιγέρων, σοὶ δὲ τέθηκε μέλι.
αἴ' ἄρα, καὶ δοκέω γὰρ, ὁ γῆς ὑπερθε, σοφιστὰς
ἐαί· σὺ δ' ὁ πρῶτος τῷ ὄνομα τῷδε λόγος.
ἀελίω δ' ἀμφὴν δὲ ἔχεις γέρας ἑς τε γέλωτα,
καὶ σπουδῶν, καὶ που μέρον ἐρωτογράφον.
ταὶ μὲν δὲ Μελέαχρον ὁ μῶνυμον Οἰνέος ὑῖα
σύμβολα σημαίνῃ ταῦτα συκοτασίης.
χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοισιν, ἐπεὶ καὶ μῶσαν ἐρωτῇ,
καὶ χάριτας, σοφίαν γὰρ μίαν ἡρμόσαο.

Γαύλου σιλεντιάρχου.

Δαμόχαρις μοίρης πυμάτην ὑπεδύσατο σιγὴν.
φῶ, τὸ καλὸν μούσης βάρβιτον ἡρεμέει.
ᾤλετο γραμματικῆς ἱρῆ βάσις· ἀμφιρύτη κῶς,
καὶ πάλι πένθος ἔχεις, ὅσον ἐφ' ἱππευράτῃ.

Αρχαίου.

Μηδὲν ἀπαγγέλειαι εἰς ἀντιόχῃαν ὁδὸντα,
μὴ πάλιν οἱ μῶξιν χόματα κατὰ λῆναις.
ὅσων κεν ἐξαπίνης αὐτορχίος ἔλλιπε μῶσαν,
θεσμῶν τ' αὐσονίων ἐλπίδα μαφιδίην,
ἐβδόματον, δ' ἐκ τὸν τε λαχὼν ἔτος· ἐς δὲ κονίη
ἡ μείφθη κενεὴν ἀσχευὴς ἡλικίη.
καὶ τὸν μὲν, κατέχευε χθόνιος τάφος· ἀντὶ δ' ἐκόνου,
ὄνομα, καὶ γραφίδων χρώματα δερνόμεθα.

Αδελον.

Κάτθανε μὲν Θεόδωρος· αἰδοπόλων δὲ παλαιῶν
πληθὺς οἶχο μένη, νῦν θάνεν ἀρεκέως.
τᾶσα γὰρ ἐμπνέοντι σωέπνεε· πᾶσαι δ' ἀπέσβη
σβεννύμενου· κρύφθη δ' εἰν ἐνὶ πάντα τάφῳ.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ·

Λεωνίδου·

Πολλὸν ἀπ' ἰταλίας ἤμμαι χθονὸς, ἔκτε τάραντος
πάσης· τὸ το δέ μοι πικρότερον θανάτου·
τοιοῦτος πλανίων ἄβιος βίος· οὐδ' αὖ με μοῦσαι
ἔσερξαν· λυγρῶν δ' ἄν τι μελιχρὸν ἔχω·
ἔγωμα δ' οὐκ ἤμυσε Λεωνίδου· αὐτὰ με δῶρα
κηρύσσει μουσέων πάντας ἐπ' ἡλίου·

Εἰς Μουσᾶιον·

Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχει τὸ φαληρικὸν οὔδ' αὖ
Μουσᾶιον, φθίμενον σῶμ' ὑπὸ τῷδε τάφῳ·

Εἰς Λίνον·

Ἡ δὲ Λίνον θιβᾶιον ἐδέξατο γαῖα θανόντα,
μούσης οὐρανίης υἱὸν εὐσιφάνου·

Εἰς ὀρφέα·

Θρήϊκε χρυσολύρην τῇδ' ὀρφέα μοῦσαι ἔθαψαν,
ὃν κτάνεν ὑπὲρ μέσων Ζεὺς φολόεντι βέλῃ·

Εἰς Ἀρχιλόχον·

Ἀρχιλόχου τόδε σῆμα· τὸν, ἐς λυαῶντας ἰάμβους
ἤγαγε μακρινὴ μοῦσα χαριζομένη·

Εἰς ἱππώνακτα·

Ὡξεῖνε, φῶς τὸν χαλαξέπῃ τάφον,
τὸν φρικτὸν ἱππώνακτος· οὔτε χά τέφρα
ἰαμβιάζει βουπάλειον ἐς σύγος,
μήπως ἐγείρῃς σφῆκε τὸν κοιμώμενον·
ὃς οὐδ' ἐν ἄδῃ νῦν κεκόμικεν χόλον,
σκάσουσι μέφοις ὀρθὰ τοξάσας ἔπη·

Θεοκρίτου δὲ τ' αὐτόν·

Οἱ μουσοποιὸς ἐνθάδ' ἱππώναξ κείται·

εἰ μὴ πονηρὸς, μή ποτ' ἔρχου τῷ τάφῳ·
ᾧ δ' ἐστὶ κρήνῃς τε, καὶ παρὰ χρεῖσιν

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

θαρσέων, καθίζαν· κὴν θέλῃς, ἀπόβριξον·

Ἀντιπάρῃ, ὅς Σπασίχρον·

Σπασίχρον ξαπλιθὲς ἀμέρητον εἶμα μούσης·

ἐκτέρισεν κατὰνδρ' ἀβαλὸν δάπεδον·

οὐ κατὰ Γυθαγόρεω φυσικὰν φάτιν, ἅ πρὶν ὁ μήρου

φυχά, ἐν σέρνοισ δούτερον ὠκίσατο·

Εἰς Ἴβυκον·

Ρῆγιον ἰταλῆς τεναζώδεος ἄκρον ἀήδω,

αἰεὶ θρινακίου γαυόμενης ὕδατος,

ὄωνε κατὰν φιλέοντα λύρην, φιλέοντα δὲ παῖδας

Ἴβυκον, ἀφύλλω θῆκεν ὑπὸ πλεῖν,

τῇ δὲ τε πολλὰ παθόντα, πολὺν δ' ὑπὸ σήματι κιαδὸν

χάνατο, καὶ λαυκοῦ φυταλὴν καλάμη·

Εἰς Σοφοκλῆν·

Τὸν σὲ χοροῖς μέλφαντα Σοφοκλέα παῖδα Σοφίην,

καὶ βαρκῆς μούσης ἀστὲρα κεκρόπιον,

πολλάκις ἐν θυμέλῃσι, καὶ ἐν σκάνῃσι τεθιλῶς

βλαυσὸς ἀχαρνῆς κιαδὸς ἔριψε κόμην,

τύμβος ἔχῃ, καὶ γῆς ὀλίγον μέρος· ἀντὶ τοῦ περιαιὸς

αἰῶν, ἀθανάτοισ δέρεται ἐν σελίσιν·

Εἰς τὸν αὐτόν·

Εὐθαδ' ἐγὼ Σοφοκλῆς συγερὸν δόμον αἰδοῦς ἦλθον,

καὶ μορος· ὃ δέ τι σαρδῶν σελίνοισ γελάσκων,

ὥς καὶ ἐγὼν· ἕτεροι δ' ἄλλως· πάντες δὲ τε πάντως·

Εἰς Εὐριπίδην·

Τὴν Εὐριπίδεο, μήτ' ἔρχο, μήτ' ἐπιβάλλου,

δύσβατον ἀνθρώποις διμον αἰσιδοθέτα·

ἀγὼν καὶ ἰδὲν, καὶ ἐπὶ ῥόθοις· εἰ δέ τις αὐτῶν

ἐσβάνοι, χαλεποῦ ῥηχυτέρη σκόλοπος·

Εἰς τὸν

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

Καλλιμάχου.

Ἀσκήδην ἔν κρήτα ἔν αἰπόλον, ἤρπασενύμφῃ
ἐξ ὄρεος· κρήνῃν ἰδὼς ἀσκήδης,
οἰκῇ διηκταίησιν ὑπὸ δρυσίν· οὐκ ἔτι δάφνιν
ποιμένεθ, ἀσκήδην δ' αἰὲν αἰσόμεθα.

Λεωνίδου.

Ποιμένεθ, δι ταύτην ὄρεος ῥάχιν οἰοπολῆτε,
αἰῶν κὺν μάλους ἐμβατέοντες οἷς,
κλειταγόρη πρὸς ἧς ὀλίγην χάριν, ἀγὰ προσήνῃ
τίνοιτε, χθονίης ἤνεκα φρεσφόνης.
βληχίσαν τ' οἷέ μοι· ἐπ' ἄξέσοιο δὲ ποιμήν
πέρης συρίζοι πηνέα βοσκομέναις.
θαρι δὲ πρῶτω λειμώνον ἄνθος ἀμέρσας
χωρίτης, σεφέτω τύμβον ἐμὸν σεφάνῳ.
καί τις ἀπ' εὐάρνοιο κατὰ χεῖρας το γάλακτος,
οἶος ἀμολγαῖον μαστὸν ἀναχόμενος,
κηπίδ' ὑγρῶν ἐπιτύμβιον· ἧσὶ θανόντων,
εἰσὶν ἀμοιβᾶν, κὺν φθιμένοις χάριτες.

Μυρίνου.

Θύρσις δ' κωμήτης, ὃ τὰ νυμφικὰ μῆλα νομύων,
Θύρσις δ' συρίζων πανὸς ἴσον δόνακι,
ἐνδίοις, οἰνοπότοις, σκιρᾶν ὑπὸ πύλινῳ εὐδαί.
φρυγῇ δ' αὐτὸς ἐλὼν ποίμνια βάκρον ἔρω.
ᾧ, νύμφη, νύμφη· διεγέρατε ἔν λυκοθαρσῇ
βασκόν, μὴ θηρῶν κύρμα γένηθ' ὄρω.

Εἰς Ροδεῖς.

Ἀδέσποτον.

Ἀπάρος αὐδμητος, κὺν ἀνέμβατος ὠλακεδαῖμον,
καπνὸν ἐπ' ἀρώτα δέρκεαι ὠλένιον,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄσπιος· οἰωνοὶ δὲ κατὰ χθονὸς οἰκία θέντ' ἔσθ',
μύρονται· μήλων δ' οὐκ αἰοῦσι λύκοι·

Εἰς πῶχους, Καλλιμάχου·

Εἶχον ἅπ' σμικρῶν, ὀλίγον βίον, οὔτε τι θνητὸν
ῥέζων, οὔτ' ἀδινῶν οὐδένα γαῖα φίλη,
μίκνυλος· εἴ τι πονηρὸν ἐπένεσα, μήτε σὺ κούφῃ
γίγνεο, μήτ' ἄλλοι δαίμονες, οἳ μ' ἔχετε·

ΕΙΣ ΓΟΝΗΡΟΥΣ·

Κριναγόρου·

Τὴν δ' ὑπὸ δύσβωλον θλίβει χθόνα φωτὸς ἀγίρου
ὅσ' ἔα μισιτῆς τύμβος ὑπὲρ κεφαλῆς,
σέρνα τε πλεῖα δόλοιο· καὶ οὐκ εὐδομον ὀδόντων
πρίονα, καὶ κώλων δούλιον οἶοπέδην,
ἄριχα, καὶ κόρσιν ἀνιδίκου, ἡμιπύρωτα
λήψαν', ἔτι χλωρῆς ἐμπλεα πνεύματος·
χθὼν ὧδυσυνύμψαυτε, κακοσηκύναις ἐπὶ τέφρης
ἀνδρὸς μή κούφῃ κέκλισο, μήδ' ὀλίγη·

ΕΙΣ ΡΗΤΟΡΑΣ·

Λιοντίου γραμματικοῦ·

Χηρεδίου τόδε σῆμα, ἦν, ἔρεφεν ἀτθὶς ἄρουρα,
ῥήκονα ῥητῆρων τῆς προτέρης δεκάδος,
ῥηϊδίως πῆθοντα δικαστόλον· ἀλλὰ δικάζων,
οὔ ποτε τῆς ὀρθῆς οὐδ' ὅσον ἐβράβετο·

Τοῦ αὐτοῦ·

Πέρεθ' ὀρθῆς ῥητῆρος ἀδ' ἐλὼσαν ὀπωπὴν,
ἐξόχου ῥῆν ἀγοαῖς, ἐξόχου ἐν φιλή·
ἐν δὲ διωνύσου θηαύμενος, ὤλετο μούνος,
ὑπόθεν ἐκ τέρεος σὺν πλεόνεσι πεσὼν,

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

βαῖὸν ἐπιξήσας, ὅσον ἤρκεσε· τὸν ἔγωγε
ἄχρion ἔκλεω, τὸν δὲ φύσῃ θάνατον.

Ιουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων
αἰγυπίου.

Ἡ φύσις ὠδίνασα πολὺν χρόνον, ἀνὲρ ἔτικτεν
ἄξιον ἧς ὄρετῶ τῶν προτέρων ἐτέων,
τὸν κρατρὸν σοφίην τε, καὶ ὁῦμα, τὸν καὶ ἀνιγρῶς
κινήσαντα γὰρ δάκρυον ἀντιπάλαις.
εἰ δὲ νέος τέθνηκεν, ὑπὲρ τράνη ματα μοίρης
μέμφεο, βουλομένης κόσμον ἄκοσμον ἔχειν.

Τῷ αὐτῷ.

Ὡ φθίγμα κρατρῶιο, τί σοι πλέον, εἴ γε καὶ αὐδῆς
ἔπεο, καὶ σιγῆς ἄτιον ἀντιπάλαις;
ζῶντος μὲν γὰρ, ἅπαντες ἐφώνειον· ἐκ δὲ τελευτῆς
ὑμετέρης, ἰδίην αὖθις ἔδησαν ὅπα.
οὐ τίς γὰρ μετὰ σέο μόνον τέτληκε τανύσασαι
ᾧτα λόγοις· κρατερῶ δ' ἐν τέλος, ἡ δὲ λόγοις.

Αἰθλα.

Ενθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν σορὸς ἤδε κέκασθεν
ἀετίου χρυσοῦ ῥήτορος ἀνπρεπέος.
ἦλθεν δ' ἧς αἰδαο δέμας, ψυχὴ δ' εἰς ὄλυμπον.
ἀθάνατον ποιεῖ δ' οὐ λόγος, ἔτε θεός.
Ἀντιπάρβῃ ῥητῆρος ἐγὼ τάφος· ἡλίκῃ δ' ἔπνευ
ἔργα πανελλήνων, πάθεο μαρτυρίας.
αἴσται δ' ἀμφήρις, ἀθινόθεν, ἧτ' ἀπὸ νείλου
ἦν γένος· ἡπείρων δ' ἄξιος ἀμφοτέρων.
ἄσπεα καὶ δ' ἄλλως ἐνὸς αἵματος ὡς λόγος ἐστὶ.
κλήρω δ' ἡμῶν, αἰὲ Γαλλάδος, ἡ δὲ, Δίος.

X iii

ΤΩΝ ΕΙΣΕΓΓΑ
ΕΙΣ ΥΙΟΥΣ, ΚΑΙ ΘΥΓΑΤΕΡΑΣ.

Διοτίμου.

Τί πλέον ἤσῳ δῖνα πονεῖν; τί δὲ τέκνα τεκνέσθαι;
μὴ τέκοι, ἥ μέλλει παιδὸς ὄραν θάνατον.
ἠιδέω γὰρ σῆμα Βιάνορι χάλατο μήτηρ.
ἔπρεπε δ' ἐκ παιδὸς μητέρα τῷδε τυχεῖν.

Αἰετωτον.

Υἱὶ πατὴρ τόδε σῆμα· τὸ δ' ἔμπαλιν ἦν ῥοδίκαιον.
ἦν δὲ Δικαιοσύνης ὁ φθόγος ὀξύτερος.

Λεωνίδου.

Τὰν σάλαν ἐχάραξε βιάνωρ οὐκ ἐπὶ μαρτί,
οὐδ' ἐπὶ τῷ γενέτα, τύμβον ὀφθαλόμενον,
παρθενικῇ δ' ἐπὶ παιδί· κατέστινε δ' οὐχὺ μινάω,
αἷ' αἰδανύμφαν δωδεκέτιν κατὰ γων.

Φιλίππου.

Αατύπος ὄρχιτέλης ἀγαθάνορι παιδί θανόντι
χρυσὸν ἰῖξυράϊς ἡρμαλόγησε τάφον,
αἶ, αἶ, πέτρον ἐκῆνον, ὃν ἔκκολλαφε σίδηρος,
αἷ' ἐτάκη πυκινῶϊς δάκρυσι τεγγόμενος.
φῶ, σῆλη, φθιμένω κούφῃ μένε, κῆνος ἴν' ἔπη
ὄντως παρ' ὧν χερὲς ἐπέθηκε λίθον.

Σιμωνίδου.

Ενθάδε Γυθώνεκτα, κασιγνήτην τε κειάθει
γά, ἐρατῆς ἥβης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδῆν.
μῆμα δ' ἀποφθιμένοισι πατὴρ μέγ' ἄριστον ἔθηκεν
ἀθάνατον, θνητοῖς πασι χαρίζομενος.

Αἰδων.

Αἶ, αἶ, ὄρισο πρᾶττα, σύ μὲν βαθύνεις ἀχέροντα
οἴχαι, ὠράου κεκλιμένα πρὸ γάμου.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

μαρβὶ δὲ δάκρυα σᾶ καταλήπεται· ὧς ἐπὶ τύμβῳ
πολλάκι κεκλιμένον, κωκυθεὶ ἐκ κεφαλᾶς.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Καὶ τίς ὅς ᾔκ' ἔτλη κακὸν ἔχατον ἤϊα κλαύσας;
ὦ δὲ Ποσειδῖππου πάντα σῶσε θεόμοσ,
τέσσαρας, ὅς αἶδ' αὖ σωήριθ' ἔκασεν ἡμᾶρ,
πλὴν πολλὴν παίδων ἐλπίδα κεραμένον.
παρὸς δ' ὄμματα λυγρὰ κατὰ μβρηθέντα γόοισιν,
ᾤλετο· κοινὴ που νύξ' ἴα πάντα ἔχει.

Λεωνίδου.

Αδ' ἄλ' ἀντίκλεις, δαδί δ' ἐγὼ ἢ τὸν ἑνὶ βίῃς
ἀκμῇ, καὶ μόνον παῖδα πυρῶσα μένη,
ὅκτω καὶ δεκέτης ὅς ἀπώλεο τέκνον· ἐγὼ δέ,
ὀρφάνιον κλάω γῆρας ὀδυρομένη.
βαίνειν εἰς αἶδος σκιερὸν δάμον· ὅτε μοι ἠὼς
ἦ δ' ἔτι, ὅτ' ἀκτὶς ὠκεὸς ἠελίου.
ἄ, δαίλ' ἀντίκλεις, με μορμίνε, πένθεος ἥης
ἱητῆρ, ζῶν ἄγε νομιάσάμενος.

Αντιπάρου.

Τ' ὅτ' ἴτοι ὄρτε μίδωρε τεῶ ἐπὶ σήματι μήτηρ
ἴαχε, δαδ' ἐκέτη σὸν γόασα μόρον.
ᾤλετ' ἐμᾶς ὠδίνος ὁ πᾶς πόνος, ἥς πόνον, ἥς πῦρ.
ᾤλετο παμμένεος γ' ἵνα μένου κάματος.
ᾤλετ' ἀπονθής μοι τέρψις σέθεν· ἐς γὰρ ἄκαμπτον,
εἰς τὸν ἀνόσιτον χῶρον ἔβης ἐνέρων.
ὅδ' ἐς ἐφ' ἔβην ἐλθὼν τέκος· ἀντὶ δὲ σέο,
τάλα, καὶ κωφὰ λήπεται ἄμμι κόνις.

ΑΔΗΛΟΝ.

Οἱ κρότατον μάτηρ σέ Χαρίξενε δῶρον ἐς ἄδαν
ὅκτω καὶ δεκέτην ἐσώλισε χλαμύδι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἦ ἰδὼ δὴ καὶ πέρος ἀνέσενεν, ἀνίη' αὖτ' οἰκῶν,
 ἄλινδ' οἰμῶν σὸν νέκυν ἀχθοφόρον.
 τένθος δ', ἔχ' ὑμέναιον ἀνωρύοντο καὶ αἰνῶν,
 αἶ, αἶ, τὰς μαστῶν φουδομένον χάριτας,
 καὶ κενεὰς ὠδίνων· ἰὼ κακοπάρθε μῶϊρα,
 σπειρογόνον σπυρὶν ἐπύσας ἧς ἀνέμους.

Ανύτης.

Λόοθια δὴ τάδε παρὶ φίλῳ περὶ χεῖρε βαλῶσα
 ἦτ' ἐρατὴ χλωροῖς δάκρυσι λειβομένα,
 ὦ πάτερ, οὗτοι ἐτ' εἰ μὴ· μέλας δ' ἐμὸν ὄμμα καλύπτει
 ἥδη ἀποφθιμένης κυάνεος θάνατος.

Τῆς αὐτῆς.

Πολλὰκι τῷ δ' ὀλοφυνδὴν ἀκόρας ἐπὶ σάματι κλεινῶ
 μάτηρ ὠκύμορον παῖδ' ἐβόησε, φίλαν
 φυχὰν ἀγκυλεύουσα Φιλαινίδος, αἶ πρό γάμοιο
 χλωρὸν ὑπὲρ ποταμῷ χαῦν' ἀχέροντος ἔβα.

Γέρσου.

Ωλεο δὴ πρό γάμοιο Φιλαινίον, ἔδιδε μάτηρ
 πυθιάς ὠραίους ἤγαγεν εἰς θαλάμους
 θυμφίου· αἶν' ἐλεγον κατὰ δούφασα παρθῆς,
 τεσσαρεκιδεκέτιν τῷ δ' ἐκάλυψε τάφῳ.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Εἰς Σωκράτην· Αντιπάρκ.

Ἡ χθαμαλήν ὑπέδυσ' ὁ τόσος κόνιν· ἧς σέ τις ἀθρῶν
 Σώκρατ' ἐλλήνων, μέμφεται ἀκρισίην.
 νηλέες, οἳ τὸν ἄριστον ἀπώλεσαν, οὐδὲν ἐν ἄδου
 δόντες· τοῖσ' τοι πολλὰκι κεκροπίδαι.

Εἰς Γλάτωνα.

Γαῖα μὲν ἐν κόλποις κρύπτει τόδε σῶμα Γλάτωνος,

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ·

ψυχὴ δ' ἀθανάτων τάξιν ἔχει μακάρων,
ἢ δ' ὀρίσωνος· τὸν, τις καὶ πολλοὶ ναίων
τι μᾶλλον ἀγαθὸς, θῆον ἰδόντα βίον·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Αἰετὲ, τί πτε βέβηκας ὑπὲρ τάφον; ἢ τί νος εἶπες
ἀπερόεντα θεῶν οἶκον ἀποσκοπέεις·

ψυχῆς εἰ μὴ Γλάτωνος ἀποπᾶ μένης ἐς Ὀλύμπου
ἔκων· σῶμα δὲ γῆ γηγενὲς, ἀτθὶς ἔχει·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Καὶ πῶς εἰ μὴ Φοῖβος ἀν' ἐλλάδα φῦσε Γλάτωνα,

ψυχᾶς ἀνθρώπων γράμματα σινὴ κέσαστο;
καὶ γὰρ ὁ πρὸς δὲ γεγώς, ἀσκληπιδίος· ἔστιν ἱητὴρ
σώματος, ὡς ψυχῆς ἀθανάτοιο Γλάτων·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Φοῖβος ἔφυσε βροτοῖς ἀσκληπιδίον, ἡ δὲ Γλάτωνα·

πρὸν μὲν, ἵνα ψυχὴν, τὸν δ' ἵνα σῶμα σάσι·
δαισάμενος δὲ γάμον, πόλιν ἤλυθεν· ἦν ποθ' ἐαυτῷ
ἔκτισε, καὶ δαπέδῳ Ζηνὸς ἐκιδρύσαστο·

Εἰς δὴ μόνκριτον·

Ἦν ἄρα δὴ μοκρίτοιο γέλως τόδε· καὶ τάχα λέξει,

ἢ ἔλεγον γελῶν, πάντα πέλυσσι γέλως;
καὶ γὰρ ἐγὼ σοφίην μετ' ἀπείρονα, καὶ σίχα βίβλων
τοσαυτίων, καὶ μαινέρετε τάφοιο γέλως·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Καὶ τίς ἐφν σοφὸς ὦδε; τίς ἔργον ἔρεξε τοσοῦτον,

ὅσον ὁ παντοδαῆς μῆνυσε Δημόκριτος;
ὅς θάνατον παρέοντα, προὶ ἡμάτα δώμασιν ἔχει·
καὶ θρῦμοις ἄρτων ἄσθμασιν ἐξένισεν·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Εἰ καὶ ἀμειδίτων νεκρῶν ὑπὸ γαῖαν ἀνάσσεις

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

φρσεφόνη, ψυχὴν δέχυντο Δημοκρίτου,
ἀμεινέως γελώσαν· ἐπεὶ καὶ σέο τεκοῦσαν
ἀχνυμένην ἐπὶ σοί, μῦθος ἔκτε μπε γέλωσ.

Εἰς Διογένει τὴν κύναν.

Τὸν κύναν Διογένειν νεκροσώλε δέξο με πορθμῶν,
ζυμνώσαντα βίου παντὸς ἐπισκύνιον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰπέ κύνον, τίνος ἀνδρὸς ἐφεισὼς σῆμα φυλάσσει;
ἤ κωός· ἀλλὰ τίς ἦν οὗτος ἀνὴρ ὁ κύνων;
Διογένει· γένος εἰπέ; σινωπῶς· ὅς πίθον ᾤκει;
καὶ μάλα· νῦν δὲ θανὼν, ἀσέρας οἰκονέχει.

Αντιπάρει ἄρ' τὸν αὐτόν.

Διογένεις τόδε σῆμα σοφοῦ κωός· ὅς ποτε θυμῷ
ἄρσενι, ζυμνήτην ἐξέπνευ βίοντον.

ᾧ μία τίς πήρα, μία διπλοῖς, ἥς ἅμ' ἐφοῖτα
σκήπων, αὐτάρκους ὅπλα σαφροσύνης·
ἀλλὰ τάφου τῷ δ' ἐκὼς ἵτ' ἄφρονες, ὡς ὁ σινωπῶς
ἐχθαίρει φαῦλον πάντα καὶ ἄν' αἰΐδῃ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Βάκτρον, καὶ πήρη, καὶ διπλὸν εἶμα σοφῶς
Διογένεις, βίοντος φόρτος ὁ κηφότατος.

Ὡς ἄρ' τῷ Διογένει.

Πάντα φέρω πορθμῆϊ· λέλοιπα γὰρ ἔδην ὑπὲρ γῆς·
ἀλλὰ κύνον σάμοις κέρβρετόν με κύναν.

Ὡς ἄρ' τῷ αὐτῷ.

Αἰδοσὼν νεκρὴν ἐκεχαρμένε δάκρυσι πάντων,
ὅς βαθὺ πορθμῶνεις τὰ τ' ἀχέραντος ὕδωρ·
ἃ καὶ σοι βέβριθεν ὑπ' ἡδύλοισι κημόντων
ὀλκᾶς, μὴ προλίπῃς Διογένει με κύναν·
ὅλην καὶ σκήπωνα φέρω, καὶ διπλὸν εἶμα,

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

καὶ πῆρην, καὶ σοὶ ναυτιλίας ὀβολόν.
καὶ ξωδὸς τάδε μοῦνον, ἃ καὶ νέκυς ᾧδε κομίζω,
ἔχον· ὑπ' ἡελίου δ' οὔ τι λείλοιπα φάσ·

Διονυσίου κυζικηνοῦ εἰς Ἑρα-
τοσθένη.

Γρηῦττον γῆράς σε, καὶ ἔκαστ' αὖ νῆσος ἀμαυρῇ
ἔσβησεν· ἀννήθης δ' ὕπνον ὀφειλόμενον,
ἄκρα μεριμνήσας ἐρατόσθενος· ἔδ' ἐκυρήνη
μαίνεται ἐπ' ἀρύτων ἐκ τ' ἔδεκτο τάρων,
ἀγλαῶν γέ· φίλος δὲ καὶ ἐν ξήνῃ κεκάλυφαι
παρτόδε πρωτῆος κράσας δὸν ἀγχιαλοῦ.

Ἀντιπάρου εἰς ἧ' ἐπὶ
σοφούς.

Ἐπὶ ἀσοφῶν Κλεόβουλε, σὲ μὲν τεκνώσατο λίνδος·
ἀμφὶ δὲ σισυφία χθὼν Γερίανδρον ἔχει
Γιῆακὸν, ἃ μιτυλῆνα· Βίαντα δὲ, δ' ἴα πριήνη·
μίλητος δὲ Θαλῆν, ἄκρον ἔρεσμά δ' ἴκασ·
ἃ σπάρτα Χίλωνα· Σόλωνα δὲ κεκροπὶς αἶα·
πάντας δ' ῥιζάλου σωφροσύνας φύλακας·

Εἰς Θαλῆν.

Τόνδε Θαλῆν μίλητος ἱὰς θρέψας ἀνέδειξεν
ἀσρολόγων πάντων πρεσβύτατον σοφίῃ·

Εἰς τὸ αὐτόν.

Ἡ ῥ' ὀλίγον τ' σῆμα· τὸ δὲ κλέος, ἔρανό μιν
τὸ πολυφροντίστου τῶδε Θαλήτος ὄρη·

Εἰς τὸ αὐτόν.

Γυμνικὸν αὖ ποτ' ἀγῶνα θεώμενον ἠλεῖε ξανῶν,
τὸν σοφὸν ἄνδρα Θαλῆν ἥρπασας ἐκ πατρίου·
αἰνέω ὅππῃ μιν ἐγγὺς ἀπήγαγες· ἦ γὰρ ὁ πρέσβυς,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

οὐκ ἐθ' ὁρᾶν ἀπὸ γῆς ἀσέρας ἠδύνατο·

Εἰς Γιθαικόν·

Ξῆνος ἀταρνήτης τίς ἀνείρετο Γιθαικὸν οὐτῶ,
τὸν μιτυληναῖον παῖδα τὸν ὑρραδίου·
ἄλλα γέρον, δαίος με καλῆ γάμος· ἡ μίᾳ μὲν δὴ
νύμφῃ, καὶ πλούτῳ, καὶ γενεῇ κατ' ἐμέ·
ἡ δ' ἐτέρῃ, προβέβηκε· τί λῶϊον; εἰδ' ἄγε μοι σὺ
βύλαυσον ποτέρην ἢς ὑ μέναμον ἄγω·
ἦ πεν· ὅδ' ἐσκέπων, γερωντικὸν ὅπλον ἀφ' ἑσέ,
ἡνὶ δὲ κῆνοῖσι πᾶν ἐρέουσιν ἔπος·
οἶδ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θαῶς βέμβικας ἔχοντες,
ἔσθρον ἀνρήν παῖδας ἐνὶ φιδῶ·
ἀγῶν ἐρχομένη μετ' ἰχνία· χῶμῳ, ἐπέστη
πλησίον· οἶδ' ἔλεγον, πῶ κατὰ σταντὸν ἔλα·
ταῦτ' αἰὼν ὁ ξῆνος, ἐφάσατο μέξονος οἴκου
δράξαθαι, παῖδων κληδόνι σωθέμενος·
πῶ δ' ὀλίγην ὥς κείνος ἐς οἶκον ἐπήγετο νύμφην,
οὕτω καὶ σὺ γ' ἰὼν πῶ κατὰ σταντὸν ἔλα·

Εἰς βίαντα·

Κληνῶς ἐδαπέδοισι πρίηνης φύντα καλύπτει
ἡδε βίαντα πέρι, κόσμον ἰώσι μέλαν·

Εἰς τὸν αὐτὸν·

Τῇδε βίαντα κέκλυθα, τὸν ἀρέμασ' ἤγαγεν ἑρμῆς
ἢς αἰδῆν, πολὺν γῆραϊ νιφόμενον·
ἦ περ εἴπε δίκην ἐτάρου τινός· εἴτ' ἀποκλινθῆς,
παῖδός ἐς ἀγκαλίδας μακρὸν ἔτεινε ὕπνον·

Εἰς Ἀνάχαρσιν·

Ες σκυθὴν ἀνάχαρσις ὅτ' ἤλυθε πολλὰ μογήσας,
πάντας ἐπέθε βιοῦν ἡθεσιν ἑλλαδικαῖς·
τόνδ' ἐτι μῦθον ἀκραντον ἐνὶ συμάτεσσιν ἔχοντα,

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

πῆνός ἐς ἀθανάτους ἦρπασεν ὦκ' δόναξ.

Γλάτωνος εἰς Δίωνα ἦν συρακῆσιον.

Δάκρυα μὲν ἐκάβητε, καὶ ἰλιάδεαι γυναιξί

μοῖραι ἐπέκλωσαν δὴ ποτε γυνομέναις.

σοὶ δὲ Δίῳ ῥέξαντι καλὸν ἐπινίκιον ἔργον,

δαίμονες αὐρῆας ἐλπίδας ἐξέχεαν.

κῆσαι δ' αὐρυχόρῳ ἐνὶ παρίδι τίμιος ἄστυς,

ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίῳ.

Εἰς Θεόφραστον.

Οὐκ ἄρα τότο μάταιον ἔπος μερόπων τιν' ἐλέχθη,

ῥήγνυσθαι σοφίης τόξον ἀνιέμενον.

δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστος ἕως ἐπόνει μὲν, ἄπληρος

ἦν δὲ μέσῳ. ᾗ τ' ἀνεθῆς, κατθανε πηρομελής.

Εἰς Ηρακλῆδην.

Ἡθελὸς ἀνθρώποισι λιπρὴν φάτιν ἠρακλῆδῃ,

ὥς ῥα θανὼν, ἐγένου ξωδὸς ἅπασι δράκων.

αἷμα δὲ φάσθης σε σοφισμένε. δὴ γὰρ ὁ μὲν θῆρ,

ἦε δράκων, σὺ δὲ, θῆρ οὐ σοφὸς ὢν, ἔαλως.

Εἰς Πυθαγόραν.

Οὐ μόνος ἐμψύχων ἀπεχθὲς χέραι, αἷμα καὶ ἡμῶς.

τίς γὰρ, ὃς ἐμψύχων ἦτατο Πυθαγόρῃ;

αἷ' ὅταν ἐψηθῇ τι, καὶ ὁ πῆθῃ, καὶ ἀλισθῇ,

δὴ τότε καὶ ψυχὴν μὴ ἔχον, ἐστίομεν.

Εἰς τ' αὐτόν.

Αἶ, αἶ, πυθαγόρῃς τί τόσον κυάμους ἐσεβάσθῃ;

καὶ θάνε δῆτα φυτοῖς ἄμμινα τοῖς ἰδίῳις.

χωρίον ἦν κυάμων· ἵνα μὴ τέτους δὲ πατήσῃ,

ἐξ ἀκραγαντίνων, κατθαν' ἐνὶ βρόδῳ.

Εἰς ἐμπεδοκλῆν.

Καὶ σὺ ποτ' ἐμπεδοκλῆς, διρῆ' ἢ φλογὶ σῶμα καθήρξας,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

πῦρ ἂν κρητῆρων ἐκπίθῃ ἀθανάτων.
οὐκ ἔρέω δ' ὅτι σαρῶν ἐκὼν βάλλῃς ἐς ῥοὴν αὐτῆς,
ἀλλὰ λαθῶν ἐθέλων, ἐμπισθῇς ἐκ ἐθέλων.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Ναὶ μὴν ἐμπεδοκλῆα θανεῖν λόγος, ὥς ποτ' ἁμάρτησεν
ἐκπέσε, καὶ μηρὸν κλάσασατο δεξιτερόν.
ἢ δὲ πυρὸς κρητῆρας ἐσήλατο, καὶ πῖε τὸ ξῆν.
πῶς ἂν ἐτ' ἐν μεγάροις δῆκνυτο τῷδε τάφος;

Εἰς Εὐπίχαρμον.

Εἴ τι παραλλάσει φάεθων μέγας ἥλιος ἄσρων,
καὶ πόντος, ποταμῶν μείζον' ἐχθρὴ δύναμιν,
φαμί τοσῶτον ἐγὼ σοφίᾳ προέχην Εὐπίχαρμον,
ὃν παῖς ἐσεφάνωσ' ἄδῃ συρακοσίων.

Εἰς Φιλόλαον.

Τὴν ὑπόνοιαν πᾶσι μάλιστ' ἀέω θεράπυον.
ἢ γὰρ καὶ μὴ δρᾷς, ἀλλὰ δοκεῖς, ἀτυχεῖς.
ἔτω καὶ Φιλόλαον ἀνῆλε κρότων ποτὲ πάρι,
ὥς μιν ἔδοξε θέλῃν δῶμα τύραννον ἔχειν.

Εἰς Ἡράκλειτον.

Πολλάκις ἠράκλειτον ἐθαύμασα, πῶς ποτὲ τὸ ξῆν
ᾧδε διαντλήσας, δύσμορος εἴτ' ἐθανεν.
σῶμα γὰρ ὄρδ' αὐοῦσα κακὴ νόσος ὕδασι, φέγγος
ἔσβεσεν ἐκ βλεφάρων, καὶ σκότον ἠγάγετο.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Ἡράκλειτος ἐγὼ τί με ᾧ καὶ τῷ ἔλκετ' ἄμυσσι;
ἔχ' ὅ μιν ἐπόνοον, τοῖς δὲ μ' ἐπισαμένοις.
ἦς ἐμοὶ ἄνθρωπος, ἦς μύριοι· οἱ δ' ἀνάρητοι,
ἔδεις· ταῦτ' αὐτῷ καὶ παρὰ φρεσὶ φέρον.

Εἰς Ζήνωνά τ' ἐλεάπην.

Ἡθελθὼν ὧ ξήνων καλὸν, ἠθελθὼν ἄνδρα τύραννον.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ:

κτάνει, ἐλκύσαι δουλοσύνης ἐλέαν·
 αἰεὶ δ' ἄμης· δὴ γάρ σε λαβὼν ὁ τύραννος, ἐν ὅλμῳ
 κόφι· τί τὸτο λέγω; σῶμα γὰρ, ὕχιδέ σε·

Εἰς Πρωταγόραν.

Καὶ σὲ πρωταγόρη, φάτιν ἐκλυον, ὡς ἄρ' ἀθηνῶν
 ἐκ ποτ' ἰὼν, καθ' ὅδ' ὃν πρέσβυς ἐὼν ἔθανες.
 ἦλετο γάρ σε φυγῆν κέρροπος πόλις· ἀλλὰ σὺ μὲν τοῦ
 παλλάδος ἄστυ φύγες· πλουτέα δ' ὕκ' ἐφυγες.

Εἰς Κράτητα, ὁμοιόπῳτον τῷ

ἦς Σαρδανάπαλον.

Τόσ' ἔχω, ὅσ' ἔμαθον, καὶ ἐφρόντισα, καὶ μετὰ μουσῶν
 σέ μιν ἐδάην· τὰ δ' ἡ πολλὰ, καὶ ὀλβία, τύμβος ἔμαρψεν·

Ἰυλιανὴ εἰς Πύρρωνά σιελι

κόν, ὁμοιβαῖον.

Κάτθανες ὦ Πύρρων; ἐπέχω· πυμάτην μετὰ μοῖραν
 φῆς ἐπέχειν; ἐπέχω· σκέψιν ἔπαυσε τάφος.

Εἰς Επίκτιτον ἰσόφημον.

Λεωνίδου.

Δῦλος ἐπίκτιτος γενόμεν καὶ σῶ μ' ἀνάπτηρος·
 καὶ πένιν ἴρος· καὶ φίλος ἀθανάτοισ·

Γλῆτων δ' ἐξο μάκαρ Δημόκριτον· ὥς κεν ἀνάσῃ
 αἰὲν ἀμφοτέρων, καὶ γελάοντα λάχῃς.

Τῷ αὐτῷ.

Αἰδεω λυπηρὲ δινκόνε· τὸ τ' ἀχέροντος

ὑδωρ ὅς πλώεις πόρθμίδι κυανέῃ,

δέξαι μ' ἢ καὶ σοι μέγα βρίθεται ὀκρυόεσσα

βάρις ἀποφθιμένων, τὴν κύνεα Διογένειν·

ἔλπη μοι καὶ πῆρα ἐφ' ὀλβία· καὶ τὸ παλαιὸν

ἔσθῃ· χ' ὦ φθιμένους ναυσολέων ὀβολός·

πᾶνθ' ὅσα κὴν ζωῆς ἐπιτάμμεθα, ταῦτα παρ' ἄδην

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἔρχομαι ἔχων· λῆπον δ' οὐδὲν ὑπ' ἡλίῳ·

Καλλιμάχου·

Εἴπε τις ἠράκητε τεὸν μόρον· ἐς δὲ με δάκρυ

ἤγαγεν· ἐμνήσθην δ' ὁσάμεις ἀμφοτέρω

ἡέλιον ἐν λέχῃ κατεδύσαμεν· ἀλλὰ σὺ μέν πε

ξὲν ἀλικορνησὼν τε τραπάλαια ποσὶν·

αἶδ' ἐπεὶ ζώουσιν ἀηδόνες· ἥσιν ὁ πάντων

ἄρπακτὴς αἰῶνός, οἷκ' ἐπὶ χθρὰ βαλῆ·

Πλάτωνος·

Νῦν ὅτε μηδὲν ἄλλεξίς ὅσον μόνον ἦφ' ὅτι καλὸς,

ὥπται· καὶ πάντῃ πᾶσι περιβλέπεται·

θυμὲ, τί μνηύεις κυσὶν ὅσέον; ἦτ' ἀνιήσεις

ὑπερον· ὅχ' ἔτω Φαῖδρον ἀπώλεσάμεν;

Εὐθάδε γοργίε κωινῶ κεφαλὴ κατὰ κέμαί,

ὅκ' ἐτι χρεμῖτο μένη, ἔτ' ἀπομυσομένη·

Εἴπας ἦλιν χαῖρε Κλεόμβροτος ὦμβρακιώτης,

ἤλατ' ἀφ' ὑψηλῶ τήχεος ἦς αἰδὼν,

ἄξιον ἔδ' ἐν ἰδὼν θανάτου κακὸν, ἀλλὰ Πλάτωνος

ἐν τῷ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος·

Σπινσίππης·

Σὼμα μὲν ἐν κόλποις κατέχῃ τόδε γαῖα Πλάτωνος·

ψυχὴ δ' ἰσοθέων τάξιν ἔχῃ μακάρων·

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ·

ΑΡΧΗ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷδε τῷ τετάρτῳ τμήματι, ἐπιγράμματα ἕως θεῶν
ἀγάλματα ἔχοντι, καὶ ἀνδρῶν σήλας, καὶ ζώων μορφάς,
καὶ ἔτι εἰς τόπους, περιέχεται κεφάλαια τὰδε.

Εἰς εἰκόνας.

Ἀνδρῶν ἀγαθῶν.	Λουτρά.
Ἀθλητῶν.	Ναοὺς.
Βακχῶν.	Νίκης.
Βασιλείων.	Ξενοδοχῆα.
Γωαικῶν.	Οἴκους.
Ζωγράφων.	Οπλα.
Ζώων.	Ορχηστρίδων.
Ἡρώων.	Γηγᾶς.
Ἡχοῦς.	Γοιητῶν.
Θαλάσσης.	Γόλεις.
Θεῶν.	Γοταμούς.
Ἰατρῶν.	Γροάσεις.
Καιροῦ.	Γῆτόρων.
Κήπους.	Σκάνη.
Κιθαρωδῶν.	Φιλοσόφων.
Κίονας.	Ωρολόγια.
Λίθους.	

Υ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ
ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΝΔΡΩΝ
ΑΓΑΘΩΝ .

Εἰς εἰκόνα Γαβριήλ ὑπάρχου ἐν βυζαντίῳ .
Λεοντίου χολαστικῷ .

Αἰφαιθῶν γραφίδεσσιν ἔχῃ τύπον ,
καὶ ἀγαθὰς
ἡέλιον τέχνη , κρυπτομένων
φάεων .

καὶ σὲ σοφὲ πολίαρχε γάρψ Γαβριήλ τε τέχνη ,
ἐκ τῶν σὸν ἀρετῶν . ἐκ τῶν ὅλων καμάτων .
Θεαίτητου .

Τῷτον ἰακλιανὸν νομικῆς φάος , εἶπον ἰδῆσαι
ῥώμῃ καὶ βρόν . πάντα φύσις δύναιται .
Εἰς εἰκόνα Καλλινίκου καβικῆλα
ρίου . Λεοντίου χολαστικῷ .

Κάλλεϊ ἰακλινικῶς κραδίνης τόσον , ὅσον ὁπωπῆς .
τὸ δὲ ἔργων μῆνις ἄξια πάντα φέρεις .
αἰετὶ δὲ ἐν θαλάμοισι κατανάξων βασιλῆα ,
πᾶσαν ὑποπαίρης ἔασι μελιχίν .

Εἰς εἰκόνα ἄρχοντος , ἐν σμύρνῃ . Θεο
δωρίτη , γραμματικῷ .

Εκ φιλαδελφῆς ξενήϊα ταῦτα φιλίππῳ ,
φράξο πῶς μνήμων ἡ πόλις ἀνομῆς .
Αδελφότητος .

Μνήμονος οἱ καὶ πόλεων ἀνδρεσιῶν ,
Γαλμάτον ἰθυδίκην τόσον ἀγασάμενοι .
Εἰς εἰκόνα τινὸς σοφιστοῦ ἐν πέργαμῳ
δοθῆσαν ἐπὶ πρεσβύτῃ πολι
τικῇ Ἀγαθίῳ .

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Τὰς κενὺν πέρ μύθων τε, καὶ ἀνδροχάλοιο μελίας
ῥήκοντο, ἰλήκοις διρὸν ὀφειλόμενος.

νῦν δ' ὑπὲρ ἰδρώτων τε, καὶ ἀσυχόιο μῦθου,
τῇ δέ σε τῇ γραφίδι σῆσαμεν ἡρακλέων.
ῥῆ δ' ὀλίγον ἔγερτο, μὴ μέμφο· τοῖσδε γὰρ ἡμῶν
αἰετὶ τὸ ἀγαθὸν ἀνδρὸς ἀμειβόμεθα.

Εἰς σῆλην Λιοντίου χολαστικῆς τὸ μινωτάουρου.
Γέρον ὄρεας χρυσέοισιν ἐν ῥήμασιν· αἱ δὲ παρ' αὐτὸν
ἄρχαι, ἀμοιβάων μάρτυρες εἰσι πόνων,
ἀντολίας πρώτη, καὶ διχθαδία μετὰ τήνδε
κόλχου πορφυρέης, καὶ πάλιν ἀντολίας.

Εἰς εἰκόνα Σωεσίου χολαστικῆς ἐπὶ νίκη μάχης
ἀνατεθῆσαν ἐν βιρυτῶ ἰωάννου
ποιητὴ τὸ βαρβονκάλλου.

Οὐχὶ παρ' αὐρώτῃ μόνον αἰετὸς ῥῆσι μαχίται,
ὅδε παρ' ἰλλιατῶ μνάμονες ῥῆσι δίκας.
ὥς ἀπὸ τῶν σπάρτας, ὥς αὐτὰς ἀσὺν ἀθάνας,
Σωεσίον νίκη, καὶ θέμις ἡγάσατο.

Εἰς εἰκόνα Λογγίνου ὑπάρχου ἐν Βυζαντίῳ.
Αραβίου χολαστικοῦ.

Νῆλος, περὶς, ἵβηρ, σόλυμοι, δύσις, ἄρμενις, ἰνδοί,
καὶ κόλχοι, σκοπέλων ἐγγύθι καυκασιῶν,
καὶ πεδία ζώντα πολυαπερέων ἀγαρινῶν,
Λογγίνου ταχινῶν μάρτυρες εἰσι πόνων.
ὥς δὲ ταχὺς βασιλῆϊ διάκτορος ἦεν ὁ δάων,
καὶ ταχὺς ῥήνην ὥπασε κλυθόμενην.

Εἰς εἰκόνα Κρίσπου· Κριναγόρου.

Γῆτον δὲ ἔβριστα μῦθον τύχῃ ἔπρεπον εἶναι
Κρίσπε, βαθυπλάτη σῆς ἐνεκεν κραιδίας,
οἷα καὶ αἱ πάντων πᾶσαι· τί γὰρ ἀνδρὶ τοσῶδε

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

ἄρκεσει ἄς ἐτάρων μυρίων ἀφροσύνην ;
 οὐν δὲ σε καὶ τῶν κρέων ἐπὶ μέξον ἀέξει
 Καῖσαρ· τίς κῆν χωρὶς ἄρηρε τύχη ;
 Εἰς ἡμόνα ἀνατεθῆσαν ἐν τοῖς Γλακίδου ἢ τῷ νέε
 σκρινίῃ· Ἀγαθίου χολαστικῷ·

Θωμάν παμβασιλῆος ἀμεμφέα κηδεμανῆα,
 ἀνθισαν οἱ τὸ νέον τάγμα μετερχόμενοι,
 θεασαμένης ἀρχιστρωφίδος, ὅφρα καὶ αὐτῇ
 εἰκόνι χώρον ἔχη γείτονα κοιρανίης·
 αὐτὸς γὰρ λαθεῖο θρόνος ὕψωσε μελάθρα,
 πλῆτον ἀεξήτασ· ἀλλὰ μετ' ἀσεβείης
 ἀγνώμον τὸ πόνημα· τί γὰρ γραφίδος οἶδεν ὁ πάσας,
 εἰ μὴ τοῖς ἀγαθοῖς μνήστιν ὀφειλομένην ;
 Εἰς ἡμόνα Θεοδοσίου ἀρχοντος ἐν σμύρνη·
 Τὸν μέγαν ἐν βελῶν Θεοδοσίον, ἀσίδος ἀρχόν,
 εἰκόνι μαρμαρήν σῆσαμεν ἀνθύπατον,
 ὅπως σμύρναν ἔγχε, καὶ ἦγαγεν ἐς φάος αὐθις,
 ἔργοις θαυμασίοις πολλὸν ἀφδομένην·

Εἰς εἰκόνα Δαμοχάριδος ἐν σμύρνη·
 Δαμόχαρι κλυτόμητι, δίκαιόλε, σοιτόδε κῦδος,
 ὅππῃ πλὺ σμύρναν μετὰ λόιγια πήματα σεισμῷ,
 εἰαυμένως πονέων, αὐθις πόλιν ἐξετέλεσσας·
 πᾶσα φύσις βασίλεια, τὸν κράτος αἰὲν αἶδῃ,
 ὅπως δουσμενέων στήλας ὤλεσας, ὅπως φέγγος
 ἀνδράσι σωφρονέσι κακὴν μετὰ δῆριν ἀνῆψας,
 ἱπολύτης δ' ἐκέλευσας ὁμόγνια πήματα χάρμης·

Εἰς ἡμόνα Θεόδωρου ἀρχοντος·
 Πῆτῃρ Θεόδωρον ἐμέλλομεν ἄς ἐν ἰόντῳ,
 χρυσάει γραφίδειν ἀφ' μνήσοισι γεράρειν,
 εἰ μὴ χρυσὸν ἔφονε καὶ ἐν γραφίδειν εἶντα·

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Εἰς τὴν ἀνατολικὴν πύλιν θεσσαλονίκης.
 Ηγορέης ὀλετῆρα ὑπὲρ φιάλου βαβυλῶνος,
 καὶ σέλας ἀκτεάνοιο δίκης βασίλειον ὑπαρχον,
 ξῆνε νόῳ σκίρπσον, ἰδὼν ἐφύπθε πυλάων.
 οὐνομῆς ποτὶ χῶρον ὄρισον ἐνεθλον ὁδύης.
 βάρβαρον ἄβρο μέγας· ἢ κ' ἄρρενας ἄρρενοκόϊτας.
 ὀπλάλκων· σὺ δὲ τείχος, ἔχης βασίλῃον ἀγαλμα.

Ἀθῆλα.

Νικῆταν δριτόλμον, ἀνάξ, στραῖς, ἄσπεα, δῆμος,
 ᾗσαν ὑπὲρ μεγάλων μηδοφόνων κημάτων.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Τὸν μέγαν ἐν πολέμοισι, τὸ ἄβρομον ἡγεμονῆα
 Νικῆταν, ὄρετῶν ἔνεκεν, οἱ πράσινοι.
 Πρόκλος ἐγὼ Γαύλου βυζάντιος· ὃν περὶ δῶμα
 πλεθρόντα δίκης, βασιλῆος ἤρπασεν αὐλή,
 ὅφρ' εἴην σῶμα πιστὸν ἐριθενέος βασιλῆος.
 ἀγγέλλει δ' ὁδε χαλκὸς, ὅσον γέρας ἐστὶν αἰθλων.
 καὶ τὰ μὲν, ἔκελα πάντα καὶ ἡεῖ, καὶ γενετῆρι.
 ἐν δ' ὑπάτων ῥάβδοισι, παῖς νίκησε τοκῆα.

Ἀπολλωνίδης.

Θαύμασε τὴν Κινύρην ὁ πάλαι χρόνος, ἡ φρύγας ἄμφω.
 σὸν δὲ Λέων ἡμεῖς κάλλος ἀφσόμεθα.
 κερκασίῃ περίβωτε, μεκκαστάπ' εἰς ἄρα νήσων,
 καὶ ῥόδος, ἢ τοῖω λάμπεται ἡελίῳ.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Εἰ τοιόσδε Λέων λάχεν ἀντίος Ἡρακλῆϊ,
 ἢ κ' ἦν ἀκρίβειά τοι ὅδω δέκαστον.

Εἰς τὴν ἀνατολικὴν πύλιν θεσσαλονίκης.

Μορφᾶς ὁ γράψας, ἤθελον καὶ τὸ ῥόπος.
 ἀνεσῆρασε δὲ μετὰ ὅρεξιν ἡ τέχνη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

καλή δὲ μ' ἀλέξανδρον ἄλλαν φίλος.

Μηρόδωρος.

Αὐτὸν ἰωάννην ὁ γέρον ὅτ' ἐδέξατο θεσμός,
ῥ' πένανθ' ἰβήσας, αὖθις ἔχω σε Σόλων,

Εἰς ἀγωνιστῶν εἰκόνας. Μακεδονίου ὑπάτου.

Τῷ ξοάνῳ τὸν παῖδα θυώνυχον, ἔχ' ἵνα λάναις,
ὡς κελεύς ἐν τῇδε μνάματος ἀγλαΐα,

αἰν' ἵνα σοι τὸν ἄεθλον, ὃν ἐξεπόνησε μαθόντι
ὦ γὰρ θεέ, τὰς αὐτὰς ξάλος ἔοι μανίας.

οὗτος ὁ μὴ κλίνας κέματ' ὅλα, πάντα δ' ἀγῶνι
ἄλκινα νικήσας, ὁπλότρον, πρότερον.

Φιλίππος.

Ἰσως με λάναιων ξῆνε ταυρογάστρα,
κεῖσε ῥόγγον ὡς ἄτλαντα δούτρον,
θαμβῆς, ἀπιστῶν ῥ' βρότειος ἡ φύσις.
αἰν' ἵασι μ' ἥραν λαδίκηα πάμμαχον,
ἐν σμύρνα, κεῖσε δ' οὖν πρῶτό μου κετέεσεν,
δελφοί, κόρινθος, ἥλις, ἄργος, ἄκτιον.
λοιπῶν δ' ἀέθλων ἦν ἐραυνήσης κράτος,
κεῖσε τὴν λίβυαν ἐξαριθμήσης νόον.

Εἰς δρομέα. Αἰθιον.

Λάλας τὸ σάβιον εἰς ἡλίοιο, ῥ' τε διέπην,
δαμόνιον τὸ τάχος, ἔδ' ἐφράσαι δαιατόν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οἷος ἐν φόνων τὸν ὑπὲρ μου ἔμπνοε Λάδα,
θυμὸν ἐπ' ἀκροτάτῳ πνύματι θῆς ὄνυχας,
τοῖον ἐχάλησε Μύρων ἐπὶ παντὶ χαράξας
σώματι, πιααίου προσδοκίῃ σιφάνου.
πλήρης ἐλπίδος ἐστὶν ἄκροισ δ' ἐπὶ χεῖλεσιν ἄσθμα
ἐμφαίνει, κοίλων ἐνδοθεν ἐκ λαγόνων.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

πιδῆσει τάχα χαλκὸς ἐπὶ σέφος· ὅδ' ἐθέλει
ἅ βασις· ὦ τέχνη, πνύματος ὠκυτέρα.

Αλκίμου.

Οἷον ὄρῃς ὥξεϊτε τὸ χάλκεον ῥιμόνι λήμμα
Κλαίτο μάχην, τοίαν ἑλλὰς ἐσείδε βίαν·
ἄρτι παρ' αἵματοενταχθῶν ἀπελύετο πυγμᾶς
έντεα, καὶ γοργῶ μάρνατο παγκρατίῳ.
τὸ βίτον ἔκ ἐκόνισεν ἐπὶ μίδῳ· ἀλλὰ παλαίσῃς,
ἀπὼς τῆ βίαντος ἰσθμόθεν ἦλε πόνους.
μοῦνος δ' ἐλλάνων τόδ' ἔχθ' ἔγερσ'· ἐπ' ἀπυλοῖ δὲ
θῆβαι, καὶ γενέτωρ ἐσέφεθ' ἔρμον κράτης.

Τρωῖλα γραμματικῶ.

Εἰκὼν, τίς σ' ἀνέθηκε, τίνος χάριν, ἢ τίτι λέξον·
ἀντὶ παλαισμοσύνης θῆκε Λύρωνι πόλις.
Ταύτην Εὐσεβίῳ βυξαντίας εἰκόνα ἰώμῃ
πρὸς Διαῶς ἐτέρας ἦνεκεν ἱπποσύνης.
ὃ γὰρ ὄγ' ἀμφήρισον ἐλὼν ἐσέφατο νίκην,
ἀλλὰ πολὺ κρατέων ποσὶ, καὶ ἡνιορή.
τῷ αἰνεῖν ἀντιβίων ἔριν ἐσβεσεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
δῆμ' αὐτὴν προτέρην παῦσε διχοστασίην.

Εἰς εἰκὼνα σβακχῶν.

Εἰς βάκχην ἐν βυξαντίῳ· Γαῦλος σιλεντιαρίου.
Εκφρονα πὺν βάκχην, ὅχ' ἡ φύσις, ἀλλ' ἡ τέχνη
θήκετο, καὶ μανίην ἐγκέτεμιξε λίθῳ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἰδετε πὺν βάκχην, μὴ λαϊνὴν περ εἰῶσα,
ὅδ' ὃν ὑπερθεμένη, νηὸν ὑπεκπροφύγη.

Εἰς τὸ αὐτὸ Αἰγάριου χολασικῶ.

Οὐπω ἐπισαμένην τάχα κύμβαλα χερσὶ τινάξει,
βάκχην αἰδομένην σῆσατο λαοτύπος.

Υ ii ii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἔτω ἰδὲ προνέουκεν· εἰσιμε δὲ πᾶσι βοῶσθ,
ἔξιτε· καὶ παταγῶ, μηδενὸς ἰσχυμένον·

Σιμωνίδου·

Τίς ἄρα; βάκχα· τίς δὲ μιν ἔειπε; Σκόπας·

τίς δ' ἐξέμινε, βάκχος, ἢ Σκόπας; Σκόπας·

Γλαύκῃ ἀθηναίου·

Α βάκχα παρία μὲν, ἐνεφύχασε δ' ὀγλύπασ
ἄνελίθον· ἀνθρώσκει δ' ὡς βρομιαζόμενα·

ὦ Σκόπα, ἃ θεοποιὸς ἐμήσατο, μήσατο τέχνα
θαῦμα χιμαυροφόνον, θυάδα μαινομένην·

Γλαύκου·

Η βάκχη κρονίδην σάτυρον θέτο· εἰς δὲ χορῶν
θρώσκει μαινόμενος, ὡς βρομιαζόμενος·

Εἰς ἡμόνας βασιλέων· εἰς Νέρωνος· Κριναζόρου·

Αντολίας, δ' ὅσιν, ἡσέμου μέτρα, καὶ τὰ Νέρωνος

ἔργα, δι' ἀμφοτέρων ἵκετο γῆς πρῶτων·

ἥλιος δ' ἠμενίην ἀνιῶν ὑπὸ χερσὶ δαμῖσται

κένον, γ' ἠμενίην δ' ἤχε κατ' ἄρχομενος·

Διαὸν αἰδέσθω πολέμου κράτος· οἶδεν δ' ῥάξῃς,

καὶ ῥήνος, δούλοισι ἔθνεσι πινόμενοι·

Εἰς σῆλην Ἰουστιανῶ βασιλέως

ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ·

Ταῦτά σοι ὦ βασιλεῦ μηδοκτόνε, δῶρα κομίζει

σῆς ῥώμης γενέτης, καὶ παῖς Εὐστάθιος,

πῶλον ὑπὲρ νίκης, νίκην σεφαιφόρον ἄλλην,

καὶ σὲ μετ' ἐνέμω πῶλῳ ἐφεξόμενον,

ὑψος ἰουστιανέ τε ἀν' κράτος· ἐν χερσὶ δ' αἰεὶ

δεσμὸς ἔχει μήδων, καὶ σκυθέων προμάχους·

Εἰς τὸ αὐτό·

Πῶλον ὁ μὲν, καὶ ἀνακτα, καὶ ὀλλυμένην βαβυλῶνα,

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ·

χαλκὸς ἀπὸ σκύλων ἔπλασεν ἀσुरίων·
ἔστι δ' Ἰστυριανὸς· ὃν ἀντολίης ξυγὸν ἔλκων,
ᾤσεν Ἰστυριανὸς μάρτυρα μηδ' ὀφόνον·

Εἰς σῆλην τ' αὐτὸς ἐν τῷ λιμένι·

Τῷτο παρ' ἀγριαλοῖσιν ἐγὼ Θεόδωρος ὑπαρχος,
ᾤσα φαινὸν ἀγαλμα Ἰστυριανῶ βασιλῆϊ,
ᾧ φρα καὶ ἐν λιμένεσσιν εἶν πετάσσε γαλήνην·

Εἰς ἥσοδον τ' ἰβήσας·

Τοῦτον Ἰστυριανὸς ἀγακλέα δαίματο χῶρον,
ὑδατι, καὶ γαῖῃ, κάλλος ἐπικρεμάσας·

Α. Δηλον·

Κόιρανοι, ὑμετέριν ὄρετῶν, κάρτος τε, καὶ ἔργα,
αὐδήσει χρόνος αἶψα, ἕως πόλος ἀσέρεας ἔλκη·

Εἰς σῆλην Θεοδοσίῳ βασιλέως·

Εκθορθε ἀντολίηθε φαισφόρος ἥλιος ἄλλος,
Θαυδῶσιε θνητοῖσι πόλε μέσον ἡπίοθι με,
ὡκεανὸν παρὰ ποσσὶν ἔχων μετ' ἀπέρωνα γαῖαν,
πάντοθεν ἀγλήεις κεκορυθμένος ἀγλαὸν ἵππον,
ῥηιδίως μεράθυ με καὶ ἐαυόμενον κατ' ὕμων·

Καλλιᾶδης στρατιγὸς βυζαντίς, τὸ πριβόητον τῷ Βύξαν
τος ἀγαλμα, κατὰ πῶ καλεσμένην βασιλι
κὴν ἀνέθηκεν ἐπιγράψας ὅτω,

Τὸν κρατὸν Βύξαντα, καὶ ἰμβρὴν Φιδάλειαν,
εἰν ἐνὶ κοσμήσας ἀνθετο Καλλιᾶδης·

Εἰς τὸ αὐτό·

Ἡ μερτὴ Φιδάλα δάμαρ Βύξαντος ἐτύχθη·
ἥ μὲν δὲ βεπάλεως δῶρον ἀεθλοσύνης·

Εἰς εἰκόνα Πεισιγράτη·

Τρίς με τυραννήσαντα, τοσαυτάνις ἐξεδίωξε
δῆμος ἐρεχθιδῶν, καὶ τοῖς ἐπιγάρετο,

ΤΩΝ ΕΙΣΕΠΤΑ

ἦν μέγαν ἐν βουλῇ Γησίφρατον, ὃς ἦν Ὀμηρον

ἠέροισα, ἀποράδην ἢ πρὶν ἀφ' ὁ μένον.

ἢ μέτερος γὰρ ἐκ γένος ὁ χρύσεος ἦν πολίτης,

ἢ πρ' ἀθηνᾶσι σμύρναν ἀπωκίσαμεν.

Εἰς δ' ἰκὼνα Βρενίκης. Ἀσκλη

πιάδου· οἱ δὲ, Γοσφδίππυ.

Κύπριδος ἀδ' ἡμῶν· φέρ' ἰδόμεθα μὴ Βρενίκας.

Διστάξω ποτέραν φῆτις ὁμοιότεραν.

Γεμῖνα.

Οὗτος ὁ κεκοπίδαισι βαρὺς λίθος, ἄρεϊ κῆμα

ξένε, φιλιππίης σύμβολον ἠγορέης,

ὑβρίξων μακραθῶνα, καὶ ἀγχιάλα σαλαμῖνος

ἔργα, μακεδονίοις ἔχχεσι κεκλιμένα.

ὁ μιν νεῦν νένυας Διημόθενος· αὐτὰρ ἔγνωε,

καὶ ξωοῖς ἔσομαι, καὶ φθιμένοισι βαρὺς.

Ζήνωνα πολίταρχος ἰσλιανὸς βασιλεῦς.

Ζήνωνος παράκοιτιν ἰσλιανὸς δ' ἰσλιανὸν.

Οἶκον ἀναξέλιπ' ἀνιβήσαντα νοήσας,

κεφαλίοις καὶ μάτοισιν ἰσλιανὸς πολίταρχου,

παιρῖκων προτάροιθε δόμων, παγχρύσεος ἔση.

Κῦδος ἰσλιανὸς παναοίδιμον, ὃς μετὰ κόσμον

πυρίδων, χρυσέην σῆσεν ἀνασσίην.

Εἰς ἰκὼνα ἰστυνιανὸς βασιλεῦς.

Ἀλλον ὑπὲρ νίκας ἐναρηφόρον ἐνδοθι σῶσων,

ὁ θρασὺς ἀνστήσῃ μῆδος ἀνακτιτύπον.

ἄλλον ἀκείρεκό μασ ἀβάρων στρατὸς ἐκτοθεν ἴσρε,

κῆρας ἐκ κεφαλῆς βόσρυχον αὐταλέης.

τόνδ' ὑπὲρ ὀνομίαν ἐριθιλέος ἐνθάδε τῶτον

ἐξ ὑπάτης μίρῃς σῆσεν ἀνασσι πόλις,

ἔμπεδος· ἀλλὰ μένοις βυξαντίας ἀμμορεῖ ῥώμα,

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Θῆγον Ἰεσινιανοῦ κάρτος ἀμειψάμενα·

Ἀντιπάρου·

Ζηνί, καὶ ἀπόλλωνι, καὶ Ἄρει, τέκνον ἀνάκτων

ἤκελον οὐκταίη μητέρος αὐτοκίη·

πάντα τοι ἐκ μοιρέων βασιλήϊα, πάντα τέλεια

ἦλθεν· ἐποιήθης δ' ἔργον αἰδοπόλων·

εἰς σκήπτρον βασιλῆον, ἄρης δόρυ, καλλοσύνην δέ,

φῶϊβος ἔχθ· πρὰ σοὶ δ' ἀφ' ὧν πάντα Κότυ·

Σωεσίφροσόρου·

Οἱ βῆς τωδερίδα, Κάτωρ, ἑλένη, Πολυδύκης·

Εἰς οἶκον Σοφίας·

Ἀysonίων δέσποιναν Ἰυλιανὸς πολυούχος

ὥς σοφίης μεσὴν ἄνθετο πλὴν σοφίην·

Εἰς Ἰεσινιανοῦ σῆλην·

Ἰεσῖνον κατὰ χέος τὸν δεσπότην·

Ἰυλιανὸς ὑπαρχος ὥς ἀνέγχετο·

Εἰς ἡμόνοσ γυναικῶν Γαῦλον σιλεντιαρί·

Ὀμματα καὶ κῆρυς μ' ἴσιν γραφίς, ἔτε δὲ χαίτην,

ἔτε σέλασ χοίης ἄκρον ἀπεπλάτατο·

ἥ τις μαρμαρυγὴν δύναται φαιδοντίδα γράφαι,

μαρμαρυγὴν γράφει καὶ Θεοδωριάδος·

Εἰς τὸ αὐτό·

Βάσχενος ἡ γραφίς ἐστὶ, καὶ εἰσορόωσι μεγάρεις

χρύσεια κεκυφάλοισ βόσχυχα κρυψάμενη·

ἥ δ' ὑπάτης κεφαλῆς ὑπάτην χάριν ἡμόνι κάθοις,

ἔδ' ἐπὶ τῷ λοιπῷ κάλλει πίστιν ἔχθ·

πᾶσα γραφίς μορῇσι χαρίζεται· ἀλλὰ σὺ μούνη

τῆς Θεοδωριάδος κλέψας ἀπ' ἀγλαΐας·

Σωεσίφροσόρου εἰς εἰμόνα τ',

αὐτὴ ἀδελφῆς·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΤΑ

Τῆς χρυσῆς εἰκῶν ἢ Κύπριδος, ἢ Στρατονίκης.

Αγαθὴν χολαστιῶ.

Μαχλὰς ἐγὼ γενόμην βυξαντίδος ἐνδοθι ῥώμης,
ὦνι πλὴν φιλίην πασι χριζομένη.

εἰ μὴ δὲ κελλιρόν πολυδάδαλος· ἦν ὑπ' ἔρωτος
οἰσθηθῆς Θωμάς, τῇ δ' ἔθετο γραφίδι,
δζηνὺς ὅσον ἔχει πόθον ἐν φρεσίν· ἴσα γὰρ αὐτῷ
κηρῷ τιχομένῳ, τήκεται οἱ κραδίη.

Ανακρέοντος.

Ἡ ὄν θυρσον ἔχουσ', ἐλικωνιάς· ἢ δὲ παρ' αὐτῷ,

Ξανθίππη· Γλαύκη δ' ἢ χεδὸν ἐρχομένη.

ἐξ ὄρεος χωρῶσι· Διωνύσω δὲ φέρουσι
κισλὸν, καὶ σαφυλὴν πίονα, καὶ χίμαρον.

Ἡρίννης.

Εξ ἀπαλῶν χειρῶν τάδε γράμματα λῶσε Προμηθεῦ
ἐντὶ, καὶ ἄνθρωποι πλὴν ὁ μαλοῖ σοφίαν.

ταύταν γοῦν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅστις ἔγραψεν,
αἶν' αὐγὰν ποτ' ἔθηκε ἢς ἀγαθαρχίς ὅλα.

Εἰς Ζωγράφους, καὶ ἀγαλματουργούς, καὶ ἀπλῶς εἰκόνας.

Εἰς εἰκόνα Ἀπελλοῦ,

Αὐτὸς ἐαυτὸν ἐν εἰκόνι γράψεν ἄριστος ἀπελλῆς.

Κωμητᾶ χολαστιῶ ἀναξάρβω.

Νωθρὸς ἐγὼ τελέθεισκον ἀπ' ἱξύος ἐς πόδας ἄκρους,
τῆς πρὶν ἐν βράχῃς πηρὸν ἀτεμβόμενος,

ζῶης, καὶ θανάτοιο μεταίχμιον, αἶδι γήταν,
μοῦνον ἀναπνέγων· τᾶλλα δὲ πάντα, νέκυς.

ἀμὰ σοφός με Φλιππος, ὃν ἐν γραφίδεσι δοκούς,
ζώηρσε κρυερὴν νῦσον ἀκασάμενος.

αὖθις δ' ἀντανῖνος, ἅπερ πάρος ἐν χθονὶ βαίνω,
καὶ ποσὶ πεζαίω, καὶ ὅλος αἰσθάνομαι.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Εἰς ἀρχαῖα Φιλίππου.

Ἡ θεὸς ἦλθ' ἐπὶ γῆν ἐξ ἑρᾶν ἡμίονα δάξων
φειδία, ἢ σὺ γ' ἔβης τὸν θεὸν ὀφόμενος.

Εἰς τὸν ἐν ῥόδῳ Κολοσσόν. Σιμωνίδου.

Τὸν ἐν ῥόδῳ Κολοσσὸν ὀκτάκις δέκῃ
Λάχης ἐποίησ' ἐπὶ χεῖρων ὀλίνθιος.

Ἀλέποτον.

Αἴσαν Τιμομάχῃ πλέον, ἢ παρὸς ἤρπασε τέχνη
πῶ φύσιν· ὁ γράψας ἦδ' ἐσε μαινόμενον.
ἐσθ' σκελευσάμεναι χεῖρ' ἀνέρι· καὶ τὰ κερὰ
δάκρυα, τῷ λυτῆς πάντας ἐμίξε πόνας.

Αἰμιλιανοῦ.

Τέχνης ἦνεκ σόιο, καὶ ἀλίθους ἄτε βρυάξῃ,
Πραξιτέλῳ· λῦσον, καὶ πάλιν κωμάσεται.
ἦν δ' ἡμῖν ὁ γῆρας ἐτ' ἄδρανές· ἀπ' ὁ πεδὴ τῆς
σκληνοῖς κώμων, βάσκεινός τε λίθος.

Σιμωνίδου.

Ἰφίων τόδ' ἔγραψε κορίνθιος· ἐν ἑνὶ μῶμος
χρσίν· ἐπὶ δ' ὅξας ἔργα, πολὺ προφέρει.

Ἀθιλον.

Οὐκ ἀδαις ἔγραψε Κίμων τάδε, παντὶ δ' ἐπ' ἔργῳ
μῶμος· ὃν ἐδ' ἤρως Δαίδαλος ἐξέφυγεν.

Ἀλέποτον.

Ἀτέχνα τ' ἐλεχον ἀπώλεσεν· ἐδὲ γὰρ αὐτὰ
μανῦσαι δύναται, τῷ, πόρε τὰν κεφαλάν.

Ἀθιλον.

Μικροῦ κατέχον τ' βόρην τοῖς δακτύλοις,
ὑπὲρ πατηθῆς τῇ θεᾷ τῶν χρωμάτων.

Εἰς ἀρχαῖα ξύων. Εἰς τὸν Μύρωνος βῆν.

Βοιδιόνεμι Μύρωνος· ἐπὶ σῆλην δ' ἀνάκειμαι.

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

Βυκόλε, κεντήσας ἡς ἀγέλην μ' ἄπαγε.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τί πτε Μύρων με τὸ βοίδιον ἔνταυθ' ἰπάρβωμοις

ἴδρυσας; ἔκ' ἐθέλεις ἡσυχέμεν μέγαρον;

Ανακρίοντος ἡς τὸ αὐτό.

Βυκόλε, τὰν ἀγέλην πόρρωνέμε, μὴ τὸ Μύρωνος

βοίδιον ὡς ἔμπνοον βυσὶ σιωπῆς ἐλάσης.

Τῷ αὐτῷ ἡς τὸ αὐτό.

Βοίδιον ἔχ' ἰσχυροῖς τετυπωμένον, ἀπὸ γήρως

χαλκωθέν, σφετέρῃ φάσατο χειρὶ Μύρων.

Εὐνήη ἡς τὸ αὐτό.

Ἡ τὸ δέρας χαλκῶν ὅλον βοῖ τὰ δ' ἐπικέσται

ἐκτοθεν, ἢ φυγὴν ἔνδον ὁ χαλκὸς ἔχῃ.

Τῷ αὐτῷ ἡς τὸ αὐτό.

Αὐτὸς ἐρῇ τάχα πῆτο Μύρων· ἔκ' ἐπλάσα ταύταν

τὰν δάμαλιν, ταύτας δ' ἡνὶ ὀνὶ ἀπεπλάσάμην.

Λεωνίδα ἡς τὸ αὐτό.

Οὐκ ἐπλάσεν με Μύρων· ἐφάσατο· βοσκομένην δέ,

ἐξ ἀγέλης ἐλάσας, δῆσε βάσει λιθίνα.

Αντιπάρκ' σιδωνίη ἡς τὸ αὐτό.

Εἰ μὴ με ποτὶ τὰδε Μύρων πόδας ἤρμωσε πέτρα,

ἄλλαις ἀνέμωμαν βυσὶν ὁ μὲν δάμαλιν.

Τῷ αὐτῷ ἡς τὸ αὐτό.

Μόχε, τί μοι λαρόνεια προσέρχεται; τί πτε δὲ μυκᾷ·

ἄτεχτα μαξοῖς ἔκ' ἐνέθηκε γάλα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν δάμαλιν βυφίρβ' ἐπέρχεται· μή δ' ἀπάνουθεν

συρίσδης· μαζῶ πόρτιν ὑπὲρ δέχεται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄ μολιβος κατέχευέ με, καὶ ἄλινος· ἦνεκε δ' ἂν σῶ

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ·

πλάσα Μύρων λωτὸν, καὶ θρίον ἐδρεπόμαν·

Εἰς τὸ αὐτό·

Ἀδάμαλις δοκέω μυκήσεται· ἦν δὲ βραδύνη,
χαλκὸς δ' ὁ μὲν νοέων αἴτιος, ὅχι Μύρων·

Ἀντιπάρου·

Ἀδάμαλις δοκέω μυκήσεται· ἦρ' ὁ Προμηθεὺς
ὅχι μόνος· πλάσῃς ἔμπνοα καὶ σὺ Μύρων·

Ἀθιλα·

Βοῦν ἰδίαν ποτὲ βασιὶ Μύρων μιχθεῖσαν ἐρύνα·
ἄνρε μάλιστα δ' αὐτὴν ἢ βόας ἐξελάσας·

Ἀβῶς ἀτίκτουσ', ἀπ' γαστέρος ἐπλάσε τὰν βοῦν,
ἀδὲ Μύρωνος χῆρ, ὃ πλάσεν, αἷ' ἔτεκεν·

Καὶ χαλκῇ περ ἐῴσα, λάλησεν αὐτῇ κεραὴ βοῦς·
ῥοὶ σπλάγχνα Μύρων ἐνδον ἐτεχνάσατο·

Ἀντιπάρου ῥς τὸ αὐτό·

Γηκτόν μοι τίς ἄροτρον ἐπ' αὐχένι, καὶ ξυγὰ θέσσω·
ῥνεκε γὰρ τέχνης σῶο Μύρων, ὁρόσω·

Εἰς τὸ αὐτὸ Δημητρί·

Ἦν μ' ἐσίδη μόχος, μυκήσεται· ἦν δὲ γε ταῦρος,
βήσεται· ἦν δὲ νομβὰ, ῥς ἀγέλην ἐλάσῃ·

Τῷ αὐτῷ ῥς τὸ αὐτό·

Ὡδε Μύρων μ' ἐψησε τὸ βοίδιον· οἱ δὲ νομῆδς,
βάλλασί με λίθοις, ὥς ἀπολεσφόμενον·

Εἰς τὸ αὐτὸ Μάρκῃ δ' ὀργανταρί·

Βακλόλον ἦν ἐσίδησ' τὸν ἐμὸν ξένε, πῶς ἔπος αὐτῷ
ῥπον, ὅθ' ὁ πλάσῃς ὥς μ' ἐδήσε Μύρων·

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτό·

Τὰν βοῦν τάνδ' ὁ Μύρων ξῆν' ἐπλάσεν· ἦν ὅδε μόχος
ὥς ζῶσαν σάνει μητέρα δερκόμενος·

Εἰς τὸ αὐτὸ Διονυρίδης·

Ταῦρε μάπν ἐπὶ πόρτιν ἐπέχεαι· ἐστὶ γὰρ ἄπνυς·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἡμᾶς ὃ βουπλάσας ἐξαπάπισε Μύρων·

Εἰς τὸ αὐτό·

Σῆο Μύρων δαμάλει, παραινάτθανε μόχος ἀγαθὸς,
καὶ γὰρ πεισύνων χαλκὸν ἔσωθεν ἔχεν·

Εἰς τὸ αὐτό·

Φῶ, ὃ Μύρων πλάσας, ὅν ἐφθασας· ἡμᾶς σε χαλκὸς
πρὶν ψυχὴν βαλέειν, ἐφθασε πηγνύμενος·

Εἰς τὸ αὐτό·

Χαλκήν τύπεις δάμαλιν, μέγα σ' ἤπαφε τέχνη·
βυκόλε, πῶ ψυχὴν ὅ προσέβηκε Μύρων·

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἰγλιαν ὅ ἄρ' ὑπάρχων·

Γόρτιν τήνδε Μύρωνος ἰδὼν, τάχα τότο βοήσας,
ἢ φύσις ἀπνοὸς ὄν, ἢ ἔμπνοος ἔπλετο τέχνη·

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτό·

Βυκόλε, ποῖ προθέει με βιάξεαι; ἵχεονύων·
ὅ γὰρ μοι τέχνη καὶ τόδ' ἔδωκεν ἔχεν·

Εἰς τὸ αὐτὸ τῷ αὐτῷ·

Ἡ χαλκὸν ξάωσε Μύρων σοφός, ἢ τάχα πόρτιν
χάλκωσε, ξωάν ἐξ ἀγέλας ἐρύσας·

Εἰς τὸ αὐτὸ τῷ αὐτῷ·

Γλάσσε Μύρων, σέο πόρτιν ὁδοιπόρος ἦλθεν ἐλάων·
χαλκῷ δὲ φαύσας, φῶρ κενεὸς ἐξεφάνη·

Εἰς τὸ αὐτὸ τῷ αὐτῷ·

Εἰσορόων με λέων, χαίνει σῶμα· χερσὶ δ' αἶερος
χειπόνος ξάγλην, ἀχρονόμος κορύνην·

Εἰς τὸ αὐτὸ τῷ αὐτῷ·

Τλῆθι Μύρων· τέχνη σε βιάζεται ἀπνοὸν ἔργον·
ἐκ φύσεως τέχνην· ὅ γὰρ φύσιν ὄρετο τέχνη·

Εἰς τὸ αὐτὸ τῷ αὐτῷ·

Εν βοῖ τὰ δ', ἐμάχοντο φύσις, καὶ πότνια τέχνα·

ἀμφοτέραις

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ἄμφοτέρας δὲ Μύρων, ἴσον ὅπασε χέρει.
 Δερκομένοις μὲν γὰρ, φύσις κράτος ἤρπασε τέχνη.
 αὐτὰρ ἐφάπτο μένοις, ἢ φύσις ἐστὶ φύσις.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὰ αὐτὰ.

Ἡ παρὰ καὶ σὲ μύωπα Μύρων, ὅτι κέντρον ἐρῶδεις
 πλουραῖς χαλκοτύποις ἀντιτύποις βοός.
 ἔνέμεσις δὲ μύωπι· τί γὰρ τόσον, ἦγε καὶ αὐτὴ
 ὀφθαλμὸς νομέων ὑπερόπνουσε Μύρων;

Εἰς τὸ αὐτό· Γεμίνος.

Ἡ βᾶσις ἢ κατέχουσα τὸ βοίδιον, ἢ πεπέδεται,
 ἢν ἀφεθῇ ταύτης, φάξεται ἢς ἀγέλην.
 μυκᾶται γὰρ ὁ χαλκός· ἴδ' ὡς ἐμπνοαὶ ὁ τεχνίτης
 θήκετο· καὶ ξύξῃς ἄλλον, ἴσως ἄρ' ὅση.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἢ αὐτὸ.

Χάλκεος ἦς· ἐπὶ σοὶ δὲ γεωτόμος ἔειλεν ἄροτρον,
 καὶ ξυρόδισμα φέρων φουδομένα δαμάλη.
 αἰὶ Μύρων τέχνη πανυπέρροχος, ὅς σε δι' ἔργων
 ἐμπνοον, ὡς τινὰ βοῦν ἐργάτην ἡργάτατο.

Φιλίππου μακεδόνος εἰς τὸ αὐτό.

Ἀπαρὲ μὲν τένοντος ὦ γεωπόνε,
 λέπαθνα, καὶ σίδερον αὐλανεργάτην.
 χαλκὸν γὰρ ἀμῶν ἢ ἐσάρκωσε Μύρων.
 τέχνη δ' ἐξέπονησεν ὅτιν ἐμπνοον,
 ὡς πολλάκις με καὶ πομπυκᾶσαι θέλην.
 ἢς ἔργα δ' ἢ ἦσεν προσδήσας βάσος.

Τὴν αὐτὴν ἢς ἵππον.

Ἰδ' ὡς ὁ πῶλος χαλκοδαδάω τέχνη,
 κορωνιῶν ἔστηκε· δριμὺ γὰρ βλέπων,
 ὑψαυχενίξει· καὶ δινε μωμένον
 κορυφῆς ἐθείρας ὑρίω κεν ἐς δρόμον,

Ζ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

δοκέω χαλινούς εἴ τις ἥνιοσρόφος
 ἔαρμόσει γένυσι, καπτικενήσοι,
 ὁσὸς πόνος Λύσιππε καὶ παρ' ἐλπίδας
 τάχ' ἐκδραμῆται. τῇ τέχνῃ γὰρ ἐμπνέει.

Αδελον.

Τοῦ μπρασὶν φύλακος μακρὰν ἀποτῆλε φύλαξαι.
 τοῖος ὁ κύων ἀν' ὄρας ὧ παρ' ἐμ' ἐρχόμενε,
 σύκινος· ὃ ῥίνη πεπονιμένος, ὃ δ' ἀπὸ μίλτου,
 ἃ ῥ' ἀπὸ ποιμενικῆς αὐτομαθὺς ξοῖδος.
 ἀρῆος γέλασον· μετὰ δ' ἀνιλέης πεφύλαξο
 σίνεσθαι, μὴ καὶ σαρδόνιον γελάσης.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΡΧΑΙΩΝ, ΚΑΙ ΗΡΩΩΝΤΙΝΩΝ.

Εἰς Προμηθεῖα· Ἰυλιανῷ.

Τέχνης πυρσὸν ὅπασα φρέσβιον· ἐν δ' ἄρα τέχνης,
 καὶ πυρὸς, ἀμύμητα πῆματος ὄφιν ἔχω.
 ἢ μερόπων ἀχάρισον αἰεὶ γένος, ἥ γε Προμηθεῖα
 ἀντ' αὐτῶν γεσῆς ταῦθ' ὑπὸ χαλκοτύπων.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸν αὐτόν.

Χαλκὸν μὲν καλέεσκεν ἀτειρέα βίβλος ὁ μῆρου.
 ἀλλὰ μιν ὁ πλάσῃς δέῃεν ἐλεγχόμενῃν.
 δ' αὖρ' ἴδε γὰρ σενάχοντα Προμηθεῖα· δ' αὖρ' ἴδε χαλκῷ
 τειρομένῃ, σπλάγχνων ἐν μυχάτων ὀδύνῃ.
 ἦρκελθε, νεμέσησον· ἐπεὶ μετὰ σφοδρῆν,
 ἰαπετιονίδης ἄλλος ἅπαντον ἔχῃ.

Γάλλῳ ἥ γε Τάνταλον.

Οὗτος ὁ πρὶν μακάρεσι σωέστος, ὅτος ὀνιδὺν
 πολλὰ κινεταρεῖς πλησάμενος πόματος,
 νῦν λιβάδος θνητῆς ἰμῆρεται· ἢ φθονρῇ δὲ
 κρᾶσις, ἀλλ' ἄχλυν δὲ ταπννοτέρη.
 τί νῦν λέγει τὸ τόραν μα· καὶ ὄρνια μάθανε σιγῆς.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

οἱ γλῶσση προπετῆς ταῦτα κολαξόμεθα.

Εἰς ἄγαλμα Ἡρακλέους νηπίῳ ὄντος ἔτι, καὶ

ταῖς χερσὶ θλίβοντος δρακοντάς δύο.

Οἷβε δρακοντίης πρὶ μῆκεσ' ὄβρι με χεῖρας

Ἡρακλῆος, δακτύλων ἀχιβαθῆς φάρυγγος.

ἔξ' ἐτι νηπιάχρῳ, χρόνον ξηλήμονος ἥρης

ἄμταυσον. μοχθῶν γνῶσι καὶ ἐκ βρέφους.

ἢ γάρ σοι κρητὴρ χαλκήλατος, ὅδε λέβητος,

αἷ' ὁδὸς ᾗς αὐλὴν Ζηνὸς ἔπαθλον ἔφυ.

Εἰς τὴν δώδεκα ἄθλος τῷ Ἡρακλέει.

Δέρκεο μυριόμοχθε τεὸς Ἡρακλῆος ἀγῶνας.

ὅς τλᾶς, ἀθανάτων οἶκον ὀλυμπον ἔβης.

γηρυόνην· κλυτὰ μῆλα· μέγαν πόνον αὐγάος.

πώλης· ἱππολύτην· πολυκάρηνον ὄφιν·

κάπρον θωυκτῆρα· χάς κύν· θῆραν ἐμῆς.

οἰωνός· ταῦρον· μαιναλὴν ἔλαφον·

νῦν δὲ κατ' ἄκρα πόλιος ἀπορθήτοιο βεβηκώς

πρὶ γαμῆς, μέγας ῥύεο τιλεφίδας.

Εἰς τὸ αὐτό· Ἀθῆλον.

Πρῶτα κτλ., ἐννεμῆ βριαρὸν κατέπεφνε λείοντα·

δαύτρον, ἐν λέρνῃ πολυαύχενον ὤλεσιν ὕδριν·

τὸ ρῖτον αὐτ' ἐπὶ τοῖς, ἐρμάνθιον ἔκτανε κάπρον·

χρυσόκρων δ' ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγαγε τέταρτον·

πέμπτον δ' ὄρνιθας συμφιλίδας ἐξεδίωξεν·

ἔκτον, ἀμαξονίδος κόμισε ζωστῆρα φαιόν·

ἔβδομον, αὐγῆος πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν·

ὀγδοον, ἐκ κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον·

ἔνατον, ἐκ θρήνης Διομήδεος ἤγαγεν ἵππον·

Γιρυόνη δ' ἔκταν βόας ἤγαγεν ἐξ ἐρυθείης·

μέρβρον ἐν δέκατον κύν' ἀνήγαγεν ἐξ αἰΐδας·

δωδέκατον δ' ἐκόμισεν ἐς ἐλλάδα χρύσεα μῆλα·

Ζ ιι

ΤΩΝ ΕΙΣΕΠΤΑ

ὅρις καὶ δέκατον, τοῖον λυγρὸν ἔχεν αἶθλον.
μοῦνον χι πεντήκοντα ξωιλέξατο κύραις.
Φιλίππυ δὲ τὸ αὐτό.

ὦλεσα τὸν νεμέαν θῆρ' ἀπλετον, ὦλεσα δ' ὕδρην,
καὶ ταῦρον· κάπρη δ' ἀμπετίναν ξαγέναν.
ζῶσιν ἑλκύσας, πάλως Διομήδεος ἦλον.
χρύσεια μῆλα κλάσας, Γηρυόνην ἔλαβον.
αὐγὰν ἐδάην· κέμας ὅφρ' ἐκτανον ὄρνις.
κέρυβρον ἠγαγόμην· αὐτὸς ὅλυμπον ἔχω.
Εἰς τὸν αὐτὸν φονεύσαντα τὸν νεμέαν
λέοντα· Ἀρχίου.

Μηκέτι ταυροβόροιο βαρὺ βρύχημα λέοντος
πῆσσετε ληϊνὸ μοι γειαρόται νεμέης.
ἢ γὰρ ὅφρ' ἠρακλῆος ὄρις ἀβλοιο δέδουπεν,
αὐχένα θηροφόνους ἀγχόμενος παλάμαις,
τοῖ μιν αὖ ἐξελάσασθε· πάλιν μυκηθμὸν ἀνέει
ἡχώ, ἐρημαίης ἐναέτης τρανάπης.
καὶ σὺ λεοντόχλαινε πάλιν θωρήσαιο ῥινῷ,
ἥρης πριόνων μισονόθοιο χόλον.
Εἰς τὸ αὐτό· Δαμαγῆτη.

Εκ νεμέης ὀλέων· ἀτὰρ ὁ ξένος, ὄρχοθεν αἶμα.
πολλὸν ὀμῶν, θηρῶν μῆξον, ὅδ' ἡμιθέων.
ἔρχονται δ' ἐς ἀγῶνα καταντίον ὅμμα βαλόντες
λοξὸν ὑπὲρ ξωῶς, καὶ βιοτᾶς σφετέρως.
ξῶν πάτρ', οἷον ἦν τὸν ἀπ' ἀρχαῖος ἀνέρα νηϊᾶν.
ἐμβατὸς ὥς ἂν τοι καὶ νεμέαν τελέθοι.
Εἰς τὸν αὐτὸν, καὶ πῶν ἔλαφον.

Τί πρῶτον; τί δ' ἐπειτα φρεσίν; τί δὲ λόγιον ὅσσοις;
θαυμάσω τέχνης ἀνέρος, ἢ δ' ἐλάφου.
ὦν ὀμῶν, ἰξυῖ θηρὸς ἐπεμβεβαῶς, γόνυ βρίθει,

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ἀπὸ ῥῶτων παλάμαις δραξάμενος κεράων·
 ἥδ' ὑπὸ χάσματι πολλὰ, καὶ ἄσπματι φυσιώσας,
 γλῶσση σιμάνει, γλιβομένην κραδίην·
 ἥρα κλέβει γήθησεν· ὅλην κέ μ' αὖτε τέθειλεν·
 ὃ κέρασιν μούνοισι, ἀλλὰ τέχῃ χρυσέῃ.

Εἰς τὸν αὐτὸν, ἢ τὸν Ἀνταῖον.

Χαλκὸν ἀποιμύζοντα τίς ἐπλάσε; τίς δ' ὑπὸ τέχνῃ
 καὶ πόνον ἐκ μορφῆς, καὶ θράσος ἐργάσατο;
 ἐμφυχὸν τὸ πλάσμα· καὶ οἰκτείρω μογέοντα,
 καὶ φρίττω κρατερόν τ' θρασὺν ἥρα κλέειν·
 ἀνταῖον γὰρ ἔχει πεπονημένον ἐκ παλαμάων·
 ἰδὼ θέεις δέ, δοκῇ καὶ σοναχὰν ἶέναι.

Εἰς τὸ αὐτὸ μεθύοντα.

Οὗτος δ' νῦν ὑπὸ βεβαρημένος, ἢ δὲ κυπέλλῳ,
 κενταύρου νήφων οἶνοβαρεῖς ὄλεσεν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οὗτος ὁ πανδαμάτωρ, ὁ παρ' ἀνδράσι δωδεκάεθλος
 μελπόμενος, κρατερῆς ἔνεκεν ἡνορέης,
 οἶνοβαρὴς μετὰ δαῖτα, μεθυσφαλὲς ἵχνος ἐλίπει,
 νικηθὲς ἀπαλῶ λυσιμελεῖ βρομίῳ.

Εἰς ἔτρον ἀγῶνα τὸ αὐτὸ.

Χαίτην, καὶ ῥόπαλον, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀταρβῇ
 θυμὸν ὀρώων, βλοσυρὸν τ' ἀνδρὸς ἐπισκύνιον,
 ζήτησ' ἐρμαλέοντος ἐπ' εἰκόνι· κῆν γὰρ ἐφύρησ',
 ἥρα κλέει· εἰδ' ὃ, λυσιμάχοιο πῖναξ.

Εἰς ἔτρον ἀγῶνα τὸ αὐτὸ.

Οἶω Θεοδάμας πρὶν ὑπὲρ τεύχεα ἥρα κλέειν,
 τοῖον ὁ τεχνίτης τὸ Διὸς ἐργάσατο,
 βούν' ὀρόπην ἐλκοντα, καὶ ἀντανύοντα κορύνην·
 ἀλλ' ὃ πῶ ὅλοῖν γράφε βοοσφαγίην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΤΑ

καὶ τάχα Θεοδᾶμαντι γοήμονα χήλεσι φωνήν
ἤρμασεν· ἥς αἶων φέδεταί Ἡρακλῆος·

Εἰς ῥήκονα ἑτέραν τὲ αὐτῷ·

Οἶον καὶ κρονίδης ἑσπερέ σε τῇ προσηλήνῃ
νυκτὶ, καὶ ἄρυσθαι δέν ἀελοφόρον,
αἷν πυρὸς ἥς ὀλυμπὸν ἐνώμασας ὦ βαρύνουθε
ἀλκήδην, τοῖντ ῥήκονα σου βλέπομεν·
ἄλκῃ μὲν δ' ὠδίνῃσ' ἐχει λίθος· αἰ δὲ μεγαυχῆς
θῆβαι, νῦν μύθων εἰσὶν ἀπιστοῦραι·

Εἰς ἀγαλμα τὸ αὐτῷ· Γεμῖν·

Ἡρακλῆς, ποῦ σοι πόρθος μέγας, ἥτε νέμειος
χλαῖνα, καὶ ἡ τόξεων ἔμπλεος ἰοδόκη;
πῶ σο βαρὸν μίμημα; τίς ἐπλάσεν ὦδε κρηφῇ;
Λύσιππος· χαλκῷ δ' ἐγκοτὲ μίξ' ὀδύνῃν·
ἄχθῃ γυμνωθεὶς ὅπλων σέο; τίς δὲ σ' ἐπρῆσεν;
ὁ πρῶτος· ὄντως ἥς βαρὺς ἄθλος, ἔρωσ·

Εἰς τὸ αὐτό· Φιλίππε·

Ἡρὴ τὲ τ' ἄρα λοιπὸν ἤθελε πᾶσιν ἐπ' ἄθλοις
ὅπλων γυμνὸν ἰδῆν ἦν θρασὺν Ἡρακλῆα·
πῶ χλαῖνωμα λόντος, ὅ, τ' αὐροῖξήτος ἐπ' ὤμοις
ἰὸς, καὶ βαρύντης ὄξος ὁ θηρολέτης;
πάντα σ' ἔρωσ ἀπέδυσε· καὶ ὕξενον, ᾧ Δία κύνεον
ποιήσας, ὅπλων νοσφίσας Ἡρακλῆα·

Εἰς ἀνδριάντα Θεσείως, καὶ τῷ
μαραθωνίσταύρῳ·

Θαῦμα τέχνης ταύρῳ τε, καὶ ἀνέρος· ὦν ὁ μὲν, ἄλλαν
θῆρα βίῃ βρίθει, γῆα τιταίνόμενος·
ἶνδ' αὐχενίους γνάμπτων, παλάμῃσιν ἑμαρτε
λαῖν μνητῆρας· διεξιτῆρ' ὁ δὲ κέρας·
ἄσπρα γάλας δ' ἐλέλιξε· καὶ αὐχένα θῆρ' ὑπὸ χερσὶν

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

δαμνάμενος κρατερᾶς, ὤκλασεν ἄς ὀπίσω.
ἔστι δ' οἷσα σθετέχνης ὑποτῷ δ' ἐνὶ χελυῷ,
θῆρα μὲν ἐμπνέειν, ἄνδρα δ' ἰδρῶτι ρεῖν.

Εἰς ἀνδρῶντα Καπανεύς.

Εἰ τοῖς θήβης Καπανεὺς ἐπεμήνατο πύρροις
ἄμμασιν ἡερίην κλίμακ' αἰσάμενος,
ἔλεν ἀν' αὖτις βίη, καὶ ὑπὲρ μόρον αἶδετο γὰρ ῥά
καὶ σκηπτοῦ Κρονίδου τοῖον ἔλθ' ἐν πρόμαχον.

Εἰς Ἰκαρον χαλκοῦν ἐν λυγρῷ

ἰσάμενον· Ἰδλιανῷ.

Ἰκαρε, κηρὸς μὲν σε διώλεσε· νῦν δὲ σε κηρῷ
ἤγαγεν εἰς μορφὴν αὔθις ὁ χαλκοτύπος.
αἰ' ἄγε μὴ πῖρ' ἀπάλλε κατ' ἡέρα, μὴ τ' ἀλοεῖσθ' ὄν
ἠδ' ὅθεν πίπῃων, ἰκάριον τελέσης.

Τὸ αὐτ' εἰς τὸ αὐτό.

Ἰκαρε, χαλκὸς ἐὼν, μὴ μνήσκειο, μὴ δὲ σε τέχνη,
μὴ δ' ἀπάφῃ πῖρ' ὕων ἄνθρωπος ἐπωμάδιον.
ἔἰδ' ἔξωδ' ἐὼν πέσθ' ἐν πελάγεσσι θαλάσσης,
πῶς ἐθέλεις πῖναι χάλκεον ἔδος ἔχων;

Εἰς Ἰππόλυτον διαλεγόμενον τῇ βορῷ

τ' Φαίδρασ· Αἰθαίω χολαστικῷ.

Ἰππόλυτος τ' ἰρκὸς ἐπ' ἔατι νηλεὲς μῦθον
φθέγγεται· αἰ' ἡ μῆς, ὅ δ' ἀνὰ μεσθα κλύειν.
ἔαον δ' ἐν βλεφάροιο μεμνηνότες ὀϊνοῦσαι,
ἥτι παρ' ἡγυῶν μιν κέτ' ἄθεσμα λέρην.

Εἰς ἑκόντα Τηλέφω τεύωμένα· Φιλοστράτου.

Οὗτος ὁ ταυθρανίδας πρόμος ἄχτος, ἔτος ὁ τοπρὶν
Τηλέφω αἰμάξας φρικτὸν ἄρη δαναῶν,
μυστὸν ὅτε πλήθοντα φόνω ἐκέρχσε Κεύκλον,
ἔτος ὁ πηλιακῷ δ' ἔρατος ἀντίπαλος,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

νῦν ὅλοον μηρῷ κούρων βάρος, διαλιπόπνου
τίκεται, ἐμφύχῳ σαρκὶ σωελλόμενος.
ἔκ τε γὰρ τρεμένοιο περιπλάσσοντο ἄχαιοι,
φύρδην ταυθρανίαν νῦνται ἀπ' ἡϊότος.

Εἰς δ' ἰκονα Φιλοκτῆτου. Γλαύκῃ.
Καὶ τὸν ἀπὸ προχίτωνος ἰδὼν πολυδάμων ἥρω,
τόνδε Φιλοκτῆτην ἔγραφε Γαργάσιος.
ἐν τε γὰρ ὀφθαλμοῖς ἐσκληκόσι κωφὸν ὑποκίε
δάκρυ, καὶ ὁ ῥύχων ἐνὸς ἐνέει πόνος.
ξωογράφων ὠλῶσε, σὺ μὲν σοφός· ἀν' ἀναπαῦσαι
ἄνδρα πόνων ἦδη τὸν πολὺ μοχθὸν ἔειπ.

Εἰς τ' αὐτόν.
Εχθρὸς ὑπὲρ δαναῶς πλάσῃς ἐμὸς ἄλλος ὀδυραδὲς,
ὅς μ' ἐμνησε κεκῆς, ὕλομένης τε νόσου.
ἔκ ἤρκει πέρι, ῥύχος, λύθρον, ἔλκος, ἀνίη,
ἀλλὰ καὶ ἐν χαλῷ τὸν πόνον εἰργάσατο.

Εἰς τ' αὐτόν. Ἰβλιαντὸν αἰγυπῖον.
Οἶδα Φιλοκτῆτην ὁρόων, ὅτι πᾶσι φαίνεται
ἄλλος ἐὼν καὶ τοῖς πλοῦσι δρκομένοιοι.
ἄγρια μὲν κομώσαν ἔχει ῥίχα· δαῦρ' ἴδε κόρης
χαίτην, ῥιχαλέοις χρώμασιν αὐαλέην.
δαίρμα κατεσκληνὸς δὲ φέρει, καὶ ῥικνὸν ἰδέσθαι,
καὶ τάχα καρφαλέον χερσὶν ἐφαπτομένας.
δάκρυα δὲ ξηροῖσιν ὑπὸ βλεφάροισι παχύντα
ἵσταται, ἀγρύπνῃ σῆμα δυνπαθείης.

Εἰς Γύρρον μέλλοντα σφάξαι πλὴν Πολυξέ-
νην. Κοσμᾶ μηχανικῷ.
Γύρρος ἐγὼ· σπύδω δὲ παρὸς χάριν· ἡ δὲ κωῶπις,
παλλάδα κικλήσκει, γνωτὸν ἔχουσα Γάριν.
Εἰς Χείρονα τὸν ἱπποκένταυρον.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἀνδρόθεν ἐκέχνηθ' ἵππος· ἀνέδρα με δ' ἰππόθεν ἀνὴρ·

Εἰς τ' αὐτόν· Ἀθῆλα.

Ἀνὴρ νόσφι ποδῶν· κεφαλῆς δ' ἄτερ· αἰόλος ἵππος·

Εἰς τ' αὐτόν·

Ἴππος ἐρύγεται ἀνδρα· ἀνὴρ δ' ἀποπέρδεται ἵππον·

Εἰς τ' αὐτόν· Εὐόδου.

Ἴππος ἐν ἀκάρηνος· ἀνὴρ δ' ἀτέλεστος ἔκειτο·

ὄνγε φύσις παῖξασα, θοῶς ἐνεκένρισεν ἵππῳ·

Εἰς καὶ χειρὸν· Κορνιλίου.

Οὔ σε μάκαρ Κανέχρε τ' ὥς κανέχρον ἔγραφε

Φᾶσις, ἐπεὶ βριαραῖς ἀνθετο σὺν παλάμαις,

ἀλλὰ σοφὸς τις ἦν ὁ ξωγράφος· ὅδ' ἔσ' ἐχειρῶν

νόσφισι; τῶν χειρῶν ὅσιν ἐκέν ἀθάνατον·

Εἰς τ' αὐτόν· Γάλλος σιλεντιάρχης.

Μηδολόφοντος μὲν χεῖρας ὑπὲρ γαμφῶιο κορύμβου

ναὸς ἀπορνυμένης ἐξέταμον κοπίδων,

ἀνίκητον Κανέχρε φυγὰς ποτε φορτὶς ἐκίνα,

ὥς πρ' ἀπ' ἀναισῆς ἤχετο σᾶς παλάμας·

ἀλλὰ καὶ ὥς, ἀπρίξ δόρυ νήϊον ἀμφιδανῆσαι,

ἄπρουν ὡμάρτων τάρβος ἀχαιμένιοις·

καὶ τὰς μὲν, τις ἀνὴρ ἔλε βάρβαρος· ὃ δὲ χειρῶν

νίκη, μοφολίοις μίμνε παρ' ὀνναέταις·

Εἰς σῆλην Ἀλεξάνδρου τὸ μα

κεδόνος· Προσδ' ἵππον.

Αὐσιππε πλάσσε σικυνώνιε, θαρσαλέη χερ,

δαῖε τεχνῖτα, πῦρ τοι ὁ χαλκὸς ὀρή·

ἄν κατ' Ἀλεξάνδρου μορφᾶς χέδον· ὅτι μεμπτοὶ

τέρσαι· συγγνώμη βυσσὶ λείοντα φυγῇ·

Εἰς τ' αὐτόν· Ἀρχελάου· οἱ δὲ, Ἀσκληπιάδου.

Τὸλμαν Ἀλεξάνδρου, καὶ ὅταν ἀπεμάξατο μορφάν

ΤΩΝ ΕΙΣΕΠΤΑ

Αὔσιππος, τίν' ὀδὶ χαλκὸς ἔχῃ δύναμιν;
αὐδάτοντι δ' ἔοικεν ὁ χαλκεὸς, ἐς Διὰ λάσων.
γὰρ ὑπ' ἐμοὶ τίθεμαι. Τῷ, σὺ δ' Ὀλύμπου ἔχει.

Εἰς τὸν αὐτόν. Ἀθλον.

Αὐτὸν ἀλέξανδρον τεκμαίρεο. ὦδε τὰ κῆρυ
ὀμματα, καὶ ξωὸν θάρσος ὁ χαλκὸς ἔχῃ.
ὅς μόνος ἦν ἐφορῶσιν ἀπ' αἰθέρος αἰ Διὸς αὐγαί,
πᾶσαν Πελλαίῳ ἦν ὑπέταξε θρόνῳ.

Εἰς τὸν αὐτόν. Ἀθλον.

Τῷτον ἀλέξανδρον μεγαλήτορος ἦα Φιλίππου
δέρκεαι, ὅρτι λείχοντο, Ὀλύμπιας ὅν ποτε μήτηρ
κρηττόθυμον ἔτικτεν ἀπ' ὠδίνων δέ μιν ἄρης
ἔργα μόθων ἐδίδασκε. τύχη δ' ἐκέλευσεν ἀνάσσειν.

Ἀθλα.

Μὰ τ' βυθοῖν ἠρακλέα παῖδ' ὅς ἀγρόται,
ὅκ' ἔτι κερδαλέοις ἐμβατὰ ταῦτα λύκοις.
φῶρές τε σείχην κλοπὴν ὁδὸν ὀρνήσονται,
εἰ καὶ κωμήτας ἀκρίτος ὕπνος ἔχῃ.
ἦ γάρ μ' ἵδρυται Διονύσιος ὅκ' ἄτερ ὀχῆς.
χαίρω τῷ δ' ἀγαθὸν σύμμαχον ἠρακλέα.
Μὴ βέλεις ὅτι τόξον ὁδοιπόρε, καὶ νεοθηγῆς
ἵς νυμνώσας, πρόσθε ποδῶν ἐθέμην,
μή δ' ὅτι βασιλῆω ῥόπαλον χερὶ, μή δ' ὅτι δέρμα
ἀμφ' ὤμοις χαροπὴν τέτο λέοντος ἔχω.
πηνάινειν ὅ πάντας ἐπίσταμαι, ἀλλὰ κρηνούργης.
καὶ σώσειν ἀγαθὸς ἐξ ἀχέων δύναμαι.

Εἰς τὸ Οδυσεῖα. Ἀθλον.

Αἰεὶ λαερτιάδῃ πότος βαρύς. φέρονά χῶμα
ἐκλυσε, καὶ δέλτων τ' τύπον ἠφάνισεν.
τί πλέον; ὅν ἐπέειπεν Ὀμηροῖς γὰρ ἐκείνῃ.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

οἰκῶν ἀφθάρτοις ἐγγράφεται σελίσιν·

Εἰς τὸ μινώταυρον· Ἀθῆλον·

Ὁ παῖς ὁ ταῦρος, ὁ κατὰ μηδὲν ἔντελός,
ὁ τῆς τεκνύσης τῆς πάθης κατήγορος,
ὁ μιξόθιρ ἄνθρωπος, ἡ διπλὴ φύσις,
ὁ ταυρόκρανος, ἡ πλάνη τῶν σωμάτων,
ὅς ᾧτε βῆς πέφυκεν, ᾧτ' ἀνὴρ ὅλως·

Εἰς Ὀρέστην· Ἀθῆλον·

Τίς τ' ἠρήκετόνδε μονοκρήπιδα Λυκῆρον
χάλκεον ἡδυνῶν ταρὸν ἀνεπλάσατο;
βασιλικὸν παρὰ πρέμνον ἰδ' ὡς ἀγέρωχα μεμνηὼς,
βριθὺν ὑπὲρ κεφαλᾶς ἀντέτακεν χάλυβα·
μανίει μορφὰ τὸ πάλαι θράσος· ἃ δ' ἀγέρωχος
λύαα, καὶ ἐν χαλκῷ κῆνο τὸ πικρὸν ἔχει·

Εἰς Ἰφιγένειαν· Ἀθῆλον·

Μάινεται Ἰφιγένεια· πάλιν δὲ μιν ᾗδος ὀρέσσει,
ἐς γλυκερὴν ἀνάγῃ μνήσιν ὁ μαίμοσύνης·
τῆς δὲ, χολωομένης, καὶ ἀδελφὸν εἰσοροῶσης,
οἴκτῳ, καὶ μανίῃ βλέμμα σαυεξάγεται·

Καλλιμάχῳ ᾗς Ἡετίωνα·

Ἡρώς ἡετίωνος ἐπὶ σταθμὸν ἀμφιπολίτῳ
ἵδρυμαι μικρῷ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ,
δοξὸν ὄφιν, καὶ μῦθον ἔχων ξίφος· ἀνδρὶ δὲ ἵππῳ
θυμωθῆς, περὶ ὃν καὶ με παρωκίσασατο·

Εἰς Ἡρωίδα Σ·

Εἰς Ἄγαλμα Νιόβης·

Ἐκ ξωῆς με θεοὶ τᾶν ξαν λίθον· ἐκ δὲ λίθοιο,
ξωὴν Γραξιτέλης ἐμπαλιν εἰργάσατο·

Ἰγλιανῷ ἀγρυπνίῳ ᾗς τὸ αὐτό·

Δυστήνῃ Νιόβης ὀράει παταλιθεῖα μορφήν,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὥς ἔτι μυρομένης πότμον ἑὼν τεκέων.
 ἣ δ' ἄρα καὶ ψυχὴν ἔκ ἔλαχε, μὴ τόδε τέχνη
 μέμφο· θιλυτέρην ἤκασε λαϊνέην.

Αντιπάρβυ ἕς τὸ αὐτό.

Τανταλὶς ἄδ' ἐποχ' ἔειπε, δὲς ἐπὶ τὴν τεκνύσασα
καρδί μ' ἦ, φοίβω θυμῷ, καὶ δ' ὄρτέ μιν·
κῆρα γὰρ πρὶν ἔμψα κῆρας φόνον, ἄρσεσι δ' ἄρσεν·
διαοὶ γὰρ διασὰς ἔκτανον ἐβδὸ μάδ' αἶμα.
αἱ δ' ἐτόσσα ἀγέλασ' ἄπ' ἰσθμοῦ πᾶρος, αἱ πᾶρος ὄντας,
ὅδ' ἐπ' ἐνὶ τλάμων λήπεται χειροκόμῳ.
μάτηρ δ' ἔχ' ὑπὸ πασσίν, ὅπρ' θέμις, αἶψ' ὑπὸ μαρῶς
παῖδ' αἰὲς ἀλγινὺς πάντ' αἰὲς ἄγοντο τάφους.
τάντατε, καὶ δέ σε γλώσσα διώλεσε, καὶ σῖο κῆραν·
χάριν, ἐπερώθη, σοὶ δ' ἐπὶ, δέμα λίσσος.

Θεοδώριδου ἕως τὸ αὐτό.

Στάθι πέλας· δάκρυσον ἰδὼν ξένη μυρία πένθη
 τὰς ἀθυρογλώσσου τανταλίδος Νιόβας·
 ἃς ἐπὶ γᾶς ἔβρωσε δυωδεκάπαιδα λοχέην
 ἄρτι, τὰ μὲν φόιβη τόξα, τὰ δ' ὄρτεμιδος·
 αἷ δέ, λίθω, καὶ σαρκὶ μεμιγμένον εἶδος ἔχουσα,
 πέτρ' ὕται· σενάχει δ' ὕψι παρῆς σίπυλος·
 θνατοῖς ἐγγλῶσα, δουλιάνοσος· ἀχχάλινος
 ἀφροσύνα, τίς τε πολλὰ κείνῃ δυσυχίαν·

Αντιπάρει εἰς τὸ αὐτό.

Τί πτε γύναι πρὸς ὄλυμπον ἄναιδ' ἄχθ' ἄν' ἐν οὐκῷ,
 ἔνθεον ἔξ' ἀθέε' κρατὸς ἀφῆσα νόμαν,
 λατὺς παπῶν' ἄνυσσα πολὺν χόλον, ὧ πολύτεκνε;
 νῦν σέ γε τὰν πικρὰν, καὶ φιλάβελον ἔριν·
 αἰ μὲν, τὸρ πᾶσι δὼν σπαύρει πέλασ'· αἱ δὲ, λιπόπνης
 κέ κλιται· αἱ δὲ, βαρὺς πότμος ἐπικρέμαται.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

καὶ μόχθων ἔγωγ' ὅδε σοι τέλος, ἀλλὰ καὶ ἄρσιν
ἔσται τέκνων ἐς μὸς ἀποφθιμένων.
ὦ βαρὺ δακρύσασα γενέθλιον, ἄπνοος αὐτὰ
πέρος ἔση Νιόβα, καὶ ἰδί τέρομένα.

Μελιάρη δὲ τὸ αὐτό.

Τανταλὶ παῖ Νιόβα, καὶ ἔμην φάτιν, ἄγγελον ἄταρ,
δέξαι σῶν ἀχέων οἰκτρότατον λαλίαν.
λῦε κόμας ἀνὰ δέσμον· ἰὼ βαρυπενθέσι Φοίβῃ
γενναμένα τόξοις ὄρσενόπαιδα γόνον.
ἔσοι παῖδ' ἔτ' ἔσιν· ἀτὰρ τί τόδ' ἄλλό τι λούσω;
αἶ, αἶ, πλημμυρῇ παρθενικαῖσι φόνος.
αἰδῶ, γὰρ ματρὸς περὶ γούνασιν· ἄδ' ἐνὶ κόλποις
κίηλται· ἄδ' ἐπὶ γᾶς· ἄδ' ἐπὶ μαστίδιοις.
ἄλλα δ' ἀντωπὸν θαμβῇ βέλους· ἄδ' ἐπ' οὔστοις
πῶσαι· τὰς δ' ἐμπνοαὶ ὁ μὲν ἐτι φῶς ὁράει.
αἰδὲ, λάλον σέρξασα πάλαι σῶμα, νῦν ὑπὸ θάμβους
μάτηρ, σαρκοπαγῆς οἷα πέπηγε λίθος.

Εἰς εἰκόνα Μηδείας ἐν ἰώμῃ· Ἀδελφον.

Τέχνη Τιμομάχου σοργὴν, καὶ ζῆλον ἔδξε
Μηδείης, τέκνων εἰς μόρον ἐλκομένων.
τῇ, μὲν γὰρ σπένδουσεν ἐπὶ ξίφος· ἥ δ' ἀνάνυξ,
σώζειν, καὶ κτείνειν βυλομένη τέκεα.

Ἀντιφίλῃ βυξαντίῃ εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν ὅλαν Μήδειαν ὅτ' ἔγραφε Τιμομάχου χάρ,
ξάλλῃ, καὶ τέκνοις ἀντιμεθελκομέναν,
μυρίον ἄρατο μόχθον, ἵν' ἦθεα διατὰ χαράξῃ.
ὦν τὸ αἶδ' εἰς ὄργαν νῶε, τόδ' ἔς ἔλεον.
ἄμφω δ' ἐπλήρωσεν· ὅρα τύπον· ἐν γὰρ ἀπῆλ' αἶ,
δάκρυον· ἐν δ' ἐλέῳ, θυμὸς ἀνασφύρεται.
ὄρῃ δ' αἶ μέλῃσις ἔφα σοφός· αἶμα δὲ τέκνων,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἔπρεπε Μήδῃ, καὶ χερὶ Τιμομάχου.

Εἰς τὸ αὐτό· Φιλίππυ.

Τίς σε κολχίς ἄθεσμε σωέγραφεν εἰκόνι θυμὸν,

τίς καὶ ἐν ῥῥώῳ βάρβαρον ῥγάσατο;

αἶψά γὰρ διφᾶς βρεφῶν φόνον· ἢ τίς ἰήσων

δυνάτερος, ἢ γλαυκῆ; τίς πάλι σοι πρόφασις;

ῥῥε καὶ ἐν κηρῷ παιδοκτόνε· σῶν γὰρ ἄμέρων

ξήλων ῥς ἄ θέλεις, καὶ γραφὶς αἰθάνεται.

Αδέσποτον ῥς τὸ αὐτό.

Δῦρ' ἴδε παιδοκτέτηραν ἐν εἰκόνι· Δῦρ' ἴδ' ἄλλα μα

κολχίδα Τιμομάχου χερὶ τυπωσαμένου.

φάσανον ἐν παλάμα· θυμὸς μέγας· ἄριον ὄμμα.

παισὶν ἐπ' οἰκτίστοις, δάκρυ κατερχόμενον.

πάντα δ' ὁ μὲν σῶν ἔχονεν· ἄμικτά τε ῥς ἐν ἀγῥάσ,

αἵματι μὴ χρῶσαι φησάμενος παλάμαν.

Ιβλιαντὸν ἀγυπῆν ῥς τὸ αὐτό.

Τιμόμαχος Μήδειαν ὅτ' ἔγραφεν, εἰκόνι μορφᾶς

ἀφύχου, τυχαῖς θήκατο διχθαδίας.

ῥλλον γὰρ λεχέων, τεκέων θ' ἄμα φίλτρα σῶν ἄφας,

διῥξεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀντιμεθελκομέναν.

Αδελον εἰς τὸ αὐτό.

Δῦρ' ἴδε καὶ θάμβησον ὑπ' ὀφρύσι κῆμενον οἰκτοῦ,

καὶ θυμὸν βλεφάρων, καὶ πυρόεσσαν ἴτιν,

καὶ μηρὸς παλάμην, ἀλόχοιο τε πικρὰ παθῶσης,

ὅρμηφιδόμένη πρὸς φόνον ἔλκομένην.

ζωγράφος δὲ δ' ἐκρυψε φόνου τέλος, ἔκ ἐβελήσας

θάμβος ἀπαμβλῦναι πένθει δερκομένων.

Φιλίππυ εἰς τὸ αὐτό.

Κολχίδα τὴν ἐπὶ παισὶν ἀλάστορα φανέ χειρῶν.

πῶς ἔτλης τεκέων μάαν ἔχειν ἰδίῳ;

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ἦς ἔτι κανθὸς ὕψαιμος ἐπασσράπιδφόνιον πῦρ,
 καὶ πολὺς γενύων ἀφρὸς ἀποσαλάς.
 ὄρτιβρεχὺς δὲ σίδηρος ἐφ' αἵματι φῶγε πανόλη
 μητέρα, καὶ κηρῷ τεκνοφονῆσαν ἔτι.
 Εἰς ἀγαλμα τ' αὐτ'.

Μαίη καὶ λίθος ἔσα· καὶ ἐκ καρδίας σέο θυμὸς
 ὀμματα κοιλήνῃς, ἐς χόλον κῦψέπισεν.
 ἔμπης ὅδ' ἐβάτισε καθεξέται· αἷμα ἄρα θυμῷ
 πηδῆσεις, τεκνίων εἵνεκα μαινομένη.
 ὦ, τίς ὁ τεχνίτης τόδ' ἐπλασεν, ἢ τίς ὁ γλύπτης,
 ὃς λίθον εἰς μανίνην ἤγαγεν αὐτεχνίη.

Αντιπάρβ' μακεδόνος ἦς τ' αὐτό.
 Μηδείης τύπος ἔστος· ἰδ' ὡς τ' ἔμεινεν, ἦς χόλον αἶρε
 ὄμμα, τόδ' ἦς παίδων ἔκλασε συμπαθίην.
 Εἰς τ' αὐτό.

Οἶκον ὁμῶς, καὶ λύσαν ἐτήτυμον ἔνθεος ἀνὴρ
 μαρμάρῳ ἐγκατέμιξε· βίαξομένην δ' ὑπὸ τέχνης
 λαϊνέην Μηδῆαν ὅλης ἐμνησεν ἀνίης.
 Αραβὶς χολαστικῇ ἦς Αταλάντην,
 καὶ Ἰππομένην.

Ἐδνα γάμων ἐρρίπθ' ἢ ἀμβολίην ταχυτήτος,
 πᾶσι γέρας κῆρυ χρύσειον ἰππόμενον.
 ἄμφω μῆλον ἀνυαεν, ἐπ' ἣ καὶ παρθένον ὄρμης
 ἔργον, καὶ ξυγίης σύμβολον ἦν Γαφίης.
 Εἰς ἀγαλμα Ἀριάδνης.

Οὐ βροτὸς ὁ γλύπτης· οἶαν δὲ σε βάνχος ἐραστὴς
 ἔειπεν, ὅτ' ἐπ' ἔρασε πεκλιμέναν.
 Εἰς τ' αὐτό.

Ξῆνοι, λαϊνέας μὴ φαύετε τὰς δριάδνας,
 μὴ καὶ ἀναθρώσκῃ Θησέα διζομένην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αντιφίλου εἰς ἄνδρο μέδαν.

Αἰθίοπων ἁβῶλος· ὃ δὲ πῦρ οἷς τὰ πέδιλα,
 Γρῦς· ἃ δὲ λίθῳ πρόσδετος, ἄνδρο μέδα·
 ἃ προτομά, Γοργῶς λιθοδερκίος· ἄθλον ἔρωτος,
 κῆτος· Κασιόπας, ἃ ἄλλος ὑπεκνίη·
 χαλκῷ, ἃ πρὸ σκοπέλοιο χαλκῷ πόδας ὑθάδι νάρκα
 νωθρόν· ὃ δὲ μναστῆρ, νυμφοκομῆ τὸ γέρας·

Εἰς πλὴν αὐτὴν Αραβίαν χολαστῆ.

Κιρκὸς ἄνδρο μέδην, ἢ ξωγράφος ἀνθετο πέτραις·
 καὶ γὰρ ἃ πρὸ ὀφθαλμῶν ἢ κρίσις ἃ μφίβολος·
 κῆτος δὲ σπιλάδαριν ἐπὶ γναμπῆσι χαράχθη,
 ἢ ἃ πρὸ Νηρῆος γήτονος ἐξανέδν.

ἔργων ταῦτα· σοφός τις ἀνὴρ καὶ με· δεινὸς ἀνιθῶς
 τάξετο καὶ βλεφάρων, καὶ πρὰ πίδων ἀπάτην.

Εἰς ῥινόνα ἐλένης ἔ' αὐτῶ.

Αρχέης ἐλένης ἐρώσις τύπος· ἦν ποτε βύτης
 ἦρπασε, τὸν ξένιον Ζῆνα παρωσάμενος.

Εἰς σῆλην πολυξένης· Γομιαῆ.

Αδελφὸς πολυκλήτοιο Πολυξένης· ἔ' δὲ τις ἄλλα
 χεὶρ ἔβριγεν τούτου δαιμονίῃ πίνακος·
 ἦρας ἔργον, ἀδελφόν· ἰδ' ὡς πέπλοιο ῥαγέντος,
 τὰν αἰδῶ γυμνὰν σώφρονι κρύπτει πέπλῳ·
 αἰεταὶ ἀτλάμων φυλάξας ὑπὲρ· ἐν βλεφάροις δὲ
 παρθενικῆς, ὃ φρυγῶν κῆται ὅλος πόλεμος.

Εἰς ῥινόνα Διδούης· Αδέσποτον.

Αρχέτυπον Διδῶς ἐρικυδέος ὧξένε λάλασις,
 εἰκόνα θεπεσίῳ κάλλει λαμπομένην·
 τοῖη καὶ γενόμην· ἀλλ' ἔ' νόον, ὅιον ἀκέρως,
 αἰχρὸν, ἐπ' ἀφῆμοις δόξαν ἐνεγκάμενη·
 ἔ' δὲ γὰρ Αἰνίαν πότ' ἐσέδρακον, οὐδὲ χρόνοισι

ῥόιης

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ῥοῖς πρὸς θομένῃς, ἤλυθον ἐς λιβύην·
 αἰὲς βίησ' φεύγουσα ἰαυβάων ὑμεναίων,
 πῆξα κατὰ κραδίης φάσγανον ἀμφίτομον·
 πῖρίδ' οὖ, τί μοι ἄγνον ἐρωπλίασθε Μάρωνα;
 τοῖα καὶ ἡ μετέρης φάσατο σωφροσύνης·

Γαυράδα ἦς ἄγκλημα ἤχῃς παρὰ ῥ' Πανός·
 Ἀχὼ φίλα μοι, συγκαταίτεσον τί· τί;
 ἐρῶ Κορίσκαο· αἰδὲ μ' ὕφιλῃ· φιλή·
 πρᾶξαι δ' ὅ κεν ἄρ' οὐκ αἶψα φέρεται· φέρεται·
 τὴν τόνισα αὐτὰ λέξον ὥς ἐρῶ· ἐρῶ·
 καὶ πίστιν αὐτὰ κρμάτων τὴν δόξ· τὴν δόξ·
 ἀχῶ, τί λοιπὸν, ἢ πόθεν τυχεῖν; τυχεῖν·

Σατύρην ἦς τὸ αὐτό·

Ποιμενίαν ἄγλωστον ἀν' ὄργαλα μέλπεται ἀχῶ,
 ἀντίθροον, πᾶσι δὲ ὑπερόφωτον ὅπα·

Εἰς τὸ αὐτὸ Λακκιανῶ· οἰδὲ, Ἀρχί·

Ἡχὼ περὶ πᾶσαν ὄρεσ' φίλε, Πανός ἐταίρην,
 ἀντίτυπον φθογῆν ἐμπαλιν ἄσομένην,
 παντοίων σμάτων λάλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἡ δὲ
 πάγχιον· ὅσα λέγεις, ταῦτα κλύων, ἄπιθι·

Εὐόδου εἰς τὸ αὐτό·

Ἡχὼ μιμολόγον, φωνῆς ῥύμα, ῥήματος ὕρην·

Εἰς τὸ αὐτό·

Ἀρχιδικὰ θεός εἰμι· παρὰ προέυροις δὲ λυαί·
 ναίω, φεγγόμενον μῦθον ἀμφεβομένα·
 ἢ ἔτι γὰρ συγέω βάκχην φίλε τὸν θιασώταν
 ἄντεόν· ἔρχεο Πάν· ξωαλέγω μιν ἔπη·

Εἰς ΘΑΛΑΣΣΑΝ·

Φιλίππ· μακεδόνος·

Εξουξ' ἐλλήσποντον ὁ βάρβαρος ἄφρονι τόλμῃ·
 ἢ δὲ τόσους καὶ μάτους πάντας ἔλυσε χρόνος·

ΛΛ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αἰὲ δὲ δικαιοαρχία δὴν πῆρ' ὥσε θάλασσαν,
καὶ βυθὸν ἄς χέρσου χῆμα μετεπλάσασθαι.
λαῖα βαθυσήριγγα κατερρίξωσε πέλωρον,
χρὺς δὲ γιγαντῆας δ' ἔστασε νέρθεν ὕδωρ.
ἦν δ' αἰεὶ πλώειν· διοδονομένη δ' ἐπὶ ταύταις
ἄσπετος, εἰς περὶ ὧν μολόγησε μένειν.

Εἰς σκύλλαν χαλκῆν.

Εἰ μὴ χαλκὸς ἔλαμπεν, ἐμνήνυε δ' ἔργον ἄνακτος
ἔμμεναι ἠφάισου δεδαλέσιο τέχνης,
αὐτὸν ἄν τις σκύλλαν οἶσατο τηλόθε λούαντα
ἔσταμεν ἐκ πόντος γαῖαν ἀμφιφάμενιν.
τόσσον ἐπιδόξῃ, τόσσον κότον ἀντία φαίνει,
οἶον ἂν πελάγους συγκλονέουσά νείεσθαι.

Εἰς τὴν κελιδώνιον κάρπυον.

Χάλκεος· αἰὲ ἄβησον ὅσον θράσος ἦνυσε κάρπῳ
ὁ πλάσας, ἔμπνοον θῆρα τυπωσάμενος,
χαίτας ἀνχενίς, πεφριότα, θηκὴν ὀδόντα
βρύχοντα, γλήναις φρικτὴν ἰέντα σέλας,
ἄφρῳ χέλεα πάντα δεδαμένα· ἔκ' ἐτι θάμβος,
εἰ λογάδα στρατιῇν ὤλεσεν ἠμιθέων.

Εἰς ἀγαλματα θεῶν,

καὶ θεαίνων.

Εἰς πλὴν ἐν ἀθήναις ἐνοπλον ἀθηναῖον.

Ἰσλιαντὸν ἀπὸ ὑπάρχων.

Τίπτε Τριτογένεια κορύσσει αἶσιν μίαν;
ῥῆξε Γοσειδάων, φέδεο κεκοροπίης.

Εἰς ἀγαλμα ἠφάισου, ἀθηναῖον, καὶ ἐρεχθίδος.
Ἡ τέχνη σιωάχειν, ἂ μὴ φύσις· ῥῆπεν ὁ πλάσας,
μῆτρ' νόσφι τόκων, νυμφίε νόσφι γάμων.

Εἰς σῆλην ἄριος μεκοσμημένην ἐν θράκῃ.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Εἰσόκε θύριος ὕτος ἐπὶ χθονὶ κέκληται ἄρης,
ἥ ποτε θρηϊκίης ἐπιβήσεται ἔθνεα γότθων.

Εἰς ἀγαλμα ἄφροδίτης, καὶ ἄριος.

Ἀρεα, καὶ παφίην ὁ ξωγράφος ἐς μέσον οἴκου

ἀμφιπεριπλέγην τέγραφεν ἀμφοτέρως.

ἐκ θυρίδος δὲ μολὼν φαέθων, πολυτάμφορος ἀγλή,

ἔση ἀμιχανόων ἀμφοτέρως σιοπέων.

ἦέλιος βαρύμηνις ἕως τίνος; ἥ δ' ἐπὶ κηρῷ

ἤθελεν ἀφύχου τ' ἥλον ἐξελάσσει.

Εἰς ὀρτέμιδος. Διοτίμης.

Ὡς πρέπῃ ἄρτε μίς εἰμ'· ἥ δ' ἄρτε μιν αὐτὸς ὁ χαλκὸς

μανύει Ζηνὸς, καὶ χέτερος θύγατρα,

τιμμάειν τὸ θράσος τὰς παρθένους· ἥ ῥά κεν ἔποιε,

πᾶσα χθὼν, ὀλίγον τᾶδε κωαγέσιον.

Εἰς ἀπόλλωνα. Ἀντιπάρου.

Βῦπαις ὡ' πολλῶν τόδε χάλκεον ἔργον ὄνατ'α,

ἀγλαίης Λητοῖ, καὶ Διὶ μαρτυρίῃ.

ἥ θ' ὅτι τῆσδε μάτην Ζεὺς ἤρατο, χῶτι κατ' αἶνον,

ὁμματα, καὶ κεφαλὴν ἀγλαὸς ὁ κρονίδης,

ἥ δ' ἤρην μεσητὸν ἐχάσατο χαλκὸν ὄνατ'α,

ὃν μετ' ἐλεθύνει τοῖον ἀπεπλάσατο.

Εἰς ἀγαλμα ἄφροδίτης τ' ἐν κνίδω.

Τίς λίθον ἐφύχουσε; τίς ἐν χθονὶ Κύπριν ἐσῆδεν;

ἥ μερον ἐν πέρῃ τίς τόσον ἔργασατο;

σπράξιτέλης χειρῶν ὅδ' ἐπε πόνος· ἥ τὰ χ' ὀλυμπος

χιρῶν, Παφίης ἐς κνίδον ἐρχομένης.

Γλάτωνος ἥς τὸ αὐτό.

Ἡ παφίη κυθήρεια, δὴ οἶδ' ματος ἐς κνίδον ἦλθε,

βελομένη κατιδέειν ἥκονα πῶϊ δ' ἴν.

πάντῃ δ' ἀθρήσασα πρὶς κνίδω ἐνὶ χώρῳ,

Α Α ἱ ἱ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

φθέξατο, πῦρ γυμνὴν εἶδ' με Πραξιτέλης;
πραξιτέλης ἔκ' ἦεν, ἀ μὴ θέμις. αἶψ' ὁ σίδηρος
ἔξεσ' οἷαν ἄρης ἤθελε, πλὺν Γαφίην.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ακύπρις, τὰν Κύπριν ἐνὶ κνίδῳ ᾗ πενιδούσαι,
φῶ, φῶ, πῦρ γυμνὴν ᾗ δέ με Πραξιτέλης;

Εἰς τὸ αὐτὸ Πλάτωνος.

Οὔτε σε Πραξιτέλης τεχνάσατο, ἔθ' ὁ σίδηρος,
αἶψ' ἔτ' ὥς ἐστις, ὥς ποτε κρινομένη.

Λυκίαν ἔς τὸ αὐτό.

Τὴν Γαφίην γυμνὴν ἔλ' ἴδεν· εἶδ' τις ᾗ δ' ἔν, ἔντος
ὁ πλὺν γυμνὴν συσάμενος Γαφίην.

Τῷ αὐτῷ ᾗ τὸ αὐτό.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τέης περικαλλὲς ἄλμα
Κύπρι, τέης μορφῆς φέρτερον ἔδ' ἔχων.

Εὐνὴν εἰς τὸ αὐτό.

Παλλὰς, καὶ κρονίδαο στυγιένετις, εἶπον ἰδῆσαι
πλὺν Κνιδίην, ἀδίκως τ' φρύγα με μφόμεθα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Γυμνὴν ᾗ δ' Πάρις με, καὶ ἀρχίστις, καὶ ἄδωντις.
ἢ πρὸς οἶδα μόνους. Πραξιτέλης δ' ἐπὶ πόθιν;

Εἰς τὸ αὐτὸ, καὶ ᾗ τ' ἐν ἀθήναις ἀθηνῶν.

Ἀφροδίτης Γαφίης ξάθειον περιέρμεο κάλλος.
καὶ λέξ' ἐς, αἶν' ὃ τ' Πάρι τῆς κρίσεως.

ἀτθίδα δρῶνόμενος πάλι Παλλάδα, τὸ το βοήσ' ἐς,
ὥς βύτης ὁ Πάρις τήνδ' ἐπαρέβροχασεν.

Ερμώρην εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν κνιδίαν Κυθέρην ἰδὼν ξένη, τὸ τὸ κεν ᾗ ποίς,
αὐτὰ καὶ θνατῶν ἄρχε, καὶ ἀθανάτων.

τὰν δ' ἐνὶ κερυπίδαις δορυθαρσέα Παλλάδα λάναν,
αὐδάσ' ἐς, ὄντως βυκόλος ἦν ὁ Πάρις

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἀφροδίτην ὠπλισμένην· Λεωτίδου.
 Ἄρειος ἔντεα ταῦτα, τίνος χάριν ὦ Κυθέρεια
 ἐνδεδυσαι, μενεδὸν τὸτο φέρουσα βάρος;
 αὐτὸν ἄρη γυμνὴ γὰρ ἀφ᾽ ὠπλισσας· ἣ δὲ λείπειται
 καὶ θεὸς, ἀνθρώποις ὅπλα μάπην ἐπάχεις.
 Ἀλεξάνδρου αἰταλῆς ἦς τὸ αὐτό.

Αὐτὰν πῦρ τὰν Κύπριν ἀπὸ κριβώσατο Γαλλὰς,
 τὰς ἐπ' ἀλεξάνδρου λαθόμενα κρίσιος.

Εἰς τὴν ἀσάρετὴν ἐνοπλον ἀφροδίτην.

Ἰκλιαντὸν ἀπὸ νύκταρχων αἰγυπτίης.

Αἰὲν ἰδὼν κυθέρεια φέρειν δεδάμκε φαρέτην,
 τόξα τε, καὶ δολιχῆς ἔργον ἐκὶ βολίης.
 αἰδομένη δ' ἄρα θεσμὰ μενεπτολέμοιο Λυκέρου,
 φίλτρα φέρει πάρετ' ἰσχυροῖς ἀγχεμάχοις.
 ὅ μεις δ' ἐπ' θαλάμοισι λακωνίδου, ὅπλα Κυθείης
 αἰζόμεναι, παῖδας τίπτετε θαρσαλέους.

Εἰς τὴν αὐτήν· Ἀδίαποτον.

Γαλλὰς τὰν Κυθέρειαν ἐνοπλον ἔρπειν ἰδοῦσα,
 Κύπρι, θέλεις ὅπως ἐς κρίσιν ἐρχόμεθα;
 ὅδ' ἀπαλὸν γέλασας, τί μοι σάκος ἀντίον αἶρειν;
 ἣ γυμνὴ νικῶ, πῶς ὅταν ὅπλα λάβω;
 Ἐτι ἦς πῶς ἐν κνίδω· Ἀντιπὰ

ῥοσιδωνίης.

Φάσεις τὰν ἰδὼν Κύπριν ἀνὰ κραναὰν κνίδον ἀθρῶν,
 ἀδὲ πρὸς φλέξ' ἡ θεὸς οὔσα λίθον.
 ἔνθ' ὡς θεασιδάκεις γλυκύν' ἵμερον, ἔχ' ὅτι πέρον,
 αἰὲν ὅτι κὴν ψυχρῶ πυρὸς δάμαντι βαλῆ.
 τοίους Πραξιτέλης καὶ μεδάμονας, ἄλλον ἐπ' ἄλλας
 γὰς, ἵνα μὴ διαπῶ πάντα ἐέροιτο πυρί.
 Τὸ αὐτὸς ἦς πῶς αὐτὴν ἀνέχον μένην.

Α Α iii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἀπὸ θαλάσσης.

Τὰν ἀναδυομένην ἀπὸ ματέρος ἄρτι θαλάσσης
 Κύπριν ἀπελλήσου μόχθον ὄρα γραφίδος,
 ὡς χεῖρ σὺ μάρψασα διάβροχον ὕδατι χάϊσας,
 ἐκθλίβῃ νοτῶν ἀφρὸν ἀπὸ πλοκάμων.
 αὐτὰ νῦν ἐρέουσιν, ἀθηναίη τε, καὶ ἦρι,
 ἔκ ἐτι σοι μορφῆς ἥς ἐρὶν ἐρχόμεθα.

Ἀρχὴ εἰς πᾶν αὐτήν.

Αὐτὰν ἐκ πόντοιο τιθνητῆρος ἀπελλῆς
 τὰν Κύπριν γυμνὰν ἥδε λοχὸν οὐ μέναι.
 καὶ τοίαν ἐτύπωσε διάβροχον ὕδατος ἀφρῶ,
 θλίβουσαν θαλρῆς χεῖρ σὶν ἐτι πλόκῳ μοι.

Δημοκρίτου ἥς πᾶν αὐτήν.

Κύπρις ὅτε σαλάνσα κόμας ἀλιμυρέας ἀφρῶ,
 γυμνὴ πορφυρεὴν κύματος ἐξάνεδυ.
 ἔτω περ κατὰ λονκὰ παρήϊα χερσὶν ἐλῶσα
 βόσρυχον, αἰγείην ἐξεπίεξεν ἄλα,
 σέρνα μόνον φαίνουσα τὰ, καὶ θέμις. ἥ δὲ τοιήδε
 κήνη, συχέσθω θυμὸς ἐναλίην.

Ἰσλιαντὸς ἀπὸ ὑπάρχων ἥς πᾶν αὐτήν.

Ἄρτι θαλασσίης παφίη πρῆκυψε λοχίης
 μαῖαν, ἀπελλαίην ὄρα μένη παλάμην.
 αἰετὰ τάχος γραφίδων ἀποχάξω, μή σε δίηνῃ
 ἀφρὸς ἀποσάων, θλιβομένων πλοκάμων.
 ἥ τοίη τοτὲ Κύπρις ἐγυμνώθη διὰ μῆλον,
 πᾶν βροῖην ἀδίκως Γαλλὰς ἐληΐσατο.

Εἰς πᾶν αὐτὴν Λεωνίδου ταραντίνου.

Τὰν ἐκφυγῶσαν μαρδὸς ἐκ κόλπων ἐτι,
 ἀφρῶ τε μορμύρυσαν ἀνέχῃ Κύπριν,
 ὡδὼς ἀπελλῆς κάλλος ἰμβρότατον,

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ἦν ἡραπὸν, αἷμα μ' ἔφυγον ἐξεμάξατο.
 αὖ μὲν γὰρ ἄνδρας χερσὶν ἐκθλίβει νόμαν,
 αὖ δ' ὁ μ' μμάτων χαλινὸς ἐκ κλάμπη πόθος,
 καὶ μαζὸς ἀκμῆς ἄγγελος κυδωνίᾳ.
 αὐτὰ δ' Ἀθάνᾳ, καὶ Διὸς σαιανέτις,
 φάσεν, ὦ Ζεῦ, λειπόμειθα τῇ κρίσει.

Εἰς τὸ πῦρ ἐν κνίδῳ. Εὐήνη.

Γρόσθε μὲν ἰδαίοισιν ἐν ἔρεσιν αὐτὸς ὁ βῦτασ
 δέρεσθε τὰν κάλλους πρῶτ' ἀπενερχομένην.
 πραξιτέλης κνιδίοις δὲ πανωπῆεσσαν ἔθηκεν,
 μάρτυρα τῆς τέχνης ψήφον ἔχων Γάριδος.

Εἰς τὸ ἐν σπάρτῃ. Ἀντιπάρῃ.

Καὶ λίθος ὡς Γαφίη θωρήξατο. ἢ τάχα μᾶλλον
 ᾗδε λίθον Γαφίη. καὶ ὧμοσεν, ἤθελον εἶναι.

Εἰς τὸ ἐν σπάρτῃ. Ἀντιπάρῃ.

Καὶ Κύπρις σπάρτας, ὅν' ἄσπεσιν οἶατ' ἐν ἄλλοις
 ἴδρυνται, μαλακὰς ἰσχυράς, σολίδα,
 αἷμα κατὰ κρατὸς μὲν ἔχει νόρῃ ἀντὶ καλύπτρας.
 ἀντὶ δὲ χρυσεῖων ἀκρεμόνων, κάμακ.
 ἦ γὰρ χρὴ ταυχέων εἶναι δίχα τὰν παράνοισιν
 θρακὸς ἐνυαλίῃ, καὶ λακιδαιμονίαν.

Φιλίππῃ ᾗς τὸ αὐτό.

Κύπρι φιλομειδῆς, θαλαμηπόλε, τίς σε μελὶ χρὴν
 δαίμονα τοῖς πολέμων ἐσεφάνωσεν ὅπλοις;
 σοὶ παιᾶν φίλος ἦν, καὶ ὁ χρυσοκόμης ὑμέναιος,
 καὶ λιγυρῶν αὐλῶν ἡδυμελεὶς χάριτος.
 εἰς τί δὲ ταῦτ' ἐνέδης ἀνδροκτόνα; μὴ, θρασὺν ἄρῃ
 συλήσας αὐχῆς; Κύπρις ὅσον δύναται.

Εἰς Ἄαλμα Διονύσου πλησίον Ἀθηνᾶς ἐσῶς.

Εἰπέ τί σοι ξυῶν, καὶ παλλὰ διτῇ, γὰρ ἄκοντ' ἔσθ',

Α Α ιιι

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καὶ πόλε μοι παρὰ σοὶ δ' ἄνδρα εἰλαπῖναι.
μὴ προπετῶς ὦ ξείνε, θεῶν πέρι, τοῖα μετάλλα.

ἴαθι δ' ὅσοις ἱκελος δαίμονι τῇδε πέλω.
καὶ γὰρ ἐμοὶ πολέμων φίλιον κλέος· οἶδ' ἅπασ μοι
ἦψος δ' μιθεὶς ἰνδὸς ἀπ' ὠκεανῷ.

καὶ μὲν ὅπων δέ φυν' ἐγεγῆρα μιν· ἡμῶν, ἐλάη·
αὐτὰρ ἐγὼ, γλυκεροῖς βόρυσιν ἡμερίδος.

καὶ μὴν ὅδ' ἐπ' ἐμοὶ μήτηρ ὠδίνασ' ὑπέστη·
λῦσα δ' ἐγὼ μισρὸν πάριον, ἥδε, κάρη.

Εἰς ἕτερον ἀγαλμα τὸ αὐτὸ.

Αντιπάρυσσιδωνίη.

Αὔσονίῳ Γήσωνι σιμασσιδὸς Διόνυσος

ἴδρυμαι, μεγάρων φρερὸς ἐπ' αὐτυχίῃ.

ἄξιον ὦ Διόνυσ' ἐσέβης δόμον· ἐπρεπὲν ἄμφω,
καὶ μέγαρον βάκχῳ, καὶ βρόμιος μεγάρῳ.

Εἰς ἀγαλμα Διονύσου, καὶ ἦρα κλέος.

Ἀμφοτέροι θήβηθε, καὶ ἀμφοτέροι πολεμισαί,

κῆκ Ζηνός· θύρῳ δεινός· ὁδὲ, ῥοπάλῳ.

ἀμφοῖν δὲ σῆλαι σιωτέρμονες, ἤνελα δ' ὅπλα.

τεβρὸς, λειοντῆ· κύμβαλα δὲ, πλατάγῃ.

ἦρ' ἄμφοτέροις χαλεπὴ θεός· οἶδ' ἀπὸ γαίης

ἦλθον εἰς ἀθανάτους, ἐκ πυρὸς ἀμφοτέροι.

Εἰς ἀγαλμα ἑρμῆ· Ξενοκράτης.

Ερμῆς ὠκὺς ἐγὼ κικλήσκομαι· ἀνὰ παλαίτρῃ

μὴ κολοβὸν χερῶν ἴστατε, μήδ' ἀποδα.

ἢ πῶς ὠκὺς ἐγὼ, πῶς δ' ὄρθια χερσὶν ὀμῶσιν,

εἰς βάσιν ἀμφοτέρων ὀρρανὸς ἴσταμενος;

Εἰς τὸ αὐτό.

Ερμῆϊ ξυλίνῳ τίς ἐπινύχτο, καὶ ξύλον ἦεν.

ἦτά μιν ἀφάρτος, χαμαλὶς βάλε· τὸ δ' ἄπο, χρυσὸς

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ἔρρουσεν καταγέντος ὕβρις πόρε πολλάκι κέρδος.

Εἰς ἕτερον τ' αὐτὸ Νίκη.

Εἰνοσίφυλλον ὄρος κυλλήνιον αἰτὺν λεοσχῶς,

τῇδ' ἔστη ἔρατ' ἐκ γυμνασίου μεδέων

ἑρμῆς· ὧς ἔτι, παῖδ' ἀμάρατον, ἡδ' ὕακινθον

πολλάκι, καὶ θαλρ' ὅς θῆκαν ἰὼν σεφάνης.

Εἰς ἔτρον τ' αὐτὸ.

Φρυγὸς ἐπὶ σμήνεσι Πέριφράτου εἵνεκ' ἰμίνω

ἰθάδε, μαιναλίαν κλιτὺν ἀποπρωπῶν,

κλῶπα μελισσῶν δεδοκιμένους· ἀν' ἀλέαδε

χεῖρα, καὶ ἀγροτέρους κῆφον ὄρεγμα ποδός.

Εἰς ἕτερον τ' αὐτὸ Λεωνίδου.

Τῶν αἰῶν ὄνομα Μόριχος τ' ἐπίσκοπον ἑρμῆν

ἔσας ἀπολίων ἀνδράκιμον φύλακα.

ἀλλὰ μοι αἰτ' ἀν' ὄρη χλωρὰς κεκορεσμέναι ὕλας,

τὸν ἀρπακτῆρος μήτι μέλεαδε λύκου.

Εἰς ἕτερον τ' αὐτὸ Νικανέτου.

Αὐτόθεν ὄσρακινόν με, καὶ ἐν ποσὶ γήϊνον ἑρμῆν,

ἔπλασεν ἀφίδος κύκλος ἐλαιόμενος.

πῆλός ἐφυράθην· ὃ φάσσομαι· ἀν' ἐφίλησα

ὧς ἔνε, ὄσρακίων δύσμορον ἐργασίην.

Εἰς ἕτερον τ' αὐτὸ Αἰδέσσου.

Ωλῶσε, μὴ νόμιζε τῶν πολλῶν ἓνα

ἑρμῆν θεωρῶν· εἰ μὴ τὸν τέχνα Σκόπα.

Εἰς ἕτερον τ' αὐτὸ ἐν κήπῳ.

Φιλίππου.

Κράμβης ἄφωμαι κυλλήνι; μὴ παροδῖτα.

τίς φθόνος ἐκ λαχάνων; ὃ φθόνος, ἀλλ' ἀνόμος

ἀγορίων ἀπέχειν κλοπῆς χέρσιν· ὧ παραδόξου,

μὴ κλέπειν ἑρμῆς καινὸν ἔθηκε νόμον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς ἑρμαφρόδιτον ἐν λεγομένῳ ἱστάμενος.
 Ἀνδράσιν ἐρμῆς ἡ μοι γυναιξὶ δὲ Κύπρις ὁρῶμαι.
 ἄμφοτέρων δὲ φέρω σύμβολά μοι τοκείων.
 πῶθενεν, ἔκ ἀλόγως με τὸν ἑρμαφρόδιτον ἔθεντο
 ἀνδρογύνους ἀνδρῶς, παῖδα τὸν ἀμφίβολον.

Εἰς ἀγαλμα ἔρωτος.

Χάληδον τίς ἔρωτα μετήγαγεν ἐκ πυρός ἢς πῦρ,
 τήγαγον ἄρμόξον τῇ κολάσῃ κόλασιν.

Εἰς ἀγαλμα τὸ αὐτὸ δεδεμένον. Σατύρου.
 Τὸν πῆρόντα τίς ᾤδε; τίς ἐν δεσμοῖσι θοὸν πῦρ
 ὤχμασεν; αἰθαμένης ἤφατο τίς φάρεος;
 καὶ τὰς ὠκυβόλους περιγέας ἐσφῆκωσε
 χεῖρας, ὅτε σβαρῶ κίονι διστάμενος;
 ψυχρά τάδ' ἀνθρώποις παραμύθια. μή ποτ' ἐκίνη
 ἔτος ὁ δεσμώτης αὐτὸς ἔδησε φρένα;

Αἰαίης εἰς τὸ αὐτόν.

Τίς σε τὸ ἔχ' ὁσίως ἡγρὸν μένον ᾤδε πεδήσας
 θήκετο; τίς πλέγδην σὰς ἐνέδησε χεῖρας;
 καὶ πινάρῳ ὅφιν τεκτῆνατο; πῶ θοὰ τόξα;
 νῆπιε, πῶ πικρὴ πυρφόρος ἰοδόκη;
 ἦ ῥὰ μάτην ἐπόνησε λιθοξόος, ὅς σε τὸ δίστω
 κυμῆναντα θεὸς, τῇ δ' ἐνέδησε πάρεμ.

Αντιπάρου ἢς τὸ αὐτόν.

Τίς διαὰς παλάμας πρὸς κίονα δῆσεν ἀφύκτοις
 ἄμμασι; τίς πυρὶ πῦρ, καὶ δόλον ἔλε δόλω;
 σῆπιε, μὴ δὴ δάκρυ κατὰ γλυκῆ ῥοῖο προσώπῳ
 βάλλει. σὺ γὰρ τέρπῃ δάκρυσιν ἠθέων.

Μακίης εἰς τὸ αὐτόν.

Κλαῖε δυσεκφύκτως σφιγθεὶς χεῖρας ἄκριτε δαῖμον,
 κλαῖε μάλα, σῆξων ψυχὸς ἀκὴ δάκρυα,

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

σφραγίσαντες ὑβρίδα, φρενοκλόπε, ληστὰ λογισµῶν,
 πᾶνδον φυχᾶς πῦρ, προῦ μ' ἄορατον ἔρωσ.
 θνατοῖς κλυτὰ λύσις ὅτι γόνυ ὃ σὸς ἀκριτε δεισμός.
 ὦ σφιγχθῆς, κωφοῖς πέμπε λιτὰς ἀνέμοις.
 ἂν δὲ βροτοῖς ἀφύλακτος ἐνέφλεγθε ἐν φρεσὶ πυρσόν,
 αἴθρει νῦν ὑπὸ σῶν σβεννύμενον δακρυῶν.

Κριναγόρε ἦς τ' αὐτόν.

Καὶ κλαῖε, καὶ σέναζε, συσφίγγων χερσὶν
 τένοντας· ὦ πίβουλε, τοῖά τοι πρέπεις.
 ἢ κ' ἐσθ' ολύσων· μὴ λείν' ὑπόβλεπαι.
 αὐτὸς γὰρ ἄλλων, ἐκ κλυτὰν ὀμμάτων, δάκρυ
 ἔθλιψας· ἐν δὲ πικρὰ καρδίᾳ βέλη
 πήξας, ἀφύκτων ἰὸν ἔσταξας πόθων
 ἔρωσ· τὰ θνητῶν δ' ἐστ' σοι γέλωτ ἀχιν.
 πέπονθας, οἳ ἔρεξας· ἐσθλὸν ἢ δίκη.

Μόαχ ἦς ἔρωτα δροσίοντα.

Λαμπάδα θῆς, καὶ τόξα, βοηλάτην ἤλετο ῥάβδον
 ἕλος ἔρωσ· πήρην δ' εἶχε κατωμαδίην.
 καὶ ξύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρων,
 ἔασθρεν δ' ἡὺς αὐλάκα πυροφόρον.
 ἦ πῃ δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διὶ, πῆσον δ' ἄρ' ἔρωσ,
 μή σε τὸν ἀνθρώπου βουὴν ὑπ' ἄροτρα βάλλω.

Εἰς ἔρωτα ἐσθρανωμένον.

Μαριανθ' ἰχθυολαστήν.

Γ' ὅσοι τόξον ἐκείνο παλίντονον, οἳ τ' ἀπὸ σείσ
 πηγνύμενοι μεσάτην ἐς κραδίην δόνακον;
 πῦρ πῆρ' αἰ; πῦρ λαμπρὰς πολυώδους; ἐς τί δὲ ῥισαῖ
 σέμματα χερσὶν ἔχεις, κρατὶ δ' ἐπ' ἄλλο φέροισ;
 ἢ κ' ἀπὸ πανδήμου ξένε Κύπριδος, ἢ κ' ἀπὸ γαίης
 ἡμῖ, καὶ ὑλαίης ἐκγονος ἀφροσύνης.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΤΑ

αἷ' ἐγὼ ἐς καθερὴν μερόπων φρένα πυρρὸν ἀνάπλω
 αἰμαθίης· ψυχὴν δ' ὕρανὸν εἰσανάγω·

ὅκ' ὀρετῶν, σεφάνης πισύρων πλέκω· ὦν ἀφ' ἐκάστης
 τύσδε φέρων, πρῶτῃ τῷ σοφίης σέφομαι·

Εἰς τὴν Πραξιτέλους ἔρωτα· Ἰηλίου
 ἀπ' ὑπάρχων ἀγυπία·

Κλίνας αὐχένα γαῦρον ὑφ' ἡμετέροισι πεδίλοις,
 χερσὶ με λιϊδίαις ἐπλάσε Πραξιτέλης·

αὐτὸν γὰρ τὸν ἔρωτα τὸν ἔνδοθι καθόμενόν με,
 χαλκῶσας, Φρύνη δῶκε γέρας φίλιν·

ἥδ' ἐμιν αὖθις ἔρωτι προσήγαγε· καὶ γὰρ ἔρωντας
 δῶρον ἔρωτι φέρειν αὐτὸν ἔρωτα θέμις·

Εἰς τὸ αὐτό· Σιμωνίδου·

Πραξιτέλης, ὃν ἔπαχε, διηκρίβωσεν ἔρωτα,
 ἐξ ἰδίης ἑλκων ὀρχέτυπον κραδίης,

φρύνη μισθὸν ἐμῷ διδύς ἐμέ· φίλτρα δὲ τίκτω,
 ἔκ' ἐτι τοξάνων, αἷ' ἀτενίζομενος·

Εἰς τὸ αὐτόν· Τυλλίου γεμίνου·

Ἀντὶ μ' ἔρωτος ἔρωτα, βροτῷ θεὸν ὥπασε Φρύνη

Πραξιτέλης, μισθὸν καὶ θεὸν αἰρόμενος·

ἥδ' ἔκ' ἠρνήθη τὸν τέκτονα· δαίσε γὰρ οἱ φρήν,

μὴ θεὸς ἀντὶ τέχνης σύμμαχα τόξα λάβῃ·

παρβεῖ δ' ἔκ' ἐτι πρὸς Κύπριδος, αἷ' ἔκ' ἐν σῷ

Πραξιτέλει, τέχνην μητέρ' ἐπισαμίνῃ·

Εἰς τὸ αὐτόν· Λεωνίδου·

Θεασίεσθ' ἔρωτα μόνον θεὸν ἐκλευθέρης

ἄξοντ', ἔχ' ἐτέρου γραπτὸν ἀπ' ὀρχετύπου,

αἷ' ὃν Πραξιτέλης ἔνω θεόν· ὃν περὶ Φρύνη

δερκόμενος, σφετέρων λύβρον ἔδωκε πάθων·

Εἰς ἔρωτα γυναικὸς· Παλλαδάς·

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Τυμνὸς ἔρως, διαπτόμελ᾽, καὶ μέλιχος ὄψιν·

ἢ γὰρ ἔχει τόξον, καὶ πυρόεντα βέλη·

ἢ δὲ μάστιγιν παλάμῃς κατέχει δελφίνα, καὶ ἄνθος·

ἢ τῇ, μὲν γὰρ, γαῖαν, τῇ δὲ, θάλασσαν ἔχει·

Εἰς ἔρωτα καθάδοντα ἐν τι προπάσῃ·

Γαβριηλὶς ὑπάρχει·

Οὐδὲ κατακνώων, ἢ δ' ἄπνοος, ἢ δ' ἐνὶ δαίτῃ,

νόσφι πυριασάρτου δῆματός ὄψιν ἔρως·

Εἰς τ' αὐτόν·

Οὗτος ὁ π' δαλὸν φυσῶν ἵνα λύχνον ἀνάψῃ,

δαῦρ' ἂν τ' ἐμῶς τυχεῖς ἄφον· ὅλος φλέγομαι·

Εἰς ἔρωτα ἐν ἄλσει κοιμώμενον ὑρίσθῃ

δὲ ὑπὸ ὑδάτων· Πλάτωνος·

Ἄλσος δ' ὥς ἰκόμεσθα βαθύτηκτον, ἄρομεν ἔνδον

πορφυρέοις μήλοισιν ἰοικότα, παῖδα Κυθήρης·

ἢ δ' ἔχειν ἰοδόκον φασγέτην, ἢ καμπύλα τόξα,

ἀλλὰ τὰ μὲν, δένδρεα νύπ' ἀνπετάλοισι κρέμαντο·

αὐτός δ' ἐν καλύκῃσι ῥόδων πεπεδημένος ὕπνω,

αὐδὲν μειδίῳ· ξυθαὶ δ' ἐφύπερθε μέλισσαι,

κηροχύτοις ἐντὸς λαγχρῶς ἐπὶ χεῖλεσι βᾶνον·

Στατυλλίῃ φλάκῃς εἰς ἔρωτα κοιμώμενον·

Εὐδεις ἀγρύπνης ἐπάγων θνητοῖσι μερίμνας,

αὐδεις ἀτηρῆς, ἢ, τέκος ἀφρογενῆς,

ἢ πάλῃ πυρόεσσαν ἐπὶ ῥέμενος, ἢ δ' ἀφύλακτον

ἐκ κέραος φάλλων ἀντιτόνοιο βέλος·

ἄλλοι θαρσύνωσαν· ἐγὼ δ' ἀγέρωχε δέδοικα,

μή μοι καὶ κνώων, πικρὸν ὄνηρον ἴδῃς·

Μελιάρῃ· οἱ δὲ, Σφάτωνος· Εἰς ἔρωτα·

Εἰ καί σοι πτέρυγες ταχινὰ περὶ νῶτα τέτανται,

καὶ σκυθικῶν τόξων ἀεροβολῆς ἀκίδος,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

φύξο μ' ἔρωσ' ὑπὸ γυναικός· τί γὰρ πλέον; ἔδ' ἔδ' αὐτὸς
σὺν ἔφυγεν ῥώμαν πατρίδα μάτρω αἰῶνι.

Σεικούνδου δ' ἄγαλματα ἔρωτων.

Σκυλοχαρεῖς ἰδ' ἔρωτας, ἰδ' ὡς βριαροῖσιν ἐπ' ὤμοις
ὅπλα φέρουσι θεῶν νηπὶ ἀγαλλόμενα,

τύμπανα, καὶ θύρσον βρομίας· Ζηνὸς δὲ κεραυνὸν,
ἄσπίδ' ἑνυαλίου, καὶ κόρυν ἠΰκομον,

φρίβη δ' αὐτοξοὺν φαρέριν, ἀλίσ δὲ κρίαναν,
καὶ σφενάκων χερῶν ἥρακλέους ῥόπαλον.

τί πλέον ἀνθρώποισιν, ἔρωσ' ὅτι καὶ πόλον ἔειλε,
ταύχεα δ' ἀθανάτων Κύπρις ἐληΐσατο;

Εἰς τὸ αὐτό· Φιλίππυ.

Συλήσαντες ὅλνμπον ἰδ' ὡς ὅποισιν ἔρωτες
κοσμοῦντ' ἀθανάτων σκῆλα φρυαζόμενοι.

φρίβη τόξα φέρουσι, Διὸς δὲ κεραυνὸν, ἄρμος
ὅπλον, καὶ κωένιν, ἥρακλέους ῥόπαλον,

ἦν ἀλίσ τε θεῶν κρίβη δόρυ, θύρσα τε βάνχου,
πηνὴν πέδιλ' ἑρμῆ, λαμπάδα δ' ὀρτυμίδος.

ἔκ' ἄχθος θνητοῖς ἦεν βελέεσσιν ἔρωτων,
δαίμονες οἷς ὅπλων κόσμον ἔδωκεν ἔχθρην;

Εἰς ἄγαλμα Ἡρα· Παρμενίωνος.

Ωργεῖος Πολύκλειτος, ὃ καὶ μόνος ὀμμασιν ἦρκεν
ἀθρήσας, καὶ ὅσιν ἦδε τυπωσάμενος,

θνητοῖς κάλλος ἔδωκεν ὅσον θέμις· αἰ δ' ὑπὸ νόμοις
ἄγνωστοι μορφαί, Ζηνὶ φυλασσόμεθα.

Εἰς ἄγαλμα Ἡρα· θηλαζύσης ἥρακλέα.

Αὐτὴν μὴ ῥῆγην τεχνήσατο· τοῦνεκα μαζὸν
ἦν νόθον ὁ πλάσης ἔπ' προσέθη κεράλα.

Εἰς ἄγαλμα Καλλιόπης.

Καλλιόπῃ μὲν ἐγὼ· Κύρῳ δ' ἐμὸν ὅπασα μαζόν,

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ὅς ῥέ φεθ' ὅν ὁ μῆρεν, ὅθεν πίε νήδυμος ὀρφάνος·

Εἰς εἰκόνα τ' αὐτ'· Ἰωάννου ποιητῆ

τῆ βαρβουκάλου·

Ἦθελε Μελπομένην ὁ ζωγράφος εἰκότι γράφαι·

αἷ' ἀπολαύτομένης, ἔγραφε Καλλιόπην·

Εἰς εἰκόνα Πολυμνίας· Τῷ αὐτ'·

Σῆθε μὲν εἰκὼν ἦδε Πολύμνιαν, καὶ σὺ δὲ μῦθος·

ἂν τὸρ ἐπ' ἀμφοτέροισι δῶκομα, καὶ τύπος εἶς·

Εἰς εἰκόνα μυσῶν· Ἀντιτάρξ·

Τρίξυνθε αἰ μῦσαι τᾶ δ' ἔταμεν· ἅ μία, λωτούς·

αἰδὲ, φέρεται παλάμῃς βάρβιτον· αἰδὲ, χέλιον·

ἔμμεν, ὄρισο κλῆος ἔχθ' χέλιον· ἅ δ' ἀγέλαδα

βάρβιτον· ἅ κεν ἀχὰ δ' ὕμνο πόλιν δόνακας·

αἷ' αἰδὲ, κράντηρα τὸν πῆλιν· αἰδὲ, μελωδὸς

χρῶματος· αἰδὲ, σοφᾶς αὐρέτις ἁρμονίας·

Εἰς πῶ ἀθηναίων νέμεσιν·

Θεαυτῆτος χολαστιῆ·

Χιονίην μελίθον παλιν αὐξέος ἐκ περιώπῃς

λαοτύπος τμήξας πέροτο μοῖσις ἀκίσι

μῆδος ἐποντο πόρουσεν, ὅπως ἀνδρ' ἐκλατάξῃ,

τ' κατ' ἀθηναίων σύμβολα καὶ μωνίης·

ὡς δὲ δαΐξομένοισι μαρμαρῶν ἀντέκτυπε πέρσαις·

καὶ νέεθ' ὕδρο πόρου χαύμασιν αἰμαλίαις,

ἔξεσαν ἀδρήσειαν ὄρισώδινθε ἀθῆναι,

δαίμον ὕπερ φιάλοις ἀντίπαλον μερόπων·

ἀντιταλαντῶν τὰς ἐλπίδας· ἃ μὲν δὲ καὶ νῦν

τίκῃ ἐρεχθίδαις ἀστυρίοις νέμεσις·

Γαρ μενίωνος ἥς τὸ αὐτό·

Μήδοις ἐλπίσθ' ἔσα ῥοπαιοφόρος λίθος ἦναι,

ἡλλάχθην μορφὴν καίριον εἰς νέμεσιν·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄνδρ' ἰδρὺν θῆσα θεὰ, ῥα μνῆντος ἐπ' ὄχθαις,
νίκης, καὶ σοφίης, ἀτθίδι μαρτύριον.

Εἰς σῆλιν νεμέσιως.

Ἡ νέ μεσις προλέγῃ τῷ πῆχεϊ, τῷ τε χαλινῷ,
μὴτ' ἄμερόν τι ποιῆν, μὴτ' ἀχάλινα λέγειν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ νέ μεσις πῆχαν κατέχω· τίνος ὅωκε καὶ λέξεις;
πᾶσι παραγγέλλω, μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέρον.

Εἰς ἀχάλμα Γανὸς συρίζον· Πλάτωνος.

Σιγάτω λάσιον δρυάδων λέπας, οἷτ' ἀπὸ πέρας
κρηνοί, καὶ βλεχὰ πλουμιγῆς τοκάδων,
αὐτὸς ἐπὶ σύριγγι μελίσσεται ἀνελάδω Γαν,
ὑγρόν ἴδ' ξανκτῶν χεῖλος ὑπὲρ κελάμων.
αἰδὲ, πέριξ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐσήσαντο
ὑδριάδων νύμφαι, νύμφαι ἀμαδρυάδων.

Αβραβίε χολαστικῇ εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ τάχα συρίζοντος ἀναρρία Γανὸς ἀνέγν.
πνῦμα γὰρ ὁ πλάσης ἐγκέτεμιξε τύπῳ.
οἷ' ὁρόων φύγυσαν ἀμήχανος ἄστατον ἡχώ,
πηκτίδος ἡρνήθη φθόγον ἀνωφελέα.

Αλκαίῳ ἴδ' τὸ αὐτό.

Εμπνεῖ Γαν λαροῖσιν ὀρεβάτα χήλεσι μῦσαι,
ἔμπνη, ποιμενίῳ τερπόμενος δόναι,
ἀνελάδω σύριγγι χέων μέλος· ἐν δὲ σιωπῇ
κλάξε κατιθύνων ῥήματος ἀρμονίην.
ἀμφὶ σδιρὺθ μοῖο κατὰ πρότον ἔνθεον ἵχνος
ῥηαέδων νύμφαις ταῖσδε μεθυδριάσιν.

Εἰς ἀχάλμα Γανὸς ἰσάμενον ἐπὶ ὀληῷ

ὑδάτος ἀφοφίτι ρέοντος.

Γᾶνά με τὸν δυσέρωτα, καὶ ἐξ ὑδάτων φύγεν ἡχώ.

Εἰς

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τᾷ δὲ κατὰ χλοεῖοιο ῥιφῆς λειμῶνος ὁδῖτα,
 ἄμπαυσον μογεῖν μαλθακὰ γῆα καμάτῃ,
 ἢ χί σε καὶ ξεφύροιο τινάσο μένι πίτυς αὔραις
 θέλξῃ, τεπῆγων εἰσαῖοντα μέλος,
 χῶ ποί μὴν ἔορεαι μεσαμβρινὸν ἀγχόθι παῖδας
 συρίσδων λασίδ'σθ' ἀμνῶ ὑπὸ πλατάνῃ,
 καὶ ματ' ὁπωρινῶιο φυτῶν κωός· ἄλμα δ' ἄμειψῃ
 αὔριον· αὐτό δ' ἐσοί Γανὶ λέγοντι πίθη.

Ανύτης δὲ τὸ αὐτό.

Ξῆν', ὑπὸ τὰν πέβαν τεβυμένα γῆ' ἀνάπαυσον.
 ἄδύ τοι ἐν χλωροῖς πνῶμα θροεῖ πετάλοις.
 πίδακά τ' ἐκ παῖδας ψυχρὸν πίε· δὴ γὰρ ὁδίταις
 ἄμπαυ μὲν θρῦ μῶ καύματι τὸ τοφίλον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εξ αὐτῆς Δίος ἔην ὀφίλτατος ἔκχυτος ἔτος.
 μαρτυρίην δὲ φέρεי πῶ ἐπάνω νεφέλῃν.
 ἐρμείην γὰρ ἀνὰ τα τέκεν νεφεληγερέτα Ζεύς.
 αὐτὰρ ὃν ἐρμήϊσ', Γᾶνα τὸν ἀγέλατῃν.

Εἰς ἕτερον Γᾶνα· Λεωνίδου.

Μὴ σύ γ' ἐπ' οἰονόμοιο πρίπλεον ἱλύος ὦδε,
 τὸ το χαρκαδῆϊς θρῦ μὲν ὁδίτα πῆς.
 ἀνὰ μολῶν μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαμαλήβοτον ἄκρην,
 κῆσέ γε πὰρ κείνῃ ποιμενία πίτυϊ,
 αὐρήσεις κελαρίζον ἐϋκρήνῃ διὰ πέβης
 νᾶμα, βορειάϊς ψυχρότερον νιφάδος.

Εἰς ἕττον Γᾶνα· Ανύτης.

Τίπτε κατ' οἰόβατον Γὰν ἀγρότα δάσκιον ὕλας
 ἦμενος, ἀδυβόα τῷδε κρέκῃς δόνακι;
 ὄφρ' ἂ μοι ἐρσήεντα κατ' ἔρεα ταῦτα νέμονται

ΒΒ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

πόρτιδ', ἡνκόμων δρεπόμεναι σαχύνων.

Εἰς ἔτρον Γᾶνα· Ερυκίη.

Εὐστοχα θηροβολῆτε κωαγέται, δι' ποτὶ ταύταν

Γανὸς ὀρξβάτεω νησόμενοι σκοπιάν,

οἵ τε λίνοις βάνοιτε πεποιθότες, οἵ τε σιδάρω,

οἵ τε καὶ ἰξαντᾶ λαθροβόλῳ δόνακι.

καὶ μέτις ὑμῶν ἐπιβωσάτω· οἷδά ποτ' ἄγρην

κοσμῆν, καὶ λόχαν, καὶ λίνα, καὶ κελάμης.

Εἰς ἕτερον Γᾶνα· Σιμωνίδης.

Τὸν προγόπου ἐμὲ Γᾶνα, πὺν δρκαῖα, τ' κατὰ μῆδων,

πὺν μετ' ἀθηνάων, σῆσατο Μιλτιάδης.

Θεαίτητι εἰς τὸν αὐτόν.

Υλοβάτας, φιλόδενδρος, ὄρεσάων πόσις ἀχῆς,

πάνσκοπος, ἀνδρᾶν μαλοφύλαξ ἀγέλας,

πάν ὁ δασυννάμων, ὁ πολύσπορος, ὃς μετανάστας

ἔδραμον ἀχματᾶν εἰς δ' αἶν' ἀσυρίων,

μιλτιάδου σῆσαντος ὁμάσσιδα περσοδιώκτην,

ἴσταμαι, ἀκλήτου ξείνια συμμαχίης.

ἄλλοις ἀκροπόλιδ'· ὁ μηδοφόνος δὲ δέδασται

ξυῶς· ἐμὴν μαρσθὼν, καὶ μαρσθωνομάχοις.

Φιλοδήμῳ εἰς ἔτρον ἄγαλμα Γανός.

Τριανὸς ἀθανάτους χωρῆ λίθος· ἀκεφαλὰ γὰρ

μάνη βανῶς Γᾶνα τ' αἰγόνων.

Σέρνα δὲ, καὶ νηδὺς, ἡρακλέα· λοιπὰ δὲ μηρῶν,

καὶ κνήμης, ἐρμῆς ὁ πῆρόπης ἔλαχεν.

θύειν δρνήση ξένη μικέτι· τὲ γὰρ ἐνός σοι

θύματος οἱ φιασοὶ δαίμονες ἀπὸ μεθα·

Ἀπολλωνίᾳ σμυρνάῃ εἰς ἔτρον ἄγαλμα Γανός.

Ἀγροτέρων θεός ἐμι· τί μοι χρυσέοις δεπάεαι

σπένδετε; πῦρ δ' ἰταλῶ χῆτε μέθυ βρομίου;

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

καὶ γυρὲς ταύρων πέτρῃ προσδῆτε τίνοντάς;
 φέσκαδ' ὅ τοι ἔσσι θυμάσι τερπόμεθα.
 πᾶν ὁ παρωρήτης, αὐτόξυλος, ὄρνεο θόινης
 εἰ μὴ, καὶ ἐν χθονὶ γλαυκοπότης κύλικος.
 Λεωνίδην, οἶδ' ἔτι, Πρίντα δὲ ἄγαλμα Πρίντα.
 Αὐτὸς ἐφ' αἰμασιᾶσι τ' ἀγρυπνῶντα Πρίντον
 ἔπεισεν λαχάνων Διφνομένης φύλακα.
 αἰὲς ὅς ἐν τέταμαι φῶρ' ἐμβλεπε. τὸ το δ' ἐρωτᾷς,
 τ' ὀλίγων λαχάνων ἔνεα; τ' ὀλίγων.

Τύμνεω δὲ τ' αὐτόν.

Πάντα πρὶν πῖξω· καὶ ἡ κρόνος, ὅς διακρίνω
 ὅδενα φῶρ' ὅτω ταῖσδε παρὰ πρασιᾶς.
 ἔπρεπε μὴ λαχάνων τάδε, καὶ κολοκωτῶν
 φήσῃ τίς με λέγειν. ἔπρεπεν. αἰὲς λέγω.

Λυκίαν δ' εἰς ἕτερον Πρίντον.

Εἰς τὸ κενόν μετέθηκε νόμος χάριν ὥς Πρίντον
 Εὐτυχίδης, ξηρῶν κληματίδων φύλακα.
 καὶ περιβέβλημαι κρημνὸν βαθύν. ὅς δ' αὖ ἐπέλθῃ,
 ὅδ' ἐνέχοι κλέψαι, πλὴν ἐμὲ τὸν φύλακα.

Απολλωνίδην δὲ ἕτερον.

Ανθετ' ἀναξαγόρης με τὸν ἐκ ἐπὶ ποσσὶ Πρίντον,
 ἐν χθονὶ δ' ἀμφοτέρω γούνατι κεκλιμένον.
 τῶξε δὲ φυρόμαχος· χαρίτων δὲ μοι ἀγχόθι κελὴν
 ἀθήσας, δίδω μὴκέτι πῶς ἔπισον.

Αργενταρίον εἰς τὸ αὐτό.

Ωριμος· οἶδα καὶ αὐτὸς ὁδοιπόρε· μὴκέτ' ἐπαίνα
 ἰχάδα, μὴ δ' ἐσώρα τὸν πέλας ἀκρέμονα.
 καὶ λίην ὁ Πρίντας ἐφίσαμαι ὅξυ δεδορκῶς,
 καὶ φυλακὴν σύκων ἦν ἐπέσκειν ἔχων.
 ἦν δὲ μόνον σὺ θίγῃς τ' ἰχάδας, ἰχάδα δώσῃς.

ΒΒ ἱῖ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ὥς ἰσότης πάντων ἔστι δίκαιοτάτη.

Ερυκίς εἰς τὸ αὐτόν.

Ὡς βαρὺ τὸτο Γρίηπε, καὶ δὴ τετυλωμένον ὄπλον,
πάν ἀπὸ βουβώνων ἀθρόον ἐκκέχυκας,
ῥῆς γάμον ἔκ ἀνέτοιμον· ἔχῃ δὲ σε δίψα γυναικῶν
ὦ γὰρ, καὶ σπαργᾶς θυμὸν ἅπαντα πόροις.

ἄλλὰ καὶ ταπρήναι τὸ ἐξωδονότα φαλλόν
τόνδε, καὶ ἀνθιρῇ κρύφον ὑπὸ χλαμύδι.
ἔγὼ γὰρ ἐρημαῖον ναίεις ὅρος, ἄλλὰ παρ' ἑλλης
ῥόναι, πλὴν ἱερὴν λάμψακον ἀμφιπολῆς.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀντισίην.

Ἀγροφύλαξ ἔστι καὶ πολυκτεάνοις ἐν ὄρεσιν,
Φρίκωνος καλὴν βην, καὶ φυτὰ ῥυόμενος,
τὸτο λέγων παρ' ἑκαστον, ἐπὴν γελάσῃς ἐσιδὼν με
τὸ σπύς, χώρῃ πλὴν κατὰ σαυτὸν ὁδόν.
ἦν δὲ παρειβαίης ἐς ἀμὴν θέμις, ὅτι σ' ὀνήσει
ἡ λάχνη· ῥυτῶν πάντας ἐπιστάμεθα.

Εἰς ἀγαλμα σατύρου ἐν κρήνῃ ἐστὺς, καὶ εἰς
ἔρωτα καθάδοντα. Γλάτανος.

Τὸν βρομίσσατυρον τεχνάσατο δαιδαλέα χάρ,
μούνῃ θεασίως πνῦμα βαλῶσα λίθῳ.
εἰ μὴ δὲ ταῖς νύμφαισιν ὁμέστος· ἀντὶ δὲ τὸ πρὶν
πορφυρεὺς μέθυος, λαρόν ὕδωρ προχέω.
ἀνὴλον δ' ἴθαι φέρων πόδα, μὴ τάχα κῆρον
κινήσῃς ἀπαλῶ κώματι θελγόμενον.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Εἰ μὴ καὶ ἀνιερᾶσιο φίλος θεράπων Διονύσου·
λείβω δ' ὄρυρῶν ὕδατα ναϊάδων.
θέλω δ' ἡρεμέοντα νέον περὶ κώματι παῖδα,

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Εἰς εἰκόνα σατύρου πρὸς τῇ ἀκοῇ τ' αὐλὸν ἔχοντος,
καὶ ὡς πρὸ ἀκρωμένῃ. Αἰθαίης χολαστικῆς.
Αὐτομάτως σατυρίσκει, δὴν αἰετὸς ἦχον ἰάλλει.

ἢ τί παρακλίνεις, εἴ σοι ἄχαις κελεύω;
ὅς δὲ γελῶν, σίγησεν· ἴσως δ' αὖ φθέγγετο μῦθον.
αἰετὸς ὑπὸ τῇ πωλῆς ἔχετο λιθεδόνι.

ἔγχετο κηρὸς ἔρκεεν· ἐκὼν δ' ἠσπάξετο σιγῇ,
θυμὸν ὅλον βέβηκε πικτίδος ἀχολίῃ.

Εἰς ἑτῆρον σάτυρον· Λεοντίης χολαστικῆς.
Τὸν σάτυρον Διόνυσος ἰδὼν τὸσον ἄλγος ἔχοντα,
καὶ μιν ἐποικτείρας, θήκετο λαΐνεον.

αἰετὸς δ' ὡς ἀπέλιξε βαρυτλήτων ὀδυνάων.
εἰσέτι γὰρ μογέει καὶ λίθος ὧν ὁ τάλας.

Εἰς ἑτῆρον σάτυρον.

Ἡ σάτυρος τ' χαλκὸν ὑπέδραμεν, ἢ διὰ τέχνης
χαλκὸς ἀναγκασθῆς, ἀμφιχύθη σατύρῳ.

Εἰς εἰκόνα σατύρου ἀπὸ ψιφίδος ἐν
ἀντιοχείᾳ· Νήληος χολαστικῆς.

Γάντεις μὲν σάτυροι φιλοκέρτομοι· εἴ πὲρ δὲ καὶ σὺ,
τί πρὸς ἐκείνῃ ὁρῶν τόνδε γέλωτα χέεις;
θάμβος ἔχων, γελῶ, πῶς ἐκ λίθου ἄλλοθεν ἄλλης,
συμφέρει, γένεσθαι ἐξαπίνης σάτυρος.

Γλάτωνος εἰς ἑτερον σάτυρον.

Τὸν σάτυρον Διόδωρος ἐκρίμινεν, ἢ ἐτόρανσεν.
ἦν νύξῃς, ἐγερθεῖς· ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

Ανύτης.

Κύπριδος ἔτος ὁ χῶρος, ἐπὶ φίλον ἐπλετο τήνα,
αἶν' ἀπ' ἡγήρεα λαμπρὸν ὄραν πέλαος,
ὄφρα φίλον ναῦταισι τελεῇ πλοῖον· ἀμφὶ δὲ πόντος
δειμαίνῃ, λιπαρὸν δρμόμενος ξόανον.

ΒΒ iii

ΤΩΝ ΕΙΣΕΓΓΑ

Εἰς τὸ αὐτό.

Τίπτε μόθων ἄτλητος ἀναλίσιο λέλογχας
Κύπρι; τίς ὁ φύσας συνὰ κεθαΐτε μάταν;
ἔντεά σοι γὰρ ἔρωτός ἐφίμεροι, αἶ τε καὶ ἄνδρ
τέρψης, καὶ κροτάλων θηλυμανῆς ὁτοβοι-
δ' ἔρατα δ' αἵματόεντα, μέθδ' ῥιτανίδι δίῃ
ταῦτα· σὺ δ' αὖχάϊταν εἰς ὑμέναιον ἴθι.

Εἰς τὸ αὐτό.

Δερκόμενος ξόανον κελὸν τόδε, τὰν ἀφροδίταν
ὦ νῆρωφ' ἰλάσκειν, πλατίον ἐξόμενος.
αἶψά δ' ἐγλυκέρην Διονυσίῃ· ἃ μ' ἀνέθηκε
πορφυρέας ἀπαλὸν κῦμα παρ' ἠϊόνος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐλθοιμεν ποτὶ νῆον· ἰδοίμεθα τᾶς ἀφροδίτας
τὰ βρέτας, ὡς χρυσῷ διαδάλεον τελέθει.
ῥ' σατό μιν Γολίαρχις, ἐπαυρομένα μάλα πολλήν
κτῆσιν ἀπ' οἰκῆς σώματος ἀγλαΐας.

Εἰς τὸ αὐτό.

Στῶμεν ἀλιρράντοιο παρὰ χθαμαλὰν χθόνα πόντη,
δερκόμενοι τέμενος Κύπριδος ἡναλίδας.
πράναν τ' αἰγείροισι κατάσκιον· ὣς ἄπο, νᾶμα
ξυθαῖ ἀφύωνται χέλεσιν ἀλκυόνδ'.

Εἰς ἔρωτα.

Ὁ πᾶνός τ' ἄνδρ' ἰδὼν, ἄγνυσι κρυφόνον,
δεικνύς ὡς κρῆσαν πυρ πυρός θ' ἔην ἔρωτος.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Γτανῶ πᾶνόν ἔρωτα τ' ἀντίον ἔπασ' ἔρωτι
ἀνέμεσις, τόξω τόξον ἀμυνομένα,
ὡς καὶ πάθη τὰ κ' ἔρεξεν· ὃ ἢ θρασὺς, ὃ πρὶν πρὶν ἀταρβὴν,
δακρύει, πικρῶν γλυσάμενος βελίγων.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

εἰς βαθὺν ῥίσι κόλπον ἀπέμψησεν· ἃ, μέγα θαῦμα,
φλέξει τίς πυρὶ πῦρ; ἢ ψα τ' ἔρωτος ἔρως.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Καὶ γὰρ Κύπριδος αἶμα· καὶ σιγῇ τῷ δὲ με μήτηρ
ἤνεσε τόξα φέρειν ἀντία, καὶ πῆρυγας.

Εἰς ἄρτεμιν.

Ἀρτεμι, πᾶ σοι τόξα, παρ' αὐχενίῃ τε φασγάνῃ,
πᾶ δὲ λυκασείων ἄνδρομις ἀρβυλίδων,
πόρπη τε χρυσοῖο τετυγμένη, ἢ δὲ πρὸς ἄκρην
ἰγνῦν, φοίνιξ πέπλος ἐλιασόμενος;
κῆϊνα καὶ ῥῆς ἄκρην ὀπλίζομαι· εἰς δὲ θυηλάς
ῥ' μ' αὐτῶς, ἱρῶν ἀντομένη θυέων.

Εἰς πῶ αὐτήν.

Ἀρτεμις, ἢ Γόργοιο φύλαξ, κτεάνων τε, καὶ ἀγρῶ,
τόξῳ καὶ κλώπῳ· βάλλε, σάκῳ δὲ φίλῳ.
καὶ σοι ἐπιρρέξει Γόργος χιμάραιο νομαῖς
αἶμα, καὶ ὠραίῃς ἄρνας ἐπὶ προθύροις.

Αὐτῆς εἰς ἑρμῆν.

Ερμᾶς τᾶ δ' ἔσπετο παρ' ὄρχατον ἦνε μόνετα
ἐν ῥιόδοις, πολιὰς ἐγγύθεν αἰόνας,
ἀνδράσι κεκμηῶσιν ἔχων ἄμπασιν ὁδοῖο.
ψυχρὸν δ' οὐκράῳ κράνα ὑποῖάχῃ.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Ιερὸν ἑρμῆν με παρασεύχοντες ἔχουσιν
ἄνθρωποι λίθινον σωρόν· ὃ δ' ἀντ' ὀλίγης
ἢ μεγάλῃν αὐτῆς ἐγγὺν χάριν· ὡς ὅτι λοιπὰ
αἰγὸς ἐπὶ κρήνην ἐπ' ἀλέγῳ σάδισα.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Οδοῖτα, μὴ πρόσσερτε πρὸς τὰ κλήματα,
μὴ δ' αὖ τὰ μῆλα, μὴ δ' ὅπη τὰ μέσσιλα.

Β Β

iii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τηνίδε πρὸς πλὴν χῶνον ἐξαμήβειο,
ὥς μή τι θράξῃς τῶνδε, μὴ δ' ἀποθρίσῃς.
ἀ σὺν πόνῳ φυτὸς ῥοῖς ἐκτεταται Μίδων,
ἔς κα' ἐμὲ θῆκεν· ἦν δὲ μὲν παρακλῦς,
γνώσῃ τὸν ἐρμῆν, ὥς καὶ ἔσθ' ἀμείβομαι.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Οχθηρὸν τὸν χῶρον ἔχω, καὶ ἔρημον δόττα.
ἔκ ἐγὼ, ὅς σ' ἔσθ' αἴτιος ὀρχέλοχος.
ἔ τ' ὄρεο χαρὴς ὡρμαῖς, ἔ δ' ἀκρολοφίτας.
τὸ πλῆν δ' ἀπ' ἀπὸ τοῖς ὤνερ ὄρεσιν ὁ μένος.
ὀρχέλοχος δ' ὡς αὐτὸς ἐρημοφίλας, καὶ ἀγῆτων
ὡ παρίων, τοῖον κα' ἐμὲ παρῴκισατο.

Εἰς Διόνυσον.

Εκ πυρὸς ὧ Διόνυσε το δούτρων· ἦν ἵνα χαλκῷ
ἐξεφάγῃς, γινεὶν αὔρε Μύρων ἐτέρην.

Εἰς Πᾶνα.

Κρημνοβάταν δ' ἱερῶν, νυμφῶν ἡγήτορα Πᾶνα
ἄξό μεθ', ὅς πέριγον τόνδε κέκασθε δόμον,
ἡλαον ἐμμεναι ἄμμιν, ὅσοι λίβα τήνδε μαλόν τ' ἔσθ',
αἰνᾶν πόματος δ' ἴφαν ἀπώσ' ἀμείβα.

Μακίς ἔς τὸ αὐτόν.

Εὐπέταλον γλαυκὰν ἀναδενδράδα τάνδε παρ' ἄκραις
ἰδρυθῆς λοφιαῖς Πᾶν ὅδ' ἐπισκοπέω.
εἰ δέ σε πορφύροντος ἔχει πόθος ὧ παροδῖτα
βόρυσ, ἔ φθονέω καὶ ῥί χαρίζομένῳ.
ἦν δὲ χρ' ἰφάσεως κλοπὴν μόνον, αὐτίκα δ' ἔξῃ
ἄσταλέην βάκ' ὅ τήνδε καρηβαρίην.

Α. Διηγοῦ.

Ὁ βράχονος, ὁ τὸν ἀσκὸν ἐπὶ ῥέμενος, αἶ τε γελῶσαι
νύμφαι Γραξιτέλεις, ἢ τε καὶ Δανάν,

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ἀνθρώποις πάντα, καὶ ἄκρα, σοφὰ χέρεσσι. αὐτὸς δὲ μῶμος
φθίγγεται, ἄκριτος Ζεὺς πατὴρ ἡ σοφίη.

Εἰς πάντα.

Δικτύννης τοῖον με καὶ ἴβον ἔμπυρον ὁ κρῆς,
χάλκεον ἔθηκεν Γᾶνα πρὸν αἰχρόνυχον.

δέρμα δ' ἔχων διπλοῦν τε, λατωβόλον· ἐκ δὲ πέρας·
σπῆλυγος, τήνω βλέμμα διπλοῦν πρὸς ὄρος.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Γέρης ἐκ παρίης με, πόλιν καὶ τὰ Γαλλάδος ἄκρις
σησαν ἀθηναῖοι Γᾶνα ῥοπαιοφόρον.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Ἦν λαχάνων σὺ Γρίηπος ἴδω χεδὸν ἰχθυαθέντα,
αὐτῇ γυμνώσω φῶρ σε ποτὶ πρασίῃ.

αἰχρὸν ἔχεν τὸ ἔργον ἐρεῖς θεόν· οἶδ' αὖ καὶ αὐτὸς
αἰχρὸν ἀφιδρύνθην δ' ἴδ' ὅτι τὸ δεῖ χάριν.

Λεωνίδου ἦς τὸ αὐτόν.

Ἀμφοτέραις παρ' ὁδοῖσι φύλαξ ἔθηκε Γρίηπος,
ἰθυτενὲς μηρῶν ὀρθιάσας ῥόπαλον.

ἦσατο γὰρ πρὸν με Θεόκριτος· αἰὲς ἀποτιλῶ
φῶρ ἴθι, μὴ κλαύσης, πῶν φλέβα δεξάμενος.

Εἰς νέμεσιν.

Καί με λίθον πέρας δαῦρ' ἤγαγον, ὅφρα ῥόπαιον
σησωνται νῆμασ· ἡ μὲν δὲ νῦν νέμεσις.

Ἀμφοτέροις δ' ἔθηκε καὶ ἑλλήνεσι ῥόπαιον
νῆμασ, καὶ πέρασιν τ' πολέμεν νέμεσις.

Ἀδελφοί.

Ἰσιδί καρποτόκῳ, ταχυμήτορι, μυριομόρφῳ,
λαϊνέῳ ταλάρῳ, μογερῶν ἀπάνανθεν δρόφῳ,
αὐτόματοι σείχουσιν ἐν πρὸς μητέρα καρποί.

Εἰς ἀγαλμανομῶν.

Ταῖς νύμφαις τὸ δ' ἀγαλμα· μέλοι δ' αὐταῖσιν ὁ χῶρος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τα μέλει, ὡς κρήναις ἀφθιτα ῥῆθρα ῥέει.

Εἰς τὸ μῶμον.

Τίς τ' ἐν ἐσθλοῖσιν παναπενθέα, καὶ ῥισάλασον
μῶμον, ἄμωμήτοισ χερσὶν ἀπεπλάσατο;
ὡς ὁ γέρων ἐπὶ γῶς βεβλημένος οἰά τις ἔμπης,
ἀμπαύει λυπὰς γῆα βαρυνόμενος.
μανύει δὲ σοιχος ὀλέθριος ὄγμος ὁδόντων,
πριομένων ἐπὶ τὰς τῶν πέλας ἀτυχίας.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Τίς τὸν ἐν ἐσθλοῖσιν παναπενθέα, καὶ ῥισάλασον
μῶμον, ἄμωμήτοισ χερσὶν ἀπεπλάσατο,
καὶ ὁ κατεσκληνὸς κήνη βάρος; ἄλλοι, ἐρῶσαι
φιλὸν γιραῖα χερσὶ βαλὼν κρόταφον.
ἄλλοι, σεσηρὸς βάκρον ἀποσιρίζεται ἐς γῶν,
κωφὰ πρὸς ἀφυχὸν πέρον ἀπεχθόμενος.

Γέρσου.

Κά μὲ πρὸς ἐν σμικροῖς ὀλίγον θεὸν ἦν ἐπιβώση,
ἀναιδῶς τούτῃ· μὴ μεγάλων δὲ γλίσχου.
ὡς ὅτε δημοτέρων δύναται θεὸς ἀνδρὶ πένητι
δωρῆσθαι, τέτων κύριός ἐμι τυχόν.

Λεωνίδου.

Υλοφόρον τόδ' ἀγαλμα ὁδοιπὸρε Μικελίωνος.
ἐρμῆς δ' αἰετὶς τὸ κρήνην ὑλοφόρον,
ὡς ἐξ οἴζυρ' ἠπίσατο δοροδοκῆσαι
ἐργασίας· αἶν δ' ὦ γαθὸς, ἐς ἀγαθός.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΙΑΤΡΩΝ.

Εἰς τὸν Ἰπποκράτους.

Σαυεσίερχολαστιῶ.

Ὅπ' ὅθεν ὁ σῆσας; βυξάντιος· ὅαυτομα δὲ τίς;
Εὐσέβιος· σὺ δὲ, τίς; κώϊος ἱπποκράτης.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ὅς, δ' ἔννευεν γέγραπέν σε ; λόγων χάριν· ἢ πόλις αὐτῷ

τ' ἐς ἐμὲ γραφίδων ἀντιδίδωκε γέρας·

καὶ τί μὴ αὐτὸς ἐὼν τύπον ἔγραφεν ; ὅππῃ γεραίρων

ἢ μέγας ἀνθ' αὐτῆς, κρέσσονα δόξαν ἔχῃ.

Μάγνης ἰατρῷ ᾗς ᾗς εἰκόνα Γαλινῷ.

Ἦν χρόνος ἡνίκ' αἰὶα βροτῶν διὰ σῆο Γαλλινῆς,

δέχνυτο μὲν θνητῶν, ἔφεφε δ' ἀθανάτους.

χίρουν δὲ μέλαθρα πολυκλαύτου ἀχέροντος,

σὴ παμνονίη χερὶ βιαζόμενα.

Ἀδέσποτον εἰς Σώσανδρον ἰπποῖαθρόν.

Ἰητὴρ μερόπων ἰπποκράτους· αἰμὰ καὶ ἵππων

Σώσανδρε, κρυφίης ἵσος ἀκιστορίης,

ἢ τέχνην μετὰ μείζον, ἢ ὅλωμα· μὴ δὲ κελεύθῳ

ἄτρος ἐκ τέχνης, ἥς ἔτρος κρατεῖ.

Λεοντίη χολαστικῷ ᾗς ᾗς εἰκόνα ἰαμβλίχῃ ἰατροῦ.

Ὁ γλυκὺς ἐν πάντεσσιν ἰαμβλίχος, ὃς ποτὶ γῆρας

ἤλυθεν, ἀγνὸς ἐὼν κυπριδίων ὁάρων,

ἔργα δ' ἀκιστορίης ἐφέπων, σοφίην τε διδάσκων,

κέρδεσσιν ἔδ' ὁσίοις χεῖρας ὑπεσῶρεσεν.

Εἰς εἰκόνα Πραξαγόρῃ ἰατρῷ· Κριναγόρῃ.

Αὐτὸς σοι φοίβοιο παῖς λαθικιδέα τέχνης

ἰδμοσύνην, πανάκτι χεῖρα λιπνόμενος;

πριξαγόρῃ, σέρνοισ' ἐνεμάξατο· τοιδὲρ, ἀνία

ὀργαυται δολιχῶν ὁππότε ἐκ πυρετῶν.

καὶ ὁπόσα τιμθέντος ἐπὶ χροὸς ἀρκιαθῆναι

φάρμακα, πριεῖης οἶδα παρ' ἡπίονης.

θνητοῖσιν δ' ᾗ τοῖσι ἐπὶ ἤρκεον ἰητῆρδ',

ὅκ' αὖν ἐπορθμύθη νεκροβαρὴς ἀκατος.

Εἰς ἰπποκράτην.

Ἦ ἐτεῖν φωνὴν ἰπποκράτους ἔγραφε παῖς,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἢ ἐσὺ τ' κῆνυ μάρτυς ἀνεσρήης.

Εἰς τ' αὐτόν.

Οὗτος ἀνεσρήης κρυφίᾳ ὥϊξε κελεύθης
παίων μερόπων κώϊος ἱποκράτης.

Εἰς ὀργβάσιον ἰαβόν.

Ἰητὴρ μέγας ἔτος Ἰυλιανῆ βασιλῆος
ἄξιος ἀσεβείης δῖος ὀργβάσιος.

ἔχε τὸν οἶα μέλινα σφοδρὸν νόον, ἄλλοθεν ἄλλα
ἰηβῶν προτέρων ἀνθεα θρεψάμενος.

Εἰς τὸν καιρὸν. Εἰς ἀγαλμα

τῆ καιρῶ. Γοσειδίππυ.

Τίς; πόθεν ὁ πλάσης; σινυώνιος. ὄνομα δὲ τίς;

Λύσιππος. σὺ δέ, τίς; καιρὸς ὁ πανδαμάτωρ.

τίπτε δ' ἐπ' ἄκρα βέβηκας; αἰὶ βροχῶν. τί δέ ταρσὺς
ποσσὶν ἔχεις διφυῆς; ἵππα μ' ὑπὸνέμιος.

χερὶ δέ δεξιτερῇ τί φέρεις ξυρόν; ἀνδράσι δῖγμα,
ὥς ἀκμῆς πάσης ὀξύτερος τελέθω.

ἢ δέ κόμη, τί κατ' ὄψιν; ὑπαντίασαντι λαβέσθαι.

νῆ Δία τὰξέ ὀπιθεν, πρὸς τί φαλακρὰ πέλει;

πὺν τὸν ἄπαξ πῆν' οἶσι παραθρέξαντά με ποσσὶν,

ὅτις ἐθ' ἰμείρων δράζεται ἐξ ὀπιθεν.

τοῖον ὁ τεχνίτης με δῖέπλασεν εἵνεκεν ὕμνων

ξῆνε, καὶ ἐν προθύροις θῆκε διδασκαλίην.

Εἰς κήφους.

Εἰς κήπον παράλιον. Γαῦ

λεσιεντιαρίν.

Γόντος ὑποκλύξει χθονὸς ἔδραν. ἄπλωτα δὲ χέρση

νῶτα θαλασσάοις ἄλσεσι τιλεθάς.

ὥς σοφὸς ὅστις ἔμιξε βυθὸν χθονὶ, φύκια κήποις,

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

νηϊάδων προχοαῖς, χάρματα νηρείδων.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὲ αὐτῶ.

Εὐθάδ' ἐριδμάνεσι τίνος πλέον ἐπλετο χῶρος,

νύμφαι, νηϊάδων, νηρείδων, ἀδρυάδων.

ταῖσδε θεμισεύη μεσάπχαρις. ὅδ' ἐδικάζει

οἶδεν, ἐπὶ ξανθὴν τέρψιν ὁ χῶρος ἔχει.

Αγαθὴς χολαστικῶς τὸ αὐτό.

Εἴξον ἐμοὶ δ' ἀφνης ἱερὸν κλέτασ', ἔκτοθι πόντι

κήμενον, ἀγραύλας κάλλος ἐρημοσύνας.

Εὐθάδε γὰρ νύμφαι διενδρίτιδων, αἵ τ' ἐνὶ πόντι

νηρείδων, ξανθὴν θέντο σαιηλυσίνην.

ἄμφ' ἐμὲ γὰρ μάρναντο. δίκασα δὲ κυανοχαίτης.

καί με παρ' ἄμφοτέραις μέσων ἔθηκεν ὄρον.

Εἰς κῆπον, ἔρωτα προσαγοράνόμενον.

Οὐ μέγας ὅδ' ὄρω, ἀλλ' ὅχραρις. ὥς καὶ ἐρώται

ὁ μέγας ἐν κήποις, ἀλλὰ γέ μιν χαρίτων.

Εἰς κῆπον παραθαλάπιον, ἐν ᾧ ἦν

καὶ λυβὸν ἐν ἀντιοχείᾳ.

Τὰς βῆς μοι λύσας χάριτας ξένη. πόντο μέδων τὰ

γέγονος ἐκ πόντου πλὴν μίαν ἐργάσατο.

πλὴν δ' ἐτέρην, ἐτέλεσε φυτῶν ἀνκαρπος ἀλώη.

πλὴν δ' ὑπολήτο μένην, τὸ τοῦ λυβὸν ἔχει.

Εἰς ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΥΣ.

Εἰς ἀγαλλμα Εὐνομίᾳ τὴν καθαρίσθ

ἑστῶτος ἐν δελφοῖς.

Εὐνομον ὧς πολλὸν σὺ καὶ δὴ δαῖμα πῶς ποτ' ἐνίκων

σάφρτιν ὁ λοκρὸς ἐγώ. παυθόμενοι δ' ἐρέω.

αἰόλον ἐκ καθαράν ὁ μόν' ἔκρενον. ἐν δὲ μεσάνσῃ

ᾧ δ' αἰ μοι, χερδὴν πλᾶκτρον ἀπεκρέμασεν.

καὶ μοι φθόγγον ἑτοῖμον ὁ πανίχθ' καὶ ρὸς ἀπῆται

ΤΩΝ ΕΙΣΕΠΤΑ

ἦς ἀνοῶς ῥυθμὸν τῷ πρεπὲς ὕμνῳ μενεῖν.
 καὶ τις ἀπ' αὐτομάτω κιθάρᾳ ἐπὶ πῆχυν ἀναστὰς
 τέπειξ, ἐπλήρῃ τῷ πρεπὲς ἁρμονίῃς.
 οὐρα γὰρ ἐξετίνασσον· ὅθ' ἐβόο μάτας δὲ μελοῖμαν
 χορδαῖς, τὰν τῷ τῷ γῆραι ἐκίχραμεθα.
 πρὸς γὰρ ἐμὴν μελέταν ὁ μεσαμβρινὸς ἔρεσιν ὤδῳ
 τῆνο τὸ ποιμενικὸν φθέγμα μεθιρμόσατο.
 καὶ μὲν ὅτε φθέγγοιτο, σὺν ἀψύχοις τόκῳ ναυραῖς,
 τῷ μεταβαλλομένῳ συμμετέπιπτε θρόῳ.
 τῶν τε συμφώνων καὶ ἐγὼ χάριν· ὅς δὲ τυπωθῆς
 χάλκεος, ἀμετέρας ἐξεθ' ὑπὲρ κιθάρᾳ.
 Βιάνορος ἦς εἰκόνα δρῖονος ἔκινθαρῳ δῖ.
 Ἔσησεν Περίανδρος δρῖονος εἰκόνα ταύτην,
 καὶ τ' ἀπολλυμένῳ σύνδρομαν ηἰξάμενον
 ἦναλιον δελφῖνα· λέγει δ' ὅτ' ἀρῆνι μῦθος,
 κτεινόμεθ' ἀνθρώποις, ἰχθύσι σωζόμεθα.
 Γαῦλα σιληντιαρίου εἰς εἰκόνα κιθα
 ριστῆρος ἐν βυζαντίῳ.
 Σὺν καὶ κάλλος εἰδείξε μόλις γραφίς· αἶθε δὲ τὰν χεῖν
 ἔαθε καὶ λιγυρῶν ἡδὺ μέλος σπομάτων,
 ὥς κεν ἐπ' ὀφθαλμοῖσι, καὶ ἔασιν, ἐν τε προσώπου,
 ἐκ τε λυροκτυπίῃς, ἴσον ἐθελγόμεθα.
 Εἰς εἰκόνα Μαρίας τῆς κιθα
 ριστῆρος· Τῷ αὐτῷ.
 Πλήκτρον ἔχει φόρμιγγος· ἔχει καὶ πλήκτρον ἔρωτος.
 κρῖν δ' ἀμφοτέροις καὶ φρένα, καὶ κιθάρην.
 τλήμονος, οἷσιν ἀγναμπτον ἔχει νόον· ὥδ' ἐπινύσσει,
 ἄλλος ὁ δ' ἀγλίσσης, ἄλλος ἀδωνίς ὁ δὲ.
 ἦ δ' ἐθέλεις ὥς ἔγνε καὶ ἀμφιβόητον ἀκῦσαι
 ὄνομα, καὶ πάρην, ἐκ φαρίης, Μαρίας.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ·

ΕΙΣ ΚΙΟΝΑΣ·

Εἰς τὸ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ τετράπλευρον κίονα·
Κίονα τετράπλευρον, ἀχθὸν κήμενον ἄχθος,
μῦνος ἀναστῆσαι Θουδόσιες βασιλίδες
τολμήσας, Γρόκλῳ ἐπεκέκλετο· καὶ τόσος ἔστι
κίων, ἡλίσις ἐν βίανοντα δύο·

Εἰς τὰς ἐν μέμφῃ πυραμίδα·
Οὐρανὸν ἐπ' οὐλύμπῳ, καὶ πῆλιον ὕψι τεθέντα,
φαιδῆς ἰσορίης ῥῆσις ἀνεπλάσατο·
πυραμίδα δ' ἐτι νῦν, νηλεῖδός, αἶκρα μέτωπα,
κυρῶσι χρυσέαις ἀστράσι πηϊάδων·

ΕΙΣ ΛΙΘΟΥΣ·

Εἰς λίθον ἀκρίτωνον·
Ορᾶς τὸ κάλλος ὅσον εἴ τι τῆς λίθου
ἐν ταῖς ἀτάκτοις τ' φλεβῶν ἀταξίαις;
Εἰς κρύσταλλον ἐν τὸς ὕδωρ ἔχων
σαν· Κλαυδίου·

Χιονίη κρύσταλλος ὑπ' ἀνέρος ἀσκηθῆσα,
δειξεν ἀκρυσίδιο πανάλονον εἰκόνα νόσμου,
ἔρανδον ἀγκυρᾶς ἔχοντα βαρύντυπον ἐνδοθι πόντον·
Εἰς τὸ αὐτὸ· τὸ αὐτὸ·

Εἴπ' ἄγε μοι κρύσταλλε, λίθῳ πεπυκασμένον ὕδωρ,
τίς πῆξεν; βορέης· ἢ τίς ἔλυσε; νότος·

Εἰς κρύσταλλον γελυμμένην· Διοδώρου·
Ζύξιδος ἢ χοιή τε, καὶ ἡ χάρις· ἐν δέ με μικρῇ
κρυστάλλῳ, τὸ κελὸν δαίδαλον ὄρσιν ὄν
γράψας τὸ ἔπορεν Σατυρήϊος· ἢ μὴ δ' ἀνάγκης
ἡμῶν, καὶ μεγάλης λείπομαι ὕδ' ὀλίγον·

Εἰς ἔτρον· Πολέμωνος βασιλείως·
Επὶ βῶν σφρηγίδα βραχὺς λίθος ἔχεν ἱάσπις,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὥς μίαν, ὥς πάσας ἔμπνοα δερκομέναν.
καὶ τάχα καὶ ἀπέρεψε τὰ βόδια· νῦν δὲ κέκλεισται
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βεκόλιον.

Ομοιον Γλάτωνος.

Εἰκόνα πέντε βοῶν μικρὴ λίθος ἔχεν ἰάσσις,
ὥς ἦδη πάσας ἔμπνοα βοσκομέναν.
καὶ τάχα καὶ ἀπέφονε τὰ βόδια· νῦν δὲ κρατεῖται
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βεκόλιον.

Ομοιον εἰς δακτύλιον· Αρχίη.

Τὰς βῦς, καὶ τὴν ἰάσιν ἰδὼν περὶ χειρὶ, δοκήσεις
τὰς μὲν, ἀναπνεῖν, τὸν δὲ, χλοηκομεῖν.

Εἰς Διόνυσον γεγλυμμένον ἐν ἀμεθύσῃ.

Γλάτωνος νεωτέρη.

Αλίθος ἔς ἀμεθύσας· ἐγὼ δ' ὁ πότασ' Διόνυσος.
ἢ πιθέτω νήφειν, ἢ μαθέτω μεθύειν.

Ασκληπιάδου ἢ τὸ αὐτό.

Εἰ μὴ μέθῃ τὸ γλῦμμα σοφῆς χερὸς· ἐν δ' ἀμεθύσῃ
γέγλυμαι· τέχνης δ' ἡ λίθος ἀποποίη,
καὶ Κληοπάρας ἱερὸν κτέαρ· ἐν γὰρ ἀνάγκῃς
χειρὶ, θεὸν νήφειν καὶ μεθύσσαν ἔειπε.

Εἰς ἔρωτα γεγλυμμένον ἐν καυ
κίῳ· Οἶνομάου.

Εν κυάθῳ τὸν ἔρωτα· τίνος χάριν; ὅρκετ' ἐν οἴνῳ
ἀεθεῖναι κραδίην· μὴ πυρὶ πῦρ ἔπαυε.

Εἰς τὸν μετὰ τοῖς κιθαρῖσιν λίθον.

Τὸν με λίθον μέμνησο τὴν χέντα παρέρπων
νισαίνην· ὅτε γὰρ τύρσιν ἔπειχο δόμει
ἀλκιάθοος, τότε Φοῖβος ἐπωμαδὸν ἦρε δομαῖον
λαῶα, λυκωρεῖν ἐνθέμενος κιθάρην.
ἄνθεν ἐγὼ λυραοιδός· ὑποκρύψας δὲ με λεπτῇ

χειρμάδι

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

χρ^ς μάρι, ὃ κόμπου μαρτυρίην νόμισαι·

Γλάτωνος·

Εἷς λίθος, ἄρμ', ἐλατήρ, ἵπποι, ξυγόν, ἡνία, μάστιξ·

Τὸ αὐτὸ·

Ἀσφραγίς, ὑάκινθος· ἀπόλων δ' ἔστιν ἐν αὐτῇ,

καὶ δάρνη· ποτέρη μᾶλλον ὀλιτοῖδ' αὖ.

Εἷς λυβόν·

Ἦν το πάρος φιλέεσθαι ἄρσ', σκοπίαζε Κυθήρην,

ἐνθάδε λυομένην νάμασι φαιδροτάτοις·

δέρκεον νηχομένην· μὴ δ' ἴδισθι· ὃ γὰρ ἀθήνην

παρθέναν ἴσοράας, δία τε Τηρεσίαν·

Εἷς τὸ αὐτό·

Αἱ χάριτες ἀέσαντο· ἀμειψόμεναι δέ λουτρον,

δῶκαν ἑὼν ῥεθέων ὕδασι νύμφαϊν·

Εἷς τὸ αὐτό·

Ἦ τοῖον κυθήρειαν ὕδωρ τέκιν, ἢ Κυθήρεια

τοῖον ἔταξε νύδωρ, ὃν χροάλασσα μένι·

Εἷς τὸ αὐτό·

Τᾶν χαρίτων τόδε λυβὸν ἀθύρματα· καὶ γὰρ ἐκείνας

μούναν ἔσω παύσθην τὰς χάριτας δέχεται·

Εἷς τὸ αὐτό·

Οὕτως δ' ἡ χαρίτων λυβὸν τόδε· ὃ δὲ γὰρ ἄλλαν

πλείους χωρῆσαι τῶ τοῦ βίῳ δύναται·

Εἷς τὸ αὐτό·

Μικρὰ μὲν ἔργα τάδ' ἔστιν· ἔχει δ' ἡ δ' αὖτε ὁπωπὴν,

ὥς ῥόδον ἐν κήποις, ὥς ἰόν ἐν θαλάροις·

Εἷς τὸ αὐτό·

Ἐν μικρῷ μεγάλη λυβὴ χάρις· ἐν δ' ἐλαχίστῳ

νάματι λυομένοις, ἡδὺς ἔπεστιν ἔρως·

Εἷς τὸ αὐτό·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ὡς δένδρον βραχύφυλλον, ἔχει δ' ἡδ' εἶαν ὀπωπὴν,
ἕτως λαβρὰ τὰδε σμικρὰ μὲν, ἀμὰ φίλα.

Εἰς τὸ λαβρὸν Μαρίαν.

Τῆς Μαρίης τὸ λαβρὸν ἰδὼν ὑπεδάκρυε μῶμος,
εἰπὼν, ὥς Μαρίην, καὶ σὲ παρερχόμεθα.

Εἰς λαβρὸν μικρὸν παρακήμενον τῷ
Ζεύξει πρὸς Λεοντίου χολαστικῷ.

Μὴνε μέσσα Ζεύξει πρὸς παραντέλλοντι λαβρῷ.
καὶ μεγάλην παρ' ἅμαξαν ἐρωτύλος ἡδὺ φάειν.

Εἰς ἔτρον ἐν σμύρῃ.

Ενθάδε λυσαμένων χαρίτων ποτὲ, θέσκελα πέπλα
βαῖος ἔρως ἐκλεφε, καὶ ὥχετο τὰς δ' ἐλπίδας αὐτοῦ,
γυμνάς αἰδομένας θυρίων ἐκτοσε φανῆναι.

Εἰς βαλανεῖον φυλόν.

Τὸν ποταμὸν βαλανεῖον τίς ἐτήχισε; τίς βαλανεῖον
πλὴν κρήνην φασκὼς τήνδε μετωνόμασεν;
αἰόλος ἵπποτάδης φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ὧδε μετοικήσας, ἤγαγε τὸν ἀνέμους.
πρὸς τί δὲ καὶ σάνιδος δύο τοῖς ποσὶν αἰδ' ὑπόκεινται;
ὅτι διὰ πλὴν θέρμην, τὸ χιόνος δ' ἐνεκεν.

Φρίξεν, καὶ Νάρκης ἕτος τόπος· ἀμὰ πίπρατον,
τῷ μεσορὶ λῆσαι· πνῆ δὲ ἔσω βορέας.

Εἰς ἕτερον ἐν βυξαντίῳ.

Λωτὸν ἐρεπτομένους, προτέρων ὃ φάσατο μῦθος.
τίστιν ἀληθείης τὸτο τὸ λαβρὸν ἔχει.

ὃ δὲ ἅπαξ καθαροῖσι λοέσσεται ὕδασιν ἀνὴρ,
ὃ ποθεῖ πάριον, ὃν ἐθέλει γενέσθαι.

Εἰς ἔτρον ἐν βυξαντίῳ ἔχον ἀφροδίτην
λυομένην· Αἰθαίης χολαστικῷ.

Νῦν ἐγὼν Κυβέρτα πόθεν νίκησας ἀγῶνα,

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

πλὺν πρὶν ἀλεξάνδρου ψῆφον ὑφαρταμένην
ἐνθάδε γὰρ τέγγεσθαι τὸν δέμας, αὐρὸς ἐλέγξαι

ἦρην, ἵνα χίοις χάσμασι λυσαμένην·
νίκησεν ἃ λοερόν· ἔοικε δὲ τὸ το βώσῃ

Γαλλὰς, ἐνίκηθην ὕδασιν, ὃ Γαφίη·

Εἰς ἔτρον δίδυμον, ἐν ᾧ λόνται γυναικὸς,
καὶ ἄνδρὸς· Γαῶν σιλεντιαρίῃ·

Ἀχι μὲν ἐλπίς ἔρωτος· ἐλπὴ δ' ὅτι γυναικὸς·
ῥῆξε πυλὶς Γαφίην πλὺν μεγάλην, ὀλίγη·

αἷμα ἔμψης, γλυκὺ τὸ το· ποθοβλήτοις γὰρ ἐπ' ἔργοις,
ἐλπίς ἀληθείης ἐστὶ μελιχροτέρη·

Εἰς ἔτρον· Ἀδέσποτον·

Οακισ θηλυτέρας ἄν ποθος, ἐστὶ δὲ πάσαις,

δῶρ' ἵτε φαιδρότερης τουξόμεναι χάριτος·

χὴ μὲν ἔχουσα πόσιν, τέρψις πόσιν· ἡ δ' ἐτι κῆρη,
ὁραυεὶ πλῆθους ἔδνα πορρὴν λεχέων·

ὡ δὲ φέρουσα πόρος ἀπὸ σώματος, ἐσ μὲν ἐρασῶν
ἔξει ἐπὶ προθύροις, ἐνθάδε λυσαμένη·

Εἰς τὸ αὐτό·

Εἴτε σε κυριδίης ἀλόχῃ γλυκὺς ἴμβρος ἴχθι,

λῦο, φαιδρότερος τῆς φανησόμενος·

ἢ τέ σε μισθοφόρος ἐπὶ μαχλάδας οἶστρος ὀρίνη,
λήψῃ, καὶ δώσῃς, ἐνθάδε λυσάμενος·

Κύρῃ ποιητὴς εἰς ἔτρον·

Κύπρις σὺν χαρίτεσι, καὶ ἡ εἰ χρυσοβελέμνῃ,

ἐνθάδε λυσαμένη, μισθὸν ἔδωκε χάριν·

Εἰς ἔτρον παρακείμενον τῷ δὴ μοσίφ

ἐν βυξαντίῳ· Λεοντίῳ χολαστικῷ·

Δίματό με ξωοῖο παρὰ προθύροις λοερόν

ἀσὸς ἀνὴρ, ὅρετ' ὅτι κεν, ὅτι ἐρίδος·

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

κῆνο μέλοι πλεόνεσσιν· ἐγὼ δ' ὀλίγοις τε, φίλοις τε,
ἐντύνω προχοῆς, καὶ μύρα, καὶ χάριτας·

Μακεδονίῃ ὑπάτου ῥῆς ἔτρον ἐν λυκίῳ·

Πιστάτος μερόπων τίς ἔοι πυλαῶρος ἐμοῖο,
κρίνων λεομένων καιρὸν ἐσηλυσίης;

μή τινα νηϊάδων τίς ἐμοῖς ἐπὶ χούμασι γυμνήν,

ἢ μετὰ κελλικόμων Κύπριν ἰδὴ χαρίτων,

ἢ ἐθέλων· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐκαρῆς·

τίς γὰρ ὁμηρεῖσις ἀντιφέρειτο λόγοις;

Μαριανῷ χολαστικῷ ῥῆς ἔτρον

ὄνομαζόμενον ἔρωτα·

Μιτήρα Κύπριν ἔλασεν ἔρωσ ποτὲ τῷδε λοετρῷ,

αὐτὸς ὑποφλέξας λαμπάδι κελὸν ὕδωρ·

ἰδῶς δ' ἄμβροσίοιο χυθῆς χρῶς, ἄμμιγα λυκοῖς

ὑδάσι, φᾶν, πνοιῆς ὅσον ἀνῆψεν ἔαρ·

ἐνθεν αἰὲρ ῥοδόεσσαν ἀναξήσιν αὐτὴν,

ὥς ἐτι τὸ χρυσεῖς λεομένης Γαφίης·

Ἰωάννη γραμματικῷ εἰς ἕτερον ἔχον Γίνδαρον·

Αἰθέσε Γίνδαρε μάλλον ἐμοῖς ἐκάθηρα ρεέθροισ·

καὶ κεν ἄριστον ὕδωρ τὸ μὸν ἔφησθα μόνον·

Δαμοχάριδος γραμματικῷ εἰς ἕτερον·

Ἡρῇ, καὶ Γαφίῃ, καὶ Παλλάδι τῷτο τὸ λοετρὸν,

ὥς ποτε τὸ χρυσὸν ἤρεσε μῆλον ἔχον·

καὶ τάχα τὸ μορφῆς κρίσις ἑσεται ὃ Γάρις αὐταῖς,

ῥηὼν δ' ὀργυρέοισιν ἄμασι δεικνυμένη·

Εἰς τὸ αὐτό·

Ὀμοσαν αἱ χάριτες φρεαυγέα κόιρανον αἴγλης

ἐνθάδε ναιετάειν, ἢ παρὰ τῇ Γαφίῃ·

Εἰς τὸ αὐτό·

Τῷτο ἰδῶν τὸ λοετρὸν ὁ πάνσοφος εἶπεν ὁμηρος,

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

τηπενθές, ἄχολόν τε, κῆκῶν ἐπίληθες ἅπαντων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αἱ πρῆς ὄρχομεν ἅ χάριτες τὸ λοεβὸν ἔτνεξαν.

τῶαυκα χωρῆσαι τέσσαρας ὃ δύναται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ενθάδε λυσαμένη δέμας ἄμβροτον αὐτίκῃ Κύπρις,

δείξεν ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἄεθλιον ἤρπασε μῆλον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Κύπρις, ἔρως, χάριτες, νύμφαι, Διόνυσος, ἀπόλλων,

ῶμοσαν ἐν μήλοισι ἐνθάδε ναιετάειν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αθάνατοι λυόνται, ἀνοιγομένη βαλανείη.

πέμπῃ δ' ἡμίθει· μετέπειτα δὲ ἡματα πάντα.

Εἰς ἕτερον λυβὸν μικρόν.

Μὴνέμεσα βαίῳσι· χάρις βαίῳσιν ὀπιθεῖ.

βαῖος καὶ Γαφίης ἐπλετο κῆρος ἔρως.

Λεοντίη χολαστικῇ ἤς τὰ θρῦ μὰ τὰ βασιλικά.

Θρῦ μὰ τὰ δ' ἄρεκέως βασιλῆϊα· τήνδε γὰρ αὐτοῖς

οἱ πρὶν ἀγκαλιόμενοι θῆκαν ἐπὶ νυμῖν.

ἢ γὰρ ὑπὸ βροτέῳ πυρὶ θάλλεται ἀγλάν ὕδωρ,

αὐτομάτη δὲ λιβάς τίμπεται αἰθομένη,

ἢ δὲ ῥόν ψυχῇ ποτιδύεται ἀμφὶ λοεβῶ,

αἷον ποθέεις, τοῖον ὑπεκφέρεται.

Εἰς τὰ θρῦ μὰ τὰ ἀγαμέμνονεα ἐν

σμήρῃ· Ἀγαθὴ χολαστικῇ.

Χῶρος ἐνὶ δαναοῖς μεμελημένος· ἐνθα μολόντες,

τ' ποδαλφρῆς ἐξελάβοντο τέχνης.

ἔλκεα γὰρ μετὰ δῆριν, ἐμοῖς ἀκέσαντο ρέεθροις,

βαρβαρικῆς λόγχης ἰὸν ἀπώσασμενοι.

ἐνθεν ἀξίθην ὀροφιφόρος· ἀντὶ δὲ τιμῆς,

ΤΩΝ ΕΙΣΕΓΓΑ

πῶ ἀγαμεμνονέην ὄρον ἐπώνυμήν·

Εἰς ἑστραθερμά· Ἀθῆλον·

Χθὼν μυχάτων γυάλων κοιλώμασιν ἀέναον πῦρ

αὐτ' ἀνέχῃ, φλογὶν δὲ περιξείη κρυφίησιν

ἀτμός ἀνωβαίνων ἧς αἰθέρα θερμὸς, ἐνερθεῖν

θλιβόμενος, τυριθαλπὲς ἐράγεται ἰκμάσιν ὕδωρ·

Ἀθῆλον·

Χρήμασι τοῖς ἀγάθωνος ἐδήματο τῇδε λοερόν

δῆμος ὁ δ' τεχέης, θαῦμα καὶ ἑσόμενος·

Εἰς λοερόν ἐν πραινέτω·

Οὐ βαλανῆον ἐν προπάρσιθε τῷν βαλανῆον,

ἀλλὰ τόπος σκυβάων, χῶρος ἀποκρίσιος·

εἴν δὲ τὰ τερπνὰ τὰ πᾶσι βοώμενα, καὶ χαρίεντα,

ἀλλὰ ἡ προφέρει· καὶ γὰρ ἀλέξανδρος

εἰκαέων ἱερὸς, σοφίης ἐρικυδέος ἀστὴρ,

τῶν ἐμὴν οἰκείοις χρήμασι, καὶ δαπάναις·

Εἰς ΝΑΟΥΣ·

Εἰς ναὸν τῷ Διὸς κτισθέντα παρὰ κειροπιδῶν·

Αὐτὸς Ζηνὸς ὁ δ' οἶκος ἐπάξιος· ἐδὲ γ' ὄλυμπος

μέμφεται ἑρὰν ὅθεν Ζῆνα κατ' ἔρχόμενον·

Εἰς τὸ αὐτό·

Κειροπιδᾶι Διὶ τόνδ' ἔθεσαν δόμον, ὡς ἀπ' ὄλυμπε

πεισόμενος ποτὶ Ζῆν, ἄλλον ὄλυμπον ἔχῃ·

Ἀθῆλον·

Ἦρὰ θεῶν ἀγαθοῖς ἀναπέπταται· ἐδὲ καθαρμοῶν

χρῶν, τ' ὅρετ' ἤφατο ἐδὲν ἄγος·

Ἔστις δ' ὅλοον ἦτορ, ἀπόσιχε· ἔποτε γὰρ σὺν

ψυχὴν ἐνίφει σῶμα μαινόμενον·

Ἀθῆλον·

Τίς τοι κατ' ὄλυμποιο μετὰ λαὸν παρθενῶνα,

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ἔν πάρος ἑρμηνείαις ἐμβεβαῶτα δόμοις,
 εἰς πόλιν ἀνδροκλειοθαῶν βασιλείαν ἰώνων,
 τὰν δορὶ, καὶ μέσαις αἰπυτάταν ἔφeson;
 ἢ ῥὰ σὺ φιλαμένα τιτυοκτόνε μέσον ὀλύμπου
 τὰν βορὸν, ἔνταυθα ἔν σὸν ἔθου θαλάμον.

ΕΙΣ ΝΙΚΗΝ. Παλλαδά.

Νίκαι πάρεσ μεν ἀγεῶσσι παρθέναι,
 νίκας φέρουσαι τῇ φιλοχρήσῳ πόλιν.
 ἔγραψαν ἡμᾶς οἱ φιλέντες τὴν πόλιν,
 πρέποντα νίκαις ἐντυπῶντες χήματα.

Εἰς ἀγαλλμανίης ἀπὸρ ἐν ῥώμῃ, ἥς τὰ πρῶτα
 κεραιὴν κατεφλέχθη. Γομπήν.

Ῥώμη παμβασίλεια, τεὸν κλέος ἔποτ' ὀλῆται.
 νίκη γὰρ σε φυγεῖν ἀπὸρ ἔδύναται.

ΕΙΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ.

Σωφρονίη παρίάρχου.

Ὅπρην ἀλώμενος, καὶ ἀνέστον ἵχνος ἐλαύνων,
 ἥτ' ἀπ' ὁδοιπορίας, ἥτ' ἀπ' ναυτιλίας,
 ἐνθάδε νῦν προσίων σῆστον ἔνε τὸν σῆο πόδα,
 ναυτάδην ἐθέλων, οἶκον ἐτοῖμον ἔχων.
 ἥ δέ με καὶ τίς ἔταυξεν ἀνακρινέης πολιότης,
 Εὐλόγιος, φαρίης ἀρχιβέδ' ἀγαθός.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀσὺς ἐμοί, καὶ ξένος, ἀδ' φίλος. ἔγ' ἔραν' ἄν
 τίς; πόθεν; ἢ ἐτίνων; ἔστ' φιλοξενίης.

ΕΙΣ ΟΙΚΟΥΣ.

Εἰς οἶκον ἐν κινύρῃ. Μακεδονίη ὑπάτων.
 Εὐσεβίη τὸ μέλαθρον ἀπ' πρώτοιο θεμέλιου
 ἀρχὴ καὶ ὑψηλὸς ἦγαγεν ἥς ὁρόφους.
 ἔγ' ἔρ' ἀπ' ἀγορίων κτεάνων ληίσυρι χαλεπῶ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὄλβον ἀολλίξων, τῷδε μακροδόνιος.
 ὅδε λιπερνῆτης κενεῶ, καὶ ἀκρὸς δ' εἰ μόχθῳ
 κλαῦσε, δίκαιοτάτου μισθῷ ἀτεμβόμενος.
 ὥς δ' ἐπόνων ἄμπαυ μαφύλασσεται ἀνδρὶ δικάῳ,
 ὧς δ' ἐκὼς ἀσεβέων ἔργα μένοι μερόπων.
 Εἰς οἶκον ἡμέμενον μέσον τῷ Ζυξίππῳ,
 καὶ τῷ ἱπτικῷ· Λεοντίῳ.
 Ἐν μὲν τῇ, Ζυξίππῳ ἔχω πέλας, ἡδὺ λαερόν.
 ἐκ δ' ἐτέρης, ἱππῶν χῶρον ἀεθλοφόρων.
 Ἄρ' αὖ θεῖσάμενος, καὶ τῷ δ' ἐνὶ χρῶτα λόεσσας,
 δῶρο καὶ ἄμπτυσσον δατὶ παρ' ἡμετέρῃ.
 καὶ κε πάλιν σαδίοις ποτὶ δέειλον ὥριος ἔλθοις,
 ἐγγύθεν ἐγγὺς ἰὼν γήτονος ἐκ θανάτου.
 Γαύλου σιλεντιαρίας ἄς οἶκον
 ὑψηλὸν ἐν βυζαντίῳ.
 Τριακόθεν εἰσορώω πολυτερπέαν ὠτα θαλάσσης,
 πάντοθεν ἡματίῳ φέγγει βαλλόμενος.
 ἄς ἐμὲ γὰρ προκόπεπλος ὅταν περικίδναται ἡὼς
 τερπομένη, σείχειν πρὸς δύσιν ἐκ ἐθέλει.
 Εἰς οἶκον ἐπίπεδον· Ἰνλιανῷ
 ἀπὸ ὑπάρχων ἀγυπτίῳ.
 Ωρὴ ἀναφύχῳ θέριος, καὶ χείματι θάλλῳ,
 τελλίπες ὥράων ἐξ ἐμέθεν παρέχων.
 Εἰς οἶκον ἐν ὑψὶς κείμενον ἐν βυζαν
 τίῳ· Αγαθὸν χολαστιῷ.
 Τῆς δ' ῥετ' ἰδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
 ἔννεπιν ἀσκραῖος δῶμα τόδε προλέγων.
 κλῖμακα γὰρ ταναὴν περόων κενεφνότηταρσῷ,
 ἰδρῶτι πλαδαρὴν ἀμφεδίηνα νόμην.
 ὑπόθι, δ' ἄσενόησα θαλασσὴν περιώπην,

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ναὶ τάχα τ' ὄρετ' πισύτατος θάλαμος.

Εἰς ἀφύλακτον οἶκον τωθασί· Ἰβλιανῶ
ἀπ' ὑπάρχων αἰγυπῖν.

Κρδαλέως δ' ἴξεσθε δόμους λιγυροῦς ἄλλας·
τοῖσδε γάρ ἔστι φύλαξ ἑμπεδος, ἡ πενίη.

Εἰς τ' ῥίκλινον τ' μαγναύρας.

Οὐραλέως ταλύπυσαν τόνδε δόμον βασιλῆος,
αἰχμὴν ὀλβροδότῃραν ἀπ' αὐροῖο λαχόντες,
αὐτὸς ἀναξ ἡρακλῆς, σὺν Κωνσταντίνῳ ἡγεῖ.

Εἰς οἶκον τ' ἐπιλεγόμενον χαλκῇ
ἐν τῷ παλατίῳ.

Οἶκος ἀνασασίῳσι τυραννοφόνου βασιλῆος
μῆνος ὑπ' ῥέλλω πανυπέρχους ἄσεσι γαῖης,
θαῦμα φέρων πάντεσιν· ἐπεὶ κοσμήτορος ἔργων
ἦτος ὁ μῦς, μῆκος τε, καὶ ἄπλετον οὖρος ἰδόντες,
ἄσκηπες ἐφράσαντο πελώριον ἔργον εἶσαι·
οὐδ' ἀπολυμνήτοιο λαχὼν πρεσβυῖα τέχνης
αἰθέριος πολυῖδρις, ἐμὴν τεχνήσατο μορφήν,
ἀχάντῳ βασιλῆϊ φέρων προτάγρια μόχθων·
ἐνθεν ἀπειρέσιον μέγεθος περὶ παντὶ τιταίνων,
αὐσανίων νίκησα βοώμενα θαύματα γαῖης·
εἶξον ὀρεστέροισι χάρις καὶ πετωλίδος αὐλῆς·
ἥ καὶ χαλκῶν ὀρύφων ἀμαρύγματα πέμπεις,
κρυφὸν ἀμετρήτων μετάρων σεινόμενον αὐλαῖς,
πέργαμε, φαιδρὸν ἀγαλματεὸν ῥοφίνιον ἄλσος·
μὴ δὲ τανυπλῦροισιν ὀρηρότα κύξικε πέτραις,
ἀδριανῶ βασιλῆος ἀμεμφέα νηὸν ἀθήης·
ἔμοι τυραμίδων ἱκέλη κρίσις, ἔδ' ἐκολλανῶ,
ἔδ' ἐφάρει· μετὰ λην μῆνος δ' ὑπ' ῥέδραμον αἶγλην·
αὐτὸς ἐμὸς σκηπτεῦχος ἰσαυροφόνον μετὰ νίκην,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

χρυσοφαῖς μ' ἐτέλεσεν ἐδέθλιον ἡριγενῆς,
 πάντῃ τετραπόρων ἀνέμων πεπετασμένον αὔραις.
 Εἰς τὰ παλάτια σοφιστῶν· Μαριανῶν χολαστικῶν.
 Ὅπ' ὅβι τε μνομένης χθονὸς ἀνδ' ἰχθὰ πόντον ἀνοίγῃ
 πλαγκτὸς ἀλὶ κλύων πορθμὸς ἐπ' ἡϊόνων,
 χρύσεια συλλέκτρῳ τὰ δ' ἀνάκτορα θῆκεν ἀνάκτῃ
 τῇ πολυκυδίστῃ θῆξ' ἀνάξ' Σοφίῃ.
 ἄξιον ὧ ῥώμῃ μεγαλοκρατὲς ἀντί' αἰσῶ
 κάλλος ἀπ' αὐρώπης δέρεαι εἰς ἀσίην.
 Εἰς τὸ μέγα πραιτώριον κέλλοπι
 θέν· Γ' αὐλῆ σιλεττιάρ' ἰν.
 Κόσμον ἰστίος βασιλῆος ἐν πύωντα κερήρασ,
 καὶ τὰ μέγιστα δίκης ἡγλαΐσεν τε μένη.
 σοῖς δὲ πόνοις Δομνίνε, κερτιφένυκτα διώκεις
 ἐκ θέμιδος μεάρων, ἐκ βιοτῆς μερόπων.
 Θεαίτητ' αὐτοῦ χολαστικῶν εἰς τὸ αὐτό.
 Ὡς ἀγαθὸν καὶ πᾶσι ἐπὶ γῆραϊ· φαιδρύτερος γὰρ
 Δομνίνος θαλάμῳ μηδὲς ἔταυξε δίκης.
 ἀάμπω ἐγὼ δὲ παῖδος· ὁ πᾶσι δ' ἐμῷ φαίνεται.
 κύδεια δ' ἀμύλοισι ἀντιχαρίζομεθα.
 Εἰς βῆμα τὸ σοφιστῶν Κρατερῶν.
 Ἰβλιανῶν ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπῖν.
 Δένδρον ἐγὼ μακαρίζον, ἐπεὶ ποτὲ μεσώθεν ὕλης
 ἰστάμενον, λιγυροῖς ἐπεφύμην ἀνέμοις,
 ὀρνίθων ἐπὶ βᾶθρον εὐθροον· ἀλλὰ σιδήρῳ
 ἐτμήθην, κλήρῳ κρήσαντος αὐτυχίης.
 ἀντὶ τοῦ ὀρνίθων, κρατερῶν κρατεροῖς ὑπὸ μύθοις
 ἄρδομαι, ἀνέμοις χαίμασι τηλεθάον.
 Εἰς οἶκον ἀγαθὸν χολαστικῶν ἐν βυξαντίῳ.
 Τῶν ἐμῶν πολλὰ κερμῶν Μεσόνιος οἶκον αἰγυπῖν

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

τηλίκοι, δρυκτώσις ἄσθμασι βαλλόμενοι.
 ἔμπης ἔτι ἀπέλεγεν ἀρεγγέα δώματα μοίρη,
 αἶμα με καλλείψας, ἐν χθονὶ ναιετάει.
 καὶ ῥ' ὁ μὲν, ὃς ὀλίγην κῆται κόνιν· ἡ δὲ περιῶ
 τέρψις, ἐπὶ ξήνοισι ἀνδράσιν ἐκκέχυμαι.

Εἰς θύρας· Σιμωνίδου.

Κίμων ἔγραψε τὴν θύραν τὴν δεξιάν.

τὴν δ' ἐξιόντων δεξιάν, Διονύσιος.

Εἰς τὴν Μαξιμίνου οἰκίαν· Κύρου ἀπὸ ὑπάτων.

Δῆματο Μαξιμίνος νεοπληγὸς ἐνδοθι ῥώμης,
 αὐταῖς ἡϊόνεσι θεμέλια καρτερὰ πῆξας.
 ἀγλαΐη δέ μοι ἀμφὶς ἀπειρεσίη τετάνυσται
 τῇ, καὶ τῇ· καὶ ὅστις ἐχὼ πόλιν· αἶμα καὶ ἄντην
 πάνθ' ὁρώω γαῖης βιβαυηΐδος ἀγλαὰ ἔργα.
 ἡμετέροις δ' ὑπένερθεν ἐριθενέεσι θεμέλοισι
 πόντος ἄλός προχοῇσι κυλίνδεται ὃς ἄλα δῖαν,
 τόσον ἐπιφάων, ὅσον χθονὸς ἄκρα διῆναι.
 πολλάκι δ' ἐξεμέθεν τις, εἶον μέγα θυμὸν ἰάνθῃ
 βαῖον ὑπερκύψας, ἐπ' ὃς ἴδεν ἄλλοθεν ἄλλα,
 δένδρεα, δώματα, νῆας, ἄλλα, πόλιν, ἡέρα, γαῖαν.

Αδίσποτον.

Φαιδρὸν ἰκστιανὸς ἀνχέ ἐμὲ χῶρον ἐχέρει,
 ἡελίῳ παρέχων θάμβος ἀνερχομένῳ.
 ὅποτε γὰρ τοῖσιν ἐπὶ χθονὸς ἔδρακε κάλλος,
 ὑπόθεν ὑρανίην οἶμον ἐπερχόμενος.

Αγαθὴν.

Χῶρος ἐγὼ τοπρὶν μὲν ἔην συγερῶς ἰδέσθαι,
 τηλοδομοῖς τοίχοις ἀμφιμερίζόμενος.
 οὐθάδε ξείνων τε, καὶ ἐνδοπίων, καὶ ἀγροίκων
 νηδὺς ἐπεχούσης λύματα χανομένη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὦν πατήρ με πόλιος ἐαλλάξας ἀγαθὸς,
θῆκεν ὀρίηνλον, τ' πρὶν ἀτιμώτατον.

ΕΙΣ ΟΡΛΛ.

Εἰς ἀσπίδα ἔχουσιν τὸ Χριστοῦ πλὴν γέναν.
Ὡ πόσον αὐθιγὸς ὁ ζωγράφος, ὅπῃ χαράσσει
κόσμον ἡρῆνης ἀσπίδι τιμωμένον.

Ἀντιπάρου εἰς κρᾶνος.

Ἡ κόρυς ἀμφοτέρην ἔλαχον χάριν· εἰ μὴ δ' ὀρᾶσθαι,
καὶ τερπνὴ φιλίοις, καὶ φόβος ἀντιπάρου.
ἐκ δὲ Πυλαμίνεος Πύθων μ' ἔχῃ· ἔπρεπε δ' ἄλλαις
ἔτε κόρυς χαίταις, ἔτε κόμη κόρυθι.

ΕΙΣ ΟΡΧΙΣΤΡΙΔΑΣ.

Εἰς ἡμόνα ὀρχιστρίδος.

Λεοντίου ὁλοστικῆς.

Μυσάων δεκάτη, χαρίτων Καράμαλλε τετάρτη,
τερπνὴ μέρωπων ἄσπερος ἀλαίη,
ὄμματά σοι, καὶ τάρσα, ποδῆνε μα, καὶ σοφὰ χειρῶν
δάκτυλα, καὶ μυσῶν κρείσσονα, καὶ χαρίτων.

Εἰς ἡμόνα ἐτέρᾳ ὀρχιστρίδος ἰσαμένης
ἐν τῷ σωθενίῳ· Τῷ αὐτῷ.

Εἰ μὴ μὲν ἑλλάδ' ἡ βυζαντιάς· ἐνθάδε δ' ἔστιν,
ἡ χοροσασίην ἡ ἀριδῆμος ἀγῆ,
ὅπῃ πορθμῷ γαῖα μερίζεται· ἀμφοτέραι γὰρ
ἀντιγὰρ, ὀρχιστρίδες ἦνεσαν ἡ μετέρας.

Εἰς ἡμόνα ὀρχιστρίδος διαχρύσου
ἐν βυξαντίῳ· Τῷ αὐτῷ.

Οὐ τις ἐπ' ἀνθήσῃ χρυσὸν βάλεν· ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
ἀμφεχύθη κρονίδης, ὡς τοπάρους Δανάη.
σώματι δ' ἔκτε λείπειν, ἐπεὶ νόον ἔλλαβεν αἰδώς,
μή τι μυσάων μίσγεται ἐκ ἐθέλων.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Θῆλυς ἐν ὀρχηθμοῖς κρατεῖ φύσιν· ἔξατε κῦροι·
μῦσα, καὶ ἑλλαδίη, τῶτον ἔθεντο νόμον·
ἢ μὲν, ὅτι πρώτη κινήσιος ἄρετο ρυθμὸς.
ἢ δ' ὅτι τ' τέχνης ἦλθεν ἡς ἀκρότατον.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Ἐκτορα μὲν τις ἄσσε νέον μέλος· ἑλλαδίη δὲ
ἔσχε μὲν χλαῖναν, πρὸς μέλος ἠντίασεν·
ἦν δὲ πόθος, καὶ δέμα παρ' ὀρχηθμοῖσιν ἐκῦς·
ἄρσενι γὰρ ῥώμῃ θῆλυ ἐμίξε χάριν.

Τὸ αὐτὸ ἡς τὸ αὐτό.

Οὔνο μ' ἔχουσ λιβάνε, χαρίτων δέμας, ἦθεα παρθῆς
παρθένη, καὶ Γαφίης κερδὸν ὑπ' ἐκλαρόνων·
αὐτὰρ ἐν ὀρχηθμοῖσιν, ἔρωσ' ἄτε κῦρος αὐθύρης,
κάλλιτ', καὶ τέχνη πάντα σφραγισμένη.

Εἰς Ξενοφῶντα σμυρναῖον.

Αὐτὸν ὄραν ἰόβακχον ἐδόξαμεν, ἠνίκ' ἀληνοῖς
ὁ πρέσβυς νεαρῆς ἤρχε χορομανίης,
καὶ Κάλμης τὰ πάριβα χοροῦ ματα, καὶ τ' ἀφ' ὕλης
ἄγγελον, αὐακῶν ἰχνηλάτην θιάσων,
καὶ πλὴν ἀνέστησαν ἐν αἵματι παιδὸς ἀγαυὴν
λυσαδά· φῶν, θείης ἀνδρὸς ὑποκρισίης.

Εἰς τὴν Πυλάδην ὀρχησοῦ.

Ἀντιπάρθε.

Αὐτὸν βακχεύοντι ἐνέδω θεόν, ἦν καὶ βάκχος
ἐκ θηβῶν ἰταλὴν ἦγαγε πρὸς θυμέλιν
ἀνθρώποις Πυλάδης· τερπνὸν δέος, οἷα χοράων
δαίμονος ἀμρήτε πασαν ἐπλησε πόλιν·
θῆβαι γινώσκουσι τὴν ἐκ πυρός· ἑρᾶνιος δὲ
ἕτος ὁ παμφώνοις χερσὶ λοχνοῦμενος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ
ΕΙΣ ΠΗΓΑΣ.

Εἰς πηγὴν ἐν τῷ ὀλύμπῳ ὄρη· Ἀδῆσσοτον·
Τᾶς πρῶτης νύμφαις ὑπόδηκοι· ἀλλὰ καὶ αὐτὰς
κρήσασιν ἡμῶν χαίρετε πυθιάδων·
αἱ δ' ἄλλαι πᾶσαι μετὰ Πύθια, καὶ μετὰ πρῶταν,
ἡμιτέραις νύμφαις ἔξετε νηϊάδων·

Εἰς Κεμάριναν ἐν σικελίᾳ· Γαροιμιῶδων·
Μὴ κίνησθ' Κεμάριναν· ἀκίνητος γὰρ ἁμείνων·
μήποτε κινήσας πῶν μύθονα, μείζονα θήης·
Ἀδῆσσοτον·

Ἀέναον, καθαρήν τε παρερχομένοισιν ὁδίοις
πηγὴν ἀναβλύξει γητομένοισι νάπη·
πάντη δ' αὖ πλατάνοισι, καὶ ἡμεροθαλέσι δάφναις
ἔσεμμαι, σικερῇ ψυχόμενῃ κλισίῃ·
τοῦνεκα μή με θέρουσ' παραμείβεο, δῖφ' ἀν' ἀλαλκῶν·
ἄμπαυσον παρ' ἐμοὶ καὶ πόνον ἡσυχίῃ·

Ἀνύτης·

Φριξοκόμα τῷδε Γανί, καὶ αὐλιάτιν θέτο νύμφαις
δῶρον ὑπὸ σκοπιάς Θούδοτος οἰονόμος·
τοῦνεχ' ὑπ' Ἀλέα θερέος μέγα κειμήλιον
παῦσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ·

Νικίης·

Ιξον ὑπ' αἰγέροισιν ἐπεὶ καὶ μὲν ἐνθάδ' ὁδίοις,
καὶ τίε θάλασσαν ἰὼν Πίδακος ἁμετέρου·
μνᾶσαι δὲ Κράναν καὶ Ἀπόπροθεν· ἂν ἐπὶ γίλλῳ
σιμὸς ἀποφθιμένῳ παιδὶ παριδρύνεται·

Ἀδελον·

Ωκεανῷ θυγάτηρ, καὶ τηθύος ἤμι νύμφη
κρήνη· τηλεβόαι γάρ με τόδ' ὠνόμασαν·
νύμφαις μὲν προχέω λυγρὸν, θνητοῖσι δ' ὕγην·

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Θῆκε δὲ με Πτερέλαιος ἥος ἀναλίε·

Αδέσποτον·

Ἐνθεν ἀλέξανδρος μακεδῶν πῖεν ἀγλαὸν ὕδωρ,
μητρὸς δ' ἤπε γάλακτι πανήμελα ἰδύματα πιγῆς·
ἢ καὶ Ὀλυμπιάδος πόρεν ὄσωμα μιτέρος ἰαθῆς·

Εἰς ποιεῖντας·

Εἰς ἡκόνα ὁμήρου·

Υἱὲ μέλιτος ὁμίρε· σὺ γὰρ κλέος ἐλλάδι πάσῃ,
καὶ κολοφῶνι πάρῃ, θῆκας ἐς αἰδῖον·
καὶ τὰς δ' ἀντιθέω φυγῇ γεννήσας κῆρας,
διαῶς ἐκ σπηέων γραφάμενος σελίδας·
ὁ μὲν δ' ἤμιν νόσον ὀδυαῖος πολὺπλαγκτον·
ἠδὲ, τὸν ἱλιακὸν δαρδανίων πόλεμον·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Τίς ποθ' ὅτ' ὀϊνὸς πόλεμον σελίδεσσιν χαράξας,
ἢ τίς ὁ πῶς δολιχὴν Λαρτιάδαο πλάνην;
ἢ ὅνομα δύρισι κωσαφές, ἢ πόλιν· ὕβανιε Ζεῦ,
μήποτε σῶν ἐπέων δόξαν ὁμίρος ἔχῃ;

Εἰς τὸ αὐτόν·

Οὔ ποῖας τὸν ὁμίρον ἀναγραφάμεθα πάρῃς,
ἢ ἡνόν, ἐφ' ᾧ πᾶσαι χῆρ' ὀρέγῃσι πόλεις·
ἢ τὸ μὲν ὅτιν ἄγνωστον ὁδ' ἀθανάτοισι ἴσος ἦρως,
ταῖς μέσαις ἐλίπεν παρ' ἰδέα, καὶ γενεῇ·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Οὐχὶ πέδον σμύρνης ἐλοχύσατο θῆγον ὁμίρον,
ἢ κολοφῶνι φερέης ἄστρον ἰονίης,
ἢ χίος, ἢ κ' αἰγυπῖος εὐσσορος, ἢ Κύπρος ἀγνή,
ἢ νῆσος κραναή Λαρτιάδαο πάρῃ,
ἢ κ' ἄργος δαναοῖο, κυκλωπῆν τε μυκῆνν,
ἢ δὲ τὸ κενροπίων ἄστυ παλαμογόνων·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὃ πρὸ ἔφυχθονός ἔργον· ἀπ' αἰθέρος ἀνὰ ἑμῶσσι
πέμψαν, ἵν' ἡμερίοις δῶρα ποθητὰ φέρῃ.

Εἰς τὸ αὐτόν· Ἀντιπάρκ·

Οἱ μὲν σὺ κολοφῶνα τιθι νῆπτεράν ὄμιρε,
οἶδ' ἐ, κελῶν σμύρναν, οἶδ' ἐνέπυσσι χίον·
οἶδ' ἴον· οἶδ' ἐβόχσαν ἐὺ κλαρον σαλαμίνα·
οἶδ' ἐνν, ἄλαπιθέων μητέρα θεαγαλίν·
ἄλλοι δ' ἄλλην γαῖαν ἀνίσχον· εἰ δέ με Φοῖβος
χρῆ λέξαι πινυτᾶς ἀνδρῶν μαντοσύνας,
πάρκ σοι τελέβει μέγας ὕρατος· ἐκ δὲ τεκνύσῃς
ὃ θνατᾶς, μαρὸς δ' ἐπλεο Καλλιόπας·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Εἴπ' ἀέρι δ' μάνυσσι πόλεις διὰ ῥίξαν ὄμιρε,
κύμη, σμύρνα, χίος, κολοφῶν, πύλος, ἄργος, ἀθῆναι·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Εἴπ' ἀ πόλεις μάρναντο σοφὴν διὰ ῥίξαν ὄμιρε,
σμύρνα, χίος, κολοφῶν, ἰθάκη, πύλος, ἄργος, ἀθῆναι·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Χῖος ἔφυς; ὕφημι· τί δ' αἶ, σμυρνᾶος; ἀπαυδῶ·
κύμη δ', ἡ κολοφῶν, παρ' ἵς ὄμιρε σέθεν;
ὃ δ' ἐτέρη· σαλαμῖς δὲ τὴν πόλιν; ὃ δ' ἀπὸ ταύτης
ἐξέφασκεν αὐτὸς λέξον ὅπῃ γέγονας·
ὃ κ' ἐρέω· τίνος ἦ ῥά; πέπεισ' ὅτι τὰ ῥέκες ἦ πῶν,
ἐξω τὰς ἄλλας ἄμ μιν ἀπεχθόμενας·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Εἰς αἰῶνας ὄμιρε, καὶ ἐξ αἰῶνος ἀείδῃ,
ὕρανίης μῆσθις δόξαν ἀειράμενος·
μῆνιν καὶ πρὸ ἄσπας ἀχιλλέος· αὐτὰρ ἀχιλλῶν
σρομβηδὸν νηῶν σύγχυσιν ἐν πελάγει,
τειρόμενον τε πλάνησιν ὀδυαῖα ποικιλόβυλον,
τῶ, λέχος

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

τῷ, λέχος ἀσπασίως ἤσιδε Γηνελόπῃ.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Εἰ θεός ἔστιν Ὀμηρος, ἐν ἀθανάτοισι σε βέβρω·
εἰ δ' αὖ μὴ θεός ἔστι, νομιξέσθω θεὸς εἶναι.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Εὖρε φύσις μόλις ἄρε-τεκῦσα δ' ἐπαύσατο μόχθων,
ἥς ἓνα μῦνον Ὀμηρον ὅλην βέβρωσα μενοινῆν.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Τίς ποθ' Ὀμηρεῖς μεγάλης ὁπὸς ἔστιν ἀπαυθῆς;
τίς χθών; τίς δὲ θάλαππα μάχην ἔκιδεν ἀχαιῶν;
δῆμος ὁ κίμμερίων πανδρέος ἄμμορος ἀέλης
ἡελίς, πρόις ὄνομ' ἐκλυεν· ἐκλυεν ἄτασ,
ἔρανὸν ἀρύπερον ἔχων ἐπικήμενον ὥμοις.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Διεξιὼν Ὀμηρε πλὴν κεκαυμένην,
φθονῆν ἀρῆκας τὰς ἀπορρήτους πόλεις.

Αντιπάρῃς ἥς ἡμόνα Γίνδαρε.

Νεβρήων ὅποσον σάλπιγξ ὑπρίαχεν αὐλῶν,
τόσον ὑπὲρ πάσας ἔκραγε σῆο χέλυς.

ἔδὲ μάτην ἀπαλὸς ξυθὸς περὶ χεῖλεσιν ἐσμός
ἔπλασε κηρόδετον Γίνδαρε σῆο μέλι.

μάρτυς ὁ μαινάλιος κερόεις θεὸς ὕμνον ἀῖσας
τὸν σέο, κτῆνο μίων λησάμενος δονάκων.

Εἰς τὸ αὐτόν. Κύρῃ ἀπ' ὑπάτων.

Γίνδαρεν ἰμερόεντα παρ' ὕδασι Κύρος ἐχέρει,
ὅσων ἐσφορμίζων, ἥ πεν ἄριστον ὕδωρ.

Λεωνίδου ταραντίνος ἥς ἀνακρέοντα.

Γρέσβω ἀνακρέοντα χύδαλιν σεσαλαγμένον οἶνον,
θαέο δινωτὲ σρεπλὸν ὑπερβε λίθον,

ὥς γέρων λίχνοισιν ἐπ' ὀμμασιν ὑγρὰ δεδουκώς,

DD

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἄχρι καὶ ἀσφαλάων ἔλκεται ἀμπεχόναν·
 διαῶν δ' ὀρυλίδων, τὰν καὶ μίαν, δια μεθυπλήξ
 ὤλεσεν· καὶ δ' ἐτέρᾳ, ῥικνὸν ἄραρε πόδα·
 μέλπει δ' ἡ Βάθυλον ἐφ' ἑμερον, ἢ Μεγιστὴν,
 αἰωρῶν παλάμα τὰν δυσέρωτα χέλου·
 καὶ πάντ' Διόνυσε, φύλασέ μιν· ὃ γὰρ ἔοικεν
 ἐν βάμχου τίπτην βακχικὸν θέραπα·
 Λεωνίδου.

Ἰδ' ὡς ὁ πρέσβυς ἐν μέθῃς ἀνακρέων
 ὑπεσκέλισται, καὶ τὸ λῶπος ἔλκεται
 ἐς ἄχρι γύων· τὸ δὲ βλαυτίων τὸ μὲν,
 ὅμως φυλάσσει· θάττον δ' ἀπώλεσεν·
 μελίσσεται δὲ τὰν χέλου διακρέων,
 ἦτοι Βάθυλον, ἢ καλὸν Μεγιστῆα·
 φύλασέ βάμχε τὸν γέροντα, μὴ πῖση·
 Εὐμένους.

Τὸν τοῖς μελιχρῶσι ἰμέροισι σύντροπον
 λυαῖον, ἀνακρέοντα τήϊον κύκνον,
 ἔσφηλας ὑγρῇ νέκταρος μελιδύνη·
 λοξὸν γὰρ αὐτὸ βλέμμα· καὶ πρὶ σφυροῖς
 ῥιφθῆσα λῶπος πέξα, καὶ μονοξυγὲς
 μέθην ἐλέχει σάνδαλον· χέλυς δ' ὅμως
 τὸν εἰς ἔρωτα ὕμνον ἀθροΐζεται·
 ἀπῶτα τήρ' ἢ χερσὶν ὄνι.

Αδίαποτον· Εἰς τὸν αὐτόν.

Τήϊον ἀμφοτέρων με βλέπεις ἀκόρετον ἐρώτων
 πρέσβυ, ἴσον κύροισ, ἴσον ἀδόντα κύροισ·
 ὅμμα δὲ μανβρομίῳ βεβαρημένον, ἡδ' ἀπὸ κώμων
 τρηνὰ φιλαγρύπνων σήματα παννυχίδων·
 Εἰς ἡμόνα Σαπφῆς· Δημοχάριδος.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Αὐτῇ σοι πλάσειρα φύσις παρέδωκε τυπῶσαι
 τῶν μιτυληναίων ζωγράφου περὶ δα.
 πηγάξει τὸ δῖον γένος ἐν ὁμασί· τὸ το δ' ἐναργῶς
 δηλοῖ φαντασίην ἑμπλεον αὐτοχίης.
 αὐτομάτως δ' ὁμαλή τε, καὶ ἔπριβ' ἀκολῶσα
 σάρξ, ὑποδεννυμένη τῶν ἀφελῶν ἔχθ.
 ἄμμιγα δ' ἐξ ἰλαροῖο, καὶ ἐκ νοτεροῖο προσώπῳ
 μῦσαν ἀπαγγέλλει Κύπριδι μιννυμένην.
 Εἰς εἰκόνα γραμματικῆς· Ζηνοβίου γραμματικῆς.
 Αὐτῶν γραμματικὴν ὁ ζωγράφος ἠθέλει γράφει.
 Βίκτορα δὲ γράφει, τ' σκοπὸν ἔπεν ἔχω.
 Εἰς εἰκόνα ἡσιόδου· Ασκληπιάδου.
 Αὐτὰ ποιμαίνοντα μισσημβρινὰ μῆλ' ἄσε μῦσαι,
 ἔδρακον ἐν κρανααῖς ἔρεσιν ἡσιόδε.
 καὶ σοι κελλιπέτηλον ἐρυσάμεναι πρὶ πάσαι,
 ὥρεξαν δ' ἀφνης ἱερὸν ἀνρέμονα.
 δῶκαν δὲ κρήνης ἐλικωνίδος ἐνθεον ὕδωρ.
 τὸ, πῶς πῶλε πρόσθεν ἐκοφένον ἄνυξ.
 ἔσ' σὺ κορεσάμενος, μακάρων γένος, ἔργα τε μοιπαῖς,
 καὶ γένος ἀρχαίων ἔγραφε ἠθέων.
 Ως ἀπὸ τ' βίβλου λυκόφρατος· Αἰθια.
 Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι πολυγνάμποις λαβυρίνθοις
 ῥηϊδίως προμόλοις ἐς φάος, αἶνε τύχοις.
 τοῖς γὰρ πριαμὶς Κασάνδρῃ φοίβασε μύθους,
 ἄγγελος ὅς βασιλῆϊ ἔφρασε λοξορόχους.
 ἧ δὲ σε φίλατο Καλλιόπη, λάβε μ' ἐς χεῖρας· ἦν δὲ
 νῆϋς ἔφ' ἑμὲ μισέων· χερσὶ βάρος φορέεις.
 Εἰς ὁπιανόν.
 Ὁπιανὸς σελίδεσσιν ἀλίπλοα φῦλα σκινάει,
 θήκετο πᾶσι νέοις ὅφον ἀπέρεσιον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αθηνων.

Καλλιόπη βασίλῃα Γεώργιον εἶπεν ἰδῆσα,
ἔτος ἐμὸς γενέτης γνήσιος, ὃ κρονίδης.

ΕΙΣ ΓΟΛΕΙΣ.

Εἰς ἡράκλειαν πῶν πόντου. Αδέσποτον.
Εἰ πόλιν ἡρακλῆος ὁμώνυμον οἶσθα καὶ ἄλλην,
ἴσθι με πῶν πόντου μηδὲν ἄτι μοτέρην.
Εἰς μῶλον ἐν σμύρνῃ τῇ θαλάτῃ ἐπι
κείμενον, ἐν ᾧ καὶ ὕδρεϊον.

Αδέσποτον.

Τίς βυθὸν ὑπέρωσε; τίς ἐν ῥοθίοισιν ἔταυξεν
ἀπὸ πῶν ἀμφιρύτην λαέσι μαρμαρέοις;
τίς δ' ἐνὶ κύμασι ταῦξε ποτὸν, πλωτῆρας ἀφύσσει
αὐτῶν ἐκ νηῶν χρεῖσιν ἄρυσμένους;
ἔτος ὁ ποικιλόμητις ἀνὴρ βενέτιος ἀμύμων,
κτίσμασι νικήσας Θησέα, καὶ Γέλοπα.

Εἰς φάρον ἐν τῇ αὐτῇ.

Τίς τόσον ἔργον ἔταυξε; τίς ἡ πόλις; ἢ τὸ γέρας τί;
ἀμβρόσιος, μυλασθε, τὸν φάρον, ἀνθύπατος.

Εἰς φάρον ἀλεξανδρέας. Αδέσποτον.

Γύργος ἐγὼ ναύτησιν ἄλω μέτοισιν ἄρηγων
εἰμὶ, Ποσειδάωνος ἀπενθέα πυρσὸν ἀνὰ πῶν.
καί με πεσόν μέλλοντα βαρυγδύποισιν ἀήταις,
εἴσεν εἶς καμάτοις Ἀμμώνιος, ὃς βασιλῆος
δὴ πατὴρ· κήνῳ δὲ μετ' ἄρῃα κύματα ναῦται,
χῆρας ἀρτάχεσιν, ἅτε κλυτῷ ἐννοσιγαιῷ.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐν σμύρνῃ.

Μηκέτι δὲ μαινόντες ἀμεμφέα νυκτὸς ὁμίχλην,
ῥὺς ἐμὲ θαρσαλέως πλώετε ποντοπόροι.
πᾶσιν ἄλω μένοις τηλαυγέα δαλὸν ἀνὰ πῶν,

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

τ' ἀσκληπιόων μνημοσύνην καμάτων.

Εν ἅσῳ· Ἀδέσποτον.

Γᾶσα λυγρὸν ἀξίον πόλις ἄχεται· ἄλλο γὰρ ἄλλης

πῆμα παρασείχων, ὥς θεὸς ἠκέσατο.

ἔξοχα δὲ, κραναῇ ῥοόν ὕδατος ὥπασεν ἅσῳ,

πολλῶν περάων σκληρὰ μέτωπα τεμῶν.

μηνέτι φάγῃτε πάντες ἀποπροθέοντες ὀδίται.

πλημύρῳ ψυχροῖς ὕδασιν ἀξίον.

Εἰς τὴν Εὐγενίαν πόλιν ἐν βυζαντίῳ.

Οὗτος ἰαλιανὸς λαοαῶα τέχεα πῆξας,

εἵσε ῥόπαιον, εἵς σύμβολον ἀγρυπνίης,

σφάξεν ἀντιβίς ἐχθρὸς ἀπάνευθε μενοινῶν,

ἢ προπάρῃθε κροτῆν τ' πόλεως πολέμης.

Εἰς τὴν ἀφίδα ἐν τῇ βασιλικῇ, ἐν βυζαντίῳ.

Τετραπόροις ἀφίσι πόλιν Θεόδωρος ἐγείρας,

ἀξίος ὅτι πόλιν καὶ τέρατον ἠνιοχάειν.

Εἰς τὸ ἔτρον μέρος τ' αὐτῆς ἀφίδας.

Ἐπρέπε σοι Θεόδωρε τύχης ἀκίονα νηὸν

ἔργου κοσμήσαι θαύματι τοσαύτις,

δωράτε κυδένετα πορρῇ χρυσάσπιδι ῥώμῃ,

ἢ σ' ὕπατον τᾶν ξεν, καὶ ῥίσιέπαρχον ὀρᾶ.

Εἰς τὴν μόψαν ἑστάν.

Μόψαν τήνδ' ἐσορᾶς κλεινὴν πόλιν, ἣν ποτὲ μάντις

δείματο, τῷ ποταμῷ κάλλος ὑπερρεμάσας.

Ἀδελον.

Τῇκε καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος· αἷ' ὀρετάων

ἀσκληπιόδοτου τὸ κλέος, ἀθάνατον.

ἴσα, καὶ οἷα πόρεν γέρα παρ' ἰδι· τοῖς ἐπὶ πᾶσι,

καὶ τόδε μεφείδω κοῖλον ἔρσ μαθόν.

Εἰς τὴν πόλιν Ξυλοκέρκην ἐν βυζαντίῳ.

DD iii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΤΑ

Θαυδόςιος τὸδε τείχος ἀνάξ, καὶ ὕπαρχος ἰώας
Κωνσταντίνος, ἔταξαν ἐν ἡμασιν ἐξήκοντα.

Εἰς πύλιν τε ῥηγίαν ἐν βυζαντίῳ.

Ἡμασιν ἐξήκοντα φιλοσκήπρω βασιλῆϊ
Κωνσταντίνος ὕπαρχος ἐδῆματο τείχεϊ τῆχος.

Εἰς τὴν πύλιν τε ἄργος.

Τὴνδε πύλιν λάεαν ἐξέσοις ὀφραῖαν
ἀμφοτέρων κόσμον τε πάρε, καὶ θάμβος ὀδίταις
τῷδε Κλέης, Κλεάδης ἀγανῆς πόσις ἀπατερίης,
ἀρναίων ἀδύτων περιώσιος ὀργεοφάντης,
τὴντόμενος δώροισιν ἀγαθενέων βασιλῆων.

Αγαθὴν χολαστικῶ.

Γὰν τὸ βροτῶν σπατάλιμα, καὶ ἡ πολυολβος ἐδωδῆ,
ἐνθάδε κρινόμενι, πῶ πᾶν ὀλεσε χάριν.

οἱ γὰρ φασιανοὶ τε, καὶ ἰχθύες, αἱ θ' ὑπὲρ ἰγδιν
πρίφιδε, ἡ τε τόση βρώματος ἐξαπάτη,

γίγνεται ἐνθάδε κόπος· ἀποσάει δ' ἄρα γαστήρ
ὅππῃ πειναλὴν δέξατο λαοκάνη.

ὅτ' ἐπὶ γινώσκῃ τις, ὅτ' ἄφρονα μῆτιν ἀγρων,
χρυσῶ τοσαυτὴν πῶ κόνιν ἐπρίατο.

Εἰς τὸ αὐτὸ τε αὐτῶ.

Τί σενάχεις κεφαλὴν κεκνημένος; ἐς τί δὲ πικρὰ
οἰμώγῃς, μελέων πάχυν βαρυνόμενων;

ἐς τί δὲ γαστέρα σῶ βαπίσμασιν ἀμφιπατάσῃς,
ἐκθλίξαι δοκέων μάσκατος ἐργασίην;

μόχθων τοσαυτῶν ὅσοι χρέος, ὃ παρὰ δαυτὶ
μὴ τὸ ἀναγκάειν πούλιν παρεξετάσῃς.

αἷ' ἐπὶ πῶν σιβάδος φρονέεις μέγα, καὶ σῶμα τέρπει
βρώμασιν, αὐτὴν κῆνα λογιζόμενος.

ἐνθάδε δ' ἀχάλλῃς· μούνη δ' ἀλιτήματα λαίμῃ

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ἢ γαστήρ τινι πολλὰ κί τυπόμενῃ.

Τὸ αὐτὸ δὲ τὸ αὐτό.

Εὖ γε μάκαρ τλήθυ με γεγόνε, σοὶ βίος αἰεὶ
μῖ μνεν, καὶ σκεπάνης ἀλγέα, καὶ πένις.
λατὰ δέ σοι καὶ δῖα, καὶ ἐν ξυλόχοισι καθύδης,
ὔδατος ἐμπλήσας λαμόν ἄμεροπότῃν.
ἐμπης δ' ἄρτίπος ἐαί· καὶ ἐνθάδε βασιὰ θεοθεῖς,
αὐτίκα γαστέρα σὴν θῆκας ἐλαφροτάτην.
ἔδ' ἐκταφύχεις ἱρὴν ῥαχιν, ἔδ' τι μηρὸς
τύπεις, αὐτομάτως φόρτον ἀπωσάμενος.
τλήμονος, οἱ πλυτῷσι, καὶ οἱ κείνοισι σωόντος,
οἷς πλέον ἄρτε μῖνς ἀνὰ δέν ῥαπίνῃ.

Ἀντιπάρῃ.

Τίς τόδε μοι ὀχλῖνος ἅπαν δωμήσατο κύκλω;
λάϊνον ἀσυρίης χῶμα Σεμιράμιος;
ἢ ποῖοι χθονὸς ἔδ' ἀνυψώσαντο γίγαντες
κείμενον ἐπ' ἀπώρων ἀρχόθι πληϊάδων;
ἀκλινές, ἀσυνφέλικτον, ἀθωέος ἴσον ἐρίπνο
φυρθεὲν γαῖης ἀρυπέδοιο βάρος.

Εἰς σωτήρια ἄσμύρῃ.

Εἰ ῥα φρῆς πάσης ἀλιτέρμονα κύκλον ὀδύσης,
ἔποτέ μοι τινὰ χῶρον ἄρθονα τῶδε νοήσης,
θέσκελον οἶον ἔτυξεν ἀγακλῆτος Ἰωάννης,
κυδαίνων βασίλῃαν ὅλης χθονός· ἐκ βοθίων γὰρ
τὴν πωλὴν ἀκόριτον ἐν ἅσῃ θῆκεν ὁ μήρ.

Μακιδονίῃ.

Τὴν ὡς ἔπ' ἔνεμόντι ῥοὴν παρὰ γήτονος ἔρμῃ
σαρδαλέν λυδῶν ἐξοχὰς εἰμι πόλιν.
μάρτυς ἐγὼ πρώτη γενόμην Διός· ἔδ' ἐλέρχην
λάθριον ἢ ἄρεος ἤθελον ἡμετέρης.

DD iiii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αὐτὴ καὶ βρομίῳ γενίμην βοφός· ἐν δὲ κερανυῶ
ἔδρακον ἀρυτέρῳ φωτὶ φαεινόμενον·
πρώταις δ' ἡμετέροισιν ἐν ὀργάσιν οἰνὰς ὀπώρῃ
ἔθαιτος ἐκ βορύων ξανθὸν ἄμελξε γάμος·
πάντα με κοσμήσαντο· πολὺς δὲ με πολλάκις αἰὼν
ἄσπεσιν ὀλβίοις ἄρε μεγαρομένην·

Εν τῷ πορφυρῷ κίονι ἧς τὸ φιλαδέλφιον·
Εὐνυς μὲν βασιλεῖ Μυσηλῖος, ἔργα βοῶσι
δημόσια· θειαρὴν πράγματα πίσις ἔχει·
μυσθὸν ῥώμῃ δ' ἐχαρίσατο, καὶ βασιλῆος
ἡμόνα θεασσέσιν, ἐντὸς ἔγραφε δόμων·

Εἰς τὰ αὐτά·

Τιμὴν μυσσπόλοις, πόλεως χάριν, ἐλπίδα κυρῶν,
ὅπλα δὲ ταῖς ἀρεταῖς, χρήματα τοῖς ἀγαθοῖς·

Εἰς τὸ αὐτό·

Ταῦτα λόγοις ἀνέθηκεν ἐκὼν Μυσηλῖος ἔργα,
πιστεύων καθαρώς ὡς θεός ἐστι λόγος·

Εἰς ΓΟΤΑΜΟΥΣ· Σιμωνίδου·

Ὡς τε Διμήρος πρὸς ἀνάκτορον, ὧς τε μύσαι·
μή δ' ὕδατος προχοὰς δεῖδετε χειμερίης·
τοῖον Ξενοκλῆς γὰρ ὁ λίνδιος ἀσφαλὲς ὕμιν
ξυγμὰ διὰ πλατέος τῆς δ' ἔβαλεν ποταμῷ·

Εἰς ἀλφειὸν, καὶ ἀρέθυσαν·

Ἀλφειὸς, ἄρρεν ὕδαρ· ἀρεθυσίον δὲ τὸ θῆλυ·
καὶ ποτὴν αἰρεν ἔρως, κίρνα μάνων ὕδατων·

Εἰς ἑρμῶνα· Τυλλίς γεμῖν·

Εἰ μὴ μὲν ἐν ποταμοῖς, πελάγῃ δ' ἴσα μέτρα διώκω
σφυμῶν, ἡμαθίης τὸ γλυκὲν πέλαγος·
βένθος ὁ μὲν, καὶ ἄρρηρα δὲ ὕδατος· ἡ γὰρ ἐν ἥρῳ
ὁμπνιακῶν χαρίτων ἡδύτερον πέβολον·

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ἔστι καὶ ἡ μαθήτης γόνιμος βυθός· ἄμμι δὲ νῆλε,
κρείσσων ἑσθ' ἐφ' ἑρῶν τὴν σάχην, ὅχ' ὁ ρέφων·

Αἰχθὶς χολαστικὴ εἰς γέφυραν
τῆ σαγγαρίου·

Καὶ σὺ μεθ' ἑσπερίην νύφά χενα, καὶ μετὰ μήδων
ἔθνεα, καὶ πᾶσαν βαρβαρινὴν ἀγέλην
σαγγάριε, κρατεροῖσι ῥοὰς ἀφ' ἰσι πεδιθεῖς,
αὐτὸς ἐδολώθης κοιρανικῇ παλάμῃ·

ὁ πρὶν δὲ σκαφέεσσιν ἀνέμβατος, ὁ πρὶν ἀτειρὴς,
κῆσαι λαϊνὴ σφιγκτὸς ἀλυκτοπέδῃ·

Εἰς Προαστείαν·

Κωμικὰ χερυλαρί·

Εἰπέ μοι, τίνας εἰσὶ φυτῶν στήθε; αἱ μὲν ἑλᾶαι,

Γαλλάδος· αἱ δὲ πέριξ ἡμερίδου; βρομί·

καὶ τίνας οἱ σάχου; Δημήτρος· ἄνθεα πόων

εἰσὶ θεῶν; ἦρης, καὶ ῥοδέης Γαφίης·

πάν φίλε, πηκτίδα μίμνε τοῖς ἐπὶ χεῖλεσι σύρων·

ἡχὼ δ' ῥοδέης τοῖς δ' ἐνὶ θηλοπέδοις·

Αἰχθὶς χολαστικὴ·

Υδασι, καὶ κήποισι, καὶ ἄλσεσι, καὶ Διονύσι,

καὶ πόντου πλήθω γείτονος ἀφροσύνη·

τῆ πνὰ δὲ μοι γάιης τε, καὶ ἐξ ἁλὸς ἄλλοθεν ἄλλος,

καὶ χριπὰ ὀρέγῃ δῶρα, καὶ ἀγρονόμος·

ἢ δ' ἐν ἐμοὶ μίμνοντασ, ἢ ὀρνίθων τίς ἀγῶν,

ἢ γλυκὺ πορθημάτων φθέρμα παρηγορεῖ·

Εἰς ἔτρον προάσειον ὀνομαζόμενον ἔρωτα

ἐν ἀμασίᾳ· Μαριαννὴ χολαστικὴ·

Ἡ καλὸν ἄλλος ἔρωτας, ὅπν καλὰ δένδρεα ταῦτα

πρηῦς ἐπιπνέων ἀμφιδονεῖ ἐφύρος·

ἢ καὶ ἐρσηῖς ἀμαρύνεται ἄνθεσι λεγμῶν

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

πηλὺν ἰοσεφάνων κόσμον ἀνῆς κελεύων·
 καὶ γλυκερῆς φίσιλος ἐπεμβάδον ἄλλος ἐπ' ἄλλω
 μαστὸς ἀναθλίβει χούματα νηϊάδος,
 ὅππῃ δινδρὸν ἔντα γέρον πικρὰν ἔχειται ἴρις
 χῶρον ἀμαδρυάδων ἔνδιον ἀβροχόμων·
 καὶ λιπαρῆς εὐβορῶν ἀν' ὀργάδα καρπὸς ἐλαίης
 θάλλει, ἐρισταφύλων πάντοθι θελοπέδων·
 αἰ δὲ πέριξ λαλαγαῶσιν ἀηδόνες· ὅς δὲ, μελίξθ
 ἀντὶ δὸν τέπειξ φθέγματος ἁρμονίαν·
 οἷα τὸν ἀκλήϊ σὺν ὅπως ξένε μή με παρέλθης
 τόνδε δόμον· λιτῆς δ' ἀντίασον ξενίης·
 Τῷ αὐτῷ δὲ τὸ αὐτό·

Δαῦρ' ἴθι βαῖδ' ὅδ' ἴτα πεισὼν ὑπὸ δάσκιον ἄλσος,
 ἀμπαυσον κεμάτε γῆα πολυπλανέως,
 χῶρον ὅπου πλατάνων αὐτόρρυτον ἐς μέσον ὕδωρ
 κελλὰ πολυκρύνων ἐμπορέξ σωμαίων·
 ὅππῃ πορφυρέης ὑπὲρ αὐλακος εἶαρι θάλλει
 ὑπὸν ἴον, ῥοδίη κερνάμενον κάλυκι·
 ἦν δὲ πῶς δροσεροῖο πέδον λεγμῶνος ἔρεφεν·
 ἔκχυτον αὐχάτης κιστὸς ἐπέξε νόμην·
 ἐνθάδε καὶ ποταμὸς λασίην παραμείβεται ὄχθην,
 πίζαν ὑποξέων αὐτοφύτοιο νάτης·
 ὅτος ἔρως· τί γὰρ ἄλλο καὶ ἔπρεπεν ὅμοιο μαχώρῳ
 πάντοθεν ἰμβρῶν πληθομένῳ χαρίτων;

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΡΗΤΟΡΩΝ·

Εἰς ἡκὼνα Γτολεμαίᾳ ἐν ἀντιοχείᾳ· Ἀδέσποτον·
 Εἰκὼν, τίς σ' ἀνέθηκε; λόγοι· τίνος δ'; Γτολεμαίᾳ·
 ποίη; δ' κρητὸς· τῷ χάριν; ἀντ' ὀρετῆς·
 τ' ποδαπῆς; πάσης· τ' ἐς τίνας; ἐς δικολέκτας·
 καὶ ξύλον ὀρετῆς; γὰρ χρυσίον δ' ἐδέχεται·

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ. ΚΒΤ

Ἀραβία χολαστιῦ.

Εἰκόνα λογγίνῳ χρυσέην πόλις ἔχεν ὀπάσσει,
εἰ μὴ πότνα δίκη χρυσὸν ἀπεσρέφετο.

Θωμᾶ χολαστιῦ.

Ῥητορικῆς φιλέω ῥῆς ἀέρας, ὅσων μῦθοι
πάντων ῥητήρων εἰσὶν ὀρρότεροι.

Ἰσο πόνης φιλέω Δημόθενος· εἰ μὴ δὲ λίην
καὶ φιλαρισείδης, καὶ φιλοθυκυρίδης.

Μιχαηλὶς γραμματικῦ.

Ἡ πόλις ἀγαθίαν τ' ῥήτορα, τ' ἐχθαροῖδον,
δίξυρος ἀεπίης ῥυθμὸν ἀγαθαμένη,
ὥς μήτηρ ἐτέλειεν ἐφ' ἑῷ, καὶ πόρε τήνδε
ῥήονα, καὶ σοφίης μάρτυρα, καὶ σοφίης.
μεμνόνιον δὲ τοκῆα, καὶ σίγητόν τε σὺν αὐτῷ
ἔσπεν, γενεῆς σύμβολα σεμνοτάτης.

Γαλλαδᾶ.

Κωφὸν ἀναυδὸν ὀρῶν τὸν Γέαιον, ἡ λίθος ὅτι
δήλιε μαντάν, τίς, τίνος ἐστὶ λίθος.

Εἰς ῥήονα ῥήτορος ἀφύς.

Τίς σε τ' ὑλαλέοντα τύπῳ ῥητήρος ἔγραφε;
σιγᾶς; ὑλαλέας; ὑδὲν ὁμοιότερον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εἰκόνος ἀνθρώποισι φίλον γέρας· ἀλλὰ Μάρινον
ὑβρις, ἐλεγχομένης ῥήτος ἀπρεπίης.

Εἰς ἀγαλμαδρισείδου τὸ ῥήτορος.

Νῆκος δρισείδης ἰάδων κατέπαυσε πολήων.
τὸ, πρὶν ὁμιρῆς εἶχον ὑπὲρ γενεῆς.

φασὶ γὰρ πᾶσαι, σμύρνη τέκε θῆον ὁμιρον,
ἢ καὶ δρισείδην ῥήτορα γαίαν μέν.

Ἀδελφον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰκὼν Καλλίσου τῷ ῥήτορος· οἱ δὲ παρ' αὐτῶν
ἐρχόμενοι, ἐρμῇ πένδετε τῷ λόγῳ.

Ἀδελον.

Φύρμος με, φύρμον· πυρφόρος, τ' πυρφόρο·
ὁ παῖς ὁ ῥήτωρ, τ' πατέρα τ' ῥήτορα.

ΕΙΣ ΣΚΕΥΗ.

Εἰς κωνωπεῶνα· Γαύλα σιλεντιαρί·

Οὐβριαρόν τινα θῆρα, καὶ ἕτινα πόντιον ἰχθύν,
ἔπιδὸν ἀγρώω πλέγμασιν ἡμετέροις,
ἀλλὰ βροτῷ ἐθέλοντας· ἀλεξήτερά δὲ τέχνη
ἀνέρα μῆλων κέντρον ἀλυσόμενον,
ἐκ θαλίσσας βρώτα μεσημβριάοντα φυλάσσει,
ἔδιν ἀφαιροτέρη τείχεος ἀσπύχον·
ἔπινε δ' ἀστυφέλικτον ἄνω χάριν· ἀλλὰ καὶ αὐτῷ
δμῶας, μισοσόβη ἴσομαι ἀτμενίης.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Καλλιγάμοις λέντροις περικίδναμαι· ἢ μὴ δὲ κεδνῆς
δίκτυον ὑφοίβης, ἀλλ' ἀπαλῆς Γαφίης·
ἀνέρα δ' ὑπνῶντα, μίτω πολύωπι καλύπτω,
ξωφούρων ἀνέμων ἔδιν αἰετὸς βέβηκον.

Ἀδελον.

Πλέγμασι καὶ σκοπὸς ὅτι, περισφίγξαι πετεινῶν
ἐθνεα, καὶ ταχινὸς ἐνδοθεν ὀρταλίχης.
αὐτὰρ ἐγὼ σάφην ἐπιτέρπομαι, ἔδιν καλύπτω
ἐνδοθεν, ἀλλ' εἴρω μᾶλλον ἐπειρομένους·
ἔδιν με τίς λήσσει, καὶ ἢ βραχὺς ἐπλετο κώνωψ,
ἡμετέρης διαδύς πλέγμα λινοςτασίης·
ὄρνεια πρὸ σώξω· μερόπεια δὲ λέντρα φυλάσσω·
ἢ ῥά, τίς ἡμείων ὅτι δικαιότερος;
Τὸ αὐτὸ ἢ ταύλατ.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Εξόμενος μὲν τῇδε παρ' ἀλλήγῃ προπύξῃ,
 παίγνια κινήσας τερπνὰ βολοκτυπίης.
 μήτε δὲ νικήσας μεταλίξαι, μήτ' ἀπολεσθῆς,
 ἄχυνσο, πλὴν ὅλῃην μεμφόμενος βολίδα.
 καὶ γὰρ ἐπὶ σμικρῶσι νόος διαφάνεται ἀνδρός.
 καὶ κύβος ἀγγέλλει βένθος ἐχεφροσύνης.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτό.

Γαίγνια μὲν τὰδε πάντα τύχης δ' ἐτερόροπος ὁρμῇ,
 ταῖς ἀλόγοις ταύταις ἐμφέρεται βολίσιν.
 καὶ βροτέῃς βίοντος σφαλερὸν μίμημα νοήσας,
 νῦν μὲν ὑπερβάλλων, νῦν δ' ἀπολειπόμενος.
 αἰνέομεν δὴ κῆνον, ὃς ἐν βίῳ τε, κύβῳ τε,
 χάρματι, καὶ λύπῃ μέτρον ἐφειρόσατο.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτό.

Τοῖς μὲν πρὶν ὅμοις, τὰδε παίγνια. τοῖς δ' ἀκολάστοις,
 λύσσα, καὶ ἀμπλακίη, καὶ πόνος αὐτόματος.
 ἀλλὰ σὺ μὴ λέξης τίθει μάχον ὕστατος ἔρπων.
 μήδ' ἀναρροίβδησας ῥινοβόλῳ πατάσῃ.
 δῖος γὰρ μήτε πονῆν ἐν ἀθύρμασι, μήτε τι παίζειν
 ἐν σπυδαῖ. καιρῷ δ' ἰοθι νέμειν τὸ πρέπον.

Εἰς φιάλην ἔχουσιν κινεμένους ἰχθύας.

Ἰβλιαντὴ ἀπὸ ὑπάρχων.

Οὕτω βάκχον ἔδεκτο Θέτις. νῦν μῦθος ὁμήρου
 ὀφέμενος, ἀλλ' αὔρεν πίσιν ἐτητυμίας.

Εἰς ὄρχοντικὸν πέλεκυν. Τῷ αὐτῷ.

Ἦν μὲν ἀλιπράϊνης, πέλεκυν βλεφάροισι δοκάνεις.
 ἦν δὲ σαοφρονέης, ἀργυρὸς ἄμι μόνον.

Εἰς κάγκελον οἰκίσας.

Ἦν κλείσας μ', ἀνέωγα. καὶ ἦν οἷξας, κλήσεις με.
 τοῖος ἐὼν, τηρῆν σὸν δόμον ἢ δύναιμαι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

Εἰς μινώριον ἔχον τὰ δώδεκα

ξώδια, καὶ ἑτέρα.

Ἀργύρεος πόλος ἔστος, ὅπῃ φαέθοντα σελήνη

δέρεται, ἀντιτύπων τιμπλαμένη φαέων.

Ἀπλανέβῃ δ' ἐκὰτ' ἔρθε, καὶ ἀντιθέοντ' ὅτ' ἀλῆται

ἀνδρομέης γενεῆς πᾶσαν ἄγχι τύχην.

Μεσομήδου.

Τὰν ὕελον ἐνόμιζε κόψας ἐργάτας ἀνὴρ.

ἔς δ' ἐπὶ πύρ' ἔθηκε βῶλον, ὡς σίδηρον ἀνδρῆν.

ἃ δ' ὕελος οἶα κηρὸς ἐξεχέτο παμφάροισι

φλογὶν ἐκ πυρρ' ἐμένασι. θαῦμα δ' ἦν ἰδεῖν βροτοῖς

ὅλκον ἐκ πυρὸς ῥέοντα, καὶ τὸν ἐργάτην

ῥέμοντα, μὴ πεσὼν διαρραγῆ.

ἔς δ' ἐπὶ πύχων ἀκμάς χειλέων ἔθηκε βῶλον.

Εἰς δίσκον. Ἀσκληπιάδου.

Ἡ φαιστός μ' ἐτέλεσε καὶ μὲν χρόνῳ. ἀλλὰ κινθήρη

ἀνδρὸς ἐκ θαλάμων ἦλτο λαθριδίως.

ἀρχίσῃ δ' ἔπορε κρυφίης μνημῆϊον οὐκ ἔσθ.

καὶ μ' ἀσκληπιάδης ἄνρε παρ' ἀνιέδαις.

Ἀδελφον.

Ἡ γραφίς, ὅρ' ἔνυρ' ἐν μὲν ὅτ' ἐκ πυρὸς ἦλθον, ἐτύχθην.

σαῖσι δ' ἐκ χρυσέῃ γίνομαι ἐν παλάμῃς.

ᾧ δ' ἐσοὶ ὡχαρίεσσα Λεόντιον, οὐ μὲν ἀθήνη

τέχνης, οὐ δ' ἔσθ' ἄκρα δέδωκε Κύπρις.

Σαμμίη.

Γρόθῃ μὲν ἀγρᾶλοιο δίαρ' ἰχθὺς ἰξάλα αἰγὸς

δοιὼ ἐπὶ χλωροῖς ἐσεφόμεν πετάλοισι.

εἴν δ' ἐμὲ Νικομάχῳ κεραιοῦτος ἦρ' ἔμοτε τέκτων

ἐντανύσας ἑλίκος κρατερὰν αὐρὰ βοός.

Εἰς μινώριον ἔχον ἀφροδίτην, καὶ ἔρωτα.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ·

Τίω αῖρές ἔσιν ἔρωτός· ὁ μὲν, σέφος ἀμφικλυπῆ
μηρὸς εἴς· ὁ δὲ, χῆλος ἔχει ποτὶ πίδακι μαξῦ·
οἱ δὲ δύω παίξουσὶ παρ' ἵχνεσιν· ἥμα δὲ κρύψῃ
μηρῷ γήτονα χῶρον ἄλκῃς γυμνῆς ἀφροδίτης·

Ἀδ' ἄποτον·

Βάκχῳ, κῆνύμφας μέσος ἵσταμαι· ἐν δὲ κυπέλλοις
αἰγ' τόνδε χέω τ' παραληγόμενον·

Ἀδ' ἄποτον·

Χαλκοτύπος τ' ἔρωτα μεταλλάξας, ἐποίησε
τήχων· ἢν ἀλόγως, ὅπῃ καὶ αὐτὸ φλέγῃ·

Φιλίππῃ·

Ἀδριανῷο κύττας λαμὸς τοπάλαι μελίχμους
ἀνὴρ ἐκαστροφόρου βασιλικὰς χάριτας·
νῦν κλασθῆς, κῆμαι νεοθηλῆ· καρτερόν ἔρκος
κλήματι, πρὸς ῥυφερὴν τῆνο μένω κελύβητ·
αἰδ' τι βρομίῳ λαβόμεν· ἢ χειρὸν ἰδὼ
φρεσὺ μὲν πιστῶς, ἢ νέον ἐκρέφομεν·

Εἰς Φιλοσοφούς·

Εἰς ἀνδριάντα πυθαγόρου· Ἰυλιανῷ ἀπ' ὑπάρχων·
οὐτ' ἀναπύωντα φύσιν πολὺμητιν ἄριθμῶν
ἤθελεν ὁ πλάσης Πυθαγόρην τελέσαι,
ὅμῃ δ' ἔν σιγῇ πινυτόφρονι· κατὰ χαφώνην
ένθεν ἀποκρύπτει καὶ τόδ' ἔχων ὁπάσαι·

Εἰς τὸ αὐτό·

Αὐτὸν Πυθαγόρην ὁ ξωγράφος· ὃν μετὰ φωνῆς
ἔλθῃ αὖν, ἔγχε λαλῆν ἤθελε Πυθαγόρης·

Εἰς ἡκόνα Σωκράτους· Ἰωάννη

ποίητ' ἡ βαρβυκιάλλῃ·

Ὡς σοφὸς ὁ γράφας, Ἰωάνν' ἢν ἐμβαλε κηρῷ,
Σωκράτεος ψυχῇ τῷτο χαρίζόμενος·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Σωγράφε, τὰν μορφὰν ἀπομάξας, αἶθ' ἐνὶ κερῷ
καὶ τύχῃ ἐδάης σωκρατικὰν βαλῆιν.

Εἰς εἰκόνα Γλάτωνος.

Τὸν νοῦν διδάσκων αἰθερεμβατῆν Γλάτων,
ἢ τ' ὑπὲρ νοῦν ἐξεράγεται λόγος.

Εἰς εἰκόνα Ὀρισοτέλους.

Οὗτος Ὀρισοτέλης, μέγ' ὦν χθόνα, καὶ πόλον ἄσρων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Νῦν, καὶ Ὀρισοτέλης τύχῃ, τύπος ἀμφοτέρων ἔσθ'.

Εἰς εἰκόνα Γλυτάρχου. Ἀγα

θήχολαση.

Σὺ πολυκλήντα τύπον εἴσαντο χερωνῶν

Γλυτάρχε, κρατερῶν ἡέδ' αὐσοσίων.

ἅπ' παραλλήλοισι βίοις ἑλληνας ὄριζους

ῥώμης ἀπολέμοις ἤρμασσ' ἐναέταις.

ἡμὰ τε βιότοιο παράλληλον βίον ἄλλον,

ἡδὲ σύγ' ἀνγράφαις. ἢ τὸρ ὁμοιον ἔχεις.

Εἰς εἰκόνα Αἰσώπῃ. Τῷ αὐτῷ.

Εὖγε ποίῳν Λύσιππε γέρον σικυῶνιε πλάστῃ,

δῆκελον Αἰσώπῃ εἴσαο τῷ σαμῖτι

ἐπ' ἀσοφῶν ἐμπροσθεν. ἐπεὶ κείνοι μὲν ἀνάγκην

ἐμβαλον, ἢ πειθῶ φθέγμασι τοῖς σφετέροις.

ὅς δ' ἐ, σοφοῖς μύθοις, καὶ πλάσμασι καίρια λέξας,

παίξων, ἐκαστὸν πείθει ἐχέφρονέειν.

φονικτὸν δ' ἢ ῥιχθεῖα παραίνεσις ἡ σαμῖτις δέ,

τὸ γλυκὺ τῷ μύθῳ κελὸν ἔχει δέλεαρ.

Εἰς Διογένη. Ἀντιφίλῳ βυξαντίῳ.

Ἡ πῆρη, καὶ χλαῖνα, καὶ ὕδατι πιπιθεῖσα

μάξα, καὶ ἢ πρὸ ποδῶν ῥάβδος ἐρειδομένη,

καὶ δ' ἔσθ' ἐκ κεράμοιο, σοφῷ κινὶ μέγα βίσιον

ἄρκεα.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ἄρμια· κῆρ τέ τοις ἦν τι πρῖον ὀτρυν·
βοίλκις τὸρ πόμα χρυσὶν ἰδὼν δρύνοντα βούτην,
ῥῆπε, τί κῆρ σέ μάτην ὄσρα κονὴ χυθόφορον;
Εἰς τ' αὐτ' ἔπε αὐτ'.

Γηράσκη καὶ χαλκὸς ὑπὸ χρόνῳ· ἀλλὰ σὸν ἔτι
κῦδος ὁ πᾶς αἰὼν Διόγενος κεθελεῖ·
μῦθος τὸρ βιοτῆς αὐταρκεία δόξαν ἔδωκε
θνητοῖς, καὶ ζωῆς δὲ μὲν ἐλαφροτάτην·

Εἰς Ὠρολογίαν.

Εἰς πλὴν βάσιν τὴν Ὠρολογίαν τὴν ῥῆς πλὴν
ἁφίδια πλὴν ῥῆς πλὴν βασιλικήν·
Ἄωρον ἱεστίνου τυραννοφόνου βασιλῆος,
καὶ Σοφίης ἀλόχου, φέγγος ἐλευθερίας,
ἠράων σκοπίαζε σοφὸν σιμάντερά χαλκόν,
αὐτ' ἐν μονάδῳ, μέχρι δυοδεκάδου.
ἔντινα συληθέντα, δίκης θρόνον ἠνιοχάων,
ἔνθεν Ἰουλιανὸς χερσὶν ἁδωροδόχοις·

Εἰς ἔτρον· Ἀδέσποτον.

Ὠρχνὸν ἁχωρῦσα σοφὰ λίθος, ἀδιδάκτου
γνώμονος ἀελίῳ παντὶ μερισδομένα·

Εἰς ἔτρον δι' ὕδατος.

Γαῦλα σιλεντιαρία.

Ενθάδε μισύλλασσι δρόμον φαεινὸν τίς αἴτης
ἀνέρθε, ἠράων ἀμφὶ δυοδεκάδι·
ὕδασι δ' ἡλείοις ταλαντάσσι κελεύθεσ,
ἐς πόλον ἐκ γαίης μῆτιν ἐρξάμενοι·

Εἰς ἔτρον· Ἀδέσποτον.

Κῆπος ἐν ὁδῷ χῶρος· ἀπὸ σκιερῶν δὲ πετῆλων
νυκτοφανὴς τελέων, ἔσκεπεν ἡλίον·
οὖν δὲ παναγλήνεια, καὶ οὐδ' ἰὸν οὐρε τελέσσει

Ε Ε

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Σέργιος αὐτόπῃς μυσπόλος ξιάδος,
 ἔνθα λίθος σὰς ἕτος, ἀγδίνητον ἀνάγκην
 ἐπ' αἰκὶς ἀγγέλλει ἀντυχὸς ὕρανης.

Αἰδολον.

Μηχανικὴ φάεθοντα βιάζεται ἁρμονικοῖσι
 γνώμοσιν, ἀγρῶειν τ' δρόμον ἡλίου.
 βαίος δ' ἀμφιέπη λίθος ἀντυχὰς ἡριγενῆς,
 ὠρονόμω σοφίῃ, καὶ σκιδέοντι τύπῳ.
 σβρίξ δ' ὀρχιεῖρος ἐπαρνήσιν ἐφετμῶν,
 τὸ το σιωδρῶσθι ἔργον ἐπιχθονίων.

Αἰδολον.

Σῆμα δ' ὠδεῖ καὶ μοῖρον ἀφεγγέος ἡλίοιο
 ξιάδης ἀγλώσῳ φεγγόμενον σῶματι,
 αὐτ' ἀνθιβομένοιο ποτὶ σενὸν ὕδατος ἀῆρ
 αὐλὸν ἀποσεῖλῃ πνῦμα δ' ὠλύγιον,
 θῆκεν ἀθηναιὸς δὴ μω χάριν, ὥσ' ἀν' ἐπαργῆς
 εἴη κῆν φθονεραῖς ἡλίου νεφέλαις.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΓΕΜΓΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷ δὲ τῷ πέμπτῳ τμήματι πρίεχεται ἐκφρασις Χρι-
 στοδώρα ποιητῆ θηβαῖος κοπίτου, τ' ἀγαλμάτων τῶν ἑς
 τὸ δημόσιον γυμνάσιον, τ' ἐπικαλόμενον τὸ Ζουξίπ-
 πον. Ετι δὲ καὶ τὰ ἐπιγράμματα τ' ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ
 κωνσταντίνου πόλεως ἡγούχων.

ΕΙΣ ΔΗΙΦΟΒΟΝ.

Ηΐφοβος ἰδὼν πρῶτος εὐχλύπῃ
 ἐπὶ βωμῷ,
 ἵστατο τολμῆς, κικορυθμένος,
 ὄβριμος ἥρως,
 τοῖος ἔων, οἷός τ' ἐπ' ὄρνυμένῳ Μενελάῳ
 πρὸ μένων ἦντισεν ἔων προπάροιθε μελάρων.
 ἵστατο δὲ προβιβῶντι πανήκελος· ὃν δ' ἐπὶ κόσμῳ
 δόχμιος ἦν· μανίῃ δὲ κεκυφότα νῶτα σινέλικων,
 δριμύ μένος ξυνάχευεν· ἔλιασε δὲ φέγγος ὀπωπῆς,
 διά τε δυσμενέων μερόπων πεφυλαχμένος ὀρμήν·
 λαῖῃ δ' αὖ, σάκος αὖρ' ὑπὸ προΐχετο· δεξιτερῇ δὲ,
 φάσγανον ὑφ' ὅσ' ἄχευεν· ἐμελλε δὲ μαινομένη χεῖρ
 ἀνέρος ἀντιβίου κατὰ χροὸς ἄορ ἐλάσσειν·
 αἷ' ὅχλην ἔθηκε φύσις πειθήμονα λύσῃ.

Εἰς Αἰχύνην ἱήτορα.

Κικροπίδης δ' ἤστραπτε νοήμονος ἀνθεα πρῶτος
 Αἰχύνῃς· λαοίης δὲ σῶφρε κῦκλα παρήϊς,
 οἷα πολυτροχάλοισιν ἀεθλούντων ἀγορῇσι.
 εἴνετο δ' ὅρ' πυκινῇσι μελιδόσιν· ἄρχι δ' ἐκένυ,

Εἰς Ὀρίστολέην.

Ἡ ἐν Ὀρίστολέῃ, σοφίης πρόμος· ἵσταμένος δὲ,
 χεῖρε περιπλέδην σινέεργαθεν· ὃν δ' ἐνὶ χελῶν
 ἀφθόγῳ φρένας ἔχεν ἀργέας, αἷ' ἐτι βυλὴν
 σκεπτομένῳ δ' αὖ ἔϊκτο· σιωπᾶμεναι δὲ παρζαί,
 ἀνέρος ἀμφιέλιαν· ἐμαντάνοντο μενοινήν·
 καὶ βροχαλαὶ σήμαινον ἀολλέα μῆτιν ὀπωπαί.

Εἰς Δημοσθένην.

Καὶ παιανιέων δημηγόρος ἔπρεπε σάλπιγγι,

ΕΕ ii

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

ῥήβης ἀνελιάδοιο, πατήρ σοφός, ὁ πρὶν ἀθήναις
 πρῶτος θελξινόσιο νοήμονα πυρσὸν ἀνάψας.
 αἷ' ἔκ' ἡρεμέων διεφαίνετο· πυκνὰ δὲ βυλὴν
 ἐρώφα· πυκινὴν γὰρ εἶδετο μῆτιν ἐλίσσειν,
 δία κατ' αὐόπων τεθωμένος ἡμαθίων.
 ἦ τάχα κεν κοτέων, ῥοχαλὴν ἐφθέγγετο φωνήν,
 ἄπνοον αὐδῆεντα τιθεὶς τύπον· αἷ' ἔτι τέχνη
 χαλκείης ἐπέδισιν ὑπὸ σφριγίδι σιωπῆς.

Εἰς Εὐριπίδην.

Ἰστατο δ' αὐρίτοιο φερώνυμος· ὥς δὲ δοκῶν,
 λάθρη ὑπὸ κρηδίων προαγικαῖς ὠμίλει μῦσαις,
 ἔργα σκοφροσύνης διανόμενος· ἦν γὰρ ἰδέσθαι,
 δία τε πρὸ θυμέλῃσιν ἐν ἀτθίσιν θύρσας τινάσσων.

Εἰς Παλαίφατον.

Δάφνη μὲν πολλὰ μίδα Παλαίφατος ἔπρεπε μάντις
 σεφόμενος· δόκεεν δὲ χεῖν μαντώδεα φωνήν.

Εἰς Ἡσίοδον.

Ἡσίοδος δ' ἀσκηρῆος, ὁρμύσιν εἶδετο μῦσαις
 φθεγγόμενος· χαλκὸν δ' ἐβιάζετο θυάδι λύαι,
 ἐνθεὸν ἰμείρων ἀνάγειν μέλος· ἐγγύθι δ' αὐτῷ,

Εἰς Πολύειδον μάντιν.

Μαντιτόλος πάλιν ἄλλος ἦν φοιβῆδι δάφνη
 κοσμιθεὶς Πολύειδος· ἀπὸ σμάτων δὲ τινάξαι
 ἤθελε μὲν κελεύειν μαθεύον· αἷ' ἔτι τέχνη,
 δεσμῷ ἀφωνήτω κατερήτυεν· ὅδ' ἐπὶ σὺ μολεῖς

Εἰς Σιμωνίδην.

Εὐνασάσ' ἀβρὸν ἔρωτα Σιμωνίδη, αἷ' ἔτι χορδῆς
 ἰμείρεις· ἱερὴν δὲ λύρην ὑπερσὶν ὀράσας.
 ὥφελεν ὁ πλάσας σε Σιμωνίδη, ὥφеле χαλκῷ
 συγκεράσαι μέλος ἡδύ· σὲ δ' αὖ καὶ χαλκὸς ἀναυδῆς

ΤΟ ΓΕΜΗΤΟΝ

αἰδόμενος, ῥυθμοῖσι λύρης ἀνήχεε μολπὴν·

Εἰς ἀναξιμένην.

Ἦν γὰρ ἀναξιμένης νοερός· ἐν δὲ μνησίν,

δαμονίης ἐλέλιξε νοήματα ποικίλα βυλῆς·

Εἰς Κάλχαντα·

Θεορίδης δ' ἄρα μάντις εὐσκοπὸς ἴσατο Κάλχαντ',

διὰ τε θεασίγων· ἐδόκη δὲ τε θέσφατα κούθειν,

ἢ στρατὸν οἰκτεῖρων ἐλλήγιον, ἢ ἔτι θυμῷ

δαιμόνων βασιλῆα πολυχρύσοιο μυκῆνης·

Εἰς Πύρρον τ' καὶ Νεοπτόλεμον·

Δέρκεό μοι σκύμνον πολιπόρθιον αἰακιδάων

Πύρρον ἀχιλλείδην, ὅσον ἤθελε χερσὶν ἐλίσσειν

ταύχεα χαλκῆεντα· τὰ, μὴ οἱ ὥπασε τέχνη·

γυμνὸν γάρ μιν ἔταυξεν· ὃ δ' ὕψος φάνετο λούσων,

διὰ περ ἦνε μόεσσαν ἐς ἴλιον ὀμμα τιταίνων·

Εἰς ἀμυμώνην·

Ἦτο δ' ἀμυμώνη ῥοδοδάκτυλος Ἥσπερίσσω μῆν,

βόσρυχον ἀκρήδεμνον εἴης σάειεργον ἐθέρης·

γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον· ἀνατέλλουσα δ' ὀπωπὰς,

εἰνάλιον σκοπίαζε μελαγχρότην παρακροίτην·

Εἰς Προσφῶνα·

Ἐγγύθι δ' αὐρύσεργος ἐφάνετο κυανοχάτης,

γυμνὸς ἥων· πλόκον δὲ κῆθει μένον ἤχεν ἐθέρης·

καὶ διερὸν δελφῖνα προΐχετο, χειρὶ κομίσων

δῶρα πολυξήλοιο γάμων μνηστήρια κῆρης·

Εἰς Σαπφώ·

Πιερίη δὲ μέλισσα λιγυῖρος ἔξετο Σαπφῶ

λεσβιάς ἠρεμέσσαι· μέλος δ' ἔνυμνον ὑφάνειν

σιγαλαῖς δοκέεσκεν ἀναφάμενη φρένα μύσσαις·

Εἰς ἀπόλλωνα·

Ε Ε   iii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.

Φοῖβος δ' ἔστη κ' ἵπποδιδάλαος· ἦν δ' ἄρα χάρις
εἰσοπίσω σφίγξας ἄδετο πλόκον· αἰν' ἐνὶ χαλκῷ,
γυμνὸς ἔην, ὅτι πᾶσιν ἀνδρομένοισιν ἀπόλλων
γυμῶσαι δ' ἐδάηνεν ἀληθέα δῆνεα μοῖρης,
ἢ ὅτι πᾶσιν ὁ μῶς ἀναφαίνεται· ἡέλιος γάρ
φοῖβος ἀναξ· καθαρήν δ' ἐφέρει τηλεσκόπον αἴγλην.

Εἰς Ἀφροδίτην.

Ἀρχὴ δὲ Κύπρις ἔλαμπεν· ἔλγε δὲ νῶροπι χαλκῷ
ἀγλαΐης ῥαθάμιγγας· ἀπὸ σέρνοιο δὲ γυμνὴ
φαίνετο μὲν, φᾶρος δὲ σωήτα γεν' ἀντυγι μινῶν,
χρυσήν πλοκαμῖδ' αὖ ποσφίγξασα καλύπτει.

Εἰς Κλεινιάδην.

Κλεινιάδην δὲ τέθηπα, περιστλβοντα νοήσας
ἀγλαΐη· χαλκῷ γάρ ἀνέπλεκε κάλλεος αὐγὴν,
τοῖος ἐὼν, οἷός περ ἐν ἀτθίδι μητέρι μύθων
ἀνδράσι κενροπίδῃσι πολύφρονα μῆτιν ἀγέων.

Εἰς Χρῦσιν.

Χρῦσις δ' αὖ ἱβὸς πέλας ἵστατο, δεξιτερῇ μὲν,
σηκῆπρον ἀναχόμενος φοιβήϊον· ἐν δὲ καρήνῳ,
σεμμά φέρων· μεγέθει ἢ κεκασμένος ἔπρεπε μορφῇ
οἷα πρὶ ἡρώων ἱβὸν γένος· ὥς δοκέω δὲ,
ἄρ' ἔστιν ἱκέτα· βαθὺς δὲ οἱ ἦνθεε πόντων·
καὶ ταναΐης ἄπλατος ἐσύρετο βόρυς αἰθέρης.

Εἰς Ἰύλιον καίσαρα.

Καῖσαρ δ' ἐγγὺς ἔλαμπεν Ἰύλιος, ὅς ποτε ῥώμην
ἀντιβίων ἔσεφεν ἀμερήτοισι βοείαις,
αἰγίδα μὲν βλοσυρῶπιν ἐπωμαδὸν ἦεν ἀγέων·
δεξιτερῇ δὲ, κεραιὸν ἀγάλλετο χερσὶ κομίσων,
οἷα Ζεὺς νέος ἄλλος ἐν αὐσονίοισιν ἀνέων.

Εἰς Γλάτωνα.

ΤΟ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Εἰσὶν αὖτ' ἄλλων θεοεικέλος, ὃ πρὶν ἀθύναι
δῆξας κρυπὰ κέλυσθα θεοκράντων ὄρετάων.

Εἰς ἀφροδίτην.

Ἀλλην δ' αὖτα τέρεαν ἴδον χρυσὴν ἀφροδίτην,
κυμνὴν παμφανώσαν· ἐπὶ σέρνων δὲ θαίνης,
αὐχένος ἐξ ὑπάτοιο χυεὶς ἐλελίξετο κέσος.

Εἰς ἑρμαφρόδιτον.

Ἰσατο δ' ἑρμαφρόδιτος ἐπήρατος, ὅθ' ὅλος ἀνὴρ,
ἔτεχνον· μικτὸν γὰρ ἔην βρέτας· ἥ τάχα κῆρον
Κύπριδος ἀνόλποιο, καὶ ἑρμῶνος ἐνίφης.
μαζὺς καὶ σφριγόντας ἐδῆκνεν διὰ τε κῆρη·
χῆμα δὲ πᾶσιν ἔφανε φυτοσπόρον ἄρσενος αἰδῶς,
ξωῆς ἀγλαΐης κεκερασμένα σήματα φαῖνον.

Εἰς ἥρινναν.

Γαρθνική δ' ἥριννα λιγύθροος ἔξετο κῆρη,
ὃ μίτον ἀμφαφώσα πολὺ πλοκον, αἷμα δὲ σιγῇ
περικῆς ῥαθὰ μιγῶσα ἀποσταλάσσει μελίσης.

Εἰς Τέρπανδρον.

Μήτε λήψης Τέρπανδρον εὐθροον· ὃ τάχα φαίης
ἄπνοον, ὃ καὶ ἀφθογγον ἰδῆν βρέτας· ὥς γὰρ ὀΐω,
κινυμένας πρᾶπίδων ἀνέπλεκε μύσθια μολπῇν,
ὥς ποτε Διὸς ἐπ' αὐρώτα ῥοάων,
μυστόλω φόρμιγγι κατεπρήκων ἀγῶν,
ἀρχεμάχων καὶ κούρτας ἀμυκλαίων ναιτήρων.

Εἰς Γερικλῆν.

Ἡ γασάμην δ' ὀρόων σε Γερικλῆν, ὅπῃ καὶ αὐτῷ
χαλκῷ ἀναυδήτω διημιγύρον ἦθος ἀνάπης,
ὥς ἔτι κεκροτῖδης θεμισέων πολίταις,
ὃ μόθον ἐντύτων πελοπήϊον, ἰσάμενος δὲ.

Ε Ε   iiii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς Πυθαγόραν.

Ἐπρεπε Πυθαγόρης σάμιος σοφός· αὐτὸν οὐλύμπῳ
ἐνδιδάειν ἐδόκει, φύσις δ' ἐβιάζετο χαλκῷ,
πλημύρων νοεῖν ἡσὶ μεληδόσιν· ὥς τὸρ οἶω,
ἔρανον ἀχράντοισιν ἐμέφει μοῦνον ὅπωπαῖς.

Εἰς Σπυσίχορον.

Σπυσίχορον δ' ἐνόησα λιγυῖθρον· ὃν ποτε γαῖα
σιελίῃ μὲν, ἔφερβε· λύρης δ' ἐδίδαξεν ἀπὸλλων
ἄρμονίην, ἔτι μήρὸς αὐτὴν ἀσπλάγχνοισιν ἐόντα·
τῷ, τὸρ τικτο μένοιο, καὶ ἐς φάος ἄρτι μολόντος,
ἐκποθεν ἰρόφοιτος ἐπὶ σὺμάτεσσιν ἀνδρῶν
λάτρη ἐφεξαμένη, λιγυρὴν ἀνεβάλλετο μολπὴν.

Εἰς Δημόκριτον.

Χαῖρέ μοι ἄβδῆρων Δημόκριτε, κῦδος δ' ὄρης,
ὅππῃ σὺ κελλιτόμοιο φύης ἐφράσασθαι θεομῆς,
λεπτὰ διακρίνων πολυῖδ' ἄμονος ὄργια μύσης·
αἰεὶ δὲ σφαλερὰς ἐγέλασ' βίοτοιο κελύθους,
αὐτὸς δ' ὥς, ὅτι πάντα γέρων παραμύβεται αἰών.

Εἰς Ἡρακλῆν.

Ἡρακλῆς δ' ἀνίπλον ἐδῆκνε κύνλον ὑπῆτης,
μῆλα λεοντοφόνῳ παλάμῃ χύσεια κομίζων,
γαῖης ὀλβία δῶρα λιβύτιδος· ἐγγύθι δ' αὐτῷ,

Εἰς Αὔγην.

Γαλλάδος δ' ὀρήτερὰ παρίστα παρθένος Αὔγη,
φᾶρος ἐπισείλασα κωτωμαδόν· ἃ τὸρ ἐθείρας
κρηδέμνωσαν ἔργον· ἑὰς δ' ἀνετάνετο χεῖρας,
διὰ τε κικλήσκουσα Διὸς γλαυκώπιδα κέρην
δ' ἔρχετο τέρεις ὑπὸ δειράδας· ἴλαθι γαῖης

Εἰς Αἰνείαν.

Τρωϊάδος βλάστημα σακισπάλον, ἴλαθι λάμπων
Αἰνεία, ῥῶων βελιφόρε· σάῃς γὰρ ὅπωπαῖς

ΤΟ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ἀγλαΐης πνείσσει σοφὴ περιλήβεται αἰδώς,
θέσκελον ἀγγέλλουσα γένος χρυσῆς ἀφροδίτης.

Εἰς Κρέεσαν.

Ἡ γαστήρ μιν δὲ Κρέεσαν ἰδὼν πινθήμονι κόσμῳ,
σύγγαμον Αἰνείας κατὰ σκίον· ἀμφὶ γὰρ αὐταῖς
ἀμφοτέραις κρήδεμνον ἐφελκύσασα παρθαῖς,
πάντα πέριξ ἐκάλυψε ποδηνεκέϊ χροῶ πέπλῳ,
οἷά τε μυρομένη· τὰ δὲ χάλκεα δάκρυα νύμφης,
ἄρεϊ δαρίκτιτον ἐμαντάνοντο τιθήνην,
ἴλιον ὀρρέουσιν ἐελμένον ἀσπίδιώταις.

Εἰς ἔλενον.

Οὐδ' ἔλενος κοτέων ἀπεπαύετο· παρ' ἱ δὲ νηλὴς
φαίνετο, δινάων ἔτι πρὸ χόλον· ἦν γὰρ ἀγρῶν
δεξιτερῇ φιάλῃν ἐπιλοίβιον· ὡς δοκέω δὲ,
ἔσθλα γὰρ ὀργαῖς μαντεύετο· καὶ δὲ τιθήνης,
ἀθανάτοισι ἥρ' αὖτο πανύστατα σήματα φαίνειν.

Εἰς ἀνδρομάχην.

Ἀνδρομάχῃ δ' ἔθηκε ῥοδόσφυρος ἡετιώνη,
ἔτι γόον στελέσσασα πολύστονον· ὡς γὰρ οἶω,
ἔπ' αὖ ἐν πολέμῳ κορυθαίολος ἥριπεν ἔκτωρ,
ἔδ' ἐφ' ἐρεσσεύων ὑπὲρ ἡνιορθεῖ ἔδ' ἀχαιῶν,
δαρδανίην ξύμπασαν ἐληΐσαντο τιθήνην.

Εἰς Μενέλαον.

Ἡ δ' ἐσιδὼν Μενέλαον ὀρήϊον· αἶψ' ἐπὶ νίκη
γηθόσωνον· χεδόθεν γὰρ ἐθάλπτετο χάρματι πολλῷ,
δερκόμενος ῥοδόπιχ' ὁμόφρονα τω δαρεῶνιν.

Εἰς ἑλένην.

Ἡ γαστήρ μιν δ' ἑλένης ἐρατὸν τύπον, ὅπ' ἰ καὶ αὐτῇ
χαλκῷ κόσμον ἔδωκε πανίμερον· ἀγλαΐη γὰρ
ἔπνεε θερμὸν ἔρωτα καὶ ἀφύχ' ἐνὶ τέχνῃ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς ὀδυμένα.

Γυναιῖς δὲ πρᾶπιδεαίν ἀγάλλετο δῖος ὀδυμένης.
 ὃ γὰρ ἔην ἀπάνευθε πολυστρέπιοι μενοινῆς,
 αἷ' ἔτι κόσμον ἔφαινε σοφῆς φρενός. ἦν δ' ἐνὶ θυμῷ
 κρηχάων· ῥοῖν γὰρ ἐγήθει πᾶσαν ὀλέσασθαι
 ἥσι δολοφροσύνῃσι· σὺ δ' ἔκτορος ἔννεπε μήτερ,

Εἰς ἐκάβην.

Τίς σε πολυτλήμων ἐκάβη τόσα δάκρυα λήβειν
 ἀθανάτων ἐδίδαξεν, ἀφωνήτω ἐνὶ κόσμῳ;
 ὃ δὲ σε χαλκὸς ἔπαυσεν οἰζύος, ὃ δὲ σε τέχνη
 ἄπνοος οἰκτεῖρασα δυσάλγος ἔχεθε λύαις.
 αἷ' ἔτι δακρυχέουσα, παρίστασαι ὥς δὲ δοκῶ,
 ὃν ἔτι δυσὴν μόρον ἔκτορος, ὃ δὲ ταλαίνης
 ἀνδρομάχης βαρὺ πένθος ὀδύρεαι, αἷ' αὖτε σῶσαν
 παρίδασθην· φᾶρος γὰρ ἐπικρεμῆς ἀμφὶ προσώπῳ,
 πῆματα μὲν δῆκνυσιν· ἀπαγγέλλουσι δὲ πέπλοι,
 πένθος ὑποβρύχιον, κρηχάσμενοι ἀχρὶ πεδίλων·
 ἄλλεϊ γὰρ πυμάτω δέδεσαι φρένα· καδδὲ παρείης,
 δάκρυα μὲν στελάεις· τὸ δὲ δάκρυον ἔσβεσε τέχνη,
 ἄπλετον ἀγγέλλουσα δυσάλγος αὐχμὸν ἀνίης.

Εἰς Κασάνδραν.

Κασάνδρην δ' ἐνόησα θεοπρόπον· αἷ' ἐνὶ σιγῇ
 μεμφομένη γενετῆρα, σοφῆς ἀνεπίμπατο λύαις,
 οἷά τε θεασίξουσα πανύστατα πῆματα πάρης.

Εἰς Γύρρον.

Γύρρος δ' ἄλλος ἔην πολιπόρθιος, ὃν ἐπὶ χαίτης
 ἱπποκόμον ῥυφάλαν ἔχων, ὃν ἔχρος ἐλίαν,
 αἷ' ἄρα γυμνὸς ἔλαμπε, καὶ ἄχνοον ἔχεν ὑπὲρ ἑσθῆν.
 δεξιτερὴν δ' ἀνέτηνεν ἐνὶ ἐπιμάρτυρα νίκης,
 λοξὰ Γολυξίην βαρὺ δάκρυον ὀμμασι λούων.

ΤΟ ΓΕΜΓΤΟΝ.

Εἰς Πολυξένην.

Εἰπέ Πολυξένη δαυπάρθε, τίς τοι ἀνάγκη
χαλκῷ ἐν ἀφθόγγῳ κεκρυμμένα δάκρυα λῆβειν.
πῶς δὲ τεῷ κρήδεμνον ἐπὶ ῥύσασα προσώπῳ,
ἴσασαι αἰδομένη μὴν ἀλίγκιος, αἷ' ἐνὶ θυμῷ
πένθος ἔχῃς· μὴ, δῆσε τεὸν πολίεθρον ὀλέσας
αἰΐδα Πύρρος ἔχει φθιώτιος; ὅδ' σε μορφή
ῥύσατο, τοξάσασα Νεοπτόλεμοιο μενοινῆν,
ἥ ποτε θηράσασα τεῦ γενετῆρα φονῆος,
ῥ' ὅς λινον αὐτοκέλευσον ἀελπίος ἦεν ὀλέθρου.
σὰ μὰ τ' ἐν χαλκῷ νοερόν τύπον· ἥ νύ σε τοῖσιν
ἔδρακε Πύρρος ἀνάξ· τάχ' ἀκνέει ξιφὸν ἀλέκ' ὦν
ἔχετο, παρ' ὧν προλιπὼν μνημῆϊα μοίρης.

Εἰς Αἴαντα τ' Ἰοκρόν.

Ἡ γασάμην δ' Αἴαντα, τ' ὀβριμόθυμος ὀϊλὸς
λοκρίδος ἐσπέρμηνε πελώριος, ἔρκος ὄρεος.
φαίνετο μὴν ἐότῃ κεκασμένος· ὅδ' ἔρ' ἦεν
ἀνθεὶ λαχύνεοντι γενεάδος ἄκρ' ἀχράξας.
γυμνὸν δ' ἔχεν ἅπαν σιβαρόν δέμας· ἠνορέη δὲ
βεβριθὺς, ἐλέλιξε μαχίμονος οἴστρον ἐκνῶς.

Εἰς Γάριν.

Αἰδομένη μὲν ὅς οἱ κεν ὀβριμόθυμος· ἔχε δ' ὀπωπὴν
πλαξομένην ἐτέρωσε δυσίμερος· αἰδέτο γάρ π' αὖ
οἰωνὴν βαρὺ δακρυῶν ἰδῆν κερηνίδ' ἀνύμφην.

Εἰς Οἰώνην.

Οἰώνη δὲ χόλῳ φρένας ἔξεεν· ἔξεε πικρῷ
ξίφ' ἐν θυμῷ ἔδασα· Γάριν δ' ἐκέλευε λαθῆσα
ἄμματα μαινομένην· κρυφίην δ' ἠγγέλεν ἀπὸ γλῆν,
δεξιτερῇ βαρὺ ποτμον ἀναινομένη παρακοίτην.

Εἰς Μίλωνα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ἡ δὲ παλαισμοσύνην δεδαήμενος ὄβριμος ἀνὴρ·
 εἰ δὲ φίλων ἦκε, πελώριος· εἴ τε Φιλάμμων,
 ἥ τε Μίλων σικελῆς ἔρυμα χθονὸς, οἶδεν ἀπόλλων·
 ὃ δὲ ἐγὼ δεδάηκα διακρίναι, καὶ αἶσαι
 ὅσω μαθαρσαλέα κλυτὸν ἀνέρος· ἀμὰ καὶ ἔμπης,
 ἔπνεεν ἠγορέην· λάσιος δὲ οἱ ἔλκετο πῶγων,
 καὶ φόβον ἠκόντιζον ἀεθλιτῆρα παρειαί,
 καὶ κεφαλῆς ἔφριαγον ἐθειράδδ· ἀμφὶ δὲ πυκνοῖς
 μυῶνδ· μελέεσσιν ἀνοιδάινοντο ταθέντδ·
 ῥηχαλέοι· σοιοὶ δὲ σαιισαμένων παλαμῶν
 ἀρέδ· ἐσφιγνῶντο βραχίονδ· ἢ τε πέρας,
 καὶ παχὺς ἀλκήεντι τένων ἐτανίσατο νώτῳ,
 αὐχένος ἀνγνάμπῳιο περὶ πλατὺν αὐλὸν ἐνέρπων·

Εἰς Δάρητα·

Αὐαλέω δὲ Δάρης ἐξώνυτο χῆρας ἱμάντι,
 πυγμαχίης κήρυκα φέρων χόλον· ἠγορέης δὲ
 ἔπνεε θερμὸν ἄημα πολυσφρόπῳισιν ὀπωπαῖς·
 εἰς ἔντελλον·

Ἐντελλος δὲ Δάρητος ἐναντίον ὀμματιταίνων,
 γυοτόρης μύρμηκαδ· ἐμάνετο χερσὶν ἐλίανων·
 πυγμαχίης δ' ὠδινε φόνε διφῶσαν ἀπῆλιν·

Εἰς Χαρίδημον·

Δέρκεό μοι Χαρίδημον, ὃς ἀτθίδος ἠγεμονάων,
 κερροπίδην σρακὸν εἶχεν εἰς πειθήμονα βελῆς·

Εἰς Μελάμποδα·

Ἡ κεν ἰδὼν ἀγῶσμο Μελάμποδα· μαντιπόλον λῶ
 ἱερὸν ῥῆδος ἔφαινε· ἵοικε δὲ θέπιδος ὀμφῆς
 σιγῆλοῖς σὺ μάτεσι θεοπρόπον ἄσφματιταίνειν·

Εἰς Γάνθοον·

Γάνθοος ἦν ῥῶων βυληφόρος· ἀμ' ἐτι δεινὸν

ΤΟ ΓΕΜΓΤΟΝ.

ἔγω μῆτιν ἔπαυσε κατ' ὀργάνων στρατίων.

Εἰς Θυμοίτην.

Δημογέρων δὲ νόημα πολὺπλοκον ἔχε Θυμοίτης,
ἀμφασίης πελάγεσιν ἐελέμενος· ἦ γὰρ ἔψκει
σκεπτομένῳ τινὰ μῆτιν ἔτι πρῶτα ὑφαίνειν.

Εἰς Λάμπωνα.

Λάμπων δ' ἄχνη μένῳ ἐκάλυκτος ἦεν ἰδέσθαι.
ἔτ' ὅρ' ἐτιφρεσὶν ἔχε κυλινδομένοιο κυδοιμῷ,
τερομένοισι φῶεσι τεκῆιν παῖνονα βελήν.

Εἰς Κλύτιον.

Εἰσήκει Κλύτιος μὲν ἄμύχανος· ἔχε δὲ δοιάς
χεῖρας ὁμοπλεκέας, κρυφίης κρυκεῖας ἀνίης.

Εἰς Ἰσοκράτην τ' ῥήτορα.

Χαῖρε φάος ῥήτρης ἰσοκράτους, ὅπῃ σὺ χαλκῷ
κόσμον ἄγης· δοκίεις γὰρ ἐπιφρονα μῆδεα φαίνειν,
ἃ καὶ ἀφωνήτω σε πόνη χαλκὸς αὐτοτέχνῃ.

Εἰς ἀμφιάρκον.

Ἔσενε δ' ἀμφιάρκος ἔχων περιλαμπέα χεῖτην
σεμματι δαφνάω· κρυφίην δ' ἐλέλιξεν ἀνίην,
θεασίξων ὅτι πᾶσι λυρόκτιτος ἀνδράσι θήβη,
ἀνδράτιν ὀργήοισιν ὑπ' ἔροπον ἦμαρ ὀλέσει.

Εἰς ἀγλάν.

Ἀγλὰς ἐσήκει χρησιμολόγος, ὅντινα φασὶ
μαντιπόλῃ γενετῆρα θεοφραδέος Πολυΐδης.
ἀντετάλω δὲ κόμῳ ἐσεμμένος ἔπρεπε δάφνη.

Εἰς ἀτόλωνα.

Εἶδον ἀκρεκόμην ἕκτον θεόν· ἔδον αἰοιδῆς
κοίραν, αἳ μῆτοισι κεκασμένον ἀνθεσι χεῖτην.
ἔχε γὰρ ἀμφοτέροισι κόμης μεμερισμένον ὥμοις
βόσρυχον αὐτοέλικτον· ἔλιασε δὲ μάντιν ὀπωπὴν,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

οἷά τε μαντοσύνη μεροπήϊα πῆματα λύω·

Εἰς Αἴαντα ἔ μέγαν·

Τυμνὸς δ' ὀβριμόθυμος ἔην τελαμώνιος Αἴας,
μήπω πρῶτον ἴκλον ἔχων· ἐκέκαστο δὲ μορφῆς
ἀνθεσι παρθῶν· πλοκάμυς δ' ἐσφίγγετο μίρμη·
ἔ γάρ ἔην ῥυφάλαν ἔχων, ὅν ἔρχος ἐλίαν,
ἔ σάκος ἐπαβόρον ἐπωμαδόν· ἀηάτοκῆος
θαρσαλέην ἀνέφαινε ἀγνορίην τελαμώνος·

Εἰς Σαρπηδόνα·

Ἰσατο Σαρπηδὼν λυκίων πρόμος· ἠγορή μιν,
φρικτὸς ἔην· ἀπαλοῖς δὲ νεοβρέθειαν ἰύλοισι
οἶνοπος ἄκρα χάρασι γενεάδος· ἀμφὶ δὲ χάταις
ἔιχε κόρυ· τυμνὸς μὲν ἔην δ' ἐμας· ἀηὶ ἐνὶ μορφῇ
σπέρμα διὸς σήμαινε· ἀπ' ἀμφοτέρης γὰρ ὀπωπῆς,
μαρμαρυγὴν ἀνέπεμπεν ἐλευθερίᾳ γενετῆρος·

Εἰς ἀπόλλωνα·

Καὶ βίτος ἀρχαίτης βίποδιάλος ἦεν ἀπόλλων·
κελὸς ἰδὼν· πλοκάμους γὰρ ἔλιξ ἐπιδέδρομεν ὤμοις
ἀμφοτέροις· ἐρατὴ δὲ θεῷ διεφάνετο μορφῇ
χαλκῷ κόσμον ἄγασα· θεὸς δ' ἐτίταινε ὀπωπὴν,
οἷά τε μαντιπόλοισιν ἐπὶ βίποδεσι δοκῶν·

Εἰς Κύπριν·

Καὶ βιτάτην θάμβισα πάλιν χρυσὴν ἀφροδίτην,
φάρει κόλπον ἔχουσαν ἐπίσκιον· ἀμφὶ δὲ μαξοῖς
κεσὸς ἔλιξ κεχάλαστο· χάρις δ' ἐνενήχετο κεσῷ·

Εἰς Ἀχιλλέα·

Αἰχμητὴς δ' ἀνίελος ἐλάμπετο διὸς ἀχιλλεύς,
τυμνὸς ἐὼν σακίων· ἐδόκνε μὲν ἔρχος ἐλίαν
δεξιτερῇ, σκαίῃ δὲ σάκος χάλκον ἀείρειν
χῆματι τεχνήεντι· μόθου δ' ἀπέπεμπεν ἀπλήν,

ΤΟ ΓΕΜΡΤΟΝ

θάροσσι τολμήντι τεθνημένος· αἶ τὸρ ὀπωπαί,
 γνήσιον ἦθος ἔφαινον, δρῆϊον αἰανιδάων·

Εἰς ἑρμῆν·

Ἦν δὲ καὶ ἑρμῆς χρυσόρρατις· ἵστα μένος δὲ,
 δεξιτερῇ πτερόεντος ἀνέρου· δεσμὰ πεδίλῳ,
 εἰς ὁδὸν αἶξαι λελημένος· ἔχε τὸρ ἦδη
 δεξιὸν ὀκλάζοντα θοὸν πόδα· τῷ ἔπι, λαίην
 χεῖρα ταβήσαν, ἔπεμπεν εἰς αἰθέρα κύκλον ὀπωπῆς,
 δία τε παρὸς ἀνακτος ἐπιρροπῶντος ἀκύνων·

Εἰς ἀπυλῆιον τὸ μάρον·

Καίνοερῆς ἀφθεγκτα λατινίδος ὄρχια μύσης
 ἄξετο παπῶνων ἀπυλῆϊος· ὄντινα μύσῃν,
 αὐσονὶς ἀρρήτου σοφίης ἀνεθρέφατο σερῆν·

Εἰς ἄρτεμιν·

Φοίβη δ' ἄρεσίφοιτος ὁμόνιος ἵστατο κῆρυ
 ἄρτεμις· αἶψ' ὅτ' ἐκίβωλον, ὅδ' ἐφάρετο
 ἰοδόκον κατέχουσα κατωμαδόν· ἦν δ' ἐπὶ γυνώ
 παρθένιον λέγωντον ἀναξωθήσα χιτῶνα,
 καὶ ῥιχὸς ἀκρήδεμνον ἀνιέμενι πλόκον αὔραις·

Εἰς Ὀμιρον·

Ἐμφρονα χαλκὸν ὁ μῖρος εἰδένυνεν, ὅτε μενοινῆς
 ἄμμορον, ὅτε νόα κεχρημένον, αἶψ' ἄρα μύνη
 φωνῆς ἀμβροσίης· ἀνέφαινε δὲ θυάδα τέχνην·
 ἢ καὶ χαλκὸν ἔχουεν ὁ μὲν θεὸς εἰδεῖ μορφῆς·
 ὃ γὰρ ἐγὼ κατὰ θυμὸν οἶομαι ὅτι μιν ἀνὴρ
 ἐρροπῶνος χάλκῳ παρ' ἐχαρεῶνι θαάσων,
 αἶψ' αὐτὴ πολὺ μῆτις ἀνέπλασε χερσὶν ἀθήνη,
 εἶδος ἐπισαμένῃ τό, τ' ἐώκεεν· ἐν γὰρ ὁ μῆρ
 αὐτὴν μετὰ σσα, σοφὴν ἐφθέγγετο μολπὴν
 σύννομος ἀπόλλωνι· πατὴρ δ' ἐμὸς, ἰσόθεος φῶς,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἴστατο θῆος ὁ μῆρος· εἵκτο μὲν ἀνδρὶ νοῆσαι
 γηραλίῳ· τὸ δὲ γῆρας, ἔην γλυκύ· τὸτο γὰρ αὐτῷ
 πλειότερην ἔσχευε χάριν· κεκέραστο δὲ πόσῳ
 αἰδοίω τε, φίλῳ τε· σέβασ' δ' ἀπελάμπετο μορφῆς·
 αὐχένι μὲν κύπτοντι, γέρον ἐπεσύρετο βότρυς,
 χαίτης ἴσοπίσω πεφορημένος· ἀμφὶ δ' ἀκνῆς
 πλάζομενος, κεχάλαστο· κάτω δ' ἀρύνετο πῶγων
 ἀμφιταθής· μαλακὸς δὲ, καὶ ἄβροχος· οὐδὲ γὰρ ἦεν
 ὀξυτενής, ἀλλ' ἀρὺς ἀπεπαύετο, κάλλος ὑφαιώνων
 ἐνθεῖ γυμνωθέντι, καὶ ἰμερόεντι προσώπῳ·
 γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον· ἐπ' ἀπλοκάμῳ δὲ μετώπῳ,
 ἦστο σαοφροσύνη κερρόροφος· ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄφρυς
 ἀμφοτέρῃσ' προβλήτας· εὐσχοπος ἔπλασε τέχνη·
 ἔτι μάτην· φάειν γὰρ ἐρημάδ' οὐκ ἦσαν ὀπωπαί·
 ἀλλ' ἔκ' ἦν ἀλαῶν ἐναλίγκιος ἀνδρὶ νοῆσαι·
 ἔξετο γὰρ κενεοῖς χάρις ὁμμασιν· ὥς δὲ δοκῶν,
 τέχνη τὸτο τέλειεν, ὅπως πάντεσσι φανείη
 φέγγος ὑπὸ κραιδίην σοφίης ἄσβεστον αἴρων·
 δοῖα μὲν ποτὶ βαλὼν ἐκοιλαίνοντο παρῃαί,
 γῆρα ἴρικνήεντι κατὰ χετοί· ἀλλ' ἐν ἐκνήαις,
 αὐτογενὲς χαρίτεσι σωέστος ἵξανεν αἰδώς·
 περικὴ δὲ μέλιαια, περὶ σῶμα θεῖον ἀλάτο,
 κηρίον ὠδίνεσσα μελισσαίς· ἀμφοτέρῃσ' δὲ
 χῆρας ἐπ' ἀμύλησι τιθῆς, ἐπερῆδετο ἰάβδῳ,
 δία πρ' ἐν ξωοῖσιν· εἶν δ' ἐκλινεν ἀκνὴν
 δεξιτρήν· δόκεεν δὲ καὶ ἀπόλλωνος ἀκνὴν,
 ἢ καὶ περὶ δῶν τινὸς ἐγγύθεν· ἐν δ' ἄρα θυμῷ,
 σκεπτομένῳ μὲν εἵκτο· νόος δὲ οἶένθα καὶ ἐνθα
 ἐξ αὐτῶν πεφόρητο πολυστρέπτοιο μενοινῆς,
 περικῆς σερῆνος δρῆϊον ἔργον ὑφαιώνων·

Εἰς

ΤΟ ΓΕΜΓΤΟΝ.

Εἰς Φερεκίδην.

Καὶ σύριος σελάγιξε σαοφροσύνη Φερεκίδης
ἰσάμενος· σοφίης δὲ θεουδέα κέντρα νομύων,
ἔρανδον ἐσκοπίαξε, μετάρσιον ὁμμα τιταίνων.

Εἰς Ἡράκλῆτον.

Καὶ σοφὸς Ἡράκλῆτος ἦν θεοήμελος ἀνὴρ.
ἐνθεον ἄρχαίης ἐφέσου κλέος· ὅς ποτε μῦνος
ἀνδρομείης ἐκλαυν ἀνάλλιδος ἔρρα γενέθλης.

Εἰς Κρατῖνον.

Καὶ τύπος ἄβρὸς ἔλαμπεν ἄριστονόσιον Κρατῖνον,
ὅς ποτε δημοβόροισι πολυσύχρισιν ἰώνων,
θυμοδακῆς ἐθώσεν ἀκουτισῆρας ἰάμβους,
κῶμον ἀεξήσας φιλοπαύμονος ἔργον αἰοιδῆς.

Εἰς Μένανδρον.

Εὐσηκε δὲ Μένανδρος· ὅς ἀπύργοισιν ἀθήναις
ὀπλοτέρῃ κώμοιο σελασφόρος ἐπρεπεν ἀστὴρ.
πολλάων γὰρ ἔρωτας ἀνέπλασε παρθενικῶν,
κῶχαρίτων θεράποντας· ἐγένετο παῖδας ἰάμβους,
ἀρπαγῆς οἰσθήεντας αἰδνώτοιο κορής,
μίξας σεμνὸν ἔρωτι μελίφρονος ἀνθος αἰοιδῆς.

Εἰς Ἀμφιρύωνα.

Ἀμφιρύων δ' ἤστραπεν, ἀπαιρογάμῳ πρίχα δάφνῃ
σεφάμινος· πᾶσιν κτλ' εὐσκοπος ἦδετο μάντις.
αὐτὸς μάντις ἦν· ταφίης δ' ἐπὶ σήματι νίκης,
σέμμα πολυστρέπτοις ἐπάρμενον εἶχεν ἰθέραις,
ἀλλήμηνης μενέχαρμος ἄριστόκευ παρακούτις.

Εἰς Θουκυδίδην.

Θουκυδίδης δ' ἐλέλιξεν ἐὸν νόον· ἦν δὲ νοῆσαι,
οἷά πρ' ἰσορίης διμητόρον ἦθος ὑφάνων.
δεξιτερὴν γὰρ ἀνέχε μετάρσιον, ὥς πρὶν ἀγέδων

FF

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

σπάρτης πικρὸν ἄρῃα, καὶ αὐτῶν κενροπιδάων,
ἐλλάδος ἀμιτῆρα πολυθρέπιοι τιθῆναι.

Εἰς Ἡρόδοτον.

Οὐδ' ἀλικάργασ' με παρέδρα με θέσσις αἰοιδὸς
Ἡρόδοτος πολυῖδρις, ὃς ὠρυγίων κλέα φωτῶν
ὅσα πρὶ ἡπέρων δυὰς ἤγαγεν, ὅσα πρὶ αἰῶν
ἔδρακεν ἐρπύξων, ἐνάταις ἀνεθήκατο μύσαις,
μίξας ἀνέπιησιν ἰωνίδος ἀνθεα φωνῆς.

Εἰς Γίνδαρον.

Θ ἦβης δ' ὠρυγίης ἐλικώνιος ἴσατο κύκνος,
Γίνδαρος ἰμβρόφωνος, ὃν ἄρρυρότοξος ἀπόλλων,
ἔηρε βοιωτοῖο παρὰ σκοπιῇν ἐλικῶνος,
καὶ μέλος ἀρμονίης ἐδιδάξατο· τικτο μένε γὰρ
ἐξόμεναι λιγυροῖσιν ἐπὶ σομάτεσι μέλισσαι,
κηρὸν ἀνεπλάσαντο σοφῆς ἐπιμάρτυρα μολπῆς.

Εἰς Ξενοφῶντα.

Ξ εἰνοφῶν δ' ἤτραπτε φράσσιδος ἀπὸς ἀθήνης.
ὃς πρὶν ἀχαμενίδαο μένος κύροιο λιγάνων,
εἶπετο φωνήεντι πλατωνίδος ἠθεῖ μύσης,
ἱστορίας φιλαέθλον ἄριστόντος ὁπώρην,
συγκεράσας ῥαθὰ μιγξίφιλα χρύπνοιο μελίανθ.

Εἰς ἄλκμαίωνα.

Ι στατο δ' ἄλκμαίων κελὴ μένος ὄνομα μάντις.
ὃς μάντις ἔην ὁ βοώμενος, ὃς ἐπὶ χαίτης
δάφνης ἔχε κόρυμβον· ἐγὼ δ' ἄλκμαίωνα δοκῶ,
ὃς πρὶν εὐφρόγγοιο λύρης ἡσκήσατο τέχνην,
δωρίον ἀκελάδοισι μέλος χορδῆσιν ὑφαίνων.

Εἰς Γομπήϊον.

Κ αὐτὸς πρὸμος οὐκ ἐμάτων Γομπήϊος αὐσονίῳ,
φαιδρὸν ἰσαυροφόνων κειμήλιον ἠγορεύων,

ΤΟ ΓΕΜΓΤΟΝ.

σειβομένας ὑπὸ ποσσὶν ἰσαυρίδας ἔχε μαχαίρας,
σημαίνων ὅτι δ' ἄλλον ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρας
ἔρυσεν, ἄρρηκτῶ πεπεδημένον ἄμματινίης.
ἡγήνος ἀνὴρ, ὃς πᾶσιν ἔην φάος· ὃς βασιλῆος
ἡγαθέην ἐφύτασεν ἀναστασίῳο γενέθλην.
τὸ το δὲ πᾶσιν ἔδειξεν ἐμὸς σκηπτοῦχος ἀμύμων,
δῶσας σακέαςιν ἰσαυρίδας ἐνθεα γαίης.

Εἰς Ὀμιρον.

Ι στατο δ' ἄλλος Ὀμιρος· ὃν ἔπ' ὅ μιν ἀνέπιασεν
θέσκελον ἥα μέλιτος εὐρρέεντος οἴῳ,
δι' ὃν θρηϊκίῃσι παρ' ἡσίοις ἦν αἶμα μῆτιρ.
Μυρῶ, κυδαλίμῃ, βυζαντίῃ· ἣν ἔτι πεδὺν
ἔφερον ἀνέπιας ἡρώιδος ἰδμονα μῦσαι.
ἡγήνος γὰρ βραχίης πινυτῶν ἡσκήσατο τέχνην,
κοσμήσας ἐπέεσσιν ἐν βυζαντίδα πάριν.

Εἰς Βιργίλιον.

Κ αὖ φίλος αὐσονίοισι λιγύθροος ἔπρεπε κύκνος,
πνέων ἀνέπιας Βιργίλιος· ὃν ποτε ῥώμης
θυμβρίας ἄλλον Ὀμιρον ἀνέφερε πάτριος ἡχώ.
Εἰς τὰς ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ Κωνσταντίνου πόλεως σῆ-
λας τ' ἀθλητῶν, ἐπιγράμματα. Εἰς Πορφύριον.

Π ορφύριον Κάλχαντος, ἀναξ, καὶ δῆμος ἐγγεγῆς,
πολλοῖς ἀνέματοισι βριθόμενον σεφάνοις,
πᾶσι μεθ' ἡνιόχοισι νεώτατον, ὅσον ἄριστον,
ἀμὰ τόσον νίκης κάρτος ἐνεγνάμενον.
ἔπρεπε μιν χρυσέῳ ἐν ἀγῶματι, μὴ δ' ἐνὶ χαλκῷ
τῶτον τοῖς ἄλλοις ἔμελον ἐσάμεναι.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Τ ἔραχα μὲν το πάροιθε διακριδὸν ἴαχε δῆμος,
τὸ Κάλχαντιάδην Πορφύριον ποθέων.

FF ii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αὐτὰρ ὃ δεξιτερῶσιν ἀνακτορείοιο θοῶν
 ἥνία, καὶ ξώνην ἱππότην ἀνθέμενος,
 κῆθεν ἐπισταίρων ἐλάα· μεσηγὺ δ' ἄεθλων
 χαλκίῃσιν ἰδρύονθι, πρῶτον ἵαλον ἔχων·
 δ' ἐτέων γέρας ἦλθε θοώτρον, αἷ' ἐπὶ νίκαις
 ὄφισεν, αἷ' αὖ μάλιστα, πολλὰ μετὰ σφεία·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Λαχίστην Κυθήρεια, καὶ ἐνδυμίωνα σελήνη
 φίλατο, καὶ νίκη νῦν τάχα Πορφύριον·
 ὃς καὶ ἐς ἵππους, καὶ ὁμόφρονος ἡνιοχῆος
 ἐξ ἐτέρων ἐτέρως αἰὲν ἀμειβομένης,
 πολλὰ κεν κρῖτα πύκναε πανημερίοισιν ἄεθλοις,
 ὃ μοχέων, ἐτάρα μῆνον ἐφεισσομένην·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Τῷτό σοι ἦθ' ἐων νίκη γέρας· ὃ χρόνος ἄλλοις
 ὄφ' ἐ μάλιστα πολιοῖς ὥπασε Πορφύριε·
 καὶ γὰρ ὄριθ' ἠμύσασα πολυσφείας σέο μόχθους,
 ὄρετο χιραλέων κρείσσονος ἡνιόχων·
 τί πλέον, ὅτ' ἢ καὶ αὐτὸς ἐπαυφήμισεν αὐσας
 σὸν κλέος ἀντιπάλων δῆμος ἀγασσάμενος;
 ὁ λβίη ἡβενέτων πανελάνθερός τ' ἔτι γενέσθην,
 ἦ σε μέγας βασιλὸς δῶρον ἔνυσεν ἔχειν·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Ἀλκιμοὶ ἀλκήνεντα, σοφοῖσιν, ἥ γὰρ νίκης,
 οἱ νίκης παῖδες Πορφύριον βένετοι
 ἄνθεσαν· ἀμφοτέραις γὰρ ἀμειβομένοις ἐπὶ πύλοις
 κυδίαει νίκαις, οἷς πόρην, οἷς ἔλαβεν·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Ἀλλοις παυσάμενοισιν, ἀεθλούντι δὲ μὲν
 Πορφυρίῳ βασιλὸς τὸ το δέδωκε γέρας·

ΤΟ ΓΕΜΓΤΟΝ

πολλὰ κινικήσας γὰρ, εἰς πόρεν ὠκέας ἵππας.

λάξετο δ' ἀντιπάλων, καὶ πάλιν ἐξέφετο·
ἐνθεν ἔην πρασίνοισ' ἔρις ἄσπετος, ἐνθεν αὐτῇ.

ὃς βενέτας τέρπει κόρανε, καὶ πρασίνας.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Αἱ πάντων ψῆφοί με καὶ ῥέτι διφράοντα
ἔσπασαν νίκης ἐγγύθι Πορφύριον.

δῆμος μὲν γὰρ ἐμὸν γέρας ἤτεεν· οἱ δ' ἑτεροὶ μο

δίξοντ' αὖθις ἔχον νίκος ἀπειπάμενοι.

μήτι δ' ἡνιόχων περιγίγνομαι· οἷσι καὶ ἵππας

κρείωνας ἀντιπορῶν, δῆξα χεριοτέρως.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Αὐτὸν Πορφύριον καὶ ἀπικριβώσατο χαλκῷ

ὁ πλάσης, ἐμπνοῶν δὶα τυτωσάμενος.

τίς δὲ χάριν, τίς ἀθλα, τίς ἐνθεα δῖνα τέχνης

τάξει, καὶ νίκην ὑποτ' ἀμειβομένην;

Εἰς τὸ αὐτόν.

Εἰκότι χαλκῇ τ' χαλκῶν ἡνιόχῃα

ἀνθετο νικητῆς κόρανος αὐσονίων,

ὥς σοφὸν, ὥς βενέτοισ' πεφιλημένον· αἷ' ἐπὶ νίκαις

Πορφυρίῳ, πολλὰς ἐκόντας ὀφόμεθα.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Πορφύριος λίβυς ἔτος· ἀεθλοφόροις δ' ἐπὶ νίκαις

μῶνος παντοδαπὸς ἀμφέθετο σφάνης.

νίκη γὰρ βασίλεια μεριζομένη κατὰ δῆμον,

χρώμασι, καὶ πέπλοις, συμμετέβαλλε τύχας·

ἤρμοσε δ' αὐτὸν ἔχον βενέτοισ' πλεόν· ἐνθεν ἀνέστη

χρύσεος ἀντ' ἀρετῆς, χαλκεος ἀντὶ πότων.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Τίς τελέθεις φίλε κῦρε γενεάδος ἀκρα χαράων;

FF iii

ΤΩΝ ΕΙΣΕΓΓΑ

ᾧ ξένο, Πορφύριος· τίς παρίς; ἡ λιβύη·
τίς δέ σε νῦν τίμησεν; ἀναξ, χάριν ἰπποσιππῶν·
τίς μάρτυς τελέθῃ; δῆμος ὁ τῶν βενέτων·
ἔπρεπέ σοι Λύσιππον ἔχον ἐπιμάρτυρα νίκης
τοιαυτῆς, πλάσῃν ἰδμονα Πορφύριε·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Τ ἄτον Πορφύριον, λιβύη τέκε, θρέψε δὲ ῥώμη,
νίκη δ' ἐσεφάνωσεν αἰμοιβὰ δὲ ἄλλοι ἀπ' ἄλλου
χρώματος, ἀκράφοντα καρήατι σύμβολα νίκης·
πολλάκι γὰρ δῆμος ἠλλάξατο, πολλάκι πώλες·
καὶ νῦν μὲν, πρῶτος, τότε δ' ὕστατος, ἄλλοτε μέσος,
πάντα δ' ὁ μὲν νίκησε καὶ ἀντιπάλες, καὶ ἐταίρος·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Ε γγύθι τ' νίκης, καὶ ἀλεξάνδρου βασιλῆος,
ἔσῃς, ἀμφοτέρων κύδευα δρεφάμενος·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Γ ἄντα, τύχης ὀφθαλμὸς ἐπέρχεται· αἶψ' ἐπὶ μένοισ
Πορφυρίῳ καὶ μάτοισ, ἔλκεται ὁ μματύχης·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Πορφύριον λήξαντα πόγων, λύσαντά τε μίσην,
καὶ πάρος ἀντ' ἄρετ' χαλκίον ἐσκότα,
τῇδε πάλιν χαλκῷ τε, καὶ ἄρ' ἄρ' ἰδρύσαντο·
πρὶς βυ, σὺ δὲ ξείνων ἀντιάσας γεράων,
δῆμα μὲν βοδώντος ἔλθῃ παλίνορσον ἰμάσθην·
ὥς δὲ δὴς ἠβήσας, μαινέαι ἐν σταδίοις·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Σ ἦν τροχαλὴν μάστιγα, καὶ ἀσπίδα δῆμος ἀγαθῆς,
ἤθελέ σε σῆσαι διπλόον ὥσπερ ἔδει,
ἠτίσχαν κρατῆρον, καὶ ἄριστά· διχθαὶ δὲ χαλκὸς
ἦν ἐχύθη, ψυχὴν σῆο τυπωσάμενος·

ΤΟ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Πορφύριον σαδίοισι, τίνος χάριν ἡνιοχῆα
 δῆμος ὁ πρῶτα φέρων ἀνθετο ἢ πρασίνων;
 αὐτὸς ἀναξ κήρυξε· τί γὰρ πλέον; ὅπῃ γεραίρει
 ἦνεκεν ἀνόϊς, ἦνεκεν ἰπποσύνης.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Πορφύριω μετ' ἀεθλα γέρας πόρεν ἄξιον ἔργων
 κόϊρανός ὁ πρασίνοισι τὸ το χαριζόμενος.
 πολλάκι γὰρ δῆμος προφερέσεται ἔργα κομίζων,
 ἦνεσε Καλλιόπαν, καὶ πάλι Πορφύριον.
 διπλόον ὄνομα τὸ το, τόπερ λάχε χάλκεος ἥρωσ
 ἔτος, ὃ τεθρίπποις κῦδος ἐλὼν ὄρετῆς.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Ὡφελθε ὅπλα φέρειν, ὃ φάρεα ταῦτα κομίζειν,
 ὡς ἐλατῆρ τελέων, καὶ πολέμων πρόμαχος.
 αὔτε γὰρ ἦλθεν ἀνακτος ὀλεαλιτύραννος ἀκωκῆ,
 καὶ σὺ σιωαυχμάων ἠΐαο ναυμαχίης.
 καὶ διδύμης πολὺ μητισοφῆς ἐδράξαο νίκης,
 τ' μὲν, πωλομάχῃ· τ' δὲ, τυραννοφόνῃ.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Οὐ μόνον ἐν σαδίοις σε κατέσπεφε πότνια νίκη,
 ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμοις δέειξεν ἀεθλοφόρον.
 αὐτ' αὖ ἀναξ πολέμιζεν ἔχων πρασίνης ὑποβρύχης
 ἄγρια μαινομένῳ ἐχθρῷ ἀνακτορέῳ,
 καὶ πέσεν αἰνοτύραννος ἐπιφθιμένης τότε βώμης,
 ἥμαρ δ' αὖσονίης ἦλθεν ἐλευθερίας.
 τῶνε καὶ τοῖς μὲν, ἔδωκεν ἀναξ γέρας, ὡς πάρος εἶχον.
 σὸν δὲ τύπον, τέχνη ἔξεσε Πορφύριε.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Υμετέρων κήρυκός ἀμεμφέως ἔστιν ἀγώνων,

FF iii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΤΑ

οὐ καὶ ἀπ' ἀντιβίων Γορφύριε σέφανοι·
πάντας γὰρ σαδείοισιν ἀμοιβὰ δὸν αἶν' ἐλέγχεις
ἀντιτέχνες, τ' σῆς πάλιν οὐκ ἰπποσύνης·
τοῦνε καὶ ξείνον πρεσβήϊον ἄραο μῆνος,
ῥήκονα χαλκείην δῆ μιν ἐν ἀμφοτέρω·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Γλάσσης χαλκὸν ἔταυξεν ὁμοῖον ἠνιοχῆϊ·
εἴθε δὲ καὶ τέχνης ὄγκον ἀπειργάσατο,
ὄγκον ὁ μὲν καὶ κάλλος· ὅπερ φύσις ὀφέτεκεσσα,
ῶμοσεν, ὥδινεν δ' αὐτερον ἔδυναμα·
ῶμοσεν, δούροισι ὑπὸ χεῖρεσι· Γορφυρίω γὰρ
πρώτῳ, καὶ μὲν ὡ, πᾶσαν ἔδωκε χάριν·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Εἰ φθόνος ἤρε μέσοι, κρίνειν δ' ἐθέλοιεν ἀέθλης,
πάντες Γορφυρίε μάρτυρες ἔσι πάντων·
ναὶ τάχα καὶ φήσαιεν ὀρθήσαντες ἀγῶνας,
βαίοντες το γέρας τοσαυτίων καὶ μάτων·
ὅσα γὰρ ἠνιοχῆος ἀφ' μεμερισμένα κοσμεῖ,
ῥεῖ ἐν ἀολλίσσας, τηλίκος ἐξεφάνη·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Αἰδομένη χαλκῷ σε πόλις ῥιπύθιτε γεραίρει·
ἤθελε γὰρ χρυσῷ· αἶψ' ἴδεν ἐς νέμεσιν·
ῥεῖ δὲ τεὴν μέλπων ἔπαύεται ἠθάδα νίκην,
ἀνγῶμων δῆμος Γορφύριε πρᾶσίνων,
ἐμπνοάσοι ξύμπαντες ἀγάλματα· πᾶς δὲ περιανὸς
καὶ χρυσὸς τῷ τοις ῥεῖ ἔριν ἐρχόμενος·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Οὐ πῶσοι μογέοντι τύχῃ πόρεν ἀξίανίης·
νῖκαι γὰρ τ' σῆς μέξοντες ἀντυχίης·
αἶψά μέρει πρώτῳ σταθερῷ, καὶ δ' ῥέγονι μίμνοις,

ΤΟ ΠΕΜΠΤΟΝ. I

πλὺ φθοιερὴν τήκων δυσμενέων κραδίην·
οἱ σέθεν εἰσορόωντες ἀνικῶσαν ἱμάθην,
μέμφονται σφετέρην αἰὲν ἀτασθαλίην.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Ἄλλοις μὲν, γερῶν πρόφασις χρόνος· οἱ δ' ἐπὶ νίκαις
κρινόμενοι, πολὺς οὐ χατέουσι κόμης,
αἷ' ὄρετ', ὅθεν αὖχος ἀνάπτεται· εἰς ἀπὸ τοίων
Γορφύριος δῶρων δὲς λάχεν ἀγαθὴν,
ὃ κ' ἐτίων δεκάδρα, νίκης δ' ἐκτοντάδρα αὐχῶν
πολλὰς, καὶ πάσας συγγενέας χαρίτων.

Εἰς τὸ αὐτὸν Λεοντίου χολαστικῷ.

Ἀχλίσιν Κυθήρεια, καὶ ἐνδυμίωνα σελήνη
φίλατο· μυθῶνται τοῖα παλαμινέες·
νῦν δὲ νέος τίς μῦθος αἰσεται, ὡς τάχα νίκη,
ὄμματα, καὶ δίφρος φίλατο Γορφυρίῳ.

Εἰς Καλλιόπην.

Πρεσβυτέρης κῆρος μὲν ἔων, πρέσβυς δὲ τε κῆρος
νικᾶς, τεθρίππων κέντορας ἀθλαφόρων·
ἐξ δ' ἐτέων ἀνύσας δεκάδρα, σῆλην ἐπὶ νίκαις
ἦλθε Καλλιόπα νύματι κοιρανίης,
ὄφρα μένοι καὶ ἔπειτα τεὸν κλέος· αἰθέ τοι ᾗ
ὡς κλέος ἀθάνατον, καὶ δέ μιν ἀθάνατον.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Σῆς τόδε διφρελάτεραι τὸ χάλκεον ἀνθετο νίκη
δείκηλον, μορφᾶς Καλλιόπα ζαθέας,
πρέσβυς ὅτι σφριζόντας ἐν ἱπποδάμῳ πλέον ἀλκᾶ
τίκησας, ἡραρὲς δ' ὦν νέος, ἐν σοφίῃ·
ὅθιν ἐλευθερόπαις βενέτων σέο πήξατο δῆμος
δοιᾶ· τὰ μὲν, τέχνας ἀθλα· τὰ δὲ, ἀθένης.

Εἰς τὸ αὐτόν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Σὸν γῆρας, νεότητα τεὴν ὑπερέδραμενίκαυς·

καὶ πάντων κρατέεις πάντοτε Καλλιόπα·

ἔνθεν ἄναξ, καὶ δῆμος ἐλεύθερος αὖθις ἐρείρει

τὸ γέρας, σοφίης μῆμα, καὶ ἠγορέης·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Οὗτος ἐγρῶσι θέρετεὸς τύπος, ὅν τοι ἐγέρει

ἑσμὸς ὀριγῶν Καλλιόπα σεφάνων·

ἔτε γὰρ ἠνίοχος σε παρήπαφεν, ἔτε χαλινόις

δύσμοις ἰππείη σοῖς ἀπίθισε γένους·

μῦθος δὲ νίκης γέρας ἄρυσσαι· ἢ παρὰ πᾶσι

δόξαν ἔχεις ἀέθλων, ἄθλα λιπρὴν ἑτέροις·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Καλλιόπα κλυτόμοχθε, τί σοι πλέον, ὅππῃ γεραίρει

ἡ κόνις χαλκοτύπῳ σὺς βασιλεύς καὶ μάγας;

δῆμος ὁ μυριόφωνος; ὅλη πόλις; αὖτε καὶ αὐτὴ

δυσμενέων παλάμη σοῖς ἐπένδυσε πόνοις;

Εἰς Φαυστῖνον·

Μητέρει δ' ἀέθλων γεράων, φρένει, ἢ κράτος ἤβης,

ἢ τάχος ἰπποσύνης, ἢ χρόνος ἀτυχίης·

ἢ λήκοι Φαυστῖνε τεὸς νόος· ὧ τάδε πάντα

ἔσσεται, ὧ νίκη σύντροφος ἀθάνατος·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Γρὶν σε νέον Φαυστῖνε, νόος πεφόβητο γέροντων·

νῦν δὲ σε πρεσβυγενῇ, κάρτος ἐφριξε νέων·

δαύτρα δ' αὔρετο πάντα τεὸς πόνος· ὅς σε γεραίρει

πρέσβυν ἐν ἡϊθέοις, ἐν δὲ γέρονσι, νέον·

Εἰς Κωνσταντῖνον·

Εξότε Κωνσταντῖνος ἔφυ δόμον ἁΐδος ἔσω,

ὧχετο σὺν κήνῳ πᾶν κλέος ἠνιόχου·

Εἰς τὸ αὐτόν·

ΤΟ ΓΕΜΓΤΟΝ.

Χάλκεος ἢ ἔστις βίων ἔτι Κωνσταντίνῃ.
 ἀντὶ τοῦ ἀκλήης, ἤρκεσε βασιανή.
 ὡς δ' ἔθαντο, τότε δὴ σε πόλις ξύμπασα γερὰ
 οἷς δύναται. τί δὲ σὺς ἄξιον ἰπποσύνης;

Εἰς τὸ αὐτόν.

Εξότε Κωνσταντίνος, ἔδω δὲ μον' αἶδος εἶσω,
 πλῆτο κερτιφείης ἰπποσύνης σάδιον.
 τερπωλὴ δ' ἀπέλειπε θεήμονας. ὃ δ' ἐν ἀρχαῖς
 κῆρας τὰς φιλίας ὅτιν ἰδεῖν ἔριδας.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Χρῦσεον ἀντ' ὅρετ' ἑρὰς ἔπρεπε Κωνσταντίνῳ,
 ὃ δὲνα τ' τέχνης τοῖον ἐνεκα μένης.
 κερύειων, νίκησεν ἀφδο μένης ἐλατήρας.
 γηραλέος δὲ, νέος δ' ἔξεν ἀφαιροτέρως.
 ὄντινα καὶ μετὰ πότμον αἰμνήσῃ τινὶ θεομῶ
 δῆμος, καὶ βασιλῆς, ἰδρυσαν ἄξομενοι.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Εἰκόνα Κωνσταντίνε τὴν ἀνέθεντο πολῖται,
 μυρῶμενοι φυχῆς τέρψιν ἀποιχομένης.
 σοὶ κλέος ὅποτε δῆμος ἐπισφρήγιζε θανόντι,
 μνήσατο σῶν καμάτων καὶ μετὰ πότμον ἄναξ.
 ἔνεκεν ἰπποσύνης φιλονέκτο μοσῶλετο τέχνη,
 ἐν σοὶ παῦσα μένη πᾶσα, καὶ ὄρεα μένη.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Εἰσέτι καὶ ξῶντι πόλις ποτὲ Κωνσταντίνῳ,
 εἰκόνα χαλκείην βαῖον ἔκρινε γέρας.
 ἥδ' ἐε τοῦ πᾶς δῆμος ὅσους ἐπὶ κύδει νίκης
 αἰὲν ἀεθλῶν ἀμφίθετο σέφανος.
 ὡς δ' ἔθανεν, ποθέουσα, φίλον τύπον ἀνθετο πέδι,
 ὄφρα καὶ ἱερομένοις, μνήσῃ ἔχῃ καμάτων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς τὸ αὐτόν.

Οἱ βένετοι πρᾶσινοισιν ἐναντίοι αἰὲν ἔοντες,
εἰς ἓν ὁμοφροσύνης ἐξεβόησαν ὄρον,
ὥστε σε Κωνσταντῖνε λαβεῖν ἐπιτύμβιον αἶχος,
πᾶσιν ἀειδόμενον, πᾶσιν ἄρεσκόμενον.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Λητολῆς, δύσιός τε, μισημβρίης τε, καὶ ἄρκυ,
σὸς δρόμος ὑψιφαῖς ἀμφιβέβηκεν ὄρυς
ἄφθιτε Κωνσταντῖνε· θανεῖν δὲ σε μή τις ἐνάσῃ.
τὸν ἀνικητῶν ἀπτεται ἔδ' αἰδῆς.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Εγγύθι τ' σφετέρης γενεῆς λάχεν εἰκόνα τήνδε.
ἔπρεπε γὰρ ῥισαῖς ζῆν ἐνὶ χώρῳ ἔχειν,
οἱ καὶ ἐνὶ σαρδείοις ἄρετ' κλέος ἔμελλον ἄνρον,
θηρίθμων σεφάνων ἐσμὸν ἐλόντες ἴσον.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Τὸν φαισινιάδην πόλις ἀνθετο Κωνσταντῖνον,
γήτονα καὶ γενεῆς, κρέατονα δ' ἡνιόχαν.
δὴν γὰρ ἀεθλούσας, ἔκ' ἡμβροτεν· αἶψ' ἐπὶ νίκη
παύσατο, σὺν νίκη καὶ πάρος ἄρξάμενος.
ὃν καὶ κῆρον ἔοντα, παλαιότεροι ἡνιοχῆες
σεφάμενοι σαρδείοις, ἔσαν ἀγνοοθέντιν.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Σοὶ τόδε Κωνσταντῖνε τεῖν προφῶς ὥπασε νίκη,
παίδ' ὅθεν ἑσπομένη πᾶσαν ἐφ' ἡλικίην.
πέντε γὰρ ἐν σαρδείοις δεκάδας τελέσας ἐνιαυτῶν,
ἔδ' ὅσον, ἔδ' ὀλίγον αὔρεο λητόμενον.
αἶψ' ἔτι καρίξων τε, καὶ ἄχνοος, ἀνδρᾶς ἐνίκας
ἡλικας, ἡβήσας· γηραλέος δὲ γένης.

Εἰς τὸ αὐτόν.

ΤΟ ΓΕΜΡΤΟΝ.

Ἦθελε Κωνσταντῖνον αἰὲ πόλιν ἡνιοχάειν,
 ἦθελεν, αἰεὶ πόθῳ ὅν ἐπένδυσε φύσις·
 ἔνθεν ἔων τόδ' ἄγαλμα παρὰ φασιν ὄρεν ἐρώτων,
 ὄφρα εἰ μὴ λήθῃ, καὶ χρόνος, ἀμφιβάλλῃ,
 αἰεὶ μένοι ποθέουσιν ἔρωσ, ξήλος δ' ἐλατῆρσι,
 κόσμος δὲ σαδείοις, ἔαο μένοισ δὲ, φάτις·
 καὶ τις ἰδὼν μετόπισθε χερήνοσ ἡνιοχῆσ,
 ὀλβίασῃ προτέρην, ἢν μιν ἴδεν γενεήν.
 Εἰς τὸ αὐτόν.

Πέντε, καὶ ἔκοσι μῶνος ἀέθλα Κωνσταντῖνος
 ἦς μίαν ἡριγένειαν ἑλών, ἦ μὲν φε λὺν ἵππος
 ἀντιπάλαις· κῆνυς δὲ λαβὼν, ὅς πρόσθεν ἐνίκη,
 τοῖς αὐτοῖς πάλιν ἔειλε μίαν τε, καὶ ἔκοσι νίκας·
 πολλάκι δ' ἀμφοτέρων μερέων ἔρις ἐμπεσε δῆμῳ,
 τίς μιν ἔχοι· κῆνυ ὃ δόσαν κρίσιν ἐκ δύο πέπων.
 Εἰς τὸ αὐτόν.

Εγρεο Κωνσταντῖνε· τί χάλκεον ὕπνον ἰαύης;
 σῆο δ' ἵφρος ποθέει δῆμος ἐνὶ σαδείοις·
 σῆς τε διδασκαλίας ἐπιδουέσθῃ ἡνιοχῆσ,
 ἔαται ὀρφανικοῖς πασι δμοιοτάτοι·
 Εἰς Οὐράνιον.

Σοὶ καὶ ἀεθλούντι μόνῳ, λήξαντί τ' αἰθλων,
 πᾶσι γέρας νίκη δὲ πόρεν Οὐράνιε,
 δῆμα ἀπ' ἀμφοτέροισι· σὺ γὰρ πάρος ἐν βενέτοις λὺν,
 εἶκοσι κυδίστων σέμμα φέρεις ἑτέων·
 παύσαο δ' ἰπποσύνης· πρασίνων δὲ σε δίξετο δῆμος·
 τοῖς δὲ, σὺ λὺν, νίκη·ν· οἳ δ' ἄρα, σοὶ τὸ γέρας·
 Εἰς τὸ αὐτόν.

Ἀμφοτέροισι ἦς μῶνος ὀρισεύσας παρὰ δῆμοις,
 κῦδος ἀπ' ἀμφοτέρων ἔλλαχεν Οὐράνιος,

ΤΩΝ ΕΙΣΕΠΤΑ

ἔστίτι διφράων· τὸ δὲ οἰχέρῃσ', ἤλυθε πρῶτος
ἐκ πρασίνων, οἷς δὴ γήτονα χῶρον ἔχει.
αὐτοὶ καὶ σαρδίοιο πεπαυμένοι, ἤγαγον αὖθις
εἰς δίφρους, νίκης μνωόμενοι προτέρης.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Γαυσάμενον σαρδίων βασιλῆς ἐπ' ἀγκαλῆϊ νίκη,
αὖθις ὑπὲρ δίφρων βῆσεν ἀεθλοφόρων
ἑράνιον, δῆμοισι φέρων χάριν· ὃ ποθέει τὸν
ἡ πόλις Οὐρανίῃ νόσφιν ἀεθλοσύνας.
τῶν καὶ διφράωντα τοδύτρων, ὑσατίης τε
νίκης, καὶ προτέρης, εἴσεν ἀγκαλαμένη.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Ἰσον κυδάλι μοις φαισινιάδῃ τε, καὶ αὐτῷ
Φαυσίνῳ, βασιλῆς εἴσε παρ' ἀμφοτέροισι
ἑράνιον· τῷ, δῆμος ἀμερήτης διὰ νίκης,
ἠγάθεν Γέλοπος θῆκεν ἑκωνυμῖν,
ὡς αἰετὸν ὁμοῖον ἄγχι θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον,
τὴσδε τις ἡσορόων φθέγγεται ἀποκένως.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Οὐράνιος νίκαιαν ἔχει πέλας, ὁπλοτέρην τε
ῥώμην· τῆς μὲν, ἐών· τῆς δ' ἐνι, κῦδος ἐλών.
νικᾷ δ' ἀμφοτέρωθεν, ἐπὶ περιδέξιός ἦεν
τῇ καὶ τῇ προθέειν, ἢ ἐπαρεξελάαν.
τῶν καὶ καὶ χρυσῷ μιν ἀνεγράψαντο μετάλλῳ,
κυδίσῳ κτεάνῳ κῦδιμον ἡνίοχον.

Εἰς Ἰσλιανόν.

Τῷτον Ἰσλιανὸν τυρίης βλάστη ματιθίνης
ἡνίοχον, πολλὰς δεξάμενον σεφάνης,
αὐτὸς ἄναξ, καὶ δῆμος ἅπας, καὶ πότνια βυλὴ,
ἔστησαν, κοινὴν ψῆφον ἐνεχμάμενοι.

ΤΟ ΓΕΜΡΤΟΝ·

γῆραι γὰρ σαδίων ἀπεπαύσατο· πᾶσι δὲ φίλτρον
κάλλιπεν, οἷσιν ἔρωσ ἦνθεν ἀντιπάλων·

Εἰς ἀναστάσιον Θωμᾶ παρίκη,
καὶ λογοθέτου τῆ δρόμου·

Τὸν θρασὺν ἠνιοχῆα, λελασμένον ἄρματος ἄθλων,
ἐνθάδ' ἀναστάσιον κῆμενον, ἔδασ' ἔχῃ·

ὅς τοι αὖτε ἀνεδήσαστο πρὶν σεφάνης, ὅσα ἄλλοι
ἔδρακον ἠνιοχῶν ἡματαῖ πασίνης·

Εἰς Γορφύριον, μέγας βενέτ·

Ἐν γῇ κρατήσας παντὸς ἄρματιλάτου,
καλῶς ἐπῆρθη καὶ πρὸς αἰθέρα ῥέχεν,

Γορφύριος τὸ θαῦμα δῆμῳ βενέτων·

νικῶν γὰρ ἔτος πάντα γῆς διφρηλάτην,
ἀνέστη, ὡσαῦν καὶ σὺν ἡλίῳ δράμοι·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Ἰ σλον ἀνθῶν πρῶτος ἔτος, ἠνίδας

Γορφύριος Κάλχαντος ἔλκε βενέτου·

ἐκπλήσσομαι δὲ πῶς γράφει γὰρ ἐμπνόνες

τῆς τίς ἵππος· καὶ γὰρ αὖν πλήξῃ πάλιν,

οἷμαι δραμῆται νίκος εὐρῆν καὶ πάλιν·

Εἰς Φαυσίνον, μέγας πρασίνων·

Σκόπη τὸ δρᾶμα μηχανουργῶ τῆ δόμου·

ἢ μὴ τὸν ἐξεγασσο καρτράσκεπῃ,

πρὸς ἔρανδς αὖν ὦρτο Φαυσίνος ῥέχων,

ὡς ξῶν σὺν ἵπποις τὸ κλέος πρὶν πρασίνων,

ἄρον ἔτος τὸν, καὶ φθάνη πρὸς αἰθέρα·

Εἰς τὸ αὐτόν·

Φαυσίνος ἔτος ὁ πρὶν ἄρματιλάτης,

ὃν δῆμος εὐρῶν τῆ μέγας τῶν πρασίνων,

πῶς ἦσαν ἠγνόησε παντελῶς δρόμου·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

γέρων μὲν ἦν γὰρ, ὡς βλέπεις. τὸ δὲ θένος,
ἦν τις νεάων, ὁ δὲ ὡς ἠπώμενος.

Εἰς Κωνσταντῖνον ἡνίοχον λυκῶν.

Λυκῶν μετέλκων ἡνίοχος Κωνσταντῖνος,
αὐτὸς μὴ κεθεῖρκετο σερρότητι τὸ δόμα,
ἢ βῆς ἐνίκη πρῶτος, αἰθέρα φθάνων.
πνοῆς ἀνάνθειν εἶδεν αἰθροδρόμον.
τέχνη με πείθει τὸτον ἐμπνοον βλέπην.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Κωνσταντῖνος ἦν, ἀλλὰ τοῖς πάλαι χρόνοις
λυκῶν χρόνος τέθριππον ἔλκων ἀστροφῶς.
ἀφ' ὅθι τὸτον ἤρπασε δράκων, ἔδυν
τὸ φῶς ἀμίλλης ἱππιῶνδρομημάτων,
καὶ πᾶσα τέρψις τὸ θεάσασθαι, καὶ τέχνη.

Εἰς Ἰουλιανὸν ἡνίοχον ῥωσίων.

Χεῖρ εἶδε γενναῖαν ἢ πάλαι τεθνηκότα.
Ἰουλιανὸς καὶ γὰρ ὡς πάλαι θένει,
ἔλκων, μετέλκων ῥωσίων τὰς ἡνίοχας.
καὶ νῦν γραφῆς, ἔστηκεν ὑφ' ὅσων δ' ἴφρω.
τὸν αὖμα χερὲς μένει δὲ, πλὴν νύσταν δότει.

Εἰς τὸ αὐτόν.

Ἰουλιανὸς ὅτος ἄρμα ῥωσίων
ἔχων, ἐνίκη ἢ ἐναντίος δρόμῳ.
αὐτὸς εἰ γραφῆς παρῆχε καὶ πνοῆς χάριν,
ἔτοιμός ἐστι καὶ πάλιν διφρηλάτης
καὶ πρόσθεν ἐλθῆν, καὶ λαβῆν καὶ τὸ σέφος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΓΕΜΠΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΑΡΧΗ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷδε τῷ ἑκτῷ τμήματι ἀναθηματικά ἐπιγράμματα
ἔχοντι, τὰ δὲ τὰ κεφάλαια περιέχεται.

Εἰς ἀναθήματα ἀγαλμάτων.	Παρά κητωρῶν.
Εἰς ἀναθήματα παρ' ἀθλητῶν.	Καυητῶν.
Παρά ἀλιέων.	Κιθαρωδῶν.
Ἀντιτρέφοντα.	Μαγείρων.
Παρά βασιλευσάντων.	Εἰς ναύς.
Γερόντων.	Παρά ναυτῶν.
Γεωργῶν.	Ναυηγῶν.
Γαλικῶν.	Νέων.
Ερωτικά.	Γαιζόντων.
Εὐκτικά.	Γοιμένων.
Εἰς θῆρας.	Στρατιωτῶν.
Ισόφθα.	Ταχυγράφων.
Καρκινωτά.	Χερωναντῶν.

ΕΙΣ ΑΓΓΕΛΙΑ ΤΩΙ ΗΛΙΩΙ
ΓΑΡΑ ΤΩΝ ΡΟΔΙΩΝ.

Υπὸ σοι πρὸς ὀλυμπον ἑμακύν
παντο κολασὸν
τόνδε, ῥόδον αἶται δωρί
δος αἰετὶς,

χαλκείον, αἰὶ καὶ νῦν μακροχρόνιον ἀντὶ τοῦ ἐνυῖς,
ἔσχατον πάραν δυσμενέων ἐνάρους.

ὣς γὰρ ὑπὲρ πελάγους μόνον ἀνθεσται, ἀλλὰ καὶ ἐν γῇ
ἄβρον ἀδουλώτη φέγγος ἐλευθερίας.

τοῖς γὰρ ἄφ' Ἡρακλῆος ἀξιούσιν γενέσθαι,
πάρριος ἐν πόντῳ, κῆν χθονὶ κοίραν ἴη.

Μακεδονίᾳ ὑπάτω.

Τὸν κύνα, τὴν πάσης κρατερῆς ἐπίδομον αἰθήρης,
ἔξεσε καὶ Λύκων, ἀνθετο δ' ἀλκιμῆς.

ἀλκιμῆς δ' ἔχοντι τί μέμψεται ὡς δ' ἰδομένοιν
ἐκόντα, παντοῖα χήματι φαινομένην,

κλισίον ἔχων, πέλας ἦλθε, λέγων Λύκωνα κελάνειν
τῷ καὶ, καὶ βαίνειν. πῦρ γὰρ ὡς ὑλάων.

Μυρῶς.

Νύμφαι ἀμαδρυάδες, ποταμῶν κόραι, αἱ τὰς βένθας
ἀμβρόσιας ῥοδέοις σείβετε ποσὶν ἀγῶ,

χαίριτε, καὶ σώξοιτε Κλεώθυμον. ὅς τὰς καλὰς
ἦσαθ' ὑπαὶ πιτύων ὕμμι θεὰ ξόανα.

Ἀντιπάτρον.

Ἡ τὰ πέδιλα φέρουσα, Μενεράτις ἢ δὲ τὸ φᾶρος,
Φημονόη. Πρηξῶ δ' ἢ τὸ κύπελλον ἔχει.

Γαφίης δ' ὁ νεῶς, καὶ τὸ βρέτας. ἀνθεμα δ' αὐτῶν,
ξιών. Στυμονίᾳ δ' ἔργον ὀρίσσο μάχη.

ΤΟ ΕΚΤΟΝ.

παῖσαι δ' ἀπαῖ ἔσαν, καὶ ἑταιρί δ' αὖ· ἀμὰ τυχεῖσαι
Κύπριδος ἀνκρήτου, νῦν ἑνὸς ἔσι μία.

ΑΠΟ ΑΘΛΗΤΩΝ· Φιλοδήμου.

Κέντρα δ' ἰωξικέλευθα, φιλορρώθωνά τε κημῶν,
τόν τε περὶ σέρνοισ νόσμον ὀδοντοφόρον,
καὶ σὺν ἱνὴν ῥάβδον ἐπὶ προθύροισι Γόσσεδον,
ἀνθετό σαινίικης Χάρμος ἀπ' ἰσθμιάδος,
καὶ φήκην ἵππων ἐρυσίριχα, τήν τ' ἐπὶ νώτων
μάστιγα, ῥοῖον μητέρα θαρσαλέην.
ἀμὰ σὺ κυκνοχαῖτα, δέχου τάδε· ὅν δ' Ἀυνίην
ἦα, καὶ ἔς μεγάλην σέφον Ὀλυμπιάδα.

Φιλίππου.

Τίς ὅν ἄχνην ἐρμήν σε παρ' ὕσπληγγεσσιν ἔθηκεν;
ἐρμολένης· τίνοσ' ὦν; Δαῖμοναῦς· ποδαπός;
ἀντιοχάος· τιμῶν σε χάριν τίνοσ'; ὡς σωαρωγόν
ἐν σαδίοις· ποίοις; ἰσθμόθι, κῆν νεμέα.
ἔβρεχε γάρ; καὶ πρῶτος· ἔχων τίνας; ὀνεία παῖδας.
ἔπῃ δ' ὥσ' αὖν ἔχων ἢ πόδας ἡρίους.

ΑΠΟ ΑΛΙΕΩΝ· Λεωνίδα.

Εὐκαμπὲς ἀγκίστρον, καὶ δ' ἄρα τα δαλιχόεντα,
χωρμίην, καὶ τὰς ἰχθυόουσας συρίδας,
καὶ τέτον νηιτῶσιν ἐπ' ἰχθύσι τεχνηθέντα
κύρτον, ἀλιπλάγκτων ὄρεμα δικτυβόλων,
ῥηχύν τε προόδοντα ποσσεδάωνιον ἔρχος,
καὶ ἢ ἐξ ἀνάτων διχθαδίους ἐρέτας,
ὁ γριπὸς Διόφαντος ἀνάκτορι θῆκετο τέχνης,
ὥς θέμις, ὀρχαίης λήφανα τεχνούσης.

Φιλίππου.

Δύνασ' ἀκροδέτης, καὶ πῶς ἀλινιχέα κώπην,
γυρῶν τ' ἀγκίστρον λαίμοδακῆς ἀκίδας,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καὶ λίνον ἀμρομόλιβδον, ἀπαγγελητῆρά τε κύρτου
φελλόν, καὶ διασῆς χοινοτενῆς σφυρίδας,
καὶ τὸν ἐρεσιφαῖ πυρὸς ἔγγυον ἔμφλοχα πέτρον,
ἀγκυράν τε κέων πλαξομένων παγίδα,
πέσων δ' ἡριπύδα ἔρμη πόρεν, ἐν προμοσῇ δὲ
δεξιτερὴν πολλοῖς ἀθρόμενος καὶ μάτοις.

Ἀθλον.

Ἑρμείη σήραγγος ἀλίκτυπον ὃς τόδε ναίει
ἀσπρὲς ἀθύγιος ἰχθυόλοισι λέπας,
δέξο σαγηνάσιο λίνον τέρμι μένον ἄλμη,
λείψανον αὐχμηρῶν ξανθὸν ὑπ' ἡϊόνων,
χρίσας τε, πλωτῶν τε πάγην περιδινέα κύρτον,
καὶ φελλὸν κρυφίων σῆμα λαβόντα βόλων,
καὶ βαθὺν ἰππῆος πεπεδημένον ἄμματι χαίτης,
ἢ κατέρ' ἀγκύρων λιμένοφυν δόνακα.

Ἀθλον.

Δαίμονι τῇ συρίῃ τὸ μάστιγ' ἵβεν ἡλιόδωρος
δίκτυον ἐν νῆϊ τὸ δ' ἔθετο προθύροις.
ἀγνὸν ἀπ' ἰχθυόλου θήρης τόδε· πολλὰ δ' ἐν αὐτῷ
φύκι ἀπ' αἰρῶν ἔλκευσεν αἰγιαλῶν.

Ἰαλικὸν δ' ἀπ' ὑπάρχων αἰγυπλῆς.

Κεκμηκὼς χρόνιος πεπονηκότα δίκτυα θήρης,
ἀνθετο ταῖς νύμφαις ταῦτα γέρων Κινύρης.
ἢ τὸρ ἔτι βρομῇ παλάμη περιηγέα κόλπῳ
ἔχεν ἀκοντίζεν δ' ὀρμένοιο λίνῳ.
εἰ δ' ὀλίγου δῶρα τελέθει δόσις, ἢ τόδε νύμφαι
μέμφεις, ἐπεὶ Κινύρης ταῦθ' ὅλος ἔσκε βίος.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτό.

Ταῖς νύμφαις Κινύρης τόδε δίκτυον· ἢ γὰρ ἀγέρῃ
γῆρας ἀκοντιστὴν μόχθον ἐκ βολίης.

ΤΟ ΕΚΤΟΝ

ἰχθύες, ἀνέμοι θεοὶ γηθότες, ὅππῃ θαλάσῃ
δῶκεν ἔχιν Κινύρα γῆρας ἑλευθερίην.

Θεοκλήτου χολασπικῶ.

Ἰχθυόλον πολυῶν ἀπ' αὐθέρῃ λίνον ἄχρης,
τ' ἀγκιστροδέτων συζυγίην δονάκων,
καὶ πιδὸν βυθίων παγίδων σημάτων φαλλῶν,
καὶ λίθον ἀντιτύπω κρέματι πυρσοτόκον,
ἄγκυραν τ' ἐπὶ τοῖς ἐχένηϊδα, δεσμὸν ἁέλλης,
σρεπῶν τ' ἀγκίστρων ἰχθυοπαγῆ σόματα,
δαίμοσιν ἀγροδότησι θαλασσοπόροις πόρε Βάτων,
γῆραϊ νυσοφόρῳ βριβαμένης παλάμης.

Ἰγλιανῶ εἰς τὸ αὐτό.

Καμπὸ μέγας δονάκας, κώπην θ' ἄμεινός ἰμάσθην,
γυρῶν τ' ἀγκίστρων καμπυλόεσσαν ἵταν,
ἀνέλπετε λίνοιο περίπλεα κύκλα μολὶ βδῶ,
καὶ φαλλὸς κύρτων μάρτυρας ἡναλίων,
ξυλὸς τ' ἀπλεπέων ἀσπυρίδων, καὶ μητέρα πυρσῶν
τήνδε λίθον, νηῶν θ' ἔδρανον ἀσπεθίων
ἄγκυραν, γρηπὶς ἐρίυνιε σοὶ τάδε Βάτων
δῶρα φέρει, ῥομερῶ γῆρας ἀντιάσας.

Μακίς.

Αἰγιαλῖτα Γρίντε, σαγηναντήρθε ἔθηκεν
δῶρα παρ' ἀκταίης σοὶ τάδε ἐπ' ὠφελίης
θύνων, ἀνελώστοιο λίνου βυσσώμασι ῥόμβον
φραξαντὸς γλαυκαῖς ἐν παρόδοις πελάγους,
φηγίνιον κρητῆρα, καὶ αὐτὸν ῥηγίτον ἐρήνης
βάθρον, ἰδ' ὑαλίνον οἶνοδόκον κύλικα,
ὥσ' ἂν ὑπ' ὀρχηθμῶν λελιγυσμένον ἔγκοπον ἶχνος
ἀμπαύσης, ξηρὴν δίψαν ἑλαυνόμενος.

Φιλίππου.

GG iii

ΤΩΝ ΕΙΣΕΓΓΑ

Δίκτυά σοι μόλιβ' σφάν' μενα δυσιθάλαα,
 καὶ κώπην, ἄλμης πλὺ μεθύσαν ἔτι,
 κητοφόνον τε βίαιναν ἐν ὕδασι καρτρὸν ἔχχον,
 καὶ τ' αἰφελῶς κέρτον ἐλεγχόμενον,
 ἄγκυράν τε νέων σιβαρὴν χεῖρα, καὶ φιλοναύτην
 ἀέρμα πυρὸς σώζον πέτρον ἐπιστάμενον,
 ἄρχιθάλαα Γόσφδον, ἀμύντιχος ὕστατα δῶρα
 θήκη τ', ἐπὶ μογερῆς παύσαθ' ἀλιπλανίης.

Μαικίβ' κοῖντον.

Αἰκταῖς νηϊῖδος ἀλεξάντοισι Γρίηπε
 χοιράσι, καὶ βήχῃ τε πόμενος σκοπέλῳ,
 σοὶ Γάρις ὄσρα κόδερμον ὑπ' ἀνθήροισι δαμέντα
 ὀριπλά καὶ λάμοις κάραβον ἐκρέμασεν.
 σάρκα καὶ ἔμπτρον αὐτὸς ὑφ' ἡμίβρωτον ὀδόντα
 θεὸς μάκαρ, αὐτὸ δέ σοι τὸ πορὶ σὺ βλοῖ.
 τῷ, σὺ δίδου μὴ πολλά· δὴ δῶκεν δὲ λίνιοιο
 δαῖμον, ὕλακτῆς νηδύος ἡσυχίην.

Απολλωνίδου.

Τρίγλαν ἀπ' ἀνθρακίης, καὶ φυκίδα σοὶ λιμεῖτιν
 ἄρτεμι δωρᾶν μαι Θῆρις ὀδίκτυβόλος,
 καὶ ζωρὸν κεράσας ἰσοχειλέα, καὶ βύφος ἄρτε
 αὖτον ἐπιθραύσας, πλὺ πενιχρὴν θυσίην.
 ἀνθ' ἧς μοι πλησθέντα δίδου θηράμασιν αἰὲν
 δίκτυα· σοὶ δέδοται πάντα μάκαρ αἶψα.

Στατυλλίβ' φλάκκῃ.

Ραιβοσκελῇ, δίχηνον, ἀμμοδυόταν,
 ὀπιθοβάμον, ἀβᾶχηνον, ὀκτάποιν,
 νηκτάντ' ἐρυμνόνωτον, ὄσρα κόχρα,
 τῷ Γανὶ τ' πάγυρον ὀρμηβόλος.
 ἄχρα ἀπαρχὰν ἀντίθῃσι Κώπασος.

ΤΟ ΕΚΤΟΝ.
ΑΝΤΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑ.

Νικοδήμῳ ἡρακλειώτου πάντα.

Γηινελότῃ, τόδ' ἐ σοι φᾶρος, καὶ χλαῖναν ὀδυαυτὰ
ἤνεγκεν, δολιχὴν ἐξανύσας ἄραπὸν.

Τὸν βράχον ἐμὲ Γᾶνα φίλον βρομίσιον, καὶ ἔδ' ἄν
ὄρεάδος, ἀντ' ἀλκῆς ἔγραφεν ὠφελίων.

Αἰρόπης δακρυον ἱερῆς, καὶ λήφανα δάπνων
δύσσομα, καὶ ποινὴν ἔγραφεν ὠφελίων.

Πραξιτέλης ἐπλάσε Δανάην, καὶ φάρεα νυμφῶν
λύδρινα, καὶ πέρις Γᾶνά με πεντελικῆς.

Κύπριδι κερρόβρω δάμαλιν ῥέξαντ' ἐφίβοι,
χαίροντ' ἐν νύμφῳ ἐκ θαλάμων ἄρομεν.

Αἶθο μέλαις ὑπὸ δασίν' ἐν ἀνρυχώρῳ παρὸς οἴκῳ,
παρθένον ἐκ χειρῶν ἡγαρόμην Κύπριδος.

Ἀσκανίῃ μέγα χαῖρε καλῇ, καὶ χρύσεια βᾶνχ' αἰ
ὄργια, καὶ μύσαι πρόκριτοι αὐτῇ.

ΑΓΟΒΑΚΧΕΥΟΜΕΝΩΝ.

Ἀλέξιδος.

Μῆτερ ἐμὴ γαῖν, φρυγίων θρέψ' ἡρακλειόντων,
μόνης μύσαις ἐκ ἀπάτητον ὄρος,

σοὶ τόδε θῆλυς Ἀλέξιδ' ἐὼς οἱ σρήματα λύαις,
ἄνθετο, χαλκοτύπῳ παυσάμενος μανίης.

κὺμβάλα τ' ὀξύφθογγα, βαρυφθόγγων τ' ἀλαλητῶν
αὐλῶν, ὅς μοι χαλὸν ἐκ μφε κέρασ.

τύμπανά τ' ἡχέεντα, καὶ αἶματι φοινιχθέντα
φάσγαν' αἰ, καὶ ξανθὰς, τὰς, πρὶν ἴσθαι κόμασ.

Ἰλαος ὦ δ' ἰαποῖνα, τὴν ἐν νεότητι μανέντα,
γηραλέον, προτέρης παῦσον ἀγριοσύνης.

Μακεδονίῳ ὑπάτε.

Κιαρκ' μα βρομίῳ σάτυρον σεσαλαγμένον οἶνω,

GG iii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΤΑ

ἄμπελοεργὸς ἀνὴρ ἄνθετο Λιναγόρασ·
τῷ δὲ, καριβαρέοντι, δορὴν, ῥίχα, κιαδὸν, ὀπώρην,
πάντα λέγεις μεθύειν, πάντα σωκελεύεται·
καὶ φύσιν ἀφθόγγοισι τύποις μιμῆσαι τὴν τέχνην,
ὑλὴς ἀντιλέγειν μηδὲν ἀναχομένης.

Αἰθαλὶς χολαστικῆ.

Βασκαρὶς Εὐρωτόμη σκοπελοδρόμος, ἡ ποτὲ ταύρων
πολλὰ τανυκραίων σέρνα χαράξαμένη,
ἡ μίγα καρχαέσσα λεοντοφόνους ἐπὶ νύκτας,
πάννιον ἀτλήτου θηρὸς ἔχουσα κάρη,
ἱλίκαις Διόνυσσε, τέως ἀμέλῃσιν χορείης,
Κύπριδι βακχάνειν μάλλον ἐπὶ γομένη.
Θῆκε δὲ σοι τάδε ῥόπτρα· παραρρήψασα δὲ κιαδὸν,
χθρὰ περισφίγξω χυσοδέτω σπατάλη.

Τῷ αὐτῷ.

Γορφυρὶς ἡ κνιδίη τὰ σέμματα, καὶ τὸ δίδυρσον
τὸ τοῦ λοχῶν, καὶ τὸ περισφύριον,
οἷς ἀνέδην βάκχαιεν, ὅτ' ἐς Διόνυσσον ἐφοῖτα,
κιατῷ πὺν σέρνοισιν νεβρίδ' ἀναπλομένη,
ἄβροκόμη Διόνυσσε, πρὸ πασάδος ἡώρησεν
ταῦτα, τὰ τὸ κάλλος κόσμια, καὶ μανίης.

ΑΓΟΓΕΡΟΝΤΩΝ.

Ἰσιδώρα χολαστικῆ.

Λέκτρα μάτην μίμνοντα, καὶ ἀπρήντε σκίπτει αἰῆς,
ἀνθετό σοι μήνη, σοὶ φίλος ἐνδυμίων
αἰδόμενος· πολὺν γὰρ ὅλον κρατέντα καρήνην,
ἡ σώξει προτέρης ἰχθυον ἀγλαΐης.

Αἰθαλὶς χολαστικῆ.

Σὸς πόσις ἀγλαΐης, τὸ, ἔνεκεν πολλὰν Κύπρι
ταπρὶν ἐς ἰδαίην ἔρεχε δὲ ἡϊόνα,

ΤΟ ΕΚΤΟΝ·

νῦν μόλις ὄρε μέλαιναν ἀπὸ προτάφων ῥίχα νότα·
 θῆκε δὲ σοι προτέρης λείφανον ἡλικίης·
 ἀλλὰ θεᾷ, δύναισαι γὰρ, ἢ ἡβητῆρά με τῷ ξόν,
 ἢ καὶ πῶ πολὺν, ὥς νεότητα δέχῃ.

ΑΓΡΟΓΕΩΡΓΩΝ·

ΦΙΛΙΠΠ·

Δράγματα σοι χώρα μικραύλακος ὦ φιλόπυρε
 Διῶϊ, Σωσιπλέης θῆκεν ὄρυροπόνος,
 ὅσπερ χωρὶς ἀμύσας τὴν νῦν σπόρον· ἀλλὰ καὶ αὐτίς,
 ἐκ κελαιμητομίας ἀμβλύν φέροι δρέπανον·

ΑΓΡΑΘΙΣ ΧΟΛΑΣΤΙΚ·

Χαλκὸν ὄρυτρον πῶ, κλασιβώλας νεοτομῆα,
 καὶ πῶ ταυροδέτην βύρσαν ἐπαυχενίην,
 καὶ βύπληκτον αἰκιναν, ἐχετλήεντά τε γόμφον,
 Διῶϊ Καλλιμένης ἀνθετορυροπόνος,
 τμήξας ἀκρόβητα ῥάχιν ὀργάδος· εἰ δ' ἐπινύσεις
 τὴν σάχην νομίσαι, καὶ δρεπάνην νομίσω·

Λεωνίδου·

Γλυκοπόταις σατύροις, καὶ ἀμπελοφύτορι βάνχω
 ἡρώναξ, πρώτης δράγματα φυταλίας
 ῥισῶν οἶνοπέδων, τριαυὺς ἰρώσατο τύσδε
 ἐμπλήσας οἶνον πρωτοχύτοιο καύχης·
 ὧν ἡμεῖς σφάταντες ὅσον θέμις οἶνον βάνχω,
 καὶ σατύροις, σατύρων πλῆθονα πτόμεθα·

ΑΔΗΛΟΝ·

Οξείσι λαχνηέντα δέμας κέντροισιν ἐχίνον
 ῥαρολόγον, γλυκερῶν σίντορα θηλοπέδων,
 σφαιρηδὸν πεφυλῆσιν ἐπιρροχάοντα, δοκύνσας
 Κώμανλος, βρομίω ξωὸν ἀνενρέμασιν·

ΑΔΕΙΨΟΤΟΝ·

ΤΩΝ ΕΙΣΕΠΤΑ

Κώμαυλος τ' ἔχινον ἰδὼν ἐπὶ νῶτα φέροντα
 ῥᾶγας, ἀπέκτεινεν τῷ δ' ἐπὶ θηλοπέδῳ.
 αἰνῆας δ' ἀνέθηκε φιλακρήτῳ Διονύσῳ,
 τ' τὰ Διονύσου δῶρα λείξόμενον.

Βακχολίδου.

Εὐδήμος τ' νηὸν ἐπ' ἄρ' ὅ τόνδ' ἀνέθηκε
 τῷ πάντων ἀνέμων πιοτάτῳ ξεφύρῳ.
 οὐξ ἀμένω γάρ οἱ, ἦλθε βοηθός, ὅφρα τάχιστα
 λικμήσῃ πετόνων καρπὸν ἀπ' ἀσυχύων.

Αγαθὸν χολαστὴν.

Εἶδον ἐγὼ τ' πῶς ἐκθήμενον ἐγγὺς ὁπώρας
 βακχιάδος, πυλὸν βόρυν ἀμεργόμενον.
 ἄγρονόμῳ δ' ἀγόρανσα, καὶ ἔδρακεν. ἀπροΐδης δὲ
 ἐγκέφαλον πλήξας, ἐξεκύλισε λίθῳ.
 εἶπε δὲ καὶ χαίρων ὁ γεωπόνος, ἃ τάχα βάκχῳ
 λοιβῆς, καὶ θυῶν μικτὸν ἔδωκε γέρας.

Τῷ αὐτῷ.

Αἰσπορα Γὰρ λοφίηται τάδε Σφρατόνικος ὄρορ' ὅς
 ἀντ' αἰετρίσιν ἀνθετόσοι τε μένη.
 βόσκει δ' ἐφ' ἡ χαίρων τὰς ἀποίμνια, καὶ σέο χώρην
 δέρκεο, πῶ χαλκῷ μνηέτι τε μνομένην.
 αἴσιον αὐρήσῃς τ' ἐπαύλιον. ἐκθάδε γάρ σοι
 ἡχὼ τέρπομένη, καὶ γάμον ἐκτελέσει.

Φιλίππου.

Σπρ' μοφόρον πήρην ὠμαχθεία, κῶλεσίβωλον
 σφύρην, καὶ γὰρ μάς πυρολόγος δρεπάνος,
 καὶ ῥιβόλος ὅς ῥ' ἀχυρὸ ῥιβας, ἰσοβόην τε
 σὺν γυροῖς ὄρορ' οἷς, καὶ φιλόγαυον ὕνιν,
 μέντορα τ' ὀπιθανυγῆ, καὶ βῆστροφαδεσμά τε νότων,
 καὶ ῥίνακας ξυλίνδας χῆρας ὄρεστροπὸν,

ΤΟ ΕΚΤΟΝ.

ἤγαπε πηρωθὲς Λυσίξενος αὐλακι πολλῇ,
ἐκρέμασιν Διῶσι τῇ σαχυροσιφάνῃ.

Λεωνίδου.

Ἀχρονόμω τάδε Γρανί, καὶ ἀναστῆρι λαίῳ,
πρέσβυς, καὶ νύμφαις ὅρκας ἔθηκε Βίτων.
Γρανί λὺν ὀρτίτοκον χίμαρον συμπαίσουρα μηρῶς,
κίαν δὲ βρομίῳ κλῶτα πολυπλανέος,
νύμφαις δὲ σκιερῆς ἀποίκιον ἄνθος ὀπώρης,
φύλλα τε πεπταμένων ἀματόεντα ῥόδων.
ἂνθ' ὧν ἄνδρον νύμφαι τόδε δῶμα γέροντος
αὔξετε, Γρανί, γλαυερὸν, βάκχε, πολυστάφυλον.

Σαβίνῃ.

Γρανί, Βίτων χίμαρον, νύμφαις, ῥόδα, θύρσα, λαίῳ,
φριαῶν ὑπ' ἀπετάλοις δῶρον ἔθηκε φόβαις.
δαίμονες, ἀλλὰ δέχοισθε κεχαρμένοι· αὔξετε δ' αἰεὶ,
Γρανί, ἀγέλην· νύμφαι, τίδα καὶ· βάκχε, γένος.

Γεταλίῃ.

Λάξεο τιμήσασα κυβηρίας ὕμνοπόλοιο
αἶψά τάδε κλειτὰ δῶρα Λεωνίδεω,
πεντάδα τ' σαφυλῆς ἀρώγεα, καὶ μελιηδὺς
πρώτον ἀφύλλον σῦκον ἀπ' ἀκρεμόνων,
καὶ ταύτην ἀπέτιλον ἀλινήκτειραν ἐλαίην,
καὶ φαειῶν ὀλίγων δῖα γμα πενιχράλεον,
καὶ σαρόνα σπονδίτιν ἀφ' ἐθέων ὀπιθόν,
τῆς κύλικος βωμῶ πυθμένι καυθόμενῃ.
ἢ δ' ὥς μιν βαρύγχοι ἀπώσας νῆσοι, ἐλάσεις
καὶ πενίην, δώσω πιαλέον χίμαρον.

Κορνηλίῃ λογγίνῃ.

Ἐκ πενίης ὡς ὀίαθα ἀκραιφνέος, ἀλλὰ δικάεις,
Κύπρις, ταῦτα δέχου δῶρα Λεωνίδεω,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

πορφυρέην ταύτην ἐπιφυλλίδα, τὴν θ' ἀλίπασον
δρύπετα, καὶ φαισῶν πῶ το μίμιν θυσίην,
σπονδὴν πῶ ἀσάλαντον ἀφυλίσαι, καὶ τὰ μελιχρὰ
σῦκε· σὺ δ' ὥς νῦσος, ῥύεο καὶ πενίης.
καὶ τότε βυθυτέοντά μ' ἐσόφει· ἀλλὰ σὺ δαῖμον,
σπένδοις ἀντιλαβῆν πῶ ἀπ' ἐμῶν χάριτα.

Α δαῖς μακεδόνος.

Αὔλακι, καὶ γῆρα τε βίμμενον ἐργατίνην βῆν
Ελιων, ὃ φονίην ἤγαγε πρὸς κοπίδα,
αἰδεσθῆς ἔργων· ὁ δὲ, πρὶν βαθεῖν ἐνὶ πόλιν
μυκηθμοῖς ὁρόν τε τέρπετ' ἐλευθερίη.

ΑΡΟΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Γλάτωνος.

Ἡ σοβαρὸν γελάσασα καὶ ἑλλάδος, ἢ τ' ἐρώτων
ἐσ μὸν ἐνὶ προθύροις Λαῖς ἔχουσα νέων,
τῇ Γαφίῃ τὸ κάτοπρον· ἐπεὶ τοίη καὶ ὁρᾶσθαι
ὅκιν ἐθέλω· οἷον δ' ἦν πάρος, ὃ δύναιμαι.

Εἰς πῶ αὐτὴν Ἰβλιαντ' ἀπ'

ὑπάρχων αἰγυπτίη.

Λαῖς ἀμαλδαωθῆσα χρόνῳ περικαλλέα μορφήν,
γηραλέην συγχεῖ μαρτυρίην ῥυτίδων.
ἔνθεν πικρὸν ἔλεγχον ἀπεχθῆρας κατόπρου,
ἀνθετο δεσποίνῃ τ' πάρος ἀγλαΐης.
ἀλλὰ σὺ μοι Κυθέρεια, δέχου νεότητος ἑταῖρον
δίσκον, ἐπεὶ μορφήσῃ, χρόνον δ' ὀρμέει.

Τὸ αὐτ' εἰς τὸ αὐτό.

Κάλλος μὲν Κυθέρεια χαρίζεται· ἀλλὰ μαράναι
ὁ χρόνος ἐρπύξων σὴν βασιλεῖα χάριν.
δῶρα δ' ὅ μετέροιο παραπλάμειν με Κυθέρει,
δέχου καὶ δῶρα πότνια μαρτυρίην.

ΤΟ ΕΚΤΟΝ.

Λακκιανῷ εἰς τὸ αὐτό.

Ἑλλάδα νικήσασαν ὑπέρβιον ἀσπίδα μῆδων,

Λαῖς θῆκεν ἐὼ καλλεῖ ληϊδίην.

μὲν γὰρ ἐνίκηθη ὑπὸ γῆραϊ· καὶ τὸ ἔλεγχον

ἀνθετό σοι Γαφίη, τὴ νεότητι φίλον.

ἥς γὰρ ἰδὼν συγχεῖ πολὺς παναλιθεῖα μορφὴν,

τῆςδε σινεχθαίρει καὶ σκιδέντα τύπον.

Ἀντιπάρῃσι δωνίῃ.

Κερκίδα πῶ φιλοισιδὸν ἀθηναίη θέτο Βιπῶ

ἀνθεμα, λιμηρῆς ἄρμενον ἐργασίης.

ᾗ περ δὲ χαῖρε θεῶ, καὶ τίνος ἔχε χίρη ἐγὼ γὰρ,

τέσσαρας ἥς ἐτέων ἐρχομένη δεκάδασ.

ἄρῃ μαι τὰ σὰ δῶρα· τὰ δ' ἔμπαλι, Κύπριδος ἔργων

ἄπομαι· ὥρῃς γὰρ κρῖσιν ὄρω τὸ θέλειν.

Ἀδέσποτον ἥς τὸ αὐτό.

Κερκίδα πῶ φιλοεργὸν ἀθηναίη θέτο Βιπῶ

ἀνθεμα, λιμηρῆς ἄρμενον ἐργασίης,

πάντας ἀποσύξασα γαυὴ τότε τῷ ἐν ἐρίοις

μόχλῃς, καὶ συγχεῖ φροντίδας ἰσότητων.

ᾗ περ δ' ἀθηναίη, τῶν Κύπριδος ἄπομαι ἔργων,

πῶ Γάριδος κατὰ σὺ ψῆφον ἐνεχέμενη.

Γαύλῃσι λεντιαρίῃ.

Σοὶ τὰ λιποσεφάνων διατίλματα μυρία φύλλων,

σοὶ τὰ νοσπλήκτα πλατὰ κύπελλα μέθης,

βόσρυχα σοὶ τὰ μύροισι δεδωμένα, τῆςδε κατὰ γῆ

σκύλα ποθοβλήτη κῆται ἀναξάγορα.

σοὶ τὰς Λαῖς ἅπαντα· παρὰ προθύροις γὰρ ὁ δῆλος

τοῖςδε σὺν ἀκρήβαις πολλάκι παυνοχίσας,

ὕψι ἐπος, ὃ χάριεσαν ὑπόχεσιν, ὃ δὲ μελιχρῆς

ἐλπίδος ὑβριζὴν μῦθον ἐπεσάσατο.

ΤΩΝ ΕΙΣΕΓΓΑ

Φῶ· Φῶ· γυοτακῆς δὲ λιπὼν τάδε σύμβολα κώμων,
μέμφεται ἀσρέπῳ κάλλει θηλυτέρων.

Αδέσποτον.

Ἡ τοπρὶν αὐχίσασα πολυχρύσοις ἐπ' ἐρασαῖς,
ἢ νέμεσιν δαγνὴν ὕχῃ κύσασα θεὸν,
μίθρια νῦν πασάοις πενιχοῖς πηνίσματα κρύει·
ὄψιν ἀθηναίη Κύπριν ἐληΐσατο.

Νικάρχη.

Ἡ πρὶν ἀθηναίης ὑπὸ κερκίσι, καὶ τὰ καθ' ἰσὺν
νήματα Νικαρέτι πολλὰ μιτωσαμένη,
κῦπριδι τ' ἀλάθον τε, τὰ πηνία, καὶ τὰ σὺν αὐτοῖς
ἄρμεν', ἐπὶ προδόμῃ πάντα πυρῆς ἔθετο,
ἔρρετε φωνήσασα κρηῶν λιμηρὰ γυναικῶν
ἔργα, νέων τήκειν ἄνθος ἐπιστάμενα·
ἦλετο δὲ σεφάνης, καὶ πηνιτίδα, καὶ μετὰ κώμων
ἢ παῖς, τερπνὸν ἔχεν ὀνθαλάγῃς βίοντον.
ἔπει δὲ, παντός σοι δεκάτην ἀπὸ λήμματος οἶσω
Κύπρι· σὺ δ' ἐρασίην κ' λάβε, κ' μετάδος.

Αρχίς.

Αἰρίαια, Σατύρη τε, κ' Ἡράκλεια, κ' Εὐφρῶ,
θυγατέρδ' Ξένη, κ' Μελίτης, σάμιαι,
ἄλδ', ὀραχνάσιο μίτῃ πολυδίνοια λάριθ
ἄρακτον δολιχᾶς ὑπ' ἄτερ ἀλακιάτῃς,
ἃ δὲ, πολυπαθέων μελεδήμονα κερκίδα πέπλων,
αὐθροον ἄριτάτα δ' ἔροχαρῇ τάλαιον,
οἷς ἔχον χερνῆτα βίον διναιὸν ἀθάνα
πότνια, ταῦθ' αἰσαὶ σοὶ θέσαν ἐργάτιδ'.

Αγαθὴν χολαστικῶν.

Τῇ Γαφίῃ σεφάνης, τῇ Γαλλάδι πῶς πλοκαμίδα,
ἄρτίμιδι ξώνῃ, ἄνθετο Καλλιρόη.

ΤΟ ΕΚΤΟΝ·

ἄρετο γὰρ μνηστῆρα, τὸ ἤθελε, καὶ λάχεν ἥβην
σώφρονα, καὶ τεκνίων ἄρσεν ἔτικτε γένος·

Γαλαδᾶ·

Ἀντίβοος, χρυσέον τ' ἀγαθήματος, ἰσιδί τ' ὅσδε
θήκετο ἢ λιπαρὸς Γαμφίλιον πλοκάμους·
ἡ δὲ θεὸς, τήτοις γάννυται πλέον, ἢ πρὸ πολλῶν
χρυσῷ, τὸν, λυδὸς Κροῖσος ἔπεμπε θεῷ·

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτῷ·

Ωξυρὸν ὕρηνιον, ξυρὸν ὄλβιον, ὦ πλοκαμίδω
κειραμένη πλεκτὰς, ἀνθετο Γαμφίλιον,
ἢ σέ τις ἀνθρώπων χαλκίσαστο· παρδὲ καμίνω
ἠφάισου, χρυσέην σφύραν ἀειραμένη,
ἡ λιπαροκήδε μνος ἴν' ἤπωμεν καὶ ὁ μίρον,
χερσὶ σε ταῖς ἰδίαις ἐξεπόννησε χάρις·

Ἀντιπάρης σιδωνίη·

Κερκίδα τὰν ὀρθρινᾶ χελιδόνων ἁμαφώνᾳ
μελπομένην, ἰσῶν Γαλαδᾶς ἀλκυόνα,
τόν τε καριβαρέοντα πολυρρόιβητον ἄρακτον,
κλωστῆρα σρεπῆας ἀνδρομον ἀρπεδόναν,
καὶ πῆκας, καὶ τόνδε φιληλάστον καλαθίσκον,
σάμονος ἀσκητῆ, καὶ τολύπας φύλακα,
ταῖς ἀγαθῷ Τελέσιλλᾷ Διοκλέος, ἀφιλοερῶς,
εἰροκόμων κῆρα θήκετο δεσποτίδι·

Τῷ αὐτῷ·

Γαλαδίται προαιθέσαν ἄλικες, ἴσον δ' ὀράχνα
ταῦξαι λεπταλέον σῆμον ἐπισάμεναι·
σημὼ μὲν ταλαρίσκον ἐϋπλοκον· ὀρσινόα δὲ,
ἐργάτιν ἀνκλώσου νήματος ἠλακιάταν·
πρὸ κίθα δ' ἀπόικτον ἀνδρόνα τὰν ἐν ἐρίβοις,
βακχυλῆς, ἀνκρέτης ἅ δι' ἐκρίνε μίτης·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ξῶν ἰὸρ δίχα πάντες ἀνέδεος ἔλεθ' ἐκάσῃ
 ξῆνε, τ' ἐκ χειρῶν ὄρνυμένα βίοτον·

Φιλίππ·

Κρίδας ὀρθροαλαίοισιν, χελιδόσιν ἡμελοφώνεσ,
 Παλλάδος ἱσπὸν λεομήτης ἡμάμασ,
 καὶ κτενα κοσμοκόμην, καὶ δακτυλόριπτον ἄρακτον
 σφονδυλοδινῆτι νῆματι νηχόμενον,
 καὶ τάλαιρον χάνοις ὑφασμένον, ὅν ποτ' ὀδόντων
 ἐπλήρη πολύτη πάσα καθαρομένη,
 σοὶ φιλέριθε κόρη παλλαγτιάς, ἡ βαθύμηρος
 Αἰσινόη, πένις δῶρον ἀνεκρέμασεν·

Λεωνίδου·

Τῆς πέξης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ μέχρι παλαιῆς,
 καὶ σπιθαμῆς ἕλης, Βίπιον ἡράσατο·
 θάττρα δ' ἀντιάνειρα προσήρμοσε· τὸ δὲ μεταξὺ
 μαιάνδρον, καὶ τὰς παρθενικάς, Βιτίν,
 κῆρι καλλίσῃ Διὸς ἄρτεμι, τὸτο τὸ νῆμα
 πρὸς φυγῆς θεῆς πῶ ῥιπὸν νητον ἔριν·

Αντιπάρ·

Ἀρτεμι, σοὶ ταύταν ἀπάρθενε, πότνα γυναικῶν,
 τὰν μίαν αἰφιααὶ πέξαν ὑφηνάμεθα·
 καὶ Βιτίν μὲν, τὰςδε χοροθαλέας ἡμέ κῆρας,
 λοξάτε μαιάνδρον ῥῆθρα πολυπλάνεος·
 ξανθὰ δ' ἀντιάνειρα, τ' ἀχόθι μήσατο κόσμον
 πρὸς λαῖα ποταμῶν κεκλιμένον λαρόνι·
 τὸν δὲ νυ δεξιτερῶν νασμῶν πέλας ἰσοπάλαιον
 τὸτον ἐπὶ σπιθαμῇ, Βίπιον ἡνύσατο·

Ηδύλ·

Ἀμίτρα, τόθ' ἀλεργές ὑπέρδυμα, τοί τε λάκωνες
 πέπλοι, καὶ λήρων οἱ χεύσοι ἡάλαμοι,

πάνθ'

ΤΟ ΕΚΤΟΝ

πάνθ' ἅμα Νικονόησαν επέκπιν· ἦν γὰρ ἔρωτων,
καὶ χαρίτων ἡ παῖς ἀμβρόσιόν τι θάλας·
τοὶ γὰρ, τῷ κρίναντι τὰ κελλισεῖα Γρήπῳ,
ναυρίδα, καὶ χρυσέην τήνδ' ἔθετο προχόην·

ΕΡΩΤΙΚΩΝ.

Αγαθὴν ἀφλαστικῶν.

Δαφνιακῶν βίβλων ἀγαθὴν ὀννεάσσειμι·
ἀλλὰ μὲν τεκτῆνασ', ἀνθετο σοὶ Γαφίη·
ὅ γὰρ περὶ δέωσι τόσον μέλω, ὅσον ἔρωτι,
ὅρνια τοσκατίων ἀμφιέπυσσά πόθων·
αὐτῇ δ' ἀντὶ πόνων, ἵνα οἱ διὰ σῆο παρέη,
ἢ τινα μὴ φιλέειν, ἢ ταχὺ πειθομένην·

Τὸ αὐτῶν.

Ανθετό σοι κορύνην, καὶ νεβρίδασ' ἡμέτρος Γάν
οὔτε, κελλεῖται σὸν χορὸν ἐκ Γαφίης·
ἡ γὰρ γὰρ φιλέει, καὶ πλάσσεται· ἀλλὰ σὺ βάκχε,
ἴλασθι τῷ ξυῶν ἀμφιέποντι τέχνῃν·

Αντιφάνης.

Αὐτῇ σοι Κυβέρτα τ' ἰμερόεντ' ἀπὸ μαστῶν
ἰνὼ λυσάμενη, κερδὸν ἔδωκεν ἔχον,
ὥσ' ἂν θελξινόοισιν ἀφ' φίλτροισι δαμάξῃς
ἀνέρας· ἐχρήσω δ' ἄρ' ἐμὲ πᾶσι μόνον·

Αἰθλον.

Φρύνη τ' πῆρόεντα, τ' ἀντέχνητον ἔρωτα,
μιαθὸν ὑπὲρ τέκνων ἀνθετοθεασιάσι·
κύπριδος ἡ τέχνη· ξηλῶμενον, ὅν ἐπιμεμφὲς
δῶρον· ἐς ἀμφοτέρους δ' ἔπρεπε μιαθὸς, ἔρωτος·
δοῖς ἐκ τέχνης ἀνέω βροτὸν, ὅς γε καὶ ἄλλοις
δοῖς, θεὸν ἐν ἀσπλάγχνοις ἔχε τελειότρονον·

ΕΥΧΩΝ. Φιλίππος.

ΗΗ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ζηνός, καὶ Λιτῆς θηροσκόπε τοξότι κῆρη
 ἄρτεμις, ἢ θαλάμης τὸ ὄρεων ἑλαχδς,
 ἔσσαν πῶν συγερὴν αὐθιμρὸν ἐκ βασιλῆος
 ἐσλοτάτε πέμψαις ἀχρὶς ὑπὲρ βορέων.
 σοὶ γὰρ ὑπὲρ βωμῶν, ἀτμὸν λιβάνοιο Φίλιππος
 ῥέξῃ καλλιθύτων ταῦρον ὀροιονόμαν.

Διοδώρη.

Ἡ τε σάμην μεδέουσα, καὶ ἡ λάχδς ἱμβρασον ἦρη,
 δέξο γενεθλιδίους πότνα θυηπολίδος.
 μύθων ἱδῶταῦτα, τά, σοι πολὺ φίλτατα πάντων
 ἴσμεν, ὅσοι μακάρων θεσμὸν ἐπιστάμεθα.
 οὐχέτ' ἐπιπένδων τάδε Μάξιμος· ἥδ' ἐπένουσεν
 ἔμπεδα· μοιράων δ' ἔκ ἐμέ γηρελίνα.

Αντιπάρη.

Λαμπάδα κηροχίτωνα, κρόνυ τυφίρεα λύχνον,
 χοίνω, καὶ λιπῇ σφιγγόμενον παπύρω,
 ἀντίπαρος Γήσωνι φέρῃ γέρας· ἦν δὲ μ' ἀνὰ φάσ
 αὔξειται, λάμψω φέγγος ἀκυσόθεον.

ΘΗΡΩΝ· Αντιπάρη.

Ἐκ ποτέ τις φρικτοῖο θεῆς σεσοβημένος οἶσρῳ,
 ῥομβητὺς δονέων λυσομανῆς πλοκάμης,
 θηλυχίτων, ἀσκητὸς εὐσπέροισι κορύμβοις,
 ἄβρων τε σρεπῶν ἄμματι κεκυφάλων,
 ἴδρις ἀνὴρ, κοιλῶπιν ὀροιάδα δύσατο πέτρην,
 Ζηνὸς ἐλασρηθῆς γυοπαγῇ νιφάδι.
 τῷ δὲ κεν ἄρρηγντος ἐπένθορε ταυροφόνος θῆρ,
 ἐς τ' εἰδὼν προμολῶν φωλεὸν ἐσπέριος.
 αἰθρήσας δ' ἐς φῶτα, καὶ ἀν' ῥήτοισιν αὐτμὰν
 μυκτῆρσι, βροτέας σαρκὸς ἐρυσάμενος,
 ἔσπε μὲν βριαρῶσιν ἐπ' ἵχνεσιν· ὁ μὲν δ' ἐλίξας,

ΤΟ ΕΚΤΟΝ.

βρυχάτο σφειδανῶν ὄβριμον ἐκ γενύων.
 ἀμφὶ δὲ οἰσμαράγῃ μὲν ἐναυλισηρίον ἄντρον,
 ἄχει δ' ὑλάγῃ ἀγχινεφὴς σκόπελος.
 αὐτὰρ ὁ, θαμβήσας φθόγον βαρύν, ἐν μὲν ἅπαντα
 ἐν σέρνοισι ἐάει θυμὸν ὀρινόμενον.
 αἰὲν ἔμπας, ἐρίμυκον ἀπὸ σμάτων ὀλουγιάτ.
 ἦκεν· ἐδίησεν δ' αὖτροφάλιγγα κόμαν.
 χερὶ δ' ἀναχόμενος μέγα τύμπανον, ἐπλάτυσεν,
 δινωτὸν ῥέεισ' ὅπλον ὀλυμπιάδος,
 τὸ ξωᾶς ἐπαρωγόν· ἀήθεα γὰρ τότε βύρσις
 ταυρεῖς κενεὸν δ' ἔσπον ἔδεισε λέων.
 ἐκ δὲ φυγῶν, ὥρυσεν· ἰδ' ὧς ἐδίδαξεν ἀνάγκη
 πάνσοφος, ἐξέρπειν ἐκλυσιν αἰΐδω.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πυρσὺν τὸ τολέοντος ἀπεφλοιώσατο δέρμα
 Σῶστος, ὁ βαπαλίων δὲ ρὶ φονυσάμενος.
 ἄρτι καταβρύχοντα τὸν
 ὕδ' ἔμετ' ἐκ μάνδρας αὐτὶς ἐπὶ ξυλόχῃς.
 μοχλεῖ δ' ἀπέτισεν ὁ θυρ' ἀν' αἵματος αἶμα,
 βληθῆς· ἀχθὲν ἂν δ' ἔχε βοοητασίαν.

Γαίτη.

Γαῖδα πατὴρ ἄλκιων ὀλοῦσφιχθέντα δράκοντι
 ἀφῆσας, δολῆτόξον ἐκ μ' ψεχερί.
 θυρὸς δ' ἔκ' ἀφάμαρτε· διὰ σώματος γὰρ οἷος
 ἦϊξεν, τυτθῶ βαλὼν ὕπερθε βρέφους.
 παυσάμενος δὲ φόνοιο, παρὰ δρυὶ τῇδε φάρε' ἔμην
 σῆμα καὶ αὐτυχίης θῆκε, καὶ αὐσοχίης.

ΙΣΟΥΗΦΑ.

Λεωνίδου ἀλεξανδρέως πάντα.
 Θύεισαι τὸδε γράμμα γενεθλιακάσιν ἐν ὧραις

Η Η ἱῖ

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

Καῖσαρ, τειλαῖη μῦσα Λεωνίδεω·
 καλλιόπης γὰρ ἄκθ' πνον ἀγ' θύος· ἧς δὲ νέωτα
 ἦν ἐθέλης, θύσει τῷδε περιαιότερα·
 Τὴνδε Λεωνίδεω θαλερὴν πάλι δ' ἔρκεο μῦσαν,
 δίστιχον, ἀντίκτε πάγνιον ἀνέπης·
 ἔσαι δ' ἐν κρονίοις Μάρκῳ περικαλλὲς ἄθυρμα
 τῷτο, καὶ ἐν δ' ἡπνοῖς, καὶ παρὰ μυσσπόλοις·
 Οἶδιπόδης, κάσις ἦν τεκέων, καὶ μητέρι πόας
 γίγνετο, καὶ παλάμης ἦν τυφλὸς ἐκ σφετέρης·
 Γέμματα τίς λιπόωντα; τίς ἄρει τῷ πηολιπόρθῳ
 βόρυσ; τίς δὲ ῥόδων θῆκεν ἐμοὶ κάλυκας;
 νύμφαις ταῦτα φέροι τίς· ἀναι μάντις δὲ θυηλάς,
 ἢ δέχομαι βωμοῖς ὁ θρασύμητις ἄρης·
 Ἄλλος ἀπ' σαλίκων, ὅδ' ἀπ' ἠέρος, ὅς δ' ἀπ' πόντου
 Εὐτολί, σοὶ πέμψῃ δῶρα γενεθλίδια·
 αἷ' ἐμέθεν δέξαι μυσσῶν σίχον, ὅστις ἔσαιε,
 μίμναι καὶ φιλήεις σῆμα, καὶ ἀνμαθίης·
 Λύκτιον ἰοδόκην, καὶ καμπύλον ἄρτεμι τόξον,
 Νῆκισ' ὁ Λυσιμάχῃ παῖς ἀνέθηκε λίβυς·
 ἰοὺς γὰρ πλήθοντασ' αἰὲλ αγόνεσι φαρέρης,
 δορκάσι, καὶ βαλίσαις ἐξεκένωσ' ἐλάφοις·
 Εἷς πρὸς ἕνα φήρῃσιν ἰσάξεται, ἢ δύο δοιοῖς·
 ἢ γὰρ ἔτι σέρῃω πῶν δολιχογραφίην·
 Τὴν τρίτάτην χαρίτων ἀπ' ἐμοῦ πάλι λάμβανε βίβλον
 Καῖσαρ, ἰσηρίθμῃ σύμβολον ἀνέπης,
 νῆλος ὅπως καὶ τὴνδε δι' ἑλλάδος ἰθύνησαν,
 τῇ χθονίῃ πέμψῃ δῶρον ἀοιδότατον·
 Ἄλλος καὶ κρύσαλλον, ὅδ' ἄργυρον, ὅς δὲ, τοπάξυς
 πέμψῃσι, πλὴτον δῶρα γενεθλίδια·
 αἷ' ἰδ' ἀγριππίνῃ δύο δίστιχα μῦνον ἰσώσας,

ΤΟ ΕΚΤΟΝ

ἄρκυμαι δώροισ, ἀφθόνος ἔδαμασεν.
 Καρκίνοι σίχοι ἐμμεγροί, κατὰ ἀναποδισμόν.
 Αθλήσας ἤδη πάλω πηδύσας ἤλθα.
 Αμύσας ἄρδην, ὀροφιφόρον ἡδρασασῆμα.
 Αλύξας ὥρην ἡνεμωμένην, ἡρώτα ξύλα.
 Εἰς Διομήδους τάφον.
 Ἦδη μοι Διὸς ἄρα τιγὴ παρὰ σοὶ Διομήδη.
 Νῦν ἔλατὰ, μὴ ὀνητὰ, σοφὸς ἄτι, νοήματα λένω.
 Ἰεράσας παρὰ χεῖλι ἥλιε, χαρὰ πᾶσα ῥεῖ.
 Νίψον ἀνομήματα, μὴ μόναν ὄψιν.
 Νόμον ὁ κοινὸς ἔχε σὸν οἰκονόμον.
 Σοφὸς ἔγωγε ἤδη ὦν ἄνω, χαρὰ τ' ἄνω γελῶ τὰ
 κἄτω, λέγων ἂν ὧ ταραχῶν ἄνω, ἤδη ἔγωγε σοφός.

ΑΠΟΚΗΓΩΡΩΝ.

Σκάππειραν κήποιο φιλυδρόηλοιο δ' ἰκελλαν,
 καὶ ὄρεπάνην καυλῶν ἄστυλον ἐκτο μίδα,
 τὴν τ' ἐπινωτίδιον βροχετῶν ῥακόμεσαν ἄρωγόν,
 καὶ τὰς ἀρρήκτους ἐμβάδας ὠμοβοῆς,
 τόν τε δ' ἄρρητοιο πέδου δύνοντα κατ' ἰθὺ,
 ἄρτιφανῆς κράμβης πᾶσαλαν ἐμβολέα,
 καὶ σκάφος ἐξ ὀχετῶν πρασίην διφῶσαν ἐγέρειν,
 αὐχμηροῖο θέρους ἔποτε παυσάμενον,
 σοῖ τοι κητωρὸς ποτάμων ἀνέβηκε Γρήντε,
 κτησάμενος ταύτης ὄλβον ἀπ' ἐργασίης.

Ζωνᾶ.

Ἀρτιχᾶν ῥοιάν τε, καὶ ἄρτίχτου τόδε μῆλον,
 καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον,
 πορφύρεόν τε βόρυν μεθυπίδακα πυκνόρωγον,
 καὶ κάρυον λεπτῆς ἀντίδορον λεπίδος,
 ἀχρσιώτῃ τῷδε μονοσύρθυγι Γρήντῃ,

Η Η iii

ΤΩΝ ΕΙΣΕΓΓΑ

Θῆκεν ἱκαρποφύλαξ δένδρια κὴν θυσίην·

Ἀδέσποτον·

Ἀλκιμένης ὁ πενιχρὸς ἐπὶ σμικρῷ τινὶ κήτῳ,
τῷ φιλοκαρποφύλῳ γασσάμενος θέρεος,
ἰχθῆα, καὶ μῆλον, καὶ ὕδωρ, γέρα Γανὶ κομίζω,
ἵππῃ σὺ μοι βιώτῃ τ' ἀγαθῶν ταμίᾳ·
ὧν τὰ μὲν, ἐκ κήποιο· τὰ δ' ὕμετέρης ἀπὸ πέτρης
δέξο· καὶ ἀντιδιδῶς, δὸς πλέον ὧν ἔλαβες·

Φιλίππῃ·

Ροὴν ξανθοχίτωνά, γυαυόφλοιά τε σῦκα,
καὶ ῥοδέας σαφελῆς ὧ μὲν ἀποσπάδιον,
μῆλόν θ' ἡδύπνοον λεπτῇ πεποκωμένον ἄχνη,
καὶ κάρυα χλωρῶν ἐκφανέ' ἐκ λεπίδων,
καὶ σύκιον χλοάοντα τὸν ἐν φύλλοις πεδοκοίταν,
καὶ περσικὴν ἥδη χρυσοχίτων' ἑλάαν,
σοὶ φιλοδίτα Γρίητε, φυτοσκάφος ἄνθετο Λάμων,
δένδρεσι, καὶ γήοις ἀξιάμενος θαλέθειν·

ΛΟΚΥΝΗΓΩΝ·

Σατυρίῃ δὲ τῇ δὲ ἀδελφῆς·

Θηραντὴς δολιχὸν τόδε δίκτυον ἄνθετο Δᾶμις·

Γίρης δ' ὀρνίθων λεπτόμιτον νεφέλην·

Ψυλλοφύλαξ δὲ χιτῶνάς, ὄνυκτερέτης θέτο Κλήτωρ
τῷ Γανί, τῶν ἐργασίην καμάτων·

Ἰλαος ἀσεβέων ἀδελφείοις ἐπίνυσσον

πῆνᾳ, καὶ ἀγροτέρων κέρδεα, καὶ τοπόδων·

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἰσλιαντὸς ἀπὸ ὑπάρχων·

Γεωτῶν τριαχτίων ἐκ τριαχτίης λίνα θήρης

δέχνυτο Γάν· Γίρης σοὶ τὸν ἀπὸ πτερύγων

καὶ φέρει· θηρῶν, Δᾶμις· Κλήτωρ δὲ, θαλάσσης·

καὶ σφιδὸς ἀγαρεῖν, ἡέρα, γαῖαν, ὕδωρ·

ΤΟ ΕΚΤΟΝ.

Λεωνίδου εἰς τὸ αὐτό.

Οἱ βιαοὶ τοὶ ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὁμαί μοι.

ἄνθρωποι Πάν, ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀρεσίνης.

ὦν ἀπὸ μὲν πηνῶν, Πίγρης τὰ δὲ ταῦτα δὲ, Δᾶμις

τετραπόδων. Κλήτωρ δ' ὀρίτος, εἰναλίων.

ἀνθ' ὧν τῷ μὲν, πέμπε δὲ ἥερος ἀντοχὸν ἄρην.

τῷ δὲ, δίαδρυμῶν. τῷ δὲ, δὲ ἡϊόνων.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀντιπάρου σιδωνίῃ.

Πανὶ τὰ δ' αὖθι μοι βιαοὶ θέσαν ἄρμενα τέχνης.

Δᾶμις μὲν, θηρῶν ἄρκυ ὀρειονόμων.

κλήτωρ δὲ, πλωτῶν τὰ δὲ δίκτυα. τῷ δὲ πετεινῶν,

ἄρρηκτον Πίγρης τὴν δὲ δεραιοπέδην.

τὸν μὲν γὰρ, ξυλόχον, τὸν δ' ἥερος. ὃν δ' ἀπὸ λίμνης,

ἔποτε σὺν κενεοῖς ὅκος ἐδεκτο λίνοις.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ζωσίμῃ.

Εἰναλίων Κλήτωρ τὰ δὲ δίκτυα, τετραπόδων δὲ,

Δᾶμις, καὶ Πίγρης, θῆκεν ὑπ' ἡερίων

πανὶ, κασιγνήτων ἱερὴ βίαν. ἀμὰ σὺ θήρην

ἡερίην, πόντῳ, καὶ χθονὶ τοῖσδε νέμε.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀρχίῃ.

Σοὶ τὰ δὲ Πάν σκοπιῆτα, παλαιόλα δῶρα σῦναι μοι

βίβυξος, ἐκ βιαῆς θέντο λινοςασίης.

δίκτυα μὲν Δᾶμις, θηρῶν. Πίγρης δὲ, πετεινῶν

λοιμοπέδῃ. Κλήτωρ δ' εἰναλίφοιτα λίνῃ.

ὧν τὸν μὲν, καὶ ἰσαῦθις ἐν ἡερί, τὸν δ' ἐτι θῆης

ἀντοχὸν ἐν πόντῳ. τῷ δὲ, καὶ τὰ δρυόχῃ.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτῷ.

Ἀγρεύω τὰ δὲ Πανὶ βιαρκέος ἄλλος ἀπ' ἄλλης

αὖθι μοι βιαοὶ δῶρα λινοςασίης.

Πίγρης μὲν, δεραχθὲς εὐβροχὸν ἄμμα πετεινῶν.

Η Η Ι Ι Ι Ι

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Δᾶμις δ' ὕλονόμων δίκτυα τεράποδων,
ἄρκω δ' ἡναλίων Κλείτωρ πόρεν· οἷς σὺ δὲ ἄβρης,
καὶ ῥᾶς, καὶ πελάγους, ἄσυχον πέμπε λίνα·

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Ταῦτά σοι ἔκ τ' ἱρέων, ἔκ τ' ἀθίερος, ἔκ τε θαλάσσης,
ῥῆς γνώτοι, τέχνης σύμβολα πάν, ἔθεσαν·

ταῦτα μὲν ἡναλίων Κλείτωρ λίνα· κῆνα δὲ, Γίγνης
οἰωνῶν· Δᾶμις τὰ ῥίτα τεράποδων·

οἷς ἅμα χερσαίησιν, ἅμ' ἡέριησιν ἐν ἄγραις
ἄγρῳ, ἅμ' ἐν πλωτοῖς, ὡς πρὶν ὄρωγες ἴθι·

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Τρίξυγος ὕρεσί οἱ κεκρίνηται τάδε τέχνας,
ἄλλος ἅπ' ἀγροῖας σοὶ τάδε πάν, ἔθεσαν·

καὶ τὰ μὲν, ὀρνίθων Γίγνης· τὰ δὲ, δίκτυα θηρῶν

Δᾶμις· ὁ δὲ Κλείτωρ, ἡναλίων ἔπορεν·

τὸ δ' αὖ, ἐν ξυλόχοισιν· ὃ δ' ἡέριησιν ἐν ἄγραις
αἶν· ὃ δ' ἐν πελάγει ἄσυχον ἄγρῳ ἔχει·

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀλεξάνδρῳ·

Γίγνης ὀρνίθων ἅπ' οἱ δίκτυα, Δᾶμις ὀρείων,

Κλείτωρ δ' ἐν βυθίων, σοὶ τάδε πάν, ἔθεσαν,

ξυλὸν ἀδελφοὶ θήρης γέρας· ἄλλος, ἅπ' ἄλλης

ἰδρυτὰ γαίης, ἰδρυτὰ καὶ πελάγους·

αἰθ' ὦν τῷ μὲν, ἁλός· τῷ δ' ἡέρος· ὃ δ' ἅπ' οἱ δρυμῶν,

πέμπε κράτος, ταύτῃ δ' αἶμον ἐπ' ἀσβεβίη·

Εἰς τὸ αὐτὸ Ζωσίμβασιν·

Σοὶ τάδε πάν θηρῶν ἀνηρτήσαντο σύναιμοι

δίκτυα, τοιχθαδίας δῶρα καυηγεσίης·

Γίγνης μὲν, πτηνῶν· Κλείτωρ, ἁλός· ὃ δ' ἅπ' οἱ χέρου

Δᾶμις, τεράποδων ἀγκύλος ἰχθυελάτης·

αἰθ' ὦν κὴν δρυμοῖσι, καὶ ἐν ἁλί, καὶ δὲ ἀμίας

ΤΟ ΕΚΤΟΝ

ἦέρος, ἀναγρῶν τοῖσδε δίδου κάματον·

Τῷ αὐτῷ ἦς τὸ αὐτό·

Τριαὶ τὰδε ῥίαι οἱ θηραγρέται, ἄλλος ἀπ' ἄλλης

τέχνης, πρὸς νηῷ Γανὸς ἔθεντο λῖνα·

Πίρρης μὲν, πῆνόςσιν ἐφείς βόλον· ἐν δ' αἰλίοισι,

Κλέτωρ· ἐν θηρσί, Δᾶμις ἐρημονόμοις·

τῶνδε Γὰν, τὸ μὲν τι δ' αἰθέρος, ὃν δ' ἀπὸ λόχμης,

πνέει, δ' ἀγχιαλῶν θῆς πολυαγρότερον·

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτό·

Βριθὺ μὲν ἀγραύλων τόδε δ' ἰκτυον ἀνθετοῖ θηρῶν

Δᾶμις, καὶ Πίρρης πῆνολέτιν νεφέλῃν·

ἀπὸ τῶν δ' αἰλὶ τὸ τοῖο μιτορῶφες ἀμφίβλητρον

Κλέτωρ, οὐθὲρ Γανὶ προσανξάμενοι·

τῶνδε Γὰν, κρατερῷ πόρε Δάμιδι λιῖδα θηρῶν,

Πίρρη δ' οἰωνῶν, Κλέτορι δ' ἡναλίων·

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἰχθυῶν Διοκλῆους·

Δίικτυάσσι τὰδε Γὰν, ἀνεθήκαμεν οἶκος ἀδελφῶν

οἱ πρῶτος, ἐξ ὀρέων, ἦέρος, ἐκ πελάγους·

Δικτυβόλει· τὸ τῷ δ' ἄγκισσι θηρατόκοις·

τὸ πρῶτον ἐν πῆνόςσιν ἐπὶ βλεπε· τὸ δ' ἀπάντων

δαῖμον ἔχεις ἡμῶν δῶρα λινοςασίης·

Αλφειῶ μιτυληναῖα εἰς τὸ αὐτό·

Γανὶ κασιγνήτων ἱερὴ ῥίαις, ἄλλος ἀπ' ἄλλης

ἀνθετ' ἀπ' οἰκείης σύμβολον ἐργασίης·

Πίρρης, ὀρνίθων· αἰλῶν ἀπομοίρια, Κλέτωρ·

ἐμπαλιν ἰθυτενῶν Δᾶμις ἀπὸ σταλίκων·

ἀνθ' ὧν ἀναγρίην, ὧ μὲν, χθονός, ὧ δέ, διδούσης

ἐξ αἰλός· ὧ δέ, νέμοις ἦέρος ὠφελίην·

Λεωνίδου ταραντίνου·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΤΑ

Ο κρῖς Θηριμάχος, τὰ λαγῶ βόλα Γανὶ λυκαίῳ
ταῦτα πρὸς ἄρκυ δεικνύς ἐκρέμασε σκοπέλοις·
ἀλλὰ σὺ Θηριμάχῳ δώρων χάριν ἀγρότα δαῖμον,
χάρα κατιθύνοισ τοξότιν ἐν πολέμῳ·
ἐν τε σωαγήῃσι παρίσταο δεξιτῆρσι,
πρῶτα διδάς ἄγρης δῶρα κατ' ἀντιτάλων·

Γαῦλα σιλεντίαριν·

Σοὶ τόδε πεντάχμοισι ποδῶν ὠπλισμένον ἄκμαϊς
ἀκροχανὲς φονίη κρατὶ σῶν ἐξέρυσας
ἀνθετο δέρμα λέοντος ὑπὲρ πίτῳ αἰγυπόδι Γαν
Τῶν κρος ἄρα φ, καὶ πῶ ἀγρότιν αἰγανέν·
αἰχμῇ δ' ἡμιβρώτι τύποι μίμνησιν ὀδόντων·
ἡ ἔτι, βρυχη πῶ θῆρ ἐκένωσε χόλον·
ὑδριάδ' οὐ νύμφη δέ, σὺν ὑλονόμοισι χορείην
ᾗσαν, ἐπεὶ καὶ τὰς πολλάκις ἐξεφόβει·

Ζωνᾶ·

Τῷ τό σοι ὑλγῶτα κατ' ἀγριάδος πλάτάνοιο
δέρμα, λυκοῖ ῥαίσης ἐκρέμασεν,
καὶ τὰν ἐκ κοτίνιοι καλαύροπα τὰν, ποικτὶ τῆνος
πολλάκι ῥομβητὰν ἐκ χειρὸς ἡεροβόλει·
ἀλλὰ τὺ Γαν βοαῖντα, τὰ μὴ πολυολβά τε δέξαι
δῶρα, καὶ ἀναγρῆν τῷ δ' ἐπίνουσον ὄρε·

Αντιτάρ·

Γηραλέον νεφέλας ῥυχας τόδε, καὶ ῥιέλικτον
ἰχνοπέδαν, καὶ τὰς νουροτενεῖς παγίδας,
κλωβὸς τ' ἀμφιῤῥῶγας, ἀναπασυὺς δέ τε ῥαίχας,
καὶ πυρὶ θηγαλέας ὀξυπαγῆς σάλικας,
καὶ τὰν ἀκκολλον δρυὸς ἱκμάδα, τὸν τε πετρηῶν
ἀγρουτὰν ἱξῶ μυδαλέον δόνακα,
καὶ κρυφίον ῥι κλωστον ἐπισπασῆρα βόλοιο,

ΤΟ ΕΚΤΟΝ.

δρῆν τε γλαυκῶν λαίμοπιδαν γδάνων,
σοὶ Γάνῳ σκοπιῆτα, γέρας θέτο πάϊς Νεολάδῃ,
Κράμβις ὁ θηραυτῆς, δρῆας ἀπ' ὄρχομενῷ.

Λεωνίδα· οἶδ' ἔ, Μνησάλην.

Τὰν ἔλαφον Κλεόλαος ὑπὸ νηαμοῖσι λοχήσας,
ἔκτανε Μαϊάνδρην παρ' προέλικτον ὕδωρ,
θικτῷ σαυρωτῆρι· τὰ δ' ὀκτάρριξα μετώπων
φράγμαθ', ὑπὲρ κραναῶν ἄλλος ἔπαξε πίτῳ.

Αντιπάρῃ.

Τὰν ἔλαφον λάδωνα, καὶ ἄμφ' ἔρυμάνθιον ὕδωρ,
νῶτά τε θηρονόμῳ φρβόμεναν φολὸν,
πάϊς δ' Θεαρίδεω λασιώνιος ἔειλε Λυκὸρμας,
πλήξας ῥομβωτῷ δ' ἄρατος ὑρίαχῳ.
δέρμα δ' ἔ, καὶ δικέραιον ἀπὸ σόρθυγγα μετώπων
σπασάμενος, κῦρα θῆκε παρ' ἀγρότιδι.

Σιμμία.

Δέρμα, καὶ ὄρχυαῖα κέρα βοὸς ἐκ βασιλῆος,
ἀμφιρύωνιάδῃ καὶ μεθ' ἀνὰ πρόπυλον,
τευναρκαίδε κέδωρα· τὸν, αὐχένετα Φιλίππῳ
ἀντόμενον, κατὰ γᾶς ἤλασε δεινὸς ἄκων,
βύβοτον ὄρβηλοῖο παρὰ σφυρόν· ἅ πολυολβος
ἤμαθ' ἔ, τοῖω κραίνεται ἄγε μόνι.

Εἰς τὸ αὐτὸ Αντιπάρῃ.

Τὸν πάρος ὄρβηλοῖο μεμνηότα δ' ἡράτι ταῦρος,
τ' πρὶν ἐρημωτὰν θῆρα μακροδονίαν,
δαρδανέων ὀλιγῆρ', ὀκεραύνιος ἔειλε Φίλιππος,
πλήξας αἰγανέῃ βρέγμῃ κνωαῖ ἐτιδί.
καὶ τὰδε σοὶ βριαράς ἤρακλεος ὃ δ' ἔχῃ βύρσας
θῆκεν ἅμῃ μακρότερον κρᾶτος ἔρσμα κέρα.
σᾶς τοὶ ὅδ' ἐκρίξας ἀγαδίδρομεν· ὅτι ἀγνὸς

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

παρ' ὧν δὲ ξαλὺν ἔργα βοουκτασίαν·

Εἰς τὸ αὐτὸ Σιμμίον·

Σοὶ γέρας ἀλκείδαν μινναμάχε τῆτο Φίλιππος

δέρμα ταναίμυκον λυρὸν ἔθηκε βόος·

αὐτοῖς σὺν κεράεσσιν ἔβριχμῳ κυδύοντα

ἔσβειν ὀρβιλλῶν χιτῶν ὑπὸ πρόποδα·

ὁ φθόνος αὐαίνετο· τὸν δ' ἔτι κῦδος ἄεξι,

ρίξα βεροιάν, κράντορος ἡμαθίαν·

Ἀντιπάρκον·

Ἀφὸρμιξ, τὰ τε τόξα, καὶ ἀγκύλα δίκτυα φοίβω,

Σώσιδος, ἔκ τε φίλας, ἔκ τε πολυκράτεος·

χῶ μιν οἷσεν τήρ, κεράων βίον· ἅ δ' ἐλυρωδός,

τὸν χέλω· ὧ γραντήρ, ὥπασε πλεκτὰ λῖνα·

αἰγ' ὀμδὺ, ὠκυβόλων ἰὼν κράτος· ἅ δ' ἐφείροτο

ἄκρα λύρας· ὅ δ' ἔχει πρῶτα κυναγεσίαν·

Ἀδελφον·

Κωθίδω, θαρσύνετε· τὰ γὰρ τ' κρητὸς ἐχέμμε

κείται ἐν ὀρτυγίῃ τόξα παρ' ὀρτέμιδι·

οἷς ὑμέων ἐκένωσεν ὄρος μέγα· νῦν δὲ πέπαιται

αἶγ' ὀμδὺ, ἐπὶ σπονδῶν ἡ θεὸς εἰργάσατο·

Ἀΐγιδος·

Καὶ σάλικας, καὶ πῆν' ἀλαγυβόλα, σοὶ τὰ δὲ Μήδων

φοῖβε σὺν ἱξυταῖς ἐκρέμασεν κελεύμοις·

ἔργων ἐξ ὀλίγων ὀλίγην δόσιν· ἦν δ' ἐτι μείζον

δωρήσῃ, τίσει τῶν δὲ πολυπλάσια·

Ἀγαθὸν χολαστικόν·

Σοὶ μάκαρ αἰγίωνα με, παράκτιον ἐς περιώπαι

τ' ἔραον ὧδ' ἵσ' ἄγετ' ἀθηροσύνας·

σοὶ γὰρ κροτορίδων ὑλακὰ, καὶ κροτομος αἰχμὰ

ἄαδ' ἐκ, καὶ ταχυνῆς ἔργα λαγοσφαρίης·

ΤΟ ΕΚΤΟΝ.

δίκτυά τ' ἐν ῥοθίοις ἀπλῆμένα, καὶ κελαμυτάς
κάμων, καὶ μογεῶν πείσμα σακηνόβωλων.
ἄνθετο δὲ Κλεόνικος, ἐπεὶ καὶ πόντιον ἄγραν
ἄννε, καὶ πῶμασ' ἀλλόκοις ἐξεφόβει.

ΑΓΟΚΙΘΑΡΩΙΔΩΝ.

Γαῦλα σιλεντιαρίη.

Τὸν χαλκῶν τέπιγ' ἀνιῶρεϊ λοκρὸς ἀνάπτε
Εὐνομος, ἀθλοσύνδ' ἑνῶμα φιλοσεφάνη.
ἦν γὰρ ἀγὼν φόρμιγγος· ὃ δ' ἀντίος ἴσατο πάρθος.
αἷ' ὅτε δὴ πλήκρῳ λοκρὶς ἐκρεξε χέλυσ,
βραχχὸν τετρήϊα λύρας ἀπεκόμπασε χορδαί.
πρὶν δὲ μέλος σκάσειν ὑποδοῖς ἀρμονίης,
ἄβρὸν ἐπιρύξων κιθάρας ὑπρέξετο τέπιξ,
καὶ πῶν ἀποιχομένη φθόγγον ὑπῆλθε μίτος.
τὰν δὲ πάρος λαλαγῶνταν ἐν ἄλσεσιν ἀγρότιν ἡχώ,
πρὸς νόμον ἀμετέρ' ὅς τ' ἔφε λυροκτυπίης.
τῷ σε μάκαρ λητῶε τέῳ τέπιγι γεραίρει,
χάλκεον ἰδρύσας ὧ δ' ὅν ὑπὲρ κιθάρας.

Μακεδονίη ὑπάτω.

Τὴν κιθάρην Εὐμόλπος ἐπὶ ῥιπόδων ποτὲ φοίβῳ
ἄνθετο, γηραλέην χεῖρ' ἐπιμεμόμενος.
ᾗ περ δὲ μὴ φαύσαιμι λύρης ἔτι, μὴ δ' ἐβελήσω
τ' πάρος ἀρμονίης ἐμμελέτη μαφείην.
ἡϊθέοις μελέτω κιθάρης μίτος· ἀντὶ δὲ πλήκρῳ,
σκηπανίῳ ῥομερὰς χεῖρας ἐρυσόμιθα.

Λεωνίδης.

Οὐ μόνον ὑφίλοῖς ὑπὸ δένδρεσιν οἷσα καθεύδων,
αἰεῖδεν, ζαθερῇ καύματι θαλπόμενος,
πρόικτος ἀνθρώποισι κελευθήτησιν αἰοῖδ' ὅς,
θιλεῖς ἔρσης ἐκμάδα γαυόμενος,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τῆς ἀθηνάϊς ἐπὶ δὲ
τὸν τέπιν ὅτι μὲν ἐφεξόμενον·
ἄσπονδον μὲν ἐστὶν μεθὰ, τὸ αὖτον ἀθηνά
ἐξ ἡμῶν· ἡ γὰρ παρθένος, αὐλοθετῆ·

Ἀθηνά·

Τὸν νυμφῶν θεράποντα, φιλόμβριον, ὑπὸν αἰδέσθαι,
τὸν καὶ τερπόμενον βάραχον,
χαλκῶ σιλήσας τίς ὁδοιπόρος, αὐχὸς ἐθίκεν
καὶ μακτὸς ἐχθροτάτην δίψαν ἀκασάμενον·
πλαξομένῳ γὰρ ἔδειξεν ὕδωρ ἀναιρον αἰέσας
κοιλίας ἐκ δροσερῆς ἀμφιβίῳ σῶματι·
φωτὴν δ' ἡγήταιραν ὁδοιπόρος ἐκ ἀπολίπων,

ΑΓΟΜΑΓΕΙΡΩΝ· ΦΙΛΙΠΠ·

ἔφη τὰ πολλῶν κνωδάων λαμντόμα,
πυρίφους τε ῥιπίδας πυρηνέμης,
ῥομόν τε πηλύρητον, ἡδὲ τεράποσιν
πυρὸς γέφυραν ἐχάραν κρηιδόκον,
ξωμήρυσιν τε πύλιν ἀφρηλόγον,
ἄμῃ κρεάγῃ τῇ σιδεροδακτύλῳ,
βραδυσκελὴς ἦφαισε, σοὶ Τιμασίῳ
ἔθηκεν, ἀκμῆς γέων ὀρφανισμένος·

Ἀρίστωνος·

Χύρον τοι, ταύτην τε κρεατρίδα, καὶ βαθυκαμπὴ
κλήδα συῶν, καὶ τὰν ἐτνοδόκον τορύταν,
καὶ πτερίναν ῥιπίδα, τὴν ἀχαικὸν τε λέβητα
σὺν πελέκει, καὶ τὰν λαμοτόμον σφαγίδα,
ξωμῆ τ' ἀμφ' ὀβελοῖσιν ὄρυτρίδα, τὸν τε μαχρίαν
σπόγγον ὃν ἐν βαρᾷ κεκλιμένον κοπίδι,
καὶ τὸν δικάρανον ἀλορίβα, σὺν δὲ, θυεῖαν

ΤΟ ΕΚΤΟΝ.

ἄνπετρον, καὶ τὰν κρησφόκον σκεφίδα,
ὄψοπόνος Σπινθὴρ ἐρμῇ τάδε σύμβολα τέχνης
θήκετο, δαλασύνει ἀχθος ἀπώσάμενος.

ΑΡΟΜΕΘΥΣΩΝ. Ερατοθένης.

Οἶνοπότας Ξενοφῶν κενὸν πίθον ἀνθετο βάκχω.
δέχυστο δ' αὖ μενέως· ἄλλο γὰρ ὅδ' ἐνέχει.

ΕΙΣΝΑΟΥΣ. Σιμωνίδου.

Τόνδε ποθ' ἔλληνες ῥώμηχρος, ἔργον ἄριστος,
αὐτὰλμω φυχῆς λήματι πειθόμενοι,
τέρσας ἐξελάσαντες, ἐλεύθερον ἑλλάδι κόσμον
ἰδρύσαντο Διὸς βωμὸν ἐλευθρίας.

ΑΡΟΝΑΥΤΩΝ.

Μακεδονίῃ ὑπάτα.

Νῆα Ποσειδάωνι πολὺπλανος ἀνθετο Κράντος,
ἐμπεδον ἐς νηῖ πέξαν ἐρσάμενος,
αὔρης ἔκ ἀλέγυσαν ἐπιχθονός· ἥς ἐπι, Κράντος
ἀνὺς ἀνακλινθῆς, ἄρομον ὕπνον ἔχῃ.

Τῷ αὐτῷ ἥς τὸ αὐτό.

Νῆά σοι ὦ πόντε βασιλεῦ, καὶ κοίρανε γαίης,
ἀντίθεμαι Κράντος μηκέτι τεγγομένην.
νῆα, πολυπλανέων ἀνέμων πῆδον· ἥς ἐπι, δειλὸς
πολλὰκις ὥϊσάμην ἤσειλάν αἶδην.
πάντα δ' ἀπειπάμενος, φόβον, ἐλπίδα, πόντον, αἶλῃς,
πιστὸν ὑπὲρ γαίης ἵχνιον ἠδ' ῥασάμην.

ΑΡΟΝΑΥΑΓΩΝ. Λυκιανῶ.

Γλαῦκω, καὶ Νηρῷ, καὶ Ἰνῷ, καὶ Μελικέρτῃ,
καὶ Βυθίῳ Κρονίδῃ, καὶ σαρμόθηξι θεοῖς,
σωθεῖς ἐκ πελάγους Λυκίλλιος, ὥδε κέκαρμα
τὰς ῥίχας ἐκ κεφαλῆς· ἄλλο γὰρ ὅδ' ἐνέχω.
Λυκιλλίῳ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ἐἰκόνα δ' κήλης Διονύσιος ᾧ δ' ἀνέθηκε,
σωθῆς ἐκ ναυτῶν τεσπάρκοντα μόνος·
τοῖς μηροῖς αὐτῷ γὰρ ὑπὲρ δῖος, ἐκ πολέμβρα·
ἔσω καὶ κήλης ἐν τισὶν αὐτοχίῃ.

ΑΓΟΝΕΩΝ· Θεοδωρίδου.

Ἀλκιδεῦ αἶ τε κόμαι, καὶ ὁ Κρώβυλος· ἄς ἄπο, φοῖβος
πέξατο μολπαῶν καὶ ὁμοῖος ὁ τετραέτης·
αἰχμητὰν δ' ἐπέθυσεν ἀλέκτορα, καὶ πλανήεντα
παῖς ἡρσιδίου πίονα τυροφόρον·
ὦ πολλόν, θῆης δ' Κρώβυλον εἰς τέλος ἄνδρα
οἴκῃ, καὶ κτεάνων χῆρας ὑπὲρθεν ἔχειν.

Τῷ αὐτῷ.

Καλῶ σὺν τέλει Χαριθίνεος ῥίχα τήνδε
κνρόσικον, κνράϊς θῆκ' ἀμαρτωθιάσι,
σὺν βοῖ χειρὶ θέντα· παῖς δ' ἴσον ἄσπερι λάμπει,
πωλικὸν ὥς ἵππος χυῖν ἀποσεισάμενος.

Κριναγόρου.

Ἐσπερίῃ Μάρκελλος ἀνδρὶ χόμενος πολέμοιο
σφυλοφόρος, κραναῆς τέρμα παρ' ἰταλίας,
ξανθὴν πρῶτον ἐκρενε γειγῆα· βύλετο παρὶς
ἔτω, καὶ πέμψαι παῖδα, καὶ ἄνδρα λαβῆν.

Αδελφόν.

Ωριον ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν ἰύλας
κειράμενος, γενύων ἄρσενας ἀγγελίας·
φοῖβος θῆκε Λύκων πρῶτον γέρας· ἄνξατο δ' ἔτως
καὶ πολὺν λονκῶν κῆραι ἀπὸ κροτάφων.

ΛΥΟΓΑΙΖΟΝΤΩΝ·

Λεωνίδου.

Ἐὐφὴ μόντοι σφαῖραν, εὐκρόταλόν τε Φιλοκλῆς
ἱρμείη ταύτην πυξινέην πλατύνει,

ἔστω

ΤΟ ΕΚΤΟΝ

ἄσπρα γάλας θ', οἷς πόλλ' ἔπεμνε νάτο, καὶ τὸν ἐλίκτον
ῥόμβον, κερσύνης παίγνι' ἀνεκρέμασεν.

Ἀσκληπιάδου.

Νικήσας ἢ παῖδας, ἐπὶ κεφαλὰ γράμματ' ἔγραφε
Κώνηρος, ὁ γδῶκοντ' ἄσπρα γάλας ἔλαβεν.
καὶ μέγα χάριν μύσης τ' ἠωμικὸν ὦλε Χάρिता
πρεσβύτην, βορύβηθ' ἦνέ με παιδαρίων.

ΛΟΓΟΙ ΜΕΝΩΝ.

Ἀγαθὸν χολαστικόν.

Δικραῖρῳ, δικέρῳτα, δασυνάμῳ, δασυχαίταρ
ἱξάλον, εὐσηάρθμῳ, λόχμιον, ὑλοβάτα
πανίφιλο σκοπέλῳ, λάσιον παρὰ πρῶνα Χαριμλῆς
κνακὸν ὑπηνήταν τόνδ' ἀνέθηκε ῥάγον.

Λεωνίδου.

Τῷτοχι μαυροβάτα Τελέσων ἀγόννυχι Γανί
τὸ σκύλος ἀγρίης τῆνε κατὰ πλατάνη,
καὶ τὰν ῥαιβοκράνον εὐσφρυγγα κορύναν,
ἃ πάρος αἰμωπὸς ἐσφύριξε λύνης,
γαυλὺς τε γλαυροπῆγας, ἀγρωγαῖον τε κωαύχαν,
καὶ τ' αὐρίων λαμοπέδαν σκυλάκων.

Ἰωάννης ποιητὴς τῆ βαρβυκάλλης.

Γειθοῖ, καὶ Γαφίᾳ, πακτάν, καὶ κηρία σίμβλων
τ' κελυκοσεφάνη νυμφίος Εὐρωόμης,
ἑρμοφίλῳ ἀνέθηκεν ὁ βυκόλος· ἀνὰ δέχοισθε
ἀντ' αὐτὰς, πακτάν· ἀντ' ἔμεθεν, τὸ μέλι.

Μακεδονίᾳ ὑπάτα.

Δάρνις ὁ συρικτὰς ῥομερῷ περὶ γήραϊ κάμωνων,
χίρὸς ἀερηλῆς τάσδε βαρυσμέναν,
πανίφιλα γράλῳ νομίαν ἀνέθηκε κορύναν,
γήραϊ ποιμενίων παυσάμενος καμάτων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἥσέτι γὰρ σύριγγι μελίσσεται· ἥσέτι φωνῶ
 ἄρομος ἐν βομερῶ σώματι ναιετάη·
 ἀλλὰ λύκοις σίντησιν ἀν' ἔρεα, μή τις ἐμῆσ
 ἀπόλος ἀγγέλη γήραος ἀδρανίην·

Αδέσποτον·

Αὐλὸς Γανὶ Μελίσκος· ὅδ' ἔννεπε μὴ γέρας ἄρσθ
 τῆτοισ· ἐκ κελάμων οἶσρον ἐπεσπασάμην·

Ανύτης·

Φριξοκόμα τάδε Γανὶ, καὶ αὐλιάσιν θέτο νύμφαις
 δῶρον ὑπὸ σκοπιάς Θάϊδος τοιοῦτό μοι,
 αἶ μιν ὑπὸ ξαθέοιο θέρας μέγα κεκμηῶτα
 παῦσαν, ὁρῆξασαι χερσὶ μελιχρόν ὕδωρ·

ΑΓΟΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ·

Σιμωνίδου·

Τόξα τάδε πολλέ μοι πεπαυμένα δακρυόεντος,
 νηῶν π' ἀθηνάϊης κῆται ὑπορόφια,
 πολλάκι δὴ σονόεντα κατὰ κλόνον ἐν δαΐφωτῶν,
 περσῶν ἱππομάχων αἵματι λυσάμενα·

Μνηστάρχῃ·

Σοὶ μὲν καὶ μύλα τόξα, καὶ ἰοχέαιρα φαρῆρα,
 δῶρα παρὰ Προμάχῃ Φοῖβε τάδε κρέματα·
 ἴγες δὲ πρόεντας, ἀνὰ κλόνον ἀνδρῶν ἔχουσιν
 ἐν κραδίαις, ὅλοα ξένια δυσμενέων·

Αντιπάρῃ σιδωνίῃ·

Τὰν πρὶν ἐνυαλίσι, καὶ ἡράνδρ' ὑποφᾶτιν,
 μέλπεσαν κλαγγὰν βάρβαρον ἐκ σομάτων,
 χαλκοπαγῇ σάλπιγγα, γέρας Φερένικος ἀβάνη
 λήξας καὶ πολλέ μιν, καὶ θυμέλας, ἔθετο·

Σιμωνίδῃ·

Οὕτω τοι μελήτα γὰρ ποτὶ κίονα μακρὸν

ΤΟ ΕΚΤΟΝ.

ἦσο, πανομφάω Ζηνὶ μένσ' ἰδᾶ.
ἦδ' ἔν' χαλκὸς τέ γέρων, αὐτὴ τε τέτυσαι
τυκνὰ κραδαίνο μένη δ' ἦω ἐν πολέμῳ.

Γαῦλ' σιλεντιαρίη.

Ἀσπίδα ταυρήν' ἔρυμα χροὸς ἀντιβίων τε
Πολλάκις ἐχέειν γασσάμενην χολάδων,
καὶ τ' ἀλεξιβέλεμον ὅτ' ἔρνοιο χιτῶνα,
καὶ κόρυ, ἰππῆσις ἡριξὶ δασυομένην,
ἄνθετο Λυσίμαχος γέρας ἄρει, τιραλέον ὦν
ἀντὶ πανοπλῆος βάρβρον ἀμφάμενος.

Τῷ αὐτῷ.

Ζηνὶ τόδ' ὀμφάλιον σάκεος πύφης, ὧ ἔπι, λαῖν
ἔχεν ὄρισεύων, ἄνθετο Νικαγόρας.
πάν δ' ἔν' λοιπὸν, ἄκοντ' ὄν, ἰσὴριθμός τε χαλάζῃ
χρῆμας, καὶ ξιφίων ἐξεκόλαφε γένος.
ἀνὰ καὶ ἀμφὶ δρυπῶν ἐν τόδ' ἐχειρὶ μενείχμα
σώξετο Νικαγόρας· σῶξε δὲ Νικαγόραν.
θεομὸν τ' ἀσάρτας μενεφύλοπιν, ἀμφὶ βοά
τῇ δ' ἐτις ἀθρήσῃ πάντα φυλασσόμενον.

Γαλλαδά.

Τὸν θῶ, καὶ τὰς κνῆ, τὰν τ' ἀσπίδα, καὶ δόρυ, καὶ κρᾶ,
Γορδίοπριλᾶριος ἄνθετο Τιμοθέω.
Εἰς τὸ αὐτὸ Εὐτολμῖν ἱλαστρίη.
Κνημίδα, θώρηκα, σάκος, κόρυ, ἔγχος, αἰθνή
ῥῆφος μεμβριάδης γέλλιος ἐκρέμασεν.

Ἀντιφίλη.

Δ' ὄρ' ἀλεξάνδροιο, λέγει δὲ σε γράμματ' ἐκείνου
ἐκ πολέμου θέσθαι σύμβολον ὄρ' ἐμίδι,
ὅπλον ἀνικητοιο βραχίονος· ἄκαλόν ἐγχος,
ὧ πόντος, καὶ χθὼν ἔκτε κραδαίνο μένω.

II II

ΤΩΝ ΕΙΣΕΓΓΑ

Ἰλαθι δ' ὄρα δ' ἀταρβέε· ἀλλ' ἴδ' σε πᾶς τις ἀθήσας,
ταρβήσῃ, μετάλῃς μνησάμενος παλάμης.

Ηγισίππε·

Ἀπὸς ἀπ' βροτέων ὤμων Τιμάνορος ἦμαί
ναῶ ὑποροφίᾳ Παλλάδος ἀλκιμάχας,
πολλὰ σιδάρει κεκονιμένα ἐκ πολέμοιο,
τόν με φέροντ' αἰεὶ ῥυομένα θανάτῳ.

Ἀθῆλον·

Ἦδη τῇδε μένω πολέμου δ' ἴχα, κελὸν ἀγκυρῶ
σέρνον ἐμῷ νώτῳ πολλάκι ῥυσάμενα.
καί περ τηλεβόλῃς ἴδ'ε, καὶ χερμάδι' αἰνὰ
μυρία, καὶ δολιχαῖς δεξαμένα κάμακας,
ἔδ' ὅποτε κληροῖο λιπὲν περιμάκεια πῆχυν
φιμὶ κατὰ βλοσυρὸν φλοῖσβον ἐνυαλίῳ.

Λεωνίδου·

Οκτώ τοι θυρεὺς, οκτὼ κρήνη, οκτὼ ὕφαντους
θώρηκας, τόσσας δ' αἰμαλέας κοπίδας,
ταῦτ' ἀπ' λουκαῶν κορυφάσι' ἐντὶ Ἀθήνῃ
ἄγων Εὐανθέε' θῆχ' ὁ βίαιό μάχας.

Τῷ αὐτῷ·

Τοὺς θυρεὺς ὁ μολοαὸς ἰτωνίδι δῶρον Ἀθήνῃ
Γυρρὸς ἀπ' θρασέων ἐκρέμασεν γάλατ' ἄν,
πάντα τὸν ἀντιγόνῃ καθελὼν στρατόν· ἔμ' ἔμεγα θαῦμα,
αἰχμηταὶ καὶ νῦν, καὶ πάρος ἀνακίδαι.

Τῷ αὐτῷ·

Οἷδ' ἀπ' λουκαῶν θυρεάσσι δ' εἶδ', οἷδε χαλινδοὶ
σοιχηδόν, ξεῖσοι τ' ἀμφίβολοι κάμακες,
δέδμινται, ποθέσσαι ὁ μῶς ἵππους τε, καὶ ἄνδρας
Γαλλάδι· τούσδ' ὁ μέλας ἀμφέχωνεν θάνατος.

Μελέαγρος·

ΤΟ ΕΚΤΟΝ

Τίς τάδε μοι θνητῶν περὶ θρηκοῖσιν ἀνῆψε
 σκῦλα, παναχίστην τέρψιν ἐναλίη;
 ὅτε γὰρ αἰγανέη περιχέου, ὅτε τι πῆληξ
 ἄλοφος, ὅτε φόνω χρανθὲν ἀνῆρε σάκος.
 αἰὲν αὐτῷ γανόωντα, καὶ ἀσυνφέλιντα σιδήρῳ,
 δία πρ' ὅν ἐνοπῆς, αἰὲν χορῶν ἑναρα.
 οἷς θάλαμον κοσμεῖτε γαμήλιον. ὅπλα δὲ λυθρῶ
 λειβόμενα βροτέω, σικκὸς ἄρνος ἔχει.

Φιλίππ.

Εμβολα χαλκογένεα, φιλόπλοα τέχεα νηῶν,
 ἀκτιακῶν πολέμου κείμεθα μαρτύρια.
 ἡνὶ δὲ σιμβλάνει κηροβόφα δῶρα μελισσῶν,
 ἐσμῶ βομβητῇ κυκλόσε βριθόμενα.
 καίσαρος ἀντομίας χρηστὴ χάρις. ὅπλα γὰρ ἐχθρῶν,
 καρπὸς εἰρήνης ἀντεδίδαξε φέειν.

Αντιπάτρ.

Ἡ κόρυς, ἀμφοτέρην ἔλαχον χάριν. ἥ μί δ' ὀρᾶσθαι
 καὶ τρῖν ἢ φιλίοις, καὶ φόβος ἀντιπάλαις.
 ἐν δὲ Γυλαμίνεος, Γέσιων μ' ἔχθ' ἐπρεπεν ἄλλαις
 ὅτε κόρυς χαίταις, ὅτε κόμαι, κόρυθι.

ΑΓΟΤΑΧΥΓΡΑΦΩΝ. Φιλίππ.

Κυκλοτερεῇ μόλιβον, σελίδων σιμάντορα πλουρῆς,
 καὶ σμίλιν δονάκων ἀκροβελῶν γλυφίδα,
 καὶ κανονίδ' ὑπάτην, καὶ πῶν παρὰ θῖνα κίστηριν,
 αὐχμηρὸν πόντε φηματόεντα λίθον,
 καλλιμίνης μύσαις ἀποπαυσάμενος καμάτοιο,
 θῆκεν, ἐπὶ γῆρα κενθὸς ἐπισκέπετο.

Αδελον.

Γραμμοτόκῳ πλήθοντα μελάσματι κυκλο μόλιβον,
 καὶ κανόνα γραφίδων ἰδυτάτων φύλακτα,

Ι Ι ιιζ

ΤΩΝ ΕΙΣΕΠΤΑ

καὶ γραφικῶς δοχεῖα κελαϊνοτάτοιο ῥέεθρον,
 ἄκρα τε μεσοτόμους ἀνταυφείας καλάμους,
 ῥηχαλέην τε λίθον, δονάκων ἀθηγέα κόσμον,
 ἐνθα περιῖβέων ὀξὺ χάραγμα πέλη,
 καὶ γλυφανῶ καλάμους πλατέος γλωχίνας σιδήρεας,
 ὅπλα σοι ἐμπορίης ἀνθετο τ' ἰδίης,
 περ μὴν κῶς Μενέδημος ὑπ' ἀχλύος ὄμμα παλαιὸν
 ἔρμῃ· σὺ δ' αἰφ' ἐφ' ἔρβε σὸν ἐργατὴν.

Γαῦλα σιλεντιαρίη.

Τυρόν κυανέης μόλιβον σημάντορα γραμμῆς,
 καὶ σκληρῶν ἀκόνην ῥηχαλέην καλάμων,
 καὶ πλατὺν ὀξυτήρα μεσοχιδέων δονακῶν,
 καὶ κανόνα γραμμῆς ἰθυπόρου ταμίην,
 καὶ χρόνιον γλυπτοῖσι μέλαν πεφυλαγμένον ἄντροις,
 καὶ γλυφίδας καλάμων ἄκρα μελανομένων,
 ἔρμῃ Φιλόδημος, ἐπὶ χρόνα ἐκκρεμῆς ἡδὴ
 ἦλθε καὶ τ' ὀφθαλμῶν ῥυστὸν ἐπισκύνιον.

Αδελον.

Τὸν ῥοχόντα μόλιβον, ὃς ἀβράτην οἶδε χαράσσειν,
 ὀρθὰ παραξύνωτ' ἰθυτενῇ κανόνα,
 καὶ χάλυβα σκληρὸν καλαμηνόγον, αἰεὶ καὶ αὐτὸν
 ἦγεμόνα γραμμῆς ἀπλανέος κανόνα,
 καὶ λίθον ὀκρυόεντα, δόναξ ὅθι διατὸν ὀδόντα
 θήγεται, ἀμβλωθεὶς ἐκ δολιχοκαφίης,
 καὶ βυθίην ῥίτῳτος ἀλιπλάγματοιο χαμάντη
 ἀπόγον, αἰετορίην πλαξομένης γραφίδος,
 καὶ κίστην πολὺντα μελανδόνον, εἰν' ἐνὶ πάντα
 ἀγραφέος τέχνης ἔργονα ῥυσμένην,
 ἔρμῃ Καλλιμένης, προμερὴν ὑπὸ γήραος ὀκνῶ
 χθρὰ καὶ θαρμόξων ἐκ δολιχῶν καμάτων.

ΤΟ ΕΚΤΟΝ.

Αθῆλον.

Αβροχον ἀπλανέος μόλιβον γραπτήρα κελεύθῳ,
ἧς ἐπὶ, ῥιξῆται γράμματος ἁρμονίῃ,
καὶ κενόνα ῥοχαλοῖο κυβερνητήρα μόλιβῳ,
καὶ λίθα καὶ ῥητὴν σόγγῳ εἰδομένην,
καὶ μέλανος σταθροῖο δοχίτον, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν
ἀγγραφῶν καλᾶμνων ἀκροβαφῆς ἀκίδας,
σόγγον ἁλὸς βλάσημα, χυτῆς λεμῶνα θαλάσσης,
καὶ χαλκὸν δονάκων τέκτονα λεπταλέων,
ἐνθάδε Καλλιμένης φιλομειδέσιν ὄνθετο μύσαις,
γῆραϊ κειμηκῶς ὀμματα, καὶ παλάμην.

Ἰσλιανθ' ἀπ' ὑπάρχων αἰγυπῆς.

Ἀκλινέας γραφίδεσιν ἀπιθύνοντα πορήσας
τόνδε μόλιβον ἄγων, καὶ μόλιβον κενόνα
σύνδρομον ἡνιοχῆα, πολυῤῆτα τ' ἀπ' πέρις
λακκῶν, ὅς α' μβλήαν εἴηκε γέναι καλᾶμα,
σὺν δ' αὐτοῖς καλᾶμοισι μέλαν, μυστήρια φωνῆς
ἀνδρομένης, σμύλης τ' ὀξυτόμον κοπίδα,
ἐρμείη Φιλόδημος, ἐπεὶ χρόνος ὀμματος αὐγὴν
ἀμβλύνει, παλάμη δῶκεν ἐλευθέρην.

Τὴ αὐτῇ.

Ἀύλακας ἰθυπόρων γραφίδων κύκλοισι χαράσων,
ἀνθεμά σοι πρωχθῆς ὅτος ἐμὸς μόλιβος,
καὶ μόλιβον χρυσῆρι κανὼν, τύπον ὀρθὸν ὀπάξων,
καὶ λίθος ἀχιδέων θηγαλέος καλᾶμων,
σὺν καλᾶμοις ἄγαστε μελανδόνον, ὅισι φυλάσσει
αἰὼν εἰσομένοις γῆραι ἀποιχομένων,
δέχνησο, καὶ γλυπτήρα σιδῆρεον· ὧ θρασυὺς ἄρης
σὺν μύσαις, ἰδίην δῶκε διακτορίην.
ἐρμείη, σὰν γὰρ ὅπλα, σὺ δ' ἀδρανέος Φιλοδήμου

II IIII

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΤΑ

Ἰθαγενῶν, λειτομένοιο βίη·

ΑΡΟΧΕΙΡΩΝΑΚΤΩΝ·

Φιλίππ·

Αὐλῶν καμινυτῆρα τὸν φιλήνεμον,
ρίνην τε τῆσ' ἡρυσσῶν κινδύνετορα,
καὶ τ' ἰλίχην καρκίνον πυραγρέτην,
πῶν δὲ πόδας τε τῶνδε λειψανηλόχους,
ἑρυσσοτέκτων Διμοφῶν κυλληνίῳ
ἔθηκε, γήρα κακὸν ἐξοφωμένος.

Γαγκρατίη·

Ἐκ πυρὸς ὁ ῥαϊστῆρ, καὶ ὁ καρκίνος, ἥ τε πυράρη,
ἄκρηθ' ἠφαίσω δῶρα Πολυκράτεος·
ὃ πυκνὸν κροτίων ὑπὲρ ἄμματος, εὔρετο παῖσιν
ὄλβον, οἷς ἐν ῥῆν ὡς ἀμειβόμενος πενίην.

Φιλίππ·

Στάθμην ἰθυτενῇ μολιβαχθείᾳ, δερτυτῇ τε
σφύραν, καὶ θυρὰς ἀμφιδέτας δρῖδας,
καὶ σβάρὸν πέλεκυν σελεχνητόμον, ἰθύδρομόν τε
πρίονα μιλτήῳ σάγματι πειθόμενον,
ρύπανά θ' ἔλκεσί χεῖρα, τέρερά τε, μιλτοθυρῇ τε
ῥοῖνοι ὑπ' ἀκροτύχῳ φαλλομένην κατόνι,
σοὶ κῆρυ γλαυκῶπι Λεόντιχος ὥτασε δῶρον,
ἄνθος ἐπ' ἐγγύων, πᾶν ἀπέδυσσε χρόνος.

Λεωτίδα·

Θῆρις ὁ δαιδαλόχειρ τᾶ Γαλλάδι πῆχυν ἀκμῆ,
καὶ τετανόνι ῥῶτῳ καμπόμενον πρίονα,
καὶ πέλεκυν, ῥυκάναν τ' ἀνὰ γαῖαν, καὶ περιαχὲς
ρύπανον, ἐκ τέχνης ἀνθετο παυσάμενος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ·

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷδε τῷ ἐβδόμῳ τμήματι περιέχεται ἑταιρικὰ
τινα ἀποφθέγματα· τὰ μὲν, ὡς ἐγκώμια· τὰ δ' ὡς ἐπι-
στολαί· τὰ δ' ὡς ἀν' ἐκείνων ἔτυχεν, ὅσα μὴ πρὸς τὸ ἀσε-
μνότερον, καὶ ἀχρότερον ἀποκλίνει· τὰ γὰρ τοιαῦτα,
πολλὰ ἐν τῷ ἀντιγράφῳ ὄντα, παρέλιπε φησὶν ὁ Γλα-
υόδης.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

ἦ
Δὺ μέλος νῆ Γ᾽ ἄνα τὸν ἄρκάδα
πιηκτίδι μέλπει
Ζηνοφίλα λίγ᾽, ἅδ' ὕκρέκει
τί μέλος.

ποῖ σε φύγω; πάντῃ με περιείχουσιν ἔρωτός,
ἔδ' ὅσον ἄμπ᾽ αἶσαι βαλὼν ἔωσι χρόνον.
ἢ γὰρ μοι μορφὴ βάλλει· πόθεν; ἢ πάλι μῦσα,
ἢ χάρις· ἢ τί λέγω; πάντα πυρὶ φλέγομαι.
Τῷ αὐτῷ.

Νῆ τ' ἔρωτα, θέλω τ' παρ' ὕασιν ἡλιοδώρας
φθέρμα κλύειν, ἢ τᾶς Λητοῖ δ' ἐωκισάρας.
Ἀδελον.

Τίς, ῥόδον ὁ σέφανος Διονυσίᾳ, ἢ ῥόδον αὐτὸς
τὸ σέφανον; δακρύω λείπεται ὁ σέφανος.

Μελέαγρος.

Ο σέφανος πρὶ κρατὶ μαραινεται ἡλιοδώρας.
αὐτὴ δ' ἐκλάμπει τὸ σέφανον σέφανος.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡ δὲ λανκὸν ἴον θάλλει· θάλλει δὲ φίλομβρος
νάρκισος, θάλλει δ' ὕρεσίφοιτα κρίνα.
ἦ δὲ δ' ἡφιλέραστος ἐν ἄνθεσιν ὥριμον ἄνθος,
Ζηνοφίλα, πρὸς ἡδὺ τέθνηκε ῥόδον.
λαμῶνός, τί μάταια νόμισις ἐπιφαιδρὰ γελᾷτε;
ἢ γὰρ παῖς, κρήσων ἡδυπνόνων σέφανων.

Τῷ αὐτῷ.

Πλέξω λανκίον, πλέξω δ' ἄπαλῳις ἅμα μύρτοις
νάρκισον, πλέξω καὶ τὰ γελῶντα κρίνα,
πλέξω καὶ κρόκον ἡδύν· ἐπιπλέξω δ' ὕακινθον
πορφυρέην, πλέξω καὶ φιλέραστα ῥόδα,

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ὥσ' ἂν ἐπὶ κροτάφοις μυροβοσχύχῃ ἡλιοδώρας
 ἀπλόκαμον χαίτην ἀνθοβολῇ σέφανος.

Τῷ αὐτῷ.

Φαμί ποτ' ἐν μύθοις τῶν ὕλαλον ἡλιοδώραν
 νικάσθην αὐτὰς τὰς χάριτας χάρισιν.

Τῷ αὐτῷ.

Οξυβόκι κώνωπός, ἀναιδέος, αἵματος ἀνδρῶν
 σίφωνός, ἀνδρῶν κνώδαλα διππέρυγα,
 βαιὸν Ζηνοφίλαν λίτομαι, πάρεθ' ἥσυχον ὕπνον
 αἰδῶν· τὰ μὰ δ' ἰδὲ σαρκοφαγῆτε μέλη·
 καὶ τί προσηκάτην αὐδῶ; καὶ θῆρ' ὅς ἄτεγκτοι
 τέρπονται ῥυφερῷ χρωτὶ χλιανόμενοι·
 αἰετὶ νῦν προλέγω καὶ κἀθρέμματα, λήγετε τόλμης,
 ἢ γνώσεσθε χθρῶν ξηλοτύπων δύναμιν.

Τῷ αὐτῷ.

Γταῖς μοι κώνωπταχὺς ἄγγελος· ὕασι δ' ἄνθρωποις
 Ζηνοφίλῳ φαύσας, προσφιδύριξε τάδε,
 ἄγρυπτος μίμνησε· σὺ δ' ὦ λήθαργε, φιλήντων
 αἰδῶς· εἴα· πέτον· ναὶ φιλόμυσε, πέτον·
 ἥσυχά δ' ἐφρίγξαι, μὴ καὶ σύγκοιτον ἐγέρῃς,
 κινήσης ἐπ' ἐμοὶ ξηλοτύπως ὀδύνῃς.
 ἢν δ' ἀγάγῃς πλὴν παῖδα, δοραῖς σέφω σε λέοντος
 κώνωπ, καὶ δώσω χερὶ φέρην ῥόπαλον.

Τῷ αὐτῷ.

Νῆ πλὴν νηξάμεναν χαροποις ἐνὶ κύμασι Κύπριν,
 ἔστι καὶ ἐκ μορφῆς αἰ ῥυφερά, πυφρά.

Τῷ αὐτῷ.

Εὐρὸς ἐμῆς κρεδίνης πλὴν ὕλαλον ἡλιοδώραν
 ψυχὴν τ' ψυχῆς ἐπλάσεν αὐτὸς ἔρως.

Σιμωνίδῃς.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Βοίδιον αὐληΐς, καὶ πυθιάς, αἵ ποτ' ἔρασαν
 σοὶ Κύπρι, τὰς ζῶνας, τὰς τε γραφὰς ἔθεσαν.
 ἔμπορε, καὶ φορτηγὲ, τὸ σὸν βαλάντιον οἶδεν
 καὶ πόθεν αἱ ζῶναι, καὶ πόθεν οἱ πίνακες.

Μελέαρχον.

Λυθοδίαίτε μέλισσα, τί μοι χρὸς ἡλιοδώρας
 φαύης, ἐκπρολιπὺς ἡαρινὰς κάλυκας;
 ἢ σὺ γε μινύεις ὅτι καὶ γλυκὺ, καὶ δύσπιστον,
 πικρὸν ἀφ' ἡραδία κέντρον ἔρωτος ἔχει.
 ναὶ δοκίω, τὸ τ' ἦν. τὸ τ' ὠφιέραςε. παλὶ μὲν
 εἶχε· πάλαι πῶς οὖν οἶδα μεν ἀγγελίην.

Αἰθιον.

Καὶ τυρὶ, καὶ νιφετῷ με, καὶ εἰ βύλοιο, κερωνῷ
 βάλλει, καὶ ἥς κρημνὺς ἔλκε, καὶ ἥς πελάγη.
 τ' τὸν ἀπαυδήσαντα, πόθοις, καὶ ἔρωτι δαμέντα,
 ὃ δὲ Διὸς ῥύχει πῦρ ἐπιβαλλόμενον.

Μελέαρχον.

Τὸ σκύφος ἡδὺ γένηθε· λέγεις δ' ὅτι τὰς φιλέωτες
 Ζηνοφίλας φαύει τὸ λαλίσ σόματος.
 ὄλβιον· εἴθ' ὕπ' ἐμοῖς χεῖλεσιν χεῖλεα θῆσα,
 ἀπαναστὶ ψυχὰν τὰν ἐν ἐμοῖ, προπίοι.

Τὸ αὐτὸ.

Κιρύσω τ' ἔρωτα τ' ἄγριον· ἄρτι τὸν ἄρτι
 ὀρθρινὸς ἐκ κούτσας ὥχετ' ἀποπήμενος.
 εἰσι δ' οἱ παῖς γλυκὺ δακρυς· ἀήλατος· ὠκὺς· ἀθαμβὴς.
 σι μὰ γελῶν· πτερόεις· νῶτα φαρέροφόρος.
 πατρὸς δ' ἐκίτ' ἔχω φράξεν τίνος· ὅτε τὸν αἰθὴρ,
 ὃ χθῶν φησι τεκνῖν τ' θρασὺν, ὃ πέλαγος.
 πάντα γὰρ, καὶ πᾶσιν ἀπέχθεται· αἷ' ἐσορᾷτε
 μή τις νῦν ψυχὰς ἀλλὰ τίθησι λίτα.

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ.

καίτοι κείνος ἰδὺς περὶ φωλεόν· ὅ με λείψας
τοξότα, Ζηνοφίλας ὁμμασι κρύπτομενος.

Τὸ αὐτὸ.

Γωλείσθω καὶ μάρος ἐτ' ἐκκόλοισι κρυβάντων,
πωλείσθω· τί δέ μοι τὸ θρασὺ τὸτο πρόφειν;
καὶ γὰρ σιμὸν ἔφυ, καὶ ὑπόπτερον ἄκρα δ' ὄνυξι
κρίσει· καὶ κλαῖον πολλὰ, μεταξὺ γελᾷ.
πρὸς δ' ἐτιλοῖπρον, ἄρεπτον· αἰεταλον· ὅξυ δειδορμός.
ἄγριον· ὅδ' αὐτὰς μαρὶ φίλα τιθασόν.
πάντα τέρας· τοι γὰρ, πεπράτεται· εἴ τις ἀπόπλες
ἐμφορὸς ὠνεῖσθαι παῖδα θέλοι, προσίτω.
καίτοι λίαν ἐτ' ἰδὺς δειδακρυμένος· ὅτι σε πωλῶ.
θάρσει· Ζηνοφίλας σύντροφος ὧδε μένε.

Τὸ αὐτὸ.

Εἴπε Λυκαίνειδι Δορκᾶς, ἰδὼς ἐπίκτιτα φιλῶσα,
ήλωσ· ὅ κρύπτει πλάσιν ἔρωτα χρόνος.

Λεωνίδης.

Οὐκ ἀδίκῳ τ' ἔρωτα· γλυκὺς· μαρτύρομαι αὐτῷ
κύπριν· βέβηκα δ' ἐκ δολίης κέραος.
καὶ πᾶς τεφρῶμαι· θρῦ μῶ δ' ἐπι, θρῦ μὲν ἰάλλει
ἄρακτον· λωφᾷ δ' ὅσον ἰοβόλος.
χῶ θνητὸς τὸν ἀλγίρον ἐσώκει· θνητὸς δ' αἰμῶν;
τίσομαι· ἐγκλήμων δ' ἐσομ' ἀλεξάμενος.

Μελεάγρος.

Νῦξ μακρὴ, καὶ χθῆμα· μέσσην δ' ἐπὶ πλειάδα δύνει.
καὶ γὰρ προθύροισιν νείσομαι ὕομενος,
πρωθεὶς τ' δολίης ἐλένης πόθῳ· ὅτ' ἔρωτα
Κύπρις, ἀνιήρον δ' ἐκ πυρὸς ἤκε βέλος.

Τὸ αὐτὸ.

Τυμνὴν ἦν ἐσίδης καλλίστον ὧ ξένε, φήσεις,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἡλλακται διπλὴν γράμμα συρρηκοσίω.

Προσηδίππυ, ἡ ἀσκληπιάδα.

Αὐτοὶ πῶ ἀπαλὴν Εἰρήνιον ἦδον ἔρωτός,
Κύπριδος ἐκ χρυσεῶν ἐρχόμενοι θαλάμων,
ἐκ φίλῳ ἀφ' ἑορῶν ἰβὸν θάλας, διὰ τε λυγροῦ
γλυπτὴν παρθενίω βριθομένην θαλάμων.
ἡ πολλὰς τότε χερσὶν ἐπ' ἡ θεοῖσιν οὔτους
τόξεν πορφύρεος ἦκαν ἀφ' ἀρπεδόνος.

Μελεάρις.

Ζηνοφίλα, κάλλος μὲν ἔρωτος· σύγκοιτα δὲ φίλῳ
Κύπρις ἔδωκεν ἔχον· αἰ χάριτός δὲ, χάριν.
Τὴ αὐτῇ.

Ναὶ μὰ τὸν ἀπλόκμον Τιμῆς φιλέρωτα κίκινον,
ἡ μυρόπνοον Διμῆς χρωτὰ τὸν ὑπναπάτην,
ναὶ πάλιν ἰλιάδος φίλα παίγνια, ναὶ φιλάργυρον
λύχνον, ἐμῶν κώμων πολλὰ πτόντα μέλη,
βαδὼν ἔχων τόγε ληφθὲν ἔρωτος ἐπὶ χεῖλεσι φάσμα.
ἦν ἐθέλεις, ἡ τὸτ' ἦν, ἡ ἐκπύσομαι.

Ασκληπιάδα.

Αἰ σάμιαι Βιπῶ, ἡ ἀννιον, εἰς ἀφροδίτης
φοιτᾶν τοῖς αὐτῆς ἐκ ἐθέλεις νόμοις.
ἦς δ' ἑτέρ' αὐτομολῶσιν, ἀ μὴ κλάδεσσότι Κύπρι,
μίσει τὰς κοίτας τὰς παρὰ σοὶ φυγάδας.

Τὴ αὐτῇ.

Τῷ θαλλῷ Διδύμη με σαυήρπασεν· ὦ μοι ἐγὼ δὲ,
τήκομαι ὡς κηρὸς παρ πυρὶ κάλλος ὄρων.
εἰ δὲ μέλαινα, τί τὸτο; ἡ ἀνθρακός· ἀλλ' ἂν ἐκείνης
θάλλωμεν, λάμπωσ' ὡς ῥόδευαι κάλυκός.

Προσηδίππυ.

Δίω μ' ἔρωτος, τὸν ἀργυρον ἐμοὶ πόθον ἡλιοδώρας

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ

κοίμισον, αἰδέσθης μῦσαν ἐμὴν ἱκέτιν·
 νῆ γὰρ δὴ τὰ σά τόξα, τὰ μὴ δεδιδασμένα βάλλῃς
 ἄλλον, ἀλλ' ἐπ' ἐμοὶ πῖν' ἀχέοντα βέλι,
 εἰ καὶ με κτήνης, λήψω φωνὴν προΐεντα
 ῥάμματ', ἔρωτος ὅρα ξῆνε μισαφονίην·

Αἰαθίη χολαστικῆ·

Εἰ φιλέης, μὴ πάμπαν ὑποκλασθέντα χαλάσῃς
 θυμὸν, ὀλιγοῦρ' ἐμπλεον ἱκεσίης·
 αἰνὰ τι κ' φρονέοις τεχνότερον, ὅσσον ἐρύσσει
 ὀφρύας, ὅσσον ἰδεῖν βλέμματι φηδομένω·
 ἔργον γάρ τι γυναιξὶν ὑπ' ἑσπέρῳ ἀνέριζεν,
 κ' κατακαχάξεν τῶν ἄγαν οἰκροτάτων·
 κῆνος δ' ἐστὶν ἄριστος ἐρωτικὸς, ὃς τάδε μίξει
 οἶκτον ἔχων ὀλίγη ξυδὼν ἀγνορίη·

Γαῦλος σιλεντιαρίη·

Χρῦσεος ἀφ' αὐτοῖο δ' ἐτ' μηχαν' ἄμμα κορέσας
 Ζεῦ, διαδύς Δανάας χαλκελάτης θαλάμους·
 φάμι λέγειν τὸν μῦθον ἐγὼ τάδε, χαλκεοανιῆα
 δάπεδα, κ' δεσμὸς χρυσοῦς ὁ πανδαμάτωρ·
 χρυσὸς, ὅλως ἐνιτῆρας, ὅλως κληῖδας, ἐλέγχει·
 χρυσὸς ἐπιγνάμψῃ τὰς σοβαροβλεφάρους·
 κ' Δανάας ἐλύγῳσεν ὅδε φρένα· μή τις ἐρασὰς
 λισέσθω Γαφίαν, ὄρνυριον παρέχων·

Αἰαθίη χολαστικῆ·

Τὸν σοβαρὸν Πολέμωνα, τὸν ἐν θυμέλῃσι Μενάνδρου
 κήραντα γλυκερὸς τ' ἀλόχῳ ποικύμους,
 ὁπότερος Πολέμων μιμήσατο· κ' τὰ ῥοδάνθης
 βόσρυχα, παντόλμοις χερσὶν ἐληΐσατο·
 κ' βραχινοῖς ἀχέει τὸ κωμικὸν ἔργον ἀμείψας,
 μάστιξεν ῥαδινῆς ἄψια θηλυτέρης·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ξηλομανές τὸ νόημα· τί γὰρ τόσον ἦλτε κῆρη,
εἴ με χετοικτήρην ἤθελε τειρόμενον;
χέτλιος· ἀμφοτέρως δὲ διέτμαζε μέχρι καὶ αὐτῆ
βλέμματος, ὅσῃσ' αἶθοπα βασκανίην·
αἷ' ἔμπης, τελέθει μισῶμενος· αὐτὰρ ἔρωγε,
δύσκολος, ἔχ' ὁρώων πῶ περιηρομένην·

Τῷ αὐτῷ·

Εἰ καὶ νῦν πολίῃσε χετάνασε, καὶ τ' θαλυκρόν
ἦτο κατ' ἐμβλύνθῃ κέντρον ἔρωμανίης,
ᾧ φελὺς ᾧ Κλεόβηλε πόθους νεότητος ἐπιγνῆς,
νῦν καὶ ἐποικτῆρην ὀπλοτέρων ὀδύνῃσ',
μὴ δ' ἐπὶ τοῖς ξωοῖς κοτέειν μέγα, μὴ δὲ κομῶων
πῶ ῥαδινὴν κῆρην πᾶμπαν ἀπαλαῖσαι·
ἀντίπαρος τῇ παιδὶ πάρος με μέλησο ταλαίην·
καὶ νῦν ἐξαπίνης ἀντίπαλος γέγονας·

Γαῦλος σιληντιαρίδης·

Μέχρι τίνος φλογέων ὑποκλέποντες ὀπωπὴν,
φώριον ἀλλήλων βλέμματι τυσομένομεθα;
λεπτεῖον ἀμφαδίην μελεδήματα· κῆν τις ἐρύξη
δράσας, ἢ λείξας ἐχθρὸς ἔρωτος ἀνὴρ,
φάρμακον ἀμφοτέροισι ξίφος ἔσσεται ἥδιον ἡμῖν,
ξωὸν αἰὲ μεθέπειν ἢ βίον, ἢ θάνατον·

Αρχὸς χαλαστὴς ὅς δ' ῥιᾶδην κιστριζοίδα·

Εἴ ποτε καὶ κιστάρης ἐπαφῆσατο πλῆκτρον ἔχουσα,
κῆρη Τερψιχόρης ἀντεμέλιζε μίτοισ·
ἥ ποτε δὲ ῥαγικῶ ῥοιζήματι ῥήξατο φωνήν,
αὐτῆς Μελομένης βόμβον ἀπεπλάσατο·
ἥ δὲ καὶ ἀγλαῖης κρίσις ἴσατο, μᾶλλον ἀν' αὐτῇ
Κύπρις ἐκικήθη, καὶ ἐδίκησε Πάρις·
σιγῇ ἐφ' ἡμέων, ἵνα μὴ Διόνυσος ἀκύνσας,

τῷ

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ

τῶν ὀρίανδρων ξήλον ἔχου λεχέων·

Μακεδονίη ὑπάτω·

Φωσφόρε, μὴ τὴν ἔρωτα βιάξω, μὴ δὲ διδάσκω

ἄρει γῆτονέων, νηλεὲς ἦτορ ἔχον·

ὥς δὲ πάρος κλυμένης ὀρώων φαέθοντα μαλάθρῳ,

ὃ δρόμον ὠκυπόδιν ἔχον ἀπ' ἀντολῆς·

ἔτω μοι περὶ νύκτα μόγισ ποθέοντι φανῆσαν,

ἔρχο δινύων, ὥς παρὰ κίμμερίοις·

Τὺ αὐτὸ·

Αἴξον ἔρωσ, κραδίης τε, καὶ ὑπάτος· ἡ δ' ἐπιθυμῶ

βάλλειν, ἄλλο τί με τῶν μελέων μετάβα·

Τὺ αὐτὸ·

Ελκος ἔχω τὴν ἔρωτα· ἔει δὲ μοι ἔλκεος ἰχθῶρ

δάκρυον, ὥτε λῆς ἔποτε τρὸς μένης·

ὦ μὲ καὶ ἐκ κενότιτος ἀμήχανος· ὃ δὲ μαχάων

ἦπιά μοι πάσης φάρμακος δουμένω·

τῆλε φῶς εἰμι κόρη· σὺ δὲ γίνεο πῖσος ἀχιλλεύς·

κάλλει σὺ παῦσον τὴν πόθον, ὥς ἐβαλῶ·

Γαῦλα σιληντιαρίη·

Εἰπέ τινι πλέξεις ἐτι βόσρυχον, ἢ τινι χῆρα

φαιδρύνεις, ὀνύχων ἀμφιτεμὼν ἀκίδα·

εἰς τί δὲ κοσμήσεις ἀλικανθέϊ φάρεα κόχλω,

μηκέτι τ' κελῆς ἐγγὺς ἰὼν ῥοδόπης·

ἔμμασιν οἷς ῥοδόπιν ὃ δ' ἐρκομαι, ὃ δὲ φαίνῃ

φέγγος ἰδὴν ἐθέλω χρύσειον ἡριπόλης·

Μακεδονίη ὑπάτω·

Τὴν Νιόβην κλαίονσαν ἰδὼν ποτε βυκόλος ἀνὴρ,

θάμβειν, ἡ λείβειν δάκρυον οἷδε λίθος·

αὐτὰρ ἐμὲ σενάχοντα τῶσθις κατὰ νυκτὸς ὀμίχλην

ὀμπνοῶς Εὐίππης ἔκ ἐλέαρι λίθος·

ΚΚ

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

αἴτιος ἀμφοτέροισιν ἔρως, ὀχνηγὸς ἀνίης,
τῇ Νιόβῃ τε κέων, αὐτὰρ ἐμοί, παθέων.

Γαῦλ᾽ σιλεντιάρην.

Χρυσῆς εἰρύασασα μίαν ῥίχα Δωρὶς ἐθέρης,
δαΐδορυκτῆτος δῆσεν ἐμὰς παλάμας.
αὐτὰρ ἐγὼ, τοπρὶν μὲν ἐκάγχασα, δεσμὰ τινάξαι
Δωρίδος ἰμῖτῆς αὐμάρῃς οἴομενος.
ὥς δὲ διαρρήξαι σθένος ἔκ' ἔχον, ἔσενον ἦδη,
δαΐτε χαλκῇ σφιγκτὸς ἀλυκτοπέδῃ.
καὶ νῦν ὁ ποιῶν ἄποτμος ἀπ' ῥιχὸς ἠέρτιμαι
δεσπότης ἐνθ' ἐρύση, πυκνὰ μεθελκόμενος.

Τῷ αὐτῷ.

Ὅπρ' ἰν ἀμαλθακτοῖσιν ἐνὶ φρεσὶν ἠδ' ὕν' ἐν ἡβῇ
οἰσροφόρῃ Γαφίης θεσμὸν ἀπειπάμενος,
γυβορόσῃ βελέεσσιν ἀνέμβατος ὁπρὶν ἐρώτων,
αὐχένα σοι κλίνω Κύπρι μεσαιπόλιος.
δέξο με καὶ χαλῶσα, σοφὴν ὅτι Γαλλάδανικῆς
νῦν πλέον, ἢ τοπάρους μήλω ἐφ' ἐπερίδων.

Τῷ αὐτῷ.

Ναὶ τάχα τανταλῆος ἀχερόντια πῆματα ποιῆς
ἢ μετέρων ἀχέων ὅτιν ἐλαφρότερα.
ἔγ' ὅρ' ἰδὼν σέο πάλλος ἀπείργετο χεῖλεα μίξαι
χάλεϊ σῶ ῥοδέων ἀβροτέρῳ καλύκων.
τάνταλος, ἀκριτόδακρυς ὑπερτέλλοντα δὲ πέτρον
δῆδινεν· ἀμὰ θανεῖν δ' αὐτῶν ἔδυνάται.
αὐτὰρ ἐγὼ, ξωὸς μὲν εἶν, κατὰ τήκομαι οἷσιν.
ἐκ δ' ὀλιγοδρανίης, καὶ μόρον ἐγγὺς ἔχω.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐσβέσθι φλογεῖο πυρὸς μένος· ἔκ' ἐτι κάμνω,
ἀμὰ κατὰ φθινύθω, ψυχόμενος Γαφίη.

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ἦδη γὰρ μετὰ σάρκε, δι' ὅσα, καὶ φρένας ἔρπει,
παμφάγον ἀσμάων ἕτος ὀπικρὸς ἔρως.
καὶ φλὸς ἐν τελεταῖς ὅτε θύματα πάντα λαφύξει,
φορβῆς ἢ μανίη φύχεται αὐτόματος.

Τῷ αὐτῷ.

ὦ μοσα μιμνάξην σέο τηλόθεν ἄργετι κῆρη,
ἄχρι θωδεκάτης, ὦ πόποι, ἠριπόλης.
ἔδ' ἔτλην ὀτάλασ'· ὃ γὰρ αὐρίον ἄμμι φάνθη
τηλοτέρω μῆνης, ναὶ μὰ σέ, θωδεκάτης.
ἀλλὰ θεὸς ἰκέτονε φίλη, μὴ ταῦτα χαράξαι
ὄρκια, ποιναῖς νῶτον ὑπὲρ σελίδος.
θέλγε δὲ σᾶς χαρίτεσιν ἐμὴν φρένα· μὴ δὲ με μᾶστιξ
πότνα, κατὰ σμύξῃ καὶ σέο, καὶ μακάρων.

Τῷ αὐτῷ.

Δικλίδας ἀμφετίναξεν ἐμοῖς Γαλάτῃσι προσώποισιν
ἑσπρος, ὑβρισην μῦθον ἐπαξάμενη.
ὑβρις, ἔρωτας ἔλυσε· μάτην ὅδε μῦθος ἀλᾶται.
ὑβρις, ἐμὴν ἐρέθῃ μᾶλλον ἐρωμανίην.
ὦ μοσα γὰρ λυκάβαντα μένῃσι πάνανθεν ἐκάνης.
ὦ πόποι, ἀλλ' ἰκέτης πρώϊος αὐτοῦ ἔβην.

Τῷ αὐτῷ.

Ἦ σὸν ἐτι φθινόπωρον ὑπέρτρων ἥαρος ἄλλης,
χεῖμα σὸν ἀγορῆς θερμότρον θέριος.

Τῷ αὐτῷ.

Κεκρύφαλοι σφίγγουσι τὴν ῥίχα· τίνομαι δῖσῳ,
ῥῆς πυργοφόρος δῆκελον εἰσορόων.
ἀσπεπὲς θῆκαρινον; ἐγὼ ξανθίσματι χαίτης,
ἐκχυτον ἐκ σέρνων ἐξεσόβησανόον.
ἄργενάϊς ὀθόνησι κατήσρα βόσρυχα κούθης;
ἔδ' ἐλαφροτέρη φλὸξ κατέχη κραδίην.

ΚΚ ii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

μορφὴν ῥιχθαδίην, χαρίτων ῥιάς ἀμφοπολάει·
 πᾶσα δὲ μοι μορφὴ, πῦρ ἴδιον προχέει·

Τὺ αὖτ'.

Φῶ, φῶ, καὶ τὸ λάλημα τὸ μέλιχον ὁ φθόνος ἤρηθ',
 βλέμμα τε, λαθριδίως φθεγγομένωνν βλεφάρων·
 ἰσάμενοι δ' ἄλγιστα, τεθήπαμεν ὁμμα γράϊης,
 οἷα πολὺ γλιννον βυκόλον ἵνα χίης·

ἴστασο, καὶ σκοπίαζε· μάτην δὲ σὸν ἦτορ ἀμύατο·
 ἔγρ' ἐπὶ ψυχὴν ὁμμα τεὸν τανύσσης·

Τὺ αὖτ'.

Ἀνέρα λυσσιτῆρι καὶ ὡς βεβολιμένον ἰῶ,
 ὕδασι θηρήην εἰκόνα φασὶ βλέπειν·
 λυσῶν τάχα πικρὸν ἔρωσ' ἐπέπηξεν ὁδόντα
 εἰς ἐμὲ, καὶ μανίαις θυμὸν ἐληΐσατο·
 σὴν γὰρ ἐμοὶ καὶ πόντος ἐπήρατον εἰκόνα φάνει,
 καὶ ποταμῶν δῖναι, καὶ δέπας οἰνοχόον·

Τὺ αὖτ'.

Μηκέτι τίς πῆξειε πόθος βέλος· ἰοδόκην γὰρ
 εἰς ἐμὲ λάβρος ἔρωσ' ἐξεκένωσεν ὅλην·
 μὴ πῆρύγων ῥομέοι τίς ἐπήλυσιν· ἐξότε γάρ μοι
 λάξ ἐπιβάς, σέρνοισ πικρὸν ἐπέπηξε πόδα,
 ὠσεμφής, ἀδόνητος ἐνέξεται· ὅδ' ἐμετίσῃ,
 ἥς ἐμὲ συζυγίην κειράμενος πῆρύγων·

Τὺ αὖτ'.

Οὔτε ῥόδον σεφάνων ἐπιδάεται, ὅτε σὺ πέπων,
 ὅτε λιθοβλήτων πότνια κεκυφάων·
 μάργα ρα σῆς χροῖης ἀπολείπεται· οὐδ' ἐκομίξει
 χρυσὸς ἀπεκτῆτε σῆς ῥιχθὸς ἀγλαΐην·
 ἰνδῶν δ' ὕακινθος ἔχει χάριν αἰθοπος αἴγλης,
 ἀνὰ τεῶν λογάδων πολλὸν ἀφαιροτέρην·
 χείλεια δὲ δρασθέντα, καὶ ἡ μελίφυρτος ἐκρήνη

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ

ἔνθεος ἄρμονίη, κέσδ' ἔφν Γαφίης·
 τῦτοισ πᾶσιν ἐγὼ κατὰ δάμναμα· ὁμμασι μύνοισ
 θέλωμαι, οἷς ἐλπίς μέλιχος ἐνδίαει·

Τῷ αὐτῷ·

Τὴν, πρὶν ἐνεσφρήγισεν ἔρως θρασὺς εἰκόνα μορφῆς
 ἢ μετέρης θρῦ μῶ βένθει σῆς κραδίης,
 φῶ, φῶ, νῦν ἀδόκητος ἀπέπυσσας· αὐτὰρ ἐγώ τοι,
 γραπτὸν ἔχω ψυχῇ σῆς τύπον ἀγλαΐης·
 πῶτον καὶ φάεθοντι, καὶ αἰδοῖ βάρβαρε δείξω,
 κρήσαν ἐπιπέρχων ῥε σὲ δίκησπολὶν·

Τῷ αὐτῷ·

Δηθύνει Κλεοφάντις· ὁ δὲ ῥίτος ἄρχεται ἡδὴ
 λύχνος ὑποκλάζειν, ἥκα μαραινόμενος·
 αἶθε δὲ καὶ κραδίης πυρσὸς σιωπῆς βετο λύχνῳ,
 μὴ δὲ μ' ὑπ' ἀγρύπνοισ διηρὸν ἔκαε πόθοις·
 ἄ, πόσα τὴν Κυθέρειαν ἐπώμοσιν ἑσπρος ἐλθεῖν·
 αἰετ' ἀνθρώπων φέδετα, ὅτε θεῶν·

Τῷ αὐτῷ·

Χθιζάμοι ἐρμῶνασα φιλακρήτης μετὰ κώμης,
 σέμμασιν αὐλῆας ἀμφιπλέκοντι κύρας,
 αἰ κυλίκων ἐπέχυνεν ὕδωρ· ἀμάθανε δὲ χαίτην,
 ἦν μόλις ἐς ῥισὴν πλέξαμεν ἀμφιλύκην·
 ἐφλέχθην δ' ἔτι μάλλον ὑφ' ὕδατος· ἐκ γὰρ ἐκείνης,
 λάτρινον ἔχε κύλιξ πῦρ γλυκερῶν σωμαίων·

Τῷ αὐτῷ·

Φράξέ μοι Κλεοφάντις, ὅση χάρις, ὅππότε δοίης
 λαῶρον ἐπαγίξων ἴσος ἔρως κλονέει·
 ποῖος ἄρης, ἢ τάρβος ἀπείριτον, ἢ τίς αἰδώς
 τύσδε διακρίνει πλέγματα βαλλομένων·
 αἴ μοι μελέεαι τὰ, λήμνιος ἦρ μοσεν ἄκμων

ΚΚ ii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Δισμὰ, καὶ ἡφαίστου πᾶσα δολορῶρα φῖν·
 μῦνον ἐγὼ χαρίεσσα, τεὸν δὲ μᾶς ἀγκὰς ἐλίξας,
 θελροίμην ἐπὶ σοῖς ἄφεισι βυλόμενος,
 δὴ τότε καὶ ξείνός με, καὶ ἐνδάπιος, καὶ ὁδίτης,
 πότνα, καὶ ὄρητιρ, καὶ παράκοιτις, ἴδοι·

Τῷ αὐτῷ.

Ἐξότε μοι πίνοντι σωεστάσσα Χαρικλῶ,
 λάτρη ἧ ἰδίης ἀμφέβαλε σεφάνης,
 πῦρ ὁλοὸν δάπῃ με· καὶ ἰὸρ σέφος ὡς δοκῶτι
 ἔχεν, ὃ καὶ Γλαύκην φλέξε κρεοντιάδα·

Τῷ αὐτῷ.

Ὁ θρασὺς, ὑψαύχην τε, καὶ ὀφρύας εἰς ἐν ἀγείρω,
 ἡῖται παρθενικῆς παίγνιον ἀδρανέος·
 ὁ πρὶν ὑπὲρ βασίῃ δοκῶν πῶν παῖδα χαλέπην,
 αὐτὸς ὑποδμηθῆς, ἐλπίδος ἐκτὸς ἔβη·
 αἶρ' ὃ καὶ, ἱκεσίοισι πεσὼν θηλύνεται οἴκοις·
 ἡδὲ, καὶ τ' ὀφθαλμῶν ἄρσενά μῆνιν ἔχῃ·
 παρθένη θυμολέαννα, καὶ εἰ χόλον ἐνδίκον ἔχου,
 σβέων ἀγνορίην· ἐγγὺς ἰδ' ἐς νέμεσιν·

Τῷ αὐτῷ πέμψαντος ἰχθὺν κόρη·

Ἐἰ καὶ τιλοτέρω μερόης τεὸν ἰχθυὸς ἐρήσεις,
 πῆνός ἔρως πῆν' ὧ καῖσε τάχῃ με φέρῃ·
 καὶ ἐς ἀντολίην πρὸς ὁμόχροον ἵξεαι ἡῶ,
 πεξὸς ἀμερήτοις ἔφομαι ἐν σταδίοις·
 καὶ δὲ τι σοι σέλλω βύθιον γέρας, ἴλαθι κῆρη,
 ᾗς σὲ θαλασσάη τὸτο φέρει Γαφίη,
 ἀλλ' εἴ νικηθῇσα τεῦ χροὸς ἰμβρόεντι,
 τοπρὶν ἐπ' ἀγλαίῃ θάρσος ἀπώσα μένη·

Τῷ αὐτῷ.

Ὁφθαλμοί, τέο μέχρις ἀφύατε τέκταρ ἐρώτω

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ.

κἀλλεος ἀμρήτη ξωροπόται θρασέες ;
 τῆλε διαφρέξωμεν, ὅποι θένος· ἐν δὲ γαλήνῃ,
 νηφάλια σπῆσω Κύπριδι μελιχίῃ·
 ἧδ' ἄρα πῶ καὶ κῆθι κατὰ χεῖρας ἑσθ' αἰδοῦμαι,
 γίνεσθε κρυβοῖς δάκρυσι μυδάλλοι,
 ἔνδον οὐ τλήσονται ἀλλ' ὀνόν· ἐξ ὑμέων γὰρ,
 φῶν, πῦρ ὅς ἐς τόσῃν ἦλθομεν ἑρτασίην·

Τῷ αὐτῷ.

Ἰππομένην φιλέησα, νόον προσέρεσσα Λεάνδρῳ·
 ἐν δὲ λεανδρῶσις χήλεσι πηγνυμένη,
 εἰκόνα πλὴν Ξάνθοιο φέρω φρεσὶ· πλεξομένη δὲ
 Ξάνθον, ἐς ἱππομένην νόστιμον ἦτορ ἄγω·
 πάντα τὸν ἐν παλάμῃσιν ἀνείνομαι· ἄλλοτε δ' ἄλλον
 αἰὲν ἀμοιβαῖσις πύχεσι δεχνυμένη,
 ἀφ' ἧν Κυθέρῃαν ὑπέρχομαι· ἧ δὲ τις ἡμῖν
 μέμφεται, ἐν πενίῃ μιμνέτω δόιο ἀμῶ.

Μακεδονία ὑπάτε.

Τὸ σῶμα ταῖς χαρίτεσι, προσώπατα δ' ἄνθεσι βάλλεις·
 ὀμματὰ, τῇ Γαφίῃ· πλὴν χεῖρα, τῇ κισσῇ·
 σκυλαῖς βλεφάρων φάος ὀμμασιν· ἔσθ' αἰδοῦμαι
 πάτοθεν ἀγρῶν τλήμονας ἡϊθέας.

Τῷ αὐτῷ.

Τὸ ξίφος ἐκ κολεοῦ τί σύρεται ; ὃ μὰ σέ κ' ἄρῃ,
 ἔχ' ἵνα τί πρήξω Κύπριδος ἐμὸν ποῖον,
 ἐμ' ἵνα σοι τ' ἄρῃαι, καὶ ἀζαλέον περ ἔόντα,
 δέξω τῇ μαλακῇ Κύπριδι παθόμενον·
 ὅτος ἐμοὶ ποθέοντι σαυὲμπορος· ὃ δὲ κατ' ὅπρῳ
 δούομαι· ἐν δ' αὐτῷ δέριόμαί αὐτὸν ἐγώ·
 καὶ καλὸς ὡς ἐν ἔρωτι· σὺ δ' ἦν ἂν ἔμῳ λυθῆς,
 τὸ ξίφος ἡμέτερον δύσεται ἐς λαζόνα·

ΚΚ   iiiē

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΓΑ

Τὸ αὐτὸ.

Τὸ χρυσὸν ἔρωτα μετέρχομαι· ὃν δ' ὄρω
ἔργα μελισσῶν γίνεταί, ἡ σκεπάνη,
αἷμαρι δροσερῷ· μέλιτος γέμεν ἀφρογενής,
ὃ χρυσὸς τελέθει ποικίλος ἐργατίνης.

Τὸ αὐτὸ.

Κιχλίξης, χρεμέτισμα γάμη προκείμενον ἴστα·
ἡσυχά μοινύξῃ· πάντα μάτην ἐρέθεις.
ὦμοσα πῦν δυσέρωτα κόρη, ῥίσιν ὦμοσα πύρραις,
μὴ ποτε μελιχίοις ὄμμασι εἰσιδέειν·
παῖξε μόνῃ τ' φίλημα· μάτην πόπυζε σεαυτῇ,
χείλεσι γυμνοτάτοις ἔτι μιγνυμένοις.

Τὸ αὐτὸ.

Γαρμίνις ἐκ ἔργου· τὸ μὲν ὅμοιο μακρόν ἀκύνει,
ὥσάμην· σὺ δέ μοι πικροτέρη θανάτου·
καὶ φύγεις φιλέοντα, καὶ ἔφιλέοντα διώκεις,
ὄφρα πάλιν κῆνον καὶ φιλέοντα φύγῃς.

Α γαβίς χρυσαστηῦ.

Γᾶταν ἐγὼ πῦν νύκτα κινύρομαι· ὅτε δ' ἐπέλθῃ
ὀρθρος ἐλινῦσαι μικρὰ χαριζόμενος,
ἄμφι περίρ' ὕξῃσι χελιδόνες· ἐς δέ με δάκρυ
βάλλουσι, γλυκὺ δὲν κῶμα παρωσάμεναι.
ὦ φθονρὰ παύσαζε λαλήριδός· ἔγ' ἔρωγε
πῦν φιλομηλέην γλῶσσαν ἀπεθρίσάμην·
αἷμα ἵπυλον κλαίοιτε κατ' ἔρρα, καὶ βοάοιτε
ῥ' αἶψος, κραναὴν αὖλιν ἐφεξόμεναι,
βαδὼν ἵνα κνώσοι μεν ἴσως δέ τις ἥξει ὄνειρος,
ὅς με ῥοδανθίοις πήχεσιν ἀμφιβάλει.

Τὸ αὐτὸ.

Σώξέ σε μέλλων ἀνέστη, παλινόρσος ἰών

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ

ἄφ' ἀνασειράζω, καὶ πάλιν ἄρχι μένω·
 σὴν γὰρ ἐγὼ δασιπλήτα διάστασιν, οἷά τε πικρὴν
 νύκτα καταπλήσω πῦρ ἀχεροντιάδα·
 ὕματι γὰρ σ' ἐφ' ἐγγος ὁμοῖον· ἀλλὰ τὸ μὲν πῦρ,
 ἄφθογον· σὺ δὲ μοι, καὶ τὸ λάλημα φέρεις·
 αἴνο, τὸ σειρήνων γλυκερώτερον· ὧς ἐπὶ, πᾶσαί
 εἰσιν ἐμῆς ψυχῆς ἐλπίδες ἐκνυμέναι.

Τὸ αὐτ'.

Εἰ μὴ καὶ ὁ φιλόσοφος ὅταν δ' ἐθέλῃς με μεθύσαι,
 πρῶτα σὺ γανομένη πρόσφερε, καὶ δέχομαι·
 εἰ γὰρ ἐπιφύσῃς τοῖς χέλεσιν, ἔκτετι νήφειν
 αἵμαρες, ὅδε φυχὴν τ' γλυκύν οἶνοχόον·
 πορθόμεναι γὰρ ἐμοίγε κύλιξ παρὰ σὺν τὸ φίλημα,
 καὶ μοι ἀπαγγέλλῃ πῶς χάριν, ἣν ἔλαβεν.

Τὸ αὐτ'.

Μή ποτε λύχνε μύκητα φέροις, μή δ' ὄμβρον ἐγέρῃς,
 μή τ' ἐμὸν πάσης νυμφίον ἐρχόμενον·
 αἰεὶ σὺ φθενέης τῇ Κύπριδι· καὶ γὰρ ὅτ' ἡρῶ
 ἦρ' μοσε Λεσάνδρῳ θυμὲ, τὸ λοιπὸν ἔα·
 ὁφείσῃς τελέθει· καὶ πείθομαι, ὅτι χαλῆπων
 Κύπριδι, θωπύεις δασιπτικὴν ὁδύνην.

Τὸ αὐτ'.

Τί σε ἀχέεις; φιλέω· τίνα; παρθένον· ἢ ῥά γε καλὴν;
 καλὴν ἢ μετέροις ὁμμασι φαινομένην·
 πῶς δὲ μιν εἰσενόησας; ἐκεί ποτὶ δῆπνον ἐπιβῶν,
 ξυρὴν κεκλιμένην ἔδραμον ἐν στράδι·
 ἐλπίξεις δὲ τυχεῖν; ναὶ, ναὶ, φίλος ἀμφαδίην δὲ
 ὅς τις φιλήν, αἴψ' ὑποκλεπόμεν·
 τὸν νόμιμον μάλλον φούρης γάμον; ἀπ' ἐκείνης ἔγνω,
 ὅτι γε τ' κτεάνων πῦλ' ὅ λητόμενον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἔγνω· ὃ φιλέει· ἐφάσαο· πῶς δύναται τὸν

τύχῃ ἐρωμαίνεν, ὁρθάλογισμένῃ;

Τὸ αὐτ.

Διατῶν θηλυτέρων μῦθος ποτε μέγα καθήμην,

τῷ μὲν, ἐπιμείρων, τῇ δὲ, χαριζόμενος.

ἦλκε δὲ μὴ φιλέεισα· πάλιν δ' ἐγὼ οἶά τέ τις φῶρ,

χάλεϊ φειδομένῳ πῶς ἐτέρην ἐρίην,

ἔηλον ὑποκλέπῳ τ' ἰσχυρόν, ἢς τ' ἐλεγχον,

καὶ τὰς λυσιπόθους ἔρεμον ἀγγελίας.

ὀχθήσας δ' ἄρα ἔπον, ἐμοὶ τάχα καὶ τὸ φιλεῖσθαι,

ὡς τὸ φιλεῖν, χαλεπὸν διαμολοξαμένῳ.

Τὸ αὐτ.

Ἡ πάρος ἀλλοίησι μετάρσιος, ἢ πλοκαμῖδας

στομένη παύκτας, καὶ σοβαρομένη,

ἢ μεγαλαυχήσασα καὶ ἡμετέρης μελεδώνης,

χεῖρας ἐρικνώθη· πῶς πρὶν ἀφῆκε χάριν.

μαξὸς ὑπεκλίνθη· πέσον ὀφρύες· ὁμματέτινται.

χάλεα βαμβάινει φθέρματι χειρῶν.

πῶς πολὺν, καλέω νέμεσιν πόθεν, ὅτι δικάσει

ἔννομα, τοῖς σοβαροῖς θαλασσὸν ἐπερχομένη.

Τὸ αὐτ.

Αὐτὴ μοι Κυθήρεια, καὶ ἡμερόεντος ἐρωτός,

τήξεσιν κενεὴν ἀχθόμενοι κραδίην,

ἄρσενος ἢ σπύσω φιλέει ποτέ· μήτε τυχήσω,

μήτ' ἐπὶ λισθήσω μέξουσιν ἀμπακίαις.

ἄρνια θηλυτέρων ἀλιτήματα· ἡγνα νομίσσω.

καλλήτῳ δὲ νέος ἄρρονι Πηλαάει.

Τὸ αὐτ.

Ἡ ῥά γε καὶ σὺ Φίλιννα φέρεις πόθεν; ἢ ῥά καὶ αὐτὴ

καί μιν ἀνάλεισις ὁμμασι τηκομένη;

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ἢ σὺ μὲν, ὕπνον ἔχεις γλυκνῶτατον· ἢ μετέρης δὲ
φροντίδος, ὅτε λόγος γίνεταί, ὅτ' ὄριθμός.
ἀρήσῃς τὰ ὅμοια· τὴν δ' ἄμέγαρτε παρήν,
ἀθήσω θαμινῶς δάκρυσι τεγγομένην.
κῦπρις γὰρ τὰ μὲν ἄλλα, παλίγκοτος· ἐν δὲ τι κελεύει
ἔλλαχεν, ἐχθαίρει τὰς σοβαρομένους.
Τὸ αὐτὸ.

Ἡ ῥαδινὴ Μελίτη, ταναῦ ἐπὶ γήραος ἔδω
πῶς ἂν τῇ ἡβῃς ὅκ' ἀπέθηκε χάριν,
ὡς ἔτι μαρμαίρουσι παρήϊδος· ὅμματα δὲ θέλον
ἔλαθε. ἦ δ' ἐτέων ἡδεκάς, ὅκ' ὀλίγη.
μῖμνει καὶ τὸ φρύαγμα τὸ παιδικόν· ἐνθάδε δ' ἔγνωσ,
ὅππῃ φύσιν νικᾷ ὁ χρόνος ὅκ' δύναται.
Τὸ αὐτὸ.

Σπύδων εἰφιλεί με μαθῆν ὠπὶς ἐρυνθῶ,
πῆραξον κραδίην πλάσματι κρδάλειω.
βήσομαι ἐς ξείνην τινὰ περὶ χθόνα· μῖμνε δὲ κῦρη
λέξω, ἢ μετέρω μνήσιν ἔχουσα πόθεν.
ἢ δὲ, μέγα σονάχησε, καὶ ἤλατο, καὶ τὸ πρόσωπον
πλήξε, καὶ οὐ πλέκτο βόρυν ἔρηξε νόμης.
καί με μένην ἰκέτουν· ἐγὼ δὲ τις ὥς βραδυπῆθης,
ὅμματα θρυππομένη, συγκατένευσα μένην.
ἔλβιος ἐς πόθον ἦ μί· τὸ, γὰρ μενέανον ἀνύσαι,
πάντων εἰς μεγάλην τὰ το δέδωκε χάριν.

Τὸ αὐτὸ πέραν τῇ πόλεως διαγόντος Διοῦ
τάλυσι ματῇ νόμων ὑπὸ μνηστῆρόν
πρὸς Γαῦλον σιλεντιάριον.

Ενθάδε μὲν χλοάσσα τεθιλότι βῶλος ὁράμηνω,
φυλλάδος ἀνάρπη πᾶσαν ἔδειξε χάριν.
ἐνθάδε δὲ κλάξουσιν ὑπὸ σκιρᾶς κυπαρίσσις

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

ὄρνιθες, δροσερῶν μιτέρου ὀρταλίχου,
καὶ λιγυρὸν βομβῶσιν ἀκονθίδου· ἡ δ' ὀλουγὼν
πρῶτος, πρυχάλας ἐν διαγῶσαι βάτοις·
ἀλλὰ τί μοι τῆς ἡδῆς; ἐπεὶ σέο μῦθον ἀκῶν
ἤθελον, ἢ κινάρης κρύματα δηλιάδος.
καὶ μοι διαδὸς ἔρως περικίδναται· εἰσοράων γὰρ
καὶ σὲ μάκαρ ποθέω, καὶ γλυκερὴν δάμαλιν,
ἧς με περισμύχουσι μεληδόντες· ἀλλὰ μεθεσμοί,
ῥῆγισιν ῥαδινῆς τιλόθι δορκαλίδος.

Γαῦλασι λεντιαρίη ἀντ' ἡραφῆς εἰς αὐτό·
Θεσμὸν ἔρως ὅν οἶδε βίη μάχος, ὅδ' ἐτις ἄλλῃ
ἀνέρα νοσφίζει πρῆξις ἐρωμανίης·
οἷ δὲ σε θεσμοπόλοιο μεληδόνος ἔργον ἐρύκη,
ὅν ἄρα σοὶ πέρνοισι λάβρος ἐνεστὶν ἔρως·
ποῖος ἔρως, ὅτε βαλὸς ἀλὸς πόρος οἶδε μερίζων
σὸν χρόα, παρθενικῆς τιλόθεν ὑμετέρης;
νηχόμενος Λάγανδρος, ὅσον κρύατος ἔστιν ἐρώτων,
δῆκνυεν, ἐννυχίη κύματος ὅν ἀλέγων·
σοὶ δὲ φίλος, παρέασι καὶ ὀλκιάδου· ἀλλὰ θαμίζει
μᾶλλον ἀθηνάη, Κύπριν ἀπώσάμενος·
θεσμὸς, Γαλλὰς ἔχῃ· Γαφίη, πόθον· ἥ περ τίς ἀνὴρ
εἶν ἐν ἱθιτάσῃ Γαλλάδι, καὶ Γαφίῃ;

Λαθίη χολαστικῇ.

Ἡ θεοῖς οὐκ ἐστὶ τόσος πόνος, ὅππότες ἡμῖν
ταῖς ἀταλοφύχοις ἔχραε θηλυτέραις·
τοῖς μὲν, γὰρ παρέασι δὲ μήλιες· οἷς τὰ μερίμνη
ἀλλεῖα, μυθῶνται φθίγματι θαρσαλίῳ·
πάγνια τ' ἀμφιέπασσι παρήγορα, καὶ κατ' ἀγῶας
πλάσσονται, γραφίδων χρώμασι ῥεμβόμοι·
ἡμῖν δ' ὅδ' ἔρως λάνθαιν θέμις, ἀλλὰ μελᾶθροις

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ.

κρυπτόμεθα, ξοφρᾶς φροντίσι τικόμενα.

Τῷ αὐτῷ.

Μηδὲν ἄγχι σοφὸς εἶπεν· ἐγὼ δὲ τις ὡς ἐπέραστος,
ὥς κελὸς, ἠέρθην ταῖς μεγαλοφροσύναις.
καὶ ψυχὴν δοκέεσκον ὅλην ἐπὶ χερσὶν ἐμῷ
κῆσθαι τὴν κῆρης τὴν τάχα κερδαλέην.
ἢ δ' ὑπὲρ ἠέρθην· σοβαρὴν δ' ὑπὲρ ἔχθεν ὄφρυν,
ὥς περ τοῖς προτέροις ἦθεσι μεμφομένη·
καὶ νῦν ὁ βλοσυρῶς, ὁ χάλκεος, ὁ βραδυπειθής,
ὁ πρὶν ἀερσιπότης, ἤριπον ἐξαπίνης.
πάντα δ' ἐναλλαγένοντο· πεσὼν δ' ἐπὶ γῆνασι κῆρης,
ἴαχον, ἰλήκοις, ἤλιτεν ἠνεότης.

Τῷ αὐτῷ.

Γοῖν τις πρὸς ἔρωτάσ' οἱ βίβον; ἐν μὲν ἀγῆαις,
μαχλάδος οἱ μῶξ' χρυσομανῆσπατάλην.
ἢ δ' ἐπὶ παρθενικῆς πελάγεις λέχος, ἐς γὰρ μονῆξ' εἰς
ἐννομον, ἢ ποινὰς τὰς περὶ τ' φθορέων.
καριδίαις δὲ γυναιξὶν ἀτερπέα κ' ὑπὲρ ἐγέρην,
τίς κεν ὑποτάλη, πρὸς χρέος ἐλκόμενος;
μοίχια λέβ' ἀκάκιστα, καὶ ἐκτοθεν εἰσὶν ἐρώτων.
ὦν μετὰ, παιδομανὴς κῆσθω ἀλιτροσύνη.
χῆρη δ' ἢ μὲν ἄκοσμος, ἔχει πάνδημον ἔρασιν,
καὶ πάντα φρονεῖ δῆνεα μαχλοσύνης.
ἢ δὲ σκοφρονέουσα, μόλις φιλότῃ μιγῆσα,
δέχνεται ἀσύρην κέν' ἀπαλιμβολίης,
καὶ συγῆ τ' ὁ τελεσθέν· ἔχουσα δὲ λείψανον αἰδῶς,
ἀφ' ἐπὶ λυσισγάμης χάζεται ἀμβολίης.
ἢ δὲ μιγῆς ἰδίῃ θραπαινίδι, τλήθι καὶ αὐτὸς,
δύλος ἐναλλάθην δ' μωῖδι γιγνώμενος.
ἢ δὲ καὶ ὁ θνήσκει, τότε σοινός μοι αἶχος ἀνάψ'.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὑβρίν ἀνιχνύων σώματος ἀγορίῃ.
πάντ' ἄρα Διογένης ἐφυγεν τάδε· τὸ δ' ὕμναιον
ἦσθ' ἐν παλάμῃ, Λαῖδος ὕχατέων.
Ἀρην αἶψ' ῥα φενδαρίῃ.

Ὅμματα δινούης κρυφίων ἰνδάλματα τυρσῶν.
χείλεα δ' ἀεροβαφῇ λοξὰ παρεκτανύης.
καὶ πολὺ κιχλήσεται, σοβῆς ἀνβόσφυλον αἴγλιν.
ἐκχυμένῳ δ' ὀρώτας σοβαροῖς παλάμῳ.
αἷς ὅσῃς κραδίης ὑψαύχενος ὠκλασεν ὄγκος.
ἔγω ἐπιλύνθης ἔδ' ἐμαραυνομένη.

Γαλλαδα.

Νῦν καταγινώσκω καὶ τὸ Διὸς ὡς ἀνεράστου,
μὴ μεταβαλλομένη τ' σοβαροῖς ἐνεκεν.
ἔτε γὰρ Εὐρώπης, ὃ τ' Δανάης περὶ κάλλος,
ἔθ' ἀπαλῆς Λήδης ἐς ἀπολειπομένη,
εἰ μὴ τὰς πόρνας παραπέμπεται· οἶδα γὰρ αὐτὴν
τὴ βασιλευσῶν παρθενικῶν φθορέα.

Ερατοθένης χολαστικῷ.

Ἀρσενῶς ἄλλος ἔχει· φιλεῖν δ' ἐγὼ οἶδα γυναικῶς,
ἐς χρονίην φιλίην διαφυλαγομένης.
ὃ καλὸν ἡβητῆρσι· ἀπεχθαίρω γὰρ ἐκείνην
πῶς ῥίχα πῶς φθονερίην, πῶς ταχὺ φουμένην.

Λεοντίου.

Ὑαῖ μελισσῶν ἐν μάτων δέπας· ὄρβ' ἄμελγε.
ὃ φθονέω· πῶς σὴν δ' ἠθέλον αἴσαν ἔχην.
Ἰυλιανὸν ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπῆς.
Ἰμερτὴ Μαρίην μεγαλίσεται· αἰετὰ μετέλθοις
κῆνης πότνα δίκῃ κόμπων ἀγνορίης.
μὴ θανάτῳ βασίλῃ· τὸ δ' ἐμπαλιν, ἐς ῥίχας ἤξει
γήραος· ἐς ῥυτίδων σκληρὸν ἵκοιτο ῥέθος.

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ·

τίσειαν πολλαὶ τάδε δάκρυα· κάλλος ὑπόχοι
 ψυχῆς ἀμπλακίην, αἴτιον ἀμπλακίης·

Φιλοδήμῃ·

Δακρύεις· ἐλεεινὰ λαλεῖς· περίεργα θεωρεῖς·
 ξηλοτυπῆς· ἀπὴν πολλὰκι· πυκνὰ φιλεῖς·
 ταῦτα μὲν ὅτιν ἐρῶντος· ὅταν δ' ἔγω παρακίμαι,
 καὶ σὺ μένης ἀπλῶς, ὅδ' ἐρῶντος ἔχεις·

Τῷ αὐτῷ·

Μῆλον ἐγὼ· βάλλει με φιλῶν σέ τις· αἶψ' ἐπίνυσσον
 Ξανθίππη· καὶ γὰρ, καὶ σὺ, μαραινόμεθα·

Τῷ αὐτῷ·

Τὸν σιγῶντα Φιλαινὶ, σωίσωρα τ' ἀλαλήτων
 λύχνος, ἐλαιηρῆς ἐκ μεθύσασα δρόσος,
 ἔξιθι· μαρτυρίην γὰρ ἔρω· μόνος ὅκ' ἐφίλησεν
 ἔμπροσθεν· καὶ τυκπῶ κλέει Φιλαινὶ, θύραν·

Τῷ αὐτῷ·

Νύξ' ἱερὴ, καὶ λύχνος, σωίσωρα τ' ὅτινασ' ἄλλος
 ὄρκοις, αἶψ' ὅμως ἡλόμεθ' ἀμφοτέρω·
 χῶμα δ', ἐμὲ σέρξεν, κῆνον δ' ἐγὼ ὅποτε λήψην,
 ὡμόσταμεν· κοινὴν δ' εἶχετε μαρτυρίην·
 γυνὴ δ' ὁμοῦ, ὄρκια φησὶν ἐν ὕδατι κῆνα φέρεσθαι·
 λύχνος, σὺ δ' ἐν κόλποις αὐτῷ ὄρεται ἑτέρων·

Τῷ αὐτῷ·

Οὐ πῶ σοι καλύκων γυμνὸν θέρος, ὅδ' ἐμελαινῇ
 βόρυς ὁ παρθενίης προτοβολῶν χάριτας,
 αἶψ' ἡδὴ θοὰ τόξα νέοι θήγυσιν ἔρωτός·
 Λυσιδίκη, καὶ πῦρ τύφεται ἐκρυφίον·
 φάγωμεν δυσέρωτός, ἕως βέλος ὅκ' ἐπὶ ναυρῇ·
 μάντις ἐγὼ πολλῆς αὐτίκα πυρκαϊῆς·

Τῷ αὐτῷ·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ψυχὴ μοι προλέγῃ φάειν πόθεν ἡλιοδώρας,
δακρυα, καὶ ξήλας ἢ πρὶν ἐπισαμένη·
φῆσὶ μὲν, ἀλλὰ φυγῇ ὅμοι σθένος· ἢ τὸν ἀναιδὲς
αὕτη, καὶ προλέγει· καὶ προλέγουσα, φίλῃ.

Τῷ αὐτῷ.

Ουάκι Κυδίλλης ὑποκόλπιος· ἤτε κατ' ἡμᾶρ,
ἢ τ' ἀποτολμήσας ἡλυθὼν ἐσπέριος,
οἶδ' ὅτι πᾶρ κρημνὸν τέμνω πόρον, οἶδ' ὅτι ῥίπῃ
πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὑπερθεῖν ἐμῆς·
ἀλλὰ τί μοι πλέον; ἔστ' ἢ τὸν οἶον θρασύς· ἢ δ' ὅταν ἔλκῃ
πάντοτ' ἔρως, ὄρχην ὑδ' ὄναρ οἶδε φόβον.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐξήκοντα τελῇ Χαρικλῶ λυσιάβαντος ἐς ὥρας·
ἀλλ' ἔτι κυανέων σύρμα μένει πλοκάμων,
καὶ χρῶς ἀρρῦτ' ἰδωτος· ἔτ' ἀμβροσίη, ἔτι πηθὼ
πάσας ἐπισάξῃ μυριάδας χαρίτων.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡράθην· τίς δ' ὕχ' ἡ κενώμακε; τίς δ' ἀμύητος
κώμων; ἀλλ' ἐμάνην· ἐκ τίνος; ὕχ' ἰθεῖ·
ἔρριφθω· πολὴν γὰρ ἐπείγεται ἀντὶ μελαίνης
θρίξ, ἥδη σιωπῇ ἄγγελος ἡλικίης·
καὶ παίξειν, ὅτε καὶ ὅς ἐπαίξαμεν· ἡνίκῃ καὶ νῦν
ὕκ' ἔτι, λωπότερης φροντίδος ἀφόμιθα.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡράθης πλατῶν Σωσίκρατος· ἀλλὰ πένης ὦν,
ὕκ' ἔτ' ἔρως· λιμὸς φάρμακον οἶον ἔχει·
οἶ δ' ἐπ' αἶρος σε καλῶσα μύρον, καὶ τερπνὸν ἄδωνιν
Μηνοφίλα, νῦν ται τόνομα παυθάνεται·
τίς; πόθεν ἦς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις; ἢ μόλις ἐγνώσῃ
ὅτ' ἔπος, ὥς ὑδ' ἦς ὑδ' ἔχοντι φίλος.

Τῷ

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ

Τῷ αὐτῷ.

Ἡ χαλεπή κατὰ πάντα Φιλήσιον, ἢ τ' ἔρασήν
 μηδέ ποτ' ὄρυγρίσχωρίς ἀναχομένη,
 φαίνεται ἀνεκτοτέρη νῦν, ἢ πάρος· ὃ μέγα θαῦμα
 φαίνεται· ἢ ἀλλάχθαι τῷ φύσιν ὃ δοκέω.
 καὶ γὰρ πρηνυτέρη ποτὲ γίγνεται ἀσπίς ἀναιδής.
 δάκνει δ' ὃν ἄλλως, ἢ θανατηφορίην.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡ ράσιν Δημῶς, παφίης γένος· ὃ μέγα θαῦμα.
 καὶ σαμίης Δημῶς δούτρον· ὃ χι μέγα.
 καὶ πάλιν ἀττικῆς Δημῶς τρίτον· ὃν ἔτι ταῦτα
 παίνια· καὶ Δημῶς τέτατον ὄργολίδος.
 αὐταὶ πε μοῖραί με κατωνόμασαν Φιλόδημον,
 ὥς αἰὲ Δημῶς θρόνος ἔχει με πόθος.

Τῷ αὐτῷ.

Μικκὴ, καὶ μελανῶσα Φιλάνιον, ἀλλὰ σελίνων
 ὑλοτέρη, καὶ ἀμνῶ χρωτάτρεινοτέρη,
 καὶ μεσῷ φωνῶσα μαζώτερα, καὶ παρέχουσα
 πάντα, καὶ αἰτῆσαι πολλάκι φερόμένη·
 τοιαύτην σέρροισι Φιλάνιον, ἀχρὶς ἀν' ὕρω
 ἄλλην ὃ χρυσέη Κύπρι, τελειοτέρην.

Τῷ αὐτῷ.

Ψαλμός, καὶ λαλὴ, καὶ κωτίλον ὄμμα, καὶ ὠδὴ
 Ξανθίππης, καὶ πῦρ ἄρτι καταρχόμενον,
 ὦ ψυχὴ, φλέξει σε τόδ' ἐκ τίνος, ἢ πότε, καὶ πῶς,
 ὃν οἶδα· γνώσῃ δύσμορε, τυφομένη.

Τῷ αὐτῷ.

Ὀποδός, ὠκνήμης, ὦ τ', ἀπόλωλα δικαίως
 μηρῶν, ὠλεστών, ὠκτενός, ὠλαρόνων,
 ὦ ὠμων, ὠμαστών, ὦ τὲ ραδινοῖο βράχην,

LL

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὦ χερῶν, ὦ τῶ, μαίνομαι ὀμματίων,
ὦ κακοτεχνότατα κινήματος, ὦ περιάλλων
γλωπισμῶν, ὦ τῶ, κλῶμα φωναρίων.
ἢ δ' ὀπικὴ, καὶ φλωρὰ, καὶ ὑπ' ἄδυσσά τὰ Σαπφῶν,
καὶ Γ' ὁδὸς ἰνδῆς ἡράτατ' ἀνδρομέδης.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡ νομὴ, μαινόν με· τί σοι κελὸν ὄωσ' μα; πῶ σέ
ἔβην ἰδεῖν; ὁ θέλεις, δώσω μεν· ὅδ' ἀλῆς;
πῶ γίνῃ; πέμψω μετὰ σῶ τινα; μή τις ἔχῃ σε;
ὦ σοβαρὴ, ὑγίαν· ὅδ' ὑγίαινε λέγεις;
καὶ πάλι, καὶ πάλι σοι προσελάσομαι· οἶδα μαλάσσειν
καὶ σὺ σκληροτέρως· νῦν δ' ὑγίαινε γύναι.

Ἀντιφίλῃ.

Χαῖμα μὲν, ἀνρώτα λακωνικόν· ἃ δ' ἀκάλυπτος,
Λήδα, χῶ κύκνω κρυπτόμενος κρονίδης.
οἱ δὲ με τὸν δυσέρωτα καταίθετε· καὶ τί; γένωμαι
ὄρνειον; ἢ γὰρ Ζεὺς κύκνος, ἐγὼ κόρυδος.

Μελεάγρῳ.

Ἡδυμελεῖς μῦσαι σὺν πικτίδι, καὶ λόγος ἔμφρων
σὺν πρῶτῳ, καὶ ἔρως κελὸς ἐφ' ἡνιόχῳ,
ξυνοφίλα σοι σκεῖπ' ἀπόθων ἀπένεμαν, ἐπ' ἡσὶ
αἰβριαὶ χάριτες, ἧς ἔδοσαν χάριτας.

Τῷ αὐτῷ.

Τίς μοι Ξυνοφίλαν λαλῆν παρέδωξεν ἑταίρην;
τίς μίαν ἐκ βριαῶν ἡγάγε μοι χάριτα;
ἢ ῥ' ἐτύμως ἀνὴρ κεχαρισμένον ἥνυσεν ἔργον,
δῶρα διδύς, καὶ πῶ πῶ χάριν ἐν χάριτι.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡ φίλως χαλεποῖς ἀσκληπιάς, οἷα γαληνοῖς
ὀμμασι, συμπίθῃ πάντας ἐρωτοπλεῖν.

Τῷ αὐτῷ.

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Διγνός ἔρως, διγνός· τί δὲ τὸ πλεον; ἦν πάλιν ἄπω,
 καὶ πάλιν οἱ μῶξων, πολλάκι διγνός ἔρως.
 ἢ τὸρ ὁ πᾶσι τύτοισι γελᾷ· καὶ πυκνὰ κακιδεῖς,
 ἤδεται· ἦν δ' ἄπω λοῖδορα, καὶ ῥέφεται.
 θαῦμα δέ μοι, πῶς ἄρα διὰ γλαυκοῖο φανῆσα
 κύματος, ἐξ ὕψους Κύπρι σὺ, πῦρ τέτοκας.

Τὸ αὐτὸ.

Ναὶ τὰν Κύπριν ἔρως, φλέξω τὰ σὰ πάντα πυρώσας
 τόξα τε, καὶ σκυθικὴν ἰσοδοκον φάρεβιν.
 φλέξω ναῖ· τί μάταια γελᾷς, καὶ σιμᾶσσιρῶς,
 μυχθίζεις; τάχα πῦρ σαρδόνιον γελάσεις.
 ἦ γάρ σου τὰ ποδὴ γὰ πόθων ὠκύπιδά κόψας,
 χαλκὸ δέ τον σφίγξω σοῖς περὶ ποσσὶ πέδην,
 καὶ τοι καδμείον κράτος οἶσομεν, εἴ σε παρ' οἶκον
 ψυχῇ συξάξω λυγρὰ παρ' ἀπολίοις.
 αἶψ' ἴθι δυσκίνητε· λαβὼν δ' ἐπὶ κῦφά πέδιλα,
 ἐκπέτασον ταχινὰς ἤς ἐτέρως πτέρυγας.

Τὸ αὐτὸ.

Τί ξένον, εἰ βροτολοιγὸς ἔρως τὰ πυρίπνοα τόξα
 βάλλῃ, καὶ λαμυροῖς ὁμμασι πυκνὰ γελᾷ;
 ἢ μήτηρ ἑργῇ καὶ ἄρῃ, γαμέτις δὲ τέτυκται
 ἠφάισου, κοινὴ καὶ πυρὶ, καὶ ξίφεσιν;
 μήρὸς δ' ἢ μήτηρ ἀνέμων μάστιγι θάλασσα
 τροχὸν βοᾷ; γενέτης δ' ἢ τέτις, ἢ τέτινος;
 τῶν κε κεν ἠφάισου καὶ ἔχῃ φλόγα, κύμασι δ' ὀργὴν
 ἑρξεν ἴσθιν, ἄρεος δ' αἵματόφυρτα βέλη.

Τὸ αὐτὸ.

Κῦμα τὸ πικρὸν ἔρωτος, ἀκοίμητοί τε πνέοντες
 ξῆλοι, καὶ κώμων χερμέριον πέλαγος,
 ποῖ φέρομαι; πάντα δὲ φρενῶν διακῆς ἀφῆνται.

LL ii

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ

ἔτι πάλι πλὴν προφερὴν σκύλλαν ἀποφύμιθα·

Τῷ αὐτῷ·

Αἰὲ μοι δύνῃ μὲν ἐν ἕσιν ἦχος ἔρωτος·

ἔμμε δὲ σῖγα πόθοις τὸ γλυκὺ δάκρυ φέρει·

ἔδ' ἡ νύξ, ἣ φέγγος ἐκδίμισε, ἀλλ' οὐκ ἐφίλῳ

ἦδη περ κρᾶδ' ἡ γνωστὸς ἐνέσσι τύπος·

ὦ πᾶνοι, μὴ, καὶ ποτ' ἐφίπταται καὶ ἔρωτος

οἶδατ', ἀποπῆναι δ' ἔθ' ὅσον ἰχύετε;

Τῷ αὐτῷ·

Καὶ τὸς ἔρωτος ὁ πᾶνος, ἐν αἰθέρι δ' ἐσμῖος ἦλω,

τοῖς σοῖς ἀγρευθῆς ὄμμασι Τιμάριον·

Τῷ αὐτῷ·

Ὡσοβαρὴ βαλάνισα, τί δή ποτέ μ' ἐκ πυρᾶ λῆξ;

πρὶν δ' ἀποδύσασθαι, τὸ πυρὸς αἰσθάνομαι·

Τῷ αὐτῷ·

Εἰ κάλλη καυχᾶ, γίγνωχ' ὅτι καὶ ῥόδον ἀνθεῖ·

ἀλλὰ μαρνανθὲν ἄφνω, σὺν κοπρίοις ἐρίφῃ·

ἄνθος γὰρ, καὶ κάλλος, ἴσον χρόνον ὅτι λαχόντα·

ταῦτα δ' ὁ μὲν φθονέων, ἐξεμάραν' ὁ χρόνος·

Τῷ αὐτῷ·

Εἰ καὶ γιγᾶσκει τὸ καλὸν, μετὰ δὲ πρὶν ἀπέλθῃ·

εἰ δὲ μένει, τί φοβῇ τὸ θ' ὁ μένῃ διδόναι;

Τῷ αὐτῷ·

Τὴν καταφλεξίπολιν Σθενελαΐδα, πλὴν πολὺ μῖσθον,

πλὴν τοῖς βυλομένοισι χρυσὸν ἐργασμένην,

γυμνὴν μοι διὰ νυκτὸς ὅλης παρέκλινεν ὄνειρος,

ἄχι φίλης ἥδ' ἐπ' οἴκῳ χαρίζομενος·

ἔκ' ἐτι ροαῖσσομαι πλὴν βάρβαρον, ἔδ' ἐπ' ἐμαυτῷ

κλαύσσομαι, ὕπνον ἔχων καὶ γὰρ χαρίζομενον·

Λεοκλήπιδ'·

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ

Αὐτὲ μοι σέφανοι παρὰ δίκλῃσι ταῖσδε κρεμαστὶ
 μίμνετε, μὴ προπετῶς φύλλα τινασόμενοι,
 ὥς δακρύοις κατέβρεξα· κάτομβρα δ' ὁμματ' ἐρώντων·
 αἰὶν' ὅτ' ἀνοιγόμενης αὐτὸν ἴδῃτε θύρης,
 σάξαθ' ὑπὲρ κεφαλῆς ἐμὸν ὕειν, ὥσ' αὖν ἄμεινον
 ἤξανθῇε κόμη τὰ μὰ δάκρυα πῆν·

Τὸ αὐτ'.

Λύχνε, σὲ γὰρ παρεῖσα φίς ὠμοσεν ἡράκλεια
 ἤξειν· καὶ χῆνις· λύχνε, σὺ δ' ἴθι θεὸς ἴ,
 πλὴν δολίην ἐπάμυνον· ὅταν φίλον ἐνδον ἔχῃσιν
 παίξῃ, ἀποσβεσθῆς, μὴ κέτι φῶς παρέχε·

Τὸ αὐτ'.

Νῆφε, χαλαροβόλει, ποιε σιότος, αἶθε, κεράυν·
 πάντα τὰ πορφύροντ' ἐν χθονὶ σέε νέφει·
 ἦν γὰρ με κτείνης, τότε παύσομαι· ἦν δὲ μ' ἀφῆς,
 καὶ διαβῆς τέτων χέρονα, καὶ μάσομαι·
 ἔλκῃ γὰρ μ' ὁ κρατῶν καὶ σὺ θεός· ὧ ποτε πηδῆς
 Ζεῦ, διὰ χαλκῆων χρυσὸς ἔδυσ θαλάμων·

Ποσειδίππῃ.

Εὐπαφίην κυθέρῃα παρήϊον ἦδε Κλέανδρος
 Νικῆς ἐν χαροπῶις κύμασι νηχομένης·
 καὶ μένεις δ' ὑπ' ἐρώτος ἐνὶ φρεσὶν ἀνθρακῶς ἀνὴρ
 ξηρὸς, ἐκ νοτερῆς παιδὸς ἐπεσπασάτο·
 χῶλόν, ἀναύγῃ γαίης ἐπὶ· πλὴν δὲ, θαλάσσης
 ταύσαν, πρὶν ἢ ἔχουσιν αἰγιαλοί·
 οὐδ' ἴσος ἀμφοτέροισι φιλίης πόθος· ἐκ ἀτελῆς γὰρ
 ἀρχαί, τὰς κείνης ἀνέατ' ἐπ' ἡϊόνος·

Τὸ αὐτ'.

Δάκρυα, καὶ νῶ μοι, τί μ' ἐγέρετε, πρὶν πόδας ἄρω
 ἐκ πυρὸς, ἥς ἐτέρην Κύπριδος ἀνθρακίην;

IL iii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄνω δ' ὑπὸ τ' ἔρωτος· ἀλλ' οὐ μοι ἐξ ἀφροδίτης
ἄλγος, ὃ μὴ κρίνων κοινὸν ἔχοντι πόθος.

Τῶφρ δομισίην.

Γάντα σέθεν φιλέω· μῦνον δὲ σὸν ἄκριτον ὄμμα
ἐχθαίρω, συγχεῖς ἀνδράσι τρὶ πόμενον.

Αντιφίλη.

Εἶπον ἐγὼ καὶ πρόθεν ὅτ' ἦν ἐτι φίλτρα Τρέφης
νήπια, συμπλέξῃ πάντας ἀεξομένη.

οἷδ' ἐγὼ τ' ἔλυν' ἄντ' ἰδ' ὅ χρόνος, ὃν ποτ' ἐφώνου,
ἔτος· ἐγὼ δὲ πάλα βράματος ἡδανόμην.

καὶ τί πάθω; λίσσασθαι μὲν, ὅλα φλόγῃ· ἦν δ' ἀπονέουσιν,
φροντίδῃ· ἦν δ' αὖτ' ὡ, παρθένος· οἷχό μεθα.

Λυκίλιν.

ἢ ἄ φιλεῖν περίγραψον ἔρωτος ὅλον, ἢ ἄ φιλεῖσθαι
πρόθεν, ἢν ἡ λύσης τ' πόθον, ἢ κεράσης.

Τεφρίνη.

Γαλλὰς ἐσαθρήσασα, καὶ ἦρι χυσοπέδιλος

Μαιονίην, ἐκ κραδίης ἰαχὸν ἀμφοτέραι,

ἔκ' ἐτι γυμνοῦ μεθα· κρίσις μία ποιμένος ὄρεϊ.

ἢ καλὸν ἡπῶσθαι δις περὶ καλλοσύνης.

Τῶ αὐτῇ.

Κάλλος ἔχης Κύπριδος· πειθῆς σῶμα· σῶμα, καὶ ἄν μιν,
ἄρινων ὠρῶν· φθέρμα δὲ, Καλλιόπης.

θεῶν, καὶ σωφροσύνην, θέμιδος, καὶ χεῖρας ἀθήνης.

σὺν σοὶ δ' αἰ χάριτ' ἔσται, τέσσαρες ἔσι φίλαι.

Τῶ αὐτῇ.

Γέμπω σοι ῥοδὸ κλειὰ τόδε σέφος ἀνθεσι πλέξας,
αὐτὸς ὑφ' ἡμετέραις δρεφάμενος παλάμαις.

ἔστι κρίνον, ῥοδὸν τε κάλυξ, νοτρήτ' ἀνέμων,

καὶ νάρκισσος ὑγρὸς, καὶ κυανὰ γέρον.

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ταῦτα σεφάμενι, λῆξον μέγαλαυχος ἔῃσα.
ἀνθεῖς, καὶ λήγεις καὶ σὺ, καὶ ὁ σέφανος.

Τῷ αὐτῷ.

Γήτονα παρθένον ἔχον ἀμυμώνην ἀφροδίτην,
ἢ μετὰ τὴν ψυχὴν ἔφλεγεν ἐκ ὀλίγον.
αὕτη μοι προσέπαιξε· καὶ εἴ ποτε καιρὸς, ἐτόλμα.
ἡρυθρία τί πλέον τὸν πόνον ἡσθάνετο.
ἦνυσσα πολλὰ καὶ μῶν· παρακλήσομαι νῦν ὅππῃ τί κτῆ.
ὥστε τί ποῖς μεν; φάγομεν, ἢ μένομεν;

Τῷ αὐτῷ.

Αὕτη πρόθεν ἔην ἐρατόχροος, ἡρώμαστος,
ἄσφυρος, ἀμήκης, ἄσφυρος, ἀπλόκαμος.
ἡλλάχθη δὲ χρόνῳ, καὶ γήραϊ, καὶ πολίῃσι.
καὶ νῦν τ' προτέρων ἔσθ' ὄναρ ἔδινέχει.

Τῷ αὐτῷ.

Ἀρνεῖται τ' ἔρωτα Μελιαιῖς, ἀλλὰ τὸ σῶμα
κέκραγεν ὡς βελίων δεξιόμενον φαρέριν.
καὶ βάσις ἀσπατέσσα, καὶ ἀσπαστος ἀσπματος ὀρμή,
καὶ κοῖλαι βλεφάρων ἰστυπῆς βάσις.
ἀλλὰ πόθοι, πρὸς μηδὸς εὐσεφάνη Κυθρήης,
φλέξατε τὴν ἀπιδῆ, μέχρις ἐρῇ φλέγομαι.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ δ' οὖν ἐκ τῆς ἰχθυόσσης φλόγα πυρφόρε καῦσαι,
τὴν ἐνὶ καιομένην ἢ σάα, ἢ μετάσθαι.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐκ ἔσθ' ἔτος ἔρως, εἴ τις καλὸν εἶδος ἔχουσιν
βύλετ' ἔχον φρονίμοις ὁμμασι πειθόμενος,
ἀλλ' ὅστις καὶ ὁμορφον ἰδὼν πεφορημένος οἷσιν
ἐρρεῖ, μηχανομένης ἐκ φρενὸς αἰθόμενος,
ἔτος ἔρως· πῦρ τὸ το· τὰ γὰρ καλὰ πάντα, ὁμοίως.

LI iii

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΤΑ

τέρπει' ἢ κρίνειν ἔδος ἐπισαμένους.

Τῷ αὐτῷ.

Γέμψω σοι μύρον ἡδὺ, μύρω' ἢ μύρον θεραπεύων,
ὥς βρομίῳ σπένδων νῆμα' ἢ τῷ βρομίῳ.

Τῷ αὐτῷ.

Υψύται ῥοδότῃ τῷ κάλλει· κῆν ποτε χαῖρε
εἶπω, ταῖς σοβαράς ὀφρύσιν ὑπάσαστο·
ἦν ποτε καὶ σφαῖρας πρὸ θυρῶν ὑπερεκρεμάσωμαι,
ὀργισθῆσα, πατεῖ τοῖς σοβαροῖς ἴχνεσιν·
ὦ ῥυτίδ' ὦ, καὶ γῆρας ἀνηλεές, ἔλθετε θάλασσον·
σπᾶσατε· καὶ ὑμῆς πῆσατε πῶ ῥοδότῃν.

Τῷ αὐτῷ.

Ὀπλισμαὶ πρὸς ἔρωτα πρὶ σέρουσι λογισμὸν,
ὑδὲ με νικήσει μῆνος ἐὼν πρὸς ἕνα·
θνατὸς δ' ἀθανάτῳ σικελούσομαι· ἦν δὲ βοηθὸν
βάκχον ἔχῃ, τί ποιῆν πρὸς δ' ὕψω δύναιμαι;

Τῷ αὐτῷ.

Τέταρτ' αἰ χάριτόν, παφίαι δύο, καὶ δέκα μῦσαι·
Δορυκλῆς ὦν πάσαις, μῦσαι, χάρις, Παφίη.

Τῷ αὐτῷ.

Ὀμματ' ἔχεις ἥρης Μελίτη· τὰς χεῖρας ἀθήνης·
ἢ μαζὰς Παφίης· τὰ σφυρὰ τ' ὀπίσθους·
ὠδαίμων ὁ βλέπων σε· τοῖς ὀλβίοις ὅστις ἀκύνει·
ἡμίθεος δ' ὁ φιλῶν· ἀθάνατος δ' ὁ σωὼν.

Τῷ αὐτῷ.

Ρεφῆνος τῇ μῆνι κερωτάτῃ ἐλπίδι πολλὰ
χαίρειν, ἢ χαίρειν χωρὶς ἐμῷ δύνασαι.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐκ ἔτι παιδομανής, ὥς πρὶν ποτε· νῦν δὲ καλῶμαι
θηλυμανής· καὶ νῦν δίσκος ἐμὸν κρόταλον.

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ

ἔντ' ἂν μοι παίδων ἄδ' ὅλα χρόος, ἤρεσε γύφε
 χρίσματα, καὶ φύκας ἄνθος ἐπεισόδιον.
 βοσκήσῃ δελφῖνας ὁ δένδρο κόμης ἐρύμανθος,
 καὶ πολὺν πόντον κῦμα θαλάσσης ἐλάφης.

Τὸ αὐτὸ.

Εἰ μὲν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔρως ἴσα τόξα τιταίνης,
 ἧθεὺς· εἰ δὲ ῥέπεις πρὸς μέρος, ὅθι θεὸς ἦ.

Τὸ αὐτὸ.

Οὕτως ὑπνώσας κωνώπιον, ὥς ἐμὲ ποίης
 κοιμᾶσθαι ψυχροῖς τοῖσδε παρὰ προθύροις.
 ὕτως ὑπνώσας ἀδινωτάτη, ὥς ἂν ἐραστὴν
 κοιμίσῃς· ἐλέα δ' ὅθ' ὄναρ ἠντίασας.
 γήτορ δὲ οἰκτείρῃσι· σὺ δ' ὅθ' ὄναρ· ἢ πολλὴ δὲ
 αὐτὴ κ' ἀναμνήσει ταῦτά σε πάντα νόμῳ.

Τὸ αὐτὸ.

Εἰ ταῦτα δ' ὁ κριτὴς ὁ θεῶν ἐθέλατο κῆρας,
 ὅκ' ἐτ' αὖν ὅθ' ἐσιδῆν ἤθελε τὰς προτέρους.

Τὸ αὐτὸ.

Ἦρισαν ἀμύλαις, ῥοδόπῃ, Μελίτῃ, ῥοδόκλῃα,
 ἥ τ' Ἰωνῶν τίς ἔχει κάλλος ἄρ' ὀτρόν.
 καὶ με κριτὴν εἶλοντο· καὶ ὥς θεαὶ αἰεὶ περίβλεπτοι,
 ἔστησαν οἷω νέκταρι λειπόμεναι.
 ἀμὰ σαφῶς ἀπέπονθε Γάρις διὰ πλὴν κρίσιν ἧδ' ὥς,
 τὰς ῥῆς ἀθανάτους ἀνθ' ὅσων ἐσθλάσσω.

Τὸ αὐτὸ.

Λυσάμενοι Προδίῃ, πυκασώμεθα, καὶ τὸν ἄκρατον
 ἐλκωμὲν, κύλικας μείζονας ὀράμενοι.
 βαίος ὁ χαρόντων ὅθ' βίος· ἧτα τὰ λοιπὰ,
 γῆρας κωλύσει· καὶ τὸ τέλος, θάνατος.

Τὸ αὐτὸ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εὐρώπης τ' φίλη μα· καὶ ἦν ἄχρι χέλεος ἔλθῃ,
ἥ δ' ἔ, καὶ τ' αὖτε μῦνον ἄχρι σόματος.
φαῖει δ' ἔκ' ἀκροῖς τοῖς χέλεσιν· αὖτ' ἐρείσασα
τ' σόμα, πῶς ψυχὴν ἐξ οὐνύχων ἀνάγει.

Τῷ αὐτ'.

Γ' ὅ νῦν πρᾶξι τέλης; πῶ δ' αἰ χέρσ' αἰ Πολυκλήτου,
αἰ ταῖς πρόσθε τέχναις πνῶμα χαριζόμεναι;
τίς πλοκάμης Μελίτης ἀώδεας, ἢ πυρόεντα
ὄμματα, καὶ δ' ἄρ' ἡσ φέγγος ἀποπλάσεται;
πῶ πλάσται; πῶ δ' εἰσὶ λιθοξόοι; ἐπρεπε τῇδε
μορφῇ νηὸν ἔχιν, ὥς μακάρων ξόανον.

Τῷ αὐτ'.

Οὐκ ἔλεγον Προδίκη θηράσκομέν; ἔ προεφώνου
ἥξουσιν ταχέως αἰ διαλυσίφιλοι;
νῦν ῥυτίδ' ἔ, καὶ θρίξ πολὺν, καὶ σῶμα ῥακῶδες,
καὶ σόμα τὰς προτέρ' ἔκ' ἔχον χάριτας·
μή τις σοι μετέωρε προσέρχεται, ἢ κολακῶν
λαίεται; ὥς δ' ἐτάφον, νῦν σε παρερχόμεθα.

Τῷ αὐτ'.

Σοὶ με λάριν γλυκὺ δωρος ἔρως παρέδωκε βοῶπι,
γαῶρον ὑποξάνξας ἄρ' πόθον αὐτόμολον,
αὐτοθελῇ, πάνδ' ἄλλον, ἐκ' ἑσίου, αὐτοκέλυσον,
αἰτήσονται πικρὴν μήποτ' ἐλευθερίην,
ἄχρι φίλης πολίης, καὶ γήραος· ὄμμα βάλλοι δὲ
μήποτ' ἐφ' ἡμετέρας ἐλπίσι βασιανίη.

Τῷ αὐτ'.

Τίς γυμνὴν ὄτω σε καὶ ἐξέβαλεν, καὶ ἔδρεν;
τίς ψυχὴν λιθίνην ἔχε, καὶ ἔκ' ἐβλεπεν;
μοιχὸν ἴσως ἔρρηκεν ἀκαίρως κῆνος ἐσελθών;
γινόμενον· πᾶσαι τὸ τοιοῦσι τέκνον.

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ.

πλὴν ἀπὸ νῦν, ὅταν ᾄδῃς ἔσω· κῆνος δ' ὅταν ἔξω,
τὸ πρόθυρον σφίην, μὴ πάλι ταῦτ' ἀπάθης.

Τῷ αὐτῷ.

Εκβάλλῃ γυμνὴν τις, ἐπὶν ἄρ' ἂν ποτὲ μοιχόν,
ὥς μὴ μοιχάσας, ὡς ἀπὸ Γυθαγόρου.
ἴστα τέκνον κλαίῃσα καταδρύφεις τὸ πρόσωπον,
καὶ παραριώτης μαινομένη προθύροις;
ἔκμαξαι· μὴ κλαῖε τέκνον· χάρησο μὲν ἄλλον·
μηκέτι τ' ὅ βλέπῃς ἐν δότῃ, καὶ τὸ δέρεν.

Τῷ αὐτῷ.

Μέχρι τίνος Προδίκη παρακλαύσομαι; ἄχρι τίνος σε
γοηάτομαι σερεῖ, μηδ' ἐν ἀκρόμενος;
ἦδη καὶ λυκαῖοι ἐπισκίρτωσιν ἐθέραι·
καὶ τάχα μοι δώσῃς ὡς ἐκάβη Γριάμω.

Τῷ αὐτῷ.

Εὐκαίρως μονάσασαν ἰδὼν Προδίκην, ἰκέτανον·
καὶ τ' ἄμβροσίῳ ἀφάμενος γοηάτων,
σῶσον ἔφην ἄνθρωπον ἀπολλύμενον παρὰ μικρὸν,
καὶ φῶγον ξωῆς πνῶμα σύ μοι χάρισαι.
ταῦτα λέγοντος, ἔκλαυσεν· ἀποφύσασα δὲ δάκρυ,
ταῖς ῥυφεαῖς χερσὶν ἡμᾶς ὑπέξέβαλεν.

Διονυσίῳ σοφιστῷ.

Ἡ τὰ ῥόδα, ῥοδέεσσαν ἔχῃς χάριν· ἀλλὰ τί πωλῆς,
σαυτῷ, ἢ τὰ ῥόδα, ἢ ἐσσυα μφότηρα;

Τῷ αὐτῷ.

Εἴθ' ἄνεμος γενόμην· σὺ δέ γε σείχουσα παρ' αὐγὰς,
σῆθε γυμνώσας, καὶ με πνέοντα λάβοις.
ἦθε ῥόδον γενόμην ὑπὸ ῥυφον, ὅφρα με χερσὶν
ἄρα μίνῃ, κομίσας σῆθεσι χιονέοις.
ἦθε κρίνον γενόμην λευκόχρουν, ὅφρα με χερσὶν

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

δραμένη, μάλλον σῆς χροτῆς κορέσης.

Μαικίη.

Ωμοσ' ἐγὼ δ' οὐ νύκτας ἀφ' ἡδυσίας Κυθήρας,
σὸν κράτος ἡσυχάσθην· ὡς δοκέω δὲ, γελαῖς,
τὺ μὲν ἐπισαμένη πάντως κῆρόν· ἔγδ' ὑπόισω
πλὴν ἑτέρην· ὅρκους δ' ἄς ἀνέμεν τίθεμαι.
αἰρῶμαι δ' ἄσεβῆν, κήνης χάριν· ἢ τὰ σὰ τηρῶν
ὅρκι, ἀποθνήσκην πότνι ὑπ' ἀσεβείης.

Τῷ αὐτῷ.

Τί συγνή; τί δὲ ταῦτα νόμης ἡ καὶ αὖ Φιλαινὶ
σκύλαματα, καὶ νοτῶν σύγχυσις ὀμματίων;
μὴ, τ' ἐρασὴν εἶδ' εἶχονθ' ὑποκόλπιον ἄλλην;
εἶπον ἐμοὶ, λύπης φάρμακ' ἐπισάμεθα.
δακρύεις; ἔφη δὲ; μάτην ὀρνέϊσθ' ἐπιβάλλη.
ὀφθαλμοὶ, γλώσσης ἀξιοπισυτέροι.

Τῷ αὐτῷ.

Θερμαίνῃ μ' ὀκαλὸς Κορνήλιος· αἰὲς φοβῶμαι
τὸ τοῦ φῶς, ἥδη πῦρ μέγα γιγνόμενον.

Μάρκῃ δ' ὀργενταρίῃ.

Μήνι χρυσόκερος δέρεκ' ἰτάδε· καὶ πυριλαμπεῖς
ἀστέρδ', ἔς κόλποις ὠκεανὸς δέχεται,
ὥς με μόνον προλιπῆσα μυρίπνοος ὥχετ' ὀρίση.
ἐκταίνῃ δ' ἀνρῆν πλὴν μάγον ἔδυναμαι.
αἰε' ἐμπης αὐτὴν ξητήσομεν, ἢν ἐπιπέμψω
Κύπριδος ἰχθυότας δ' ὀρυρέας σκύλακας.

Τῷ αὐτῷ.

Τὴν ἰχθὴν Διόκλησαν, ἀσαρκοτέρεν Ἀφροδίτης
ὄψαι, αἰὲς καλοῖς ἤθεσι τέρπομένην.
ἔπολύ μοι τὸ μετὰ ξὺν γενήσεται· ἐς δὲ ποθὴν ἄ
ἐρνα πεισὼν, ψυχῆς κήσομαι ἐγγυτάτω.

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰς Λυσιδίης κυάθους δέκτ· τὸ δὲ ποθεινὴς
Εὐφράντης, ἕνα μοι λάβρι δίδε κύαθον·
φῆσεις Λυσιδίην με φιλεῖν πλέον· ἢ μὰ τὸν ἠδὺν
βάκχον, ὃν ἐν ταύτῃ λαβροποτῶ κύλικι,
οἷμά μοι Εὐφράντη, μία πρὸς δέκτ· καὶ γὰρ ἀπέρης
ἀστέρης, ἐν μῆνης φέγγος ὑπὲρτίθεται.

Τῷ αὐτῷ.

Γαρθένον ἀλκίπην ἐφίλωα μέγα· καὶ ποτε πῆσας,
αὐτῷ λαβριδίως ἔχον ἐπὶ κλισίῃ·
ἀμφοτέρων δὲ σέρνον ἐπάλλετο μή τις ἐπέλθῃ,
μή τις ἴδῃ τὰ πόθων κρυπτὰ περιωτότρον·
μητέρα δ' ἔκ' ἔλαθον κήνης λάλον· οἷς ἐσιδῶσα
ἐξαπίνης, ἐρμῆς κοινὸς ἔφη θύγατερ.

Αντιπάρῃ θαλασσινικῆς.

Πάντα καλὸς· τότε μὲν χρυσὴν ἔτι πλὴν ἀφροδίτην
ἔξοχα καὶ πάντων ἔπειν ὁ μαονίδης·
ἦν γὰρ τὸν χαράγμα φέρης φίλος, ὅτε θυρωρὸς
ἐν ποσὶν, ὅτε κύων ἐν προθύροις δέδετα·
ἦν δ' ἐτέρως ἔλθῃς, καὶ ὁ κέρβερος ὧ πλεονέκτα,
οἱ πλῆτε πενίην ὥς ἀδικοῖτε μόνοι.

Τῷ αὐτῷ.

Ορθροῦ ἐβη Χρύσιλλα· πάλα δ' ἠῶος ἀλέκτωρ
κηρύσσων, φθονερὴν ἠριγένειαν ἀγῆ·
ὀρνίθων ἔρροις φθονερώτατε, ὅς με διώκεις
οἰκοθεν εἰς πολλὰς ἠϊθέων ὁάρας·
γηράσκεις Τιθωνέ· τί γὰρ σὴν ἀνέτιν ἠῶ
ἔτως ὀρθριδίην ἠλασας ἐκ λεχέων;

Γαρμενίωτος.

Εἰς Δανάην ἔρασας ὀλύμπιε χρυσὸς, ἵν' ἡ πάρος
ὥς δῶρῳ πεισθῇ, μὴ ῥέσῃ ὥς Κρονίδην.

ΤΩΝ ΕΙΣΕΓΓΑ

Τῷ αὐτῷ.

Οὐδὲ πῶς δυνάην, χρυσῷ· καὶ γὰρ δὲ σε, χρυσῷ.
πλήρονα γὰρ δύναι τὸ Διὸς ὕδυναμαι.

Καλλιμάχῳ.

ὦ μοσε Καλλίστωτος ἰωνίδι μή ποτ' ἐκάνης
ἔξην μήτε φίλον κρείσσονα, μήτε φίλιν·
ὦ μοσεν, αἰμαλέγχεσιν ἀληθεία, ἢ ἐν ἔρωτι
ὄρκους μὴ βαίνην ὕατ' ἐς ἀθανάτων·
νῦν δ' ὁ μὲν, ἄλλης δὴ θέρεται πυρί· τὸ δὲ ταλαίνης
νύμφης, ὡς μεταρέων, ὕλῳρος, ὕδ' ἄριθμός.

Σηκάνῳ.

Ἐχθαίρω τ' ἔρωτα· τί γὰρ βαρὺς ὅτι ἐπὶ θῆρας
ὄρνυται, αἷ' ἐπ' ἐμὴν ἰοβολῇ κραδίην;
τί πλέον, ἢ θεὸς ἄνδρα καταφλέγει; ἢ τί ἄσεμόν
δῆλώσας, ἀπ' ἐμῆς ἄθλον ἔχει κεφαλῆς;

Ονέστῳ.

Οὐτέ με παρθενικῆς τέρπει γάμος, ὅτε γράψῃς.
πῶς γὰρ, ἐποικτήρῳ· πῶς δὲ, καταιδέομαι.
ἦ μήτ' ὁ μφάξ, μήτ' ἀσταφίς· ἢ δὲ πέπειρος,
ἐς Κύπριδος θαλάμους ὥρια χαλλοσύνη.

Νικάρχῳ.

Οὐκ ἀποθνήσκεις δ' ἄγε με; τί μοι μέλει, ἢν τέ ποδαρχός,
ἦν τε δρομὸς γεγωνός, εἰς αἰδὴν ὑπάγω;
πολλοὶ γὰρ μ' ἐρέουσιν, ἔα, χολὸν με γενέσθαι.
τὸ δ' ἐνεκεν γὰρ ἴσως, ὅποτ' ἐῷ θιάσος.

Τῷ αὐτῷ.

Γάντα λίθον κίνῃ· στυπὴν ῥέφε· καὶ γράφε πρὸς με,
εἰς πόιν ἀκπῶν ἀφρόσμων γέροντος;
αὐταντεῖν πρῶ· τὸ ἐνόμιον ἀντιπεριῶν
ζήγνηται, καὶ ἐμὸν φρόντισον ἰμάτιον.

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ

ἦν ἐν γαστρὶ λάβης, λάβε· καὶ τέκε, μὴ θορυβηθῆς·
ἀρήσει πόθεν ἐς ἑλθὼν ἐς ἡλικίην·

Τῷ αὐτῷ·

Κάλλος ἀνὰ χαρίτων, τέρπει μόνον· ὅ κατέχει δὲ,
ὥς ἄτερ ἀγκίστρα νηχόμενον δέλεαρ·

ὁπλίζαν Κύπρι τόξα, καὶ ῥέ σκόπῃ ἥσυχος ἑλθέ·
ἄλλον ἐγὼ γὰρ ἔχω βράχματος ὧδε τόπον·

Αρμενταρίη·

Ἰσιὰς ἡδύπνοιε, καὶ ῥ' δεκάκτισ μύρον εὐδεις,
ἔλρεο, καὶ δ' ἔξει χερσὶ φίλαις σέφανον·

ὅν νῦν μὲν θάλλοντα, μαραινόμενον δὲ πρὸς ἡμῶν
ὄφειαι, ἢ μετέρης σύμβολον ἡλικίης·

Κριναγόρη·

Κῆν ῥίψης ἐπὶ λαῖα, καὶ ἦν ἐπὶ δεξιὰ ῥίψης
Κριναγόρη, κενεῦ σαυτὸν ὑπέρθε λέχους·

ῥ' μή σοι χάρεα παρὰ κλίνῳ γέμιλλα,
γνώσῃ κοιμηθεὶς, ὅχ' ὕπνον ἀλλὰ νόπον·

Βασι·

Οὐ μέλλω ῥύσῃν χρυσὸς ποτε· βῆς δὲ γένοιτο
ἄλλος, χῶ μελὶ θρεῖς κύκνος ἐπ' ἡϊόνος·

ξηνὶ φυλακτέῳ τάδε παίγνια· τῇ δὲ Κορίνῃ
ἢ ὀβολὺς δώσω ἢ δύο, καὶ πέτομαι·

Αθιλον·

Οὐκ ἔτι βασιάζω μὰ τὰ σ' ὄμματα πλὴν φιλέριμον,
καὶ πλὴν μοιωλεχῇ σέο διαξυγίην,

ἀλλ' αἰεὶ δακρύοισι πεφυρμένος, ἢ ἐπιορκήσω
ἔρχομαι, ἢ μεγάλης νηὸν ἐς ὀρτέμιδος

αὔριον· ἀλλὰ πάρῃ με δεδέξεται· ἐς δὲ σὸν ὄμμα
πῆσομαι, ἐρῶσθαι μυρία σ' ἀνχόμενος·

Αθιλον·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΤΑ

Εἴτε σε κυανέῃσιν ἀποτίλβυσαν ἐσθῆρας,
ἥτε πάλιν ξανθαῖς εἶδον ἄνασσα κόμαις,
ἴση ἀπ' ἀμφοτέρων λάμπει χάρις· ἢ ῥά γε ταύταις
θριξὶ σιωοικῆσει, καὶ πολὺ ἥσιν ἔρωσ·

Ἀθῆλον·

Γῦ σοι κῆνα μέλισσα τὰ χρύσεια, καὶ περίοπτα
τ' πολυθρυλλήτε κάλλιπα φαντασίης;
πῦ δ' ὀφρύβω, καὶ ταῦρα φρονήματα, καὶ μέγας αὐχὴν,
καὶ σοβαρῶν ταρσῶν χρυσοφόρος σπατάλη;
σὺν πενιχῇ, φαφαρή τε, κόμῃ τ' ἐπὶ πᾶσι βραχεῖα,
ταῦτα τὰ τ' σπαταλῶν τέρματα παλλακίδωτ·

Ἀθῆλον·

Νῦν μοι χαῖρε λέγεις, ὅτε σὺ τὸ πρόσωπον ἀπῆλθες
κῆνο τὸ τῆς λύδης βάσκανε λειότρον·
σὺν μοι προπαίξεις, ὅτε τὰς ῥίχας ἠφάνικας σὺ,
τὰς ἐπὶ τοῖς σοβαροῖς αὐχέσι πλαξομένας·
μηνέτι μοι μετέωρε προσέρχου, μὴ δὲ σιωάντα·
ἀντὶ ῥόδου γὰρ ἐγὼ πλὴν βᾶτον ἔδεχομαι·

Ἀθῆλον·

Ἦδη φίλτατε λύχνε ῥὶς ἐπ' ἀρβύ· ἢ τάχα τρπνὴν
εἰς θαλάμῳς ἤξεν ἀντιγόνην προλέγεις·
ἢ γὰρ ἀνάξῃ τὰς ἐτήτυμον, οἷος ἀπόλλων
θνητοῖς μάντις ἔση καὶ σὺ παρὰ ῥίπῳδι·

Ἀθῆλον·

Γραῖα φίλη, θρέπῃρα, τί με προσίοντος ὑλακτῆς,
καὶ χαλεπὰς βάλλεις δὲς τόσον εἰς ὀδύναν;
παρθενικὴν γὰρ ἄγης περικαλλέα· τῆς, ἐπιβαίνων
ἵχνεσι, πλὴν ἰδίην οἶμον ἰδ' ὧς φέρομαι,
ἧδος ἐσαυγάζων μοῦνον γλυκὺ· τίς φθόνος ὄρων
δύσμορε; καὶ μορφᾶς ἀθανάτων βλέπομεν·

Ἀθῆλον·

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Αδελον.

Αἰεὶς ὁ Ζεὺς ἦλθεν ἐπ' ἀντίθεον Γανυμήδην.
κύνος ἐπὶ ξανθὴν μητέρα τ' ἐλένης.
ἔτως ἀμφοτέρωδιν ἀσύγκριτα. τ' δύο δ' αὐτῶν,
ἄλλοις ἄλλο δακῆ. κείων ἐμοί, τὰ δύο.

Αδελον.

Εἴ μοι τίς μέμφοιτο δαίς, ὅτι λάβρις ἔρωτος
φοιτῶ, θηραυτὴν ὁ μμασιν ἰξὸν ἔχων,
ῥῥῥῥ καὶ Ζῆνα, καὶ αἶδα, τὸν τε θαλάσσης
σκηπτῶχον, μαλῶν δ' ἄλλον ἔοντα πόθων.
ῥ δὲ θεοὶ τοιοῖδε, θεοῖς δ' ἐπέπυσιν ἑπεσθαι
ἀνθρώπου, τί θεῶν ἔργα μαθὼν ἀδίκῳ;

Αδελον.

Χαῖρε κόρη. καὶ δὴ σὺ. τίς ἡ προσιῦσα; τί πρὸς σέ;
ἢ ἀλόγως ζητῶ δασπότις. ἢ μετέρη.
ἐλπίζειν ἔξεστι; ζητεῖς δὲ τί; νύκτα. φέρεις τί;
χρυσίον. οὐδὲ μὲν. καὶ πόσον; ἢ δύναμαι.

Αδελον.

Ἄλλος ὁ μιννοφίλας λέγεται παρὰ μαχλάσι κόσμος.
ἄλλος, ἐπὶ πάσης γινέται ἀκράσιος.
ὅς ὅτε χαλδαῖοι κείνης πέλας. ἢ γὰρ ὁ ταύτης
ἔρανός, ὅς ὅτε καὶ κύνα, καὶ διδύμους.

Αδελον.

Γινώσκω χαρίεσσα φιλῶν, πάντων φιλέοντα.
καὶ πάλι γινώσκω, τὸν με δακόντα δακῆν.
μὴ λύπει με λίην σέρνοντά σε, μὴ δ' ἐρέθιζε.
τὰς βαρυοργίους, μὴ θέλε πειρίδασ.
ταῦτ' ἐβόων αἶψά, καὶ πρῶτον, αἶψ' ἴσα πόντῳ
ἰονίῳ μύθων ἐκλυθεῖς ἢ μετέρων.
τοὶ γὰρ νῦν, σὺ μὲν, ὧς δὲ μέγα κλάυσαι βαῦξεις;

MM

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΤΑ.

ἡμῶς δ' ἐν κόλποισι ἡμεθα νηϊάδος.

Ἰκλιαν ἄνδ' ὑπάρχων
αἰγυπίου.

Σ τέφρος πλέκων πόθ', ὄϊρον
ἐν τοῖς ῥόδοις ἔρωτα.

καὶ τ' ἡρώων καταχών,
ἐβάπτισ' εἰς τ' οἶνον.

λαβὼν δ' ἐπιθον αὐτόν.

καὶ νῦν ἔσω μελῶν με,

πτεροῖσι γαρ γαλίξῃ.

Ο ὑδύνα μά σ' ἐθέλων θέσθαι φίλην· ὅτε γὰρ αἰτῆς,
ἔτ' αἰτῶντι δίδως, ἔθ' αὖ δίδωμι δέχῃ.

Κ ὕρος, κύριός σε· τί μοι μέλει, ἢ παρὰ γράμμα
ἐκ ἀναγινώσκω τ' κελόν, ἀλλὰ βλέπω;

Μ αχρὸς ἔτ' ἐν κόλποισιν ὁ νήπιος ὀρθρινὰ παίξων
ἄσφαρτοις, τῷ μὲν πνῦν ἐκὺ βουσεν ἔρωσ.

Γ ἴν' ἀσκληπιάδῃ· τί τὰ δ' ἀνρυα ταῦτα; τί πάχει;
ἔσ' ἐ μόνον χαλεπὴ Κύπρις ἐληΐσατο,

οὐδ' ἐπὶ σοὶ μὲν κατεθήκετο τόξα, καὶ ἴδ'.

πικρὸς ἔρωσ· τί ξῶν, ἐν σποδίῃ τίθεσαι;

Πίνω μεν βάκχε ξωρὸν πόμα δ' ἀκτυλος ἄως,

ἢ πάλι κοιμισθὲν λύχρον ἰδῆν μένομεν.

Κ αλὸς ὁ παῖς ἀχελῷε· λίην κελός· ἥδ' ἐτις ἔχ' ἰ
φισίν, ἐπιστάμην μῦθος ἐγὼ τὰ κελά.

Η ν ἐσίδω· Θήρωνα, τὰ πάνθ' ὄρω· ἢν δὲ τὰ πάντα
βλέψω, τ' ὁλε μὴ, τῷ μπαλιν' ἔδ' ἐν ὄρω.

Ε σσινδον τὸν ἔρωτα φυγῆν· ὁ δὲ βαλὼν ἀνέφασ
φανίον ἐκ τέφρης, ὄρε με κρυπτόμενον.

Μυκλώσας δ' ἔτ' τόξα, χερὸς δ' ἀκρῶνυχά διατά,

κνίσμα πυρὸς θραύσας, τῷ δὲ λαθὼν ἐβαλεν.

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ἐκ δὲ φλογός, πάντῃ μοι ἐπέδραμεν· ὦ βαρὺ φέγγος
 λάμψαν ἐμοί, μέγα πῦρ φανίον ἐν κραδίῃ.
 Κ ὕπρι, τί μοι ῥιανὸς ἐφ' ἕνα σκοπὸν ἤλασας ἴδς,
 ἐν δὲ μὴν ψυχῇ ῥιανὰ πέπηγε βέλη;
 καὶ τῇ μὲν, φλέγομαι· τῇ δ' ἔλκομαι· ἦν δ' ἀπονάνσω,
 διδάξω· λάβρω δ' ἐν πυρὶ, πᾶς φλέγομαι.
 Ο ἴδα φιλεῖν, φιλέοντας· ἐπίσταμαι ἦν μ' ἀδικῇ τις,
 μισθῶν· ἀμφοτέρων εἰ μὴ γὰρ ἔκ ἀδελφῆς.
 Θ υμὸς ἔρωσ, παρ' ἐμοὶ μενέτω μόνω· ἦν δὲ πρὸς ἄλλους
 φοιτήσῃ, μισθῶ κοινὸν ἔρωτα Κύπρι.
 Ο ρνίβες φίθυροι· τί κερράγατε, τί μ' ἀνιάτε,
 τὸν ῥυφερῆς παρθένου σαρκὶ χλιαινόμενον,
 ἐξόμεναι πετάλοισιν ἀνδρόνδε· εἰδὲ λάλιθρον
 θηλυγένος, δέομαι μῆνατ' ἐφ' ἡσυχίης.
 Ε ἰ μισθῶν πόνος ἐστὶ, φιλήν πόνος, ἐκ δύο λοιπὸν
 αἰρῶμαι, χρηστὴς ἔλκος ἔχων δόλυντις.
 Γ ἐντ' αἰτέϊς; δέχεσθ' ὥσω· καὶ ῥήκοσι δ' αὐτίκ' ἔξεϊς·
 ὄρκει σοι χρυσός; ἤρκεσε καὶ δανείη.
 Ε ἰ ἅ ἐν πελάγῃ σώξεις Κύπρι, καὶ μὲ τὸν ἐν γᾶ
 ναυηγὸν φιλήεις, σῶσον ἀπολλύμενον.
 Μ ισῶ πλὴν ἀφελῇ, μισῶ πλὴν σῶφρονά λῖαν·
 ἦ μὲν γὰρ, βραδέως· ἦ δὲ, θέλῃ ταχέως.
 Ο μματα μὲν χρύσεια, καὶ ὑαλόεσσα παρειῇ,
 καὶ σῶμα, πορφυρέης τερπνότρου κάλυκος·
 δειρῇ, λυγδινέῃ· καὶ σῆθεα, μαρμαίροντα·
 καὶ πόδες, ὄρνυρέης λαινότεροι θέτιδος.
 εἰ δέ τι καὶ πλοκάμοισι διαστίλβουσιν ἀκάνθα,
 τ' λυκῆς καὶ ἁλμῆς ὅδ' ἐν ἐπιστρέφομαι.
 Φ ούγην δ' ἢ τ' ἔρωτα, κενὸς πόνος· ὅτ' ὁρ' ἀλύξω
 περὶ δὲ ὑπὸ πλινθῶν, πυκνὰ διωκόμενος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ.

Τ ὦ μήλω βάλλω σε· σὺ δ' ἄλῃ ἐκῆσα φίλῃς με,
 δεξαμένη, τῆς σῆς παρθενίης μετάδος·
 ἧδ' ἄρ' ὃ μὴ γίγνοιτο νοῆς, τὸ τ' αὐτὸ λαβῆσα,
 σκέψαι πῶς ὥρην ὡς ὀλιγοχρόνιος·
Φ εἶδ' ἡ παρθενίης, ἐν τῇ πλέον· ἔγχε' ἐς ἄδην
 ἐλθῆσ' αὐρήσεις τ' φιλέοντα κόρη·
 ἐκ ζωῶσι τὰ τερπνὰ τὰ κύπριδος· ἐν δ' ἄχέροντι,
 ὅδεα καὶ ἀποδίη, παρθένη κησόμεθα·
Γ έμπω σοι μύρον ἡδύ· μύρῳ παρέχων χάριν ἔσοι·
 αὐτὴ γὰρ μυρίσαι, καὶ τὸ μύρον δύνασαι·
Η δὴ θέρεις διψῶντι, χιῶν ποτόν· ἡδὺ δὲ ναύταις
 ἐκ χειμῶνος ἰδῆν ἄκρινόν σε φανόν·
 ἡδὺ δὲ καὶ ὁ πόταν κρύψῃ μία τ' φιλέοντας
 χλαῖνα, καὶ αἰνῆται κύπρις ὑπ' ἀμφοτέρων·
Ο μφάξ' ἢ ἐπένυσας ὃ τῇ σαφυλῇ παραπέμψω·
 μὴ φθονέσης δῆναι καὶ βραχὺ τῆς σαφίδος·
Κ ἔρη τις μ' ἐφίλησεν ὑφέσπερα χέλοισιν ὑγροῖς·
 νένταρ ἔην τὸ φίλημα· τὰ γὰρ σῶμα, νένταρος ἔπνε·
 καὶ μεθύω τὸ φίλημα, πολὺν τ' ἔρωτα πέπωκός·
Η ράσθην· ἐφίλην· ἔτυχον· κατέπραξ'· ἀγαπῶμαι·
 τίς δέ, καὶ ἦς, καὶ πῶς; ἢ θεὸς οἶδε μόνον·
Ξ η μαινέει χεῖλιν με, ῥοδόχροα· ποικιλόμυθα·
 τυχοτακῇ· σῶματος νένταρ ἐν πρόθυρα,
 καὶ γλῆναι λασίησιν ὑπ' ὀφρύσιν ἀστράπτειν,
 ἀλλὰ γλῶν ἡ μετέρωπ, δίκτυα καὶ παγίδες,
 καὶ μαχοὶ γλαρόεντες, εὐξυγές, ἰμερόεντες,
 αὐφνέες, πάσης τερπνότεροι κάλυκος·
 αἴψα τί, μηνύω κυσὶν ὅδεα· μάρτυρές εἰσι
 τῆς ἀθυροσύμης, οἱ μίδριοι κάλαμοι·

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ.

Ἀθῆλον.

Τίς, πόθεν, ἢ ἐτίνων τὸν χάλκεον ὕπνον ἰαύεις;
μαρμύσειος ῥάλλης· οἷδ' ἔρατ' αὖ γενέην.
οἶδα τήν πάρην, βυξάντιον ὅσω μα κλεινόν·
εἶπον πῶς θεναρὴν ὤλεσας ἡλικίην;
αἰεὶ δὲ μ' ἐξήπην· αἰὲρ ἦρεο; ἐκ τε γένων γὰρ
ὤλιστα· τὸ δέ μοι, πικρότερον θανάτῳ.
ἔγχε' ἄρης μ' ἐδάμασεν ἐπ' αὐχένι δ' ὅθ' μὸν ἔχυσαν
ῥυόμενον κλεινὴν ἐλλάδα· πῶς δ' ἔθανον.

Ἀθῆλον.

Ἰππῳ τῷ δ' ὁρώων τε· τί δ' ἐρκομαι; ἵπποι' ἔασί,
ἢ πολέεσσι· περὶ σοὶ θαῦμα τόδ' ἀχιχίαλη.
ἢ νὶ χάρις μερόπων πολέμου κλόνος, ἄρμα τ' ἄμιλλαί,
ἢ μέτερα κρυερῶν ῥαύματα παρ' χαλίδων.
ἢ πῆ ἥσθ' ἐπερίθεσθαι, τί μέλλετε; βυσσὶ χαλινῶς,
ἢ ταχύν ἐς πολέμους εἰσελάοιτε δρόμον.
αὐτὰρ ἔγωγε λέπαθνα, κατ' αὐλακὸς ὕνιν ἐφέλξων,
ὀπλίσσομαι· τί σοβῆς κέντρον ἐρῃδόμενος;
ἢ θ' ὕσπληγι θένοις, ἢ τ' ἔγχε' ἰδέσσοι, ἄταρ ἦν
ἔκ' ἐτι μ' ἰθύνοις κραπνὰ διωκόμενον.
ἵππον ἔχοις ταῦρον· βῆς ἔανομαι· ἵππος δ' ὁρῶ.
πάντα δ' ἔναλλ' ἢ ἔργα τὰ τ' μρόπων.

ΤΕΛΟΣ.

MM iii

ΓΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ,

Εἰς τὰ ἐν πυθίοις θερμὰ, ἡ μιάμβια

δὶ μέτρα κατὰληκτικά.

Β ὕλει μαθεῖν ἄνθρωπε
 πῶς καὶ πόθεν νοσῶσι,
 αὐτάρ γυρονδῶρημα,
 ἔγωγε τὸ το δέξω.
 ὅσον σοφοὶ νοῶσιν,
 καὶ πῆρα σαυδικάξω.
 Ε νερθε γῆς σήραγγας
 ὕδωρ ἐκθθεν ἔνθεν,
 πιλόμενον δὲ, θερμὴν
 ἄλλοι λέγουσι ἔτο.
 γῆς ἐν μυχοῖς ὑπάρχειν.
 θερμὴς τυχὸν βιάσθαι,
 ἄνω ῥέχει τῷ πλήθει.
 αἷμα δὲ δειγματίζω.
 ὁ δὲ μὴ γὰρ ὄψιν οἶδαι,
 ζανόν τε μαρτυρῶσα.
 τὸ θερμόβλυτον ῥεῖθρον.
 τέχνης ἄνδρ, Γαληνός.
 τὸ πῦρ ἄνω φουσῶσα,
 πολλῇ τε σὺν κινήσει.
 τιτάνια μὴ δῖας,
 καὶ λυδία, πλετῶσα,
 ἤρα κλέων σιλῶν δὲ
 ἐν δ' αὖτε πιθηκῶσας,
 ἀφ' ἧς ὄψιν ἴδωμαι,
 πέμπω λίθους θερμὰς,
 θερμῶν ἄτεχνον ῥῶμα,
 φανερὸν πρόκειται πᾶσιν,
 καὶ προσφιλέστατον ἡμῶν;
 ἐγὼ φέρων διδάξω,
 ὅσον φύσις παιδαίνει,
 πρόχθον, φράσων ἢ ἡκω-
 γῆναι σεναὶ νοῶσιν.
 ἀντιῤέχον πλεῖσθαι.
 ἢ πῶς τυχεύσαν πάχυν.
 μέταλλα πρὸς θερμῶν,
 τὸ γῆτον ὄν ὡς ἡμῶν,
 καὶ τῶ μένειν ἐν ἴχον,
 Γ οἶον δέχῃ, τὸ πρῶτον;
 τῷ δευτέρῳ, σύμφημι.
 μυδῶσα, δυσπνοῶσα,
 Ο ὕτω προῆλθε πᾶσι
 ἰπποκράτης, ἄφυλος.
 πίσις δὲ τῶν, νῆσος
 πολλῶν βρέμον σὺν ἡμῶν,
 οἶδεν φέρειν τοιαῦτα,
 καὶ πρὸς κὴν πιθῶκη,
 μεταλλόχρυσον γαῖαν.
 πόρρω, πέφυκε πλεῖστα.
 καὶ λιπαρὰ τῇ νήσῳ,
 ὁ νυκτὶ περταμφάνον,
 πολυφύφους βροντῶδης,

ὅττι τὸ πᾶν διελύεντασ· Ἐστὶ δὲ μικρὰ ταῦτα,
 πρὸς ἄλλα κρήτῳ μείζω· πηγὴ τελέῃ γὰρ λήθην·
 ἄλλη μέθην ποίῃ δέ· ἄλλη δ' ἑλκιδον βλύζει·
 ἄλλη γάλα προτάνει· καὶ πρὸς ῥοχάσει νᾶμα,
 πῆντων ἄκος νοσύντων· καὶ πρὸς ποθέσιν οἶνον,
 μίσσηθρον ὅτιν ὕδωρ· καὶ πρὸς μέσον θαλάσσης,
 τίδαξ ἀναρροιβήται· καὶ χασμάτων ἐκπνέται,
 προλεπτικόν πρὸς πνῶμα· ἀσφαλτον ἄλλη γῆ δέ,
 πῶς ἐξάγει, τί ἔτο; Ω θαυμάτων τὸ θαῦμα·
 πηγὴ, φόνω δολύται· αἶνε μένη δέ, λάμπει·
 Ἄλλοι λέγουσιν ἄλλην, κρυπτὸς δόλος ἐλέγχει·
 ἄλλην κροκαρτικὴν δέ, χυμῶν μόνων θρυλλῶσιν·
 ὕδωρ πικρὸν τελέῃ δέ, φῶς ἡλίου καυσῶδός,
 ὃ νύξ λυκαίνειν οἶδεν, ἥ δὲ δύλητον ἐλεῖν·
 ὄλβος δὲ πηγῆς ὅτι, φύσιν κάτω πῦρ κέφην,
 ὀλίγη δὲ πῦρ βαρύναν, ἀνω φέρων πῦρ ἄχνην·
 ἄλλος δὲ ῥῶς μικρὸς σοι, ὃς σωμάτων τὰς θάλασσε,
 ὅσων τε τὰς κροτάξεσσ, σφίγγει· ῥέφει· πιδάνει·
 Θέλεις προσοίσω πλείω; ἔστι λέγουσι νᾶμα,
 ὅπερ βαλὼν ἥδ' ἄγος, ἥ νύξ ἐν αἰθρίαῖσι,
 κρυσταλλόπηκτον ἄροισ· Ἐστὶν λέγουσιν ἄλλο,
 ἔξ' ὅππῃ προκύψας, δύνον βλέπει σε φῶτον,
 γῆς μικρὸς ὥς ἐν κόλποις· Ἐστὶν δὲ ῥῶς ὦ θαῦμα,
 ὃς εἰ δεδεδεταίτι, λίθον τελέῃ τὸ πρᾶγμα,
 ἐν ἡμέραις ὅσῃ πλείους· Ἀλλην λέγουσι κρήνην,
 βραχὺ βρύκσαν ὕδωρ· ἥ τις παρόντος ὄχλου,
 πλῆθ' δίδωσι ῥῆθρα· Ἀλλην δὲ πρὸς πισυνται,
 ἡ χείματος παρόντος, ἀνιμὸς ὅτι πᾶσα,
 προχθ' ἑρως δὲ νᾶμα· Ἀλλην ἀνέκεις πάντως,
 ὕδωρ φέρειν νιφῶδός· ὥς ῥυμμάτων μὴ δῆσθαι

MM iiii

λελυμένους ἐκῆθι·
ὥς μὴ πίνεσθαι ξύοις·
ἢ σῆψις ἄλλης ὕλης·
πολλὰς φυτῶν ἀγέρας,
τὸ χρυσόμορφον ῥόδου·
ὥς δ' ἀκρυνὸν γλοιῶδες,
ὡς τὸ ξένον μετ' ἄλλου·
φέρει τόπος τίς λίμνην,
πρὸς ἣν θέλων λυθῆναι,
ἔως δὲ πιντήκοντα
εἰδ' αὖ τίς αὐτῇ πλῆξ
ἔξω ῥέχουσα ῥίπῃ,
Γ ἔρσεν κενὸς δ' ἐξέρπῃ,
ὅπρ' σαφῶς ἀνάψῃ,
Α λην δὲ τίς βραχεῖα,
ῥς ἣν ἔλαιον φαίνων,
Δ ἔλτοι φέρουσιν ἄλλην,
πῦρ ἐξ ὀπῆς ἀνίχθῃ,
Α ἴθους ἔχῃ δὲ ῥεῖθρον,
ῥς ῥίπίδι ψυχάζων,
εἰδ' αἶμα φαίνων σπῆσθῃ,
Α λην δὲ τίς ὠθεῖται,
καὶ πῶ φίλεχθρον μίξιθ,
Ο ὕτω φύσεις ἀπέρους
κτίξεων, ἄγων, ἰθύνων,
πρὸς θαῦμα καὶ λαρεῖαν,
τῶτον καλεῖ θεός σε·
μηδὲν τυπῶν πρὸς εἶδος,
ἄγνωσόν δ' ἐπ' αἶμα·
ἀληκτόν δ' ἐπ' αἶμα,

Θ ρ μὰ προχῆ ἡ λίμνη,
ῥς γὰρ ὥς τι πῦρον,
ἐκῆ λείγουσιν εἶναι
ἡλεκτόν ἐξαγῆσθαι,
τίκτει δὲ τὸ πρῶτον,
ἔπητα δ' ἡ, πεποῦται·
Δ ὄρο φράσω καὶ τ' ἄλλα·
μικρὰν λίαν κυκλώδῃ·
πεπλησμένην ὀρήσεις·
λελυμένους καθαίρει·
ἄνδρας φέρει λυθῆναι,
ἢ ἀκρίτως ῥυφῶντας·
κρύπτων τὸ καῖον·
ἔλαιον δ' περ σάξεις·
πῦρ ἐξέβαλλε πέτρα·
πάντως σβέσθῃ τὸ φαῖνον·
ῥρα θέρους βαθέα,
χειμῶνος ὕδωρ ῥεῖν δει·
ἀπὸντας αἰετὰ μαρ·
τὸν φλογμὸν ἐκπραῦνθῃ·
τὸ πῦρ πλέον τυφῶται·
ὕδωρ τε καὶ πῦρ σμίγδην·
τετρακτύος πισυῖται·
ὁ δὲ σπότης ἀπάντων,
κρινῶν πλέκων ὥς οἶδε,
φύσεις σαφῶς ἐγέρθῃ·
τῶτον φρεσὶ φαντάξῃ,
εἰ μὴ θέλῃς γεπταῖν·
ἄρρητόν δ' ἐπ' αἶμα·
ἀναρχοφωτόμυσον,

ἄρρητο λειπόμενον,   κόσμος φέρον καὶ βίης,
 ἐν πανσόφῳ χωρίῳ,   ἐν ἐνδίκῳ προνοίᾳ.
 Οὕτω τὰ μὲν, κατὰ δὲ,   τά δ' αὖ βίβλοι βοῶσιν.
 τὰ δ' αὖ, σαυῆξε πῆρα·   καὶ πίστις ἐστὶ πάντως
 τὰ δ' ἡλᾶ, τὰ δ' ἡλῶν·   τὰ μικρὰ, τῶν μεγάλων.
 Τὸ δ' ἔσθ' σκοπῶν τὸ θαῦμα,   οἶδα πλέον παθήσεις,
 πλὴν ῥισοφῶτον φαῦσιν·   παθῶν δὲ, καὶ ζητήσης.
 ζητῶν δὲ, καὶ θεώσης   μετὰ σίᾳ τὸ κρῆπον.

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΓΕΩΜΕ

ΤΡΙΚΟΝ.

Η μίονος καὶ ὄνος, φορέουσαι οἶνον ἱβαίνον.
 αὐτὰρ ὄνος, σενάχιξεν ἐπ' ἄλγεϊ φόρτυς ἰοῖο.
 πλὴν δὲ, βαρυσεύαλυσαν, ἰδὺς ἐρέεινεν ἐκρήνη.
 μήτερ, τί κλαῖς οὐλοφύρεαι ἢ τε κέρη;
 εἰ μέρον ἐν μοι δόιης, διπλάσιον σέθεν ἦρα.
 εἰ δὲ ἐν ἀντιλήβοις, πάντως ἰσότητα φυλάξης.
 ἥ περ τὸ μέτρον, ἄρισε γεωμερίης ἐπίϊστο.

Ανὰ γ' μέρων δοκῶσι φέρειν.

Εἰς τὴν ἐπὶ ἀπλήτην, καὶ τὰς ἐν ἡμῖν
 δωάμεν, καὶ πάθη.

Επὶ ἀπολυπλάνεον κατ' ὀλύμπιον ἄσερδον ἔδον
 ῥαῦνται· καὶ τοῖσιν αἰὲ καλονόξεταί αἰῶν,
 συκτιφαῆς μήνη, συγνὸς κρόνος, ἥλιος ἠδὺς,
 πασοφόρος παφίη· θρασὺς ἄρης, ἀπῆρος ἐρμῆς,
 καὶ Ζεὺς ἀρχιγένηθλος, ἀφ' ὧ φύσις ἐβλάστησεν.
 οἱ δ' αὐτοὶ μερόπων ἐλάουσι γένος· ἐστ' δ' ἐν ἡμῖν,
 μήνη, Ζεὺς, ἄρης, παφίη, κρόνος, ἥλιος, ἐρμῆς.
 ἔωκεν ἅπ' αἰθερίῳ μεμερίσμεθα πνέματος ἔλκεν,

δάκρυ, γέλωτα, χολήν, γένον, λόγον, ὕπνον, ὄρεξιν.
 δάκρυ μὲν ὅτι Κρόνος· Ζεὺς δὲ γένον· λόγος, ἑρμῆς·
 θυμὸς, ἄρης· Μῆνη δ' ἄρ' ὕπνος· Κυβέρις δ' ὄρεξις.
 ἥελιος δὲ γέλω· τὰ τῶ γὰρ ἅπαντα δικάως,
 καὶ θνητὴ δ' ἀννοία γελᾷ, καὶ κόσμος ἀπ' ἄρων.

Εἰς τὸν Πτολεμαῖον.

Γ. αἴης ἐν νώτοις ὀχόμενος ὦ Πτολεμαῖε,
 καὶ βροτῆς φύσιος δεσμύμενος ἐνδοθι τεθμῶν,
 ἔκ' ἄσρων δὲ μῆνον ἀειδίητον ἀνάγκην,
 ὅδε πόλοιο φορᾶν, σὺ δ' ἐγνώσ' ἀπατέυσαν,
 αἴμα καὶ αὐτὰ περ' ὅπῃ τελέσῃ μῆϊα φαίνης.
 τόσσον δὲ, χρεὼν καλέειν σέ τιν' ὕρανίωνων.
 αἰθέριόν τε νόον φορέειν, ὃ γῆινον ἔμψης.
 ἧ δ' ὅρ καὶ μερόπειαι χαμερπέσι συμβιότανσας,
 καὶ φύσιος θνητῶν περ' ἀλυκτοπέδῃσιν ἐδεσμῶν,
 αἴμα νόον παθέων ἐν τοῖσι πόνοισι κἀμῆρας.
 ἔξω σαρκὸς ἔβης δὲ, καὶ ἀχλὺς ἰλυέωσιν,
 καὶ τελέσεις προέειπας, ἐσύσερα τέρμα λαχύσας.

Ερμῆ τ' ἴσμε γίγνου, περὶ σεις =
 μῶν· ἐν ἄλλῳ, ὁρφέως.

Φ. ράξει δὲ καὶ τόνδε λόγον τέκος· ὅπποτε κεν δὴ
 γαῖαν κινήσῃ σεισίχθων κυανοχαίτης,
 ἥε βροτοῖς ἐπὶ τ' αὐτυχίην, κακότητά τε φράξῃ.

Ἡλιος, ἐν Κριῶ.

Ο. πότεν ἄρ' ἰσημερίην ἀφίκεται
 ἥελιος, Κριὸν δὲ διεκβρέχῃ, ἐν δ' ἄρα τῷδε
 γαῖαν νυκτερινὸς γαῖοχος ἀμφελελίξῃ,
 σῆμα τόδ' ὅτι πόλιος ἀπόστασις, ἔκ' ἀλαπαδνῆ.
 Εἰ δὲ κεν ἡμερινὸς, φράξει τόδε λυγρὰ καὶ ἄττα.

πῆματος ὀρμήσαντος ἐπ' ἀνοδὰς ἀνθρώπων,
ἔαται σφετέραις ἐπιπημοσύναις, ἰδὲ λύπαις.

Ἡλιος, ἐν Ταύρω.

Εἰδ' ἀνὰ Ταῦρον ἰόντος ἐφορμήσει διὰ νύκτα
σεισμὸς, πῆματα μὲν τε καταφθινύθουσιν ὅπῃ αἶω.
εὐφροσύνη δ' ἀνὰ αἶψα καὶ εἰρήνη τε θαλῆα.
ἡμερινὸς δὲ, φέρει πολέμους μετ' ἀλοιο πόλιν
ἔργον ἐπ' ἔρχομένους τοῖς κρήησιν. ἀμφυλάσσει.

Ἡλιος, ἐν Διδύμοις.

Εἰδ' ἔκιν' ἐν Διδύμοις σφωφωμένον ἡλίοιο,
νυκτερινὴ μῆνις ἐλελίζεται κατὰ γαῖαν,
δυσμένους βροτοὶ ἐχέσ' ἔχειρθε,
ἡμετέριν' πελάσσειν ὑπ' ἄλγεα γαῖαν ἅπασαν.
ἔδ' ἔκιν' ἡμερινή, τότε κεν βασιλῆος ἄτι μοι
ἔσονται ἡγεμόνες τε θεῶν διομηνίη ἐχθρῶν.

Ἡλιος, ἐν Καρκίνῳ.

Εἰδ' ἀνὰ πῶν μοῖρην τῆ Καρκίνου ἡλίοιο
σεύχοντος, τότε δὴ θρινὴ ῥοπή, ἐν νυχὸς ἔσται
γῆς ἐνοσίς, τὸ το φράζει κακότητα βαρεῖαν,
ἄρ' ἀλέην πενίην ἀμείξ' ἔμεν. ἡμερινὸς δὲ,
φράζει πῆμ' αὐτοῖς, καὶ ἀπόσσειν ὠλεσίοικον.

Ἡλιος, ἐν Λέοντι.

Εἰδ' ἔκιν' ἡλίοιο Λέοντος μοῖραν ἰόντος,
εὐκτερος ὀρμῆς γαῖης σάκος, αὐτίκα πένηθι,
κλαυθμοί τε, σοναχαί τε, πόλιν καὶ λαὸν ἅπαντα
ἔξουσ'. ἡμερινὸς δὲ φανῆς, καὶ τὰντα πιφάσκει.

Ἡλιος, ἐν Παρθένῳ.

Εἰδ' ἔκιν' ἡλίου σὺν Παρθένῳ ἐρχομένοις
ἔσπερινος σεισμὸς, λαοῖς τότε λιμὸς ἅπασιν
ἔαται. ἡμερινὸς δὲ φανῆς, καρπὸς καταβλάψει.

Ἡ λῖος, ἐν ξυζῶ.

Εἰ δ' αὖ ἐπὶ φθινόπωρον ἴση μερινὴν ἀφίκεται
ἡ λῖος, χηλαῖς διαφαίνων, νυκτερινὸς δὲ
κινήσῃ, καρπῶν δηλοῖ φθόρον ἐξ ἀναφύτων
γαίης· ὥραιο δ' ἡ μεριναῖς, χαλεπὴς τότε φράξει
ἔργα μάχης· πολλὰς δ' αὐτῶν, κατὰ γαῖα καλύψει.

Ἡ λῖος, ἐν σκορπίῳ.

Εἰ δὲ κεν ἡ λῖα τ' σκορπίον ἀμφιθέοντος,
τύκτερος ὀρμηθῇ γαίης σάλος, ἔργα μάταια
ἄνδράσιν ἔσσονται, κακοφραδμοσύνησι νόοιο.
ἡ μερινὸς δὲ φανῆς, τότε δὴ τότε, ἄλγεα φράξει
ἔσσεσθαι πολέεσιν, ἀπὸ πολέμου κρυερόιο,
ἔργα ματαιότατα, Ζηνὸς μέγαλ' ἀδία βυλάει.

Ἡ λῖος, ἐν τοξότῃ.

Εἰ δὲ κεν ἐν μοίρῃ τῇ τοξότῃ ἡ λῖοιο
σρωφῶντος, γαῖαν κινήσῃ κυανοχάτης
νυκτερινὸς, σιμῶν ὀλέθριον ἔμμεναι ἀνδρῶν
πολλῶν· ἡ μερινὸς δὲ φανείς, πόλεων βασιλῆϊ,
σιμαίνῃ μεγάλῃν τιμήν, καὶ σὺ πῆρα λιπόντα,
ἄλλῃ ἐποίχεσθαι φάγοντ' ἀπὸ παρ' ἰδὸς αἰης.

Ἡ λῖος, ἐν ἀγοκέρωτι.

Εἰ δὲ κεν ἀγοκέρωτι, ὅθι ῥοπαῖ ἡ λῖοιο
χημερινὰ σείχοντος ἔδος χθονὸς, ἐν νυχὸς ἐλθὼν
σεισίχθων γαῖαν κινήσῃ πνέματι λάβρῳ,
φράξεο δὴ πόλεμον καὶ δάκρυα, τοῖσι γενέσθαι,
καὶ γάσιν· ἡ μερινὸς δὲ φανῆς, καρποφθόρος ἔσται.

Ἡ λῖος, ἐν ὑδροχόῳ.

Εἰ δὲ κεν ὑδροχόῳ διανέσεται ἡ λῖοιο
φύγος, νυκτερὴν δ' ἐλελιχθῇ γαῖα περιχθὼν,
ἄρπαγὰ ὠλεσίκοι ἀνὰ πτόλιν ἀνρύσσει.

ἔσσονται· δὴ μὴ τε κερκοφροσύναι τε καὶ ὕβρεις·
ᾗ δὲ κεν ἡ μερινὴ, δὴ μὴ κράτος ἔμπεδον ἔσται·

Ἡλῖος, ἐν ἰχθύσιν·

Εἰδ' ἀνὰ τὸν ἰχθῦς σρωφωμένον ἡελίοιο,
γῆς ἔνοσις γίνοιτο θεὸν διὰ νύκτα, τότε ἔσται
πάσαις ἐν πολέαι περιέκταις· ᾗ δὲ κεν ἡὼ
γῆς κινήθῃ πέδον ἱερὸν, αὐτίκα πάσαις
εὐφόρβοισι βοῶν ἀγέλαις, οἰῶν τε, καὶ ἄλλων
τετραπόδων, φθόρος ἔσται ἀν' ἅπαντα καὶ κατὰ χώρας·

ΤΕΛΟΣ·

Ἐπιδιόρθωσις τῶν ἐπιγραμμάτων, καὶ διαφορὰ
τινῶν ἁματιῶν, προσθήκη τινῶν ἐπιγραμμά-
των, καὶ στίχων, ἃ τίνα ἐν ἄλλοις
ἄρομεν ἀντιγράφοις.

Α

Ἐν τῇ πέμπτῃ σελίδι· τὸ χαμάδις, ἐν ἄλλῳ ἀντιγράφῳ,
ἀπόμιν γράφεται· ἐτι· τὸ νηρόμενος, νιαρόμενος· Ἐν
τῇ ἑκτῇ σελίδι· τὸ εἰς τὸ αὐτὸ, ἐν ἄλλῳ Λεωνίδου ἦς τὸ
αὐτὸ, γράφεται· Ἐν τῇ ἑβδόμῃ· τὸ ἡμίτομον, ἡμίτο-
νον γραπῆον· καὶ τὸ σιπερόνη, σιπερόνι· Ἐν τῇ ὀγδόῃ·
τὸ πόθ' ἄδαν, ἐν ἄλλῳ, πρὸς ἄδαν γράφεται· Ἐν τῇ ἐν-
νάτῃ· τὸ ἄηλον, Παρμενίωνος, ἐν ἄλλῳ γράφεται· Ἐν
τῇ δεκάτῃ· τὸ ἄ, τίνος ἔλενος, ἐν ἄλλῳ, τίνος ἀν' ἑκτωρ
γράφεται· τὸ δέ, θώρυξεν, θώρηξεν· διὰ τὸ ἡ γραπῆον·
Ἐν τῇ ἑνδεκάτῃ· τὸ ἐχλαίνε, γραπῆον ἐχλαίνε· καὶ τὸ,
αἶρε, ἔρρε· Ἐν τῇ δωδεκάτῃ· τὸ ὅς σφ' ἔ, ὅσφ' ἔ ἐν ἄλλῳ
γράφεται· καὶ τὸ αἶος δ' ἔτι μίμνεν, αἶος δ' ἔτι ἔμι-
μνεν· καὶ τὸ τίνος εἴποι, τίνος ἀν' ἦποι· Ἐν τῇ ῥισκαδε-
κάτῃ· τὸ θρασέως, θρασέος γραπῆον· καὶ τὸ ἀχι, ἀχι
παροξυτόνως· καὶ τὸ παρμενίωνος, ἐν ἄλλῳ παρμενίδου
γράφεται· Ἐν τῇ τεσσαρεσκαδεκάτῃ· τὸ ὦ πανάρισα,
ἐν ἄλλῳ, ὦ πανάρισα γράφεται· καὶ τὸ ἀποθεοθέντος,
ἀποθεωθέντος, διὰ τὸ ὦ μεγάλῃ γραπῆον· Ἐν τῇ πεν-
τεκαδεκάτῃ· τὸ ἐθέρισεν, ἐν ἄλλῳ, ἐθέρισε, διὰ δύο
αὖ γράφεται· Ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι· τὸ γλαφύρα, ἐν
ἄλλῳ γλαφύρω γράφεται.

Β

Ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι· τὸ βοήθη, ἐν ἄλλῳ βοηθοῦ γράφε-
ται· καὶ τὸ, Τῷ αὐτῷ, Τῷ αὐτῷ ἦς σὴλην σατήρη· ἐτι· τὸ,

Ε

δι' ἐν πρώτων, διὰ βητῶν· κ, τὸ, ἀπανθήσει, ἐπανθήσει·
 Ἐν τῇ δευτέρᾳ· τὸ, ὀνείδιον, ὀνείδιον γραπτόν· διὰ δι-
 φθόγγου· Ἐν τῇ τρίτῃ· τὸ, ξήν αὖ τ' ὀλίγων, ἐν ἄλλῳ, ξήν
 ἐκ τ' ὀλίγων γράφεται· Ἐν τῇ τετάρτῃ· τὸ, ἐριμότε-
 ρον, ἐν ἄλλῳ, ἐριμότερος γράφεται· Ἐν τῇ πέμπτῃ· τὸ,
 αὐπλοῖν, αὐπλοῖν γραπτόν· Ἐν τῇ ἑκτῇ· τὸ, μέγα κθ
 κ', γραπτόν μέγα κ' κθκόν· Ἐν τῇ ἐβδόμῃ· τὸ, ἥρπεν,
 δὲ γράφειν ἥρπεν διὰ τῷ· Ἐν τῇ ὀγδόῃ· τὸ, ἐπιγούνη
 θεπάλῃ, ἐν ἄλλῳ, ἐπιγούνη θαλασσινίως γράφεται· κ,
 τὸ, νομισαμένη, διὰ δύο α· Ἐν τῇ ἐνδεκάτῃ· τὸ, τέ-
 νον, τένων δὲ γράφειν· Ἐν τῇ ιγ'· τὸ, πέρις φασίν, φη-
 σὶ γραπτόν· κ, πρὸ τ', ἐπάρων ἐπιγράμματος, ἐπίγρα-
 φον, Μακεδονίς ὑπάρχει· ἐτι· τὸ, Σφάτῳρος, ἐν ἄλλῳ,
 Γλάτῳρος γράφεται· κ, τ' ἐπ' ἐμὴν, ἐς ἐμὴν· τὸ, ἐν δριμοῖ-
 σιν, ἐν δριμοῖσι δὲ γράφειν· Ἐν τῇ ιε'· τὸ, Τιμοκρέον-
 τος, ἐν ἄλλῳ, Ἐρμοκρέοντος γράφεται·

С

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σελίδι· τὸ, Ἀγγελίη ἢ Ζηνός, Ἀγγελίη
 παρ Ζηνός γραπτόν· κ, τὸ, κορύπῳν, ἐν ἄλλῳ κορύπης
 γράφεται· ἐτι· τὸ, δ' ἐχαρίσατο, διὰ δύο α· δὲ γράφειν·
 Ἐν τῇ γ'· τὸ, νομῶν, δὲ, νομῶν γράφειν· κ, τὸ, ὄν μάρ-
 φας, ὄν μάρφων· Ἐν τῇ ε'· τὸ, ἀβλιχές, ἐν ἄλλῳ αὐλι-
 χές· κ, τὸ, πρὸ τῷ, πρὸ αὐτῷ· Ἐν τῇ ς'· πρὸ τ', Δυσ-
 μοίρων, δὲ ἐπιγράφειν Ἀντιφάνης, Ἐν τῇ ζ'· τὸ, ἐκω-
 τὶ, διὰ τ' ὁ μικρὸν γραπτόν· Ἐν τῇ η'· τὸ, ἐπλῶ, ἐπλῶν
 γάρ· ἐτι· τὸ, ἄσυ ρέμοιο, ἐν ἄλλῳ, ἄσυρ έμοιο, καὶ τὸ,
 ἴκλον λούκιος, ἴκλων λούκιον γράφεται· Ἐν τῇ θ'· τὸ, κθ-
 τήρυσεν, ἐν ἄλλῳ κθτήρισεν· Ἐν τῇ ια'· τὸ, ἐμπεπύκθ-
 σαι, δὲ γράφειν διὰ τ' ς· Ἐν τῇ ιβ'· τὸ, θρασίδης, γρα-
 πτόν διὰ τ' ὑφίλῃ· Ἐν τῇ ιγ'· τὸ, ἐφάνη τυφλὴν, γράφε-
 ῖ φάνη τυφλή· Ἐν τῇ ιδ'· τὸ, χερίης, γράφε χερίης·

Εν τῇ ἰε'· πρὸς ἧ', Γηρὸς ἄπαις, ἐπὶ γραφον, Καλλινίῳ·
τὸ δὲ, ἡσελάων, ἡσελάων δὲ ἡράφην· κὶ τὸ, ὅτ' ἐκ ξαί-
της, ὅτ' ἐξ αἰτῆς· Εν τῇ τελευταία· ἡ, σαώσαις σαώσας
πραπίον·

D

Εν τῇ πρώτῃ σελίδι τὸ, θιλύν, θιλὴν γραπίον· Εν
τῇ β'· τὸ, ἀάροτον, ἐν ἄλλῳ, ἀάροτον· Εν τῇ δ'· τὸ,
ἡ πεδίων· δὲ ἡράφην, ἡ πεδίων· ἐτι τὸ, τύμβον, ἐν ἄ-
λλῳ, πότμον γράφεται· τὸ δὲ, φάμμάθ, δι' ἐνὸς γράφε-
ται· Εν τῇ ε'· τὸ, κηφιαὸς, δι' ἐνὸς σ', δὲ ἡράφην· Εν τῇ
ξ'· τὸ, ὠφιλολίχνη· διὰ τῷ φιλῶ γραπίον τὸ λῦ· ἐτι ἡ,
χούμενος, κὶ χούσόμενος γράφεται· κὶ τὸ, ἐβοανοβάτης,
ἐβοανοπάτης· Εν τῇ η'· ἡ, φάρυγος, φάρυγος· κὶ τὸ, αὔδα-
ξε, ἀνδαξε γραπίον· Εν τῇ ἐνάτῃ· πρὸς ἧ', Πολλὰ μετὰ
ἐν πέλῃ· ἐπὶ γραφον· Παλλαδᾶ· μετ' αὐτὸ ἡ, ἡ Παλλα-
δᾶ, ἀπὸς τῷ αὐτῷ· ἐτι ἡ, θεπάλῃ, θεσσαλονικέως, γράφε-
ται· Εν τῇ ι'· τὸ, ἡ φθεγξαμένη· κὶ τὸ, ἐπακύνση· ἐν ἄ-
λλῳ, ἡ φθεγξαμένη, κὶ ἐπακύνσαις γράφεται· Εν τῇ ια'
τὸ, Αδίσσοτον, ἐν ἄλλῳ Κριναγόρη· Εν τῇ ιβ'· τὸ, σκιά-
δι, δὲ ἡράφην, σκιάδι· Εν τῇ ιδ'· τὸ, κάτθανον· κὶ τὸ,
σύ τιν' ἄλλ', ἐν ἄλλῳ, πρῶταβον· κὶ, σύ τιν' ἄλλον γράφε-
ται· τὸ, δὲ αἰννάς, αἰννάς δὲ ἡράφην· Εν τῇ ιε'· τὸ, ἡ
λάλον ἀπιδι, γραπίον ἡ δὲ λάλον μόχῳ ἀπιδι· κὶ τὸ, ἀν-
χολος, ἀνχολος· ἡ δὲ, ἀμ μὲν ὄρων, ἀμ μὲν ὄρων·

E

Εν τῇ β' σελίδι· τὸ, ὀρεσίφορον, ὀρεσίφορον δὲ ἡράφην·
μετὰ μὲν τὸ, Νικομήδης, λέγει, οἷ δὲ Βάσιν· μετὰ
δὲ τὸ, Ἰπποκράτης φάος· ἐπὶ γραμμα, λέγει τὸ ἀν-
τιστέφον· οἷον, τὸ,
• Εἰν αἰδῇ πάντες ἦν νεύων, κὶ ἴθνεα λαῶν
• σώετο· κὶ μερόπων ἦν φάος Ἰπποκράτης·

Εν τῇ

Ε ν τῇ δ'· τὸ, ἔλαχε, γράρε· διὰ δύο αλ· Ε ν τῇ ε'· τὸ, γινώ-
 σκόν· ἐν ἄλλω αἰετώ· τὸ δὲ ἐκόμενα, διὰ δύο αἰ· γρα-
 πτέον· Ε ν τῇ ς'· τὸ, ἀκτίτα, προπεριπασέον· Ε ν τῇ η'
 τὸ, προχέει, προχέει γράρε· Ε ν τῇ θ'· πρὸ πρ, Στυγιά
 νίκην τίς, ἢ ἀδύνατον γράρεται, ἀνὰ Τῷ αὐτῷ· ἔτι τὸ,
 Γᾶν κελόν ἐς, Γᾶν κελόν ἐς· Ε ν τῇ ιβ'· τὸ, ἡδὲ δύν-
 τεροι κ' ἀσύνθετοι, ἡδὲ γράρεν, ἡδὲ δύντεροι κ' σύνθετοι·
 ἔτι τὸ, ἐκείνον ἔχει τ' α, ἐκείνον ἔχει φημι τὸν α· ἔτι,
 τὸ, ὅς ἀπ' μονάδος, ὅς πρῶτος ἀπ' μονάδος· ἔτι· τὸ,
 λαμβάνω τὸ μέγιστον κοινὸν μέρος τῶν ρκ', τ' ρκ', κ'
 τῷ α' γράπτεον· Ε ν τῇ ιγ'· τὸ, αὐτὸς ἄρα ὁ ρκ', ἀπ' μον-
 άδος γράπτεον, ὁ ρκ', πρῶτος ἀπ' μονάδος· Ε ν τῇ ιδ'
 τὸ, ἐπὶ τοίνυν ὅ ν', ἐπὶ τοίνυν ὅ ν' γράπτεον· κ' τὸ ὅς τίς
 ἔστιν, ὅς ἔστιν· ἔτι μετὰ τὸ, ὅς τίς ἔστιν ὁ σμ', λείπει· τὸ,
 » τῷ α' γινώσκον, ἡμισυ μὲν, τὰ ρκ'· ὅσον δὲ, τὰ λ'· δυνάμει
 » τὸν, τὰ κ'· ἑκοστὸν, τὰ ιβ'· κ'· ἑκακοστὸν, τὰ η'· ταῦτα δὲ
 » πάντα ὁ μῦ, ἐκείνον ἐννεήκοτα· οἷς προστιθέμενα κ' α
 » πενήκοντα μονάδας, ποῖσι τ' σμ'·
 Ε ν τῇ ιε'· τὸ, κρατῆρος πληρώσει, πληρώσει γράρε· μετὰ
 » τὸ, ἑκακοστὸν αὐτῷ, λείπει τὸ, κ' τὸ θέναν, τὸ τεσσα-
 » ρακοστὸν αὐτῷ· κ' τὸ σύμα, τὸ ἑκτον· ἔτι τὸ, πληρωθήσε-
 ται ἄρα ὁ μῦ, πληρωθήσεται ἄρα ὁ κρατὴρ ὁ μῦ, γράπτε-
 ον· κ' τὸ, ἑκακοσεβδόμοις· ἑκακοσεβδόμοις· κ' τὸ, ἔν-
 δε μὴ λάβη, ἢν δὲ μὴ λάβη·

Ε

Ε ν τῇ α' σελίδι· τὸ, κατὰ κῶμον, κατὰ κῶλον γράπτεον·
 Ε ν τῇ γ'· τὸ, μαυσώλοιο, μαυσωλοῖο· κ' τὸ, κῆν ἴδε,
 κῆν ἴδε δὲ γράρεν· Ε ν τῇ δ'· τὸ, ἐπεὶ ἀλιφθορίη,
 ἐπεὶ ἀλιφθορίη γράρε· κ' τὸ κενυμένον, κενυμένον·
 Ε ν τῇ ε'· τὸ, ἔχει μέρος ὦ, ἔχει μέρος ὦ γράπτεον· Ε ν τῇ

NN

ε'·τὸ, φθέγγετο ὑπέρ, φθέγγεθ' ὑπέρ· Εν τῇ η'·τὸ, ἑλκύ
 σιο, ἑλκύασι δὲ γράφει· κ'·τὸ, ὅς πλώεις, ὅς πλώοις· Εν
 τῇ ι'·τὸ, ἀπ' ἡϊόνον, ἀπ' ἡϊόν γράπτεον· Εν τῇ ια'·τὸ, πε
 πλάμενι, πεπλάμενις· κ'·τὸ, ῥοθίησιν, ῥοθίοισιν· κ'·
 τὸ, πετιανῦ, πετιανῦ γράπτεον· Εν τῇ ιβ'·τὸ, ὅ γράπτεον·
 ἡλιέ τέκνον, ἡλιέ τέκτων· Εν τῇ ιγ'·τὸ, Ἰηλιανῦ αἰγυ
 πτί, ἑν ἄλλω, Ἰηλιανῦ ἀπ' ὑπάρχων αἰγυπτί γράφεται·
 ἄτι·τὸ, θεῖαλῦ, θεαλαονικέως·τὸ, πονισαμένη, πο
 νουμένη δὲ γράφει· Εν τῇ ιδ'·τὸ, Εἰς νήσους Ἀντι
 πάρκ, ἑν ἄλλω Ἀππαλωνίδ, οἶδε, Ἀντιπάρκου γράφε
 ται· Εν τῇ ιε'·τὸ, ἴσον δ' αὐτῷ, ἴσον δ' αὐτῷ γράφει· Εν
 τῇ τελευταίᾳ σελίδι·τὸ, βρομίῳ δ' ἔστιν, ἴσην γράπτει·
 κ'·τὸ, θεῖαλῦ, θεαλαονικέως·

Γ

Εν τῇ πρώτῃ σελίδι·τὸ, ὠδωδῶς, ὠδωδεν ἑν ἄλλω γράφε
 ται·τὸ, δώμασι, δώμασι δ' γράφει· ι'·τὸ, ἐσόμενον,
 ἐαρόμενον· Εν τῇ γ'·τὸ, πεκνίδια, περικνίδια γράπτει
 ον· κ'·τὸ, βλισηρίδι, βλισηρίδι· κ'·τὸ, βιασάμενος,
 βιασάμενος·τὸ, ἀπὸ πλεκτάς, περιπασσέον· Εν τῇ δ'
 τὸ, ἡαρινά, ἡερινά γράπτειον· κ'·τὸ, ῥς τὰ αὐτά, εἰς τὰ
 αὐτά· Εν τῇ ε'·τὸ, τίνος ἥποιλόγος, τίνος ἀν' ἔποι,
 γράφει· Εν τῇ ς'·τὸ, κίρκης ἐκχυτον, κίρκης εἶδος ἐκ
 χυτον γράπτειον· Εν τῇ ζ'·τὸ, ἡελίς, ἡελίς γράπτειον·
 Εν τῇ η'·τὸ, ἀφ' πλῆτον, ἀφ' πλῆτον γράφει· κ'·τὸ, σύμ
 βλοισ, σίμβλοισ· Εν τῇ ι'·τὸ, Φιλίππ, ἑν ἄλλω, Φι
 λίππ ρς ὁ μύρον γράφεται· κ'·τὸ, τίνος ἥποι, τίνος
 ἀν' ἥποι· κ'·τὸ, θεῖαλῦ, θεαλαονικέως· Εν τῇ ια'·τὸ,
 θηλυμανεῖς, ἑν ἄλλω, θηλυμελεῖς γράφεται· Εν τῇ ιγ'
 τὸ, θεῖαλῦ, θεαλαονικέως· κ'·τὸ, μοῖραν, μοῖραι ἑν
 ἄλλω γράφεται· Εν τῇ ιε'·τὸ, ἐξ ἀπίνης· ὕφ' ἐν ἐξαπί=

της γραπτεον· καὶ τὸ ἀνέπαυσεν, ἀνέπαυσεν· Ἐν τῇ τε-
λευταίᾳ σελίδι· τὸ, ὅδ' ἀν' αἰθέρα, ὅδ' ἀν' αἰθέρα γρα-
πτεον· καὶ τὸ, κάππεσεν ὅς, κάππεσεν δ' εἰς.

Η

Ἐν τῇ α' σελίδι· τὸ, πυρίδους, μυρίδους ἐν ἄλλῳ γράφε-
ται· Ἐν τῇ β'· τὸ, φρυγί γάρ, φρυγί παρ γραπτεον· καὶ τὸ,
ἀμὰ σὺ, ἀμὰ σοί· καὶ τὸ, ὄρμον ἔχης, ὄρμον ἔχεν· καὶ τὸ,
μυρμιδόνες δ' ἀπόλοντο ἐν ἄλλῳ θεαγαλίν δ' ἔτι ἔστι γρά-
φεται· καὶ τὸ, πασὶν, πᾶσαν· Ἐν τῇ γ'· ὁ, Αἰαθίς, Αἰα-
θίς ὅς τὸ αὐτὸ γράφει· καὶ τὸ, μελάσης, μελάσης· τὸ, ξαμε-
σὺς, δεκίτης ἐν ἄλλῳ γράφεται· Ἐν τῇ δ'· τὸ, θεῖα λῦ, θε-
αλαονικέως ἐν ἄλλῳ γράφεται· καὶ ὁ, Ἀντωνίς ὀργή, Ἀν-
τωνίς ὀργή ὅς τὸ αὐτὸ ἔτι· τὸ, ἡμεθέων, ἡμιθέων
γραπτεον· καὶ τὸ, ἀμύκων ἀμύκων· Ἐν τῇ ε'· τὸ, Ἰω-
άννης βαρβουκάς, ἐν ἄλλῳ, Ἰωάννου ποιητὴς τὸ βαρβα-
κάου γράφεται· Ἐν τῇ ς'· τὸ, ἐρμαίοισιν, ἐρμαίοι-
σιν γραπτεον· ἔτι· τὸ, καὶ μὺς, ἐν ἄλλῳ, καὶ ὅς γράφε-
ται· Ἐν τῇ θ'· πρὸς τὸ, Λάριαν ἐπιγράμματος, ὅς
Λάριον, ἀμὰ Βιάνορος ἐπιγραπτεον· Ἐν τῇ ι'· τὸ, ἰών
ὀχνητός, ἰών ὀχνητός δ' ἔτι γράφει· Ἐν τῇ ιβ'· τὸ, ἐν
ἀνθρώποις, ἐν ἀνθρώποις ὅς δ' ἔτι γράφει· ἔτι· τὸ, Ἀλί-
ος, ἐν ἄλλῳ, Λάλιος· τὸ ἡ πολίῃσιν, πολυῖσιν γραπτε-
ον· Ἐν τῇ ιγ'· τὸ, βλέπων, βλέπω γράφεται· Ἐν τῇ ιδ'·
τὸ, Θεῖα λῦ, ἐν ἄλλῳ, Θεαλαονικέως γράφεται· Ἐν τῇ
ιε'· τὸ, ἐχέκκος, ἐχέγγος γραπτεον· Ἐν τῇ τελευταίᾳ
σελίδι· τὸ, ἔστι τῶν ὁ θεῶν, ἔστι τῶν τις ὁ θεῶν γραπτεον.

Ι

Ἐν τῇ ς' σελίδι· τὸ, ὅποτε, ἐν ἄλλῳ, ὅποτε γράφεται·
Ἐν τῇ δ'· πρὸς τὸ, Πολλά τὸ δαιμόνιον ἐπιγράμμα-
τος, ὅς Ἀδελον, ἀμὰ Λακκιάν ἐπιγραπτεον· ἔτι· τὸ, ἀν

NN iē

μνήμης, καὶ ἂν μνήμην γράφεται. Εν τῇ σ'. τὸ, σκύ-
λα, προτερισσάσιν· τὸ, ἐν αὐτῷ, ἐν αὐτῷ γράφει. Εν
τῇ ξ'. τὸ, δηλῶν, δειλῶν δὲ γράφει. Εν τῇ η'. ἐν τῷ,
Εἰς τὸ ἐχρήριδιον, λήπης, Επικτήτης· ἐτι· τὸ, ἐλαφρί-
ξων, ἐλαφρίξεν γραπτόν· καὶ τὸ, ἀφίδα, ἀφίδα· καὶ
τὸ, θεοπροπέα, θεοτρεπέα· Εν τῇ ι'. τὸ, ἀραπιτὸς, διὰ
τῆ γραπτόν· καὶ τὸ, κληνὴν, κλειτήν· καὶ τὸ, ἐπὴν, ἐπὴν·
Εν τῇ ια'. τὸ, νεοσφοφῆς, νεοσφοφῆς δὲ γράφει· καὶ
τὸ, Θεῖαλῃ, Θεσσαλονικέως· Εν τῇ τελευταίᾳ σελίδι·
τὸ, Διόνυσος, δὲ γράφει Διώνυσος· καὶ πρὸ τῆ, Ζῆς,
ἄρης, οὐ Θέωνος, μόνον δὲ ἐπιγράφει, ἀλλὰ Θέωνος
μονόστιχον, ὅς πῶ ἐβδόμαδα.

Κ

Εν τῇ ρίτῃ σελίδι· τὸ, Κάδμος, ἐν ἄλλῳ Χάρμος γρά-
φεται· Εν τῇ ε'. τὸ, ἡ Γᾶσι μεθύουσιν, ἐν Γᾶσιν· μεθύ-
ουσι γραπτόν· ἐτι, ἐν τῷ, ὅ, σοι φέρω; ἢν τις ἐάσῃ, σικτέ-
ον εἰς τὸ, ὅ, σοι φέρω· καὶ ἔκ ἐρωτήσῃ ἀναγνωσέον·
Εν τῇ σ'. τὸ, ἔτ' ἄνδρως, ἔτ' ἄνδρως, δὲ γράφει· καὶ τὸ,
κύνωνος, διὰ τῆ· Εν τῇ ξ'. τὸ, ὄντος, ὄντως γράφει· Εν
τῇ η'. τὸ, κενεὴν, κάλλιον κενεὴν γράφει· Εν τῇ ι'. τὸ, Ιβ-
λιανῷ, ἐν ἄλλῳ, Ιβλιανῷ ἀντικίνσῳ γράφεται· Εν
τῇ ια'. τὸ, ἡ ποιμεν ἐνέγκαι, εἰπωμεν δὲ γράφει· Εν τῇ
ιβ'. τὸ, ἐξέρανσας, γραπτόν ἐξέρανσας· Εν τῇ ιγ'. τὸ
Αδμηλον δὲ ἐπιγράφει, ἀλλὰ Τῷ αὐτῷ, ὅς γραμματικὸν
καρασφόρον· Εν τῇ ιδ'. τὸ, ἀμόλῃ, δι' ἐνὸς ἧ γραπτόν·
Εν τῇ ιε'. τὸ, αὐτῇ μελέτῃ· αὐτῇ μελέτῃ γράφει· καὶ τὸ,
ζητεῖ, ζητεῖ· καὶ τὸ, συρίη τήκοι, ἰσυρίη τήκοι.

Λ

Εν τῇ γ' σελίδι· τὸ, ὁ δόντα, ὁ δόντα γραπτόν· καὶ τὸ, Ιβλια-
νῷ, Ιβλιανῷ ἀντικίνσῳ· ἐτι τῷ, τὸ καὶ ἡδυνήρης δὲ

α ποτε Πίνδαρος ἐλέγχων, σῆχον, δ' εἰ γράφειν, τὸ το καὶ ἢ
 α δουλῆς ποτε Πίνδαρος αὐτὸς ἐλέγχων. καὶ τὸ, προτέ-
 θικας, προτέθεικας. Εν τῇ ε· τὸ, μὴ μισῆς· μὴ μισῆς
 γράφει. Εν τῇ ξ· τὸ, Παλλαδα, ἐν ἄλλῳ ἐπιγράφεται Πα-
 λαδα ἥς οἶνον φαυλότατον, σκελύντα αὐτῷ· ἐτι πρὸ τῆς,
 Βρώματά μοι χοίρων, ἐπιγραπῆον, Τοῦ αὐτῆς εἰς τινὰ
 πέμψαντα αὐτῷ, ἰχθῦας· τὸ, σικκισομένων, καὶ τὸ,
 σικκωθέντα, δ' εἰ γράφειν, σικκισομένων, καὶ σικκωθέντα·
 ἐτι πρὸ τῆς, Ασκήν τ' ἀνέμων ἐπιγράμματος, ἐπιγρα-
 πῆον, ἢ Τῷ αὐτῆς μόνον, ἡμᾶ, Τῷ αὐτῆς ἥς τινὰ πέμ-
 ψαντα αὐτῷ, σιταύσιμα. Εν τῇ η· πρὸ τ' ἐκ γῆς λοτα-
 φάγων· καὶ πρὸ τῆς, Θιλυφάνες, παράδοξον ἐπιγραμ-
 μάτων, ἐπιγραπῆον, Τῷ αὐτῆς, ἥς τὸ αὐτό· Εν τῇ ια·
 τὸ, ἡν ῥέπισαν, ἡν ῥέπισαν γραπῆον, καὶ τὸ, Ἀθῆλον,
 Ἡδύλ· Εν τῇ ιβ· τὸ, καί πρ' ἰαμαφέρων, ἐν ἄλλῳ, καὶ
 περίαμμα φέρων γράφεται. Εν τῇ ιγ· τὸ, ὡς τὸ μα-
 θῆν· ὡς τε μαθῆν δ' εἰ γράφειν. Εν τῇ ιδ· τὸ, ὅλο σφύρι-
 σον, ὅλο σφύρισον, γράφειν δ' εἰ καὶ τὸ, αὐτοῖν ὕν, ἐν ἄλλῳ,
 αὐτοῖ τοῖναι γράφεται. Εν τῇ ις· σελίδι· τὸ, Μένισκος,
 ἐν ἄλλῳ, Μένισκος γράφεται,

Μ

Ε εν τῇ α σελίδι· τὸ, σοφόντισι, σοφόντισι γραπῆον·
 Εν τῇ γ· τὸ, ἥδ' ἐτι γ' εἰς, ἐν ἄλλῳ, ἥδ' ποτε γράφεται·
 Εν τῇ δ· τὸ, φάγην, ἐν ἄλλῳ φάγοιεν γράφεται· καὶ τὸ,
 Εἰς λεπῆς, Εἰς λεπῆς καὶ μικρῆς· Εν τῇ ε· μετὰ τὸ,
 Τῷ μικρὸν Μάκρωνα θέρεος κοιμώμενον, ἐπίγραμ-
 μα, λέγει τὸ παρὸν, οἶον·

Αθῆλον·

- Εγω μὴ ῥόπολις, πρῶτον πόλις· εἴτα γενέσθω
- μὴ ῥόπολις, μὴ ὕν· ἡν ἴκε· μὴ δὲ πόλις·

Εν τῇ ε' . τὸ, κενάβιον, κενάβιον γραπτεῖον· καὶ τὸ,
 λίπ' ἐπιλεπότερος, λιπ' ἐπιλεπότερος· καὶ τὸ, δυέδν,
 διέδν· Εν τῇ ζ' . τὸ, Φιλλερεφόντην, Βελλερεφόντην,
 γράφειν δῃ· Εν τῇ θ' . πρὸ τῶ, Τὸς πόδας εἰ κρατῶν
 ἐπιράμματος, ἐκ Αδηλον, ἀμὰ Τῶ αὐτὸ ἐπιγραπτεῖ
 ον· Εν τῇ ι' . τὸ, ὀρχήσατο, ὠρχήσατο γράφει· Εν τῇ ια'
 τὸ, χιρήας, ἐν ἄλλῳ χειρήας γράφεται· τὸ, λωποδύ-
 τας, λωποδύτας, γράφει· καὶ τὸ, Φλίθων, Φαίθων· Εσ
 τῇ ιβ' . τὸ, μακροφιαριπῶν, μακροφλυαριπῶν γρά-
 φειν δῃ· Εν τῇ ιγ' . τὸ, ῥ καὶ κυρτὸς, ἢ καὶ κυρτὸς γρά-
 φει· Εν τῇ ιδ' . ὁ Μακεδονίης μόνον ἐπὶ γράφει, ἀμὰ,
 Μακεδονίης πρὸς τὸ ῥ πόντα, ῥ μὴ πόντα δίκη, χρυσὸν
 ἀπεσφίετο· ἔτι· τὸ, ἔρχεται, ἐν ἄλλῳ, ἄρχεται γρά-
 φεται· Εν τῇ ιε' . τὸ, θεήαλῃ, Θεσσαλονικέως ἐν ἄλ-
 λῳ γράφεται·

N

Εν τῇ α' σελίδι· τὸ, θαῦμα μὲν ῥσιγῶσα, γραπτεῖον θαῦ-
 μα· μὲν ῥσιγῶσα· ἢ τὸ ἀναλκυθέν, ἀνελκυθέν· ἢ τὸ,
 ἄρην, ἄρον· Εν τῇ β' . τὸ, σολοικίζει, σολοικίζει γράφει·
 Εν τῇ γ' . τὸ, γράμμασι, πλάσμασι γραπτεῖον· Εν τῇ δ'
 τὸ, Θεήαλῃ, ἐν ἄλλῳ Θεσσαλονικέως γράφεται· ἢ τὸ, κα-
 μισύτας τὸ σῦ, διὰ τῆ· Εν τῇ θ' . τὸ, ῥυγυμένας κα-
 θαρῆς ἀνύαλοις φιάλαις, ἐν ἄλλῳ ἀντιγράφῳ γράφεται,
 αἰψαδ' ἀναθερμαίνων ψυχομένην κραδίην· ἔτι· τὸ,
 Αγαθίη, Αγαθίη χολαστικῇ γράφεται· Εν τῇ ι' . τὸ, ὄρι-
 μῷ, ὄριμῷ δῃ γράφειν· καὶ τὸ, ἐπιπινόμενος, ἔτι πι-
 νομένος· καὶ τὸ, γαυροφόνων, ταυροφόνων· Εν τῇ ια'
 τὸ, Μακεδονίης, ἄμφω Μακεδονίης ὑπάρχει δῃ γράφειν·
 ἔτι· τὸ, μαρναμένειν, μαρναμένην· καὶ τὸ, Αγαθίη,
 Αγαθίη χολαστικῇ· Εν τῇ ιγ' . τὸ, ὄριος, ὠριος δῃ γρά-

φην· Εν τῇ ιε· μετὰ τὸ, ἐχθὲς μοι σωέπινε γαῖῃ ἐπί-
γραμμα, λείπει τὸ παρόν· διον,

Αθηνον·

- » Επὶ ἄρην κόντεσιν ἐπέρχονται λυκάβαντες,
- » ἦδη μοι βίστε, χιζόμενοι σελίδες·

» ξαθίππης σωετῆς, ἄγγελοι ἡλικίης·

» Ἀλλ' ἐτι μοι φάλμος τε λάλος, καὶ μοί τε μέλονται,

» καὶ πῦρ ἀπλῆς τύφει τὸν κραδίην·

Εν τῇ ιγ· τὸ, τίθη, τίθη, ἐν ἄλλῳ γράφεται· καὶ τὸ, μετὰ
μικρὸν, μετὰ μικρῶν·

Ο

Εν τῇ α· σελίδι· τὸ, ἀσικόν δει, ἀπικόν δ' ἡ γράφ'· Εν τῇ β'·
τὸ, πολιάνη, πωλιάνη ἐν ἄλλῳ γράφεται· καὶ τὸ, νικάνδρη,
νικάρχ· Εν τῇ ε'· τὸ, θαυμάση, θαυμάση δ' ἡ γράφειν·
Εν τῇ σ'· τὸ, ῥιγομάλας, ἐν ἄλλῳ, ῥιγομάλας γράφεται·
Εν τῇ ξ'· τὸ, πεπλάσμενον· καὶ τὸ, διπλάσιον, πεπλάσ-
μενον, καὶ διπλάσιον δ' ἡ γράφειν· ἔτι· τὸ, ἦθα κατω-
κρήτων· ἀναβάς δ' ἐγένετο μέγα χείρων, ἐν ἄλλῳ γράφε-
ται, ἦθα ποτε κρείων· αὐθις δ' ἐγένετο πολὺ χείρων· καὶ
τὸ, Αθηνον, Τὸ αὐτὸ· καὶ τὸ, σκινδαλαμοφράσιν, σκιν-
δαλαμοφράσιν· Εν τῇ η'· τὸ, κατὰ φύλιν, διὰ τὸ ἡ γρα-
πτόν· Εν τῇ ιβ'· τὸ, ῥιτάλλαινα, δ' ἐγὼς λ, γραπτόν·
ἔτι· τὸ, αἰσιγένην, ἐν ἄλλῳ, αἰσιγένην γράφεται· Εν τῇ
ισ'· τὸ, ἀγαθίς, ἐν ἄλλῳ ἀγαθίς χολαστικὸς γράφεται·

Ρ

Εν τῇ α· σελίδι· τὸ, φαρύγων, φαρύγγων γραπτόν· Εν τῇ
β'· τὸ, ἡμιθέων ἐν ἄλλῳ ἡθεων γράφεται· καὶ τὸ, πρσικόν,
περσικόν· Εν τῇ γ'· τὸ, Αλφειῶν Αλφειῶν μιτυληναῖς, γρα-
πτόν· καὶ τὸ, ὀλκασίν, ὀλκασίν· Εν τῇ δ'· τὸ, Γετελλίς,

NN iii

ἐν ἄλλῳ Γεταλίῳ γράφεται. Ἐν τῇ ε'· ὁ, ἀταφοί· ἐν ἄλ
 λῳ, ἀθαπτοί γράφεται· καὶ ὁ, τέτοροθ, τέταροθ. Ἐν τῇ
 θ'· ὁ, κράτιστος, κάρτιστος, γραπτεον· καὶ τὸ, Φωκίδι
 ἰθρ, Φωκίδι πάρ. Ἐν τῇ ι'· ὁ, ὑρέαν, θυρέαν γράφε.
 Ἐν τῇ ιγ'· ὁ, Κάτθανεν, ἐν ἄλλῳ, Εφθανεν, γράφεται.
 Ἐν τῇ ισ'· ὁ, Γλάτῳτος, Γλάτῳτος εἰς τινὰ λεγόμενον
 ἄστρα, γράφειν δεῖ· καὶ ὁ, ἔως, ἔως.

Ἐν τῇ α' σελίδι· ὁ, ὅκ ἔχον δ' ἐδ' ἔν, ἐν ἄλλῳ γράφεται, ὅκ
 ἔχον διελθ'· καὶ ὁ, ἡ κάλπις, ἡν κάλπις. Ἐν τῇ β'· ὁ, πολ
 ἀννοήσας, πολλὰ νοήσας γραπτεον. Ἐν τῇ γ'· πρὸ τῶ,
 Ἡόνιον τόδε σῆμα ἐπιγράμματος, ὅκ Αδηνον, ὅκ
 Φιλίππῳ δ' ἐπιγράφειν· ὁ, κόρσην, κόρση γράφε.
 Ἐν τῇ δ'· ὁ, ἐπ' αἰγιαλῶ, ἐπ' αἰγιαλῶν, γραπτεον· καὶ ὁ,
 Θεοδώρου, Θεοδώριδ· Ἐν τῇ ε'· ὁ, ἐπὶ ξυλόχῳ· ἐν
 ξυλόχῳ, γράφεται· καὶ ὁ, ἄγραυλοι, ἀγραυλοι. Ἐν τῇ σ'
 ὁ, Θεοδώριτς, Θεοδώριδ· ἐν ἄλλῳ γράφεται· ἐτι ὁ,
 ἔνοδ' ἰγ, ἔνοδ' ἰη· καὶ ὁ, πνύσαντος, πνύσαντ'· καὶ ὁ,
 τὸ δ' ἐχόρουσε, τὸ δ' ἐχόρουσεν. Ἐν τῇ ζ'· μετὰ ὁ, Δαε
 μοτατίς δ' αὖ οἶδε ἐπὶ γράμμα, λείπει ὁ παρόν· οἶον,
 Δημαγήτη.

- ⊕ Γρὸς ξηνὸς ξενίῳ γοωνέμεθα· Γαῖ' ἰ Χαρίνῳ
  - ⊕ ἄγγελον θήβην ὦ νερ' ἐπ' αἰολίδα,
  - ⊕ Μήνην καὶ Πολύνικον ὀλωλότε, καὶ τόδε φάινε,
  - ⊕ ὥς ὅτ' δόλιον κλαίον μιν ἄμμι μόνον,
  - ⊕ καί περ ὑπὸ θρηκῶν φθίμενοι χερὸς, αἰνὰ ὁ κήν
  - ⊕ γῆρας, ἐν δ' ὀρταλὴν κέμενον ὀρφανίη.
- Ἐν τῇ η'· ὁ, ἄλεξε, ἄξε, γραπτεον· καὶ ὁ, ὅτι ὄνησις,
 ὅτις ὄνησις. Ἐν τῇ ι'· ὁ, οὐδ' αἰδί, οὐδ' αἰδή, γραπτεον.
 Ἐν τῇ ια'· ὁ, ἐγέλασεν, ἐγέλασεν, δ' ἔγραφε.

Εν τῇ ιγ'· τὸ, ἐξ ὅτε, ἐξ ὅτε γραπτεῖον· καὶ τὸ, τελεῖται,
τελεῖται· Εν τῇ ιε'· τὸ, Διοσκορίδου, ἑν ἄλλῳ γράφεται,
Διοσκορίδου, οἷον, Νικάρχου· καὶ τὸ, τοῦ αὐτοῦ, τοῦ
αὐτοῦ, οἷον, ἐκ αὐτῶν θασίν·

R

Εν τῇ α' σελίδι· τὸ, πομπήν εἰς τὸ αὐτὸ, ἑν ἄλλῳ ἀντι-
γράφῳ, πομπήν νεωτέρην, εἰς τὸ αὐτὸ γράφεται· ἔτι·
τὸ, Αγαθὴν, Αγαθὴν χολαστικῶν· τὸ δὲ, ἀκοῆς, ἀκῆς
γραπτεῖον· Εν τῇ β'· τὸ, ἀκρήτης, ἀκρήτη, γραπτεῖον· ἔτι
τὸ, λυκαμβίδας, ἑν ἄλλῳ, καλυμβίδας γράφεται·
Εν τῇ δ'· τὸ, τῶν χθονί, ἑν ἄλλῳ, τῶν χθονί γράφεται· τὸ
δὲ, καὶ καὶ φίλος, καὶ καὶ φίλος γραπτεῖον· Εν τῇ ε'· τὸ,
ματέρ' ἀναγκάσαι, εἰ γράφειν, ματέρ' ἀναγκάσαι·
ἔτι· τὸ, Ἰωάννη ποιητῆ, ἑν ἄλλῳ, Ἰωάννη ποιητῆ τοῦ
βαρβυκάου γράφεται· Εν τῇ ς'· τὸ, Ἰουλιανῶν, ἑν ἄλλῳ,
Ἰουλιανῶν αὐγυπτίων γράφεται· καὶ τὸ, Λεοντίου, Λεον-
τίου χολαστικῶν· Εν τῇ ζ'· τὸ, ἐξ ἡν σὺ μμερόν, ἥν δ' ἡ
γράφειν· Εν τῇ ιβ'· τὸ, ἐν χεῖρ' ἡμῶν, ἑν ἄλλῳ γρά-
φεται, ἐν χεῖρ' ἡμῶν· Εν τῇ ιγ'· τὸ, κὴν ἀχέροντι, ἑν
ἄλλῳ· κὴν ἀχέροντι γράφεται· Εν τῇ ιε'· τὸ, Εἰς τὸ αὐ-
τὸ, ἑν ἄλλῳ γράφεται, Εἰς τὸ αὐτὸ ἀδέσποτον· καὶ τὸ,
Λεοντίου, Λεοντίου ἥν τὸ αὐτό· Εν τῇ ις' σελίδι· τὸ,
Λικυράτου ἥν ἐκτορά, ἑν ἄλλῳ γράφεται, Λικυράτου
ραμμυτικῶν εἰς τὸν αὐτὸν· καὶ τὸ, ὁμιρεῖοισιν, ὁμι-
ρήσιν· καὶ τὸ, Εἰς τὸν αὐτὸν ἀδέσποτον, ἀδέσποτον
εἰς ἐκτορά· ἔτι μετὰ τὸν σίχοντόν, Φάλλοντόν, τῶν τοῖς
πᾶσιν ἐχωννύμεθα, λέγουσιν οἱ δύο ἑτοιμασί· οἷον,
• Εἰς ὀλίγην ἀθρῆς ἐπ' ἐμοὶ κόνιν, ἐκ ἐμὸν αἶχος,
• ἑλλήνων ἐχθραῖς χροσὶν ἐχωννύμεθα·

NN iiiie

Εν τῇ α' σελίδι· τὸ, ἐφ' ἵποκράτει, γραπτεῖον διὰ δύο ππ·. Εν
τῇ ε'· τὸ, οἰκτῆρετε, οἰκτέρετε δὲ γράφειν· Εν τῇ η'· τὸ,
Γετυλίον, ἐν ἄλλῳ, γετυλίον γράφεται· καὶ τὸ, Ἰσιδῶρ
ρῳ Αἰγέατο, Ἰσιδῶρ Αἰγέατο, ἀπὸ ναυηγῶ πρὸς γε
τόνον· Εν τῇ θ'· τὸ, θορῶν, ὀξυτονητέον, θορῶν· καὶ τὸ,
ὁσκάμε, ὡσκάμε, κάλλιον γράφειν· Εν τῇ δεκάτῃ·
μετὰ τὸ, Θῆριν τὸν ῥιγέροντα ἐπίγραμμα, λέγει τὸ
παρόν· οἶον, Αδηνον·

- » Τὸν μέγαν ἀκροκόρινθον, ἀχαιῶν ἐλλάδος ἄστρον,
  - » καὶ διπλὴν ἰσθμὸν σύνδρομον ἡϊόνα,
  - » λῦκιοις ἐσφυέλιξ· δορυπλοῖντα δὲ νεκρῶν
  - » ὅσῃ σωρευθεῖς, εἰς ἐπέχει σκόπελος·
  - » ἥ δὲ δόμον Γριάμοιο πυρὶ πρήταντας ἀχαιῆς,
  - » ἀκλαύτους κτερίων νόσφισαν ἀντιάσαι·
- ἔτι· ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι· τὸ, ὁμορρόθιον, ὁμορόφιον ἐν
ἄλλῳ γράφεται· Εν τῇ ις'· τὸ, ἀμαρές πολίην, ἀμα
ρές ἢ πολίην γραπτεῖον· τὸ, ἐποντο πόρῃ, ἐν ἄλλῳ· ἐκαστό
ρει γράφεται· μετὰ τὸ, Αἶρομος ἐκ τύμβου ἐπίγραμ
μα, λέγει τὸ παρόν· οἶον,

Αδηνον·

- » Εμπορίης λήξαντα Φιλόκριτον, ἄρτι δ' ἄρ' ὄρε
- » γυόμενον, ξείνη μέμφεις ἐκρυψε τάφῳ·
- » ἔνθα δ' ὅρα μὲν γέλοιο πολὺς ῥόος ὕδατι λάβρῳ,
- » τὰνδρὸς πῶ ὀλίγην βῶλον ἀπὸ μφίασε·
- » καὶ ξωὸς λαὸν ἔφραγε πικρὴν ἄλα γῆν δὲ κελευθῆς
- » κύμασι, θαυμάσιον χέτλιος ἔχει τάφον·

Τ

Εν τῇ γ' σελίδι· τὸ, ἔδυσλιμένα, ἐν ἄλλῳ ἔδυσλιμένα
γράφεται· Εν τῇ δ'· τὸ, Φιλὰς, ἐν ἄλλῳ, Φιλλὰς·

Εν τῇ σ'. ὁ, Αγαθὸν, Αγαθὸν χολαστικὸν ἑν ἄλλῳ γρά-
φεται. Εν τῇ θ'. ὁ, περισερὶ, περισερὶ γραπτόν. Εν
τῇ ια'. τὸ, ἔπλετο, ἔπλετο γραπτόν. Εν τῇ ιδ'. τὸ, κώ-
λοιν, κώλοισι γράφει. Εν τῇ ιε'. τὸ, Μελεάγρην, ἑν ἄλλῳ
Μελεάγρην εἰς τὸ αὐτὸ γράφεται.

V.

Εν τῇ γ' σελίδι, ὁ, βρόμων, βρόμων δὲ γράφει. Εν
δὲ τῇ δ'. ὁ, μέγα θένον, μέγα θένος. Εν τῇ ε'. τὸ,
ἥπιος ἦν. καὶ ὁ, κῆσαι. καὶ τὸ, ἡ πὸρ δέξατο, ἑν ἄλλῳ
γράφεται, ἄρμιος ἦν. καὶ κῆται. καὶ, ἡ γὰρ δέξατο. Εν
τῇ θ'. τὸ, ὠραίωσ, ἑν ἄλλῳ ὠραίωσ γράφεται. Εν τῇ ιε'
σελίδι. τὸ, Σοφίλη, Σοφίλη γραπτόν.

X

Εν τῇ ξ'. ὁ, τὸ τ' τοι ὄρτε μίδωρε, γραπτόν τὸ τ' τοι ὄρ-
τε μίδωρε.

Υ

Εν τῇ γ' σελίδι. τὸ, ἀγαθὸς ἀνδρὸς, ἀγαθὸς ἀνδρὸς γρά-
πτόν. Εν τῇ θ'. τὸ, Ημερτὴ, Ημερτὴ γραπτόν. Εν
τῇ ια' σελίδι. μετὰ τὸν στίχον, τ', Θῆον Ιυστιανὸν κάρ-
τος ἀμφαμένα, λέγει τὰ ῥία ταυτὶ ἐπιγράμματα.
εἶον,

Αδελον.

- » Γᾶτα φύσις βασιλεια τὸν κράτος αἰὲν αἰείδη,
- » ὅσων ἐξ δυσμενέων στήλας ὤλεσας, ὅσων ἐξ φέγγος
- » ἀνδράσι σωφρονέουσι, καὶ κὴν μετὰ δῆριν ἀνῆψας.
- » ἰπολύτης δὲ, κέδασας ὁμόνια πῆματα χάρμης.

Αδελον.

- » Οὗτος ὁ κοσμήσας ὑπᾶτων θρόνον, θν ῥισέπαρχον
- » καὶ πατέρα βασιλῆος ἐὼν κατέσαντο μέγιστοι,
- » χρύσεος ἔσκηεν Αὐρηλιανός. ὁ δὲ ἔργον,
- » τ' βαλῆς ἦς αὐτὸς ἐκὼν κατέσπασεν ἀνίψ.

Λαλόν ἔτι ἀρχόντα·

- » Μίξον μιλίχην βαλὼν φόβον, ὅππῃ καὶ αὐτὴ
  - » βομβήεντα μέλινα, κορύσσεται ὅξ' ἱὴ κέντρον·
  - » ὃ γὰρ αὐτὸ μάστιγος ἰθύνεται ἵππος ἀγνώρ,
  - » ὃ δὲ συῶν ἀγέλη ἐπιπύθεται ἀνδρὶ νομῆϊ,
  - » πρὶν καὶ ἐριγδύτοιο κηλεύροτος ἦχον ἀκῆσθαι·
- Εν τῇ ἰβ' σελίδι· μετὰ τὸ, Ἡ τὸν θύρσον ἔχουσ' ἑλίκων
 νιῶς ἐπίγραμμα, λέγεται τὸ παρόν· οἶον,

Λαλόν·

- » Θαῦμα ἄρετας μορφῇν ὁ πῖναξ ἔχει, αὐτὸ γὰρ αὐτὸν
  - » ταῦξαι· τὸ δ' ὥρῳον τ' ἀγνοοβλεφάρων,
  - » σάιντοι κέν σ' ὁσιδύσα, καὶ οἰκοφύλαξ σκυλάκωντα,
  - » δέσποιναν μελάθρων οἰομένην ποθορῆν·
- Εν τῇ ἰδ' σελίδι· τὸ, ἀπεπλάσάμην, ἄλλω ἀνεπλά-
 σάμην γράφεται· Εἰς τῇ ἰε'· τὸ, Εἰς τὸ αὐτὸ Δημη-
 ρίον, ἄλλω, Εἰς τὸ αὐτὸ Δημηρῖον τὸ βιβλίον γράφε-
 ται·

Ζ

- Εν τῇ γ' σελίδι· τὸ, δρακοντίης, δρακοντῆος γράφει· καὶ
 τὸ, πολυκάρηνον, τελευκάρηνον· Εν τῇ ε'· τὸ, γλιβομέ-
 τη, θλιβομένην γραπτόν· Εν τῇ ς'· τὸ, αἰλοφόρον, αἰθελο-
 φόρον δὲ γράφειν· ἔτι· τὸ, πάντας ἔρω, πάντας ἔρω·
 Εν τῇ ζ'· μετὰ τὸ, Εἰ τοῖος θήβης κηπανὸς ἐπίγραμμα
 μα, λέγεται τὸ παρόν· οἶον,

Τεμίνης εἰς ἀρχαία Σαλμωνίως·

- » Χέρ με Πολυκλήτε θασίη κάμειν· ἡ μὲν δ' ἐκείνης
- » Σαλμωνίως, βρονταῖς ὅς δ' ἰδὸς ἀντεμάνην,
- » ὅς με καὶ ἡν αἶδη πορθῆ πάλι, καί με κεραυνῶς
- » βάλλει, μισῶν με καὶ ἀλλέοντα τύπον·
- » ἔχει Ζεὺς πρηνῆρα· μέσθ' ὅλον, ἡ μὲν γὰρ ἄπνευ
- » ἐσκεπός· ἀφύχους ἡκόσι, μὴ πολεμει·

Εν τῇ ις· τὸ, διοτὸν ὁ μὲν δὴ γράφει· Εν τῇ ις
σελίδι· ὁ, Γομιανῶν, Γωμιανῶν γραπτόν.

Α Α

Εν τῇ α' σελίδι· τὸ, κροπλίανθε, ἑν ἄλλω, κροπλίανθε
γράφεται· Εν τῇ β'· τὸ, Εἰς ὅρτεμιδος, Εἰς ἄ-
γαλμα ὅρτεμιδος γραπτόν· Εν τῇ δ'· τὸ, αὐτῷ τῷ Γά-
ρι, ἑν ἄλλω, αὐτῷ τῷ φρύγα γράφεται· Εν τῇ ε'· τὸ, αὐ-
τὰν πε, ἑν ἄλλω, αὐτὰ πε γράφεται· Εν τῇ ζ'· τὸ, ἐκ
κλάμπει, ἐκλάμπει γραπτόν· Εν τῇ ια'· ὁ, πρῆσσε
ὁρῶν, ἑν ἄλλω, πρῆσσε ὁρῶν γράφεται· Εν τῇ ιβ'·
μετὰ τῷ, τὰς δε φέρων πρώτῳ σίχον, λείπει τὸ παρόν
ἐπίγραμμα· διοτ,

Α Δηλον·

- » Μή με τῷ ἐκλιβάνοιο λέγε ξένη, τῷ φιλοκώμων
- » τὸ πρόμενον νυχίοις ἡθέων ὁάροις·
- » βαιὸς ἐγὼ, νύμφης ἀπὸ γήτονος ἀγροιώτης,
- » μῦθον ἐπὶ ῥύνων ἔργα φυτοσκαφίης·
- » ἐνθεν ἀπὸ ἀκάρπε με φίλης ἐσεφανάλωης,
- » τίσαρδὲ ὥρων ἐκπισύρων σέφανοι·

Εν τῇ ιγ' σελίδι· μετὰ τὸ, Εὐδης ἀγρύπνης ἐπάγων ἐπὶ
γράμμα, λείπει τὸ παρόν· διοτ,

Εἰς τὸ αὐτὸ, ἀλφειῶν·

- » Ἀρπάσομαι πυρόισαν ἔρως ἐκ σέο πάκη·
- » συλήσω δ' ὥμων ἀμφικρεμῆ φαρῆρην,
- » ἥ γ' ἐτύμως εὐδης πυρὸς ἔγγων· καὶ σέο φῶτδ'·
- » πρὸς βαιὸν, τόξων ἀνομίνην ἄρομεν·
- » ἀλλὰ καὶ ὥς σε δέδοικα δολοπλόκε μή τινα κούρης
- » εἰς ἐμὲ, κῆρ ὑπὸ πικρὸν ὄνηρον ἴδης·

Β Β

Εν τῇ β' σελίδι· ὁ, θηροβολῶν τε, θηροβολῶν τε γραπτόν·

καὶ τὸ αἰχματῶν, αἰχματῶν· Ἐν τῇ ῥ' σελίδι· μετὰ τὸ
Ἀνθετ' ἀναξαγόρης με ἐπίγραμμά, λείπει τὸ παρόν·
οἶον,

Εἰς ἕτερον Φιλίππου·

- » Ωράϊος ῥ' ἑσοῦν τὰς ἰχάδας, ἵγε λαβὴν μοι
- » συγχωρῆς ὀλίγας; θίγγανε μηδεμιάς·
- » ὀργίλος ὡς ὁ Πρίητος ἔρῃς, ἔτι κενὸς ἤξῃς·
- » ναὶ λίτο μοι δόσ μοι· καὶ γὰρ ἐγὼ δίομαι·
- » χρήσεις γὰρ λέγε μοι παρ' ἐμῷ τίνος; ἔστι νόμος πῦρ,
- » δὸς, λάβε· καὶ θεὸς ὦν ὄρνυρίς σὺ γλίσχῃ;
- » ἄλλο τι χρῆμα φιλῶ· ποῖον τόδε; τὰ μὰ κατ'έθωρ
- » σὺ καὶ, δὸς αὐθύμως ἰχάδα πῶ ὀπίσω·

Ἐν τῇ ἑ· τὸ, ναύταισι τελεῖ, ναύταισι τελεῖ γραπτεῖον· καὶ
τὸ, δειμάνει, δειμάνει· Ἐν τῇ σ· τὸ, ὁ πρὶν πρὶν ἀταρ
βῆς, ὁ πρὶν ἀταρβῆς γράφειν δ' ἔ· Ἐν τῇ ξ· τὸ, ἐς βαθύν,
ἐς δὲ βαθύν γραπτεῖον· καὶ τὸ σάω δέ, σάω δέ· Ἐν τῇ η·
τὸ, ὅς πέρινον, ὅς πέρινον γραπτεῖον· Ἐν τῇ ι· τὸ, ναὶ μέ
λη, ναὶ μέλοι γραπτεῖον· καὶ τὸ, τυχὸν, τυχὸν· καὶ τὸ, δορο=
δοκῆσαι, δωροδοκῆσαι· ἔτι, ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι· μετὰ
τὸ, Τίς τ' ἐν ἐσθλοῖς παναπινθέα ἐπίγραμμά, λήπει
τὸ παρόν· οἶον, Ἀδελον·

- » Τάκεο δυστένων ὀνύχων ἀπο παμφάγε μῶμι·
- » τάκεο σὺ πρίων ἰοβόλους γένυσ·
- » νῦν ῥά σε μανύει τετανυσμένα καὶ φλέβδ' ἄρθρων,
- » καὶ κενεὰ σαρκῶν ψυχολιπῆς δύναμις,
- » καὶ ῥινοῖς φρίσσασα, περὶ κροτάφοισι ἴθειρα·
- » ὥστε, τίς ἐμψυχον ἀνδρόσινιν ἄνυσεν τέχνα,
- » ὅδ' ἐπὶ τόπον δῆκτα σῆο λιπὼν σῶματι·
- » Ἐν τῇ ιθ· τὸ, ὅσαν ἐπ' ὀλύμπῳ, ὅσαν ἐπ' ὀλύμπῳ γρα

πλέον· Εν τῇ ις· τὸ, Τὸν μελίθον, ἑν ἄλλῳ, Τὸν με
λίθον γράφεται.

CC

Εν τῇ δ' σελίδι· μετὰ τὸ, Μητέρα Κύπριν ἔλυσεν ἐπί-
γραμμα, λήπει τὸ παρόν· ὄιον,
Εἰς τὸ αὐτὸ, ᾧ αὐτῷ.

- » Τὰς δ' ὑπὸ τὰς πλατάνους, ἀπαλῶ πεπεδημένος ὕπνω
- » αὐτὸν ἔρωσ, νύμφαις λαμπάδα παρθένος.
- » νύμφαι δ' ἀνέστησι, τί μέλλομεν, αἶθε δὲ τῦτῳ
- » σβέσασμεν ἥ ποτ' ὁ μῦν, πῦρ κραδίης μερόπων.
- » λαμπάδας δ' ὡς ἔφλεξε καὶ ὕδατα, θρῦμόν ἐκῆθεν
- » νύμφαι ἔρωτίδ' ὅλοιο χροῦσιν ὕδωρ.

Εν τῇ ε'· τὸ, ἀλέξανδρος, ἑν ἄλλῳ, ἀλεξάνερος γρά-
φεται· Εν τῇ ι'· μετὰ τὸ, Ως ἀγαθὸν καὶ πᾶσι ἐπὶ γῆρα
ἐπίγραμμα, λήπει τὸ παρόν· ὄιον,

Εἰς πῶν βασιλικὴν ᾧ πεδανφίων, ἐν βυ
ξαντίῳ· Α δ' ἄσποτον.

- » Χῶρος ἐγὼ θεομοῖσιν ἀνείμενος· ἐνθάδε πηγὴ
- » ἄφθονος αὐσονίων ἐκκέχυται νομίμων,
- » ἢ πᾶσι τίταται μὲν αἶνας· ἢ τοῖσι δὲ
- » ἐνθάδ' ἀγχιρόμενοις, πάντα δίδωσι ῥοόν·

Εν τῇ ιγ'· τὸ, ὅς ἀκρότατον, ἐς ἀκρότατον δ' ἡ γράφη·
καὶ τὸ, Εἰς Ξενοφῶντα σμυρναῖον, Εἰς Ξενο
φῶντος σμυρναῖον.

DD

Εν τῇ α' σελίδι· τὸ, ὡς γέρων, ὡς ὁ γέρων δ' ἡ γράφη· Εν
τῇ β'· τὸ, Βάβυλον, Βάβυλλον γραπτόν, καὶ τὸ, λυαῖ-
ον, λυαῖος, καὶ τὸ, μελιθόνι, μελιθόνι· Εν τῇ δ'· πρὸ
τῷ, Εἰς πόλιν, λήπει τὸ παρόν· ὄιον,

Αθῆλον·

- » Ἐλθετε πρὸς τὸ μένος γλαυκώπιδος ἀγλαὸν ἥρης,

- » λεοβίδος ἀβράποδων βήματ' ἐρεισέμεται.
- » ἔνθα χορὸν καλὸν σήσαο, ὕμνιν δ' ἀπάρξει
- » Σαπφῶ χρυσέην χερσὶν ἔχουσα λύρην,
- » ὀλβίαι ὀρχιθμῶ πολυγυθείας· ἦ γλυκύν ὕμνον,
- » εἰσα' ἐν αὐτῆς δόξετε καλλιόπης.

Εν τῇ ε'· ὁ, ξυλοκέρκῃ, ἐν ἄλλῳ, ξυλοκρίκῃ γράφεται. Εν τῇ δ'· ὁ, Αγαθὴν χολαστικῶ, ἐν ἄλλῳ, Εἰς σωτήρια ἐν σμύρνῃ Αγαθὴν χολαστικῶ. Εν τῇ η'· ὁ, ἡμετέροισιν, ἡμετέροισιν γραπτόν. Εν τῇ θ'· τὸ, κρατεροῖσι, κρατεροῖσι δὲ γράφειν. Εν τῇ ι'· ὁ, ἀβροκόμων, ἐν ἄλλῳ, αὐροκόμων γράφεται· τὸ, πολυπλανέως, πολυπλανέως, γραπτόν. Εν τῇ ιβ'· ὁ, ταύλαν, ἐν ἄλλῳ, τάβλαν γράφεται.

Ε Ε

Εν τῇ α' σελίδι· ὁ μὲν, Γηράσκη καὶ χαλκός, ἐν ἄλλῳ γράφεται, γηράσει καὶ χαλκός· ὁ δὲ, δυωδεκάδος· καὶ ὁ, δυωδεκάδι, γραπτόν δυωδεκάδος, καὶ δυωδεκάδι. Εν τῇ β'· πρὸ τῆς, Αρχὴ τῆς πέμπτου τμήματος, λέπει τὸ παρὸν ἐπιγράμμα· οἶον,

Α δηλον·

- » Μὴν ἐμέσα· βαιοῖσι χάρις, βαιοῖσιν ὀπιθεῖ·
  - » βαιὸς καὶ παφίης, ἐπλετο κῆρος ἔρωτος·
- Εν τῇ γ'· ὁ, Εἰς αἰχύνην ῥήτορα, Εἰς αἰχύνην ῥήτορα γραπτόν. Εν τῇ δ'· ὁ, αὐπτοον, καὶ ὁ, μυσπόλω, ἔμπτουον δὲ γράφειν, καὶ μυσπόλω. Εν τῇ ιβ'· ὁ, αὐλὸν ἐνέρπων, ἐν ἄλλῳ, αὐλὸν ἀνέρπων γράφεται.

Ε Ε

Εν τῇ γ' σελίδι· ὁ, ἐνθεα γαίης, ἐνθεα γαίης γραπτόν. Εν τῇ ιβ'· ὁ, ὕδ' ὅσον, ἐν ἄλλῳ ὕδ' ὅσον γράφεται. Εν τῇ ιγ'· ὁ, αἰθλα, αἰθλία γραπτόν. Εν τῇ ιδ'· ὁ, κτεάνων, κτεάνων γραπτόν.

GG

Εν τῇ εἰσέδει· μετὰ τὸ, Καμπόμηνους δ' ὀνόματι ἐπί-
γραμμα, λέπει τὸ παρόν· οἶον,

Μακεδονίῳ ὑπάρχει·

- Δύκτυον ἀκρομόλιβδον ἀμύντιχος ἀμφὶ τοιαύτῃ
- δῆσε γέρον, ἀλίων παυσάμενος καμάτων·
- ἐς δὲ Γοσειδάωνα, καὶ ἄλμυρὸν οἰδμα θαλάσσης
- ἔπεν, ἀποπένδων δ' ἀκρυνον ἐκβλεφάρων,
- οἶσθα μάκαρ, κέκμηκε καὶ κ' ἐπὶ γήραος ἡμῶν,
- ἄλλυτος ἡβάσκη γυοτακὴς πενίῃ·
- θρέφον ἐτι σπῆρον τὸ γερόντιον· οἷον ἀπὸ γαίης
- ὥς ἐθέλεις, μεδίων καὶ χθονὶ, καὶ πελάγει·

Εν τῇ εἰσέδει· πρὸ τῶ, Ἀπὸ βακχονομένων· λέπει τὸ πα-
ρόν ἐπὶ γράμμα· οἶον,

Ὅπως ἀντιτρέφονται ταῦτα,

παράδῃγμα·

- Εὐῖεω πρόκριτοι μῦσαι καὶ ὄργια βάνχῃ
- χρύσεια, καὶ καλὴ χάρε μέγ' ἀσκανίῃ·

Εν τῇ ἰαῇ εἰσέδει· τὸ, λιαίῳ, λυαίῳ γραπτόν·

Η Η

Εν τῇ αἰσέδει· τὸ, μέλω, διὰ δύο αἰῶν γραπτόν· Εν τῇ
β'· τὸ, ὁρειονόμαν καὶ ὁρειάδα· δὲ γράφειν ὁρειονόμαν,
καὶ ὁρειάδα· Εν τῇ εἰ· τὸ, σφιχθέντα, σφιχθέντα γρα-
πτόν· Εν τῇ εἰ· πρὸ τῶ, Νῶ ἑλατῶ, σίχῃ, λέπει τὸ,

- Νοσῶ· σὺ δὲ ἔῃ ἰαμαῖν σῶσον·

Εν τῇ ιδ'· τὸ, ἀπολίπων, ἀπολήτων γραπτόν·

Ι Ι

Εν τῇ β' εἰσέδει· τὸ, ὑπορόφια· ὑπωρόφια γραπτόν· Εν
τῇ γ'· τὸ, καὶ κρᾶ· καὶ κρᾶ γραπτόν· Εν τῇ ιε'· τὸ,
φρίγξει, φρίγξει γραπτόν·

ΚΚ

Εν τῇς· τὸ, ἄφθον, ἄφθον γραπτεῖον δασυόμινον· Εν
τῇιγ· τὸ, μούχιαλέκτρα, ἐν ἄλλῳ μύχιαλέκτρα γράφε-
ται· Εν τῇ ιε· τὸ, προτοβολῶν, πρωτοβολῶν γραπτεῖον·
Εν τῇ ις· σελίδι· τὸ, Χαρικλῶ, ἐν ἄλλῳ Χαριτῶ γρά-
φεται· καὶ τὸ, ἐπιστάξει, ἐτι σάξει·

ΛΛ

Εν τῇς· σελίδι· τὸ, τί ποιῶν πρὸς δύ· ἐν ἄλλῳ, τί μόνος
πρὸς δύ· γράφεται· Εν τῇ ξ· τὸ, οἶον νέκταρι, ἐν ἄλλῳ,
οἶον νέκταρι γράφεται· Εν τῇ ι· τὸ, ἐρείσασα, ἐριῦσα-
σα γραπτεῖον· Εν τῇ ιβ· τὸ, χρυσόκερος, χρυσόκερος
δὲ γράφειν· ἐτι· τὸ, ὄρνυρες σκύλακας, ἐν ἄλλῳ, ὄρ-
νυριον δῶρα γράφεται· Εν τῇ ιγ· τὸ, ἡῶς, ἡῶς γρά-
πτεῖον·

ΜΜ

Εν τῇ α· σελίδι· τὸ, ὃ δύναμαι, ἐν ἄλλῳ ὃ δύνασαι γρά-
φεται· τὸ, ἴσα, ἴσα γράφει· Εν τῇ δ· τὸ, τις δὲ, τίς δὲ
γραπτεῖον· Εν τῇ ε· τὸ, ὄρν τε, ὄρων τε δὲ γράφειν·
Εν τῇ θ· τὸ, ἡπὲρ τὸ μέτρον, εἰπὲρ μέτρον γραπτεῖον·

ΤΕΛΟΣ.

Συμπίων κερτρώμαχος, Αλδω τῷ
ῥωμαίῳ, ὃν πράτην.

Τὸ ἅ τί μιν ὅσω μικρότερα, τοσούτω καὶ χαριέστερα δοκεῖ
τοῖς πολλοῖς· ὡς γὰρ φησι τὸ ἐπίγραμμα, χάρις βασιῶ
σιν ὅπηδ'· τὸ δ' αὖ ἐπιγραμμάτων βιβλίον ἐπιγραφόμενον,
τῷ ποιητικῶν ἁπάντων τὸ τιμιώτατον, ὃς βρα
χύτατον ὡς οἶόν τ' ἦν, σωαρχῶν σὺ τῇ τυπώσει, χαρι
έστατον ἅπασι παρδουάσω, ὡς μηδένα ἀνέχεται μὴ
τῷ τοιούτῳ ἐπιμαρτυροῦμενον· οὐ γὰρ τοσούτον τ' ἐμπερι
γλημμένων τὸ φίλτρον προσάξεται αὐτῷ, ὅσον τὸ ὅ με
ταχείρισον· πλείστα τοίνυν ὠφελήσας αὐτὸς τῷ φιλοκά
λῳς ὃς πῶ τῶν βιβλίων κτήσιν, πῶς αὖ καὶ εἰς πῶ χῆ
σιν ἡ δὴ αὐτῶν ὠφελοῖντο προσεπινένοικας, μὴ τῷ τ'
κράτε μένων ὅγκῳ βαρύνεσθαι, τῶν ἀναγινωσκομένων
τῆς διαγνώσεως ἀπαχολιθῆεν. Εἰρῶσο.

A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L. M.
N. O. P. Q. R. S. T. V. X. Y. Z.
AA. BB. CC. DD. EE. FF. GG. HH.
II. KK. LL. MM. NN.

Α πάντα εἰσι τετράδια πλὴν τὸ τελευταίου, ὅτι πεντά
διόν ἐστιν.

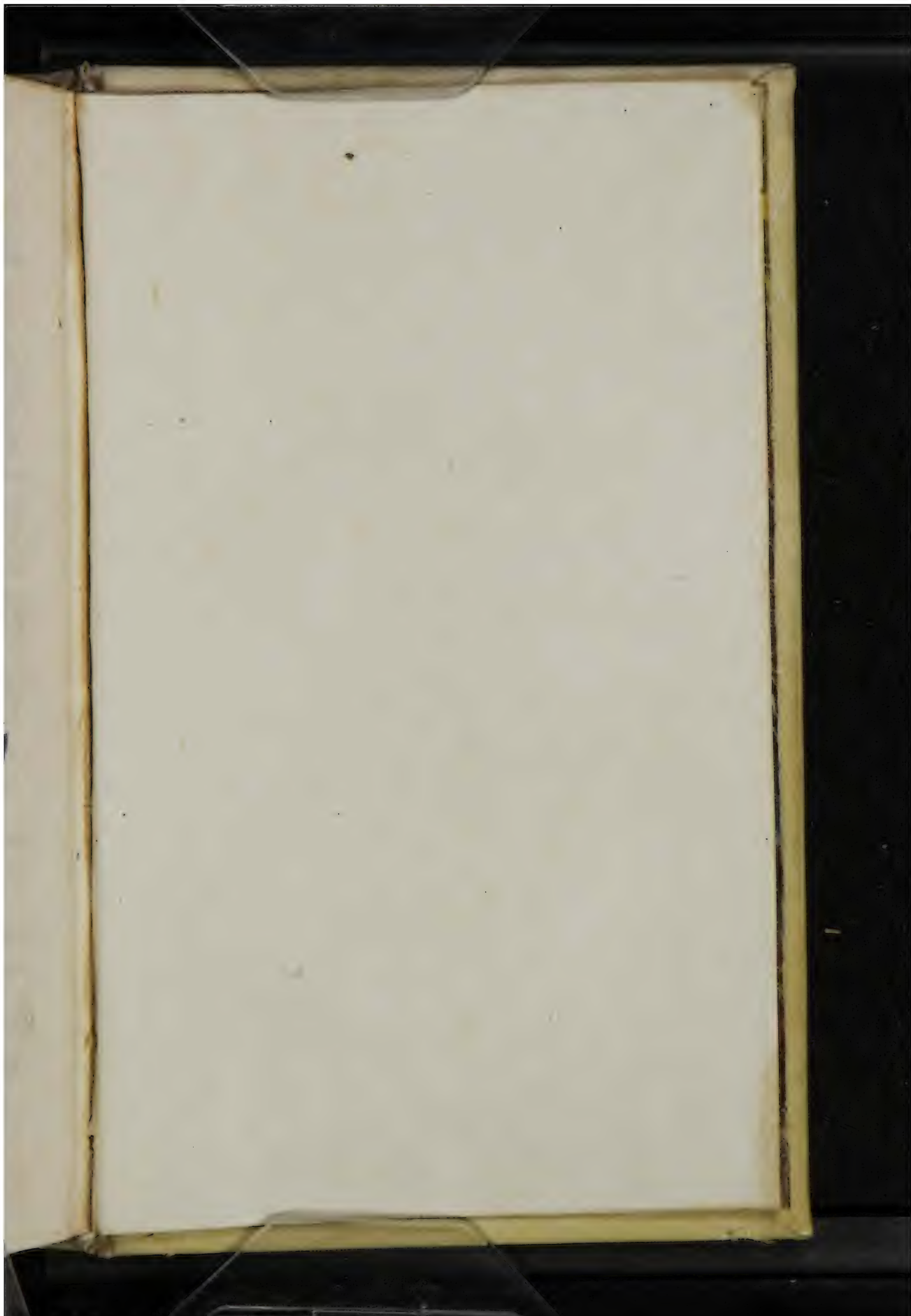
Quaterniones omnes: ultimo Quinterni
one excepto.

Venetis in ædibus Aldi mense Nouem
bri. M.DII.

005266/46

75^f

